

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

302515876.

ANTONII SCHULTINGII

N O T A E

A D

DIGESTA SEU PANDECTAS.

1804-1805 11. 1804

1804-1805

1804

1804-1805

ANTONII SCHULTINGII

QUONDAM IN ACADEMIA LUGDUNO-
BATAVA JURIS ANTECESSORIS
CELEBERRIMI,

N O T A E

A D

DIGESTA SEU PANDECTAS.

Edidit atque animadversiones suas adjecit

NICOLAUS SMALLENBURG,

IN EADEM ACADEMIA JUR. CIV. PROF. ORD.

TOMUS PRIMUS.

LUGDUNI BATAVORUM,

APUD S. ET J. LUCHTMANS,

ACADEMIAE TYPOGRAPHOS,

MDCCCLIV.

VIRIS

AMPLISSIMIS. GRAVISSIMIS

ACADEMIAE. LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS

PETRO. LEONARDO. VAN. DE. KASTEELE

HIERONYMO, DE. BOSCH

JANO. DE. KRUYFF

EORUMQUE. COLLEGIS

VIRIS

NOBILISSIMIS. AMPLISSIMIS

E. MAGISTRATU. URBANO. LEYDENSI

DELEGATIS

IOHANNI. ALBERTO. VAN. CLEEF

YSBRANDO. VAN. DAM

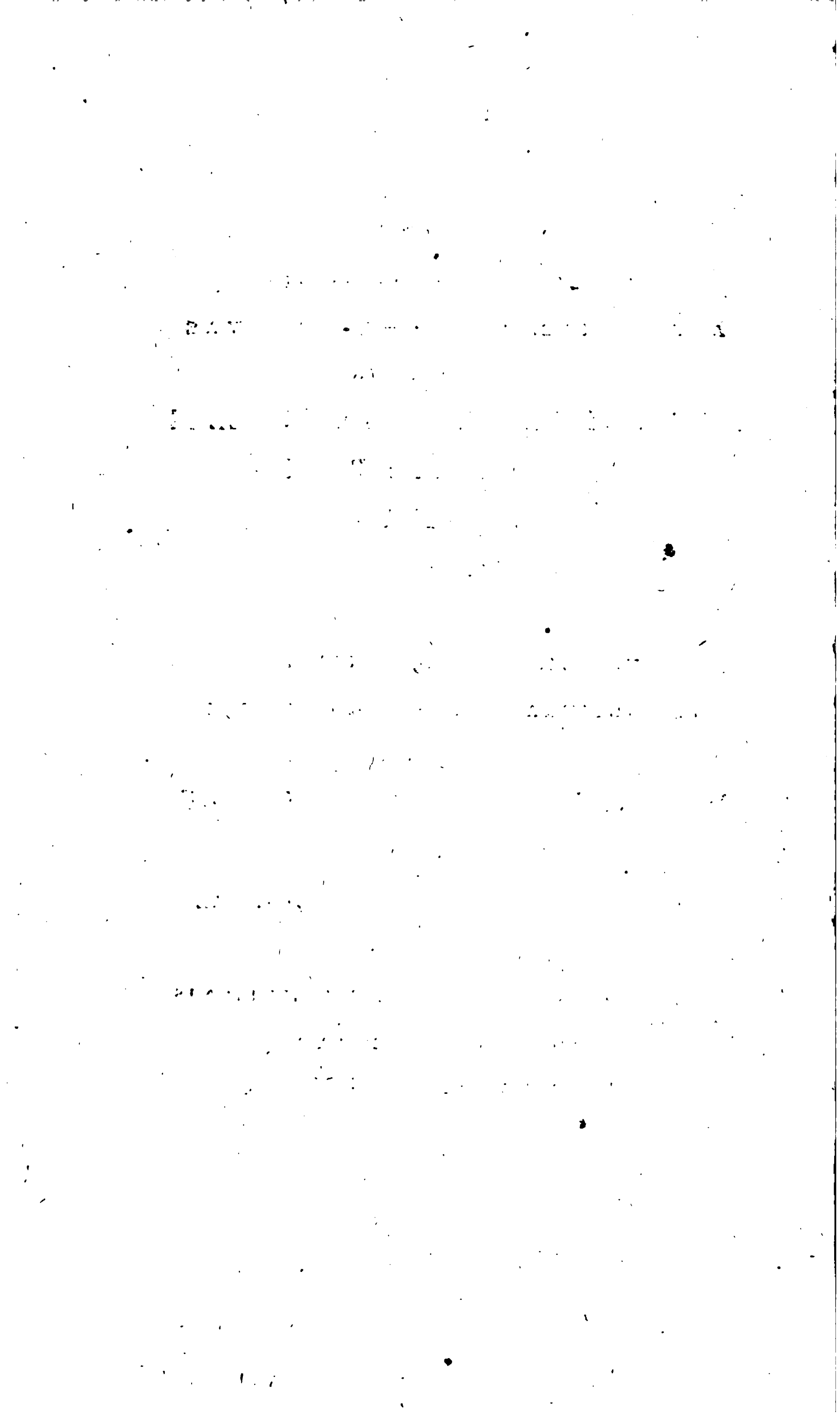
HOS. ERUDITIONIS. SCHULTINGIANAE

THESAUROS

HONORIS. ERGO. ATQUE. EXISTIMATIONIS

DEDICAT. CONSECRAT

NICOLAUS. SMALLENBURG

P R A E F A T I O.

Et si forte non deerunt, quibus mirum videatur, me in tanto Juris Romani contemptu, quo multorum hominum animos hodie inscitia implevit, has *notas Schultingianas* in lucem emittere; ingenue tamen fateor, hunc ipsum contemptum non minimam fuisse rationum, quae, ut manus operi admitterem, me impulerunt.

Juris Romani laudes atque virtutes multis verbis celebrare, neque in animo habeo, neque, si haberem, necesse foret. Praeterquam enim quod jam multi ante me hoc stadium decurrerunt, sunt illae quoque adeo perspicuae & in oculos incurrentes, ut vix demonstrationis egeant. Quapropter, quotquot hujus Juris intelligentes sunt, praestantiam ejus prae ceterarum quarumvis Gentium Jure Civili agnoscunt omnes, atque uno ore fatentur, haud facile dictu esse, quid magis in Veterum Legibus admirari debeas, divinam, quam spirant, sapientiam, an summam, qua conspicuae sunt, aequitatem.

Cum igitur istius contemptus causa in ipso Jure Romano nulla, omnis in hominum inscitia versetur; unica profecto & efficacissima est ratio, qua contemptui occurramus, si Juris Romani studium, quocunque fieri possit modo, augeamus, atque homines ad ejus discendi laborem impellamus.

Quae cum animo reputarem, atque cogitarem, quantae ~~Orurpi~~ Juris Romani neglectu redundaturae sint calamitates, cum in societatem civilem, quae sine recta justitiae administratione nulla est, tum etiam in bonas literas, quae ut Juris Romani cultu suum honorem & gloriam magnam partem tutatae sunt, ita vicissim Juri Romano tantum & roboris & ornamenti impertiant, ut in eo sine illis nihil praeclari a quoquam praestari possit; haec igitur quum mecum reputarem, factum est, ut porro quaerere coeperim, an forte & ego illorum Virorum conatibus, qui Juri Romano consultum cupiunt, adferre aliquid adjumenti pro viribus possem.

Qua in cogitatione nihil mihi aptius huic consilio visum est, quam has *notas Schultingianas* in lucem proferre. Si quid enim est, quod possit hominum animos movere, hoc sane est SCHULTINGII nomen, Viri illius praeclari, quem, si Cujacium excipias, omnium Ictorum principem merito dixeris: cujusque adeo notis, nondum editis, edendis, inque usum omnium divulgandis, non modo mihi videbar magnam apud Juris Romani fautores atque patronos gratiam initurus, sed etiam reliquos, quorum in pectore hujus Juris studium frigescere coepit, excitaturus, ut aliquantum temporis illi rursus impendant.

Sed

Sed quid opus pluribus exponere, quae ad has notas edendas me impulerint. Quae commemoravi sufficiunt, ut quilibet intelligat, non nisi honesta ratione motum, hunc me laborem suscepisse.

Verum quod sciri magis interest, quodque adeo paulo plenius explicandum, naturam spectat indolemque harum notarum, & quam ego rationem in iis edendis tenuerim. Atque haec duo mihi praecipua hujus Praefationis capita erunt.

Nimirum Schultingius, merito existimans, Juris Romani intelligentiam ex ipsis praecipue Romanorum Legibus petendam esse, quemadmodum harum maximo studio oblectabatur, sic quoque, ut erat laboris longe patientissimus, nihil omittebat, quod videretur ad eas exornandas illustrandasque conferre aliquid posse. Hinc non modo optima quaeque suae aetatis de Jure Civili Scripta perscrutabatur, sed, quod utinam in usu omnium versaretur! exteros quoque auctores veteres cum Graecos tum Latinos accuratissime legebat, ne Patribus quidem, qui vocantur, Ecclesiasticis neglectis (*), eorumque lucubrationes in usum inque rem suam diligenter convertebat.

Hoc autem pacto quotidie eum insignes collegisse opes, nemo, nisi fungus sit, non intelligit. Sed, ne forte illae memoria exciderent, eas usui, ad quem destinatae erant, sedulo accommodabat, unumquodque, quia

(*) Vid. Orat. J. J. Vitriarii *in obitum Clar. Schultingii*, adjectam ejus *Thesibus Controv.* p. 597. & p. 694. *in fin.* & *Seq.*

qua erat ingenii acie, ad eum Juris locum referens, & in margine adnotans, ad quem exornandum illustrandumque videbatur spectare, suasque subinde, si res id postularet, animadversiones adjiciens.

Hinc jam natae sunt illae *notae Schultingianae*. In quibus colligendis a quo tempore initium fecerit Vir. Clar., mihi non apparuit, licet nullus dubitem, quin mature jam id facitare consueverit: profecto, longo satis tempore opus esse ad tam immensas divitias ex omni antiquitate sibi comparandas, quis ibi iustificas?

Videtur autem Schultingius primum notas suas adposuisse ad editionem Corporis Juris Dion. Gothofredi in 4to. a. 1653. Sed, cum illud exemplar continuo usu fere esset contritum, adeo ut notata sine difficultate legi amplius non possent, in animo habuisse videtur, illa omnia ad aliud exemplar transcribere: quin & transcripsit ad editionem Corporis Juris, quam procuravit Sim. van Leeuwen a. 1663. in fol. Attamen hanc operam non perduxit ultra Institutiones, ad quas pauca tantum notavit, & Digesta; sive quod tempus ipsum defecit, sive forte, quod minus necessarium existimavit eandem reliquis diligentiam adhibere, quippe quae minore etiamnum difficultate legi possint.

Mortuo autem Schultingio, ex testamento ejus omnia, quae reliquit, Mss. & observationes ineditae (*), adeoque & duo illa Corporis Juris exemplaria,

(*) Vid. laud. orat. p. 611. Ipse quoque Clar. Rucker. ad exemplar in fol. haec adscripsit:

ria, pervenerunt ad Virum egregium, quem merito multum semper dilexit Schultingius, JOH. CONR. RUCKERUM: quo item mortuo, emta sunt satis grandi pretio a Curatoribus Academiae Lugduno-Batavae, & in Bibliothecam publicam illata: ubi adhuc servantur. Cujus aditus, quo fruor, copiam mihi fecit, has notas in usum omnium evulgandi.

Quae breviter a me exposita sunt, sufficere arbitror, ut, quanti pretii illae notae aestimandae sint, quodammodo judicari possit. Continent enim illae, ut jam intelligitur, veluti summam lectionum cogitationumque, quas per totam fere vitam de Jure Civili instituit Vir eruditionis, sapientiae, ingeniique fama praeclarissimus. In quibus adeo merito expectamus multa reperiri exquisitioris doctrinae, quaeque apud alios Juris Interpretes frustra quaesiveris: multa, quae

Ju-

Hos stupendae eruditionis thesauros collegit, suaeque manu huc congesit V. C. Antonius Schultingius, Joh. filius, JEtorum post Cujacium princeps, Antecessor Leidenfis: Ex Ejusdem Summi Viri ultima voluntate has Schultingianae Jurisprudentiae gazas possideo Joannes Conradus Rucker, JCrus, Leidae d. 24. April. 1734. Vid. V. C. J. J. Vitriarii Oratio funebris in obitum Schultingii.

Et ad alterum exemplar in 4to. sequentia:

Huc Corporis Juris Civilis notas perpetuas manu sua subscripsit JEtorum post Cujacium princeps, V. C. Antonius Schultingius, Joh. filius, Antecessor Leidenfis: Ex summi hujus Viri ultima voluntate hos Schultingianae eruditionis thesauros possideo Joannes Conradus Rucker, JCrus, Leidae d. 24. April. 1734. Vid. Viri Cl. J. J. Vitriarii oratio funebris in obitum Ant. Schultingii.

Juris nostri locis obscuris novam lucem adfundant; multa item, quae aliis locis, haud dubiam licet interpretationem habentibus, majorem addant auctoritatem & elegantiam.

Ut adeo mirum sit, has divitiarum Schultingianarum copias tandiu latuisse, neminemque adhuc fuisse repertum, qui iis in usum omnium evulgandis operam dederit; nisi forte molestiae, quae hic quamplurimae oboriuntur, alios, quo minus opus aggrederentur, deterruerint; quaeque etiam me deteruissent, nisi uberrimi, quos inde elegantiori Jurisprudentiae Romanae sperabam, fructus, & aetas laborum patiens, has maximam partem dispulissent.

Venio ad alteram hujus Praefationis partem, qua via atque ratio, quam in hisce notis edendis tenuerim, paucis mihi exponenda est.

Primo itaque, notas illas edendas curavi, quemadmodum eas adscripsit Schultingius ad editionem Corporis Juris Sim. van Leeuwen in fol.; non tantum quod annotata possunt ibi melius & facilius legi, quam in altero exemplari; sed imprimis hanc ob causam, quod Vir Clar., quando notas suas transcripsit, subinde eas castigavit, nonnunquam etiam emendavit & auxit; ut adeo has posteriores merito *curas secundas* dixeris. Quod tamen non ita accipi velim, quasi priores plane neglexerim: immo vero est apud me tanta Schultingii auctoritas, ut nihil quicquam ab eo scriptum proditumque ulla mihi unquam modo negli-

gen-

gendum putem. Igitur & has quoque continuo contuli, & si quando in iis varietas alicujus momenti appareret, illud indicavi.

Deinde, cum memoriae Schultingii debere videretur, ut ejus annotationes, quantum fieri posset, accurate castigateque in lucem proferrentur; non tantum singula loca e Jure Civili, quae allegavit, sedulo perlegi, sed unumquemque adeo ab illo memoratum, & ad partes vocatum, vel Juris Interpretem, vel alium auctorem, sive Graecum, sive Latinum, diligenter contuli. Quae res, molesta saepe licet, nec sine magno temporis dispendio peracta, hunc tamen mihi fructum attulit, ut non modo complura loca accuratius & plenius edere potuerim, quam quidem a Schultingio erant notata; sed etiam nonnullos errores animadvertirim, quos Vir Clar. in Legum locis, auctoribusque allegandis, hic illic commisit: qui tamen, cum haud raro, ut fit, ex illa quam dixi transcriptione orti sint, saepe facili negotio collatione alterius exemplaris corrigi potuerunt. Ceterum, haec a me navata opera non solum fructuosa mihi multis nominibus, sed aliquando etiam prorsus necessaria fuit. Etenim, cum Schultingius annotationes illas non in aliorum, sed in suum maxime (*) usum conscripserit, non necesse habuit, fin-

(*) Profecto, aliud consilium adnotationibus suis habuisse Virum Optimum, mihi non adparuit, quamvis, si proprium unice commodum spectaverit, vix probabilis reddi posse ratio videatur, quare in his adnotationibus transcribendis tantum temporis & operis impenderit. Hoc etiam notae suae manifestum faciunt, veram

singula tam accurate & tam plene notare, quam quidem alioquin haud dubie fecisset: hinc autem factum, ut non raro admodum difficile sit discernere, ad quae verba, aut ad quam Legis periodum nota adscripta pertineat, praesertim si plures diversas annotationes ad eandem Legem adposuit, eaeque in sola fere consistunt locorum auctorumve allegatione: quo in negotio summa non tantum attentione opus esse, ut mentem Viri Clar. recte adsequaris, sed omnem etiam laborem saepe frustra esse, nisi ipsa loca auctoresque allegatos inspicias consulasque, unusquisque facile percipit.

Sic fere praefatus eram, quum notas Schultingii ad Titulos Digestorum *de verborum significatione & regulis juris* in lucem emitterem. Adjeceram, si iustus esset emtorum numerus, me etiam reliquas Summi illius Viri ad Corpus Juris adnotationes editurum.

Haec felicitas quum Manibus Schultingii contigerit, promissa jam exsolvere instituo, & notas ejus ad primam Pandectarum partem in lucem profero. Quod dum facio, nihil ego, brevitatis semper amans, novae Praefationis addidissem, nisi consilium, quod in addendis animadversionibus ad Schultingii notas antea secutus sum, quodammodo mutassem, hortatu etiam & sua-

illam se ad Jurisprudentiae culmen ingressum esse viam, quam adeo eleganter depinxit in *Oratione de Jurisprudentia M. Tullii Ciceronis*, adject. ej. *Dissertationibus, de Recusatione Judicis, &c.* p. 256. seq.

suasione quorundam Virorum, quorum auctoritas apud me plurimum valet. Hujus adeo mutati consilii rationes paucis exponendae sunt.

Scripta de Jure Civili tam multa & varia sunt, ut fere eorum mole laboremus, & vix quisquam reperitur, qui eorum, quae ad singularum Legum intellectum a variis Viris Doctis notata sunt, & hic illuc sparsa leguntur, notitiam habeat, nisi Juris Civilis studio & longo satis tempore, & unice fere fuerit deditus.

Hinc illi, qui Juri Civili operam navant, saepe conquesti sunt, neminem huc usque repertum esse, qui *Corpus Juris cum notis Variorum* Orbi Literato donaret.

Nullam, quam habemus, sive Pandectarum, sive Corporis Juris editionem huic desiderio satisfacere, vix demonstrationis eget.

Unica profecto, quae possit in censum venire, editio est Corporis Juris cum notis Dionysii Gothofredi, quibus deinde Lectiones varias, & notas selectas Anger-
stini aliorumque adiecit Simon van Leeuwen.

Sed, quamvis neque Gothofredi, neque Leeuwenii laudibus quidquam detrahere cupiam, non tamen has notas nostra aetate sufficere, & quisque intelligit, & ipsos illos Viros, si viverent, adfirmaturos, nullus dubito.

Propius ad id, quod intendimus, accedit consilium Caroli Ferdinandi Hommehii, qui *Corpus Juris Civile cum notis Variorum* edidit, Lipsiae 1766. B.

Sed

Sed citavit tantum Hommelius ad unamquamque Legem loca ex variis auctoribus, quorum catalogum exhibuit, excerpta. Quae res hoc habet incommodi, quod, quum nescias, quid singulis his locis reperturus sis, num v. gr. totius Legis, ejusve particulae expositionem, an vocis cujusdam interpretationem, an emendationem, cet. saepe multum temporis perdere necesse habeas locis illis evolvendis, nec tamen, quod quaeris, invenias.

Deinde plura loca vitiose indicata sunt, & saepe ad longe aliam Legem pertinent, quam ad quam sunt adscripta. Frequenter etiam continent Legis allegationem, & nihil ulterius. Nonnunquam nihil ad rem, de qua agitur, faciunt.

Quae dixi, exemplis probare, quamvis proclive sit, me supersedere posse confido, cum mihi sit persuasissimum, fore neminem, qui hoc Hommelii Opusculo aliquando usus sit, nec, quod adserui, frequenter sit expertus. Immo, ut hoc Opusculum plurimis inquinatum non sit vitis, vix fieri potuit, cum non ex diligenti & accurata ipsorum auctorum lectione compilatum sit, sed ex Indicibus, & Librorum Capitumve Summariis maximam partem conflatum. Praeterquam quod ne ipse quidem Hommelius hoc opus absolverit, sed coeptum perficiendum commiserit Ammannensibus, ut in Praefatione ait, sollicitis & accuratis.

Denique aliquot excerpta dedit Hommelius ex talibus Scriptis, e quibus ad Juris Romani intellectum fere nihil potest peti, veluti ex Gtoenewegii Opere *de Legibus abrogatis*, Cypriani Regneri ab Oosterga *Dissertationibus*

bus Juridicis, & nonnullis aliis ejusdem generis Opusculis. Contra plures ab Hommelio omitti sunt optimae notae Interpretes, e quibus vel unum Schellingium memorare sat est: e cujus de Jure Operibus nihil prorsus excerptum reperitur. Fortasse, quoniam Schellingius prae sua modestia, quae forte in Viro illo vere erudito nimia erat, Opusculis suis addere non solebat Indicem Legum explicatarum, vel emendarum. Ut nihil nunc dicam de variis variorum auctorum Scriptis, quae demum post Hommelli obitum in lucem prodierunt, & quae adeo compilare non potuit.

Sed, quid plura de hoc Hommelli Opusculo, quod, si ea, qua decebat, diligentia & accuratione effect compositum, insignis fuisset usus, nunc vero parvi momenti Libellus & est, & habetur.

Meliora sperabam a consilio Seidenstickeri, Professoris Goettingensis, qui, notante Stockmanno, *ad Bachii Histor. Jur. IV. l. Sect. 2. §. 5.* omnium in Pandectas Observationum, & Emendationum excerpta promittit sub titulo: *Codex Pandectarum Criticus*. Sed hoc consilium, quod Vir Clarissimus jam indicaverat anno 1796. quo tempore Stockmannus suam Bachii Editionem publici juris fecit, in hunc usque diem, quod sciam, exsecutus non est, & an unquam exsequutus sit, mihi plane est incognitum.

Hunc itaque defectum, si fieri possit, non dicam, supplere, sed quodammodo minuire, cum animo meo cogitavi.

Ipse notae Schellingianae jam magnam partem desiderio satisfaciant. Has igitur si ederem, illisque parte

maiore, quam quidem antea factitaveram, diligentia ex antiquioribus, qui quidem aliquo loco ac numero sunt, Interpretibus adjicerem, quae Schultingium fugerant, & ex recentioribus praesertim Scriptoribus, qui post Schultingium floruerunt, excerptis notas Schultingianas augerem, videbar, si non omnino, aliqua saltem ex parte, proposito satisfecisse.

Hoc autem consilium, ut facile intelligitur, sine magno labore & temporis dispendio exsequi non potui: quae ratio est, quare post notas Schultingii *ad Titulos de verborum significatione & regulis juris*, anno 1799: a me editas, nunc demum ejusdem Viri notae ad quatuor priores Pandectarum Libros in lucem prodeant.

Nam, quamvis adhuc juvenis jam coeperim ad meum Corporis Juris exemplar annotare, quae apud Juris Scriptores, vel etiam alios auctores, invenissem, & ad Legum intellectum aliquid conferre videbantur, eumque laborem deinceps, quantum per tempus & negotia licuerit, in hunc usque diem, jam enim quadragimum, & quod excurrit, annum ago, continuaverim, multa tamen Scripta, si aliquid operae pretii proferre vellem, vel rursus a me perlegenda fuisse, vel saltem paulo majore cura examinanda & perlustranda, facile quisque, etiam me tacente, intelligit.

En igitur primam Pandectarum partem, notis Variorum, a Viro Summo, Schultingio, quondam adscriptis, & a me nunc primum editis, & auctis, illustratam.

An libellus expectationi aliorum responsurus sit, ignoro. Hoc scio, multum me temporis & laboris in

eo conficiendo consumsisse, adeo ut, nisi spes uberri-
mi, inde elegantiori Jurisprudentiae Romanae obven-
turi, fructus me cohibuisset, saepius ab opere incepto
destituissem.

In adjiciendis autem animadversionibus meis, quan-
tum facultas tulit, eandem tenui rationem, quam
Schultingium comperii secutum: nimirum, ut in Legi-
bus et verborum et rerum rationem ducerem, & quae
ad illorum & harum intelligentiam apud alios Scriptores
observata invenissem, annotarem, interjectis hic illic
etiam nonnullis observatiunculis, de mea penu de-
promptis.

Non tamen necessarium duxi, variantes Codicum &
Editionum Lectiones sedulo investigare, & adscribere.
Editio Corporis Juris Gebaueri & Spangenbergii possit
huic rei sufficere videri. Praecipuas igitur duntaxat,
& quae alicujus momenti esse videbantur, selegi, & in-
dicavi. Profecto, quum in ea verfer opinione, MS.
Pand. Florentinum non tantum omnium Pand. MSS.
quae supersunt, antiquissimum esse, quod omnes ag-
noscunt, sed etiam ex hoc uno MS. reliqua omnia ma-
nasse, varians aliorum Codicum, vel Editionum, ad
illud MS. non expressarum, lectio non potest apud me
plus auctoritatis habere, quam Interpretis cujusdam
conjectura, vel emendatio, quaeque adeo, si Legem
quodammodo illustrare possit videri, exploranda sit,
atque examinanda, sin minus, haud dubie negligenda.

Similiter, si idem argumentum a pluribus Viris Doc-
tis pertractatum sit, non semper eos omnes laudavi,
sed duntaxat unum & alterum, praesertim si apud
eos,

eos, quos laudassem, etiam reliquorum mentio esset facta.

Quamvis autem profitear, summa me diligentia, & qua potui accuratione hoc opus concinnasse, vix tamen in tanta rerum varietate ac copia sperare audeo, nusquam a me aliquid, quod annotari merebatur, esse omissum, immo vero id hic & illic accidisse, persuasum mihi habeo, hanc etiam ob causam, quod multa, praesertim in Germania, superiore saeculo prodierunt Scripta, Programmata puta, Prolusiones, Dissertationes ceter. quae vix in nostram notitiam pervenerunt, & si vel pervenerint, non nisi difficillime comparantur. Quod nuper etiam expertus sum in Joh. Theoph. Segeri *Variis Observationibus Juris Civilis*, Lipsiae 1797. 4. Quod Opusculum quamvis Bibliopolae Germano emendum mandassem, et emtum non ultra quinque vel sex Stuyeros mihi constiterit, tamen per duos, & quod excurrat, annos frustra quaesivi. Quapropter etiam frequentius laudavi C. F. Gluckii, Viri Clar. Commentarium ad Pand., Germanice conscriptum, *Ausführliche Erläuterung der Pand. nach Hellfeld*: quum Vir Clar. admodum diligenter recensere soleat cum antiquiores, tum etiam recentiores Interpretes, qui de singulis Juris locis scripserunt.

Ceterum, gratissimum mihi faciet, si quis, quae me fugerint, velit mihi indicare: uti gratum publice testor animum Viris Clarissimis, Collegis mihi & amicis honoratissimis, Keesselio, Luzacio, Wyttenbachio, M. Tydemanno, quod tantum mihi tribuerint, ut annotationes Schultingii measque examinarent, & quae animad-

inadvertentia haberent, necum humanissime communi-
 carent. Quod auxilium ut etiam in posterum mihi
 praestent, eos vehementer rogo. Quaesivimus om-
 nes, qui Juri Romano consultum cupiunt, rogatos esse
 velim, ut, si quae habeant subsidia, quae mihi in re-
 liquis Pandectarum Libris edendis usui esse possint, ea
 mecum in commune Bonam communicent. Profiteor,
 grato me animo fructum, quem possint praestare, inde
 petiturum. Veluti non nihil utilitatis mihi attulerunt
 adnotationes, quas Antonius Matthaeus, Jctus, quon-
 dam adscripsit ad exemplar Corporis Juris Dion. Go-
 thofredi in 4to. quodque auctionis lege sibi comparavit,
 quem modo nominavi, Keesselius, qui pro sua erga me
 benevolentia, & in Juris Romani studium amore, il-
 lud mihi in usum meum concessit. Nam, quamvis
 Matthaeus vix ex uno Juris Interprete excerpta adnota-
 verit, quem non ipse quoque jam antea perlegissem,
 hunc tamen inde fructum tuli, ut adnotationibus no-
 stris inter se collatis experiri potuerim, an aliquid ex
 Interprete ab utroque nostrum consulto, a me esset
 omissum, ab ipso notatum: quod si comperirem, ut
 aliquando contigit, meas adnotationes inde supplerem,
 sin minus, hoc diligentiae meae quodammodo docu-
 mentum censerem.

Quum autem, quam adhibere debui operam in eden-
 da prima Pand. parte, eadem, ut facile quisque intel-
 ligit, mihi quoque in ceteris partibus edendis profutu-
 ra sit, spero fore, ut reliquas partes singulas subinde,
 breviori tempore interjecto, in lucem proferre possim.
 Quibus absolutis, si Deus mihi vires largiatur, Indi-

cem adjiciam Auctorum, & quorum Scriptis notae Schultingianae meaeque excerptae sunt, & alterum Indicem praecipuarum rerum & verborum, quae in hoc opere illustrantur & explicantur.

Ceterum, repeto, quae initio dixi, Unicum mihi in hoc opere edendo fuit propositum, ut aliquid, si fieri posset, mea quoque opera conferrem ad Jus Romanum exornandum, ejusque studium, quod magnifico, apud alios quoque in communem utilitatem excitandum & augendum, Cui proposito si aliqua saltem ex parte satisfacere potuerim, satis magnum me pretium pro labore praestito tulisse arbitrabor.

Scripti Lugduni - Batavorum d. xxiv. Septembris MDCCCIV.

ANTONII SCHULTINGII

NOTAE

AD DIGESTA SEU PANDECTAS.

Sancta Digesta apud Tertullian. *Apologet. Cap. 47.* pro SS. Scripturis, & *Adv. Marcion. IV. 3.* De Digestis & digerere Salmasius, *ad Tertullian. de Pallio, Cap. 3. (1).*

(1) Et *ad Spartian. in Vero, Cap. 5.* add. Bynkersh. *Obs. VIII. 1.* & Schroder. *Obs. I. 9.* Quid Digesta & Pandectis differant, docet Otto, *in Alfén. Var. Cap. 9.* in *Thef. Jur. Tom. V. p. 1682.*

Pandectas recte feminino genere dici, censet Casaubon. *ad Strabon. Lib. V. p. 218.* per locum Prisciani, *Lib. VII.* Sed contra Augustinus (1). Pro quo stant MSS., teste Laur. Theod. Gronovio, *Emend. Pand. Cap. 21.*

- (1) Loca citavit Breneman. *Hist. Pand.* III. 6. ubi pluribus de hac quaestione egit.

Codex Florentinus distinctionibus caret (1). Politian. *Miscellan. Cap.* 41. Adeoque vulgatas sequi non cogimur. Augustin. *Emendat.* I. 2. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1434.] (2).

- (1) Saltem raro interpunctiones in hoc Codice apparent. Vid. Breneman. *ad Idem.* II. 4. & Eckhard. *Hermes Jur.* I. 2. §. 72. ibique Walchium.

- (2) Sine fraude esse Legi laboranti ope novae interpunctionis succurrere, exemplo suo probarunt optimi quique Interpretes. Vid. Cujac. *Obs.* I. 14. VI. 1. XX. 24. Bynkersh. *Obs.* II. 8. Rucker. *Obs. Cap.* 1. seq. aliosque.

Laudat Cujacius, *Obs.* VI. 7. (1).

- (1) Et alibi. Vid. Breneman. *ad Idem.* p. 1423. seq. Qui & aliorum de Pandectis Florentinis iudicia collegit.

Ex eo exemplaria reliqua manasse, negat Cujacius, *Obs.* II. 1. (1) & fane quaedam in Vulg. sunt, quae abfunt a Florent. Vid. L. 14. de transact. L. 3. de reb. dub. add. Merilium, *Obs.* VIII. 5. Immo Graeca quaedam existere in L. 41. §. 7. de fideic. libert. ait Gloss. *ibid.* quae tamen non sunt in Florent. Inscriptio quoque Legis 47. de oblig. & act. recte in Vulg., male in Florent. se habet, & L. 7. ut in possess. legat. L. 4. de donation. (2). Pandectas Justiniani citat Ivo Carnotensis, *Epist.* 138. (3).

- (1) Etiam Schulting. in not. ad Vit. Jul. Pauli a Guil. Glorio conscriptam, in *Jurispr. Antejustin.* p. 208. & in *Prolegom. ad Enarr. part. prim. Pand.* §. 13. Sed contrariam sententiam tuetur Anton. Augustinus, *Emendat.* I. 1. & III. 1. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1429. seqq. & p. 1495. Quem sequitur Breneman. *Hist. Pand.* III. 2. item Walchius, ad Eckhard. *Herm.*

Herm. Jur. I. 2. §. 74. ubi & praecipuos ab utraque parte auctores citavit. Augustinum sequi cogimur, saltem donec quis justam reddiderit rationem, qui factum sit, ut turbatus ultimorum foliorum ordo, qui in Cod. Flor. conspicitur, in reliquis omnibus, quae supersunt, Pandectarum MSS. reperitur, nisi haec ex illo, omnium, ut omnes consentiunt, Codicum Pand. antiquissimo, manarint. Quae Grandus, Schwartzius, & post eos Wieling. in *Praefat. Lexion. Jur. Civ. praemissa*, attulerunt, haud sufficiunt.

(2) Nullius fere momenti has similesque rationes esse, docuit Breneman. *d. loc. p. 232. seq.* Praeterquam quod in *L. 14. cit.*, uti Florentiae exstat, nihil desit, sed particulae *si si* accipiendae sint pro *sive sive*. Vid. Jac. Voorda, *Elect. Cap. 1. Lex autem 3. de reb. dub. sive rectius*, Fragmentum Pauli, quod d. Legi vulgo subjicitur, spurium est. Vid. Augustin. *Emend. III. 1.* & Breneman. *in not. ad d. 1. in Corp. Jur. Gebaueri & Spangenbergii*. Quod vero ad *L. 41. §. 7. cit.* attingit, credidit quidem Glossa, post verba *si rationes sic dederit* sequi formulam Graecam, sed credidit tantum Haloander *τὸ sic* transponit. Vid. Breneman. *in not. ad d. 1.* Denique inscriptio *Legis 47. cit.* eadem est in Florent., quae in Vulg. Sed forte scribendum *L. 10. de oblig. & action.* quam citavit Schulting. *in not. ad Vit. Paul. modo laud.*

(3) Immo *Epistol. 134. & 99.* Ceterum argumentum, quod inde quoque petere solet dissentientes, examinavit Breneman. *Histor. Pand. p. 234. seq.*

In MS. Florent. *ablativus* pro *accusativo*. Vid. Salmas. *ad Jus Rom. & Attic. Cap. 5. p. 174.* & frequens illa casuum enallage, vitio & imperitia Librariorum in morem tunc loquendi vulgatum, & jam Italicum, deflexa. Vid. Idem, *ibid. p. 176. (1).*

(1) Sed Salmasio contradixit. Reinold. *Varior. Cap. 10.* Hoc verum, post in a Nostris saepe *ablativum* poni pro *accusativo*, & contra. Vid. Forster. *Obs. I. 2. in Thes. Otton. Tom. II. p. 906.* Brillon. *Parerg. §. 71. seq. in ej. Oper. minor. p. 401.* Bynkersh. *Obs. VI. 15.* Noordkerk. *Obs. p. 72.* Westenberg. *in*

Devo Marco, p. 262. Jo. Canegieter. *ad Ulpian. Fragm. Tit. 1. §. 8.* Quod & apud alios auctores Latinos reperire est. Vid. Caspar. Barthium, *Adversar. XXV. 14.* Drakenborch. *ad Livium*, II. 14. C. V. Vonck. *Specim. critic. in var. auct. p. 37. & 40.* Similiter in Pand. Florent. aliquando *ablativus* ponitur pro *dativo*. Vid. Bynkersh. *Obs. IV. 25. circa fin.* Marckart. *Interpr. recept. lection. Jur. Civ. p. 10.* Van Dorp, *Obs. p. 56. seq. add. Casaubon. ad Sueton. in Jul. Caesar. Cap. 3.* Sed haec familiaeque potius infra suis quaeque locis, ubi occasio erit, monebimus.

Mirum, Criticos laborare fere de literarum mutatione ex vicinitate formae, cum tamen multi Libri descripti sint ad vocem dictantis; inde plurimi errores ex voce male intellecta, & vitiosa scriptura. Vid. Lamb. Bos, *Vet. Testam. ex Version. LXX. interpp. in Prolegom. [pag. si numeres, 12.] (1).*

(1) Ubi agens de Codice Alexandrino, deque diversitate scripturae ejus Codicis, ait: *Ortam esse in maxime hanc diversitatem conjicio ex pronuntiatione dictantis, & imperitia scribentis. Non enim scriba ille Alexandrinus, sive vir fuerit, sive femina, ipse suis oculis exemplar, e quo descripsit, inspexisse mihi quidem videtur, sed ex ore dictantis alicujus excepisse.* Quod quamvis haud dubie adfirmari in universum nequeat de iis, qui Codicem Pand. Florent. exararunt, ut satis demonstrant, quae de Librariis ejus Codicis monuit Breneman. *Histor. Pand. II. 5.* non tamen haec observatio prorsus negligenda est; eoque minus, quoniam, licet de Codice Florent. id nullo modo adfirmari posset, tamen ille Codex, vel illi Codices (vid. Breneman. *d. loc. I. 3. p. 16.*) ex quo, vel ex quibus noster Codex descriptus est, ad vocem dictantis in totum, vel pro parte exarari potuerunt. Exemplum vitii, a dictante forte profecti, adtulit Breneman. *in not. ad L. 4. qui satisd. cog. in Corp. Jur. Geb. & Spangenb.*

Si conferantur inscriptiones bonorum saeculorum, plurimum distabit illa orthographia a Florentini Codicis scriptura (1).

- (1) De orthographia Pand. Florent. nonnulla collegit Brisson. *Parerg. Lib. Singul.* in *ej. Oper. minor.* p. 391. *seqq.* & ex eo aliisque Calvinus, *ad calcem Lexic. sui Juridic.* Peculiarem de Orthographia Codicis Florentini tractatum conscribere in animo habuit Breneman. Vid. *ej. Hist. Pand.* p. 400. Quod opus a Viro Doctissimo absolutum esse, patet ex Gebaueri *Narratione de Brenemanno, ejusq. MSS.* p. 86. Nunquam tamen, quod sciam, editum est. Sed specimina ejus Operis, quae ad nomina propria pertinent, dedit idem Gebauer. in *ej. Exercitat. Academic.* ab J. J. Weissmantel. editis, Vol. II. p. 707. *seqq.* Illud Breneman. *Histor. Pand.* p. 390. in universum notat: *Non per omnia in Cod. Flor. servatam esse veterem scribendi rationem, atque adeo non tam Juris auditorum, quam Justiniani saeculi orthographiam in Pand. nobis superesse.*

Jus vetus multis locis in Digestis mutatum, multis non. Balduin. in *Justiniano*. [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I.* p. 1051. & alibi].

In Digestis voces quaedam barbarae, & inusitatae. Forner. *Rer. Quotid.* III. 15. [in *Thef. Otton. Tom. II.* p. 211. *seqq.*] (1). Multa etiam antiquae elegantiae, hodie temere suspecta. Scip. Gentil. *Parerg.* I. 33. [in *Thef. Otton. Tom. IV.* p. 1306. *seqq.*] (2).

- (1) Add. Eckhard. *Hermen. Jur.* I. 3. §. 108. ibique Walchium.

- (2) Vid. & Augustin. *Emendat.* II. 2. in eod. *Thef. Tom. IV.* p. 1468. *seqq.*

Multae etiam Graecae constructiones. Scip. Gentil. *d. loc.* Cap. 6. (1).

(1) Et Anton. Augustin. *d. loc. Cap. 1.* Plura exempla collegit quoque Pithoeus, in *Adversat. in Thef. Meerman. Tom. I. p. 352.* & Eckhard. *loc. modo cit.*

Jo.
ay-
tan-
Ju-
ite-
9.

Inscriptiones Legum saepe vitiosae, de quibus opus peculiare promissit Cujacius, *ad Paul. Sentent. IV. 7. in fin. (1).*

(1) Errores quarundam inscriptionum notavit, quos citat Eckhard. *loc. laud. §. 214. in not.* Ceterum de Legum inscriptionibus, earumque usu in Legibus interpretandis, vid. Brenemanpium & Reinoldum, in *Jurispr. restitut. Wielingit.* aliosque quos laudat Bach. *Histor. Jur. IV. 1. Sect. 2. §. 5. in not.* Idem argumentum quoque pertractavit Jan. Just. Clotterbooke, *Spec. de Inscript. Legum Pand. earumque magna in Legibus interpretandis utilitate.* Lugd. Batav. 1766.

Fugitivas Leges quasdam habet Pithoeus, *ad Collat. Legum Mosaic. & Rom. Tit. 2. in fin.* & Cujac. *Obs. III. 37. (1).*

(1) Add. Breneman, *de Legum inscript. §. 6. seq.* & Reinold, *Orat. de Legum inscript. §. 14. seqq.* in *Jurispr. restitut. Wielingit.* Vid. & Schulting. *ad Paul. Sentent. IV. 4. not. 2.* Eckhard. *d. loc. §. 169.* Jan. Vastkenmer, *Dissert. de Duplici Legum quarundam in Pand. interpretatione, Cap. 10.* Lugd. Batav. 1781.

Variae Leges in Jure eorundem, & diversorum auctorum, etiam iisdem verbis scriptae. Augustin. *Emendat. I. 7.* [in Thef. Otton. *Tom. IV. p. 1450. seqq.*] (1).

(1)

(1) Et Panciroli. *Thes. variar. lectionum*. I. 781 in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 1078. seqq. Vid. & Opuscul. de Latinit. Vett. J. Ctor. a Duker, edit. p. 448. seqq. Quo nomine in Tribonianum ejusque socios imprimis invehitur Pard. Pratejus, in *Jurisprud. Med. Lib. I.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 511. seqq. Qui etiam multa exempla collegit Legum, temerer, ut ajbat, repetitarum. Sed Triboniani partes suscepit Lopez. *Animadv. Cap. ult.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 500. seqq. Nec omnes, quas *Leges geminatas* dixit Pratejus, vere tales esse, ostenderunt Guil. Pasuw. *Dissert. ad Varia Juris Civ. Capita*, Cap. I. in Thes. Dissert. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 110. seqq. & Nic. Guil. Hartman. *Disput. de Geminatibus, sive eorumd. Legum repetitionibus in Libris Juris Civ.* Lugd. Batav. 1768. Ceterum, rarius quidem, aliquando tamen occurrunt etiam exempla Legum in eodem titulo repetitarum. Vid. v. gr. L. 80. & 83. de *Jur. dot.* Alia exempla habet Muretus, *Obs. Cap. 4.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 135.

Inanes rationes, a Jctis redditae (1). Forner. *Rer. Quotid.* III. 23. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 218.] Quae tamen ex parte videntur posse defendi, ut L. 3. de *offic. Procurat. Caes.* & L. 47. de *usurpat. & usucap.*

(1) Haec etiam aliorum querela est. Sed vid. Houck. *Dissert. de Rationib. Vett. Jctor. falso suspectis*, in Thes. Dissert. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 320. seqq. Quocum jungendus est P. J. de Fremery, *Dissert. eleganter & erudite conscripta de Rationib. Vett. Jctor.* Lugd. Batav. 1801. Quasdam tamen rationes, a Jctis redditae, minus accuratas esse, & merito suspectas, nemo facile negaverit. Nonnulla exempla adtulit de Fremery, *laud. Dissert. Cap. ult.* & Walchius, *ad Eckhard. Hermen. Jur. I. I. §. 33.* citat Dissertationem Herm. Ernest. Rumpelii, *de Legum rationibus, quae in ipsis Legibus minus accurate exhibentur.* Erford. 1765.

X ~~III~~ X

Quando Leges plures sunt ejusdem Jcti ex eodem Libro, tunc ordinem servavit Tribonianus, quem ipse Jctus. Jac. Gothofred. *ad LL. XII. Tabb.* p. 194. [in Thes. Otton. Tom. III, p. 163.] (1).

(1) Dissertationem Chr. Frid. Koch. *de Ordine Legum in Pand.* Gies. 1784. & Gottlieb. Hufeland. *Dissert. de Legum in Pand. interpretandarum subsidio ex earum nexu & consecutione petendo*, Jen. 1785. citat Stockman. in not. *ad Bach Histor. Jur.* IV. 1. Sect. 2. §. 5. p. 568.

De parenthesibus aliisque notis in contextu vid. Bynkersh. *ad L. Lecta. de reb. credit. Cap. XI.* in *ej. Oper. minor.* (1).

(1) Et Eckhard. *Hermen. Jur.* I. 2. §. 86. ibique Walch. De variis Pandectarum MSS. & editionibus vid. Brencman. *Histor. Pand.* III. 3. seq. Walch. *ad Eckhard.* loc. cit. §. 83. seqq. & citatos a Bachio, *Histor. Jur.* IV. 1. Sect. 2. §. 28. in not. De Pandectis in meliorem ordinem digerendis studiose laboravit Pothierius, *Pand. Justinian. in meliorem ordinem digest.* Paris. 1748. recus. Lugdun. 1782. III. Vol. fol.

DIGESTORUM

SEU

PANDECTARUM

LIBER PRIMUS (1).

- (1) In *Librum primum & secundum Pand.* notas conscripsit Balduinus, in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 789. seqq.* Breviores in *Librum primum Pand.* annotationes edidit Henr. Ernstius, quae exstant in *Thef. Meerman. Tom. VI. p. 843. seqq.* Ad quatuor priorum hujus *Libri titulorum Leges* commentatus est Thom. Papillonius, in eod. *Thef. Tom. II. p. 547. seqq.*

TITULUS PRIMUS.

DE JUSTITIA ET JURE (1).

- (1) Singulas hujus tituli *Leges* exposuere Const. Landus, in *Thef. Otton. Tom. III. p. 1319. seqq.* Cujacius, *Oper. Posthum. Tom. IV.* Wilhelm. van der Muelen, *Exercitat. ad tit. Dig. de Justit. & Jur. &c. Traject. ad Rhen. 1723.* Ad sex priores hujus tituli *Leges* commentatus est Charond. *Verisimil. I. 1.* in *Thef. Otton. Tom. I. p. 682. seqq.*

L. 1.

Est autem a justitia appellatum (1):] More Stoicorum. Vid. Grotium, in *Flor. Spars.* p. 79. add. Contium, *Lection. Subseciv.* II. 6. Menagius, *Amoenit. Jur. Civ. Cap. 39. p. 294.* *jus* derivat a *δέον* (2). De diversis ver-

horum notationibus vid. Val. Guil. Forster. *Obs. Succesiv.* II. 1. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 927. seqq.] (3).

Nam, ut eleganter Celsus definit, *jus est ars boni & aequi.* Haec omnia ponenda in parenthesi, ut *ad* *cujus* sequentis §. 1. cohaereat cum *justitia* (4). Burgius, *Elect. Cap. 1.* [in Thes. Otton. Tom. I. p. 311.] ubi de hac Lege. Sed melius Nerijs, *Analector. II. 28.* [in eod. Thes. Tom. II. p. 463. seqq.] Lopez. *Animady. Cap. 1.* [in eod. Thes. Tom. III. p. 429. seqq.] pauca bona.

Jus Basilic. *vobis.* Male.

Boni & aequi. L. 32. de *rebus cred.* L. 2. §. ult. L. 34. pr. de *oblig. & action.* L. 66. §. ult. *solus. marit.* (5). Non tantum autem est ars *jus* scriptum interpretandi, ut voluit Budaeus, Duarenus, & Sutholt; sed & Legum scientiam (6) continet. Huber. *Digestion. I. 5.* Nec aliud voluit Graeci, Tom. I. p. 34.

(1) Pari modo, ac *sapiens* a *sapientia* appellatur, *homo* ab *humanitate.* Vidi Hidor. *Origin. Lib. X. pr.* Praeter citatos a Schultingio, ea de re quoque egerunt Scip. Gentil. *Origin. ad Pand.* in Thes. Otton. Tom. V. p. 1354. Huber. in *Eunom. Rom. p. 9.* Noodt. in *Comment. ad h. t. pr.* Schulting. in *Enarr. h. t. §. 8.*

Monzalyo, in *Hermes Jur. Epitom.*

p. 37. ne alios commemorem

(2) Vid. Vossium, in *Etymologic. h. voc.* eandem cum *jubere* originem habet.

(3) Hermen. *Jur. I. 4. §. 129.* ibique

(4) Ujacius, *h. & de Retes. Opusc. VIII. 1.*

(5) nan. Tom. VI. p. 391. Parum interesse,

ad *cujus* ad *jus*, an ad *justitiam* referas, recte mihi notasse videtur Pothier. *ad h. l.*

(6) Alia etiam loca, ubi duo haec vocabula *bonum & aequum* conjunguntur, habet Brissou. *de V. S. v. c. bonus, num. 3. seq. add.* Duker. *ad Flor. I. 22. §.* Quid *bonum & aequum* sit, explicat Schulting. in *Enarr. h. t. §. 9. & Otto, in Praefat. Tom. II. Thes. Jur. p. 23.*

(6)

[6] Quam ab usu juris separandam non esse, egregie demonstravit Gotfrid. Malcov. *Prologus de Usu Juris* contra scientiam ejusdem conjungendo, in ej. *Opusculis Juridicis & Philologicis*, a Puttman. edit. p. 356. seqq.

S. I.

[Cujus merito quis nos Sacerdotes appellat?] Sic Sacerdotes pudicitias, Tertullian. *de Cultu femin.* II. 12. add. Merill. *Obs.* I. 11. (1). *Amisistis Philosophiam*, Senec. *Epist.* 52. in fin. Damnum quidem fecisse Philosophiam, non erit dubium, postquam prostituta est: sed potest in penetralibus suis ostendi, si modo non infitorem, sed antilitem nata est.

[Bonas] Tales qui conantur homines facere, praestantiores quodammodo salutis humanae sunt: Salvian. *de Gubernat. Dei*, VII. p. 156. (2).

[Non solum poenarum, verum etiam praemiorum quoque (3) exhortatione.] His enim duobus continetur Respublica. Cicero *ad Brut. Epist.* 15. Is (Solon) rem publicam duabus rebus contineri dixit, premio & poena (4). Plutarch. *de Liberos. Educat.* Cap. 16. Δύο γὰρ

ταῦτα ὥσπερ εἰς τοὶς αἰτίαι τῆς ἀρετῆς εἰσὶν, ἐλπίς τε τιμῆς, καὶ φόβος τιμωρίας. Polyb. *Histor.* VI. 4. ubi de populi potestate in Republica Romana agens, ait: Τιμῆς γὰρ ἐστὶ καὶ τιμωρίας ἐν τῇ πολιτείᾳ μόνος ὁ δῆμος κύριος, οἷς ἀνέχονται μόνοις καὶ συναρτῆσαι καὶ πολιτεῖαι καὶ συλλαμβάνειν πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, κ. τ. λ. Solus enim in omnitate populus praemiorum & poenarum est arbiter, quibus solis & principatus, & respublicae, & universa hominum vita continetur. &c. Philo, *de Virtutib. & Legation. ad Caesum*. [ed. Thom. Mangey, Vol. II. p. 546.] Νόμος γὰρ ἐν δυνάμει συμπληροῦσθαι πέφυκε, τιμῆς ἀγαθῶν καὶ ποινῶν κακῶν. Lex enim ex duabus praecipue constat, ex honore bonorum, vindicta-

que malorum. Alia tamen mens Demonstis (5) apud Lucian. p. 584. [edit. Reitz. Tom. II. p. 394.] & Diodori

Si-

Siculi, pag. 2. ubi ait: νομοθεσίαν πολάζειν, οὐ διδάσκειν.
Faciunt LL. Longobard. Lib. 1. Tit. 9. L. 39.

... *Veram, nisi fallor, philosophiam* (6), *non simulatam affectantes* (7).] Freher. *Parerg.* I. 1. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 861. seq.] Aliis tamen visum aliud. Merill. *Obs.* I. 1. — Idem dixere de vita monastica & ascetica. Vid. Herald. *de Rer. Judic. auctor.* II. 12. §. 7. & 8. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1210. seqq.] — Cicer. *Epist. ad Famil.* XV. 4. *Qua* (Philosophia) *nec mihi carior ulla unquam res in vita fuit, nec hominum generi majus a Diis munus ullum est datum* (8). — De Philosophia Juris, Jan. Vinc. Gravin. *Origin. Jur. Civ. in Praefat.* — De Philosophia simulata (9) Cyprian. *de Bono patientiae* §. 1. seq. Quinctil. *in Proöm.* Lib. I. *Inst. Orat.* Non enim virtute ac studiis, ut haberentur Philosophi, laborabant, sed vultum & tristitiam & dissentientem a ceteris habitum pessimis moribus praetendebant. Ubi vid. Comment. & *ibid.* XIII. 3. *in fin.* Senec. *Epist.* XVI. *Non est Philosophia popolare artificium, nec ostentationi paratum: non in verbis, sed in rebus est, &c.* Themist. *Orat.* II. p. 31. & 32. — De Christiana religione, Euseb. *Praepar. Evang.* VI. 6. p. 254.

(1) Qui putat haec a Stoicis petita esse. Vid. & Pancirol. *Thes. Var. Lect.* II. 1. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. II. p. 1114. & H. van Hoogwerff, *Dissert. de Variis Jur. Rom. partibus stoam redolentibus*, Cap. 9. §. 1. in nov. Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichf. Vol. III. Tom. II. p. 78. Sed Merillium refutavit Pagan. Gaudent. *Jurid. Exposit.* II. 42. in Thes. Otton. Tom. III. p. 391. pluribus exemplis probans, commune esse illud omnibus disciplinarum & artium professoribus, ut de sua professione tanquam de re sacra & mysterio loquantur. Vid. & Hier. van Alphen, *Dissert. de Jayoleng Prisco Jcto*, in *Praefat.* in nov. Thes. Dissert. Jurid. G. Oelrichf. Vol. III. Tom. I. p. 4. *Sacerdotes Jctos forte dici, quoniam e collegio Pontificum summi prodierunt Jcni, conjicit Jan. Valckenaer. Dissert. de Du-*

Duplici Legum quarumd. in Pand. interpretatione, Cap. 2. §. 2. Lugd. Batav. 1781.

(2) Forte ob oculos habuit Ulpianus locum Ciceronis, *de Orator. I. 58. Quod vero viros bonos Jure Civili fieri putas, quia legibus & praemia proposita sint virtutibus, & supplicia vitiis: &c.*

(3) *Etiam-quoque.* Pleonastica locutio, quales Nostri familiares. Vid. Schroder. *Obs. Jur. Civ. I. 9. p. 63.* & Jo. Cannegiet. *ad Ulpian. Fragm. Tit. XI. §. 20. add. Briffon. Parerg. §. 84. in ej. Oper. minor. p. 403. Duker. ad Flor. II. 6. 19. Eckhard. Hermen. Jur. I. 3. §. 97.*

(4) *Et de Nat. Deor. III. 35. Nec domus, nec respublica ratione quadam & disciplina designata videtur, si in ea nec recte factis praemia exstent ulla, nec supplicia peccatis.* Quem locum, aliaque huc pertinentia, habet Puttman. *Advers. Jur. Univ. I. 2. p. 27.*

(5) Putantis, inutiles esse Leges & supervacuas, ut quibus nec boni, nec mali regantur; cum illi Legibus non egeant, hi vero per easdem nihilo fiant meliores. Vid. Const. Land. *Enarr. Cap. 11. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1324.* & Gebauer. *de Justit. & Jure, Cap. IV. in Exercit. ej. Academ. Vol. I. p. 104.*

(6) *De vera, non simulata, & Ctorum Philosophia Oratio est* Ev. Ottonis, adjecta *Dissert. ej. Jur. Publ. & Priv.* Alia ejusdem argumenti scripta citat Walchius, *ad Eckhard. Hermen. Jur. I. 4. §. 126. p. 207. add. P. Fabrum, ad L. 1. h. t. Sub vera Ulpianum Philosophiam Stoicam, sub simulata vero Epicuream intellexisse, conjicit Nic. Hier. Gundling. in Gundlingian. Part. XV. p. 486. non improbante Walchio, d. loc. Quaedam de hoc Ulpiani effato habet quoque Aezema, Dissert. Jur. Civ. II. 9. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 826. & Elen. Exercit. Lib. 1. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1400a. & seq.*

(7) *Affectantes* mavult Hoffman. *Melet. ad Pand. Dissert. II. §. 1. & qui Hoffmannum, suppresso licet nomine, fere verbotenus descripsit, Dominic. van Hoogwerff. Observat. ex Var. Juris materiis desunt. Cap. 1. §. 1. Lugd. Batav. 1751. Sed vid. Puttman. Interpr. & Obs. Cap. 17. p. 77. add. Festum, voc. affectare.*

(8) Platonis dictum est. Vid. Cicer. *Acad. Quaest. I. 2. circa fin. & Platon. in Timaeo, p. 1058. A.*

(9)

(9) Eam quoque exprobrat Cato apud Gellium, *Noct. Attic.* XIII. 23. add. Ernestium, *loc. supra cit.* p. 843.

§. 2.

Hujus studii duae sunt positiones (1); &c.] Tres species agnoscit Aufonius in noto illo carmine [Idyll. XI. vs. 61.] (2).

Jus triplex, tabulae quod ter scribere quaternae, Sacrum, privatum, & populi commune quod usquam est.

Publicum jus, &c.] Cujus Nostri periti fuere. L. 2. §. 46. de Orig. Jur. Plin. Epist. VIII. 14. Cicer. de Legib. II. 19. add. Freher. Parerg. I. 30. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 904.] Non multa tamen de eo scribere. Cabot. Disp. I. 1. [in Thes. Meerman. Tom. IV. p. 586.] Multa habet Cicer. de Legib. Lib. II. & III.

Publicum jus est, quod ad statum rei (3) Romanae spectat, &c.] Aliter paulo dicuntur νόμοι δημόσιοι & ἰδιωτικοὶ apud Demosthenem, in Timocrate. Vid. Salmas. de Mo. Usur. Cap. 3. p. 105. seqq.

Publicum jus in sacris, in sacerdotibus, in magistratibus consistit (4).] Isidor. Origin. V. 8. Jus publicum est in sacris, & sacerdotibus, & in magistratibus. — Hujus species jus Pontificium, feciale, augurium, flaminium, senatorium. Cujac. Obs. XXVII. 36. [add. Freher. Parerg. d. loc.]

In sacris.] Veteres enim considerabant religionem, ut instrumentum conservandi status Reipublicae. Rittersh. ad Novell. p. 43. (5).

Privatum jus tripertitum est, &c.] Crasse hic Basilic. Schol. Tom. I. p. 33. τὸ δὲ ἰδιωτικὸν διαίρεται εἰς φυσικὸν, ἐθνικὸν, καὶ πολιτικὸν. Melius tamen seq. p. 34.

(1) Nic. Catharin. Obs. II. 38. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 782. mavult portiones 4 male, Stoica hæc locutio est. Vid. Walch, in not. ad Hopp. Comment. ad

- §. 4. *Inst. de Just. & Jure.* add. Duker. ad *Opusc. de Latin. Vest. J. Cton.* p. 326.
- (2) Vulgo putatur Ulpianus *sacrum* sub *jure publico* comprehendisse. Vid. v. gr. Vinn. in *Comment. ad §. 4. Inst. h. t.* Noodt. ad *h. t.* vi. *Tempus est &c.* Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 11. Nec male illud quidem; non tamen hic praetermittenda observatio, quae reperitur in Henr. van Alphen, *Dissert. de Rei consecratione.* Lugd. Batav. 1791. Ubi Auctor §. 7. de *Privatorum sacrorum abrogatione* agens, conjicit, causam, cur jus in Pand. *bipartitum* dicatur, *publicum & privatum*, forte hanc esse, quod privatis sacris abrogatis nulla essent sacra, nisi publica, & sic *sacrum* jus *publico* contineretur; unde videndum, addit, ne interpolando bipartientis hujus divisionis auctor potius sit Tribonianus; cum aetate Ulpiani jus *sacrum* etiam *privata* sacra complexum sit.
- (3) *Rei. Roman. reipublicae*, & sic quoque Raevard. *Varior.* V. 12. Sed non necesse. Vid. Otton. in *not. critic. ad §. 4. Inst. de Justit. & Jure*, & d'Arnaud. *Varior. Conj.* L. 13.
- (4) *Flor. constit.* Quae verba saepe in Pand. permutantur. Vid. Brissou. *Parerg.* §. 17. in *ej. Oper. minor.* p. 394. & Brencman. in *not. ad L. ult. de Legib.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. *Constitit. mavult.* Raevard. *d. loc.*
- (5) Add. Grotium, *de Jure Belli ac Pac.* II. 20. §. 44. num. 3.

§. 3.

Jus naturale est, &c.] Vid. P. Fabrum, *Semestr.* II. 1. (1).

Hinc liberorum procreatio, hinc educatio:] Vid. Orationem Augusti, apud Dionem, p. 574. (2).

Videmus enim cetera quoque animalia, feras etiam, istius juris peritia censer.] Ex Stoicis. Merill. *Obs.* I. 11. *Istius juris peritia censer est istius Juri peritiam habere.* Sic *L. ult. de suis & legit. hered.* *Privatorum enim cautionem Legum auctoritate non censer.* (3).

- (1) Add. Eckhard. *Hermes. Jur.* I. 4. §. 132. ibique Walch. qui plures citat auctores, qui de hac definitione *Juris naturalis* scripserunt; quibus tamen facile etiam alii addi possent, veluti Galvan. *de Usufruct. Cap. 5.* Finestr. & de Monzalvo, *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 30. seqq.* alique. Ceterum, an etiam alii Jcti Vett. *Jus naturale*, ita definiverint, & a *Jure Gentium* distinxerint, mihi dubium est. Nullum sane ejus rei certum vestigium reperire potui. Forte haec doctrina Ulpiano fuit propria; quae tamen adeo placuit Triboniano, ut eam in *Institutionibus* secutus sit. Pluribus hac de re disputavit elegantis doctrinae Jctus, J. T. Mathewi *Dissert. de Florentino Jcto, ejusque sex Libris prioribus Institutionum, Cap. 1. p. 27. in not. Lugd. Batav. 1801.* Hoc certum, vocabula illa *Juris Naturalis* & *Gentium*, ab aliis auctoribus & Jctis saepe promiscue usurpari. Vid. Schulting. *in not. ad L. 84. §. 1. de reg. Jur. & in Enarr. h. t. §. 13.*
- (2) Respicere Ulpianum locum Aristotelis, *de Republ. I. 2.* putat Noodt: *in Comment. ad h. t. vi.* Caeterum ait; &c. Facit huc etiam locus Ciceronis, *de Offic. I. 4.* *Commune animantium omnium est conjunctionis appetitus procreandi causa, & cura quaedam eorum, quae procreata sunt.*
- (3) Eodem loquendi genere utitur quoque Modestinus in *L. 8. de assign. libert. manumissoris jure censentur;* & Ulpianus in *L. 1. §. 2. ad municip. nisi forte privilegio aliquo materna origo censeatur;* nec non Imp. Gordianus in *L. 8. Cod. de transact. transactio nulla auctoritate juris censetur.* Neque adeo necesse, ut pro *peritia* hic legamus *perita*, ut quidam volunt. De ipsa autem locutione *juris peritia* censeri plures egere. Vid. Ernestium, *loc. supra cit. p. 843.* & Otton. *in Praefat. Tom. II. Thes. Jur. p. 23. seq.* Sed forte nemo eam melius explicuit Perizonio, *ad Sanct. Minerv. III. 2. num. 3.*

§. 4.

Quia &c. hoc solis hominibus inter se commune sit (1). Hoc jus antiquissimum, & praecipue post diluvium multi inde descivere. Vid. Salmas. *de Usur. Cap. 20. p. 594. seqq.*

(1)

[1) *Quia-fit.* Sic saepius etiam Nostri loquuntur. Vid. v. gr. L. 18. *de in jus voc. quia domus tutissimum cuique refugium atque receptaculum fit; & L. 9. in fin. de jurisd. quia tunc unum consilium fit.* De qua constructione totū *quia* cum Subjunctivo vid. Drakenborch. *ad Liv. II. 8. 5. & Oudendorp. ad Sueton. in August. Cap. 31. p. 211.*

L. I I.

Veluti erga Deum religio:] Cicer. *de Legib. I. 8.* Itaque ex tot generibus nullum est animal, praeter hominem, quod habeat notitiam aliquam Dei: ipsisque in hominibus nulla gens est neque tam immansueta, neque tam fera, quae non, etiamsi ignoret, qualem habere Deum deceat, tamen habendum sciat. — Deum scripsisse Pomponium, vult Bynkersh. *Obs. VI. 2. (1).*

Parentibus:] Omnibus: recte sic in genere Schol. Basilic. *Tom. I. p. 34.* De pietate in parentes Val. Maxim. V. 4.

Patriae:] Et quidem magis (2). Vid. Ciceron. *de Offic. I. 17.* Cari sunt parentes, cari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium caritates patria una complexa est. &c. add. Platon. *Criton. p. 38.* ἢ οὕτως εἰ σοφός, ὅτε λέγῃσέ σε, ὅτι μητρός τε καὶ πατρὸς, καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμωτέρῃ ἐστὶ πατρίς, κ. τ. λ. An sic es sapiens, ut te latuerit, & patri, & matri, & progenitoribus omnibus patriam esse anteponendam, &c. De pietate erga patriam Val. Maxim. V. 6.

(1) Alii putant Jovem, uti Wittenb. *Emblem. Tribon. cap. 1.* Sed vide, praeter Bynkershoekium, Wybon. *in Tribon. defens. cap. 1. & Walch. ad Eckh. Herm. Jur. I. 6. §. 244.* Ad Leges bene intelligendas duplici saepe interpretatione opus esse, altera, qua in mentem Jcti, altera, qua in mentem Triboniani, seu Justiniani inquiritur, monere Jac. Gothofredus, Noodtius, Schultingius, aliique elegantioris Jurisprudentiae Romanae statotes, & de industria demonstravit Jan. Valckenaer, *Dissert. de Duplici Legum quasyndam* *Tom. I.*

in Pand. interpretatione, Lugd. Batav. 1781. hoc ipsum *ibid.* p. 20. *seq.* quoque notans de hac L. 2. (2) Aliis tamen visum aliud. Vid. Bynkersh. *Obs.* VIII. 25. 10. Stoicos patriae parentes praetulisse, docet Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur.* I. 4. §. 130. add. Merill. *Obs.* I. 11.

L. III.

Ut vim atque injuriam propulsemus.] Livius, XLII. 41. *Sin autem hoc ex foedere licuit, & Jure Gentium ita comparatum est, ut arma armis propulsentur, &c.* Quod & Juris Naturae. L. 1. §. 27. *de vi & vi arm.* Noodt. *Probab.* I. 5. add. Senec. *Epist.* 121. *in fin.* Haec (natura) nihil magis, quam tutelam sui, & ejus peritiam tradidit. Schol. Basilic. notat, Jus Gentium pro Naturali accipi. [Tom. I. p. 35.] — *Vim atque injuriam*, id est, vim injustam (i), Bynkersh. *Obs.* V. 2.

Cum inter nos cognationem quamdam natura constituit. (2).] Plato apud Clem. Alexandr. p. 595. Ἀδελφοὺς δὲ εἶναι ἡμᾶς, ὥς αὖν τοῦ ἐνδὲς Θεοῦ, καὶ ἐνδὲς διδασκαλοῦ φαίνεται πού καὶ Πλάτων καλῶν, ὧς πῶς. Ἐστὲ μὲν γὰρ πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί, ὥς φησόμεν πρὸς αὐτοὺς μυθολογούντες. *Fratres autem esse nos tamquam unius Dei & unius magistri; videtur utique Plato quoque testari, hoc modo: Nam estis quidem omnino, qui estis in civitate, fratres; ut iis dicemus narrantes fabulas.* Facit huc Grotius, *de Jure Bell. ac Pac.* in Prolegom. Cicero. *de Logib.* I. 5. *Quae sit conjunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos. & de Offic.* I. 16. ubi vide Comment. & III. 5. ubi Comment. & *de Finib. bon. & mal.* V. 23. Senec. *Epist.* 95. *Natura nos cognatos edidit, cum ex iisdem & in eadem gigneret, &c.* Tertullian. *Apolog.* cap. 39. *Fratres autem etiam vestri sumus Jure naturae matris unius, &c.* Quintil. *Declam.* IX. 23. (3). — Marcus Antoninus, XII. §. 26. vult illam cognationem esse ex communione mentis, non seminis.

Inter

Inter nos] Idem de hominibus & Diis docet Cicer. *de Legib.* I. 7. *seqq.* (4):

Consequens est, hominem (5) homini infidari nefas esse.] Cicer. *de Offic.* III. 5. & 6. Maleach. II. 10. Pricaeus, *ad Luc.* X. 37. Lactant. *Divin. Instit.* V. 8. Quod quidem Cicero vidit disputans enim de Legibus, sicut una, inquit, eademque natura mundus omnibus partibus inter se congruentibus cohaeret, ac nititur, sic omnes homines inter se natura confusi, pravitata dissentiant; nec se intelligunt esse consanguineos, & subiectos omnes sub unam eandemque tutelam: quod si teneretur, Deorum profecto vitam homines viverent. & *ibid.* VI. 10. Summum igitur inter se hominum vinculum est humanitas: quod qui dirumpit, nefarius & parricida existimandus est. Nam si ab uno homine, quem Deus finxit, omnes orimur, certe consanguinei sumus; & ideo maximum scelus putandum est, odisse hominem vel nocentem. &c. Dio Chrysost. *Orat.* XII. p. 216. & *Orat.* LXXIV. p. 644. (6). — Alia adhuc ratio apud Marc. Antonium, IX. 1.

(1) Per ἐν διὰ δύοιν, cujus figurae etiam in Fragmentis Vett. Jctorum aliquot exempla exstant. Vid. van Dorp, *Obs. cap. 5. p. 97. & seq.* & auctores ibi citatos. Bynkershoekium sequitur Finestr. & de Monzalvo, in *Herm. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 40.* Dubito tamen, an vel sic intellectis his verbis exemplum hoc, etiam ex mente Ulpiani, recte referatur ad *Jus Gentium*; & an non potius dicendum sit, Compilatores Pand. hac in re lapsos esse, inter exempla *Juris Gentium* referentes, quod potius, etiam ex mente Ulpiani, *Juris Naturalis* exemplum sit. Cui errori ansam forte dedit, quod Florentinus, ut plures alii Jcti, verbis *Juris Gentium & Naturalis* promiscue sit usus. Vid. omnino *Diff. supra laud. J. T. Mathewl. de Florent. ejusque sex Libb. prior. Instit. cap. 1.*

(2) Hal. *constituerit*, quod certe magis Latinum est. Sed *constituit* habet Cod. Flor., & etiam pluribus aliis locis apud Nostros post *cum* in hac significatione *Indicativus* sequitur.

- (3) Alia etiam loca similia ex antiquis scriptoribus addi possent, sed passim occurrunt apud Interpp., qui in hac Lege illustranda occupati fuerunt, quos citat Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur.* I. 4. §. 132. & *de Florentini Jcti Philosophia*, §. 4. *Opusc. Tom. I. p. 341* add. Puttman. *Probab.* II. 17. §. 9. p. 136. seq. & Tob. Gutberleth Plegher, *Dissert. ad L. 3. D. de Jussit. & Jur.* Lugd. Batav. 1729.
- (4) Add. Lipsium, *Physiol. Stoicor.* III. 8.
- (5) In Cod. Flor. hic lacunulam fuisse, quam ordinaria re-
legentis manus supplevit, notat Brenem. *Hist. Pand.* II. 5. p. 145. seq.
- (6) Et Isidorus Pelusiota, *Lib. IV. Epist. 200.* Quamvis legitimae esse videantur in bellis caedes hostium &c. tamen, si accuratae ac supremae cognitionis, quae inter homines est, ratio habeatur, ne hae quidem plane innoxiae sunt: ex versione Rittershusii, quem ibid. vide in not.

L. I V.

Est autem manumissio de manu missio (1); id est; datio libertatis:] Ferand. Adduens. *Explic.* I. 4. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 509.] (2).

- (1) *Manu emitti* dixit Terent. in *Phormion.* V. 5. vs. 2. & Plaut. in *Curculion.* V. 2. vs. 18. Conf. R. A. van Beem, *Dissert. de Manumiss. in SS. Eccles.*, in Nov. Thes. Diss. Juridic. G. Oekrichf. Vol. II. Tom. I. p. 3. seq.
- (2) Ubi hanc Ulpiani definitionem defendit. Sequitur in Lege: quae res a Jure Gentium originem sumsit: utpote cum Jure Naturali &c. Quod Stoam redolere, notat Merill. *Obs.* I. 15. add. Eckhard. *Herm. Jur.* I. 4. §. 141. ibique Walch. Praeterea Duker. *ad Opuscul. de Latin. Vett. Jcter.* p. 378. pro *liberti* in *fin. h. l.* legit *libertini*. Sed nihil mutandum censet Schroder. *Obs. Jur. Civ.* I. 2. p. 9. & I. 9. p. 63. seq. Vett. Jctos vocabula illa promiscue usurpasse, exemplo *L. 16. de Offic. Praesid. L. 2. de Offic. Adseffor. L. 2. de Jure patronat.* aliarumque Legum probat Bartholom. Sieben. *Dissert. de Libertorum Patronorumque jure.* Cap.

Cap. 4. §. 5. Lugd. Batav. 1750. Vid. tamen Burman. *ad Sueton. in August. cap. 72.*

L. V. (1).

Ex hoc Jure Gentium introducta bella:] Id est, *certa bellandi forma.* Grotius, *de Jure Bell. ac Pac.* I. 2. §. 4. & Wittenb. *ad Instit. Disp. 3. Th. 8.* An jura belli? uti *L. 1. de reg. Jur. res pro jure circa rem,* Paulo aliter Struvius, *h. Thes. 56.*

Discretæ gentes &c.] Facit huc Grotius, *de Jure Bell. ac Pac.* II. 8. §. 9.

Agris termini positi:] Horum inventionem Cæno adscribit Joseph. *Apoc. I. 3. (2).*

Exceptis quibusdam, quæ a (3) Jure Civili introductæ sunt (4).] Vid. d'Avèzan. *de Contrahib. cap. 5.* [in *Thes. Meerman, Tom. IV. p. 14.*] qui tamen æquo plures habet,

(1) Hanc Legem copiose exposuit Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 28. seqq.*

(2) Additur in Lege: *aedificia collocata.* Sic edidit Taurellius, item Gebauer. & Spangenb. nulla nota adjecta. Unde vereor, ut recte scripserit Finestr. & de Monzalv. *d. loc. p. 167.* in Pand. Flor. legi *aedificia collata*, id est, *conjuncta*, quam lectionem præfert, eamque veriore quoque dicit Athan. Oteyza & Olano, *Paralipom. V. 10. §. 24.* in *Thes. Meerman, Tom. I. p. 661.* *Collata* ad marginem notavit Ruffard. & Charond. Saepe hae voces a Librariis confunduntur. Vid. Drakenborch. *ad Livium, X. 32. 5.*

(3) Haec praepositio a recenti manu est. Vid. Brenem. *N.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. *De commerciis ex Jure Gentium ad L. 5. D. de Just. & Jur.* Dissertationem scripsit Herm. Noordkerk. Lugd. Batav. 1728.

(4) Addunt hic Graeci: ὡς τὴν ἀγωγὴν τὴν μετατιθεῖσαν παλαιὸν χρέος εἰς καινὸν, καὶ τὴν περὶ ἐμφυτεύσεως. *Tom. I. p. 28.* Haud dubie illustrationis causa. Leunclav. *Notat. II.* in *Thes. Otton. Tom. III. p. 1503.* Sed an vera sit eorum doctrina de *emphyteusi*, merito possit

possit dubitari. Pluribus de exceptis his obligationibus egit quoque Finestr. & de Monzalv. *d. loc. p.* 186. *seqq.* Vid. & J. G. van Muschenbroek. *Dissert. de Lege commiss. in pign. Cap. 4.* in nov. Thes. *Dissert. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I, Tom. II. p.* 669. *seq.*

L, V I.

Jus Civile &c.] Lopez. *Animadv. cap. 4.* [in Thes. Otton. *Tom. III. p.* 438. *seqq.*] add. Additam. ad Maynard. *Decis. Tholos. II. 84. (1).*

(1) Pro nec per omnia ei servit Brenem, *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. legit, geminata litera *f*, nec per omnia eis servit, quemadmodum & Graeci habent *αὐτοῖς ἐπεί-ται*. Sic sane legendum, nisi dicamus, Ulpianum hic Jus Naturale & Gentium non distinxisse. Vid. Gebauer. *ibid.* Ceterum de germana Juris Civilis natura & indole, praeter Interpp. *ad h. t.* & *ad §. 1. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* conferri etiam merentur, quae breviter, sed eleganter animadvertit Bern. Alb. van Houten, *Dissert. de Judicibus Hollandis certa privatas judicandi causas norma nunquam destitutis; neque ex superioribus, in Prolegom. §. 1. seqq.* Lugd. Batav. 1793.

§. 1.

Τὸν νόμον οἱ μὲν ἑγγράφοι, οἱ δὲ ἀγράφοι.] Add. Thurydid. *p.* 124. [ed. Steph. 1588. ed. Duker. *p.* 120.] & sic verbum Graecum *νόμος* tam late patet, quam Latinum *jus* (1).

(1) Add. Herm. Cannegiet, *Dissert. de Vet. Lege Rom. &c.* in *Jurispr. Antiq. Fellenberg. Tom. II. p.* 73. & auctores ibi citatos. Vulgatam hujus Legis lectionem contra Budaeum defendit Ferand. Adduens. *Explicat. I. 5.* in Thes. Otton. *Tom. II. p.* 510. Ceterum hanc juris divisionem Veteribus inusitatam non fuisse, ex variis auctoribus probat d'Arnaud. *Var. Conj. I. 10.* & Walch. *ad Hopp. Comm. ad §. 3. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* Qui praeterea notat, licet ab scriptoribus illis vocabula haec non una ratione su-

sumantur, neminem tamen eorum in *scriptura* differentiam Juris scripti, & non scripti ponere, atque adeo recte facere Interpp., qui hoc pacto etiam hanc divisionem explicent. Dissentiunt tamen alii, in quibus etiam est Schroder. *Obs. Jur. Civ.* I. 2. p. 11. seq. Novissime, & late ea de re disputavit C. F. Gluck. *Ausfuhr. Erlaut. der Pand. nach Hellfeld. Tit. de Legib.* §. 82.

L. V I I.

Jus autem Civile &c.] Strictissime sumtum, & oppositum Juri Praetorio (1).

Ex Legibus] Basil. ἀπὸ τοῦ δωδεκαδέλτου. Male: non tantum enim ex *LL. XII. Tabb.*, sed & aliis.

(1) Sic & Cujac. *ad Papin. Libb. Defin. in expl. h. l.* ubi etiam monuit, in inscript. h. Legis pro *Lib. II.* legendum esse *Lib. I.* Aliter H. J. Arntzen. *Miscellan. cap. 13. p. 140.* qui locum hunc supplendum dicit ex §. 3. *Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* Aliter etiam C. F. Zepernick. *Diatrib. de Judic. Centumv. adjunct. Siccum. de Judic. Centumv. p. 297. seqq.* qui putat, vel mutilum hoc Fragmentum ad nos pervenisse, vel Ictum non omnes, sed praestantiores tantum, Juris Civilis partes enumerare voluisse.

§. I.

Quod Praetores introduxerunt,] Permissu populi, non jure magistratus. Sutholt. *de Jurisd. num.* 285. (1). Inepte Pollet. *Hist. For. Rom. p. 298.* jus Edicta condendi adscribit *mero imperio*. Quaedam & Busius, *Subtilit. I. 3.* non valde bona.

Adjuvandi, vel supplendi, vel corrigendi (2) *Juris Civilis gratia.*] Jus Praetorium subsequitur Jus Civile. *L. 14. de testib.* Averan. *Interpr. Jur.* I. 6. add. Jan. & Costa, *ad pr. & §. 1. Inst. de bon. poss. & Jan. Vinc. Gravin. de Ortu & Progress. Jur. Civ. p. 68. seq.* [ed. Lips. 1708.]

Ad honorem] Al. *ab honore* (3). Sic L. 2. §. 10. *de Orig. Jur.* Facit §. 7. *Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.*

- (1) Vid. omnino Bach. *Hist. Jur.* II. 2. *sect.* 3. p. 202. *seqq.* edit. A. C. Stockman. ubi etiam praecipuos, qui de *Jure Praetorio* egere, Interpretes citatos invenies. add. Trekell. *de Testam. fact. ap. Rom.* cap. III. §. 39. *seq.* p. 152. *seqq.*
- (2) Haec verba optime explicuit Cujac. *ad Papin. Libb. Definit. in expl. h. l.*
- (3) Sic etiam Bynkersh. *in Praeterm. ad L. 2. §. 10. de Orig. Jur.* Quem sequitur Conrad. *Parerg.* p. 14. *in not.* & A. D. Trekell. *loc. modo cit.* p. 157. *in not.* Nec dissentit Schroder. *Obs. Jur. Civ.* I. 2. p. 14. Alii aliter. Vid. Gebauer. *in Exercit. Acad.* Vol. I. p. 117. *seq.* Forte *ad honorem* Papinianus scripsit pro *in honorem*, quam vim vocabulum *honorarium* in omnibus aliis exemplis ac formulis habere, ait Bach. *Hist. Jur.* II. 2. *sect.* 3. §. 1.

L. VIII.

Nam & ipsum Jus honorarium viva vox est Juris Civilis.] Hopper. *de Vera Jurispr.* IV. 27. Jo. Saresburiensis, *de Nugis Curialib.* III. 11. Sane Praetor, etsi viva vox juris esse dicatur, sententiam ejus plerumque retractat. Praetor custos Juris Civilis. Cicer. *de Legib.* III. 3.

L. X.

Tribuendi.] *Tribuens* emendabat olim Menagius (1). Sic Vett. passim, & Imp. Nov. 69. *pr.* Sed postea nihil mutari consultius putavit, *Amoenit. Jur. Civ. Cap.* 4. Basil. ἀποπέμνωσα, & sic quoque Schol. Basilic.

- (1) *Tribuens* mavult quoque Schroder. *Obs.* I. 2. p. 5. *seq.* Sed non opus esse ita legi, dicit Schulting. *in Enarr. h. l.* §. 1. Vid. & Marckart. *Prob. rec. lect. Part.* I. p. 25. *seq.* De ipsa hac definitione *justitiae* vid. Noodt. *Prob.* III. 1. & 2. Eckhard. *Herm. Jur.* I. 4. §. 133. *ibi*

ibique Walchium. Quem etiam vide *ad Hopp. Comm.*
ad pr. Inst. h. t. Quaedam habet quoque Barthius,
Advers. IV. 16. Plura Gebauer. *in Exercit. Acad.*
Vol. I. p. 100. seqq. Vid. & H. van Hoogwerff.
Dissert. de Var. Jur. Rom. partib. Stoam redolentib.
cap. 3. §. 2. in Nov. Thes. Dissert. Jurid. G. Oelrichs.
Vol. III. Tom. II. p. 79. seq.

§. 1.

Juris praecepta] Quae a *regulis Juris* debent distin-
 gui (1):

Honeste vivere,] De quo Cicero, *de Finib. bon. &*
mal. II.

(1) Ut latius docuit Noodt. *in Jul. Paulo, cap. 10.* Ad
 doctrinam de moribus, quae pars olim fuit *Juris Civi-*
lis, haec praecepta etiam refert Scip. Gentil. *Orig. ad*
Pand. in *Thes. Otton. Tom. IV. p. 1363.* A Stoicis
 ea mutuatos esse Jctos, putat Eckhard. *in Herm. Jur.*
I. 4. §. 135. Egit de his praeceptis quoque Jo. Mer-
 cer. *Opinion. II. 2. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1585.*
 Ad primum praeceptum plura congeffit Petrus van de
 Poll, Jani Fil., *Dissertatione eleganter conscripta de*
Praerogativis vitae honestae. Lugd. Batav. 1779. —
 De definitione *Jurisprudentiae*, quae in *seq. §. 2.* tra-
 ditur, vide Eckhard. *d. loc. §. 134.* ibique Walch. &
 auctores *ibid.* citatos. add. Gebauer. *in ej. Exercit.*
Academ. Vol. I. p. 119. seqq. Pro *divinarum atque*
humanarum rerum C. F. Vonck. *Obs. Miscell. cap. 32.*
p. 120. legere mavult *divinarum atque humanarum Le-*
gum. Sed vid. Puttman. *Probab. I. 12. p. 94.*

L. XI.

Uno modo, cum id, quod semper aequum ac bonum est,
&c.] Origen. *Philocal. cap. 9. (1).*

Omnibus aut pluribus] Add. L. 3. & *seqq. de Legib.*
Grot. de Jure Bell. ac Pac. I. 4. 4. Rittersh. *ad Novell.*
p. 127. Liv. *Hist. XXXIV. 3.* *Nulla Lex satis commoda*
omnibus est; id modo quaeritur, si majori parti & in sum-

nam prodest. — Non soli Latori. LL. Wisigoth. I. 1. 3.

Praetor quoque Jus reddere dicitur, etiam cum ini- que (2) decernit; &c.] Quod est *Jus injustum*, de quo P. Faber, *ad L. 207. de reg. Jur.* Exempla Praetorum, qui male judicarunt, sunt in *L. 11. §. 2. de minorib. L. 37. de excusat. L. 78. §. pen. de Legat. 3^{io}. (3).*

Ubique] Domi quoque (4) Cicer. in Verr. III. 23. Sed malo more.

Salva majestate] Id est, splendore, dignitate (5). Cato apud Ciceron. *Lib. XV. Ep. 5. de tua majestate.* Vid. Huber. *in Prael. ad Tit. Inst. de publ. judic. §. 3.*

Is locus recte jus (6) appellatur.] Non tamen omnia ibi fieri possunt. Mevius, *Decis. Part. VII. Dec. 179. add. Vinn. de Jurisd. cap. 10. num. 11.*

(1) De Jure, & variis Juris significationibus vid. Gebauer. *loc. modo cit. p. 112. seqq.* Diligenter etiam varias hujus vocabuli notiones collegit & exposuit C. F. Gluck. *loc. supra cit. hoc Tit. p. 4. seqq.*

(2) Id est, *ex Juris rigore, contra aequitatem*, seu, ut alii volunt, *novum quid.* Vid. Houck. *Dissert. de Ration. Vett. Jctior. falso suspect. cap. I. §. 2. in Thes. Dissert. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 322.* Mea sententia *τὸ iniq̄ue* hic accipi potest sensu generaliore pro *non recte*, seu non ita, uti decerni oportuerat, modo, quod decretum est, non sit nullum. Conf. H. G. Tydeman. *Dissert. de Reb. judic. non rescind. cap. 5. §. 39.* Basil. *κατὰ παράνομον εἶναι.* Non bene. Exposuit hunc versiculum quoque De la Rue, *Amoen. Jur. Obs. cap. ult. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1515. seqq.* Sed parum accurate.

(3) Quartum exemplum ex *L. ult. Cod. de fideic. libertat.* addit Wissenbach. *in Exercit. ad Pand. Disp. I. §. 11.* Ubi tamen proprie non Praetoris, sed Judicis male judicantis exemplum occurrit. Vid. de hac *L. ult. Cod. Merill. ad L. Decision. Justinian. Cap. 31.*

(4) Conf. *L. 4. §. 1. de interrog. in Jure fac. & Wybon. de Interrog. in Jure, cap. 5. p. 66. seqq.* Praecedit in Lege: *Alia significatione Jus dicitur locus, in quo jus redditur: appellatione collata ab eo, quod fit,*

fit, in eo, ubi fit. Pro *in eo* vulg. habet *in id.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spangenb. Forte origine scriptum erat *in lo.*, unde Librarii fecerunt *in eo*, cum significaret *in locum.* Vid. Bynkersh. *Obs.* IV. 20.

(5) *Majestas* Praetori quoque tribuitur *L. 9. de Jurisd.* Adeoque fallitur Salmas, *ad Trebell. Pollion. in Gallien, cap. 14.* scribens, nomen *majestatis* sub Impp. de solo Imperatore usurpatum esse. Vid. Jo. van Beuker. *Dissert. de Crim. majest. Sect. I. Cap. I. §. 2.* in Nov. Thes. *Dissert. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. I. p. 80.* Ceterum Perrenon. *Animadv. I. 12.* in Thes. Otton. *Tom. I. p. 608.* verba *salvo more majorum* denotare ait *jurisdictionem*, & verba *salva majestate imperii sui*, potestatem & *merum imperium*, probante Gebauero, *d. loc. p. 113.* & in *not. ad h. l.* Me judice, minus recte: cum Praetor Romanus *merum imperium* non habuerit. Melius verba haec explicat Van der Muelen, *ad h. l.*

(6) *Jus pro loco, ubi jus redditur*, per atticismum dici, notat Forner. *Rerum Quotid. II. 23.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 185.* Plura de hac locutione habet J. F. Gronov. *Lectio. Plautin. p. 213.* De *seq. L. 12.* imprimis vide Van der Muelen, *ad d. l.*

TITULUS II.

DE ORIGINE JURIS, ET OMNIUM MAGISTRATUUM, ET SUCCESSIONE PRUDENTIUM,

Prudentium] Flor. eorum (1). Unde Cujac. in *Paratitl. ad h. t.* legit auctorum, De variis JCtorum appellationibus, Cujac. *Obs. VII. 25.* Hotoman, in *JCto*, p. 1090. [Oper. Tom. I. Part. II.] Novelleras eos vocat Zosim, *Histor. p. 18 & 21.* [ed. Cellar. 1679.] (2).

De eorum auctoritate, Hotoman. *ibid. p. 1094. seqq.* & de eorum magnificentia, *ibid. p. 1095.*

Tres

Tres Jcti prae ceteris illustres fuere, *Servius Sulpitius, Salvius Julianus, & Aemilius Papinianus.* Merill. *Obs.* III. 19.

(1) Sed *eorum* recentiore manu adjectum est. In membrana Florentina erat tantummodo *de Origine Juris, & omnium magistratuum, & successione.* Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Cujacio obloquitur Schroder. *Obs.* I. 10. p. 65. seq. qui ipse mavult *prudentium.*

(2) Add. Bach. *Hist. Jur.* II. 2. sect. 4. §. 13. ibiq. Stockman., qui citat Mich. Henr. Gribner. *Pr. de Nomotheta Vetr. Jctorum, seu de titulo, quo Juris auctores & conditores appellantur.* Lips. 1730. 4.

L. I.

Cujusque rei potissima pars principium est.] Pancirol. *Thes. Var. Lect.* I. 80. [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II.* p. 1088.] (1).

Illotis-manibus] *Illotis pedibus* dixit Gellius, *Noct. Attic.* I. 9. *Ἀνιπτοῖς ποσὶ* Lucianus, in *Demonact.* p. 858. [edit. Reitz. *Tom.* II. p. 376.] Greg. Thaumaturg. *Paneg. ad Origen.* p. 175.

(1) Quo loco docet, Jctos a Philosophis & aliis multa sumfisse, & illud *cujusque rei* &c. desumptum esse ab Hesiodo. Prius verissimum est, posterius minus accurate dictum. Hesiodi est *πλέον ἡμῶν πάντος*, *dimidium plus toto.* Pythagoricum vero, & Platonium, *principium cujusque rei dimidia*, seu *maxima pars est.* Vid. Solan. & Hemsterhus. *ad Lucian. Somnium.* Edit. Reitz. *Tom.* I. p. 5. seq. In initio hujus Legis pro *necessario prius ab urbis initiis repetendum existimavi*; Schroder. *Obs.* I. 10. p. 67. legit *necessario primis ab urbis initiis repetendam existimavi.* Magis placet conjectura Jo. Canegieter. *Disq. de Notis*, p. 305. qui legit *necessario principium ab urbis* &c. putans, errorem ortum esse ex nota, quae *principium* significabat; sed unde Librarii fecerunt *prius.* Forte etiam *τὸ prius* posset retineri, & pro *repetendum* legi *Ῥεπετendam*, id

Id est, *rem repetendam*. Pro *producunt* in *fin. h. l.* alios Codd. fortasse melius legere *perducunt*, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Non male. Vid. Ruhnkenium, *ad Vellej. Patercul. II. 106. & 128.* Qui priore loco monet, saepe haec verba a Librariis permutata esse, adeo ut eorum discrimen vix constitui possit. add. Drakenborch. *ad Livium, V. 15. 8. & XXXVIII. 50. 1.* De verbis seqq. *cum ibi venerimus* vid. Muncker. *ad Hygin. Fab. XV.*

L. I I.

POMPONIUS *Lib. Sing. Enchiridii.*] Vid. de hoc Libello omnino Balduin. *in Praefat. ad Jurispr. Mucian.* [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 438.*] Hanc Legem nihil nisi fabulas & deliria Triboniani, & sub falso nomine suppositam, censet Hotoman. *in Antitribon. Cap. 12. (1).*

(1) Omnem pene fidem huic Fragmento quoque denegat Ritter. *ad Heinecc. Hist. Jur., I. 2. §. 17.* Contra quem disputavit C. F. Glück. *Opusc. Jurid. Fasc. II. p. 90. seqq.* Aliorum de hoc Fragmento judicia vid. apud Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul. in Praef. p. 3.* Otton. *in Vit. Serv. Sulpit. cap. IV. §. 2.* in *Thes. Jur. Tom. V. p. 1574. seqq.* Eckhard. *Herm. Jur. I. 6. §. 142. in not.* Puttman. *Probab. I. 6. p. 51.* Schroder. *Obs. I. 10. p. 67.* Jo. Luzac. *Obs. Apolog. pro Jctis Rom. p. 5.* Sunt etiam binae Dissertationes Brokesii, *de Pomponio historiae Romanae & litterariae ignaro.* Vitemb. 1733 & 1736. Praecipua autem scripta, quae ad hujus Legis intellectum illustrationemque faciunt, (nempe Cujac. *not. ad h. l.* Rupert. *Animadv. in Enchirid. Pompon.* Bynkersh. *Praeterm. ad h. l.* & Waechter. *Recens. Praeterm.*) uno Volumine collegit Jo. Ludov. Uhlius, sub titulo, *Opusc. ad Histor. Jur., & maxime ad Pompon. Enchirid. illustrandum pertinentia*, qui Libellus cum Praefatione Jo. Gottl. Heinecc. *de Sexto Pomponio* prodit Halae, 1735. 4. Ad eandem Legem commentatus quoque est M. A. Muretus, in *Thes. Otton. Tom. IV. p. 149. seqq.* & Wilh. van der Muelen, *in Exercit. in Histor. Pompon. de Orig. Jur.* Sparsim notas ad hanc

hanc Legem conscripsit Const. Landus, in Thes. Ottóni Tom. III. p. 1392. seqq. & Legem hanc cum notis Variorum, praecepit A. Vinnii, edidit S. Leewius, de Origin. & Progress. Jur. Rom. &c. Lugd. Batav. 1671.

§. 1.

Omniaque manu a Regibus gubernabantur.] Tacit. Annal. III. 26. Nobis Romulus, ut libitum, imperitavit. Quod ibi Ryckius bene accipit de Jure privato. add. Dion. Halicarnass. Antiq. Lib. X. pr. & Lib. IV. p. 228. (1). — An ab his provocatio fuerit, vide Ranchin. Var. Lect. I. 8. [in Thes. Ottóni. Tom. V. p. 916. seqq.] (2). Afirmat Cicero apud Senec. Epist. 108. Aeque notat, &c. provocationem ad populum a Regibus fuisse.

(1) Add. Schulting. in Ehharr. h. t. §. 3. & Ritter. ad Heinecc. Hist. Jur. I. 1. §. 2. Td manu per locum Cassiodori, Variar. IV. 10. recte defendit Bynkershoek. in Praetermiss. ad h. l. add. H. G. Tydeman. Dissert. de Reb. judicat. non rescindend. p. 155. Quinam appellatione Regum hic intelligendi sint, non convenit. Schroder. Obs. I. 10. p. 68. seqq. putat Romulum & Remum, & sic etiam Schulting. d. loc. Alii Romulum & Tatium, uti Muret. h. Quod & magis probare videtur H. J. Arnezen. Miscellan. cap. 8. & Jo. Luzac. in Obs. Apologet. pro Jctis Rom. p. 5. Alii solum Romulum, & pro a Regibus legunt Regis, uti Raevard. de Auctorit. Prud. cap. 1. vel dicunt, Pomponium numero plurali pro singulari usum esse, ut Wachendorff. Dissert. de Principe Legib. soluto, p. 154. in not. Alter denique Auctor Anonymus, in Obs. Miscellan. Vol. III. p. 300. existimans, ideo Pomponium dixisse, omnia manu a Regibus gubernata fuisse, quod Leges quidem essent ab ipso Romulo, & sequentibus deinde Regibus promulgatae; sed quae ab ipsis saepe auctoribus neglectae fuerunt, certe a successoribus flocci habitae. Addi possit, Leges illas omnino paucas fuisse, ut necesse fuerit, pleraque negotia Regum arbitrio dijudicari. Conf. Huber. Eun. Rom. p. 26. Res

Res quidem verissima est, sed vereor, ut hanc interpretationem verba Pomponii patiantur, qui priora illa tempora, quibus populus sine Lege certa, sine jure certo agere instituit, aperte distinguit ab iis, quibus Romulus, & seqq. Reges Leges tulerunt. Ut adeo videri posset, imprimis hic cogitandum de Romulo & Remo, modo constaret, eos etiam ab aliis scriptoribus unquam *Reges* esse appellatos. Ceterum, quae initio formula civitatis Romanae fuerit, latius docuerunt, quos citat Stockman. *ad Bach. Hist. Jur.* I. 1. *sect.* I. §. 1. — Verba *sine Lege certa* non esse Pomponii, sed Interpretis cujusdam, putat Marcilius, *Interpretam. Leg. XII. Tabb.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 227.

(2) Pluribus de hac quaestione egit Adr. van der Hoop. *Dissert. de iis, qui antiq. ap. Rom. de criminib. judic.* Cap. 3. in Supplem. Thes. Meerman. p. 612. *seqq.* qui negantium partes tuetur. Sed adfirmat Duker. *ad Flor.* I. 9. 4. & Westenberg. in *Diyo Marco*, p. 204. *seq.* Dubitat Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 3.

§. 2.

Et ita Leges quasdam & ipse Curiatas ad populum tulit.] Dion. Halicarnass. *Antiq. Lib.* II. p. 87 & 94. qui & mores ab eo inductos, ait (1).

Tulerunt & sequentes Reges:] Servius Tullius *L. de Contractibus* (2). Dion. Halic. *Antiq. Lib.* IV. p. 218. Numae Regis *Postumia Lex*. Plinius, *Hist. nat.* XIV. 12. ubi Harduinus (3): an bene, dubito.

In libro Sexti Papirii:] Invenio C. Papirium apud Dion. Halic. *Antiq. Lib.* III. p. 178. qui jus sacrum revocavit in usum. Rupert. *h.* legit in *Libro Sexto Papirii*, ut priores de aliis egerint, scil. de rebus Romanis (4). Vid. & Otton. in *Praef. Tom. IV. Thes. Jur.* p. 4.

Superbus Demarati Corinthii filius,] Rupert. *h.* putat, forte scriptum fuisse *L. F. Demarati Corinthii N.*, id est, L. filius, Demarati Corinthii nepos. Bynkersh. in *Praetext. ad h. l. filii filius* (5).

Ut dicimus,] Ubi? Vid. Rupert. *h.* (6).

Jus Civile Papirianum] Fragmenta novissime collegit
Gravina, *de Orig. Jur. Civ.* II. 22. (7).

- (1) Dion. Halic. *d. loc.* p. 87. apud Regem fuisse ait, Legum ac patriarum consuetudinum custodiam, νόμων τε καὶ πατριῶν ἐθισμῶν Φυλακὴν. In praecedentibus verbis pro *ipsum Romulum traditur* &c. Hal. edidit *ipse Romulus traditur* &c. Sine necessitate: saepe enim *traditur, narratur, dicitur* &c. neutraliter construitur. Vid. Oudendorp. *ad Sueton. in Othon. Cap. 7.*
- (2) Et *delictis*. Vid. d'Arnaud. *Var. conj.* I. 17. p. 115. & Ritter. *ad Hein. Hist. Jur.* I. 1. §. 10.
- (3) Qui putat, Legem hanc a Latore suo *Postumio* ita appellatam esse, & sic etiam Bach. *Hist. Jur.* I. 1, *sect. 2. §. 3. in not.* Quod si verum esset, haec quoque Lex argumentum praeberet, jam sub Regibus moris fuisse, Leges a Latoribus appellari, cujusmodi exemplum aliud attulit Bach. *d. loc.* §. 5. Alii tamen, quos forte etiam Schultingius magis secutus est, verba Plinii ita potius accipiunt, ut Lex illa postremo vitae Numae tempore lata sit. Quae interpretatio mihi quoque probabilior videretur, si apud Plinium pro *postumia* legeretur *postuma*. Vid. Gellium, *Noct. Attic.* II. 16. Certe *Numae Regis postumia Lex* pro Lege a Postumio, Numae Regis tempore, vel praeeunte Numa Rege, lata, paulo durior locutio est.
- (4) Ruperto adsentitur Bynkersh. *in Praeterm. ad h. l.* Sed Perizon. *Animadv. Hist. Cap. 2. p. 89. seq.* hominem appellatum putat *Spurium Papirium*. Alii etiam aliter. Vid. C. F. Gluck. *Opusc. Jurid. Fasc. II.* p. 118. *seqq.* ubi diligenter recensuit Interpp., qui de Papirii praenomine egerunt, eorumque varias conjecturas proposuit, & examinavit. Addi tamen possit Schroder. *Obs. Jur. Civ.* p. 74. *seq.* & Jac. van Vaassen. *Animadv. Critic. ad Fastos Roman. Sacros*, I. 2. p. 52. *seqq.* Similiter inter Interpp. non convenit, quas Leges Regias Papirius collegerit, num *omnes*, ut hic tradit Pomponius, an vero *sacras* tantum. Posterior censent Ritter. *ad Hein. Histor. Jur.* I. 2. §. 17. Bach. *Hist. Jur.* I. 1. *sect. 2. §. 7. aliique.* Sed argumenta eorum non tanti ponderis esse, ut Pomponio hac in re fides deneganda sit, recte putant Schroder. *d. loc.* p. 72. *seq.* Zepernick. *Diatrib. de Judic.*
Cum

Centumv. §. 7. adject. *Siccam. de Judic. Centumv.* p. 312. *in not.* Stockman. *ad d. loc. Bach.* Quam sententiam latius probavit Gluck. *loc. modo cit.* p. 184. *seqq.* ubi etiam plures alios ab utraque parte auctores laudatos invenies. Ceterum *Papirium*, non *Papyrium*, scribendum, docet Oudendorp. *ad Frontin. Strategem.* II. 4. *Ex. I.* & III. 3. *Ex. I.*

(5) Quasi origine scriptum fuisset *FILLus*, probante Duker. *ad Flor.* I. 7. 2. & Drakenb. *ad Liv.* IV. 15. 3. Sic jam ante Bynkershoekium conjecerat Bartolinus, ut notat H. Cannegiet. *Obs. Jur. Rom.* p. 98. Etiam Schott. *ad Aurel. Victor. de Vir. Illustr. Cap.* 10. *pr.* Nec male, modo probari posset, *filii filium* pro *nepote* Latine dici, quod alii forte merito negant. Vid. Bach. *Hist. Jur.* I. 1. *sect.* 2. §. 6. *in not.* & Van Vaassen. *loc. cit.* p. 61. *seq.* Potius itaque dicendum, esse errorem Pomponii, cum Bachio *d. loc.* aut appellatione *filii* intelligendum *nepotem*. Vid. Stockman. *ad d. loc. Bachii.* Quod posterius tamen in narratione historica, qualis est haec Pomponii, possit paulo durius videri. *add.* Schott. *loc. cit.* & Duker. *ad Flor.* III. 8. 1.

(6) Qui verba haec sic intelligit: *is Liber, cujus diximus Papirium auctorem esse*, &c. Alii etiam aliter. Vid. Gluck. *d. loc.* p. 129. Forte Pomponium in antecedentibus hujus Juris Papiriani mentionem fecisse, sed eam periodum a Compilatoribus Pand. esse omissam, putat Pothier. *in not. ad h. l.*

(7) Fragmenta Juris Papiriani etiam collegit Hoffman. *Hist. Jur.* Vol. II. Bene quoque de Jure Papiriano meritis est Terrasson. *Hist. de la Jurisprud. Romain* p. 22. *seqq.* Alii qui de hoc Jure egerunt, citantur apud Bach. *Hist. Jur.* I. 1. *sect.* 2. §. 6. *in not.* p. 14. *edit.* Stockman. E quibus imprimis memorandus C. F. Gluck. *Lib. Sing. de Jure Civ. Papiriano*, in *ej. Opusc. Jurid. Fasc.* II. Quem etiam vid. *ibid.* p. 176. *seqq.* de ratione nominis *Juris Civilis Papiriani*, seu de verbis, quae apud Pomponium sequuntur: *non quia Papirius* &c.

§. 3.

Exactis deinde Regibus Lege Tribunitia,] Bruti, Tribuni Celerum, qui Reges ejecit: & ita distinguendum, uti hic. Vid. Rupert. *h.* (1).

Omnes Leges hae exoleverunt:] De hoc dubito. Vid. Jac. Gothofred. *ad LL. XII. Tabb. p. 22. seq.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 64.] & Pithoeum, *ad Collat. LL. Mos. & Rom. Tit. 13.* [§. 1. not. 2.] (2).

Exoleverunt] Ufu caruere ob Patriciorum potentiam. Dion. Halic. X. 1. (3).

Incerto magis Jure] Nec aequo. Facit huc Dion. Halic. VII. 41. & X. 1. Augustin. *de Civit. Dei*, II. 18.

Alii] *Alii agi:* recte. Vid. Rupert. & Bynkersh. *h.* (4).

Idque prope viginti annis passus est.] *Alii LX. bene* (5).

(1) Add. Eckhard. *Hermen. Jur.* I. 2. §. 76. *in not.* ibiq. Walch. & Bach. *Hist. Jur.* I. 2. *sect.* 2. §. 1. *in not.*

(2) Neuter proprie Pomponio obloquitur: nam agunt ambo de tempore post latas Leges XII. Tabb., putantque, etiam alias Leges Regias, praeter eas, quae XII. Tabulis comprehensae essent, vim auctoritatemque Romae habuisse. Qua in re tamen ab iis dissentit Bach. *Hist. Jur.* I. 2. *sect.* 2. §. 9. Sed pro dubitatione Schultingii propius faciunt, quae habet Jo. Luzac. *Obs. Apolog. pro Jctis Rom.* p. 6. & auctores ibi cit.

(3) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 4. De vi verbi *exoleverunt*, vid. Rupert. *h.* & Bach. *d. loc.* §. 1. *in not.*

(4) Pomponium scripsisse *agere*, ut §. 1. *h. l.*, putat Schroder. *Obs.* p. 76.

(5) Sic etiam Schulting. *loc. modo cit.* Reinold. *Varior. Cap.* 8. Bynkersh. *in Praeterm. ad h. l.* qui existimat, scriptum fuisse *Viginti annis*, quod exponi debuerat non *viginti*, sed *sexaginta*, probante Bach. *Hist. Jur.* I. 2. *sect.* 2. §. 1. *in not.* Sed *viginti* defendit Stockman. *ad d. loc. Bachii*, Pomponium intelligens de tempore, quod effluxit a Regibus ejectis usque ad latas Leges sacratas. An recte, dubito: cum po-

populus Romanus etiam post eas Leges latas incerto jure usus sit. Ἀναρχονισμῶν vitium verbis Pomponii inesse, putat Van Vaassen. *Animadv. Critic. ad Fastos Rom. Sacros*, p. 94. Sed Bynkershoekio adsentitur quoque Luzac. *loc. cit.* p. 6. *in not.* putans tamen, corrupta esse verba proxime praecedentia *quam per Legem latam*, quorum sensus est, *quam ante latam Legem, quae Reges ejecerat*. Quod mihi quoque verissimum videtur; sed quo pacto locus restituendus sit, non constat. Variant quidem hic Codd. & editt., vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang., sed nos aequae incertos dimitunt.

§. 4.

Placuit publica auctoritate decem constitui viros, &c.] Bynkersh. *in Praeterm. ad h. l.* verba haec ita trajicit: *placuit publica auctoritate peterentur Leges a Graecis civitatibus, & decem constitui viros, per quos civitas fundaretur Legibus. An decem e Glossa (1)?*

A Graecis civitatibus] D. Goth. *in not. Atheniensibus maxime (2)*. Qui tamen ipsi postea iterum a Romanis Leges repetiēre. Merill. *Obs.* II. 10. Sunt autem decem priores Tabb. non compositae ex solis Legibus Graecis, sed etiam ex antiquis indigenis, qua consuetudinibus, qua Legibus. Salmas. *in Praef. Lib. de Foenor. Trapezat.* [pag. si numeres, 66.] (3).

Quas in tabulas eboreas perscriptas] Defendit hanc lectionem Menag. *ad Diog. Laërt. Lib. I. Segm. 45.* add. Jac. Gothofred. *ad LL. XII. Tabb.* p. 27. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 66. & *ad L. 1. Cod. Theod. de expens. ludor.* Tom. V. p. 437.] Salmas. *ad Vopisc. Tacit. Cap. 8. Aereas* legit Rupert. *h.* Sed *roboreas (4)* suaderet Dion. Halic. *Antiq.* III. p. 178. Vid. Otton. *in Praef.* Tom. III. *Thes. Jur.* p. 4. Constantinaeus, *Subtil. Enodiat.* II. 24. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 599.] *aeneas*, vel *aereas*. Fluctuat Bynkersh. *in Praeterm. ad h. l.*

Pro rostris] Per prolepsin. Haec enim posita A. U. 415. Vid. Rupert. *h.*

Composuerunt] Bynkersh. *h.* vult idem esse cum *proposuerunt* (5).

Exulantem in Italia,] Per ostracismum (6). Vid. Rupert. *h.*

- (1) Haud improbabilis videtur haec conjectura Schultingii. Fortasse τὸ *decem* quis in margine adscripserat ad verba & *civitas fundaretur Legibus*, ita significans, hoc posterius a decem viris esse factum: Deinde vox illa in contextum irrepsit, nec suo quidem loco. Simile exemplum vid. infra in §. 40. *h. l.* Saltem Pomponium, vel etiam Compilatores Pand. in re adeo nota lapsos esse, verisimile non est, etsi sic sentiat Bach. *Hist. Jur.* I. 2. *sect.* 2. §. 4. *in not.* Quid pro vulgata lectione dici possit, vid. apud Cujac. *in not. ad h. l.* Jan. Vinc. Gravin. *de Ortu & Progress. Jur. Civ.* II. 23. Puttman. *Prob.* I. 6. Schroder. *Obs.* I. 12. p. 76. *seq.* Stockman. *ad d. loc. Bachii.* Notabilis est locus Servii, *ad Virgil. Aeneid.* VII. vs. 695. quem mihi indicavit Clar. Tydemän., ubi Servius quoque *missos decem viros* scribit. Ceterum totam hanc Legationem factam quidam negarunt, in quibus etiam est Bonamicus, *in Memor. Acad. Liter. Parisin. Tom.* XII. p. 27. *seq.* Sed contra quos merito disputarunt alii, quos citat Stockman. *d. loc.* p. 26.
- (2) De Graecis civitatibus illis, a quibus Leges petitae, imprimis videndus est Otto, *in Praef. Tom.* III. *Thes. Jur.* p. 7. *seqq.* add. Bach. *Hist. Jur. d. loc.* p. 24. *seq.* ibique Stockman. & auctores ab iis cit. An prudenter egerint Romani, quod Leges peregrinas adoptarint, disquirat Otto, *d. loc.* p. 5. *seq.* add. Jac. Voorda, *Orat.* II. *de Prudentia Roman. in condendis XII. Tabb.* adj. *Libro ejus Sing. Elector. & Bav. Voorda, Orat. de Arte Legislatoria ex Tabb. Rom. Decemviralibus comparanda.* Vid. & Clar. Luzac. *laud. Diff.* p. 8. *seq.*
- (3) Add. Otton. *in Praef. Tom.* III. *Thes. Jur.* p. 13. *seqq.* D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 20. p. 349. *seq.* Bach. *Hist. Jur.* I. 2. *sect.* 2. §. 5.
- (4) *Roboreas* mihi quoque vera videtur lectio, quam non tar-

tantum suadet locus Dion. Halicarnassensis, sed etiam ipsa vox *tabularum* confirmat, ut recte notat Otto, *loc. cit.* Profecto, si vel Romani jam eo tempore fuerunt ebore usi, quod non nego, quid, quaeso, Decemviros impulisset ad hoc operis & sumtum in his tabulis impendendum, brevi post cum aliis commutandis. Quidquid sit, hoc satis manifestum, loqui hic Pomponium de *promulgatione* X. Tabularum; neque adeo, *eboreas* an *roboreas* legas, Jcto nostro contradicere Dion. Halic. *Antiq. Lib. X. p. 681.* qui narrat, quid factum sit X. Tabulis *perlatis*. Vid. Jac. de Rhoer. *Fer. Daventr. II. 28. p. 249. seq.* & Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. I. 2. sect. 2. §. 5.* ubi etiam alios, qui de hoc loco Pomponii egerunt, auctores citatos invenies. add. Lyclam. *Membran. IV. 20.* & Ritter. *ad Heinecc. Hist. Jur. I. 2. §. 26.*

(5) Schroder. *Obs. p. 77. in fin.* putat, voces illas a scribis esse confusas, & sic quoque Van Vaassen. *Animadv. Critic. ad Fastos Rom. Sacros, p. 144. & 164.* Sequitur apud Pomponium: *ut possent Leges apertius percipi.* Quae verba contra Cujacium, ea emendantem, defendunt Bynkersh. *in Praeterm. ad h. l.* & Noordkerk. *Obs. p. 15.*

(6) De *Ostracismo Atheniensium* erudita Dissertatio est Jo. Ant. Paradys, Praeside Luzacio defensa, Lugd. Batav. 1793. De Hermodoro illo Ephesio vide quos citat Puttman. *Prob. I. p. 168.* & Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. I. 2. sect. 2. §. 5.* add. Eckhard. *Herm. Jur. I. 4. §. 118. in not.* ibiq. Walch. Nonnullos inepte Decemviros stultitiae imperitiaeque arguere, quod hunc Hermodorum laboris socium adsciverint, jure meritoque notat Bach. *d. loc.* add. Otton. *in Praef. Tom. III. Thes. Jur. p. 3.* & Ritter, *ad Heinecc. Hist. Jur. I. 2. §. 25.* — Tà *ex accidentia* tuctur quoque Muncker. *ad Mythogr. Latin. Tom. II. p. 150.* edit. 1681. Alii legunt *ex 'accidenti'*, similive modo. Vid. Bynkersh. *ad h. l.* & Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 5.

Ut interpretatio desideraret Prudentium auctoritate, necessariam esse disputationem fori.] Bynkersh. in Prae-

term. ad h. l. Ut interpretatio desideraret Prudentium auctoritatem, necessariamque disputationem fori. Herald. *de Rer. judic. auctorit.* II. 1. num. 6. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1151.] *Ut interpretatio desideraretur Prudentium auctoritate, & disputatione fori, verba necessariam esse, tanquam glossema, expungens, & intelligit controversias in foro agitas, & decisas. Alii aliter. Vid. Rupert. h. (1).*

Haec disputatio fori, & hoc jus, quod sine scripto venit,] Hinc quae inde descendunt, tribuuntur *moribus.* Jan. a Costa, *ad pr. Inst. de pupill. subst.* Merill. *Var. ex Cujac.* I. 1. (2). Etsi non negemus, *morum* nomine plerumque aliud intelligi, non tamen semper: quo tendit Of. Aurel. *Dispunct.* I. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 697.] Vide de disputationibus fori quoque Jan. Vinc. Gravin. *de Ort. & Progr. Jur. Civ.* I. 41. & Noodt. *in Comm. ad tit. Pand. de just. & jur.* in fin. (3).

Sed communi nomine appellatur Jus Civile.] Quomodo & vocatur id, quod ex interpretatione Legum sequentium fluxit. §. 3. Inst. de legitim. agnat. succ. ubi Jan. a Costa. add. Cujac. *h.* & Theoph. *in Paraphr. ad tit. Inst. de adquis. per arrogat.*

(1) Aliorum de hoc loco Pomponii conjecturas recenset Zepernick. *Diatrib. de Judicat. Centumv.* adjunct. *Siccam. de Judic. Centumv.* p. 293. seq. add. Sam. Petit. *in Praef. ad LL. Attic.* circa fin. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. III. p. 18. Majans. *ad 30. JCt. Fragm.* Tom. II. p. 41. Walch. *de Condit. Jurisjur. ult. volunt. adjunct.* §. 7. in *ej. Opusc.* Tom. I. p. 183. H. Cannegiet. *Obs.* III. 2. Schroder. *Obs.* p. 78. Jo. Bern. Koehler. *Interpr. & Emend.* II. 9. pr.

(2) Add. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 5.

(3) Plures auctores, qui de disputatione fori scripserunt, citat Stockman. *ad Bach. Hist. Jur.* II. 2. sect. 5. §. 1. qua Sectione ipse Bachius hoc argumentum quoque exsecutus est. Sequitur apud Pomponium: *datiis propriis nominibus ceteris partibus.* Ubi C. V. Vonck. *Specim.*

Specim. Critic. in var. auctor. p. 121. pro ceteris legi vult certis. Aliter Rupert. ibid. cit. qui verba haec expungit. Bynkersh. in Praeterm. ad h. l. nihil mutat, sed putat, verba haec tantum continere interpretationem ejus, quod praecedat, ut JCtus aliis verbis bis idem dixisset.

§. 6.

*Actiones compositae sunt,] Actionum formulae, Hoto-
man. de Verb. Jur. h. voc. & ad pr. Inst. de action. (1).
Ridet eas Cicero, pro Muren. cap. 11. & 12. Vid. hac
de re D'Avezan. de Contractib. cap. 10. & 11. [in Thes.
Meerman. Tom. IV. p. 22. seqq.]*

*Quas actiones-certas solennesque esse voluerunt:] Cer-
tas, id est, nominatas (2), Jan. a Costa, ad pr. Inst.
de action. de quo dubito. — An non tamen in quibusdam
verba licuerit variare? Videtur id docere Cicero, de Finib.
bon. ac mal. V. 29.*

*Omniū tamen harum &c.] Horum malim cum Byn-
kersh. ad h. l. (3).*

*Apud Collegium Pontificum erant:] In Oriente hoc cre-
brum: & apud quosdam hi jus reddidere, ut apud Aegyp-
tios. Aelian. Var. Histor. XIV. 34. ubi Perizon. (4).*

*Et fere populus annis prope centum (5) hac consuetu-
dine usus est.] Non usque ad Augustum, ut male Duck.
de Usu & auctorit. Jur. Civ. p. 39.*

(1) Add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 6. & Scheltinga,
Diff. I. de Emancipat, Cap. 3. §. 12. in Jurispr. an-
tiq. Fellenberg. Tom. II. p. 494. De loco Ciceronis
pro Muren. vid. Jo. Luzac. Observ. Apolog. pro
JCtis Rom. Quo pacto autem accipiendum sit, quod
hic tradit Pomponius, Legis actiones post XII. Tabu-
las compositas esse, docet Trell. de Testam. fact.
ap. Rom. Cap. 3. §. 16. p. 101. seq. De Jurispru-
dentia formularia in universum egerunt, quos citat
Stockman. ad Bach. Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 3.
add. Ger. Jac. van Swinden, Dissert. de Legis actio-
ni-

nibus, sive ad L. 2. §. 6. & 7. D. de O. J. Lugd. Batav. 1734.

- (2) Sive certo & proprio nomine donatas. Perizon. ad Sanct. Minerv. IV. 17. 1. certas solennesque interpretatur constanti usu receptas, & ita singulis rebus proprias, ut aliae, si adhiberentur, nihil valerent. Ritter. ad Hein. Hist. Jur. I. 3. §. 46. verba haec ita accipit, ut singulae actiones singulas formulas habuerint, & in nonnullis solennitas quoque fuerit adhibita. Pothier. in not. ad h. l. certas refert ad numerum, solennes ad formulam & verba, cum Cujacio, ad h. l. Optime Majans. ad 30. J. Ct. Fragm. Tom. II. p. 42. seq. certas, id est, ita ut unicuique negotio sua actio esset, eaeque actiones essent solennes, id est, certa verborum formula conclusae.
- (3) Ubi refutat Cujacium, Obs. XVIII. ii. & in Comm. ad h. l. pro harum reponentem XII. Tabb. Horum jam emendaverat Muret. ad h. l. Quod probat quoque Majans. loc. modo cit. & Van Vaassen. Animadv. Critic. ad Fastos Roman. sacros, p. 87. Sed vulgatae lectionem harum retinet Zepernick. Diatrib. de Judicat. Centumv. adj. Siccam. de Judic. Centumv. p. 317. in not. verbum hoc cum Cujacio ad XII. Tabb. referens.
- (4) Add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 13. & Bach. Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 2. in not. p. 218. ed. Stockman. Posset tamen huic doctrinae Pomponii obstare videri locus Ciceron. de Legib. II. 19. Sed vid. Schellinga, loc. modo cit. in not. & qui pluribus de hoc loco Ciceronis egit Jo. Luzac. Obs. Apolog. pro J. Ctis Rom. p. 96. seqq. ubi & alii Interpp. laudantur. Addit Pomponius, ex quibus constituebatur, quis quoquo anno praecesset privatis. Quod alibi nusquam reperitur traditum. Vide de his verbis Pomponii Zepernick. loc. cit. p. 316. seq. Van Vaassen. loc. modo laud. p. 87. seqq. Gluck. Opusc. Juridic. Fasc. II. p. 206. seqq.
- (5) Αναχρονισμὸν hic notat Van Vaassen. d. loc. p. 93. seq. cum a latis Legibus XII. Tabb. usque ad Aedilitatem Flavii non fere centum, sed fere centum & quingenta anni effluxerint.

§. 7.

Postea cum Appius Claudius (1) proposuisset,] Pro composuisset, Bynkersh. ad h. l. (2).

Cnaeus Flavius - subreptum librum populo tradidit:] Dein sua notis coepere scribere Jcti (3). Cicer. pro Muren. Cap. XI. in fin.

Ut Tribunus plebis fieret, & Senator, & Aedilis Cūru- lis:] Simul. Plin. Hist. Nat. XXXII. 1. (4).

Nam nec Cn. Flavius de suo quicquam adjecit libro.] Vid. §. 2. h. l.

Sextus Aelius alias actiones composuit,] De omnibus (5) enim rebus factae formulae. Cicer. pro Rosc. Comoed. Cap. 8. Sunt jura, sunt formulae de omnibus rebus constitutae, ne quis aut in genere injuriae, aut ratione actionis errare possit.

(1) Non Decemvir, ut putavit Pancirolius, sed abnepos Decemviri. Vid. Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. p. 221.*

(2) Vid. notata *ad praec. §. 4.* Pomponium potro scripsisse *ad formulam rede-gisset*, sed Tribonianum reposuisse *ad formam*, suspicatur Cujac. *h. quem sequitur Wissenbach. Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 5. seq.* Sed vid. Bynkersh. *in Praeterm. ad h. l.* & Wybon. *in Tribon. defens. Cap. 1. Ad formam* tuctur quoque Van Vaassen. *loc. cit. p. 144. seq.* Sed *componere & ad formam redigere* putat esse synonyma, ut sensus sit, Appium Claudium formulas agendi, in concinnum ordinem digestas & redactas, in libro conscripsisse, quem deinde ei Flavius surripuit, & populo tradidit. Ceterum de dissensu hac in re Pomponium inter & Ciceronem ac Plinium, secundum quos ipse Flavius actiones composuisset, non vero ab Appio ante compositas evulgasset, vid. Luzac. *in Obs. Apolog. pro Jctis Rom. p. 19. seq.* & Van Vaassen, *d. loc. p. 145. seq.*

(3) Hoc non docet Cicero, qui ait: *notas quasdam composuerunt*, id est, novas quasdam formulas, ut vocem *notas* interpretatur Ernest. *in Clay. Ciceron. h. v.* Quem secuti sunt Ritter. *ad Heinecc. Hist. Jur. I. 3. §. 49.* Bach. *Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 5.* Van

- Vaassen. *d. loc. p. 152. seqq.* Cum Schultingio tamen faciunt alii, in quibus etiam est Eckhard. *in Herm. Jur. I. 2. §. 57.* & quos plures citant Walch. *ad Eckhard. d. loc.* & Van Vaassen. *loc. cit.* Luzacius, *laud. loc. p. 21. seqq.* utramque sententiam conjungit.
- (4) Num Flavius jam Aedilis fuerit, cum actiones populo evulgaret, an vero ob hoc plebi gratissimum munus demum Aedilis factus sit, iterum inter Interpp. non convenit. Posterius censet Luzac. *loc. cit. p. 18.* Prius putat Van Vaassen. *d. loc. p. 146. seqq. & p. 370. seq.* Plura de Cnaeo Flavio, atque Fastis, & Jure Civili ab ipso in lucem protracto vid. apud Van Vaassen. *d. loc. p. 97. seqq.* & auctores citatos a Luzac. *loc. laud.*
- (5) Vel saltem plerisque. Vid. Schulting. *in Enarr. h. l. §. 6.* Formulas illas extra Romam in Provinciis usitatas fuisse, negat Broëdaeus, *ad Pollet. Hist. For. Rom. p. 605. ed. Duac. 1576.* Quem locum notavit Schulting. *ad edit. in 4to.* Ceterum de tota hac periodo, deque Jure Aeliano vid. Van Vaassen. *d. loc. p. 158. seqq.* Quaedam habet quoque Luzac. *loc. cit. p. 23. seq. add. Bach. Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 5. p. 222. ed. Stockman.*

§. 8.

Ut plebs in discordiam cum Patribus perveniret, & secederet,] De tertia secessione haec accipit Bynkersh. *ad h. l. (1).*

- (1) Ubi etiam recte notat eos, qui in seqq. verbis pro *Hortensia* reponunt *Horatia*. add. Ricc. *Vind. Jur. Cap. I. in Thes. Otton. Tom. II. p. 741. seqq.* Duker. *ad Liv. Epitom. Lib. XI.* Bach. *Hist. Jur. II. 1. §. 17.*

§. 9.

Deinde, quia difficile plebs convenire coepit, &c.] Error Pomponii. Huber. *Digress. Justin. I. 3.* Sed Pomponium defendit Rupert., accipiens haec de cura Reipublicae in iis, quae Senatui olim competeabant, de quibus Polybius, alii-
que (1).

(1)

- (1) Rupertum sequitur Schulting. *in Enarr. tit. de Legib. §. 3.* Loqui Pomponium de tempore, quo Tiberius comitia è campo ad Patres transtulit, licet ratio, quam reddit, minus vera sit, putat Noordkerk. *de Lege Petron. p. 83. seq.* Quae etiam videtur sententia H. J. Arntzenii, *Miscellan. p. 123.* Vid. & Bynkersh. *h. & Bach. Hist. Jur. III. 1. sect. 1. §. 32. in not.* Quidquid sit, hoc satis certum, Libera Republica Senatum nondum habuisse Juris condendi potestatem, quae eo tempore penes solum populum erat, vid. Polyb. *Hist. VI. 14.* adeoque errare Bachium, *Hist. Jur. II. 2. sect. 2.* aliud statuentem. Sed quem recte refutavit Jo. Theoph. Seger. *Var. Jur. Civ. Observ. Cap. 3. p. 12. seqq.* Lips. 1767. add. Stockman, *ad d. loc. Bachii*, passim. De potestate Senatus Libera Republica egit H. J. Arntzen. *Miscellan. Cap. 9. & seq.*

§. 10.

Seque praemuniret;] Lege praemunirent (1).

- (1) Sic etiam Bynkersh. *ad h. l.* ex MS. add. Schroder. *Obs. I. 1. p. 3.* De *Jure Honorario* vid. notata superius ad *L. 7. §. 1. de Just. & Jur.*

§. 11.

Novissime sicut ad pauciores &c.] Vid. Bynkersh. *ad h. l.*
Per partes evenit,] Id est, factiones (1). Bynkersh. *d. loc.* legit *patres.*

Nam Senatus non perinde omnes provincias probe gerere (2) poterat.] Vid. Bynkersh. *ad h. l.*

- (1) Sic vocem *partes* etiam explicat Otto, *in Praef. Tom. IV. Thes. Jur. p. 8.* Schroder. *d. loc. I. 13. p. 78. seq.* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. II. 9. §. 2.* Emendationem Bynkershoekii laudat Burman. *ad Valer. Flacc. Argonaut. Lib. I. vs. 72.* Forte nihil mutandum, neque etiam *per partes* explicandum per *factiones*, sed Graecismus est, & dixit Pomponius *per partes evenit*, ut Graeci dicerent *ἐν μέλει ἐνέ-υστο*, id est, vicissim, procedente necessitate cum tem-
 po-

poribus, factum est, ut scil. necesse esset per unum Reipublicae consuli. Conf. Cujac. *h. & Wissenb. in Exercit. ad Pand. Disp. IV. §. 6.*

- (2) Hal. *regere*. Quod mavult Muretus, *h.* Sed τὸ *gere* cum Bynkershoekio defendit Arntzen. *ad Aurel. Victor. Epitom. Cap. 47. §. 5. p. 592.* Saepe has voces commutarunt Librarii. Vid. Drakenborch. *ad Livium, XXVII. 40. 2.*

§. 12.

Quod solum Senatu constituyente inducitur sine lege:] Id est, *sine rogatione populi.* Mercer. *Opinion. II. 3.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1587.] (1).

- (1) H. Cannegiet. *Obs. II. 3. p. 150.* pro *sine lege* legi vult *sine plebe*, quemadmodum jam D. Goth. in not. *ad h. l.* conjecerat. Sed nulla emendatione opus. Vid. Schroder. & Koehler. *loc. modo cit.* Sequitur apud Pomponium: *aut est principalis constitutio, id est, ut quod ipse Princeps constituit, pro lege servetur. Pro quo alii, id est, quod ipse Princeps constituit, ut pro Lege servetur:* non male illud quidem, si ita scriptum esset, nunc vero lectio Florentina videtur servanda. Vid. Zepernick. *de Judicat. Centumv. §. 22. adject. Siccum. de Judic. Centumv. p. 401.*

§. 13.

Quantum est enim jus in civitate esse, nisi sint, qui jura regere possint.] Egregie Cicero, *de Legib. III. 1.* Magistratum vocat *Legem loquentem, Legem mutum Magistratum.* add. Gravin. *de Ortu & Progress. Jur. Civ. I. 40.*

Regere] Al. *reddere.* Vid. Bynkersh. *ad h. l.* Ita Procurator Caesaris dicit, *se jus gubernare*, in *Inscriptione apud Fabrett. p. 230.* (1).

Post hoc deinde de auctorum successione dicemus:] Vid. Nerium, *Analect. II. 1.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 389. seq.] (2).

Quod

Quod constare non potest jus, nisi sit aliquis Juris peritus, per quem possit quotidie in melius produci.] Facit huc Plato, *de Legib. Lib. VI. p. 867. (3).*

- (1) Exstat quoque haec inscriptio alibi, veluti in Graevii *not. ad Flor. IV. 12. 5. p. 859. ed. Duker. & apud Otton. de Tutel. Viar. p. 235. Tò regere hic etiam tuetur Burman. ad Sueton. in Caesar. Cap. 48.*
- (2) Add. notata superius ad *Inscript. h. t.* De conjunctione particularum *post hoc deinde*, seu, ut in Pand. Flor. est, *dein* vid. ad *seq. §. 17.*
- (3) Lege etiam elegantissimam Bavii Voorda Orationem, *qua docetur, plus esse praesidii Civitatibus in bonis fctis, quam in ipsis Legibus.* Lugd. Batav. 1765. — Ex *seq. §. 14.* ubi ait Pomponius, *initio civitatis Reges omnem potestatem habuisse*, colligit d'Arnaud. *Var. Conj. I. 3. p. 24.* nullos sub Regibus magistratus fuisse. Sed contra d'Arnaudium ex instituto disputavit Frid. Nath. Volcmar. *Lib. Sing. Varior. quae ad LL. Romuleas & magistr. pertinent, Cap. 2. p. 21. seq.* Vid. Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. I. 1. sect. 1. §. 1.* qui putat temporibus Romuli in urbe nondum magistratus ordinarios, sed extraordinarios fuisse. Quidquid sit, male videtur a d'Arnaudio, *ibid.* emendatus locus Plutarchi, *in Amator. p. 768.* Ἐν Ρώμῃ φασὶ τοῦ καλοῦ δικτάτωρος ἀναγορευθέντος, κ. τ. λ. ubi pro τοῦ καλοῦ δικτάτωρος, rescribendum putat τοῦ πάλαι δικτάτωρος. Τοῦ καλουμένου dudum correxit Xylander.

§. 15.

Tribunum Celcrum] De his vid. Salmas. *ad Lamprid. in Commod. Cap. 2. (1).*

- (1) Alios auctores citat Walch. *ad Cellar. Compend. Antiq. Roman. II. 1. Cap. 1. p. 164. edit. 1774.*

§. 16.

Penes quos summum jus uti esset,] Inde Cicer. *de Legib. III. 3. imperium regium* iis adscribit. Dion. Halic. *An-*

*Antiq. Lib. V. pr. τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν παραλαβόντες ὑπα-
τοι.* add. eund. *Lib. X. (1).*

*Dicti sunt ab eo, quod plurimum reipublicae consule-
rent:] Aliter Menag. Amoen. Jur. Civ. Cap. 39. p. 270.
seq. (2).*

*Ut in vincula publica ducti juberent.] Juberet legit Byn-
kersh. ad h. l. subintellecto possent (3).*

(1) Et Livium, II. 1.

(2) Pro Pomponio facit Scip. Gentil. *Orig. ad Pand.* in
Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1358.* add. de hujus voca-
buli etymo Duker. *ad Flor. I. 9. 2.*

(3) Sic quoque conjecerat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb.
& Spang. quamvis fateatur, nullum Codicem huic
conjecturae favere. Equidem nihil mutem: quid vetat
enim, *juberent* hic interpretari *juberet possent*, ut plu-
ribus aliis locis. Vid. Otton. *in Vita Serv. Sulpic.
Cap. 4. §. 2.* in Thes. Jur. *Tom. V. p. 1574. seq.* &
auctores ibi laudatos. Ceterum Heynius, *Comment. I.
de Judicior. Public. ratione & ordine apud Rom.
& Graecos*, in *ejus Opusc. Academ. Vol. IV. p. 55.
in not.* vere observat, Pomponium hic statim con-
jungere, quae ex provocatione sequi necesse erat: man-
fisse enim judicia apud Consules, & potuisse illos ani-
madvertere, modo ab eorum sententiis ad populum pro-
vocatum non esset; adeoque causae inservire T. Quinc-
tium apud Livium, IV. 13. ubi dicit, *Consules con-
strictos esse Legibus de provocatione ad dissolvendum
imperium latis.* Leges de provocatione latas recenset
Westenberg. *in Divo Marco, p. 205. seq.*

§. 17.

Post deinde (1) &c.] A. U. 311. Liv. IV. 8.

*Jam majori tempore] Tricatur Bynkersh. h. sine caus-
sa (2).*

(1) Eodem modo in *praec. §. 13.* Similiter etiam quoque
conjunguntur in *L. 1. §. 1. de Just. & Jur.* ubi vid.
notata. add. Schwartz. *ad Plin. Panegy. Cap. 85.*
Plura similium conjunctionum exempla collegit Sanctius,
Minerv. III. 14. circa fin.

(2)

- (2) Ant. Fab. *in Ration. h.* conjicit *jam majori republi- ca*. Schroder. *Obs.* I. 13. p. 80. legit *cum census jam major tempore &c.* & distinctionem post verbum *sufficerent* delet, eamque ponit post vocem *officio*. MSS. & editt. hic quidem variant, vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. sed rem incertam relinquunt. De Censoribus vid. Jac. Perizon. *Diff. de Censoribus populi Rom.* & quos plures citat Walchius, *ad Cellarii Compend. Antiq. Roman. Lib. II. sect. 1. Cap. 15.*

§. 18.

Dictatores] *Magistri populi* primo dicti, ut ex Cicerone docet Senec. *Epist.* 108. *Praeterea notat, eum, quem nos Dictatorem dicimus, &c. apud antiquos magistrum populi vocatum* (1).

- (1) De Dictatoribus quaedam habet Pagan. Gaudent. *Jurid. Exposit.* I. 12. in Thes. Otton. *Tom. III. p. 353. seq.* & in *Additam. Critic. Cap. 32. ibid. p. 409.* & Schulting. *in Enarr. b. t.* §. 10. add. Franc. van der Vorm Sualmum, *Dissert. de Potestate Dictatorum Pop. Rom.* Lugd. Batav. 1732. & Jo. Enschedé, *Dissert. de Potestate Dictatoris Romani.* 1778. Alios citat Walchius, *ad Cellar. Compend. Antiq. Roman. II. 1. Cap. 16. §. 5.* A Dictatoribus provocationem datam non fuisse, docet Drakenborch. *ad Liv. IV. 13. 11.* & Bach. *Hist. Jur. II. 1. §. 7. in not.* Qui etiam citat Jens. *de Dictator. Cap. 8. in Fercul. Literar. p. 112. seq.* Vid. & Verheyk. *Praefat. ad Eutrop. p. 45. seqq.* Quando Romae primum Dictator creatus sit, ab ipsis antiquis scriptoribus diversimode traditur. Vid. Liv. II. 18. Pluribus ea de re disputat Verheyk. *d. Praefat. p. 32. seqq.* An Dictatore creato omnes Magistratus continuo se magistratu abdicarint, disquiri- Rutg. Ouwenf. *Noct. Hagan. II. 4.* — Pro *orerentur*, ut Florentiae scriptum legitur, vulg. habet *orirentur*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed *oreretur* saepe etiam optimi Codd. exhibent. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XXIII. 16. 7.*

§. 19.

§. 19.

Magistri equitum injungebantur:] Bynkersh. *h. ad-
jungebantur*, vel simpliciter *jungebantur* (1).

Magistratus tamen habebantur legitimi.] Non erant.
Jan. a Costa, *ad* §. 3. *Inst. de excusat.* (2) & Dion.
Halic. *Antiq. Lib. X.* — Haec *ad seq.* §. rejicit Bynkersh.
h. Male (3).

(1) Probante Dukero, *ad Liv. XXII. 20. 5.* Forte *in*
male repetitum ex praecedente litera *m*, quod saepe
accidit. Vid. Drakenborch. *ad Liv. V. 23. 5.* &
Ruhnkenium, *ad Vellej. Patercul. II. 15. & 25.*
Quemadmodum contra haec particula ob eandem lite-
ram centies est omissa. Vid. Drakenborch. *ad Liv.*
V. 27. 6. & Oudendorp. *ad Sueton. in Tiber. cap. 65.*

(2) Qui intelligit *Dictatorem*, & *Magistrum equitum*. Ali-
ter d'Arnaud. *Var. Conj. I. 3. p. 27.* qui verba haec
accipit de solis *Magistris equitum*, quos Pomponius
doceret, ita differre a *Tribunis Celerum*, ut illi ha-
beantur *magistratus legitimi*, id est, veri nominis,
secus ac *Tribuni Celerum*. Aliter etiam F. C. Conrad.
in Praef. ad Opusc. Bynkersh. var. argum. qui
verba haec paululum mutat, & accipit de *Praefectis*
Praetorio.

(3) Vid. C. V. Vonck. *Obs. Miscellan. p. 121. seq.* qui
ipse legit *Magistratus tamen non habebantur legitimi*.
Quem sequitur Jo. Cannegiet. *Obs. Cap. 9. §. ult. p. 408.*
Sed Vonckium refutavit Puttman. *Probab. I. 12. §. 6.*
p. 95. seq. Non habebantur legit quoque Gutherius,
de Offic. Dom. Aug. II. 2. Cui contradixit Ritter.
Histor. Praef. Praetor. Cap. 2. in Append. Nov.
Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. Fascic. I.
p. 16. seq. Aliter Cujac. *ad h. l.* cujus sententiam
refert Pothier. *in not. ad h. l.* Forte plus difficulta-
tis hic quaesiverunt Interpretes; quam quidem ipsi
loco inest. Possint tamen majoris perspicuitatis causa
verba sic, *quomodo Regibus Tribuni Celerum*, paren-
thesi includi. Sane nihil hic docere videtur Pompo-
nius, quod veritati historicae repugnet. Nam, quod
Dictatoribus adjungi solerent Magistri equitum, uti
olim Regibus Tribuni Celerum, notissima res est. Por-

to, quod eorum *Magistrorum officium fere tale fuerit, quale hodie*, id est, aetate Pomponii, *Praefectorum Praetorio*, docet quoque Arcadius Charisius in *L. unic. pr. de offic. Praef. Praetor.* Denique, licet Magister equitum inter ordinarios Magistratus non fuerit, vix tamen dubitari potest, quin fuerit *Magistratus legitimus*: comparatur enim cum Praefecto Praetorio, quem nemo unquam *Magistratum* fuisse negaverit. *Legitimus* autem Magistratus erat, cum ex Lege crearetur. Vid. Liv. II. 18. Forte Pomponius postrema haec verba adjecit, quoniam Magister equitum ab ipso Dictatore creabatur, non a populo. Conf. Ant. Fab. in *Rat. ad h. l.*

§. 20.

Quia tribuum suffragio creabantur.] Quia tribubus praeeerant, malunt Vossius, & Menag. in *Amoen. Jur. Civ. Cap. 39. p. 385. (1).*

- (1) Posteriores hanc Pomponii originationem falsam esse, docet quoque D'Arnaud. *Var. Conj. I. 20.* Profecto, primos Tribunos plebis non Tribuum, sed Curiarum suffragiis creatos constat. Vid. Ciceron. *Orat. I. pro C. Cornelio.* De quo loco Ciceronis, & quo pacto conciliari possit cum verbis praecedentibus Pomponii *anno fere septimo decimo post Reges exactos*, vid. C. V. Vonck. *Obs. Miscell. Cap. 11. p. 84. seq.* add. Bynkersh. *ad h. l.* Plura de *Tribunis plebis* vid. apud Lyclam. *Diff. de Ordin. & Senator. Rom. Magistr. Cap. 4.* in Thes. *Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 175. seqq.* & H. J. Arntzen. *Miscellan. Cap. 12.* Alios citat Walch. *ad Cellar. Compend. Antiq. Rom. II. 1. Cap. 12. p. 195. seq.* add. Joh. Henr. Cyfveer, *Diff. de Tribunitia potestate. Lugd. Batav. 1798.* An de causis privatis judicaverint, disquirat Van Vaassen, *Animadv. Critic. ad Fast. Rom. Sacros, p. 383. seqq.* & an *Magistratus* fuerint, disputant Interpp. *ad Liv. II. 56. 13.*

§. 21.

Ut essent, qui aedibus praecessent,] Vid. Otton. *de Aedil. Colon. & Municip. Cap. 4. (1).*

In quibus omnia scita sua plebs deferebat:] Quid itaque est, quod dicit Cicero, *de Legib. Lib. III. in fin. Legum custodiam nullam habemus (2).* — *Et quibus &c.* mavult Ant. Fab. & Bynkersh. *h.*

- (1) Add. Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 39. p. 260.* Quaedam de Aedilibus, eorumque munere habet quoque Lyclam. *d. Diff. Cap. 5.* Alios citat Walch. *ad Cellar. Compend. Antiq. Roman. II. 1. Cap. 11. p. 188*
- (2) Refertur locus ad Graecorum νομοφύλακας, quales Romani non habebant. add. Turneb. *Oper. Tom. I. p. 189.*

§. 22.

Audius] Flor. *audiu (1),* quod defendit Scip. Gentil. *Parerg. I. 34.* [in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1308.*] An bene, vide.

- (1) Haec scil. primaria scriptura Florentina est; sed jam antiquissimo tempore *i* superne inter *t* & *u* velut insertum est, *s* vero longe demum post videtur adjectum, ut notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Plura de Quaestoribus vid. infra *ad tit. de offic. Quaestor.* De Quaestoribus parricidii, quorum meminit Pomponius in *seq. §. 23.*, deque eorum institutione, vid. imprimis Heynium, *Comment. I. de Judic. Public. ratione & ordine apud Rom. & Graecos, in ej. Opusc. Academ. Vol. IV.*

§. 24.

Et cum placuisset &c.] Tricatur Bynkersh. *h.*

Neque vellent deinceps sufficere magistratibus,] Rectius *magistratus.* Vid. Bynkersh. *h. (1).*

Quod ipse ex vetere jure in duodecim Tabb. transtulerat,] Sic in Legibus Solonis (2).

Madenteque adhuc filiae cruore,] *Madensque* Bynkersh. *h.* ex tribus MSS. (3).

(Po-

(Populiq[ue] consensu partim in carcere necati)] Dele
parenthesin: deest, *partim in exilium acti*, aut simile (4).
 Sed per exempla hoc tuetur Rupert. h. Bynkersh. at-
 tingit.

- (1) Add. F. C. Conrad. in *Praef. ad Opusc. Bynkersh.*
var. argum. qui tamen tentat, an lectio vulgata
magistratibus retineri possit. De verbis, quae praecedunt,
quo Decemviri constituti &c. in quibus *quo* nonnullis molestum est, vid. Marckart. *Interpr. rec.*
lect. II. 18. §. 3. p. 289. Pro *& cum injuriose tractarent* Hal. legit *& rem injuriose tractarent.* F. C.
 Conrad. d. *Praefat. & cum &c.* magistratum scil.
 Decemviralem. Sed *& cum* retinet Adrian. Hecken-
 hoek. *Specim. contin. selecta quaed. in Jure Publ.*
& Civili observata, p. 10. Lugd. Batav. 1746. qui
 ex praecedentibus subaudit *magistratum.* Possit etiam
 legi *& civem &c.* Quod mihi indicavit Clar. Ty-
 deman.
- (2) Vid. Sam. Petit. *Comm. in LL. Attic. II. 6. num. 3.*
 in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 257.* Videtur
 tamen Pomponius appellatione *juris veteris* hic magis
 respicere ad antiquos ipsorum Romanorum mores, ut
 suadent sequentia verba. Historiam, cujus hic Pompo-
 nius meminit, copiose narrant Livius, III. 44. *seqq.*
 & Dion. Halic. *Antiq. Lib. XI. p. 709. seqq.*
- (3) Probat hanc emendationem etiam Schroder. *Obs. I. 13.*
p. 81. qui praeterea in praecedentibus verbis pro *ini-*
tium fuisse secessionis &c. legi mavult *initium fecisse*
secessionis &c. Saepe hae voces a Librariis commu-
 tantur. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XL. 50. 5.*
- (4) In aliis editt. haec similiave verba adduntur, quae &
 multi Interpp. hic desiderant. Sed Rupertus variis
 exemplis probavit, etiam ab aliis scriptoribus Latinis
partim citra geminationem usurpari. add. Const. Land.
Exercit. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1393. seq.
 Arntzen. *ad Aurel. Victor. de Viris Illustr. Cap. 21.*
in fin. Oudendorp. *ad Apulej. Metam. Lib. XI.*
p. 802. Nolim tamen omitti conjecturam Guil. Bil-
 derdyk. *Spec. exhib. Theses aliquot selectas, Thes. 86.*
 Lugd. Batav. 1782. locum hunc ita restituentis: *popu-*
lique consensu PART. IM. in OC. FUERE RELATAE,

id est, *populique consensu partes imperii in Consules fuere relatae.*

§. 25.

Deinde, cum post aliquot annos, quam XII. Tabulae &c.] Quam abest a Cod. Flor., sed retinet Bynkersh. *h.* (1).

Interdum enim viginti fuerunt,] Lege VI. id est, *sex* (2) cum Cujac. *h.* ex historia. Facit huc *Inscript. apud Gruter. p. 502.*

(1). Et suppleverunt omnes editores, licet etiam ab aliis MSS. abfit. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

(2). Vid. Perizon. *Animadv. Histor. Cap. 2. p. 46.* Eodem fere modo Bynkersh. *ad h. l.* item Ernst. in *Annot. ad Lib. I. Dig.* in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 845. & Heinecc. *ad Leg. Jul. & Pap. Popp. p. 198.* Inscriptionem a Schultingio laudatam primus edidit Lipsius, in *Excurs. ad Tacit. Annal. Lib. XI.* eamque postea explicuit Jac. Sponius, *Dans la Recherche des Antiquités, & curiosités de la Ville de Lyon, Cap. 8. p. 170. seqq.* Vid. Bach. *Hist. Jur. III. 1. sect. 3. §. 1. not. d. p. 341.* edit. Stockman.

§. 26.

Tunc ut aliquo pluris patres haberent,] Al. *haberentur* (1). add. Bynkersh. *h.*

(1) Sic Hal. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Terminum passivum *ur*, ejusve notam infinitis locis omiserunt Librarii. Vid. Drakenborch. *ad Liv. X. 10. 1.* In seqq. verbis pro *placuit duos ex numero patrum constitui* H. Cannegiet. *Obs. III. 2. p. 233.* legit *placuit duos Aed.*, id est, Aediles, *ex numero &c.*

§. 27.

Cumque Consules avocarentur bellis finitimis, &c.] Immo ratio eadem, quae adducitur *præc. §.* Vid. Livium, VI. 42. & VII. 1. (1).

Factum

Factum est, ut Praetor quoque crearetur,] A. U. 388. (2). Vid. Pigh. in *Annal. ad a. 387.*

Qui urbanus appellatus,] Postea, creato secundo (3).

- (1) Patriciorum praetextum hic tantum memorare Pomponium, non veram causam, putat quoque Bach. *Hist. Jur.* II. 1. §. 4. in not. Sed Pomponium defendit Rupert. h. Vid. & Schülting. in *Enarr. tit. de offic. Praetor.* §. 1. Schroder. *Obs.* I. 13. p. 82. Van Hees, *Diff. de iis quae antiq. ap. Rom. ante lit. cont. fieb.* Cap. 1. §. 7. in *Jurispr. antiq.* Fellenberg. *Tom.* I. p. 499. F. C. Conrad. in *Praef. ad Opusc. Bynkersh. var. argum.*
- (2) Sic etiam Schult. *d. loc.* Alii vero aliter. Vid. Van Hees. *d. Diff.* p. 498.
- (3) Hoc putat quoque Mylius, *Diff. de Praet. Peregrino*, §. 4. in *Excurs. ad Theoph. edit. Reitz.* p. 1083. Sed minus recte: statim enim *urbanus* appellatus, ut docuit Ritter. *ad Hein. Hist. Jur.* I. 3. §. 55. Quaedam de Praetore urbano habet Siccama. *de Judic. Centumv.* I. 12. p. 104. *seqq.* ed. Zepernick.

§. 28.

Post aliquot deinde annos (1)] A. U. 510.

Qui Peregrinus appellatus est,] De quo quaedam Freher. Parerg. II. 17. [in *Thes. Otton. Tom.* I. p. 927. *seqq.*] Vid. Festum, ante vocem *pararium*, & Sigon. *de Judic.* I. 7. (2).

- (1) Sic loquitur Pomponius, licet, quod narrat, demum post centum, & quod excurrit, annos acciderit. Sed nec aliis scriptoribus hoc insolens est. Vid. Duker. *ad Flor.* I. 11. 8. & Otton. in *Praef. Tom.* IV. *Thes. Jur.* p. 13.
- (2) Plura de Praetore Peregrino vid. apud Mylium, *Diff. modo laud.* & F. C. Conrad. in *Parerg.* p. 1. *seqq.* & *ibid.* in *nova Praefat.* p. 10. *seqq.* De anno, quo Praetor Peregrinus creatus sit, quaedam quoque notat Van Vaassen, *Animadv. Critic. ad Fastos Rom. sacros*, p. 102. *seqq.*

Deinde cum esset necessarius magistratus, qui hostiae praeesset (1), &c.] Sueton. in *August. Cap. 36.* Pollet. *Hist. For. Rom. p. 412.* [ed. Duac. 1576.] Sed quod ad eum notat Broëdaeus, hos *consilium* constituisse, non probō. De iis Dio Cass. *Hist. p. 540.* paucula.

Decemviri litibus judicandis] Gruter. *Inscript. p. 360. num. 3.* ubi suspecta *τὰ Decemviratum litium.* Forte scriptum tantum *Decemvir litium.* — Bynkersh. *h. iis litibus judicandis*, vel *his litibus*, & mox repetit §. *seq. verba sunt constituti.* — *XV. viri litibus judicandis* in Inscriptione apud Gadium, *p. 125. 6. (2).* — D. Goth. *in not. olim dicebatur litibus judicandis &c.* Reines. *Inscript. p. 421.* — Aliae editt. *in litibus (3).*

(1): *Praeesset* edidit etiam Hal., sed Florentiae legitur *praeessent*, paulo insolentiore constructione. Vid. Joh. Did. van Leeuwen. *Dissert. II. de Juris Studiosis, Cap. 1. §. 4.* in Nov. Thes. Diss. Jurid. Oelrichs. *Vol. II. Tom. I. p. 395. seq.* & Zepernick. *ad Siccā. de Judic. Centumv. I. 8. p. 65.* Accursium, qui pro *hostiae* reponit *escae*, merito deridet Bynkersh. *ad h. l.*

(2) Sed pro *XV. viri* forte ibi legendum *X. viri.* Putat quidem Heinecc. *Hist. Jur. I. 3. §. 58. in not.* postremis temporibus Decemvirorum numerum auctum esse, sed probari id non potest. Vid. Ritter. *ad d. loc. Hein.* Quem & licet dubitanter, sequitur Zepernick. *ad Siccā. de Judic. Centumv. p. 77.*

(3) *In litibus* habet quoque Cod. Flor. Plura de his Decemviris vid. apud Siccā. *de Judic. Centumv. I. 9. seq.* & Zepernick. *ad Siccā. d. loc. qui ibid. p. 73. seqq.* latius egit de eorum origine, & an *magistratus* fuerint, citatis etiam praecipuis ab utraque parte auctoribus, qui de hac quaestione egerunt. add. Noodt. *de Jurisd. & Imper. I. 12.* Joh. Hop. *Diss. de Judicib. a Praetor. & Provinc. Reçtor. ad caus. dijudic. dari solit. Cap. 1.* in Nov. Thes. Diss. Juridic. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. II. p. 512. seqq.* & Joh. Did.

Did. Van Leeuwen, *Diff. II. de Juris studios. loc. modo laud.*

§. 30.

Eodem tempore (1) & quatuorviri &c.] Hi omnes cum Decemviris litibus judicandis fuere XX.viri, de quibus Casaubon. *ad Spartian. in Did. Julian. Cap. 1.*

Quatuorviri (2), qui curam viarum gererent:] De his Casaubon. *ad Sueton. in August. Cap. 36.* Otto, *de Tutel. viar. p. 372.* — Flor. *gerent. (3).*

Triumviri monetales] Dio Cass. *Histor. p. 540. (4).*

Aeris, argenti, auriflatores:] Aeri, argento, auro, flando, feriundo. Walther. *Miscellan. II. 6.* & Muret. *h. Error est ex siglis.* Reinold. *Varior. Cap. 11. [& Cap. 35.]* Aliter Bynkersh. *h. & Otto, in Praef. Tom. IV. Thes. Jur. p. 5.*

Triumviri capitales,] Plaut. *Afinar. I. 2. vs. 5.* Inscript. apud Gudium, *p. 112. 2. & p. 138. 6. (5).*

(1) De his verbis, & institutione Quatuorvirorum viarum curandarum, vid. Duker. *ad Liv. X. 23. 12.* & Otton. *loc. a Schulting. cit.* Nonnulla de his quatuorviris habet quoque Briffon, *Sel. Antiq. IV. 12. ibiq. Trell.*

(2) *Quartumviri*, Librarios scribere debuisse, vult Waltherus. Sed vid. Reinold. *Varior. Cap. 11. p. 107.* Facit huc Inscriptio apud Gudium, *p. 138. num. 6.*

(3) Sed geminandae sunt literae *re*. Vid. Best. *de Rat. emend. LL. Cap. 1. p. 19. fin.* Hal. habet *ageront.* Vid. Brenckm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Saepe haec verba commutantur. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XXII. 28. 1.*

(4) Add. Ritter. *ad Heinecc. Hist. Jur. I. 3. §. 59.*

(5) Add. Rævard. *Varior. II. 18.* Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv. I. 10. p. 89. seq.* Ritter. *loc. modo cit.* De eorum institutione egit quoque Van Vaassen, *Animadv. Critic. in Fastos Rom. sacros, p. 103. seq.*

§. 31.

Quinqueviri-cis Tiberim & ultra Tiberim.] Livius, *XXXIX. 14. (1).*

D 4

Ultra]

Ultra] Flor. *ultis* (2), quod male mutatum. *Uls* quoque dixerunt Veteres. Vid. Festum, *hac voc.*

(1) Ubi vid. Duker. & Drakenborch. De verbis, quae apud Pomponium praecedunt, & *quia magistratibus, vespertinis temporibus, in publicum esse, inconveniens erat*, vid. Idsing. *Varior. Cap. 9. p. 74.* & Puttman. *Probab. II. 4. p. 39.* Pro *in publicum* vulg. habet *in publico.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed non necesse. Vid. notata superius, p. 3. *in fin. & seq.*

(2) Bynkersh. *ad h. l.* mavult *uls.*

§. 32.

Capta deinde Sardinia, mox Sicilia, item Hispania, deinde Narbonensi Provincia,] Inversus rerum ordo (1).

Hispania] Ulteriore ac citeriore. Lipsius, *ad Tacit. Annal. I. 14. Exc. d.* & Pighius, *Annal. Tom. I. p. 267.*

Totidem Praetores, quot Provinciae in ditionem venerant, creati sunt:] Quibus & interdum quaestiones demandatae praeter Provinciam. Vid. Livium, XXXIX. 38.

Deinde Cornelius Sylla quaestiones publicas constituit:] Immo jam ab anno U. 604. quaestiones perpetuae institutae (2). Sigon. *de Judic. II. 4.* & Gravin. *de Ort. & Progress. Jur. Civ. I. 36.*

Veluti de falso, de parricidio, de Sicariis:] De *veneficiis* addit Pithoeus (3), *ad Collat. LL. Mos. & Rom. Tit. 1. [§. 3. not. 5.] add.* Ciceron. *pro Cluent. Cap. 53.* a Pithoeo cit. *De injuriis* Cujac. *in Comm. ad tit. Cod. de Malefic. & Mathem.*

Et Praetores quatuor adjecit.] Inter quos forte administratio dividebatur. Cicer. *Verrin. II.*

Quatuor] Duos tantum. Pighius, *Annal. Tom. I. p. 267.* & Lipsius, *ad Tacit. Annal. I. 14. Exc. d.*

Ita duodecim (4) Praetores creati.] Immo primo *decem.* Vid. Dion. Cass. p. 209. Postea *quatuordecim.* *ibid.* p. 237. Post *sedecim.* *ibid.* p. 238.

Divus

Divus deinde Augustus sedecim Praetores constituit.] Is variavit, & aliquando fecit *sedecim*. Vid. Dion. Cass. *Histor.* p. 586. Sed plerumque *duodecim*. *ibid.* Variavit Tiberius. *ibid.* p. 634, & Cajus, *ibid.* p. 655. in fin. & Claudius. *ibid.* p. 671.

Et adiecit Divus Nerva, qui inter fiscum & privatos jus diceret.] Huc refero locum Plinii, in *Paneg.* Cap. 36. *Nam tribunal quoque excogitatum principatui est* (5).

Ita decem & octo Praetores in civitate jus dicunt.] Praetoris pupillaris non meminit; adeoque haec ante D. Marcum, qui illum constituit, scripta. Vid. Rupert. *ad Enchir.* Pompon. Cap. 1. (6).

(1) Unde alii verba haec sic transponunt: *capta deinde Sicilia, mox Sardinia, &c.* Vid. Rupert. *h.* qui ipse putat, Pomponium non respexisse ad tempus, quo utraque Provincia in potestatem populi Romani venit, sed quo *Praetoria* facta est.

(2) Sed hoc non negat Pomponius, qui tantum dicit, *Syllam publicas quaestiones constituisse*, quod etiam verum est. Fallitur adeo Muret. *de Jurisdic.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 210. statuens, Syllam primum quaestiones perpetuas instituisse. Vid. Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv.* p. 37.

(3) Nescio itaque, quid sibi velit Van de Water, *Obs.* I. 16. *pr.* ubi Pithoeum reprehendit, quod locum hunc Pomponii suppleat additis verbis *de injuriis*. Idem tamen notat quoque Gebauer. in *not. ad h. l.* & Otto, in *Praef.* Tom. IV. *Thes. Jur.* p. 5. ubi de hoc loco Pomponii egit; de quo, praeter Rupertum, Bynkershoekium, aliosque Pomponii Interpretes, vid. & J. F. Ramos, *Error. Tribonian. de Poen. parricid.* p. 110. H. Cannegiet. *ad Fragm. vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom.* p. 32. Adr. van der Hoop, *Disp. de his, qui antiq. ap. Rom. de criminibus judic.* Cap. 7. in *Supplem. Thes. Meerman.* p. 626.

(4) *Decem* legit Rupert. *h.* Sed errasse Pomponium, putat Lyclama, *Diff. de Ordin. & Senator. Mag.* Cap. 6. in *Thes. Diff. Jurid.* G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II.

p. 197. Vulgatam lectionem defendit Bynkersh. *ad h. l.* De verbis proxime praecedentibus, *deinde Cae-
sus Julius Caesar duos Praetores, & duos Aediles,
qui frumento praecessent, & a Cerere Cereales con-
stituit*, vid. Reinold. *Varior. Cap. 3.* Quaedam etiam
habet Const. Land. *Praetermiss.* in Thes. Otton.
Tom. III. p. 1456. Tò & ante verba *a Cerere &c.*
apud Hal. abest: subaudi *dictos*, vel *dicti sunt*. Se-
quitur apud Pomponium: *post deinde Divus Claudius
duos Praetores adjecit, qui de fideicommissis jus di-
cerent: ex quibus unum Divus Titus detraxit.* Vo-
cabatur hic *Praetor fideicommissarius*. Vid. Ulpian.
Fragm. tit. 25. §. 12. In inscript. apud Gruter.
p. 393. 6. vocatur *PR. DE FIDEICOMMIS.* Loca
in Jure, ubi hujus Praetoris mentio fit, citavit Cujac.
*ad d. loc. Ulp. add. de hoc Praetore Heinecc. in
Antiq. ad Tit. Inst. de fideic. hered. §. 4. & ad
Tit. de Jur. Nat. Gent. & Civ. §. 20.*

(5) Ubi vide Schwartzium, qui putat, Praetorem fiscalem
a Trajano primum constitutum esse, legendumque adeo
apud Pomponium *Nerva Tr.*, id est, Nerva Trajanus.
Sed Schwartzium refutavit Bachius, *in Trajano*,
p. 33. *seq.*

(6) Add. Schulting. *in Enarr. tit. de offic. Praetor. §. 1.*

§. 33.

*Quotiens (1) autem proficiscuntur, unus relinquatur,
qui jus dicat:]* Origo apud Dion. Halic. *Antiq. Lib. II.
p. 85. (2).* — Etiam tempore belli ad urbem tuendam.
Dion. Halic. *Lib. VIII. p. 531. fin. & Lib. X. p. 650.*

Is vocatur Praefectus urbi:] Qui etiam absentibus Con-
sulis sub Imperatoribus eorum egit partes. Lamprid. *in
Heliogab. Cap. 15. in fin. (3).*

Qui Praefectus olim constituebatur,] Regum ac Consu-
lum temporibus iis abfuturis, post non, cum horum vicem
impleret Praetor, nisi feriis Latinis. Strauchius, *de Cent.
Lapid. urbic. princ. (4).*

*Postea fere Latinarum feriarum causa introductus est,
& quotannis observatur:]* Mentio ejus fit in Inscriptione
apud

apud Sponium, *Miscellan.* p. 189. seq. & Reines. *Class.* VI. *Inscript.* 114. Vid. de hoc & Dion. Cass. *Hist.* p. 519. & 532. Vid. & Bynkersh. *h.* (5). De feriis Latinis vid. Dion. Halic. *Lib.* IV. p. 250.

Nam Praefectus annonae, & vigilum non sunt magistratus:] Ordinarii (6).

Praefectus annonae] Duorum meminit Dio Cass. *Hist.* p. 521. & quatuor, p. 532.

Extra ordinem] L. 7. §. ult. de offic. Procons. (7)

Et tamen hi, quos Cistiberes diximus, &c.] Tricatur Bynkersh. *h.* (8).

(1) Saepe Vett. inter *e* & *s* literam *n* inserunt. Sic in seq. §. 44. *vicensimae*, & alibi. Vid. Ant. Augustin. *Emend.* II. 6. in Thes. Otton. *Tom.* IV. p. 1479. add. Briffon. *Parerg.* §. 25. in *ej.* *Oper. Minor. a Trekell. edit.* p. 394. Forner. *Rer. Quotid.* III. 27. in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 222. Drakenborch. *ad Liv.* V. 54. 5. Immo *totiens*, & *quotiens* scribendum, notat Carrion, *ad Valer. Flacc. Argonautic. Lib.* I. vs. 447.

(2) De Praefectis urbi sub Regibus institutis vid. Drakenborch. *Dissert. de Praefect. urbi*, Cap. 2. in Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. *Vol.* II. *Tom.* II. p. 6. seqq.

(3) Vid. Drakenb. *d. Dissert. Cap.* 10. *in fin.*

(4) Adeoque nihil in verbis Pomponii delendum, vel emendandum. Vid. Schulting. *in Enarr. tit. de offic. Praef. urb.* §. 1. Alii pro *Praefectus* legunt *profectus*, scil. magistratibus, quod nec displicet J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* II. 6. p. 32. *Praefectis* mavult Bynkersh. *ad h. l.*

(5) De Praefecto urbi feriarum Latinarum, & de feriis Latinis egit Drakenborch. *d. Dissert. Cap.* 3. add. Schulting. *in Enarr. tit. de offic. Praef. urb.* §. 1. Simpliciter *Praefectus Latinarum feriarum* vocatur apud Spon. *Itiner. Tom.* I. p. 344. & alibi. Qua de appellatione vid. Perizon. *ad Sanct. Minerv.* IV. 4. 14. & Drakenborch. *d. Dissert.* p. 15. seq. Non evanuisse hanc Praefecturam sub Impp., cum aliunde, tum etiam ex eo colligi potest, quod dicat Pomponius *& quorannis*

nis observatur, ut etiam notat Stockman. *ad Bach. Hist. Jur.* III. 1. *sect.* I. §. 17. add. Drakenb. *loc. modo cit.* p. 17.

- (6) Sic plerique Interpp. etiam Westenberg. *in Div. Marco, Diff.* XVII. §. *ult.* qui *ibid.* §. 4. & *seqq.* plura habet de Praefecto annonae.
- (7) Add. Sueton. *in Domitian. Cap.* 8. ibique Oudendorp.
- (8) Qui locum hunc sic emendat: *Et tamen hi, & quos Cistiberes diximus, postea, ut Aediles, SCto creabantur.* Rectius verba Pomponii explicat Pothier. *in not. ad h. l.* Qui animadvertit, *Cistiberes* eosdem esse, quos in *praec.* §. 31. Pomponius dixerat *Quinqueviros eis & uls Tiberim*, putatque Jctum hic docere velle, Quinqueviratum iis ad Aedilitatem gradum fecisse. Forte tamen planior locus foret, si pro *et tamen* levi mutatione legeretur *attamen*. Quae voces *et* & *at* saepe a Librariis commutantur. Vid. Drakenborch. *ad Liv.* XXXVI. 35. 7. Hal. hic τδ *et* omittit, & ante verba *non sunt magistratus* posuit *quamquam*. — In *seq.* §. 34. pro *Tribuni plebis* in quodam Charondae MS. male legi *Tribuni militum*, notat H. J. Arntzen. *Miscellan. Cap.* 12. p. 127.

§. 35.

Juris Civilis scientiam &c.] De qua vid. Jan. Vinc. Gravin. *de Ort. & Progress. Jur. Civ.* I. 40. *seqq.*

Plurimi, & maximi viri professi sunt:] Cicero, *de Legib.* I. 4. *Ego memini, summos fuisse in civitate nostra viros, qui Jus Civile interpretari populo, & responsitare soliti sunt;* & omnino *de Offic.* II. 19. add. Hotoman. *Operum, Tom.* III. p. 301. *seqq.* [ubi egit de Jctis, qui a Pomponio memorantur.]

(*Eorum*)] Vid. Bynkersh. *h.* (1).

Tiberium Coruncanium] *Coruncanus*, Senec. *Epist.* 114. Sed apud Gruter. *Inscript.* p. 296. ut hic (2).

Solumque consultatoribus vacare &c.] *Vacare* delet Muret. *h.* ortam hanc vocem putans ex *vacat*, in margine positum. Bynkersh. *h.* *vacabant.*

- (1) Vocem *eorum* Flor. in margine adscriptam esse, adeoque asteriscis, non parenthesi a Taurellio includi debuisse, notat Brèncm. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Idem porro notat, pro *dignationis* vulg. habere *dignitatis*, & pro *in praesentia*, *in praesenti*; sed neutrum necesse est. Nam *dignationem* pro amplitudine, auctoritate, fama etiam alii Scriptores Latini dixerunt. Vid. Casaubon. *ad Sueton. in Caesar. Cap. 4.* & Drakenborch. *ad Liv. II. 16. 5.* Conf. Papillon. *loc. supra cit. p. 593.* *In praesentia* vero locutio est Livio familiarissima. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XXXIII. 13. 13. add. Schwartz. ad Plin. Panegy. Cap. 15.* & Oudendorp. *ad Frontin. Strategem. II. 11. 4.*
- (2) Immo *Coruncanus* etiam ipse Seneca alio loco, nempe *de Vit. beat. Cap. 21.* Pari modo etiam alibi in hoc nomine variatum. Vid. Drakenborch. *ad Liv. Epitom. Lib. XVIII.* & Ruhnkenium, *ad Vellej. Patercul. II. 128.* Observat autem Schroder. *Obs. I. 13. p. 82.* Pomponium verbum *profiteri* simpliciter hic usurpare pro *jus profiteri*; quod & fecisset *seq. §. 38.* Dubito, an recte. Potest enim commode hic intelligi *scientia*, scil. juris, quod praecedit, & posteriore loco pro *primus profiteri* forte rectius legimus *primus jus profiteri*, cum Jan. Valckenaer. *Dissert. de Duplici Legum interpr. p. 14.* In seqq. verbis pro *ceteri autem ad hunc* &c. Hal. habet *ceteri autem adhuc* &c. Vid. Gebauer. *in not. ad .h. l.* Malim *ad hunc* accipere sensu *praeter hunc*: de qua hujus particulae notione vid. Drakenborch. *ad Liv. XXVI. 5. 9.* & ibi laud. auctores: vel pro *ad hunc usque*, quo sensu *ad* frequenter sumitur. Verba *vel in latenti* adversus Muretum, ea emendantem, defendit Bynkersh. *h.*

§. 36.

Publius Papirius] *Publius* delent Muret. & Rupert.
h. (1).

Centenmanus] Vid. Bynkersh. *h.* *Coecus*, Rupert.
h. (2).

Qui videtur ab hoc processisse,] Quoniam legit Cujac. *h. (3).*

- (1) Heinecc. in *Elem. Jur. Civ. sec. ordin. Pand.* hoc tit. §. 31. pro *Publius* legit *publ. jur.*, id est, *publici juris*. Sed vulgatam lectionem retinet Otto, in *Praef. Tom. IV. Thes. Jur. p. 4.* add. de Papirii praenomine notata superius ad §. 2. *h. l.*
- (2) Coecus legendum esse, pluribus adstruxit Almeloveen. *Fast. Consul. p. 229. seq.* Coecus Pomponium scripsisse, putat quoque Van Vaassen, *ad Fastos Rom. sacros*, p. 389. existimans, vitium ortum esse è glossa, & imperitia Librarii. Sed errare hic Pomponium, putat H. Canneg. *Obs. Jur. Rom. III. 2. p. 234.* Quem etiam vide *ibid.* de verbis seqq. *Hunc etiam actiones scripsisse &c.* quae ita restituit: *hunc etiam actiones scripsisse traditum est primum, de usurpationibus quoque, qui liber non exstat.* Eodem fere modo Bäch. *Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 16. in not.* ubi p. 232. *seq.* edit. Stockman. plura de hoc Appio reperiuntur. Nihil mutant Bynkersh. *h.* & Otto, in *Praef. Tom. V. Thes. Jur. p. 5.* Aliter Hommel. *Obs. Jur. Civ. Specim. I. Obs. 3. in ej. Opusc. Juris Universi a C. G. Roessig. edit. Part. I. p. 69.* Van Vaassen. *Animadv. Critic. ad Fastos Rom. sacros*, p. 164. totam hanc periodum ex glossemate Triboniani natam putat. Sequitur: *& aquam Claudiam induxit.* Sic etiam Eutrop. II. 9. ubi vid. Verheyk. p. 70. De verbis *et de Pyrrho in urbe non recipiendo &c.* vid. Duker. *ad Flor. I. 18. p. 190.* add. Raevard. *Varior. III. 18. & Hommel. loc. modo cit. Obs. 4. p. 71. seq.*
- (3) Propterea notatus a Bynkersh. *ad h. l.* qui recte observat, tunc minore motu pro *qui* legi posse *quia*. Ipse nihil mutat; nec etiam F. C. Conradi, in *Praef. ad Opusc. Bynkersh. var. arg.* Aliter Hommel. *loc. cit. p. 70.* qui legit *exstat Idem*, id est, *exstat. Itidem &c.* Schroder. *Obs. I. 13. p. 83. ab hoc* exponit *post hunc*, & sic etiam in *pr. h. §. ab hoc Appius Claudius &c.* Almeloveen. *d. loc. p. 230.* sic legit: *Idem Appius Claudius R. literam invenit, unde ab hoc videtur processisse, ut pro Valesiis Valerii essent, & pro Fusis Furii*: bono sensu, modo non nimis recederet a vulgata lectione. Eodem fere modo jam ante conjecerat Muret. *h. Idem Appius Claudius usum R. literae invenit, videturque ab hoc processisse, ut*
pro

pro Valesii &c. Van Vaassen. *loc. cit.* p. 165. putat, verba qui videtur ab hoc processisse ad marginem ab aliquo adscripta fuisse, deinde temere contextui inserta. De verbis *R. literam invenit*, & quo sensu ea accipienda sint, praeter Bynkershoekium, vid. & Otton. in *Praef. Tom. I. Thes. Jur.* p. 23. Branchu, *Obs. Cap. 10.* p. 96. H. J. Arntzen. *Diss. ad L. 2. de in jus voc. Cap. 1. adject. ej. Miscellan.* p. 254. seq. Hommel. *loc. modo cit. Obs. 5.* p. 74. seqq.

§. 37.

Quem populus Romanus Σοφὸν, id est (1), sapientem, appellavit: &c.] Livius, *Epitom. Lib. XVIII.* Scip. Gentil. *Parerg. II.* 21. *fin.* [in *Thes. Otton. Tom. IV.* p. 1340.] (2).

Deinde Quintus Mucius] Q. Maximus, Rupert. h. (3).

(1) Absit haec interpretatio a Cod. Flor.

(2) Add. Jac. Curtium, Εἰκαστὼν, I. 28. in eod. *Thes. Tom. V.* p. 121. Perizon. *Animadv. Histor. Cap. 2.* p. 69. Schroder. *Obs. I.* 13. p. 83. seq. Forte hunc Sempronium ex familia Longorum fuisse, post Rupertum animadvertit quoque Drakenborch. *ad Liv. IX.* 45. 1. — *De P. Cornelio Scipione Nasica, ad L. 2. §. 37. de O. J.* Dissertatio est Henr. Theod. Pagenstecher. citata a Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. II.* 2. sect. 4. §. 21. ubi plura de hoc Jcto. Pro cui etiam publice domus &c. Hal. edidit cui etiam publica domus &c. Sine causa. Publice hic est ex publico, seu reipubl. sumtu. Conf. Schott. *ad Aurel. Vict. de Viris Illustr. Cap. 15. in fin.* & Van Staveren, *ad Nepot. in Aristid. Cap. 3. num. 3.* Praenomen Scipionis Gajus corruptum esse, & vitium inde natum, quod cum scriptum esset C. Scipio Nasica, Librarii inde fecerint Cajus pro Cornelius Scipio Nasica, putat Rupert. *ad h. l.* Pro qui optimus Muret, *h.* legit qUir optimus, id est, qui Vir optimus &c.

(3) Sic etiam Bynkersh. *ad h. l.* Almeloveen. *Fast. Cons.* p. 349. D'Arnaud. *Vit. Scaevolar. §. 8.* Jac. de Rhoer. *Otii Daventr. Cap. 30.* p. 228. Alii nihil mutant. Vid. Freinsheim. *ad Flor. II.* 6. 7. Bach. *Hist.*

Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 22. in not. H. J. Arnzen. in not. ad D'Arnaud. d. loc.

§. 38.

Post hos fuit &c.] Id est, post eos JCTos, qui consulti responsa dabant, ortum aliud JCTORum genus, qui Jus publice docuerunt. Rupert. *h.*

Tiberius Coruncanius] De quo Vellej. Patercul. *Hist. Rom. II. 128. (1).*

Publius Atilius] *Acilius*, Rupert. *h. (2).*

Ut duo Aelii etiam Consules fuerint.] Bynkersh. *h. ex MS. legit, & duo Aelii etiam Consules fuerunt (3).*

Qui inscribitur triperstita,] Vid. Bynkersh. *h.*

Hos sectatus ad aliquid est Cato. Deinde &c.] Cato est a mala manu (4).

Marcus Cato] Cicer. *de Orat. I. 37.*

(1) Add. Bach. *loc. laud. §. 18. & L. A. Wurffel. Diss. Epistol. de Tiberio Coruncanio, &c. ibid. cit. a Stockman. Vid. & notata superius ad §. 35.*

(2) Et Bach. *d. loc. §. 24.* Sed rem non adeo certam esse, docet Heinecc. *Hist. Jur. I. 3. §. 125. & Ritter. ibid. Pothier. in not. ad h. l. pro Publius legit Lucius. Pro Sextus Aelius*, qui apud Pomponium praecedit, Florentiae scriptum esse *Sextus Caelius*, ex fortiore fortasse elocutione, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Quod itaque exemplum esset vitii a dictante profecti. Vid. notata superius, pag. 4. In nonnullis MSS. & editt. male legi Sextus Caecilius, notat Bynkersh. ad h. l.*

(3) Sic jam ediderat Haloander. Particulae *et & ut* saepe commutatae sunt. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XXI. 28. 8. Ruhnken. ad Vellej. Patercul. II. 15. p. 115. Rygerbos. Obs. Jur. Rom. Cap. 2. p. 13. H. Canegieter. ad Fragn. Vet. Jurisprud. quae exstant in Coll. LL. Mos. & Rom. p. 300. Ceterum de Aeliis data opera differit Majanf. ad 30. JCTOR. Fragn. Tom. II. p. 37. seqq. add. Bach. *d. loc. §. 23. Quod sequitur apud Pomponium Sextum Aelium etiam Ennius laudavit, de eo vid. & Scip. Gentil.**

Gentil. *Parerg.* II. 20. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1338.

- (4) Ad edit. in 4to. adscriptit: „Forte e margine hoc vocabulum in contextum irrepsit, legendumque *hos sectatus ad aliquid est deinde Marcus Cato &c.*” Haec mihi quoque videtur vera lectio, sed *ad Cato* putem ex seqq. male huc relatum a Librario, qui errore suo detecto vocem illam non delevit, sed tantum perrexit scribere, uti scribi oportebat. Exempla similia cum alibi exstant, vid. v. gr. Drakenborch. *ad Liv.* V. 29. 2. tum etiam plura reperiuntur in Cod. Pand. Florentino. Vid. Brenem. *Hist. Pand.* II. 5. p. 154. Aliter Bynkersh. *ad h. l.* *Ad aliquid*, id est, aliqua ex parte, non prorsus. Vid. Cujac. *h. & Papillon*, *loc. supra cit.* p. 596. Ceterum, non male Pothier. *in not. ad h. l.* observat, postrema verba *ex quibus*, M. Catone scil. & filio ejus, *ceteri oriuntur* forte a Pomponio addita esse in honorem familiae Catonum, quae, quum haec scriberentur, adhuc Romae exstabat florentissima; neque adeo necesse, ut verba haec glossam continere putemus cum Muret. *ad h. l.* Aliter verba haec accipit Papillon. *d. loc.* De utroque Catone, patre & filio, egit Majans. *loc. modo cit. Tom. I. p. 3. seqq.* add. Bach. *d. loc.* §. 27. *seq.*

§. 39.

Qui fundaverunt (1) *Jus Civile.*] Vid. §. 44. *h. l.*

Brutus septem,] Cicer. *de Orator.* II. 55. dicit, tantum *tres* libros esse genuinos ex iis, qui ipsi tribuuntur. Bynkersh. *h. Brutus tres*, *Manilius septem* (2).

Et exstant volumina scripta,] *Volumine*, Bynkersh. *h. male.* Al. *inscripta*, quod probo (3).

- (1) *Fundaverunt*, id est, fundamenta Juris Civilis primum scripto tradiderunt. Huber. *in Praelect. ad h. t.* §. 10. Bachius, *d. loc.* §. 31. *in not.* „Fundare Jus Civile dicitur, qui disciplinam quasi exstruit, atque constituit.”

- (2) Dissentit Bach. *d. loc.* §. 32. *in not.* qui nihil mutari vult. Sed cum Bynkersh. facit Heinecc. *in Hist. Jur.* I. 3. §. 137. *in not.*

Tom. I.

E

(3)

(3) Sic etiam legit Bach. *d. loc.* §. 33. *Inscripta* edidit quoque Hal., & Pacius. vid. Burman. *ad Anthol. Latin.* Tom. I. p. 738. Quae autem illa *Manilii monumenta* fuerint, hodie incertum: quemadmodum nec convenit inter Interpp., an diversa sint a *Manilianis venalium vendendorum Legibus*, quarum meminit Cicer. *de Orat.* I. 58. & Varro, *de Re Rustic.* II. 5. Vid. Bach. *d. loc.* in not. De quibus Manilianis Legibus vid. Ernest. *Clav. Ciceron. in Ind. Leg.* voc. *Manilianae Leges* &c., & in *Ind. Historic.* voc. *Hostilianae actiones*.

§. 40.

Et Asiae Proconsul fuit:] Immo Legatus Proconsulis Q. Mucii. Liv. *Epitom. Lib.* LXX. (1). Balduin. *Scaevol.* p. 123. [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I.* p. 492.] Aliter Rupert. *h.* Bynkersh. *h.* est pro Pomponio (2).

Ille Stoicus,] Ut & P. Mucius, & Rutilius Rufus. Athenaeus, *Lib.* VI. p. 274. (3).

Pansae auditor,] D. Goth. in not. *Al. Panaetii.* Sic quoque Rupert. *h.* (4).

Qui & ipse consul.] Vel erravit Pomponius, vel hoc est a mala manu. Rupert. *h.* Bynkersh. *h.* Pomponium, vel Librarios, defendit (5).

Lucius Crassus,] *Licinius Crassus* legit Balduin. *Scaevol.* p. 29. [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I.* p. 449.] ubi de eo, & Bynkersh. *h.* Fuit *Publius.* Vid. Duker. *ad Flor.* II. 20. 5. (6).

Hunc Cicero ait *ſciorum disertissimum.*] D. Goth. in not. *Haec verba ad Q. Mucium Scaevolam referenda* &c. Sic & Rupert. *h.* (7).

(1) Est itaque hic error Pomponii. Vid. Perizon, *Aniadv. Histor.* p. 59. seq.

(2) Bynkershoekium sequitur D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 30. p. 406. seq. Sed in *Diff. de Vit. Scaevol.* §. 30. p. 83. legit & *Asiae Proconsuli adfuit.* Aliter Majan-
sius,

lius, ad 30. *Jctor. Fragm. Tom. II. p. 9.* citatus ab H. J. Arntzen. *ad loc. D'Arnaudii cit.* qui merito veretur, ut propitia critice loco succurratur. Add. de hoc Rutilio Bach. *d. loc. §. 36.* & ibi citt. auctores.

(3) De quo Athenaei loco vid. Scip. Gentil. *Parerg. I. 9.* in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1282.*

(4) Et omnes fere Interpp. Vid. Bynkersh. *ad h. l.* De quo Philosopho eleganter, & docte nuper differuit Nobilis Juvenis F. G. van Lynden, Disputatione, Praefide Wyttenbachio defensa, *de Panaetio Rhodio, Philosopho Stoico.* Lugd. Batav. 1802.

(5) Aliter Bertrand. *de Jurisperitis, II. 3.* qui verba haec transponit, & refert ad *Virginium*, & pro *Paulus* legit *P. alius*, probante Stockmanno, *ad Bach. d. loc. §. 38.*

(6) Esse errorem Pomponii, qui de *Lucio* adfirmavit, quod *Publii* erat proprium, putat Perizon. *Animadv. Hist. Cap. 9. p. 363. seq. Licinius Crassus* legit quoque Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(7) Probat hoc etiam D'Arnaud. *Diff. de Vit. Scaevol. §. 15. p. 37. seq.* Aliter tamen Idem, *ibid. §. 33. p. 90. seq.* Sed H. J. Arntzen. *ad priorem D'Arnaudii locum*, conjicit, verba illa *hunc Cicero ait* &c. non esse Pomponii, sed in margine ab aliquo adscripta fuisse ad *seq. §.* verba *Q. Mucius, P. Filius*, deinde in contextum, & alieno quidem loco, recepta.

De Q. Mucio, cujus in *seq. §. 41.* mentio fit, vid. Bach. *d. loc. §. 39.* & ibi citt. auctores. Dicitur hic Pomponio *Jus Civile primus constituisse.* De quo agit D'Arnaud. *Var. Conj. II. 29.* & *de Vit. Scaevol. p. 99. seq.* ad quem posteriorem locum videndus est H. J. Arntzenius. Huber. *in Praelect. ad h. t. §. 10.* Pomponium velle putat, quod Q. Mucius Jus Civile primus in generale artis systema redegerit.

§. 42.

Ut ea omnes adpetant;] Al. *ut ea homines* &c. add. Bynkersh. *h. Ut ea adeo Omnes*, id est, *adeo omnes*, &c. Rupert. *h. (1).*

Denique nec versantur omnino scripta &c.] *Omnia scripta*, Bynkersh. *h.*

Pro-cujus scriptura,] An, per cujus scripturam? Sic Bynkersh. h. Per cujus scripta, Rupert. h.

(1) Egit de hoc loco quoque Otto, *in Vita Servii Sulpicii, Cap. 7. §. 1. in Thes. Jur. Tom. V. p. 1596. & H. Canneget. Obs. II. 6. p. 164. seq.* qui locum hunc ita emendat, vel explicat: *Omnes tamen hi a Servio Sulpicio nominantur, id est, citantur, alioquin eorum scripta per se non talia exstant, ut ea homines adpetant: denique nec versantur omnino scripta eorum inter manus hominum, sed Servius iis libros suos complevit, id est, non versantur nominibus ipsorum, sed nomine Servii, pro cujus scriptura, id est, pro dignitate Scriptorum ejus, ipsorum quoque memoria habetur, id est, aestimatur. add. Idem, ad Fragn. Vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom. p. 155. seq. Illud Servius iis probat etiam H. J. Arntzen. Diff. ad L. 2. de in jus voc. Cap. 8. adj. ej. Miscellan. p. 323. item Schroder. Obs. Jur. Civ. I. 13. p. 85. seq. sed pro verbis pro cujus scriptura hic quoque legit per cujus scripturam. De orthographia vocis Aquilius vid. Drakenborch. ad Liv. II. 4. 1. qui mavult scribi Aquillius. Ceterum Q. Mucii auditoribus (id est, discipulis. vid. Cujac. Obs. XXVII. 4.) addendus quoque est M. T. Cicero. Vid. v. gr. Ciceron. in Bruto, Cap. 89. Quem num omiserit Pomponius, quod in Jctorum numerum referendus non sit, an aliam ob causam, hujus loci non est inquirere. Egit de hac quaestione Jo. Luzac. in Obs. Apolog. pro Jctis Rom. p. 47. seqq. ubi & praecipui diversarum opinionum auctores citantur. Vid. & Bach. Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 43. p. 246. seq. edit. Stockman. & H. C. Cras. Diff. qua Specim. Jurispr. Ciceron. exhibetur, &c. in Praef. p. 2. Lugd. Batav. 1769.*

§ 43.

Cumque eum sibi respondisse &c.] Al. respondentem (1). Namque eum dixisse, turpe esse Patricio, &c.] Facit huc Cicer. in Pison. Cap. 13. Quisquam Vos Consules tunc fuisse, aut nunc esse Consulares putet, qui ejus civitatis, in qua in principum numero vultis esse, non Leges, non instituta, non mores, non Jura noritis? & pro Cluent. Cap.

52. Nam ut haec ad me causa delata est, qui Leges eas, ad quas adhibemur, & in quibus versamur, nosse deberem: &c. & pro Muren. Cap. 7. ubi plura de nobili, add. Scip. Gentil. Parerg. I. 19. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1292.]

Jus, in quo &c.] Jus pro loco accipit Freher. Parerg. II. 1. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 906.] Male.

Ea velut contumelia Servius tractatus] Tactus, vel taxatus, Freher. Parerg. d. loc. Vid. & Bynkersh. h. (2).

Qui fuit Cercinae] Al. Cecinae. (3)

Hic cum in Legatione perisset, statuam et &c.] Vid. Ciceron. Philipp. IX. 7.

Et hodieque exstat pro Rostris Augusti.] Et hodieque exstat e terra eruta, ut ejus etiam inscriptio, quam exhib Reines. Inscript. p. 504. nescio an spuriam (4).

(1) Sic legit Muret. h. Hal. *cumque eum de Jure respondentem parum intellexisset, & iterum Quintum interrogasset* &c. Quam lectionem notarunt quoque Ruffard. & Charond. in margine. Late de hoc §. egit Otto, in Vit. Serv. Sylpic. Cap. 4. in Thes. Jur. Tom. V. p. 1573. seqq. ubi etiam disputat contra Ant. Augustinum, hanc narrationem Pomponii in dubium vocantem. add. Majans. ad 30. Jctor. Fragm. Tom. I. p. 171. seq. & Bach. d. loc. §. 44. — In pr. h. §. pro pro certo Const. Land. Exercit. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1394. scribendum putat certe, ut Hal. edidit. Putem, pro certo Pomponium scripsisse pro certe, *profecto haud dubie*.

(2) Qui *tactus* praefert. Sed *tractatus* non videtur dammare Otto, d. loc. p. 1576. & defendit J. F. Gronov. ad Gell. Noct. Attic. VIII. ult. & in Lection. Plautin. p. 226. seq. Etiam F. C. Conrad. in Praef. ad Opusc. Bynkersh. var. arg. & Adrian. Heckenhoek. Specim. contin. Selecta quaedam in Jur. Publ. & Priv. observata, p. 9. seq. Lugd. Batav. 1746. H. Canne-giet. Obs. Jur. Rom. III. 2. p. 234. mavult *suscitatus*. In nonnullis MSS. reperiri *tractus*, aut *tactus*, sed Flor. quondam fuisse *tractatus*, deletas autem deinde ab ignoto esse literas *r* & *cta*, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

- (3) Vid. Bynkersh. *ad h. l.* qui *Cercinae* retinet. Sic etiam Cujac. *h.* & Heinecc. *Topograph. Jur. Rom. Opusc. Postum. Tom. IV. p. 659.* licet *ad Briffon. de Verb. Signif. voc. Cercina*, dubitet, an quidem vulgata lectio possit retineri. Aliorum conjecturas recenset Otto, *loc. cit.* p. 1585. qui *cecinae* praeferre videtur, putans, prope vicum, huic fluvio adjacentem, forte Praetorium Aquilii fuisse, Brenem, *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. dicit: "est *Corcyra*, Gr. *κέρκυρα*."
- (4) Dubitat etiam Otto, *d. loc.* p. 1629. Alia tamen de hac inscriptione videtur fuisse sententia Ernesti. Vid. ej. *Clav. Ciceron. in Ind. Histor. voc. S. Sulpicius*. Ceterum miror, Bynkershoekium aliam lectionem, qui *hodie* in locum *hodieque* substituitur, concinnio-rem pronunciare. Vereor, ut Vir Ampl. vim *τοῦ hodieque* bene perceperit: quam particulam sensu *etiamnum*, in *hunc usque diem* etiam optimi Scriptores Latini usurpant. Vid. Interpp. *ad Liv. V. 27. 1.* Td et in Cod. Flor. deletum quidem esse, sed recenter, adeoque recte Taurellium hanc particulam retinuisse, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 44.

Cajus] D. Goth. *in not. Delendum hoc nomen &c* Sic & Cujac. *h.* Aliter Bynkersh. *h.* (1).
Publicius Gellius.] D. Goth. *in not. Publicola Gellius*; sine causa. De *Publiciis* Bynkersh. *Obs. III. 7.*
Ex his auditoribus &c.] Al. *auctoribus* (2).
Et qui omnem partem operis fundarent,] Vid. §. 39. *h. l.* (3).
Perquam brevissimos,] Sic seq. §. 46. *Satis pulcherri- ma* (4).

- (1) Qui putat, *Aulum Ofilium* etiam *Cajum* appellatum fuisse. Eodem modo Van der Muelen, *ad h. l.* alique. Sed Bynkershoekium refutavit Baehius, *Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 46. in not.* Aliter etiam Majans. *ad 30. Jctor. Fragm. Tom. II. p. 155.* qui loco *decem* legit *duodecim*, putans, *Publicius Gellius* duo diversa diversorum Jctorum nomina esse, & sic quoque *Cajus*
Atte

Atejus Pacuvius secundum eum duo diversi JCtū sunt, quorum alter *Cajus Atejus*, alter *Pacuvius* appellatus esset. In *princ.* autem pro *Cajus* substituit *Cremonensis*, quod *Alfenus Varus Cremonensis* fuisset. Quod posterius tamen non adeo certum esse, intelligitur ex iis, quae habet *Bach. d. loc. §. 47. in not. & ibi citt. auctores.* — In praecedentibus verbis pro *fere tamen hi libros conscripserunt* *H. Ernstius*, in *Thes. Meerman. Tom. VI. p. 845.* legit *fere tamen hi omnes libros &c.* ex MS. Alii verba haec, ut abundantia, expungunt. Vid. *Leewium, in not. ad h. l.* Profecto, si non exstarent, ea non desiderarem; nunc nihil mutem. In initialibus vero hujus §. verbis pro *profecerunt* vulg. habere *profluxerunt*, notat *Brenem, h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Al. processerunt, vel profecti.* Vid. *Cagnol. ad h. l.* apud *Leewium.* Forte *profecerunt* *Pomponius* scripsit pro *profecti sunt*; alioqui malim *provenerunt*, ob soni similitudinem.

- (2) Quod mavult quoque *Bynkersh. ad h. l.* qui *ibid* etiam videndus de verbis proxime praecedentibus: *Ex his decem &c. & in Obs. VIII. 2.* Quo posteriore loco putat, opus illud *Namufae* inscriptum fuisse *Collectanea*, sive *Conjectanea*, quod complecteretur omnium Auditorum *Servii* opera, in unum corpus collecta, seu conjecta, ita ut *Alfeni XL. Digestorum Libri*, ut primae erant auctoritatis, primum ibi fuerint descripti; & hunc in modum explicat locum *Gellii, Noct. Attic. VI. 5.* ubi *Alfenus* verba foederis cujusdam recitare, dicitur in *Libro Digestorum XXXIV. Conjectaneorum autem secundo.* Alia tamen de his Libris est opinio *Otton. in Alfen. Varo, Cap. 9. §. 3.* in *Thes. Jur. Tom. V. p. 1684.* Dissentit etiam *Bachius, d. §. 47. in not.* *Bynkershoekii* sententiam temerariam pronuncians: quod mihi non videtur, neque etiam *Heineccio, Hist. Jur. I. 4. §. 187. in not.*

- (3) *Jo. Cannegiet, Disq. de Notis, p. 304.* pro *operis fundarent* legit *operis utriusque enodarent*, ut *seq. §. 46.*, putans, vocem *utriusque* hic excidisse. Sed sine causa, recte haec verba explicuit *Bynkersh. ad h. l. id est, qui nullam Juris Civilis partem reliquerunt intactam.* Sequitur apud *Pomponium*: *nam de Legibus vicesima primus conscripsit.* Ubi intelligendas esse *Leges de vicesima manumissorum* censet *Ramos del Manzan.*

ad LL. Jul. & Pap. I. 7. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 69. & Wieling. *Lectio. Jur. Civ. II. 32.* Sed verba Pomponii ad utramque vicesimam, id est, & *manumissionum*, & *hereditatum*, referenda esse, putat Mascov. *Exercit. ad L. ult. Cod. de Edict. D. Hadr. toll. §. 7.* in ej. *Opusc. a Puttman. edit. p. 151. seq.* Ceterum, in Cod. Flor. proprie legitur *conscribit*. Sed vitium inde forte ortum esse, quod primitus fuerit *conscripsit*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Alii quoque *et ante* verba *de jurisdictione* inferunt. Vid. Dion, Gothofred. *h. in not.* Saepe haec particula a Librariis omissa est. Vid. Drakenborch, *ad Liv. II. 44. 3.* Hal. habet: *nam & de Legibus vicesimae, & de jurisdictione primus conscripsit.* Verba sequentia *idem Edictum Praetoris &c. composuit* recte explicat Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 46.*

- (4) Ubi vide notata. De inscriptione hujus Opusculi Servii vid. Otton. *in Vit. Servii Sulpic. Cap. 7. §. 3.* in Thes. Jur. Tom. V. p. 1598. Diatribam de *Servii Sulpicii, & A. Ofilii ad Edictum Libras* conscripsit A. Wieling, Franeg. 1731.

§. 45.

Quintus Mucius Volusii auditor:] Quinti Mucii Volusii auditor, Ant. Augustin. *de Nominib. Actor.* [in Thes. Otton. Tom. I. p. 224.] probante Cujacio, *h. Volcatius* appellatur a Plinio, *Hist. Nat. VIII. 40.* unde hic legit Harduinus *Quinti Mucii Volcatii auditor.* Balduinus, *in Scaevol. p. 152.* [in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 504.] *Quinti Mucii, & Volcatii auditor.* Sic & Rupert. *h. (1).* Vulgatam lectionem retinet Bynkersh. *h. Male.* Mihi illa *Quintus Mucius* suspecta sunt.

Liber Benedictorum:] Vid. Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 8.* Dubitat Bynkersh. *h. (2).*

- (1) Etiam H. J. Arntzen. *in not. ad D'Arnaud. Vit. Scaevol. p. 15.* ubi & alii auctores laudantur. De verbis praecedentibus *qui idem Corneli &c.* vid. Bynkersh.

kersh. *h.* Plura de Q. Cornelio Maximo, & C. Trebatio Testa reperiuntur apud Bach. *d. loc.* §. 48. ibiq. Stockman.

- (2) Schroder. *Obs.* I. 13. p. 87. legit *dictorum*, putans τὸ *bene* natum esse ex mala repetitione Syllabae *ber* in voce praecedente *liber*. Alios, qui de hoc loco egerunt, *ibid.* citatos invenies. add. Bach. *loc. laud.* §. 49. *in not.* qui *bene dicta* esse dicit, quae Ennius *bona dicta*, id est, *bons mots*, vocabat. Conf. Corium, *ad Sallust. Catilin. Cap. 3. pr.* Quaedam de Cascelio notavit quoque Arntzen. *d. loc.* p. 14. *seq.*

§. 46.

Post hoc] Al. *post hos* (1).

Fuit autem Patricius,] *Plebejum* fuisse, vult Fabric. *ad Ciceron. pro Ligar. pr.*

Maxime postquam Quintum Ligarium accusavit,] Ab uxore, & privigna, instigatus. Cicer. *ad Attic.* XIII. 20. ubi Comm. Ipse Φιλαίτιος. Cicer. *d. loc.*

Exstat ejus oratio satis pulcherrima,] Sic *praec.* §. 44. *perquam brevissimos.* Arnob. *Adv. Gentes, Lib. II* p. 68. *gradibus satis plurimis.* Cicer. *Philipp.* XII. 5. *tam gravissimis, tamque multis judiciis:* ubi vid. Graevium (2).

Sermone etiam antiquo usus &c.] *Antiqui usus,* Bynkersh. *h.* (3).

- (1) Quae etiam lectio Florentina dici potest: videtur enim Graecorum *sigma*, quod in Exemplari Florentino, aliisque antiquioribus monumentis formam habet cum C Romanorum communem, hic loco *σ* positum. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Quae observatio notanda, cum & alibi usum forte habere possit.

- (2) Alia exempla habet Bynkersh. *ad h. l.* add. Const. Land. *Exercit.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1394. *seq.* G. Stewech. *ad loc.* Arnob. *cit.* Arntzen. *ad Aurel. Victor. de Caesar. Cap. 39.* §. 26. Perizon. *ad Sanct. Minerv.* IV. 9. 3. Schroder *Obs.* I. 9. p. 63. C. V. Vonck. *Specim. Critic. in Vett. auct.* p. 51. Budaeus tamen restituit *sane pulcherrima.* Vid.

Bynkersh. *d. loc.* Probante Burmanno, *ad Anthol. Latin. Tom. I. p. 738. in addend.* Plura de Tuberone vid. apud Bachium, *Hist. Jur. II. 2. sect. 4. §. 50.* Ad quem locum Stockman, citat Andr. Flor. Rivini *Prol. ad L. 2. §. 46. de O. J. Singularia de Tuberone* Jcto contin. Witteb. 1746. 4.

- (3) Forte etiam geminata ultima syllaba in antiquo legi possit *sermone antiquo, quo usus, adfectavit scribere.* Est conjectura Zach. Henr. Alewyn, mihi indicata a Cl. Tydeman. Pro etiam Hal. edidit tamen.

§. 47.

Antistius Labeo] Meminit Appianus, *Lib. IV. p. 1068. (1).* De eo & Dio Cass. *Hist. p. 531.*

Labeo noluit, cum offerretur ei ab Augusto &c.] Obloquitur Tacitus, *Annal. III. 75.* ubi vid. Comm. (2).

Quo suffectus fieret,] Suspectus, Bynkersh. *h. Male. (3).*

Hi duo primum veluti diversas Sectas fecerunt:] Paucae prae aliorum Sectis. Merill. *Obs. I. 2.* De Sectarum in scientiis, & contendendum utilitate, Themist. *Orat. XII. p. 158.* Origen. *Contra Celsum, III. p. 118.* — Disputationes, & rixandi cupido artem nostram invaserunt, ex quo scribi coepit, illatis in Italiam Studiis, & maxime Philosophia, & ad Philosophorum exempla contendere Jcti. Gravin. *de Ort. & Progress. Jur. Civ. I. 43.*

Nam Atejus Capito in his, quae &c.] Merill. *Obs. I. 3.* ubi & de Proculianis (4). & V. 34.

Labeo ingenii qualitate &c.] Hunc, & Proculianos, Stoicos magis sectatos, putat Merill. *Obs. I. 20. (5).*

Qui & ceteris operis sapientiae operam dederat,] Operis, id est, operibus, Scip. Gentil. *Parerg. I. 30.* [in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1303.*] Tricatur Bynkersh. *h. (6).*

Plurima innovare (7) instituit,] Philo, de Vit. Mo-
sis, Lib. I. πολλὰ γὰρ αἱ μεγάλαι φύσεις καινοτομοῦσι τῶν
εἰς

ἡ ἐπισήμαν. [*Multa enim indoles egregia ad scientiam
perovare solet.* ed. Thom. Mangey, Vol. II. p. 84.]

Adhuc eas dissensiones auxerunt.] Deest qui. *Qui ad-
huc &c.* (8).

Et publice primus scripsit,] Id est, *respondit* (9).
Scribere proprium Jctorum verbum, Hotoman. in *Jcto,*
Oper. Tom. I. Part. II. p. 1093.

Posteaque] Al. *posteaquam* (10), & Cujac. h.
*Hoc coepit beneficium dari a Tiberio Caesare, hoc tamen
&c.*] Charond. legit: *Hoc coepit beneficio dari. A Tiberio
enim Caesare hoc tum &c.* (11).

Sed qui fiduciam studiorum suorum habebant,] Epictet.
apud Arrian. II. 13, πᾶσα τέχνη ἰσχυρόν τι ἔχει, καὶ θαρρά-
λεον ἐν τοῖς ἑαυτῇ.

Consulentibus respondebant.] De ritu vid. Hotoman. in
Jcto. Oper. Tom. I. Part. II. p. 1094. seq. Cicer. *de*
Legib. I. 3. Cum praesertim non recusarem, quo minus
more patrio sedens in solio consulentibus responderem. &
Val. Maxim. V. 8. 3. Vid. & Menag. *Amoen. Jur. Civ.*
Cap. 20. (12)

Neque responsa utique signata dabant:] Alludit Senec.
de Benefic. VII. 16. Si tamen quid sentias quaeris, & vis
signari responsum: &c. add. Pancirol. *Thes. Var. Lect.*
I. 23. [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 952.*] (13),
Factum hoc putat, ne eventus causae ante sententiam notus
esset, Gravina, *de Ort. & Progress. Jur. Civ. I. 43.*

Aut testabantur, qui illos consulebant.] Quos illi,
Bynkersh. h. (14).

Primus Divus Augustus &c. (15).] Vid. ad haec, &
seqq. Jan. a Costa, *ad §. 8. Inst. de Jur. Nat. Gent. &*
Civ. qui nove interpretatur: vide, an recte.

Ut major Juris auctoritas (16) *haberetur,*] Quae col-
lapsa erat jam sub Cicerone, Vid. Ciceron. *de Offic. II. 19.*
Itaque cum multa praeclara majorum, tum quod optime
constituti Juris Civilis summo semper in honore fuit cognitio,
at-

atque interpretatio: quam quidem ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt: nunc ut honores, ut omnes dignitatis gradus, sic hujus scientiae splendor deletus est. (17). Et imperiti etiam illam profitebantur. Cicer. de Orat. Cap. 42. At Jus profitemur etiam, qui nesciunt.

Ut ex auctoritate ejus responderent. (18),] Et scriberent. Const. Deo auctore. de Concept. Dig. §. 4.

Et ideo optimus Princeps Hadrianus — rescripsit eis, hoc non peti, sed praestari solere: &c.] Vid. Gravin. de Ort. & Progress. Jur. Civ. I. 81. quem non probo (19).

Huic successit Gajus Cassius Longinus,] Conjungit Cassium & Sabinum Epictetus apud Arrian. IV. 3. in fine De quo loco & Merill. Obs. I. 27. — Vid. de eo Menag. Amoen. Jur. Civ. Cap. 43. (20). Tacit. Annal. XIV. 43.

Hic Consul fuit cum Quartino,] Errat Pomponius. Vid. Ryckium, ad Tacit. Annal. VI. 15. Dissentit Bynkersh. b. (21).

Eousque (22) donec eum Caesar civitate pelleret:] Nero. (23). Tacit. Annal. XVI. 9. Ubi vide Lipsium.

Appellatique sunt partim Cassiani,] Plin. Lib. VII. Epist. 24.

Cassio Coelius Sabinus successit,] Ab hoc Sabinianos dictos, vult Gravin. de Ort. & Progress. Jur. Civ. I. 84. (24).

Proculo Pegasus, qui temporibus Vespasiani &c.] Et Domitiani. Juven. Sat. IV. vs. 76. seqq. ubi egregie de eo: & de nomine Scholiast. ipsius (25). De eo Menag. Amoen. Jur. Civ. Cap. 17. (26).

Priscus Neratius] De quo Spartian. in Hadrian. Cap. 4. Cujac. in Parat. ad tit. Cod. de serv. reipubl. manum. (27).

Tusciaus] Maecianus, Menag. Amoen. Jur. Civ. Cap. 5. Volusius Maecianus, Rupert. h. (28).

- (1) Locum descripsit Lipsius, *ad Tacit. loc. mox a Schult. cit.* Plures, qui de hoc Jcto, ut & de Atejo Capitone scripserunt, recenset Bach. *Hist. Jur.* III. 1. *sect.* 6. §. 10. & 11. ibiq. Stockman. add. A. Wiefing. *Diatrib. de M. Antistio Labeone, ejusque ad Edictum Libris.* Franeq. 1731. Pro Labeone *insanior* apud Horat. *Lib. I. Sat. 3. vs. 83.* Bentlejus legit *Labiena insanior.* Placuit haec conjectura pluribus, quos citat Walchius, *ad Eckhard. Herm. Jur.* I. 4. §. 153. qui ipse tamen cum aliis, *ibid.* quoque laudatis, dissentit. Loqui Horatium de Labeone, censet quoque Puttman. *Probab.* II. 10. p. 75. Sed τὸ *insanus* leniore sensu accipiendum putat pro eo, qui rei alicui nimium deditus est, ut graeci *παυλῶν* de omni homine dicunt, qui rem aliquam plus aequo desiderat. Vid. Cuper. *Obs.* I. 19. Sequitur apud Pomponium: *ex his Atejus consul fuit,* scil. *suffectus* una cum C. Vibio Postumo. Vid. Rupert. *h.* Fallitur hic Muretus, notatus etiam a Perizon. *Animadv. Hist. Cap.* 1. p. 19.
- (2) Vid. & Heinecc. *Hist. Jur.* I. 4. §. 179. *in not.* Bach. *loc. modo cit.* p. 386. Adr. Nic. Mollerum, *Diss. Select. quaed. contin. Cap.* 2. §. 3. *in Nov. Thes. Diss. Jurid.* G. Oelrichs. *Vol. II. Tom. II. p.* 122. *seqq.* Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. Tit.* 12. §. 7.
- (3) Bynkershoekium refutavit Bach. *d. loc.* §. 10. *in not.* Sed laudat ejus conjecturam Mollerus, *loc. cit.* p. 121. qui tamen *p. seq.* tentat, an levi transpositione locus restitui possit, hoc modo, *quo et suffectus fieret.* Scil. in Cod. Flor. legitur *quo suffectus fieret & honorem* &c. Sed τὸ *et* malam repetitionem esse ultimarum literarum in *fieret*, immo punctum deletionis positum esse supra *e*, omisso altero supra *t*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. In *seqq.* pro *quadringenta volumina* Hal. habet *quadraginta volumina.* Utra lectio verior sit, dubitat Balduin. *loc. supra cit.* p. 801. Haloandrinam praefert Leewius, *ad h. l.* Confunduntur hi numeri etiam alibi. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XXXVII.* 45. 15. & 50. 11. Plerique tamen Interpp. *quadringenta* hic retinent.
- (4) Sic enim scribendum, non *Proculejani.* Vid. Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul. Cap.* 3. §. 2. *num.* 1.
- (5) Non recte: nam non magis *Proculiani*, quam *Sabiniani*
Phi-

Philosophiam Stoicam secuti sunt. Vid. Eckhardi *Herm. Jur.* I. 4. §. 158. Quo toto Capite egregie differit de *Institutis Philosophiae*, & *Sectarum placitis*, quae Vett. Jcti sequuntur. Alios qui de Vett. Jctorum Philosophia scripserunt, citat Stockman: *ad Bach. Hist. Jur.* II. 2. sect. 4. §. 14: ubi se constituisse ait, omnem de Stoica Jctorum Philosophia sententiam peculiari Libello sub examen revocare. Quod consilium an Vir Doctissimus jam exsecutus sit, ignoro: si minus, eum hoc brevi exsecuturum speramus. Td *qualitate* contra Budaeum, & Muretum defendit Bynkersh. *ad h. l.* Ceterum de causa dissensionis inter Labeonem & Capitonem vid. Bach. *Hist. Jur.* III. 1. sect. 6. §. 7. seq. ibiq. Stockman. & auctores ab iis citt. Est etiam Diss. Jo. Fabricii, *de Sectis Vett. Jctor.* Lugd. Batav. 1711. Forte discidium horum Jctorum circa imperium non minima causa fuit, quare ex dissensione eorum de Jure *Sectae* ortae sint. Erat enim Labeo Vir incorruptae libertatis, sed Capito magnus Augusti adulator. Vid. Tacit. *Annal.* III. 75. Saltem haec mihi videtur ratio, quare hae Sectae demum *sub Augusto* ortae sint. Nam non dubitandum, quin etiam Libera Republica magnae auctoritatis Jcti exstiterint, siquae etiam vario modo inter se dissenserint.

- (6) Qui *in ceteris* legit, deleto *operis*. Alias lectiones recenset Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Ipse praeferret legere: *qui & prae ceteris sapientiae operam dederat.* *Prae ceteris* mavult quoque Pothier. *in not. ad. h. l.*
- (7) Immo Labeonem antiquitatis tenacem fuisse, testatur Gellius, *Noct. Attic.* XIII. 12. Pothier. *in not. ad h. l.* locum Gellii refert ad *Jus Publicum*, Pomponium vero intelligit de *Jure Civili*. Sic plerique Interpretes, a quibus tamen dissentit C. F. Hommel. *Diss. de Principali Causa dissensionum inter Labeon. & Capiton.* §. 4. in *ej. Opuscul. Jur. univ. a C. G. Roessig. edit. Part. I. p. 113. seqq.* cujus rationes ponderari merentur.
- (8) Ut edidit Hal. & sic in plerisque MSS. legi, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Ceterum de *Masurio Sabino*, & *Nerva* vid. Bach. *Hist. Jur.* III. 1. sect. 6. §. 13. seq. ibiq. Stockman. & auctores ab iis citt. *Masurius* scribendum esse, non *Massurius*, do-

- docet Otto, in *Praefat. Tom. I. Thes. Jur. p. 25.* & quos plures citat P. N. Arntzen. *Diff. de Masurio Sabino, Cap. 1. §. 1. in not. in Nov. Thes. Diff. Jurid. Oelrichs. Vol. III. Tom. II. p. 5.*
- (9) Cujacius, *h. legit rescripsit*, id est, respondit. In Cod. Flor. verbum *respondit* aliquanto post in margine adjectum esse, uncinulis ad *rescripsit* ab eadem manu utrimque adpositis, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Vulgatam lectionem *scripsit* defendit Muret. *h. item Bynkersh. ad h. l. & Mascov. de Sect. Sabin. & Proculin. Cap. 2. §. 1. num. 4.*
- (10) Vid. Charond. in margine.
- (11) Hal. edidit: *posteaquam hoc beneficium coepit a Tiberio Caesare*, reliquis omissis. Profecto, licet Bynkershoekius hunc locum pisce saniores dicat, vereor tamen, ne aliquo modo corruptus sit. Tentavi aliquando, an pro *hoc tamen* legi possit *quod tantum*, hoc modo: *posteaque hoc coepit beneficium dari a Tiberio Caesare*, scil. etiam aliis, *quod tantum illi*, id est, quod primum soli Sabino, *concessum erat*. Sensus Pomponii adeo esset: beneficium publice respondendi a Tiberio primum impetrasse Sabinum, deinde etiam aliis ab Imp. esse concessum. *Tantum & tamen* centies in MSS. confunduntur. Vid. Drakenborch. *ad Liv. III. 46. 1.* Oudendorp. *ad Frontin. Strategem. I. 1. 4.* Ruhnkenium, *ad Vellej. Patercul. II. 28. 4.*
- (12) Add. Heinecc. in *Antiq. ad tit. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ. §. 33. seqq.*
- (13) Qui putat, inde fluxisse hodiernam consuetudinem, Doctores Juris *annulis* honorandi. Vid. & Rupert. *ad h. l.*
- (14) Accipiens haec de testationibus ipsorum Jctorum. Sic etiam F. C. Conrad. in *Praefat. ad Opusc. Bynkersh. var. arg.* qui tamen putat, non necesse esse, ut vulgata lectio mutetur. Sed Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 20. p. 103.* ex Marano observat, ipsos Consultores solitos fuisse testes adhibere, & in testationem redigere, quod sibi a Jctis responsum esset, ut de eo constaret. Alia de audacia, & impudentia Consultorum quorundam notavit Freher. *Parerg. II. 6. in Thes. Otton. Tom. I. pag. 912. seq.*
- (15) Hujus Constitutionis Augusti solus Pomponius meminit. Walch.

- Walch. *ad Hopp. Comm. ad §. 8. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* Quod tamen, ut recte etiam monet Heynius, in *Prolus. de Honorib. Jctis habitis ab Impp. Roman. &c. in ej. Opusc. Acad. Vol. IV. p. 218. in not.* non eam vim habere debet, ut propterea fidem Pomponio denegemus.
- (16) In MS. Bynk. *majoris auctoritatis.* Vid. Bynkersh. *ad h. l.* ubi tamen monet, nihil mutandum esse. Ceterum Heynius, *loc. cit. p. 217.* *Juris* interpretatur *Responsorum.* Dubito, an recte. Saltem nullus mihi locus fuceurrit, quo *Jus* pro *Responsis Prudentum* dicatur. Potius *Juris* dicitur pro *Juris Civilis.* Vid. Bach. *Hist. Jur. III. 1. sect. 6. §. 3. in not. p. 381. edit. Stockman.* Aut, si malis, *Jus* hic quoque accipi potest pro *arte Juris*, seu *Jurisprudencia*, ut saepe alibi.
- (17) Hoc argumento Pomponium adversus reprehensionem Heineccii defendit quoque Bach. *loc. modo cit.* Sed Heineccium magis hic sequitur Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 4. §. 154.* Profecto, si causa, quam adfert Pomponius, apud Augustum aliquid ponderis, & momenti habuerit, quod non nego, vereor tamen, ut unica fuerit, ob quam tale quid Imperator constituerit. Videndus est Heineccius, *loc. a Bach. & Walch. cit.*
- (18) Scil. *Judicibus.* Ita Bach. *Hist. Jur. III. 1. sect. 6. §. 3.* A qua sententia nec alienus videtur Heynius, *loc. cit. p. 218. in not.* Sed in sequentibus dicit Pomponius, Sabino a Tiberio concessum fuisse, non, ut *Judicibus*, sed, ut *populo* responderet. Videtur itaque haec Augusti constitutio generalius accipienda, ita ut nemo publice pro Jcto habitus fuerit, aut qua Jctus actum aliquem publicum exercere potuerit, sive *Judicibus* respondendo, sive alia quacumque ratione, nisi cui Jus respondendi esset a Principe concessum. Num autem ulterius constituerit Augustus, ut non liceret *Judicibus ab eorum Jctorum Responsis recedere*, quod colligi posset ex §. 8. *Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* an vero Tribonianus locum Pomponii ibi male interpretatus sit, ut conjicit Walch. *ad Hopp. Comm. ad d. §. 8. Inst.* non est hujus loci diligentius inquirere. Egit ea de re quoque Mascov. *de Sect. Sabinian. & Proculian. Cap. 2. §. 1. num. 4. seq.*
- (19) Vellem Vir Summus adscripsisset, quae igitur sua hac
do

de re esset sententia, eoque magis, quum nec eam prodiderit in *Enarr. h. t. §. ult.* ubi Augusti tantum Constitutionis meminit. Pristinam libertatem respondendi restituisse Hadrianum, putat Mascovius, *de Sectis Sabinian. & Proculian. Cap. 7. §. 5. & ad Gravin. de Ort. & Progress. Jur. Civ. l. 42.* Quae etiam ipsius Gravinæ sententia videtur *loc. cit.* a Schult. *cit.* & plurium aliorum Interpretum opinio est, quos secutus quoque est Zepernick, *de Judicat. Centumv. §. 14. adject. Siccam. de Judic. Centumv. p. 356.* Pristinam respondendi facultatem Jctis restitutam esse, censef quoque Bach. *in Trajano, p. 223.* Sed putat, illud jam ante Hadrianum factum, & Trajani imperio, quoniam rescripsit Hadrianus, respondendi facultatem peti non *solere*: licet in *Hist. Jur. III. 2. sect. 5. §. 2.* hanc immutationem ipsi Hadriano adscribat. Alia autem est sententia Ant. Fabri, *in Ration. ad h. l.* existimantis etiam post hoc rescriptum Hadriani ex auctoritate Principis de Jure responsum fuisse. Aliter etiam Gebauer. *Exc. I. ad §. 8. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* Mihi verbis Pomponii maxime accommodata videtur Sententia Mascovii, quam latius adstruxit Zepernick. *loc. laud.* Verbum autem *solere* ita accipiendum putem, *solere* scil. more antiquo, quem reducere voluit Hadrianus. Sed suspecta mihi sunt verba & *ideo*, quae parum idoneum sensum habent. Haud scio an ea, aberrante Librario, huç relata sint ex sequentibus, pari modo, ac supra observavi ad §. 38. *not. 4.*

(20) Et Jan. Steenwinkel. *Diff. de Cajo Cassio Longino Jcto.* Lugd. Batav. 1778. Alios etiam, qui de hoc Jcto scripserunt, citat Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. III. 1. sect. 6. §. 17.*

(21) Varias de hoc loco Pomponii Interpp. sententias recenset Otto, *in Praef. Tom. I. Thes. Jur. p. 27. seq.* & Jan. Steenwinkel. *d. Diff. Cap. 4. §. 2. seq.* Vid. & Almeloveen. *Fast. Consul. p. 328.* & Bach. *d. loc. in not.*

(22) *Eousque* apud Hal. abest. Sed pari modo post deinde conjunxit Pomponius supra §. 17. ubi vid. notata.

(23) A quo *intercentum* esse hunc Jctum, scribit Sueton. *in Neron. Cap. 37. Strangulatum*, Juvenal. *Sat. X. in pr.* Sed Tacitus, *loc. cit.* ut Pomponius. De qua Tom. I. F , pug-

pugna vid. Zepernick. *de Causs. Centumv.* §. 7. adj. *Siccam. de Judic. Centumv.* p. 250. in not. & ibi eit. Wolffahrt. *Progr. de Supremis vitae diebus Caji Cassi Longini.* Steenwinkel. *laud. Diff.* p. 47. seq. in not. Suetonium tantum narrare dicit, quid in animo fuerit Neroni, Cassium nempe e republica submovere. Tacitum vero curatius, quid Nero voluerit, quidque Senatus, oratione Neronis audita, decreverit; sed Juvenalis locum non attigit. Miror, neque Suetonii, neque Taciti Interpp. ea de re quicquam monuisse.

(24) Etiam Jac. Gothofred. *Manual. Jur.* p. 26. Heinecc. *Hist. Jur.* I. 4. §. 206. in not. Eckhard. *Hermen. Jur.* I. 4. §. 155. in not. ibiq. Walch. p. 286. & p. 287. in fin. Sed rectius alii a Masurio Sabino *Sabinianos* appellatos existimant, putantque propter hunc Coelium Sabinum nomen *Sabinianorum* renovatum esse. Vid. *Mascov. de Sect. Sabinian. & Proculian. Cap. 2. pr.* Bach. *Hist. Jur.* III. 1. sect. 6. §. 13. & 21. P. N. Arntzen. *Diff. de Mas. Sabino, Cap. 2. §. 5.* in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. III. Tom. II. p. 15. seq.* Clar. Sax. *Onomast. Literar. Tom. I. p. 214.*

(25) Verba sunt: *Pegasus Trierarchi filius, ex cujus Liburnae parasemo nomen accepit, Juris studio gloriam memoriae meruit, &c.* Ita locum recte emendavit Salmas. in *Solin. Polyhist.* p. 403. ut notavit Schulting. ad ed. in 4to.

(26) Alios auctores citat Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. d. loc.* §. 23. De *Proculo* vid. *Mascov. de Sect. Sabinian. & Proculian. Cap. 3. §. 2.* Heinecc. *Hist. Jur.* I. 4. §. 227. Bach. *d. loc.* §. 15. Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur.* p. 278. seq. Hujus nominis plures fuisse, docet Burman. *ad Petron. Satyric. Cap. 38. in fin.* De *Prisco Favoleno* vid. Hier. van Alphen, *Diff. contin. Spicilegia de Favoleno Prisco Jcto*, in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. III. Tom. I.* & quos plures laudat Stockman. *ad Bach. d. loc.* §. 27. De Celso patre, & filio vid. Bach. *d. loc.* §. 22. & 25. & quos ibid. laudat Stockman. Plures hujus nominis fuisse, notat quoque Solan. *ad Lucian. Alexandr. pr. edit. Reitz. Tom. II. p. 207.*

(27) Add. quos laudat Stockman. *ad Bach. d. loc.* §. 26. De

De verbis, quae apud Pomponium sequuntur, *Celsus quidem & iterum* vid. Balduin. *loc. supra cit.* p. 802. Ant. Augustin. *Emend.* III. 4. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1507. *seq.* & Jac. Curtium, *Εἰκασὼν*, II. 22. in eod. Thes. Tom. V. p. 163. Consul *iterum* pro *secundum*, seu *altera vice* frequenter occurrit. Vid. v. gr. Ciceron. *de Divinat.* I. 35. Livium, IV. 30. Eutrop. *Breviar. Hist. Rom.* IV. 17.

- (28) Item Reinold. *ad Mercer. Concil. Cap. 2. not.* 30. Sed vulgatam lectionem defendit Bynkersh. *ad h. l. & Obs.* VII. 6. *in fin.* item Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul. Cap. 2. §. 6.* Nomen *Tuscani* occurrit quoque in *inscript. L. 18. Cod. mand.* add. Heinecc. *Hist. Jur.* I. 4. §. 291. Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur.* p. 290. Stockman. *ad Bach. Hist. Jur.* III. 2. *sect. 5. §. 6.* Denique de *Salvio Juliano* vid. Heinecc. *Exercit.* XXIV. *Oper. Tom. II. p. 798. seqq.* & qui plures laudantur apud Bach. *Hist. Jur. loc. modo cit. §. 4.* add. Walch. *d. loc. p. 289.* Male Hug. Grotium, *in Flor. Spars. ad h. l.* hunc Ictum confundere cum Didio Juliano Imperatore, notat quoque Bynkersh. *in Praeterm. ad h. l.*

TITULUS III.

DE LEGIBUS, SENATUSQUE CONSULTIS, ET LONGA CONSUETUDINE (1).

- (1) Singulas hujus tituli Leges exposuit Muretus, in Thes. Otton. Tom. IV. p. 179. *seqq.* & in *ej. Operib. a Ruhnken. edit. Tom. IV. p. 244. seqq.*

De Legibus] Cicer. *pro Cluent. Cap. 53.* *Mens, & animus, & consilium, & sententia civitatis, posita est in Legibus. Ut corpora nostra sine mente: sic civitas sine Lege, suis partibus, ut nervis, ac sanguine, & membris, uti non potest.* Dio Chrysost. *Orat. LXXV.* — Tam de Ci-

vilibus, quam Philosophorum scitis Themist. *Orat.* XXIII. p. 286. *seq.* — De Lege fabula elegans apud Dion. Chrysoft. *Orat.* I. p. 15. — *Leges* non esse, nisi bonas, vult Cicer. *de Legib.* II. 5. (1). — An Lex ad mores conferat, & quomodo debeat esse brevis, Senec. *Epist.* 94. (2). — Quando paucae Leges sufficiunt, quando plures requiruntur, Rupert. *ad L.* 2. §. 5. *de Orig. Jur.* (3). — De Latore, & Legibus vid. *LL. Wisigoth.* I. r. & 2.

Longa consuetudine] De ejus & Legis differentiis Dio Chrysoft. *Orat.* LXXVI. (4).

(1) *Leges ineptae criminum causae.* Puttman. *Opusc. Jur. Crim.* p. 315. *seqq.*

(2) Verba ejus sunt: *non probo, quod Platonis Legibus adjecta principia sunt. Legem enim brevem esse oportet, quo facilius ab imperitis teneatur, velut emissæ divinitus vox sit. Jubeat, non disputet. Nihil videtur mihi frigidius, quam Lex cum prologo.* De quo loco Senecae vid. P. J. de Fremery, *Diff. supra laud. de Ration. Vett. Jur. Cap.* 3. p. 73. Ubi adversus Senecam probabiliter observat, Platonem prologos a Legibus separasse, atque ut idem facerent Legumlatores, monuisse. Add. E. C. D'Engelbronner, *Disp. Praef. de H. C. Cras defensa, de Loco Ciceronis de Legibus,* p. 55. Amstelodam. 1802.

(3) *An populi erroribus, & superstitioni Leges accommodare liceat,* disquisivit Jf. Matth. van Geuns, *Matth. F., Disputatione inaugurali.* Traject. Batav. 1798.

(4) Ad hanc Inscriptionis partem pertinent tantum *LL.* 32. — 39. *h. t.*

L. I.

Lex est commune praeceptum, &c.] Plato in *Minoë* p. 564. *seqq.* Vid. ad haec Huber. *de Jure Civitat.* III. 1. *Cap.* 2. (1).

Vel ignorantia contrahuntur.] Vid. *L.* 11. §. 2. *de poen.* *L.* 2. *h. t.* Senec. *de Clement.* I. 2. *Interim fortuna pro culpa est* (2). Maxime apud Graecos, etiam abs-

absque culpa. Burgius, *Electior. Cap. 5.* [in Thes. Otton. Tom. I. p. 317.] Rad. Forner. *Rer. Quotid. VI. 24.* [in eod. Thes. Tom. II. p. 305.] Vid. ad hunc locum Otton. in *Praef. Tom. IV. Thes. Jur. p. 6.*

Contrahuntur] Facit *L. 32. de re judic.*

Coërcitio (3)] Basil. ἐπισποφή.

Communis reipublicae sponsio (4)-]. Facit huc Plato, in *Criton. p. 39.* Inde dicuntur homines ad servitutem juris se adstringere. Quintil. *Instit. Orator. II. 16.* Facit huc Augustin. *Confess. III. 8.* *Generale quippe pactum est societatis humanae, obedire Regibus suis. &c.*

(1) Commentatus ad hanc Lègem est Const. Landus, in Thes. Otton. Tom. III. p. 1369. seqq. & Cujac. ad *Libb. Papinian. Definitionum.* Vid. & Noodt. ad *h. t. in princ.* Quae hic a Papiniano de Lege praedicantur, encomia magis esse bonae Legis, quam Legis in genere sumtae definitiones, ait Schulting. in *Enarr. h. t. §. 1.* add. Valckenaer, *Diff. de Dupl. LL. interpr. p. 10. seq.*

(2) Add. Cujac. *Obs. XIX. 10.* & Franc. de Amaya, *Obs. Jur. I. 3.* In seq. Lege dicitur, *coërcitio eorum, quae sponte, vel involuntarie delinquuntur.* Utrumque eodem sensu. Vid. Noodt. *d. loc.* Disputat ea de re quoque Schroder. *Obs. I. 14. p. 93. seq. & Diff. ad L. 2. h. t. Cap. 3. §. 4.* in Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 25. seq.*

(3) Vulg. *coercitio.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Al. malunt *correctio.* Sed Florentinam lectionem tuetur Bynkersh. *Obs. III. 39. in fin.* & Schroder. *Obs. I. 14. p. 88. & d. Diff. Cap. 3. §. 4. p. 24.*

(4) Postrema haec verba etiam aptari posse ad Principum placita, notat Pothier. *ad h. l.*

L. II.

Εὖρημα μὲν καὶ δῶρον Θεοῦ (1),] Sic de *Philosophia* Cicero. *Tuscul. Quaes. I. 26.* *Philosophia vero, omnium mater artium, quid est aliud, nisi, ut Plato ait, donum, ut ego, inventum Deorum* (2).

Πόλεως δὲ σωθήκη κοινή.] Dion. Halic. *Lib. X*, p. 629. *in fin.* Συνθήκας γὰρ εἶναι κοινὰς πόλεων τοὺς νόμους, οὐχ ἑκάστης τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκούντων. *Leges enim esse communes totius civitatis, non partis alicujus in republica conventum, & pactum.* Facit huc & Plato, *in Criton*, p. 39. Aristot. *Rhetoric. ad Theodect.* I. ult. Rad. Forner. *Rer. Quotid.* V. 14. [in Thes. Otton. *Tom. II.* p. 267.]

Inventum ac munus Dei,] Cujus nutu nisi omnia dicamus regi, frustra sit de jure disputatio. Cicer. *de Legib.* I. 7. *Ad cujus praescriptum omnes, qui in republ. sunt, vitam instituere debent.*] Vid. Stobaeum, *Sermon. XLII.*

Sed & Philosophus summae Stoicae sapientiae &c.] D. Goth. *in not.* „Al. *summus*, &c.” Menag. *ad Diog. Laert.* VII. 183. magis inclinatur, ut legatur *summae*, & τὸ *Stoicae* sit e glossmate. Basilic. scholia utrumque habent. [Tom. I. p. 36.] (3).

Stoicae sapientiae] Quam secuti multi Jcti. Cujac. *Obs.* XXVI. 40. Merill. *Obs.* I. 8. & quae inde manarint, Gravin. *de Ort. & Progress. Jur. Civ.* I. 44. & *Cap.* 45. id maxime in Proculianis (4) obtinuisse ait.

Ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς θεῶν τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων (5).] Auctor hujus sententiae Pindarus, teste Herodoto, III. 38. (6), qui id extendit valde. Aliter Origen. *Contra Celsum*, V. p. 155. 158. Plutarch. *ad Princip. in doctum*, p. 780. ubi plura. — Dion. Chrysost. *Orat. LXXV.* περὶ νόμου. βασιλεὺς ἀνθρώπων, καὶ θεῶν. Jo. Chrysost. *Tom. V.* *Serm.* 4. p. 13. [ed. Eton. edit. de Montfaucon, *Tom. IV.* p. 662.] Ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσὶν οἱ νόμοι. Plato, *Conviv.* p. 1189. τῆς πόλεως βασιλεῖς νόμοι (7).

Προστακτικὸν μὲν ὧν ποιητέων, ἀπαγορευτικὸν δὲ ὧν οὐ ποιητέων.] Alio sensu haec accipit Jctus, quam ipse Chrysippus. Scip. Gentil. *Parerg.* I. 29. [in Thes. Otton. *Tom. IV.* p. 1302.] Burgius, *Electot.* *Cap.* 5. [in cod. Thes. *Tom. I.* p. 318. *in fin.*] legit: προστακτικὸν μὲν ὧν ποιητέων, ἀπαγορευτικὸν

Ἐξ οὗ οὐ πομπέων. Πρὸς τὰς ἀρχαίας. Basilic. Schol. Tom. I. p. 36. (8), a quibus abest ζῶων.

[*Praeceptricem quidem faciendorum, prohibetricem autem non faciendorum.*] Cicer. *de Legib.* l. 6. *Lex est ratio summa insita in natura, quae jubet ea, quae facienda sunt, prohibetque contraria* (9).

(1) De his verbis vid. & Pancirol. *Var. Lect.* II. 3. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. II. p. 1115. & Otton, in *Praef.* Tom. IV. *Thef. Jur.* p. 6. in fin. & seq. Dissertationem ad hanc Legem doctē conscripsit Schroder. in *Thef. Diff. Juridic.* G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 5. seqq. quam maximam partem inseruit *Obs. Jur. Civ.* I. 14. seq. Versiones Latinae locorum Demosthenis, & Chrysippi in *Cod. Flor.* non exstant.

(2) Add. notata superius ad L. 1. §. 1. *de Just. & Jur.* not. 8.

(3) *Summus* mavult Schroder. *ad. locc.*

(4) *Minus* recte. Vid. notata superius ad L. 2. §. 47. *de orig. Jur.* not. 5. Ceterum, quantopere Romani titulo *Philosophi Stoici* honestati fuerint, intelligitur ex pluribus saxis sepulchralibus, & id genus aliis, in quibus titulus *Philosophi Stoici*, honoris causa, adjectus legitur. Vid. v. gr. Gruter. *Inscript.* p. 388. num. 5. p. 418, num. 11. p. 426. num. 10. Gud. *Inscript.* p. 210. num. 7. p. 221. num. 6. p. 224. num. 2. add. *Diff.* supra laud. Jan. Steenwinkel. *de Caja Cassio Longina*, p. 32. seq. in not.

(5) Sequitur: δεῖ δὲ αὐτὸν προσάτην τε εἶναι τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχρῶν, καὶ ἄρχοντα, καὶ ἡγεμόνα. Pro quo H. Cannegiet. *Diff. de Vet. Lege Roman.* &c. in *Jurispr. antiq.* Fellenb. Tom. II. p. 89. & *Obs.* IV. 3. p. 369. substituit καὶ τῶν αἰσχρῶν ἄρχοντα καὶ ἡγεμόνα. Aliter D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 4. p. 250. Cannegieteri conjecturam probabilem dicit Schroder. *d. loc.* *Obs.* p. 99.

(6) Clem. Alexandr. *Stromat.* Lib. I. in fin. p. 356. νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς, θνητῶν τε καὶ ἀθναίων, λέγει Πίνδαρος. *Lex regina est omnium mortalium & immortalium, dicit Pindarus.*

(7) Alia loca Platonis huc pertinentia citantur a Phil. Guil.

- i. . . van Heusde, *Specim. Critic, in Platon.* p. 112. & seq.
Lugd. Batav. 1803.
- (8) Sic etiam in Pand. Flor. legitur: recte. Vid. Grotium,
in Flor. Sparfion. p. 90. seq. & Schroder, *ad. locc.*
Pleraeque tamen editiones, etiam Ruffardi, & Charon-
dae, *προστατικὸν* servant; sed Hal. quoque *προστακτικὸν*
habet. De quo nihil a Brenemannno, vel Gebauero mo-
nitum miror.
- (9) Ad quem locum vid. Turneb. *Oper.* Tom. I. p. 107.
& Philipp. XI. Cap. 12. *Est enim Lex nihil aliud,*
nisi recta, & a numine Deorum tracta ratio, imperans
honestq, prohibens contraria.

L. III.

POMPONIUS *Lib. XXV. ad Edictum.*] *Occasione ob-*
igationum.

Ut dixit Theophrastus,] In Libris *περὶ νόμων*, ut putat
Menag. *ad Diog. Laërt.* p. 208. (1).

In his, quae ἐπὶ τὸ πλεῖστον &c.] Huber. *in Praelect.*
ad h. t. §. 3. explicat, Leges curare (2) id, quod ut plu-
rimum evenit, & in summa est utile, etsi contra singulos ali-
quando sit: Facit *L. pen. de Just. & Jur.* verb. *quod om-*
nibus, aut pluribus. add. Livium, XXXIV. 3. & Tacit. *An-*
nal. XIV. 44. *Habet aliquid ex iniquo omne magnum*
exemplum, quod contra singulos utilitate publica repen-
ditur.

- (1) Vid. & Pancirol. *Thef. Var. Lect.* II. 4. in Jurispr.
Rom. & Attic. Tom. II. p. 1116. & Schroder. *Obs.*
II. 1. ubi hanc Legem explicuit.
- (2) Sive potius, *ordinari debere secundum id, quod &c.*
Seu, ut ait ipse Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 4. *Le-*
ges, dum in commune aliquid sanciunt, non illa,
quae raro, & ex inopinato emergunt, curae habere;
sed ad ea, quae ordinarie fiunt, aptari. Exemplum
est in definitione temporis partus legitimi, pubertatis,
&c. add. Jac. Gothofred. *in Comm. ad L. 64. de reg.*
Jur. Haec etiam mihi videtur vera harum Legum sen-
tentia. In quibus adeo non docetur, non esse ferendas
Le-

Leges etiam de casibus raris, & insolitis: praeterquam enim quod in Jure Romano plura exstant exempla Legum, de casibus raris, & insolitis latarum, publice quoque expedit, etiam de ejusmodi casibus Leges ferri, ne alioquin, si quando tales casus eveniant, inde juris incertitudo oriatur. Ceterum Hal. edidit: *in his quae ἐκ παραλόγου ἐπὶ τὸ πλεῖστον accidunt*: male. Vid. Ant. Augustin. *Emendat.* IV. 16. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1550. & Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. I V.

Ex his, quae forte uno (1) aliquo casu &c.] Conf. L. 9. §. 4. de interrog. in Jur. fac. add. L. 3. si pars hered. pet.

(1) Secundum Basilic. legendum foret *uni*: vertunt enim, οὐδὲ ἀπὸ τῶν δυναμένων ἐνὶ συμβῆναι. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. V I.

PAULUS *Lib. XVII. ad Plautium.] Junge L. 3. si pars hered. pet. (1).*

Τὸ γὰρ ἅπαξ ἢ δις &c.] Alludit Gregor. Nazianz. *Orat. XXXIX. p. 633. ἀλλ' οὐ νόμος Ἐκκλησίας, τὸ σπάσιον. At pro Ecclesiae Lege nequaquam censendum est, quod raro accidit (2).*

(1) In cujus fine haec Theophrasti sententia exstat. — In Vulg. hanc Legem superiori perperam annecti omitta inscriptione, notat Brenem, *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

(2) Alludit etiam Imp. Justinianus in *Nov. 94. Cap. 2.* Similia dicta ex Graecis Scriptoribus collegit Fabrot. *Exercitat. II. in fin.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1177. seq. & ex eo L. Trip. *Diff. de Parte ventris hereditar. Cap. 3. §. 5.* in Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 51.

L. V I I.

Legis virtus] Quae differt a *Juris praeceptis*, Noodt.

in Jul, Paulo, Cap. 10. & praeceptis Philosophorum, Senec. Epist. 94.

Imperare, vetare, &c.] Quintil. Instit. Orator. VII. 5. Lex omnis aut tribuit, aut adimit, aut punit, aut jubet, aut vetat, aut permittit. Isidor. Origin. V. 19. (1).

(1) Egit de hac Lege quoque Noodt. ad h. t. vi. Vidimus Legis &c. & Schroder. Obs. II. 2. p. 108. seqq. ubi & alii auctores citantur. add. Idem, Diff. ad L. 2. de Legib. Cap. 3. §. 1. in Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 21. seq. Dissertationem Frid. Lud. Doering. de Quadruplici Legis virtute, Erford. 1776. citat Gluck. Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Just. & Jur. p. 99. in not.

L. VIII.

ULPIANUS Lib. III. ad Sabinum,] Junge L. 6. de lib. & post. hered. instit.

Jura non in singulas personas &c.] Et iniqua sunt, quae contra jus generale sic statuuntur. Consil. Ultraject. III. 25.

L. IX.

IDEM Lib. XVI. ad Edictum,] Junge L. 1. de fideic. hered. petit. (1).

Non ambigitur, Senatum jus facere posse.] Plin. Lib. IV. Ep. 9. Sed consensu, & saepe ad Orationes Principis. L. 20. §. 6. de petit. hered. L. 16. de rit. nupt. L. pen. ad SCtum Tertull. & alibi. Vid. Huber. Digress. Justin. I. 3. (2). — Non ita tempore Justiniani (3). Herald. de Rer. Judic. auctorit. II. 1. §. 3. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1149.]

Jus] Unde & SCta Leges dicuntur. Tacit. Annal. XI. 13. & L. ult. §. 1. de termin. moto, add. L. 6. de feriis, & L. 16. de pignorat. act. (4).

(1) Unde colligitur, Ulpianum haec scripsisse occasione SCti Trebelliani. vid. Schulting. in Enarr. h. t. §. 2. Hal. habet Lib. XIII.

(2)

- (2) Add. Bach. *Hist. Jur.* III. 1. *sect.* 3. §. 1.
 (3) Neque etiam tempore Liberae Reipublicae, Vid. notata superius ad L. 2. §. 9, de *Orig. Jur.* Adeoque quod hoc loco docet Ulpianus, ita accipiendum, ut de eò aetate JCTi non ambigeretur. add. Valckenaer. *Diff. de Dupl. Legum interpr.* p. 46. *seq.*
 (4) Add. Bach. *Hist. Jur.* III. 1. *sect.* 2. §. ult. Non tamen SCTis actiones civiles improbari potuisse, censet Breneman, de *Eurematic.* Cap. 3. p. 53. probante Stockman, ad *Bachium*, d. loc. *sect.* 3. §. 1. qui dissentit.

L. X.

JULIANUS *Lib. LIX. Digestorum.*] Junge L. 6. & 8, de *suis & legit. hered.* (1).

Neque Leges, neque SCTa ita scribi possunt, &c.] M. Senec. *Controv.* XXVII. Et scriptum Legis angustum est, interpretatio diffusa est: quaedam vero tam manifesta sunt, ut nullam cautionem desiderent. &c.

- (1) Vid. Cujac. ad *Libb. Julian. Digest.* in *expl. h. l.* Quem & vid. *ibid.* de *seq.* L. 11. ubi quoque notat, JCTum appellatione optimi Principis intelligere Hadrianum: de quo dubito. Certe doctrina Juliani generalis est, & cujusque boni Principis officium complectitur. Generaliter quoque vertunt Graeci, *Tom. I. p. 30. τὸν βασιλέα δὲ ἐρμηνεύειν.* In L. 10. τὸ et in verbis *sed sufficit et ea*, &c. apud Hal. abesse, neque hanc particulam agnoscere Schol. *Basilic. Tom. I. p. 37.* notat Brenem. h. in *Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. XII.

IDEM *Lib. XV. Digestorum.*] Agens de *in factum actionibus*, vel *aestimatoria* potius (1).

Non possunt omnes articuli singillatim (2) &c.] Quintil. *Declam.* 252. Diligentissime majores hanc videntur excogitasse Legem, quod cum scirent, nullam tantam esse prudentiam, nullam immodicam certam divinationem, ut omnia quaecumque ingeniis malorum excogitari nunquam potuissent,
 pro-

providentia caventium videret: hac Lege omnem malitiam veluti quadam indagine, cinxerunt &c. & Declam. 331. Nulla tanta providentia potuit esse eorum, qui Leges componebant, ut species criminum complecterentur. Nam & semper caventes nequitia vicisset: & jus ita multiplex atque diffusum esset, ut pro incerto haberetur ignotum. Fecerunt ergo, ut rerum genera complecterentur, & spectarent ipsam aequitatem. Multa ergo inveniuntur frequenter, quae Legum verbis non teneantur, sed ipsa vi & potestate teneantur. & Declam. 350. Nulla tanta esse potuit prudentia majorum, quamquam fuit summa, ut ad omne genus nequitiæ occurrat. Ideoque per universum, & per genera singula conscripta sunt jura. Late Cicero, pro Caecin. Cap. 18. add. Victorin. ad Ciceron. Rhetoric. II. p. 226. Platon. de Legib. Lib. VI. p. 857.

Ad similia procedere, atque ita jus dicere debet.] Facit huc locus elegans Plutarch. de Audiend. Poëtis, p. 34. ὥς γὰρ Φαρμάκου πρὸς ἐν ἀρμόσαντος νόσημα, τὴν δύναμιν καταμχθόντες οἱ ἰατροὶ μετὰ γούσι καὶ χρῶνται πρὸς πᾶν τὸ παραπλήσιον, οὕτω καὶ λόγον κοινὸν καὶ δημοσιεύειν τὴν χρεῖαν δυνάμενον, οὐ χρὴ περιορᾶν ἐνὶ πράγματι συνηρτημένον, ἀλλὰ κινεῖν ἐπὶ πάντα τὰ ὅμοια. Ut enim Medici ad certum morbum adhibito medicamento, id facultate ejus perspecta transferunt, deinde & accommodant ad quaecunque similia: sic orationem quoque communem, & quae usum suum publicare possit, non debemus uni affixam rei relinquere, sed ad omnia similia traducere. add. L. 27. h. t. & Quintil. Instit. Orator. I. 6.

(1) Secundum Cujacium, loc. modo cit. in expl. h. l. de contracta emtionis venditionis, & exemplum ponit in L. 34. §. ult. de contrah. emt. Vid. de hac Lege quoque Jo. Mercer. Opinion. I, 5. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1560. seq.

(2) Hal. singulatim, quo modo scribendum putat Burman. ad Sueton. in August. Cap. 9. & Cortius, ad Sallust. Ca-

Catilin. Cap. 49. num. 4. Sed singillatim praeferit Graevius, ad Sueton. in August. Cap. 57. edit. Oudendorp. p. 261.

L. XIII.

ULPIANUS *Lib. I. ad Edictum Aedilium Curulium.*]
Junge *L. I. de Aedilit. Edict.*

Bona occasio est (1), cetera quae tendunt ad eandem utilitatem, &c.] Tertullian. de Cultu feminar. II. 2. Nulla enuntiatio Spiritus Sancti ad praesentem tantum materiam, & non ad omnem utilitatis occasionem, dirigi & suscipi debet.

Jurisdictione] Id est, *edicto (2)*, quod tunc maxime necessarium, cum interpretatio non potest eo pervenire, quo volumus. Facit §. ult. *Inst. de L. Aquil.* — Quae ex interpretatione, sunt *civilia*, quae ex jurisdictione, *honoraria remedia*.

(1) *Bona occasio est — suppleri, pro supplendi.* Sic etiam *Plaut. in Captiv. II. 3. Vs. 63. seq.*

*Nunc adest occasio
Benefacta cumulare.*

& in Poenul. V. 6. vs. 42.

Facere occasio est.

Alia ejusmodi locutionis exempla plura dabunt *Drakenborch. ad Liv. III. 4. 9. Cortius, ad Sallust. Jugurth. Cap. 89. num. 3. Sanctius, Minerv. III. 6. Bynkersh. Obs. V. 5. circa fin. Burman. in Obs. Miscellan. Vol. VIII. p. 370. seq. Ridendus adeo Jensus, in Strictur. ad Pand. p. 3. malam hanc versionem putans verborum εὐκαιρόν ἐστὶ τὸ ἀναπληροῦσθαι, ut graece scriptum fuisset.*

(2) *Aliter Papillonius, loc. supra cit. p. 612. qui jurisdictionem hic potius accipit pro officio ejus, qui jurisdictioni praest: nam is ad similia procedere debet, atque ita jus dicere, ut praec. Lege definitur. Non male illud quidem; ratio tamen, qua utitur, ab Edicto perpetuo desumpta, non per omnia procedit. Retinuerunt enim*

enim Praetores haud dubie, etiam post illud Edictum conditum, *juris supplendi* potestatem. Vid. Noordkerk. *Obs. Cap. 8. p. 161. seqq.* & Bächle *Plisi Jur. III. 2. sect. 4. §. 4.*

L. XIV.

PAULUS *Lib. LIV. ad Edictum.*] Pertinet ad *usucapiones*. Vid. Jac. Gothofred. *in Comm. ad L. 141. de reg. Jur. (1).*

- (1) Ubi eadem regula occurrit, nisi quod ibi legatur *ad consequentiam*. Sed forte etiam ibi *consequentias* legendum, ut hic. Vid. Jac. Gothofred. *in Comm. ad d. l. & Ang. Jac. Cuperum, Obs. Select. de Natura possessionis p. 73. in not.* Saltem *consequentias* Nostri frequenter dicunt. Vid. Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctos. p. 412. add. Briffon. de V. S. voc. consequentia.* Ceterum, non omnes Jctos Veteres aequae strictae huic regulae semper inhaesisse, apparere potest ex illis, quae notavi inferius ad *L. 9. de Jurisdic.*

L. XV.

JULIANUS (1) *Lib. XXVII. Digestorum.*] Agens forte de *testamentis militum* (2).

- (1) it nomen Ulpiani: male.
Pand. Diff. II. §. 2.
 (2) *testamento militis* secundum
fig. in expls h. l. Vid.
 quae Perrenon. *Animadv.*
L. p. 605.

L. XVI.

Jus singulare est &c.] Ut *L. 23. §. 3. de fideic. lib. bertat. L. 44. §. 3. de usurp. & usuc. L. 44. §. 1. de adq. vel amitt. poss. (1)*

- (1) Quid sit *tenor rationis* exponit Papillon. *loc. supra cit. p. 613.* Vid. de hac Lege quoque Gluck. *Ausfuhr.*

erlaut. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Constitut. Princip. p. 542. seqq. in not. & ibi cit. F. C. Conrad. Diff. ad Jul. Paul. ex Libro singul. de Jure singulari reliqua. Lips. 1728. Dissertationem ad hanc Legem conscripsit Albert. van Nievelt. Lugd. Batav. 1767.

L. X V I I.

Scire Leges non hoc est, verba earum tenere, sed vim ac potestatem.] Cicer. *pro Caecin. Cap. 28.* Basilic. Schol. [Tom. I. p. 37.] allegant *L. 19. ad exhibend.* — Sic & Stoici de placitis. Merrill. *Obs. I. 26. (1).* add. Dion. Chrysost. *Orat. XXXVI. p. 442.* ubi de vulgo nomina scientes, & eruditae, qui vim eorum norunt.

Vim] Quintil. *Declam. 271. pr. Si haec vis est legis istius &c. & Declam. 268. pr. Lex contentione &c. ex testamento patris pendet: cujus vis non est ea &c.* Sic potestas, *L. 11. §. 5. ad L. Falcid. (2).*

(1) Qui putat Celsum hic exprimere Zenonis monitum apud Diog. Laërt. VII. 22. μή τὰς φωνὰς καὶ τὰς λέξεις δεῖν ἀπομνημονεύειν, ἀλλὰ περὶ τὴν διάθεσιν τῆς χρείας τὸν νοῦν ἀσχολεῖσθαι. Non circa voces & dictionem memoriam, sed circa dispositiones intelligentiamque utilis sententias mentem exercere oportere. & sic quoque Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul. Cap. 6. §. 2. in fin.* Sed vid. Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. Praelim. circa fin.* Ceterum non, sed hic sumi pro non tantum, sed etiam monuit quoque J. H. Boehmer. *Praefat. de Interpretationis Grammaticae fatis, & vario usu in Jure Romano, §. 1. praemissa Operi Brissonii de Verb. Signific.* Vid. & Galvan. *de Usu-fruct. Cap. 1.* Cujusmodi locutionis cum apud Nostros, tum apud alios Scriptores Latinos plura exempla exstant. vid. Ant. Augustin. *Emend. II. 1* in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1466. seq.* Bynkersh. *Obs. IV. 3.* Duker. *ad Flor. II. 2. num. 20.* Auctor. *Obs. Jur. Civ. p. 19.* Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 33. & in ej. Opusc. syllog. p. 116.* aliosque.

(2) Verba haec *vis & potestas* saepe in jure conjunguntur. Vid. Westenberg. *ad tit. Pand. de Tutel. §. 5.* Videntur tamen passim esse synonyma, adeoque ita accipien-

pienda, quasi scriptum esset *vis, id est, potestas*, aut *vis, seu potestas*. Et, *que, ac* saepe esse particulas exegeticas docet Drakenborch. *ad Liv.* II. 42. 6. VI. 16. 8. XXXVIII. 49. 5. add. Forster. *Obs. Subseciv.* I. 26. in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 926. & Schroder. *Obs.* I. 3. p. 15.

L. XVIII.

IDEM *Lib.* XXIX. (1) *Digestorum.*] Junge *L.* 60. *de hered. instit.* *L.* 19. *de manum. vind.*

(1) Olim Flor. scriptum fuisse XXVII., sed postea duas unitates intrusas, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. XIX.

IDEM *Lib.* XXXIII. *Digestorum.*] Junge *L.* 191. *de reg. jur.* Heinecc. *ad L. Jul. & Pap.* p. 386. (1).

(1) *Significatio, quae vitio caret*, est, per quam fit, ne quid male, & absurde constitutum videatur. Vid. Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* Ceterum, in Cod. Flor. pro *vitio* scriptum fuisse *vitlo*, sed statim inductam esse literam *t*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. unde conjicit legendum *quae vi caret*. *Significatio* autem, *quae vi caret*, Brenemannio est, quae non est contorta, sed simplex, pura, recta. Sed vulgatam lectionem confirmant Graeci, qui habent *ἀνεπιληπτον ἐρμηνείαν*, ut ipse quoque Vir Doctissimus fatetur.

L. XX.

Non omnium, quae a majoribus constituta sunt (1), *ratio reddi potest.*] Diomedes, *Lib.* II. *Auctoritas tantum secundum Veterum lectionem recepta, nec ipsorum tamen, si interrogentur, cur id secuti sint, scientium.* Add. Plutarch. *De his qui sero a Numine puniuntur*, p. 550. (2). Facit Goris, *ad Consuet. Velav. Tit.* 14. *art.* 23.

(1)

(1) Ad haec verba *constituta sunt* in altera edit. in 4to adscripsit: *non inventa interpretatione, quae ratione debent constare*. Varias de hac & seq. Lege Interpretum sententias recenset Houck. *Diff. de Ration. Vett. Jctur. falso suspect. Cap. 1. §. 9.* in Thes. *Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 338. seqq.* & Martin. Gouffet. *Diff. de Ratione, ejusque circa Leges effectum, ad L. 20. & 21. D. de Legib. Lugd. Batav. 1740.* Vid. & Cujac. *Obs. VIII. 12. & ad Libb. Julian. Dig. in expl. h. l.* Casp. Barth. *Adversar. XXX. 1.* Nic. Catharin. *Obs. & Conj. IV. 25.* in Thes. Meerman. *Tom. VI. p. 795.* Fopp. ab Æzema, *Diff. Jur. Civ. II. 21.* in eod. Thes. *ibid. p. 834.* Van de Water, *Obs. I. 4. pr.* Equidem putem, ple-rosque Interpretes falli in eo, quod hanc & seq. Legem ad materiam referant de *Legum interpretatione*, cum potius, ut ipsa verba satis ostendunt, ad casum pertineant, quo Lex quaedam clara est, & certa, adeoque proprie interpretatione non indiget. Quando igitur jus, ea Lege constitutum, sequendum, licet ratio lateat, ob quam id ita constitutum sit: *alioquin enim multā ex his, quae certa sunt*, adeoque dubium nullum habent, *subvertuntur*, id est, subverti possunt, eo scil. sub praetextu, quod eorum ratio non appareat. Conf. *L. 9. de religios.* & *L. 12. §. 1. qui & a quib. manum.* Huc etiam redire videtur sententia Noodtii, in *Comm. ad h. t. VI.* Huc usque egi &c. add. P. J. de Freincriy, *Diff. de Ration. Vett. Jctur. Cap. 1. §. 1. p. 4. seq.* Est igitur harum Legum doctrina generalis, sive de Jure quodam singulari agatur, sive de privilegio, sive de alio quo jure, ut nempe, quoties Lex certa est, & indubitata, eam sequi debeamus, licet ratio ejus lateat. Neque adeo videntur hae Leges ad *jura singularia* restringendae; eoque minus, cum in ipso jure singulari earum doctrinā non aliter procedat, nisi jus illud certum sit, & indubitatum, & proinde interpretatione proprie non indigeat: alioquin enim etiam in illius juris singularis rationem inquirendum, cum Legis ratione omnis interpretatio nitatur.

(2) Laudavit hunc locum Plutarchi etiam Noodt, *Obs. I. 2.* De quo vid. Wyttenbach. in *Animadv. ad d. loc. p. 25. seq.* ubi monuit pro *ἐπεὶ δὲ πᾶσι καὶ τ. λ.* *Tom. I.* Reis-

Reiskium legere ἐτέροις δὲ παλοῦσι. Sic hunc locum jam excitavit Hotoman. *ad tit. Inst. de testam. ordinand. Oper. Tom. II. p. 294.*

L. X X I.

Alioquin multa ex his, quae certa sunt, subvertuntur.] Ergo non debet hoc fieri, ut ea non servemus. Facit huc Tertullian. *de Caron. Cap. 2. (1).*

(1) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 5.*

L. X X I I.

Cum Lex in praeteritum &c.] Vid. de hac Lege Bynkersh. *Obs. VIII. 25. num. 2. (1).*

(1) Ubi vulgatam lectionem defendit contra alios, Legis verba transponentes. Ad *seq. L. 23.* quaedam loca Veterum conguessit Grotius, *in Flor. Spars. p. 96. seq.*

L. X X I V.

Incivile est, nisi tota Lege perspecta (1) &c.] Apulej. *Apolog. ubi Scip. Gentil. num. 813. [Oper. Tom. VI. p. 279.]* Facit huc Cicero, *de Invention. II. 40. Sext. Empiric. Adv. Mathematic. p. 71. Clem. Alexandr. Stromat. Lib. VII. p. 757. in fin. Chrysost. Tom. V. Serm. 22. p. 172. [ed. Eton. edit. de Montfaucon. Tom. VI. p. 162. fin. & seq.]* add. Forner. *Rer. Quotid. III. 13. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 209.]* (2) Rittersh. *Sacrar. Lection. VII. 8.*

(1) Florentiae initio scriptum fuisse *perfecta*, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui putat, id defendi posse, ut idem sit, ac *tota lege in partes secata*: quod non probo. Noluit enim Jctus, Legem in partes secari, sed incivile dicit, de aliqua Legis particula judicare, nisi totam Legem perspectam habeamus. Ceterum verbum illud *perfecta* jam antiquitus correctum esse, ipse quoque Brenem. testatur. Basil. habent; οὐ δὲ δικάζειν,

ἢ ἀποκρίνεσθαι ἀπὸ προνομίδης μέρους νόμου. *Incivile pro incongruum, iniquum &c.* frequenter Nostri dicunt. Vid. Briffon. *de Verb. Sign. h. voc.* Locum Apuleji citat quoque Noodt. *ad h. t. vi. Incidit vero &c.*

(2) Et Ranchin. *Var. Lektion. T. ii. in eod. Thes. Tom. V. p. 920.* Vid. & Grotium, *in Flor. Spars. p. 94. seq.*

L. X X V.

Nulla juris ratio, aut aequitatis benignitas patitur, ut quae salubriter &c. (1)] Facit huc Quintil. *Declam. 277. Dixero, Lex pro me scripta erat: non potest videri contra me valere.* Vid. Chesium, *de Different. Jur. Cap. 78.* [in *Jurispr. Rom. & Artic. Tom. II. p. 849. seqq.*] Idem in *pactis &c.* Cyriac. *Controv. 63. num. 48. seqq.* Late *Controv. 291. num. 30. seqq.*

(1) Simile docetur in *L. 6. Cod. eod. add. Cujac. ad Libb. Modestin. Respons. in expl. h. l.* Pro *producamus* etiamnum in *Cod. Flor.* legitur *producemus.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui id non damnat. Certe post *ut* causale cum apud Nostros, tum apud alios Scriptores Latinos nonnunquam *Indicativus* sequitur. Vid. Schroder. *Obs. p. 56.* & ibi citi auctores.

L. X X V I.

Non est novum, ut priores Leges (1) ad posteriores transferantur.] *L. 2. §. i. de noxal. action.* Immo & jus vetus antiquatum consideretur in novo condendo, etiam ab illis, quibus antiquum displicuit. *L. ult. Cod. Theod. de legit. hered.* [Tom. I. p. 475.] ubi Jac. Gothofred.

(1) De iisdem rebus, aut personis latae. Vid. de hac & seq. Lege Cujac. *ad Lib. IV. Paul. Quaest. add. P. A. Brugmans. Diff. de Collatione Legum, ejusque usu in earum interpretatione.* Groning. 1792. Pro *pertinerent* in *seq. L. 27.* Hal. edidit *pertineant.*

L. XXVIII.

PAULUS *Lib. V. ad Legem Juliam & Papiam.*] Jac. Gothofred. *ad L. Caducariam, Cap. 30. & in not.* [in Thes. Otton. *Tom. III. p. 235. seq.*] - Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp. p. 410. (1).*

Sed & posteriores Leges ad priores pertinent, nisi contrariae sint:] Fit hoc & in aliis juribus. D'Avezan. *de Contractib. Cap. 6. p. 59. seq.* [in Thes. Meerman. *Tom. IV. p. 16.*]

(1) Qui a Gothofredo dissentit.

L. XXIX.

IDEM *Lib. Singulari ad Legem Cinciam.*] Vid. Brummer. *ad L. Cinciam, Cap. 8. p. 116. (1).*

Qui id facit, quod Lex prohibet:] Basilic. τὸ ἐναντιωθῆναι τοῖς ῥήμασι τοῦ νόμου.

(1) Est hoc unicum Fragmentum, quod ex Pauli *Libro singulari ad L. Cinciam* superfit. Vid. Schülting. *ad Ulp. Fragm. Tit. 1. §. 1. not. 3.* Speciem Legis dat Burgius, *Elect. Cap. 18.* in Thes. Otton. *Tom. I. p. 339.* Quae tamen vera non est; si caput illud *L. Cinciae*, quo *certus modus donationibus statutus esset*, spurium sit, uti revera est. Vid. Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. II. 2. sect. 1. §. 34.* & ibi citatos De Retes, & Meerman. *Sententia Legis* idem est, quod *ratio Legis.* Eckhard. *Herm. Jur. I. 1. §. 33. in not.*

L. XXX.

ULPIANUS *Lib. IV. ad Edictum.*] Junge *L. 7. §. 7. de pactis (1).*

Fraus enim Legi fit &c.] Vid. *L. 16. de Jur. patron.* — Hoc in omni jure factum a JCtis, contendit Cicero, *pro Muren. Cap. XII. (2)* & fieri posse, queritur Imp. Theodosius, *Novell. Tit. XI. 2. & Tit. XIV. 2. — Fur-*
tum

tum juri facere, Quintil. *Declam.* 248. Sed tamen id videtur ibi dici paulo aliter,

- (1) Add. Noodt. *de Pact. & Transact. Cap.* 16. *pr.* & Schulting. *in Enarr. tit. de pact.* §. 26. *in fin.* Ceterum potest fraus Legi variis modis fieri; non male tamen Muretus, *ad h. l.* secutus Accurfium, observat, quatuor praecipue modis id contingere, nempe, vel *commutatione rerum*, vel *commutatione personarum*, vel *commutatione contractuum*, vel denique *modo contrahendi*, quae singula exemplis illustrat. De ipsa locutione *fraudem Legi facere* quaedam notavit J. F. Gronov. *in Lektion. Plautin.* p. 221. *seq.* & pulchre admodum Paulum hic distinguere *contra Legem facere*, & *in fraudem Legis facere*, notat Drakenborch. *ad Liv.* I, 24. 5.
- (2) Sed vid. Jo. Luzac. *Observ. Apologet. pro SCtis Rom.* ubi & *pag.* 78. *not.* 16. ad hanc Legem quaedam adnotata sunt. Voces *ῥητὸν ἀπὸ διαβολᾶς* de Rhetoribus Graecis sumtas esse, observat Grotius, *in Flor. Sparsiōn.* p. 98.

L. XXXI.

IDEM *Lib.* XIII. *ad Legem Juliam & Papiam.*] Jac. Gothofred. *ad L. Jul. Caducar. Cap.* 30. & *in not.* [in Thes. Otton. *Tom.* III. p. 235. *seq.*] Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 396. *seq.*

Princeps Legibus solutus est:] Dion. Chrysost. *Orat.* LXII. p. 588. Τίτι δὲ ἀκριβετέρας δικαιοσύνης, ἢ τῷ μείζονι τῶν νόμων; κ.τ.λ. Cui accuratiores opus iustitia, quam qui est *supra Leges*? &c. (1). Negat, de consuetudine hoc verum, *Orat.* LXXVI. p. 649. Καὶ τῶν νόμων μὲν εἶσιν οἱ βασιλεῖς ἐπάνω, καὶ πολλὰ πράττουσι παρὰ αὐτοῖς. τοῖς δὲ ἔθεσι καὶ κεῖνοι κατακολουθοῦσι. Et Reges quidem sunt *supra Leges*, multaque praeter eas faciunt; consuetudines autem ipsi quoque sequuntur. Quod de ea, quae est Juris Civilis, vix procedit.

Legibus] Primo tantum quibusdam, ut ex verbis SCti constat apud Gronov. *de Lege Regia*, p. 68. post omnibus,

Dio Cass. *Hist.* p. 509. adeoque verba haec de *Civilibus* in genere possunt accipi (2), & sic Merill. *Obs.* VII. 19, etsi illa nimis evageretur. — Hadrianus petiit veniam *Legis annariae*, Capitolin. in *D. Marco*, Cap. 5. Marcus Commod. Lamprid. in *Commod.* Cap. 2, — D. Goth. in *not. Poenariis* &c. Matth. de *Crimin.* p. 301. Huber. *Digress.* I. 18,

Principes tamen eadem illi privilegia tribuunt, &c.]
Non omnia. L. 57. de *Legat.* 2do.

- (1.) Pertinet huc etiam locus Plinii, in *Panegy.* Cap. 65. *Quid ergo nunc primum audio, nunc primum disco? non est Princeps supra Leges, sed Leges supra Principem; &c.* Add. Grotium, in *Flor. Spars.* p. 98. seq.
- (2.) Sic quoque Schulting. in *Thes. Contrav.* Dec. 2. §. 6. licet in *Enarr. tit. de Constit. Princip.* §. 8. eorum sententiam probet, qui verba haec non de *omnibus* Legibus *Civilibus* intelligunt, sed de iis, quibus Principes Romani revera soluti fuerunt, vel magis in specie de *Legibus Caducariis*. Quae etiam est sententia Cujac, *Obs.* XV. 30. aliorumque, quos citat Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Heltfeld, tit. de Justit. & Jur.* p. 274. in *not.* qui ipse priorem Schultingii opinionem amplectitur, quam late defendit Wachendorff. *Diss. de Principe Legibus soluto*. Egerunt de hac quaestione quoque Pagan. Gaudent. *Jurid. Exposit.* I. 6. in *Thes. Otton.* Tom. III. p. 348. Zach. Huber. in *Diss. Jurid. & Philolog.* Part. II. p. 41. seqq. Püttman. *Interpr. & Obs.* Cap. 19. p. 90. Jan. Valckenaer. *Diss. de Dupl. Legum interpr.* Cap. 5. p. 59. seqq. Mihi videtur Ulpianus sub *Legibus* nullam huc aliam Legem intellexisse, nisi Legem Juliam & Papiam Poppaeam, quae non tantum saepe simpliciter *Lex* appellatur, sed etiam aliquando plurali numero *Leges*. Vid. v. gr. L. 49. de *rit. nupt.* & L. 3. §. 1. de *concubin.* Saltem occasione ejus Legis JCrum haec scripsisse, constat ex Legis inscriptione. add. Heinecc. *loc. a Schult. cit.* & Schroder, *Obs.* II. 3. p. 111. seqq. Si quis tamen putet, Legem hanc ex mente Compilatorum Pand. generalius intelligendam esse, possint sub *Legibus* comprehendere omnes il-

illae Leges, quibus Principes Romani revera soluti fuerunt, id est, quarum gratia Principibus Rom. a Senatu Populoque Rom. facta est. Aut, si quis etiam latius progredi velit, & omnes Leges Civiles intelligere, tunc phrasis *Legibus solutus* sensu minus proprio accipienda est pro *Legibus non teneri, non obstrictum esse*: quo sensu phrasis haec sumi videtur in *L. 23. de Legat. 3to*. & alibi; & quo sensu Principes Romani, tanquam Summi Imperantes, dici possint omnibus Legibus Civilibus soluti. Ceterum Sam. Petit. *ad LL. Attic. III. 2. §. 29.* in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 335.* locum hunc ita interpungendum putat: *Princeps Legibus solutus est: Augusta autem licet, Legibus soluta non est: Principes &c.* Sed vid. Wesseling. *ad d. loc. Petit. Trotz. Memor. propag. p. 257.* Gebauer. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* *Licer* nonnunquam Indicativo jungi a Jctis, jam notavit Vossius, *de Arte Gramm. VII. 67. add. Perizon. ad Sanct. Minerv. III. 14. not. 6.* Neque adeo quoque necesse, ut pro *est* cum Hal. reponamus *sit*.

L X X X I I.

JULIANUS *Lib. LXXXIV. Digestarum.*] *Lib. LXXXIV. MS. Florent. alia manu x superscriptum, teste Gronovio (1).*

De quibus causis scriptis Legibus non utimur, &c.]
Vid. *LL. Longobard. II. 42. 6.*

(2) *Emond. Pand. p. 70.* Testatur quoque Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Florentiae scriptum fuisse *LXXXIII.* sed mox quartum denarium inter *L.* & primum superne adjectum. In Basil. hanc Legem male tribui *Ulpiano*, notat Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. II. §. 2.* & Dominic. van Hoogwerff. *Obs. ex Var. Jur. mater. desunt. Cap. 1. §. 2. Lugd. Batav. 1757.* Vid. de hac Lege & Cujac. *ad Libb. Julian. Digest.* In verbis *moribus & consuetudine* particulam *et* sumi pro *id est*, monet Schroder. *Obs. p. 16. add. nota superius ad L. 17. h. t. not. 2.* Pro *urbs Roma* Vulg. habet *urbs Romana.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Utrumque recte dicitur. Vid. Arnt-

zen. ad Aurel. Victor. *de Vir. Illustr. Cap. 6. num. 8.*
& Cortium, *ad Sallust. Catilin. Cap. 18. num. 8.*

§. 1.

Inveterata consuetudo pro Lege non immerito custoditur.]
Tertullian. *de Coron. Cap. 4. & 5. Consuetudo autem etiam in civilibus rebus pro Lege suscipitur, cum deficit Lex: nec differt, scriptura an ratione consistat, quando & Legem ratio commendat. &c.* Dion. Chrysost. *Orat. LXXVI, περί εθους.* Facit huc Grotius, *de Jure Belli ac Pac. I. 1. num. 12.*

Quod dicitur moribus constitutum.] Mores enim consuetudinem faciunt. Merill, *Obs. I. 38.*

Nam quid interest, suffragio populus voluntatem &c.] Populus liber, Zoelsius, *ad h. t. num. 3.* Sed & alii consuetudines habent.

Sed etiam tacita consensu omnium per desuetudinem abrogantur (1).] A Principis voluntate hoc deducit Merend, *Controv. Jur. XI. 44.* Sed Principes diu voluere videri omnia agere ex populi voluntate, & Senatus. — Tacitus, & illiteratus consensus, Gell. *Noct. Attic. XI. 18.* Vid. de consuetudine & Isidor, *Origin. V. 3.*

(1) Obstat, *L. 2. Cod. quae sit long. consuet.* De qua vid. Averan. *Interpr. Jur. II. 1.* & Noodt. *ad h. t. VI. Exposui omnem &c.* In sequentis *Legis 33. inscriptione* in Cod. Flor. origine exstitisse Ulpianus *Lib. 1. &c.* sed Correctorem loco Ulpianus male substituisse Idem, notat Brenckm. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. De verbis *Jure & Lege*, quae etiam alibi conjunguntur, vid. Burman, *ad Petron. Satyrice, Cap. 108.*

L. XXXIV.

Cum de consuetudine civitatis, vel provinciae considerare (1) quis videtur, primum quidem illud explorandum arbitror, &c.] Hoc est consilii, & utilitatis, non praecepti, &

& necessitatis: alioquin enim consuetudo non posset primum induci. Zoef. *ad h. t. num. 10.* & hoc ipso ostenditur, eam obtinere, non vero inducitur ipsa. Cujac. *Obs. XX. 1.* Si tamen quaeratur, an liceat aliquid facere *ex more* invito vicino, quod potuit fieri haftenus eo volente, videtur hic opus, tale quid ita constare. Cyriac. *Controv. 460. num. 27.*

Contradictio] *Contradicta*, Noëdt. *ad h. t. vi. Expo-*
sui omnem &c. ex Basil. recte (2).

(1.) Simili modo *de salute urbis* confidere dixit Caesar, *de Bello Civ. II. 5. in fin.*

(2.) Probat hanc lectionem quoque Schulting. *in Enarr. h. t. §. 19.* Eckhard. *Herm. Jur. I. 7. §. 303. in not.* Schroder. *Obs. II. 2. p. 110.* Sic jam praeiverat Leunclav. *Notat. II. 3. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1504.* Alii legunt *non contradictio*: haud dubie male. Vid. Augustin. *Emend. I. 3. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1441.* & Jauch. *de Negation. Pand. p. 16.* Alii denique Florentinam lectionem *contradictio* defendunt, licet vario modo. Vid. Calder. *Var. Lec-tion. III. 10. in Thes. Meerman. Tom. III. p. 642.* Otton. *in Praef. Tom. III. Thes. Jur. p. 57.* Marckart. *Prohab. rec. lect. Part. II. p. 6. seqq.* Emendationem necessariam non esse, putat quoque Hoffmann. *Meletem. ad Pand. Diff. II. §. 3.* qui, argu-mento inscriptionis, Legem hanc restringit ad tales con-suetudines, quae praerogativas honorum, & vacationes a muneribus spectant. Sed Hoffmannum, quem, sup-presso licet nomine, hic etiam sequitur Dominic. van Hoogwerff. *Diff. modo laud. Cap. 1. §. 3.* refutavit Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 19. p. 86. seqq.* qui ipse existimat, Ulpianum hic rebus magis, quam verbis intentum fuisse, &, pro *an etiam in judicio aliquando contradicta, & firmata sit consuetudo*, scripsisse *an etiam contradictio judicio firmata sit.* Quod probat Gluck. *Ausfuhr. ert. der. Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 460. seqq.* — Ad seq. *L. 35.* vid. Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 211. seqq.* add. Rittershus. *ad Isidorum Pelusio-tam, Lib. III. Epist. 106.*

L. XXXVI.

PAULUS *Lib. VIII. ad Sabinum.* } Jungo *L. 2. de donat. int. vir. & uxor. & L. 1. eod.* (1)

(1) De locutione *in tantum* vid. Ruhnken, *ad Vellej. Patercul.* I. 9. 3. & II. 8. 1.

L. XXXVII. (1).

Optima enim est Legum interpret consuetudo.] Apud Gellium, *Noct. Attic.* XX. 1. dicit Caccilius, *sentehtiam Legum verbis, & moribus comprehensam esse.* Livius, XLV. 32. *Usus unus Legum corrector.* Facit huc Joseph. *Contra Apion.* II. p. 1080. *in fin.* & Dion. Halicarn. *Antiq. Lib.* VII. p. 457.

(1) Vid. de hac Lege Cujac. *ad Lib. Paul. Quaest.* Male enim in editt. D. Gothofred. haec Lex inscribitur *Callistratus Lib. 1. Quaestionum*, cum sit Fragmentum Pauli, & legendum *Idem Lib. 1. Quaestionum*, ut legitur in Pat. Flor., et aliis etiam editt., veluti Hal. Ruffard. Charond. Pro *usa fuisset* Hal. habet *usa fuit*: rectius scriberetur *fuerit*. Sed frequens est etiam apud alios Scriptores Latinos horum temporum permutatio. Sic Perfecto Indicativi pro Plusquamperfecto Subjunctivi usus est Vellej. *Patercul.* II. 52. 2. ubi vid. Ruhnkenium.

L. XXXVIII.

Aut rerum perpetuo similiter judicatarum &c.] Quod, quantum fieri potest, curandum, recte monet Hocrat. *ad Nicocl.* p. 32. De rei judicatae vi, atque auctoritate, quae plerumque tamen tantum pro exemplo est, vid. Herald. *de Rer. Jud. auctorit.* II. 1. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1077. *seqq.*] (1).

(1) Add. C. F. Zepernick. *Diatrib. de Rerum perpetua similiter a Centumviris judicatarum auctoritate*, adj. Sic-

Siccam, de Judic. Centumv. p. 284. seqq. qui ibid. p. 377. Compilatores Pand, olicitantiae accusat, quod Fragmentum illud Callistrati sub hoc titulo collocarint contra Justiniani voluntatem, eaque, ut ait, neglecta. Quae tamen accusatio vereor ut justa sit: nam quod hic docet Callistratus, consuetudinem, aut rerum perpetuo similiter judicatarum auctoritatem vim Legis obtinere, id est, eandem habere vim, ac Legem, id non minus verum erat tempore Justiniani, quam fuit aetate Callistrati. Nec quicquam huc facit L. 13. Cod. de sent. & interloc. quae de rebus PERPETUO similiter judicatis non est accipienda. Vid, ipsum Zepernick. ibid. p. 300. Add. de rerum judicatarum auctoritate Dissertationem docte conscriptam Henr. Guil. Tydeman, de Reb. judicat. non rescindendis. Lugd. Batav. 1799, Quaedam ad hanc Legem notavit quoque Merill. ad Lib. I. Quaest. Callistr. in Thes. Otton, Tom III, p. 617.

L. XXXIX,

Quod non ratione introductum &c.] De irrationali consuetudine, etsi in loquendo tantum, Quintil. Inst. Orat. I. 6. in fin. quod tamen & alibi habet usum (1),

- (1) De hujus Legis sententia inter Interpp. non convenit: alii enim Legem intelligunt de consuetudine, quae naturali rationi, & aequitati repugnat, quae non est servanda in posterum, sed potius in universum abolenda. Ita Voet. *ad h. t. §. 28.* Wettenb. *ad h. t. §. ult.* alique; & haec quoque videtur sententia Noodtii, *ad h. t. vl. Exposui omnem &c.* item Schulting. *in Enarr. h. t. §. 18.* Alii vero Legem non quidem accipiunt de consuetudine, quae naturali rationi, & aequitati contraria est, sed quae tamen introducta est minus idonea ratione, aut quae nititur falsa Legis interpretatione. Verum dissentiunt hi in explicandis verbis *in aliis similibus non obtinet.* Quae verba vel ita accipiunt, ut post detectum errorem talis consuetudo nullam amplius vim juris habeat, Vid. Ant. Fab. *in Rat. ad h. l. & Bav. Voorda, in Praef. ad Beucker. Decis. Frisic. p. 5.* Vel ita, ut detecto licet errore, valere quidem pergat in casu, quo recepta est, sed non possit ex-

extendi ad alios casus similes, licet alioquin consuetudo non minus ac Lex ad similia trahi possit. Vid. *L. 32. pr. h. t.* Ut adeo hic de consuetudine, seu jure non scripto, idem doceatur, quod supra *L. 14. h. t.* de jure scripto traditur: *quod contra juris rationem receptum est, non est producendum ad consequentias.* Huc redit sententia Papillon. *ad h. l.* item Finestr. & de Monzalv. *in Herm. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 214.* eaque opinio mihi quoque videtur probabilis, & verbis Legis omnium optime convenire. Nam, quod naturali rationi, & aequitati repugnat, minus proprie *consuetudine obtentum* dicitur; cum ne possit quidem inde consuetudo oriri; ut adeo prior illa interpretatio admittenda non videatur. Accedit, quo etiam altera sententia videtur corruere, quod Ictus non dicat, talem consuetudinem detecto errore non amplius in posterum servandam esse; sed ait, *in aliis similibus non obtinet*, id est, ad alia, licet similia, non debet extendi, seu trahi, οὐχ ἔλκεται εἰς τὰ ὅμοια vertit Harmenopulus, *in Supplem. Thes. Meerman. p. 17.* & quo sensu *ad similia procedere* dixit Julianus in *L. 12. h. t.*

L. XL.

Aut necessitas constituit,] De Constitutionibus Principum haec capiunt Schol. Basilic. Tom. I. p. 37. Ad *Jus Gentium* refert Merill. *Var. ex Cujac. I. 1. & Obs. I. 38.* Vid. & Os. Aurel. *Disp. Cap. 1.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 695. *seqq.*] (1).

- (1). Cujac. *in Paratitl. ad h. t. Pand.* verba *consensus fecit* refert ad *Leges*; verba vero *necessitas constituit* ad *SCta*; denique verba *aut firmavit consuetudo* ad *mores*. Cujacium sequitur Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult.* ubi tamen addit, posse & alias juris humani species eodem referri juxta eundem Cujac. *Obs. XIV. 16.* Vid. & Wachendorff. *de Principe Legib. Solut.* p. 17. Ceterum Modestinum haec hausisse e Menandro, praeter Cujac. *loc. cit.* observat quoque Scip. Gentil. *Parerg. II. 19.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1338. De quo loco Menandri vid. D'Arnaud. *Var. Conj. I. 22.* — De verbo *constitit* in *seq. L. ult.*, quod Flor. Librarianus

rius perperam commutavit in *constituta*, vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. *Constitit* autem hic dicitur pro *consistit*. Quae verba saepe in Pand. permu-
tari, supra jam notavi ad *L. 1. §. 2. de Just. & Jur. not. 4.* Verba aut in *adquirendo* &c. explicat Aut. Faber. in *Ration. ad h. l.*

TITULUS IV.

DE CONSTITUTIONIBUS PRINCIPUM (1).

- (1) Ad singulas hujus tituli Leges commentatus est Mure-
tus, in *Thes. Otton. Tom. IV. p. 203. seqq.* & in
ej. Operib. a Ruhnken. edit. Tom. IV. p. 282. seqq.

L. I.

Lege regia] De ea non male Zoefius, *ad h. t. num. 1.*
Melius J. F. Gronov. *Orat. de Lege regia.* Vid. Dion.
Cass. *Lib. LIII. passim*, & maxime *p. 508. seq.* Strab.
Lib. XVI. in fin. Vid. & Otton. in *Praef. ad Tom. IV.*
Thes. Jur. p. 7. seq. caute (1).

- (1) Vid. de hac Lege Regia quoque Bach. *Hist. Jur. III. 1.*
sect. 1. §. 3. seqq. & auctores *ibid.* citatos a Stockman.
Quibus addi possint Fopp. ab Aezem. *Diff. Jur. Civ.*
II. 10. in Thes. Meerman. Tom. IV. p. 826. Westen-
berg. in *D. Marco*, *p. 20. seqq.* Wachendorff. *Diff.*
de Principe Legib. soluto, *p. 31. seqq.* Walch. *ad*
Eckhard. Herm. Jur. I. 6. §. 243. Clar. Saxius,
Orat. in Legis Regiae patronos. Traject. Batav. 1798.
Tò *regia* glossema Triboniani esse, putat Wieling. *Lect.*
Jur. Civ. p. 113. in not. nec dissentit Walch. *ad*
Hopp. Comm. ad tit. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.
§. 6. Vid. & Idsinga, *Varior. p. 117.* Sed quare ipse
Ulpianus hoc verbo usus non esset, nullam equidem ra-
tionem video. Conf. Casaubon. *ad Spartian. in Ha-*
drian.

drian. Cap. 11. Similiter nihil me offendit vox *conferat*: nam tempus Praesens saepe usurpari pro Praeterito, notum est, & docet Perizon. *ad Sanct. Minerv.* I. 13. not. 4. & I. 15. not. 2. & 6. Commentatus ad hanc L. 1. quoque est Em. Soarez. a. Ribeira, *Obs. Jur. Cap. 38.* in Thes. Meerman. *Tom. V. p. 590. seq.* & Franc. de Amaya, *Obs. Jur. I. 1.* Dissertationem ad eandem Legem conscripsit Henr. Steph. van Son. *Lugd. Batav. 1716.* Verba *et* & *in eum* explicuit Noodt. *Obs. I. 3.* Alii putant *in eum* dici pro *in se*, id est, populum. Sed vid. Reinold. *ad Mercer. Conciliat. num. 181.* & Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. Jctor. p. 323. seq.* Alias etiam de his verbis Interpretum sententias recenset Wachendorff. *d. Diff. p. 91. seqq.*

§. 1.

Vel de plano interlocutus est,] Obstat L. 3. *Cod. de Legib.* ubi vide (1).

- (1) Ad cujus Legis verba interlocationibus, quas in *duo* negotio judicantes protulimus, vel postea proferemus, non in commune praejudicantibus, notavit: "Gloss. in L. 9. §. 3. quod met. caus. haec restringit ad casus, quibus ius constituitur novum; non autem, ubi tantum quid juris sit, declaratur. Zoefius, *ad tit. de Const. Princ. num. 7.* capit de iis; quae specialiter constituuntur. Facit L. 11. *Cod. de Judic.* Huber. *in Prael. ad eund. tit. num. 5.* intelligit *Sententias.*" Mihi *d. L. 3. Cod.* quae est *Impp. Theodosii, & Valentiniiani*, nihil obflare videtur: quod enim hic docet Ulpianus de *Rescriptis Principum*, eorumque *Decretis, & interlocationibus*, quod scil. vim legum habeant, id ex mente Ulpiani cum hac limitatione accipiendum est, si nempe Principi placuerit, ut Legis vigorem habeant: alioquin enim etiam tempore Ulpiani valebant tantum in ea causa, in qua erant data. Vid. Schuking. *Diss. Pro Rescript. Impp. § 4. in fin. p. 171.* & Zepernick. *de Judicat. Centumv. §. 22. adj. Siccam. de Judic. Centumv. p. 403. seqq.* An autem hac in re aliquid mutaverit Imp. Justinianus L. 12. *Cod. de Legib.* non est hujus loci pluribus inquire-

rite. Novissime hac de quaestione egit Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld*, hoc tit. p. 519. seqq. ubi & alii auctores citantur. Ceterum de Rescriptis Principum plura vid. apud Schulting. *Diff. pro Rescript. Imp. Rom.* & Cappelen Hunthum, *Diff. de Rescript. Princip. Rom.* in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. III. p. 297. seqq. De Libellis, qui Principi a consulentibus offerebantur, quaedam collegit Briffon. *Sel. Antiq.* III. 7. & *de Formul. Pop. Rom.* III. 21. seqq. De Constitutionibus Principum in universum, praeter Heinecc. in *Antiq. ad tit. Inst. de Jure Nat. Gent. & Civ.* §. 56. seqq. & Comm. ad d. tit. *Instit.* & ad h. t. *Pand.*, vid. & Westenb. in *D. Marco*, p. 33. seqq. & Bach. *Hist. Jur.* III. 1. sect. 4. qui tamen *ibid.* §. 6. minus recte putat, *Edicta* Principum olim vim juris nullam habuisse, nisi S^cro confirmata essent. Quam Bachii opinionem refutavit Zepernick. *loc. modo cit.* p. 402. in not.

§. 2.

Plane ex his quaedam sunt personales, &c.] Vid. L. 68. & L. 196. de reg. Jur. (1).

(1) Pro vel si quam poenam irrogavit Ernstius, ad h. l. ex MS. legit ut si quam &c. Sed nihil mutandum: nam, si necesse foret, facile particula vel pro veluti posset accipi. Sed praeterea et vel hic manifesto distinguendi vim habet: tres enim diversas species Constitutionum personalium J^ctus proponit. Etiam vel legitur in §. 6. *Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* ubi vid. Vinn.

L. II.

In rebus novis constituendis evidens utilitas esse debet, (1) &c.] Immo juri, quod fundamentum habet in Lege Divina, vel Naturae, etsi Civili, non posse derogari a Principe, nonnulli statuerunt. Vid. Pinel. ad rubr. Cod. de rescind. vend. Cap. 2. §. 11. Sane hic facile peccari constat.

Evidens utilitas] Et magna. Vid. Abram. ad Orat. Ciceron. in Pison. Cap. 5. & pr. *Inst. de Codicill.* ubi Cujac. Haec

Haec vero saepe se oggerit, & tunc parendum. Facit Nov. Marciani, Tit. 5. & 6.

Quod diu aequum visum est.] Vid. Mornac. *h.* — Nec ad tempus latum. Eleganter L. Valerius apud Livium, XXXIV. 6. *Ego enim, quemadmodum ex his Legibus, quae non in tempus aliquod, sed perpetuae utilitatis causa in aeternum latae sunt, nullam abrogari debere fateor: nisi quam aut usus coarguit, aut status aliquis reipublicae inutilem fecit: sic quas tempora aliqua desiderarunt Leges, mortales, ut ita dicam, & temporibus ipsis mutabiles esse video.* Facit huc Jamblich. *de Vit. Pythagor. Cap. 30. p. 148. (2).*

(1) Forte hanc esse partem Orationis ab Augusto in Consilio Prudentum habitae de introducendo Codicillorum usu, notat de Retes. *Exc. Analect. Lib. III. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1264.*

(2) Alia etiam loca Scriptorum Veterum, huc pertinentia, attulit Muret. *h.*

L. III.

Beneficium Imperatoris, quod a divina scil. ejus indulgentia profiscitur, quam plenissime interpretari debemus.] Facit Carpzov. *Definit. Forens. Part. II. Const. 6. def. 8.* An & contra Principem ipsum? Fab. *Cod. I. 12. 8.* Cyriac. *Controv. 555. num. 10. seqq.*

Beneficium] Non privilegium (1). Cujac. *ad Lib. 1. Feud. tit. 21.* Contra quem disputat Mornac. *h.* Sed vid. *Cons. Jctor. Batav. V. 2.* late: ubi latius volunt posse beneficium Principis extendi, ac Statuta, *p. 17.* — Idem de Officiis, & similibus, Cyriac. *Controv. 426. num. 47. seqq.*

Indulgentia] Tertullian. *de Resurrect. carnis, Cap. 34.* *Etiam Secularium Principum plena semper indulgentia vindicatur.*

(1) De intellectu hujus Legis, deque interpretatione privilegio

giorum in universum egit quoque Gluck. *loc. modo cit.* p. 545. *seqq.* qui & alios auctores citavit. add. Voet. *ad h. t.* §. 16. *seqq.* Noodt. *ad tit. de Just. & Jur.* vi. *Quartam partem &c.* Schuking. *in Enarr. h. t.* §. ult. Leyser. *Medit. ad Pand. Specim.* 10. Med. 3. Walch. *ad Hopp. Comm. ad §. 6. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* Joan. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit.* §. 16. Mihi videtur res ad haec principia revocanda:

I^o. Cum beneficia Principis sint *jura singularia*, non potest *interpretatio extensiva* in iis locum habere: haec enim in *jure singulari* cessat. *L. 14. de Legib.* add. §. 6. *Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.*

II^{do}. Sed, sicuti in quocunque alio jure, sic etiam in beneficiis Principum, usu venit *interpretatio declarativa*. Quorsum refero nostram *L. 3. h. t.* Cujus adeo sententia haec est: beneficium Principis quam plenissime interpretandum esse, id est, non quidem ita, ut illud extendatur ultra casus verbis, quibus Princeps usus est, comprehensos; attamen nec ita, ut verba illa avare interpretemur contra mentem, et voluntatem Principis; sed ea cum latitudine, quam Princeps voluit, ut beneficium, quod concessum sit, effectum, quem Princeps voluit, quam plenissime habeat. Haud scio an simili modo voluntates testantium *plenius* interpretandae dicantur in *L. 12. de reg. Jur.* ad quam vid. Jac. Gothofred.

III°. Si dubium sit, an beneficium Principis ad aliquem casum pertineat, licet sub verbis, quibus Princeps usus est, comprehensum, ipsius Principis est aestimare, quem velit esse modum beneficii sui. *L. 191. de reg. Jur.* ubi primo quidem intelligendum beneficium, quod & vivo, & mortuo poterat prodesse. Deinde species, de qua Neratius consultus erat, non ita fingenda est, ac si Imperator Titio *vivo*, aut *si viveret*, beneficium dedisset: tunc enim nullum dubium esse poterat, quin, mortuo interim Titio, beneficium evanesceret. Sed dederat Imp. beneficium Titio, quem putabat adhuc vivere, & quaerebatur, an illud etiam effici deberet, Titio licet interim mortuo.

Ex dictis sequitur, parum interesse, quale beneficium in *d. L. 3. h. t.* intelligas, num uni concessum, an pluribus, an toti hominum classi. Semper enim est *jus singulare*, adeoque utrobique eadem adest ratio. Sed

cum Lex *beneficii* mentionem faciat, adeoque ejus juris, quod Princeps in *favorem* alicujus, vel plurium constituit, ultro intelligitur, *privilegia adusa*, quae dicuntur, proprie huc non pertinere. Ceterum *Singularia de privilegiis* scripsit G. C. Gebauer. in *Exercit. Acad. Vol. I. p. 281. seqq.* ubi & plures alii auctores, qui de hoc argumento egerunt, citantur. add. Gluck. *d. loc. p. 532. seqq.*

L. I V.

[*Αἱ μεταγενέστεραι διατάξεις ἰσχυρότεραι (1) τῶν πρὸ αὐτῶν εἰσιν.*] Add. Zaleuci Proöem. apud Stobaeum, *Serm. XLII. p. 280.* Grotium, in *Flor. Spars. ad §. pen. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.* Idque cautum XII. Tabb. Livius, VII. 17. Scil. Tab. XI. Tertullian. *de Exhortat. Castit. Cap. 6.* Puto autem etiam in humanas constitutiones, atque decreta posteriora pristinis praevalere. Justin. Martyr, *Dial. cum Tryphon. p. 228.* νόμος δὲ κατὰ νόμου τέλει, τὸν πρὸ αὐτοῦ ἔπαυσε; καὶ διαθήκη μετ' ἑπείτα γενομένη τὴν προτέραν ὁμοίως ἔστησεν. *Lex adversus Legem lata, antiquiorem recentior abolet, & posterius testamentum priori similiter derogat.* — Etiam idem volunt in scriptis posteriore loco, licet omnia sint simul confirmata. Coren, *Obs. 29. p. 210.* Sed vid. & *p. 212.* — Et sanctiones, quantumlibet validae, simul corruunt. Cicer. *ad Attic. III. 23.* Scis enim Clodium sanxisse, ut vix, aut omnino non posset, nec per Senatum, nec per populum infirmari sua Lex. Sed vides, nunquam esse observatas sanctiones earum Legum, quae abrogarentur: nam si id esset, nulla fere abrogari posset (neque enim ulla est, quae non ipsa se sepiat difficultate abrogationis) sed, cum Lex abrogatur, illud ipsum abrogatur, quo non eam abrogari oporteat.

(1) Hanc vocem Interpres vertit *potiores*, sed Schroder. *Obs. II. 4. p. 114.* mavult *validiores.*

TITULUS V.

DE STATU HOMINUM.

De variis statibus Pufendorff. *de Jur. Nat. & Gent.*
I. 1. §. 6. *seqq.* (1).

(1) Ad *L. 2. h. t.* commentatus est Finestr. & de Monzalv. in *Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 217. seqq.* Adnumerandam eam esse illis Legibus, quae recte a Triboniano, sed praeter mentem auctorum, alio traductae sunt, notat Jan. Valckenaer. *Diss. de Dupl. Legum interpretatione*, p. 106. *seq.* — De *L. 3. h. t.* vid. Noodt. *Probab. I. 12.* — Ad *L. 4.* quaedam notavit J. T. Mathews, *Diss. supra laud. de Florentino*, ejusque VI. *Libb. priorib. Instit. p. 34. seqq.* Ubi & eleganter observavit, in definitione *servitutis* in §. 1. verba *constitutio Juris Gentium* nihil aliud denotare, nisi *statum Juris Gentium*, seu *Jure Gentium introductum*, eamque Stoicorum locutionem esse, quibus *οὐσασις*, seu *constitutio*, erat *status*, notante Cicerone, *de Finib. bon. & mal. III. 5. & V. 9.* Lyclam, a Nyeholt. *Membran. Lib. IV. Eclog. 11.* verba *contra naturam* interpretatur *contra libertatem animi*: mire, ut recte notat Gluck. *Ausfuhr. Erl. der Pand. nach Hellfeld*, hoc tit. p. 128. *seq.* De origine vocis *servi* in §. 2. nonnulla etiam monuit Gebauer. in not. ad *h. l.*

L. V.

§. 1.

Passus est.] Hic omissa esse & mulier ex *SCio Claudiano*, putat Burgius, *Electior. Cap. 8.* [in *Thef. Otton. Tom. I. p. 323.*] (1). Sed vid. Bynkersh. *Obs. VII. 10.* (2).

(1) Item Wissenb. *Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 6.* — De *pr. h. l.* & vero ejus sensu vid. Noodt. *ad h. l.*

Illud quale est &c. De diversa fervorum conditione quaedam congeffit Heinecc. *in Antiq. ad tit. Inst. de Jur. person. §. ult.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 10.* Plura habent Laur. Pignorius, *de Servis, & eorum apud Vett. ministeriis*, & D'Arnaud. *Diff. de Jure Servor. Cap. 14.*

- (2) Et Wybon. *in Tribon. defens. Cap. 1. p. 222.* item Eckhard. *Herm. Jur. I. 6. §. 254. in fin.* ubi tamen vid. Walchium, qui etiam mavult, quaedam hic a Triboniano omissa esse. Ceterum, modos quibus quis in servitutem venire potest, praeter Heineccium, *in Antiq. ad d. tit. Inst.* exposuit quoque D'Arnaud. *laud. Diff. Cap. 2.*

§. 2.

Et e contrario, si libera conceperit, &c.] Ex benignitate. Paul. *in Sent. II. 24. §. 2. & 3.* Non summo Jure. Ulpian. *in Fragm. tit. 5. in fin.*

Nec interest, justis nuptiis concepit (1), an vulgo:] Ita humanitas vult, non vero stricti juris ratio. Hotoman. *Obs. IV. 12.*

- (1) Vulg. *conceperit.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Rectius. Vitium forte inde ortum est, quod scriptum fuerit *concepit*, id est, *conceperit.* Saepe Librarios lineam per caudam literae *p* traductam neglexisse, docet Drakenborch. *ad Liv. XXXIX. 31. 4.* An idem vitium quoque exstet in verbis praecedentibus *licet ancilla concepit*, non definio, cum apud Nostros etiam alibi post *licet* Indicativus sequatur. Vid. notata superius ad *L. 31. de Legib.* In *pr.* pro *sufficit enim liberam fuisse* &c. Hal. edidit *sufficit autem*, &c. Non necesse: cum *enim*, & *nam* saepe transitioni serviant. Vid. Ernest. *ad Tacit. Histor. IV. 11. 5.* Minus recte dissentiente Heineccio, *ad Briffon. de V. S. voc. enim.*

§. 3.

Aut expulsa civitate (1)] Sic & Basil. & hanc tuerur lectionem Jan. a Costa, *ad rubr. tit. Inst. de cap. dem.* ubi docet, etiam civitate expulsos non male dici *servos.* add. Cu-

Cujac. in not. priorib. ad pr. Inst. de ingen. (2). Constantinaeus, Subtit. Enod. II. 12. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 575.] putat, esse a mala manu.

Liberum an servum] *Civem an peregrinum* excidisse, putat Raevard. *Varior.* V. 13. (3).

Liberum nasci] Et civem addit Raevardus, d. loc. laudatus a Noodt. ad h. t. vi. *A servis transco* &c.

Liberam matrem vel medio &c.] *Vel civem medio* &c. Raevard. d. loc.

(1) Praecedit *deinde postea*: de qua pleonastica locutione vid. notata superius ad L. 2. §. 17. de Orig. Jur. Marciano hanc loquendi rationem familiarem esse, exemplis docuit Walch. ad Eckhard. Herm. Jur. I. 3. §. 97. — In Pand. Flor. semper scribi *praegnas*, & *praegnatem*, non *praegnans*, & *praegnantem*, notavit quoque Faern. ad Terent. Hecyr. IV. 4. vs. 18.

(2) Et Ant. Govean. *Var. Lection.* II. 11.

(3) Vel alioquin verba *aut expulsa civitate* delenda putat: quae Hal. quoque parenthesi inclusit, adjectis ab utroque latere stellulis. Raevardi conjecturam laudat & Mascov. de Sect. Sabin. & Proculian. Cap. 9. §. 26. Aliter hanc Legem explicat Jos. Fern. de Retes. ad tit. Pand. de interdict. & relegat. I. 3. in Addit. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1202. seq. — De definitione *libertinorum* in seq. L. 6. egit quoque Jo. Mercer. Opin. & Obs. I. 10. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1570. seq. — Ad L. 7. Graecos quaedam adjicere, quae in Pand. Flor. non reperiuntur, notat Nic. Catharin. Obs. IV. 10. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 792. Verba *quamquam alii*, *antequam nascatur*, *nequaquam profit*, cum hac limitatione accipienda sunt, nisi ipsius partus commodum concurrat, Vid. L. 18. h. t. Immo exemplum, quo partus, qui in utero est, alii prodest, licet commodum partus non concurrat, vid. in L. 20. ad Sctum Trebellian. & L. 18. quando dies legat. vel fideic. ced. Pro *nequaquam* olim in Cod. Flor. fuisse *nequequam*, quod forte scriptum pro *nequiquam* corrupte ex *nequicquam*, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. VIII.

Titus Antoninus] *Divus Antoninus* legit Mornac. *h.* & in *L. 32. §. 1. de adoption.* Male: *Titus* enim praenomen *Ph.*, qui ita & vocatur *L. 8. de postuland.* & apud Capitolinum.

Non laedi statum liberorum &c.] Facit *L. 29. §. 1. de probation.* (1).

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. h. l.* In Schol. Basilic. Tom. VI. p. 146. additur: *ἢ γὰρ, ὅτι γυνή τις ἐλευτέρα ὑπὸ μωρίας, ἢ συναρπαγῆς, ἢ ἀπάτης, ἐν συμβολαίᾳ δούλην ἑαυτὴν ἀπεκάλεσεν; Quid enim, si mulier libera, aut propter recordiam, aut per obreptionem, aut fraudem, se in instrumento ancillam vocaverit? — De seq. *L. 9.* vid. Cujac. *d. loc. in expl. h. l.* Const. Land. *Exercitat.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1396. seq. Jac. Gothofred. *ad L. 2. de reg. Jur.* p. 743. Gluck. *loc supra cit. hoc tit. p. 111. seqq.* ubi & alii citantur auctores, qui *de Juribus feminarum* egerunt. add. Ger. Dorn Seiffen, *Specim. de Jur. feminar. apud Rom. tam antiq. quam novo.* Traj. ad Rhen. 4. Maj.*

L. X.

ULPIANUS *Lib. 1. ad Sabinum.*] Junge *L. 20. qui test. fac. poss.* (1).

Hermaphroditum] Plin. *Hist. Nat.* VII. 3. ubi Comm. Olim malo letho periire. Freher. *Parerg.* II. 26. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 940. seqq.] *Tertium genus hominum*, Tertullian. *ad Nation.* L. 19. De eo & Augustin. *de Civitat. Dei*, XVI. 8. Quosdam postea tales factos, vel sexum mutasse, quidam dicunt. Freher. *Parerg. d. loc.* Fides sit penes auctores. Agit autem & *ibid.* de famoso illo epitaphio *Æliae Laeliae Crispidis* (2).

Et magis puto ejus sexus (3) *aestimandum, qui in eo praevalet.*] Vid. Zacch. *Quaest. medico-legal.* VII. 1. *Quaest.* 8. num. 2. Cicer. *Tusc. Quaest.* V. 8. *Ex majore*

re parte plerasque res nominari. Sic & Senec. Epist. 87. alio in casu: *Itaque potest ei esse incommodum mixtum, sed commodum dicitur a maiore suae parte aestimatum.* Quinctil. Inst. Orat. II. 18. Arnob. Adv. Gentes, II. p. 77. Cicer. de Finib. bon. & mal. V. 30. *Semper ex eo, quod maximas partes continet, latissimeque funditur, opta res appellatur.* Gregor. Nyssen. Adv. Apollin. p. 235.

(1) Add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 5. & Idsing. Varior. Cap. 12. p. 105.

(2) Quaedam de hermaphroditis ad hanc Legem collegit quoque Const. Land. loc. modo cit. Alios citat Gluck. d. loc. p. 110. in not.

(3) Vulg. *sexum*. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Male: subaudiendum *τὸ esse*. Sed pro *aestimandum* rectius legeretur *existimandum*, ut Hal. edidit. Vid. quae de horum verborum discrimine, deque perpetua fere eorum confusione in MSS., notarunt J. F. Gronovius, & Drakenborch. ad Liv. XXXIV. 2, add. Schwarzius, ad Plin. Panegyric. Cap. 38. & Oudendorp. ad Sueton. in August. Cap. 3. & in Caligul. Cap. 60.

L. XI.

Licet post mortem avi natus sit,] Non obstat. L. 11. in fin. Cod. de natur. liber. (1).

(1) Sic etiam sentit Ramos del Manzan. ad LL. Jul. & Pap. II. 5. §. 6. seqq. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 131. seqq. Cujacius, ad Libb. Paul. Respons. in expl. h. l. putat, doctrinam Pauli quidem procedere in filio ante mortem avi concepto, sed aliud juris esse ait in filio post mortem avi concepto. Quod probat Jan. a Costa, in not. ad pr. Inst. de nupt. Profecto, si mortuus est parens, ob cuius deficientem consensum nuptiae iustae non erant, haud dubie Jure Civili illud matrimonium in posterum legitimum erit habendum, adeoque & liberi deinde concepti & nati erunt legitimi. Sed forte ulterius progredi possumus, & dicere, justos nunc nasci liberos, etsi concepti sint, antequam mors ejus parentis contingeret; idque propter d. L. 11. Cod.

de nat. liber. In cujus Legis parte priore, fateor, agit quidem Imp. de legitimatione liberorum naturalium per subsequens matrimonium; sed in fine ejusd. Legis hanc regulam generalem in favorem liberorum statuit: in quaestionibus de statu & familia *tempus partus* inspicere, nisi utilius infantibus sit, conceptionis tempus observari. Vid. ipsum Schulting. *ad Caj. Inst.* I. 4. §. ult. not. 42. & Franc. de Amaya, *Obs. Jur.* I. 4. Qua re effecit Imp., ut non quidem tota illa regula juris antiqui, *in his qui jure contracto matrimonio nascuntur, conceptionis tempus spectatur*, vid. Ulpian. *Fragm. tit. 5. §. ult.* & *Caj. Inst. d. loc.* pro abrogata haberi debeat; attamen illi regulae haud parum derogatum videatur in casu, quo de statu & familia liberorum quaestio est: tunc enim voluit Imp. *tempus partus* inspicere, nisi utilius infanti sit, tempus conceptionis observari; ut adeo qui jure contracto matrimonio nascantur, legitimi habendi sint, licet forte illegitime sint concepti. Vid. Clar. van der Keessel, *Thes. Jur. Holl. & Zeland. Thes.* 169. Hinc autem sequi videtur, id quod Paulus *L. 11. h. t.* docet *licet post mortem avi natus sit*, jure novo non amplius procedere; mortuo enim parente, qui in nuptias non consensit, matrimonium in posterum legitimum est habendum; adeoque & filius ex hoc matrimonio deinde natus legitimus existimandus, licet conceptus sit vivo adhuc avo: non enim secundum *d. L. 11. Cod.* tempus conceptionis, sed tempus partus spectandum, nisi utilius infanti sit prius tempus observari. Ceterum, doctrinae Pauli, hoc loco traditae, quae certis nititur juris principiis, quod scil. nullum sit matrimonium, initum sine consensu parentum, in quorum potestate contrahentes sunt, videri posset contradicere ipse Paulus, *in Sent.* II. 19. §. 2. Sed vid. ad eum locum Schulting. not. 6. add. Jan. a Costa, *loc. modo cit.* & Walch. *ad Hopp. Comm. ad tit. Inst. de nupt.* p. 88. — Pro *de conjunctione filiae &c.* Hal. edidit *de condicione filiae &c.* Sed non recte. Vid. Ant. Augustin. *Emend.* IV. 11. in *Thes. Otton. Tom. IV.* p. 1542.

L. XII.

Septimo mense (i) nasci perfectum partum,] Aliquando

do sexto. Stryck. *de Jur. Sens.* p. 42. Sand. *Decision.* IV. 8. *Def.* 8. ubi quaeritur, an is possit succedere?

Perfectum] Aperturas aurium, & narium in his saepe deesse, ait Plinius, *Hist. Nat.* XI. 37. seu 59. (2).

Receptum est propter auctoritatem doctissimi viri Hippocratis.] Ἐκάστη τέχνη τοὺς δημιουργοὺς δεῖ ζητεῖν κριτὰς, Chrysost. *ad Roman. Serm.* XVII. p. 151. [Tom. III. ed. Eton. edit. de Montfaucon. Tom. IX. p. 627.] Plura Rad. Forner. *Rer. Quotid.* VI. 19. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 299. seq.] (3).

(1) *Inchoato* scil., adeoque partus nascitur legitimus post mensem sextum, a tempore initi matrimonii computandum, veluti qui nascitur *die centesimo octogesimo secundo* post nuptias contractas. Vid. L. 3. §. ult. *de suis & legit. hered.* Obstat tamen locus Pauli, in *Sent.* IV. 9. §. 5. Sed videtur particula *aut* ibi suo loco mota, & pro *aut septimo pleno, aut decimo mense* legendum *aut septimo, aut pleno decimo mense*, cum Noodt. *ad h. t.* VI. *superest*, ut &c. quem etiam sequitur Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2. Aliter Cujac. *ad d. loc. Paul. in Sent. & ad Libb. Paul. Respons. in expl. h. l.* Ita jure Pand. Sed si vera sunt, quae ad praec. Legem disputavi, partus legitimus jure novo habendus est, etiam qui ante mensem sextum ab inito matrimonio natus est: cum non amplius, uti olim, in his qui jure contracto matrimonio nascuntur, tempus *conceptionis* spectandum sit, sed tempus *partus*, nisi utilius infanti sit, tempus conceptionis observari. Ceterum, de tempore partus humani copiose, & φιλολόγως disseruit Car. Annib. Fabrot. *Exercit.* I. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1149. *seqq.* Quaedam de *partu septimestri* notavit Reinold. *Var. Cap.* 38. add. Adduens. *Explicat.* I. 6. in Thes. Otton. Tom. II. p. 512. & Joh. Harderum, *Disp. Medic. de Partu Septimestri, tam Jutorum responsis, quam Medicorum placitis insigni.* Lugd. Batav. 1663. Quae ad hanc Legem notavit Const. Land. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1398. parum ad rem faciunt.

(2) An vera scripserit Plinius, expertioribus ea in re relinquo. Sed non putem, partum *perfectum* hic intelligi, ad cujus formam externam nihil deest, sed talem, qui

vitam protrahere potest. add. Gluck. *Ausführl. erl. der Pand. nach Hellfeld. hoc tit. p. 78. in not.* qui etiam alios citat.

- (3) Est etiam Dissertatio erudite conscripta Ampl. D. R. Wyckerheld Bisdom, *An & quatenus peritis in sua arte sit credendum.* Lugd. Batav. 1761.

L. XII.

Fortunae judicio a domino commissus, &c.] Fortuna fori, Manil. Astronom. III. p. 62. Fortuna judicii, Quintil. Inst. Orat. X. 1. p. 330. [ed. Burman. p. 881.] & Apulej. Metam. X. p. 151. ed. Scriyer. [ed. Oudendorp. p. 693.] Fortunam judicii secundam ferre, Quintil. Declam. 313. & Declam. 371. Dubia judicii fortuna. & Declam. 375. Verebar fortunam judiciorum, & exempla. Judicio] Judicii emendat Menag. Amoen. Jur. Civ. Cap. 6. & antea Burgius, Elector. Cap. 15. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 336.] rectissime (1). add. L. 9. §. 1. qui & a quib. manum. L. 9. de publ. jud. Non enim committitur sorti; sed aleae judicii. Ita Quintil. Inst. Orat. X. 1. Nec fortuna modo judicii, sed etiam ipsorum, qui orant, periculo afficimur. & sic legere Schol. Basilic.

- (1) Probat hanc emendationem quoque J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 1. p. 6. seq.* Sed vulgatam lectionem, praeter Cujac. *Obs. XVI. 9. & XXVI. 27.*, defendunt J. L. E. Pattman. *Interpr. & Obs. Cap. 8. p. 36.* & in *Prolos. de Arbitrio Judicis e foro, judicisque eliminando*, in *ej. Opusc. Syllog. p. 204.* Schroder. *Obs. II. 4. p. 115.* Jo. Canegiet. *ad Colyat. LL. Mos. & Rom. Tit. 4. §. 9. p. 206.* Zepernick. *de Judicat. Centumv. §. 20. in not. adj. Siccam. de Judic. Centumv. p. 390.* item Finestr. & de Monzalv. in *Herm. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 231. seqq.* ubi hanc Legem copiose exposuit.

L. XIV.

L. XIV.

PAULUS *Lib. IV. Sententiarum.*] Agens de Scto Ter-
tulliano (1). Dissentit Merrill. *Obs.* I. 33.

*Non sunt liberi, qui contra formam humani generis con-
verso more (2) procreantur, &c.*] Hoc ob pravitatem
animarum, quae talibus corporibus jungebantur, putabant
Pythagoras, Plato, Empedocles, Origen. *Contra Celsum*,
I. p. 26. Exponi potuere ex Lege Romuli. Dion. Halicarn.
II. p. 88. Occidi etiam: quod & sub Justiniano factum, pu-
tat Pagan. Gaudent. *de Justin. Morib.* P. I. Cap. 40.
non tamen probat. Ex XII. Tabb. occidendi. Vid. Jac.
Gothofred. *ad LL. XII. Tabb.* p. 201. [in Thes. Otton.
Tom. III. p. 166. *seq.*].

Aliquatenus videtur effectus:] *Non perfectus.* Merrill.
Obs. I. 33. (3).

(1) Vid. notata ad L. 135. *de verb. signif.* Alios aucto-
res laudat Walchius, *ibid.* citatus, & Idsing. *Varior.*
Cap. 12. p. 107. *seq.* Vid. & Const. Land. *Enarrat.*
in Thes. Otton. *Tom. III.* p. 1399.

(2) Imprimis, si partus formam humani capitis non habeat,
sed canis, alteriusve animalis. Vid. Gluck. *loc. supra*
cit. p. 63. *seqq.*

(3) Vid. & Nerium, *Analect.* II. 31. in Thes. Otton.
Tom. II. p. 470. qui *effectus* quoque retinet, sed expo-
nit *perfectus*; & sic vertit Schol. Basilic. *Tom. VI.*
p. 148. ὡς δοκοῦν τέλειον τετέχθαι, κ. τ. λ. Ant. Augu-
stin. *Emendat.* I. 8. in Thes. Otton. *Tom. IV.* p. 1456.
legit; *quia aliquatenus videtur effectum.* Breneman.
h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. mavult *efficitus*. Sed
effectus legitur etiam apud Paul. in *Sent.* IV. 9. §. 4.

L. XV.

TRYPHONINUS *Lib. X. Disputationum.*] Vid. Fab.
Conject. XX. I. 2. 3. (1).

Arescusa] *Cassia Arescusa*, Inscript. apud Gruter. p. 790.
7. *Vicelia Arescusa*, Marmor. Arundelian. p. 91. 21. &
apud Reines. *Inscript.* XVIII. 3. (2).

Haec

Haec conditio libertati adposita jam implenda mulier est (3): &c.] Basilic. Schol. Tom. VI. p. 148. Lit. u. καὶ φησὶν ὁ Τριφωνῖνος τὴν μὲν αἴρεσιν τὴν ἐπιτεθεῖσαν τῇ ἐλευθερίᾳ διὰ τοῦ δευτέρου τοκετοῦ πεπληρῶσθαι. κ. τ. λ. Dicit autem Tryphoninus, conditionem quidem, libertati impositam, impletam esse per secundum partum. &c.

- (1) Qui hanc Legem a Triboniano valde interpolatam putat. & in *Ration. ad h. l.* Quaedam ad hanc Legem notarunt quoque Const. Land. *Enarrat.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1400. & Pancirol. *Thes. Var. Lect.* II. 6. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. II. p. 1117. seq. De *Recitationibus* Alteserrae in *Libb. Tryphonini Disputationum* quaedam dixi inferius ad *L. 11. de postuland.*
- (2) Vulg. *Arcthusa*. Sed *Arescusa* etiam in seq. Lege scriptum. add. Const. Land. *loc. modo cit.*
- (3) J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* I. 1. locum hunc ita emendat: *Quaesitum est, an, et quis eorum, id est, an aliquis, & quis eorum, liber esset? Et haec conditio libertati adposita jam impleta mulieri est.* Mihi τὰ haec & jam suspecta sunt. Posterius forte mala geminatio est literarum *aim* in verbis *adposita implenda*, & *haec* pro *et* scriptum, quae voces, ob soni similitudinem, aequae facile permutari potuerunt, ac *nec* & *et*, quod posterius saepe factum. Vid. H. Cannegieter. *ad Fragm. Vet. Jurispr., quae exst. in Collat. LL. Mos. & Rom.* p. 80. & van Dorp, *Obs. Cap. 12.* p. 108. Porro idem Koehler. *ibid.* p. 5. observat, in seqq. verbis pro *incipiente igitur partu* ipsum Jctum forte scripsisse *incipiente igitur tertio partu*; & sic Schol. Basilic. Denique pro *de utero matris excedere* Rittersh. *ad Phaedr.* III. *Fab. 15.* legit *excidere*. Sed non opus. Vid. Schroder. *Obs.* II. 1. p. 108. — In fin. seq. *Legis 16.* pro *non juris* Vulg. habet *quam juris*: res eodem redit. Vid. Augustin. *Emend.* I. 3. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1441. & Jauch. *de Negation. Pand.* p. 48. Similiter pro *duo pepererat* in Vulg. est *duos*: sine causa. Vid. Drakenborch. *ad Liv.* XXXV. 21. 5. & ibi cit. auctores.

L. X V I I.

In orbe Romano (1) qui sunt,] Ingenui. Ez. Spanhem. in Orbe Rom. Exercit. II. Cap. 5. Augustin. de Civitat. Dei, V. 17. Nonne Romanis, & ceteris Gentilibus una esset eademque conditio? praesertim si innox fieret, quod postea gravissime, atque humanissime factum est, ut omnes, ad Romanum imperium pertinentes, societatem acciperent civitatis, & Romani Cives essent.

Ex Constitutione Imperatoris (2) Antonini] Hadriani, Chrysoft. ad Act. Apostol. p. 875. [Tom. IV. ed. Eton.] male. Caracallae, quem Ulpianus in Libris ad Edictum saepe ita vocat. Vid. L. 12. pr. de religios. L. 18. §. 1. de minor. Vid. Dion. in Excerpt. Peiresc. p. 745. & ad eum Valesium. Salmas. de Modo usur. p. 854. (3). Et temporibus D. Marci (4) id nondum factum fuisse, liquet ex Euseb. Hist. Eccles. V. 1. p. 162. seq. Nec tempore Commodi, constat ex Inscript. apud Sponium, de Pag. Attic. voc. Κεφαλῇ. Unde liquet, falsum esse Justinianum, qui Nov. 78. Cap. 5. id Pio tribuit (5). Hoc tamen ipso non est mutatus status rerum soli. arg. pr. Inst. de usucap. L. unic. Cod. de usucap. transform. & praerogativae habitantium Romae, vel in Italia. pr. Inst. de excusation. (6). Unde & post Caracallam multis datum Jus Italicum. Vid. L. 1. §. 4. de censib. add. Jac. Gothofred. ad Geograph. Ἀνωρυμ. p. 35. & maxime ad L. unic. Cod. Theod. de Jur. Italic. urb. Constantinop. [Tom. V. p. 246. seqq.] Late vid. Illustr. Ez. Spanhem. in Orbe Rom. Exercit. II. Cap. 4. seqq. qui plene explicat ea, quae huc pertinent.

Cives Romani effecti sunt.] Et proinde Legibus Romanis obnoxii: quod non ita semper in iis, qui habebant jus civitatis. Manut. de Civib. Rom. p. 22. add. p. 20. Confunduntur tamen, p. 22. med. — Id jam ante Maecenas Augusto suaserat. Dio Cass. Histor. p. 477.

- (1) Vulg. *in urbe Roma*: male. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. add. Const. Land. loc. cit. p. 1401.* Pro qua lectione adeo minus recte pugnat Oteyz. & Olan. *Paralipom. V. 10. in Thes. Meerman. Tom. I. p. 659. seq.*
- (2) Vulg. *Divi Antonini*. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Male. Scripsit Ulpianus Libros ad Edictum Imperante Caracalla.* Vid. Schulting. *in not. ad Vit. Ulpian. a Bertrand. descript. in Jurispr. Antejustin. p. 547. seq. & in Enarr. h. t. §. 13.*
- (3) Vid. & Bach. *in Trajan. p. 66. seq. & Hist. Jur. III. 2. sect. 3. §. 10. & auctores ibi citatos. add. Bouchaud. de 1re Impôt sur les Successions, p. 126. seqq. Paris. 1766. 8.*
- (4) Cui tamen hanc Constitutionem adserere denuo conatus est Jo. Paul. Mahnerus, *Comm. de M. Aurelio Antonino, Constitutionis de civitate universo orbi Rom. data auctore.* Hal. & Helmstad. 1772. 8. Sed eum refutavit Jo. Christ. Frid. Meisterus, *Lib. Sing. de Antonino Caracalla, vero civitatis per orbem Rom. propagatore.* Vratislav. 1793. 4. Vid. Stöckman. *ad Bach. Hist. Jur. d. loc. p. 438.*
- (5) Sic etiam Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit. 17. §. 3. not. 11. & in Enarr. h. t. §. 13. Nooht. de Usufruct. I. 21. circa fin. & ad h. t. in fin. aliique.* Dubitatum tamen memini, an quidem necesse sit, erroris hic arguere Justinianum, qui *Antoninum Pium* appellans, forte *Caracallam* intellexit. Constat scilicet, in vetustis monumentis *Caracallam* saepe numero *Antoninum Pium* appellari, nullo alio nomine, aut praenomine, aut cognomine addito. Ejus generis numi cum alibi inveniuntur, tum etiam exstant in Museo Numario Milario-Viscontiano, *p. 61. seqq. & p. 101. & longe plures apud Franc. Mediobarbum, in Inpp. Rom. Numismatibus, p. 285. seqq.* Unde etiam factum esse, ut Nymios, ad *Caracallam* potius referendos, nonnulli ad *Ælium Antoninum Pium* retulerint, docet Clar. Saxius, *in Adnotat. ad Mus. Viscontian. p. 48.* Sed primo quidem obstat, quod Imperator suum *Antoninum egregiis* Imperatoribus adnumeraverit. Quo nomine *Caracalla* vix ab alio quopiam est insignitus. Deinde, quod *Antoninum* dixerit *Pium cognominatum*, ex quo etiam ad nos haec appellatio pervenit. Quod unice con-

convenire videtur T. *Ælio Antonino*, quem Senatus *Pium* appellavit. Vid. Dion. Cass. *Histor. Lib. LXX. §. 2.* ibiq. Reimar. p. 1172. & a quo cognomen *Pii* ad reliquos Impp. pervenit. Quae difficultas an aliqua probabili ratione tolli possit, alii viderint. Illud facile largior, totam hanc periodum nihil ad rem facere, de qua Imp. d. Nov. agit, & unice adjectam videri ad blandiendum Imperatori, qui *Pius* & haberi & appellari adeo studuit.

(6) Conf. Schuking. in *Enarr. h. t. §. 15.*

L. X V I I I.

Sed (1) si ei, quae ex iustis nuptiis concepit, &c.]

Vid. Hotoman. *Obs. IV. 12.*

(1) Hal. inserit *et*: non male. Plura sanè loca sunt, ubi pro *sed* reponendum est *sed et*, vel particula illa sic explicanda. Vid. Jo. Cannegiet. *ad Ulpian. Fragm. p. 14.* & ibi cit. auctores. Quod autem in praecedentibus verbis hujus Legis docetur de muliere praegnante, ultimo supplicio damnata, servanda, dum partum ediderit; id non tantum apud Romanos obtinuisse, sed & apud Aegyptios, Judaeos, Graecos, docent auctores, quos citat Idsinga, *Varior. Cap. 14. p. 126.* add. Brisson. *Sel. Antiq. II. 20.* & Schulting. in *Enarr. h. t. §. 1. in fin.* De voce *praegnas* vid. notata superius ad L. 5. §. 3. *h. t. not. 1.* An *Publicius*, seu, ut Hal. edidit, *Publius Marcellus*, cui Hadrianus rescripsisse dicitur, idem sit, quem de amicis ~~ille~~ Imp. ad mortem voluntariam coëgit, ut narrat Spartian. in *Hadrian. Cap. 15.*, non desinio. Juxta Bertrand. *de Jurisper. I. 8. §. 3.* Marcellus Spartiani *Neratius* appellatus fuisset. Vid. & M. Tydeman, *de Ulp. Marcell. I. 8. §. 1.* in Nov. Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs, *Vol. I. Tom. I. p. 57. seq.* — De *seq. L. 19.* vid. Jo. Mercer. *Opinion. II. 9.* in Thes. Opton, *Tom. II. p. 1594. seq.*

L. X X.

ULPIANUS *Lib. XXXVIII. ad Sabinum.]* Conf. L. 4. *de curator. furios. (1).*

Qui

Qui facere coepit, & statum &c. videtur retinere,]
Vid. Rittersh. *ad Novell.* IX. 6. num. 42.

Sicut rei suae dominium retinet (2).] Hinc colligunt,
a rebus ad personas argumentari nos posse. Carpzov. *Definit. Forens. Part. I. Const. 30. Def. 6. in fin.*

(1) Add. Jac. Gothofred. *Diff. de Elect. mag. inhabilis*
&c. in *ej. Oper. minor. a Trotz. edit. p. 531.*

(2) Tò *retinet* minime esse ab antiqua manu, notat Brenem.
h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. neque necesse est, ut
addatur. Hal. habet sicut & &c.

L. X X I.

Homo liber, qui se vendidit, &c.] De hoc varia Salmas.
de Modo usur. Cap. 19. p. 862. seqq. non vera (1).

(1) Latius ea de re egit D'Arnaud. *Diff. de His qui pretiū*
participandi causa sese venundari patiuntur. Qui
ibid. Cap. 7. existimat, jus illud SCro Claudiano in-
ductum esse, & sic quoque alii. Vid. Schulting. in
Enarr. h. t. §. 9. qui dissentit, cum de ejusmodi
jure jam respondisset Q. Mucius. Vid. L. 23. de libe-
ral. caus. Dissentit etiam Bach. Hist. Jur. II. 2. sect. 2.
§. 14. in not. Sed Bachium refutavit, & Jus illud ne-
que ex antiquis moribus, neque e veteribus SCtis, sed
ex novis, post Tiberium factis, profectum esse, probabili-
ter docuit J. T. Seger. Obs. Jur. Civ. Cap. 3. p. 19.
seqq. Lips. 1767. 4.

L. X X I I.

Ex Constitutione] D. Marci. *L. 10. de Serv. expor-*
tand. (1). Obstat L. 122. §. 2. de verb. oblig.

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Modestini. Respons. in expl. h. l.*

L X X I I I.

Qui patrem demonstrare non possunt,] Qui tamen non
semper aequè incertus. Cujac. *ad Nov. 18.*

Qui

Qui & spurii appellantur παρὰ τὴν σποράν (1).] Contius, *Lectio. Subseciv.* II. 11. Alii a spurio, id est, cunno. Alii ab οὔριος, unde ψούριος, & Æolice σπούριος. Vid. Menag. *Amoen. Jur. Civ.* p. 358. *seqq.* (2).

(1) Jensus; in *Strictur. ad Pand.* p. 5. legit παρὰ τῆς σποράς. Perperam.

(2) Quaedam de spuriiis ad hanc Legem notavit quoque Const. Land. *Enarrat.* in *Thes. Otton.* Tom. III. p. 1401. add. Georg. Jordens; *Diff. I. de Legitimat.* Cap. 2. §. 6. in *Jurispr. antiq.* Fellenberg. Tom. II. p. 335. *seq.* & J. L. E. Puttman, *Diff. de Querel. in offic. testam. fratribus, atque sororibus contra spurios hæud competente*, in *ej. Opusc. Syllog.* p. 217. *seqq.*

L. XXIV.

ULPIANUS *Lib. XXVII. ad Sabinum.*] De causa liberali agens. Junge L. 18. h. t.

Lex naturae hæc est, &c.] Vid. Mercer. *Opinion.* II. 9. [in *Thes. Otton.* Tom. II. p. 1594. *seq.*] (1). Dion. Halicarn. *Antiq. Lib.* XI. p. 711. ἐπὶ τὸν κοινὸν ἀπάντων καταφεύγω νόμον, δὲ οὐ τῶν ὑποβάλλομένων, ἀλλὰ τῶν μητέρων εἶναι τὰ ἐκγονα δίκαιοι, ἐλευθέρων τε οὐσῶν, ἐλεύθερα, δούλων δὲ, δούλα. κ. τ. λ. *Ad communem omnium Legem confugio, quæ non supponentium, sed matrum esse natos jubet; ac si matres liberae sint, eos liberos esse videt; si servæ, servos. &c.*

Nisi Lex specialis aliud inducit.] Exempla vid. apud Forner. *Selection.* II. 6. [in *Thes. Otton.* Tom. II. p. 53.] (2).

(1) Ubi exponit, quid sit *matrem sequi*. Quo modo autem accipienda hic sit vox *naturæ*, disquirat Otto, in *Praef.* Tom. II. *Thes. jur.* p. 22. add. Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit* 5. §. 8. *not.* 15. & Heinecc. in *Praef.* Tom. II. *Jurispr. Rom. & Attic.* p. 18. *seq.*

(2) Add. de Retes, *Opusc.* VIII. 5. in *Thes. Meerman.* Tom. VI. p. 393. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul.* Tom. I.

§ Pap. Lib. IV. Reliq. 27. num. 4. in eod. Thes. Tomi V. p. 482. Heinecc. in Comm. ad L. Jul. & Pap. p. 225. fin. Noordkerk. Obs. Cap. 7. p. 159. *Legem specialem* hic non esse *Legem*, qua nominatim aliter cautum sit, sed *jus speciale*, quod definitioni generali derogat, notat Bynkersh. Obs. VII. 12.

L. XXV.

Idem Lib. I. ad L. Juliam & Papiam.] Junge L. 43. pr. de rit. nupt. & vid. ibid.

Ingenium accipere debemus etiam cum, de quo sententia lata est, &c.] Existente legitimo contradicatore. L. 3. de collus. deteg. & L. 4. eod. quae cum hac conjungenda est (1). Vid. & Carpzov. Definit. Forens. Part. I. Const. 26. def. 16. De nobili, Fab. in Cod. Lib. VII. Tit. 19. def. 7.

Sententia lata] Principatiter: L. pen. tit. seq. L. 5. §. 8. de agnosc. & alend. lib. Herald. de Rer. judic. auctorit. I. 1. 10. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1081.] (2).

(1) Add. Noodt. ad h. t. vi. *A servis transeo* &c. Heinecc. ad L. Jul. & Pap. p. 119. in fin. Finestr. & de Monzalv. in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. II. p. 846.

(2) De ipsa regula, *res judicata pro veritate accipitur*, vid. notata ad L. 207. de reg. jur. add. Ramos del Manzan. loc. modo cit. II. 21. p. 195. & H. J. Tydeman. Diss. supra aud. de Reb. judicat. non rescind. Cap. 4. p. 36. seqq.

L. XXVI.

JULIANUS Lib. LXIX. Digestorum.] Junge L. 23. de captiv. & postlim. rev. (1).

Nam & legitimae hereditates his restituntur:] Vid. L. 3. §. 9. de suis & legit. hered. Fab. de Errorib. Pragm. Dec. XXX. Error. 2. num. 11. (2).

- (1) Vid. Cujac. *ad Libb. Julian. Dig. in expl. h. l.* — *In toto pene Jure Civili intelleguntur &c.* Aliquando enim haec regula fallit. Vid. Schroder. *Obs. Jur. Civ.* III. 15. p. 295. add. Const. Land. *Enarrat.* in Thes. Otton. *Tom. III. p. 1402. Intelleguntur.* Sic in Pand. Flor. passim scriptum invenitur. Vid. notata inferius ad *L. 15. §. 1. qui satisd. cogant. &c.*
- (2) Sequitur apud Julianum: *praeterea si ancilla praeg-nans subrepta fuerit, &c.* De qua Legis particula vid. Clar. van der Keessel, *Diss. de Usuc. part. 3. fort. rei furtiv. Cap. 2. §. 5.* in Thes. *Diss. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 205. seq.* add. Zach. Huber. *in Diss. Jurid. & Philol. Part. II. p. 373. seq.* & Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 4. §. 139.* In Pand. Flor. hic, & paulo post, legitur *praegnans.* Vid. notata superius ad *L. 5. §. 3. h. t. not. 1.* Totam hanc Legem explicuit Jac. Petr. Yvo Diert, *Diss. ad L. 26. D. de Stat. homin., seu de Juribus nondum natorum.* Lugd. Batav. 1798. Vid. & Guil. Jac. Huyssen, *Diss. exhib. Privilegia quaedam partus, & casus, in quibus ille pro jam nato habetur.* Lugd. Batav. 1778.

L. XXVII.

Nec adoptando patronus &c.] Alius enim non potest. *L. 10. §. 2. de in jus voc.* D. Goth. *in not.* „Immo fit ingenuus. *L. 32. de rit. nupt.*” Lex illa bene cum hac concordat (1).

- (1) Vid. Jo. Mercer. *Opinion. I. 8.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 1566.* Non raro, quae inter se opponit D. Gothofredus, plane non esse pignantia, notat Schulting. *ad Caj. Inst. II. 1. not. 78.* in *Jurispr. Antejustin.* p. 86.

TITULUS VI.

DE HIS, QUI SUI, VEL ALIENI JURIS SUNT.

L. I.

§. 2.

Ex Constitutione Divi Antonini,] Pii. Vid. Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 3. §. 3. (1). Vid. progressum Juris apud Jan. a Costa, ad §. 1. Inst. h. t.

(1) Add. Schulting. *ad Caj. Inst. I. 3. in Jurispr. Antejustin.* p. 30. not. h. & C. F. Walch. *Exercit. de aetate Ulp. Marcelli*, §. 12. in *ej. Opusc. Tom. I.* p. 328. Attamen jam ante Pium Hadrianus vetuerat, servos a dominis occidi, eosque jusserat damnari per Judices. Vid. Spartian. *in Hadrian. Cap. 18.* De quo loco Spartiani vid. Noordkerk. *de Leg. Petron.* §. 15. p. 116. Progressum juris breviter quoque exponit Heinecc. *in Antiq. ad tit. Inst. de his qui sui vel al. jur. sunt.* Plura habet D'Arnaud. *Diss. de Jure servorum*, Cap. 6. *seqq.* p. 26. *seqq.*

L. II.

ULPIANUS *Lib. VIII. de Officio Proconsulis.] Sub titulo de dominorum saevitia*, exstat & *in Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 3. §. 3.* ubi vid. Pithoeum (1).

Sed dominorum interest, &c.] Ne quid seditiosius fiat. Idem in Coll. LL. Mos. & Rom. d. loc. (2).

Ad statuam confugerunt:] Sic & in Collat. d. loc. (3).

Ita ut in potestatem domini non revertantur:] Sabini, Collat. d. loc. (4).

Qui si meae &c.] Quod si &c. Collat. d. loc.

Divus etiam Hadrianus Umbriciam quamdam matronam, &c.] Add. aliud rescriptum D. Pii, in Collat. d. loc. Ceterum jam ante Pium id receptum. Vid. Hotoman. ad §. 2. Inst. h. t. Conman. Comm. Jur. Civ. II. 2. & Grot.

in

in Flor. Spars. ad d. §. 2. Inst. Senec. de Benefic. III. 22. quem citat Pithoeus, ad d. loc. Collat.

Umbriciam] Umbram, Collat. d. loc.

(1) Vid. de hoc loco *Collationis* etiam Noordkerk. *d. loc.* p. 126, *seqq.* H. Cannegiet. *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom. Cap. 9. p. 111. seqq.* & Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. p. 197. seq.* Verba in initio h. Legis *vel ad pudicitiam, turpemque violationem compellat* Grotius *in Flor. Sparsion. p. 103.* putat a Triboniano assuta esse; sed eum refutarunt Noordkerk. *d. loc. p. 127.* & D'Arnaud. *laud. Diff. p. 51.* — *Aelium Marcianum, Proconsulem*, non confundendum esse cum Marciano Jcto, praeter Noordkerk. *d. loc. p. 128.* docet & Const. Jac. van Renesse, *de Coërcit. accusator. Cap. 3. §. 2. in nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 617.* Vid. & Oelrichs. *Diff. de Vita & Script. Marcian. Traj. ad Rhen. 1754.* In *Collat. d. loc.* appellatur *Aurelius Marcianus*; sed in *§. 2. Inst. h. t.* ut hic.

(2) Additur in Lege, *vel intolerabilem injuriam &c. Intolerabilis injuria*, seu, ut infra, *infamis injuria*, est contumeliae species, quae alias *stuprum* appellatur. Brenem, *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(3) De *artis, templis, & statuis*, servorum perfugis, plura collegit D'Arnaud. *d. Diff. de Jure Servor. Cap. 11. p. 55. seqq.* add. Walch. *ad Hopp. Comm. ad h. t. Instit. p. 70.* Sequitur in Lege: *Et si vel durius habitos, quam aequum est, &c.* Sic etiam Sallust. *Catilin. Cap. 51. num. 11. Multi eas gravius aequo habuere.* Ubi vid. Cortium. Pro *veniri jube*, Hal. habet *venire jube*, & sic etiam Flor. mutatum, ut notat Brenem, *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* *Venire* legitur etiam in *Coll. LL. Mos. & Rom. loc. cit.* Sed *veniri* in *§. 2. Inst. h. t.* juxta edit. Cujac. Minus igitur accurate notat De La Rue, *Amoen. Jur. Obs. Cap. 10. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1502.* Tribonianum in *Instit.* active scripsisse, quod Ulpianus *passive* scripserat.

(4) Domini etiam in *§. 2. Inst. h. t.* Graeci hic complura addunt, quae in Libris Pand. non reperiuntur. Leun-

- clav. *Notat.* II. 4. in *Thef. Otton. Tom. III. p. 1304.*
Pro in potestatem, uti & legitur in *Collat. LL. Mos.* &
 scriptum est in *potestate;*
 notata superius, pag. 3. in
 tione fervorum, quos domi-
 Arnaud. d. *Diff. Cap. 12.*
conditionibus vendere, ex-
 ion, II. 9, in *Thef. Otton.*

L. III.

Quod jus proprium (1) Civium Romanorum est, Jam
 tempore Romuli usitatum, an ex Lege, an ex moribus, ig-
 norat Dion. Halicarn. *Antiq. II. p. 96. seqq.* ubi de eo ac-
 ciprate; & Jac. Gothofred. *ad LL. XII. Tabb. p. 202.*
 [in *Thef. Otton. Tom. III. p. 167. seq.*]

- (1) Licet enim alii etiam populi satis durum imperium in li-
 beros suos habuerint, nullius tamen Gentis patria pote-
 ar, quot Romanorum. Vid.
ad h. i. Inst. p. 74. Fal-
 dicens, immo & Gentium
 traccis lapsum esse Gothofre-
 dting. *ad Calp. Flacc. De-*
statè duas Dissertationes con-
cit. Acad. Vol. I. p. 123.
 hoc argumento egerunt, ci-
 addit Gluck. *Ausfuhr. er-*
Hellfeld. hoc tit. p. 204.
Diff. de Emançipat. Part.
 antiq. Fellenb. *Tom. II.*
 t. *Discept. de Patria pote-*
in Legib. soluta. Walch,
 seq.

L. IV.

*Patresfamiliarum sunt, qui sunt suæ potestatis; sive pu-
 beros, sive impuberes: simili modo matresfamiliarum;* Ali-
 ter Festus, voc. *materfamilia* (1).

(*) Sed vid. ad eum locum Dacier. add. Pithoeum, *ad Collat. L.L. Mos. & Rom. tit. 16. not. 7.* De ipsa locutione *patresfamiliarum*, & *filiifamiliarum*, quaedam notat Cortius, *ad Sallust. Catilin. Cap. 43. num. 2.* De familia secundum sententiam Juris Romani, deque jure familiae nonnulla collegit Galvan. *de Usufruct. Cap. 8. §. 7. seqq.* Vid. & Luc. van de Poll, *de Exheredat. & praeterit. Cap. 4. seqq.* & Th. Jo. Adr. van Lom, *Diss. de Familia* Lugd. Batav. 1785. In fin. Legis verba *et pronepos* excidisse, sed reposita esse ab eadem manu, quae supra addidit *alii filiifamiliarum*, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui propterea miratur, posteriora haec verba non aequae, ac priora a Taurellio asteriscis esse inclusa.

L. V.

IDEM *Lib. XXXVI. ad Sabinum (1).*] Junge L. 10. *de testam. tutel.*

(1) Hal. *ad Edictum.* *Td et in verbis et deinceps*, in edit. Taurell. asteriscis inclusum, tam antiquae suppletum esse, ut coaevum videri possit, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Pro *vel in filii potestate* Hal. habet *potestatem*, scil. recidunt, Vulg. *potestate sunt.* Vid. Brenem. *d. loc.*

L. VI.

IDEM *Lib. IX. ad Sabinum.*] Junge L. 12. *de lib. & post. hered. instit.*

Filium cum definimus, &c.] Gail. *Obs. II. 97.* Struv. *h. Thes. 43.* & quomodo probetur filiatio, Fab. *in Cod. IV. 14. def. 8.* — Etsi forte mulier adultera fuerit, si tamen rea & cum viro fuerit, add. Cyn. *ad L. 9. Cod. de rups.* — De incertitudine hujus rei Dion. Chrysost. *Orat. XV. p. 236.*

Placet nobis Juliani sententia, &c.] Ratio dubitandi in L. 1. §. 14. *de agnosc. vel alk. liber. (1)* Vid. Struv. *h. Thes. 44.*

Licet vicinis scientibus,] Id est, testibus in nuptiis contractis, *L. 9. Cod. de nupt. (2),* Sed hic agitur de natiuitate.

(1) Minus recte adeo Wissenb. *in Exercit. ad Pand. Disp. IV. §. 28.* rogat, joculari hic Ulpianus voluerit, an nugari? Vid. tamen Balduin. *ad h. l.* in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 806. *in fin. & seq.* Pro *afuisse*, ut Flor. scriptum est, Hal. & aliae editt. habent *abfuisse*. Prius aequè rectum est. Vid. Drakenborch. *ad Liv. IV. 12. 6.*

(2) Add. Perrenon. *Animadv. I. 9. in fin.* in Thes. Otton. Tom. I. p. 604. & Noodt. *ad h. t. vi. Superest, ut differamus &c.*

L. VII.

IDEM Lib. XXV, *ad Sabinum.*] Junge *L. 19. de reb. dub.*

L. VIII.

IDEM Lib. XXVI. *ad Sabinum.*] Agens *de patria potestate.*

Patre furioso liberi nihilominus in patris sui potestate sunt.] *L. 20. de stat. hom.* Facit *L. 5. rem pupill. salu. fore.*

Nam cum jus potestatis (1) moribus (2) sit receptum, &c.] Sic & in *libertate* argumentatur Cicero, *pro Caecina Cap. 34.*

(1) *Jus potestatis* aliquoties in Jure dici pro *Jure patriae potestatis*, notat Schroder. *Obs. I. 3. p. 19.*

(2) Papinianus in *Coll. LL. Mos. & Rom. tit. 4. §. 8.* repetit ex *Lege Regia.* Sed vid. Pithoeum, & Schulting. *ad d. loc. Collat. add. Otton. in Praef. Tom. III. Thes. jur. p. 15. & in Praef. Tom. IV. p. 13. & H. J. Arntzen. Miscellan. Cap. 1. p. 13.*

L. IX.

Niliusfamilias in publicis causis loco patrisfamilias habetur,] Facit *L. 7. Cod. Theod. de Decurion.* [Tom. IV.

IV. p. 369.] Ratio, ne potestas patria obsit reipublicae. Bodin. *de Republ.* I. 4. p. 43. (1).

(1) Explicuit hanc Legem Majans, *ad 30. JCor. Fragm.* Tom. I. p. 362. *seqq.*

L X.

ULPIANUS *Lib. IV. ad Legem Juliam & Papiam.* Jac. Gothofred. *ad L. Jul. & Pap.* p. 287. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 220.] (1).

(1) Add. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap.* II. 27. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 214. *seq.* & Wisfenbach. *loc. modo cit.* — De *L. ult. h. t.* vid. Georg. Jordens, *Disp. II. de Legitim. Cap. 1. §. 2.* in *Jurispr. antiq.* Fellenberg. Tom. II. p. 399. *seq.* add. Jo. Mercer. *Opinion. II. 7.* in Thes. Otton. Tom. II. p. 1592. *seq.*

TITULUS VII.

DE ADOPTIONIBUS, ET EMANCIPATIONIBUS (1), ET ALIIS MODIS, QUIBUS POTESTAS (2) SOLVITUR.

(1) De universa *adoptionis* materia, symbolis, ac speciebus ex professo egit Otto, in *Jurispr. Symbolic. Exerc. 3.* Est etiam erudita Dissertatio Casp. Ant. Conynenberg. *de Adoptionibus*, Francq. 1728. De *emancipationibus* duas Dissertationes docte conscripsit Scheltinga, in *Jurispr. antiq.* Fellenb. Tom. II. p. 461. *seqq.*

(2) Hal. *patria potestas*: non necesse. Vid. notata superius ad *L. 8. de his qui sui vel al. jur. sunt.* — In *L. 1. §. 1 pro quarum altera adoptio similiter dicitur* Ernstius, *loc. supra cit.* p. 849. legit *quarum altera adoptio simpliciter dicitur*, ex MS.

L. I I.

Generalis enim adoptio duobus modis fit: &c.] Populi forte non meminit, quia dixit de Principe (1). Aliter Noodt. *ad h. t.* vs. *Altera adoptionis species &c.*

(1) Putat tamen *populi* mentionem ab ipso Cajo factam esse, ad Ulpian. *Fragm. tit. 8. §. 21 not. 2.* Plura de hoc Fragmento, deque tempore, quo arrogationes fieri desinere auctoritate populi, & factae sunt auctoritate Principis, vid. apud Wissenbach. *Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 9. seq.* Wybon. *in Tribon. defens. Cap. 1. p. 226. seqq.* Wieling. *Lect. Jur. Civ. II. 7.* Van de Water, *Obs. III. 16.* Noordkerk. *Obs. Cap. 17. p. 139. seqq.* H. Cannegiet. *Obs. II. 19.* De vocis *arrogationis* etymologia vid. Menag. *in Amoen. Jur. Civ. Cap. 39. p. 257. seq.* & Aleand. *ad Caji Instit. I. 5. §. 1. — De §. 1. h. l.* vid. Bionium, *Vindic. Jur. Cap. 4.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 770.* ubi disputat contra D. Gothofredum, qui pro *non possunt* legit *nondum possunt.* add. Schulting. *in Enarr. h. l. §. 6.* De *spadonum* & *castratorum* discrimine, plura vid. apud auctores citatos ad L. 128. de V. S.

L. I V.

Et emancipare filios suos, & in adoptionem dare apud se (1) posse, Add. L. 1. & 2. de Offici Praetoris. Ut negligatur ratio L. 23. §. 4. ad S. C. T. Trebell.

(1) Unde explicandus locus Suetonii, in August. Cap. 64. ubi Augustus dicitur nepotes suos Casum & Lucium domi adoptasse. Quem locum minus bene intellexere Casaubonus, alique. Vid. H. Cannegiet. *Obs. II. 20. p. 224. seq.* add. Jo. Wunderlich. *de Offi. Inscription. p. 140.* In seq. L. 5. pro *in adoptionibus*, eorum duntaxat, qui suae potestatis sunt, voluntas explora- tur, Hal. habet in adoptionibus eorum, qui suae pote- statis sunt, ipsorum duntaxat voluntas &c. Quae lectio certe concinnior est, & potuit facile accidere, ut Librarius in verbis eorum & eorum duntaxat lapsus sit. Potest tamen lectio Florentina quoque retineri.

L. V. I.

Cum nepos adoptatur, &c. §. 7. Inst. h. t.

L. VII I.

Sub Diva Claudio] Vid. Jan. à Costa, *ad* §. 1. *Inst. h. t. & ad rubr. tit. Inst. de Curatorib.* — At sub hoc adolescentes sub Curatoribus non fuere. Haeret Noodt, *ad h. t. vñ. Altera adoptionis species &c.* (1),

(1) Egit de hac Lege quoque Wieling, *Leet. Jur. Civ.* II. 8. qui Legem Claudii, vel SCtum, ad eos tantum curatores pertinuisse putat, qui ex Lege XII. Tabb. prodigis, vel ex L. Laetoria improvidis rerum adolescentibus dari tum solebant: postea tamen ab aetate D. Marci Legem credit ad omnes curatorem adeptos esse extensam. Aliter Toullieu, *Diss. de Auctorit. curator. aetatis*, §. 15. *seqq.* in *Collocan.* p. 275. *seqq.* qui Legem accipit de curatoribus, qui ex Constitutione D. Marci minoribus dantur, & sub nomine Claudii intelligit M. Aurelium Claudium, qui medio tempore inter Valerianum & Aurelianum regnavit. Quod probat Puttman. *Interpr. Cap. 26. p. 119. seqq. & Probab. I. p. 151.*

L. I X.

Etiam coecus adoptare, vel adoptari potest,] Stryck. *de Jure sens.* p. 120. (1).

(1) Qui similem rationem dubitandi reddit, ac Faber, in *Ration. ad h. l.* Aliam dat Pothier. in *not. ad h. l.* De lectione *seq. Legis 11.* quaedam monuit Schroder. *Obs. II. 5. p. 117.* Pro *si is, qui filium haberet, &c.* Hal. habet *si quis, cum filium &c.* Et *is filius auctor factus non esset*, id est, non consensisset, Ernstius, *loc. supra laud.* p. 849.

L. X I I. (1).

Qui liberatus est patria potestate,] Patris naturalis. L. 37. §. 1. *h. t.*

(1) In archetypo haec Lex non simpliciter inscribitur *Ulpianus Lib. XIV. ad Sabinum*, sed *ad Masserium Sabinum*.

binum. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. *Massurium* tamen vitiose scribi pro *Masurium* supra monui ad *L. 2. §. 47. de Orig. Jur. not. 8.* Praeterea in aliis editt. in *fin. h. l.* additur: *Sed si semel fueris adoptatus, amplius adoptari non potest.* Sed Glossam esse, recte judicat Ruffard. Vid. & Brenem. *d. loc.* — De *seq. L. 13.* vid. Cujac. *ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. ej. leg. add.* Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. II. 2.* in Thes. Meerman. Tom. V. p. 121. Denique saepe notare quin etiam docet Schulting. *ad Ulp. Fragm. tit. 22. §. 5. not. 13.* add. Jo. Cannegiet. *ad d. loc. Ulpiani, p. 93.*

L. XIV.

Sed etiam nepos &c.] Facit L. 27. h. l. (1).

- (1) Pro *apud adoptatum patrem* Hal. habet *apud adoptivum patrem*, quod probare videtur Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed Heinecc. *ad Briffon. de V. S. voc. adoptatus, patrem adoptatum* dicit non esse patrem adoptantem, sed ita appellari ratione nepotis, cujus pater per adoptionem in aliam familiam transiit. Per emancipationem, scil. ipsius nepotis. Pothier. *in not. ad h. l.* Rationem dubitandi reddit Ant. Fab. *in Ration. ad h. l.* Disputat de hujus Legis sententia etiam Hotoman. *in Comm. ad tit. Instit. quib. mod. jus patr. potest. solv. in fin. Oper. Tom. II. p. 118.*

L. XV. (1).

- (1) Quid in *pr. h. l.* significant verba *tacito jure*, disquir. Ed. Calder. *Var. Lektion. II. 8.* in Thes. Meerman. Tom. III. p. 617. — In *§. 1. h. l. sic adoptare* natum esse e sequenti *sic adoptaverit*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Hal. *sic* ejecit. Praeterea *τὸ quilibet* idem esse, ac Graeci dicere solent *ὁ τυχών*, Latini *vulgaris*, monet Jac. Curtius, *Εἰσαγωγή, II. 44. in fin.* in Thes. Otton. Tom. V. p. 185.

§. 2.

In adrogationibus cognitio vertitur, num &c. (1)] Cujac. ad

ad Lib. XXIX. Quæst. Papinian. in expl. L. 40. de vulg. & pupill. subtit. Cicer. pro Domo, Cap. XIII. Quod est, Pontifices, jus adoptionis? nempe, ut is adoptet, qui neque procreare jam liberos possit, & cum potuerit, sit expertus. Quæ deinde causa cuique sit adoptionis, quæ ratio generum, ac dignitatis, quæ sacrorum, quaeri a Pontificum collegio solet.

- (1) Pro quia-debeat Vulg. habet debet. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed vid. notata superius ad L. 1. §. 4. de Just. & Jur. Praeterea pro qui adrogat Taurellius, item Gebauer. & Spangenb. edidit quia adrogat, tñ quia duobus asteriscis incluso, indicio, illud per antiquum Librarium postea esse additum. Hal. habet sit is, qui adrogat. Ruffard. & Charond. qui adrogat, tñ qui duobus asteriscis incluso.

§. 3.

Sed neo libertum alienum, nec majorem minor.] Junge L. 17. h. t. (1).

- (1) De regula, quæ subjicitur in seq. L. 16. quæque etiam exstat in §. 4. Inst. h. t. quod scil. adoptio naturam imitatur, quædam contra Huberum notavit H. Cannegiet. Obs. II. 20. p. 223. Mihi regulæ sensus non videtur, præcise requiri, ut omnia illa adsint, quæ naturaliter adesse deberent, ut posset adoptivus esse adoptantis filius, vel nepos; sed sufficere, modo nihil obsit, quo minus adoptivus filius, vel nepos fingi possit, talis natura esse. Hinc sponte quidem sequitur, non posse v. gr. natu minorem adoptare majorem; sed inde etiam sequitur, posse quem v. gr. aliquem adoptare in locum filii, licet uxorem non habeat. Vid. L. 30. h. t. Aut in locum nepotis, licet filium non habeat. Vid. §. 5. Inst. eod. Add. Gluck. Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 301. Illud verbo observandum, rationem hanc adoptio enim &c. quam Compilatores Pand. ex Javoleno inseruerunt Fragmentis Ulpiani in L. 15. & 17. h. t. unice pertinere ad verba ultima d. Legis 15. eamque adeo magis commode inseri potuisse Fragmento Modestini in L. 40. §. 1. h. t.

L. XVII.

L. XVII.

ULPIANUS *Lib. XXVI. ad Sabinum.*] Junge *L. 15. h. t.*

Ne forte eum ideo adroget, ne rationes reddat.] Vid. *L. 67. §. 3. de rit. nupt. (1).*

(1) Non obstat *L. 32. §. 1. h. t.* Vid. Cujac. & Schulting. *loc. ibid citt.*

§. 1.

Adoptarent] *Adoptarentur*, Best. *de Rat. emend. Leges*, Cap. 1. §. 8. num. 4. p. 32. (1).

(1) Non recte. Vid. Jac. Voorda, *Interpr. I. 2. qui rō his expungit, & eorum pupillarum separatos Genitivos dicit*, quorum uterque seorsim pendet ex voce *adrogatio*. Egerunt de hac Lege etiam Waechtler. *in Opusc. a Trotz. edit. p. 454. & p. 488. seq.* Wieling. *Lect. Jur. Civ. II. 8.* Marckart. *Probab. rec. lect. Part. 1. p. 177. seqq.* Puttman. *Probab. II. p. 53.* Jo. Canegiet. *ad Ulpian. Fragm. tit. 8. §. 5.* — Ad verba *seq. §. 2. deinde cujus vitae sit is, &c.* vid. Schröder. *Obs. II. 5. p. 118. seq.*

§. 3.

Praeterea videndum est, an non debeat permitti ei, &c.] *Pro an debeat non permitti &c. (1).*

(1) Sam. Petit. *ad LL. Attic. Lib. II. Tit. 4.* in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 218.* legit *an num debeat permitti &c.* Vulgo non deest. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 5.

Satisfactio autem &c.] Junge *L. 19. h. t.*

L. XVIII.

MARCELLUS *Lib. XXVI. Digestorum.*] Vid. ad hanc

& seqq. LL. Cujac. ad Lib. XXIX. Quæst. Papinian. in expl. L. 40. de vulg. & pup. subst. (1).

(1) Add. Finestr. & de Monzalv. Prael. in tit. de vulg. & pup. subst. Part. III. Cap. 5. §. 19. seqq. p. 291. seqq. ubi recte disputat contra Ant. Fabrum, negantem ex hac cautione substituto pupillari actiones adquiri. Pro servo publico, ut hic legitur, in §. 3. Inst. eod. scriptum est *personae publicae*. Sed vid. Schulting. in Enarr. h. t. §. 9. Plura de servis publicis notavit Burman. ad Petron. Satyr. Cap. 97.

L. X I X.

ULPIANUS Lib. XXVI. ad Sabinum.] Junge L. 17. h. t.

Et multo magis substituto servo, item legatariis,] Servo delet Noodt. ad h. t. vl. Potest igitur &c. (1).

(1) Sed vid. Wieling. Lect. Jur. Civ. II. 8. p. 116. seq.

§. 1.

Quae satisfactio si omissa fuerit, utilis actio in adrogatorem datur: (1)] Junge L. 22. h. t.

(1) Ad edit. in 4to. adjecit: & facta subintelligitur. Sic quoque Cujac. loc. cit. ad praec. L. 18. Jan. a Costa, in not. ad §. 3. Inst. h. t. Schulting. in Enarr. h. t. §. 9. in fin. & plerique alii Interpp. Sed Finestr. & de Monzalv. loc. modo cit. p. 290. putat, utilem hanc actionem iis, quorum interest, adversus adrogatorem dari ad id, ut omissam satisfactionem suppleat, eamque etiam post peractam adrogationem praestet: de quo dubito. Id recte notat, iis, ad quos res pertinet, utilem tantum actionem dari etiam in casu, quo cautio haec est praestita. Vid. Schulting. in Enarr. h. t. §. 9. Adeoque falluntur, qui tunc directam actionem concedunt: in qua sententia aliquando etiam versatum fuisse Jan. a Costa, patet ex ej. not. ad d. §. 3. Inst. h. t. De arrogatione pupillorum, & feminarum ex Principis rescripto ad seq. L. 20. & 21. vid.

vid. van de Water, *Obs. Jur. Rom.* III. 16. add. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 8. & 9.

L. X X I I.

ULPIANUS *Lib. XXVI. ad Sabinum.*] Junge L. 19. §. 1. (1).

(1) Legem hanc 22. explicuit Caldera, *Var. Lectione* III. 1. in *Thef. Meerman. Tom. III. p. 621. seqq.*

§. 1.

Et puto, non admitti substitutionem, nisi forte ad quendam solam (1), quam ex bonis ejus consequitur: & hactenus, ut ei usque ad pubertatem substituat.] Atque adeo, si & naturalis pater ei substituerit, fieri potest, ut ex duobus testamentis substitutos habeat in duo patrimonia: & iterum, decedere *intestatus*, nullo a naturali patre ei substituto, & *testatus*, ex testamento arrogatoris. Vid. Cujac. *ad Lib. XXIX. Quaest. Papinian. in expl. L. 40. de vulg. & pup. substit.* Aliter Bachov. *ad Treutl. Vol. II. Part. 1. p. 651. (2).*

(1) Adde: & ad omnia, quae ab arrogatore, ejusve contemplatione impuberi obtigerunt. Vid. Cujac. *loc. cit.* Voet. *ad tit. de vulg. & pup. subst. §. 16.* Finestr. & de Monzalv. *d. loc. p. 331. seq.* Pothier. *in not. ad h. l.*

(2) Putans, impuberem uno tantum testamento decedere, quod scil. pater arrogator fecit, & reliqua impuberis bona ad substitutos a patre naturali non pervenire ex testamento patris, quippe quod per factam arrogationem ruptum est, sed vi cautionis, a patre arrogatore praestandae. In qua sententia ipsum quoque Schultingium versatum fuisse, non tantum apparet ex iis, quae ad edit. in 4to. adscripsit, ubi post *loc. Cujac. cit.* addidit: „sed haec mihi non placent: quorsum enim tunc cautio? & nūquam legitur, vere heredes esse eos, qui venissent, nisi impubes arrogatus esset.” Verum etiam ex adnotationibus ejus MSS., quas possideo, *ad Treutl.*

ler. Select. Disput. ubi ad Vol. II. Disp. XI. Th. 8. Lit. d. verb. & impuberi adrogato &c. adscripsit: quo casu non opus cum Cujac. ad L. 40. de vulg. & pup. subst. dicere, pupillum posse, vel testatum & intestatum decedere, vel duobus testamentis: revera enim uno decedit testamento patris arrogatoris; sed reliqua bona illis, ad quos ea res pertinet, heres restituere tenetur vi cautionis. Additur in L^{ge}: *Ceterum si fidei ejus &c. quia hoc non iudicio ejus*, id est, patris arrogatoris, *ad eum pervenit*, &c. Atqui nemo legatis, & fideicommissis praestandis ulterius onerari potest, quam a defuncto accepit. Vid. L. 1. §. 17. ad SCtum Trebell. & L. 9. Cod. de fideicom.

L. XXIII.

Non jus sanguinis, sed jus agnationis (1) adfert:] Cujac. Obs. XXVII. 6.

Nuptiis tamen etiam (2) eorum prohibitis.] Junge L. 14. de rit. nupt. Cujac. loc. cit. (3). Vid. ad L. 55. de rit. nupt.

- (1) An & jus patronatus? Vid. Cujac. Obs. VII. 1. An dignitatem? Vid. H. Canegeter. Obs. II. 18.
- (2) Vulgo alterutra harum vocum abest: apud Hal. prior. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed neutra vox delenda: recte Pothier. in not. ad h. l. verba *sed filiae meae* &c. usque ad *est filia* parenthesi includit, & *et eorum* refert ad nuptias inter adoptatum & uxorem, matremve adoptantis. Sensus adeo est, nuptias inter illas quoque personas esse prohibitas, licet nulla inter eas cognatio sit, ob solam scil. honestatem.
- (3) Et ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. — Seq. Legi 25. nihil ob stare L. 5. Cod. ne de stat. defunct. docet Schulting. in not. ad Vit. Ulpian. a Bertrand. descript. in Jurispr. Antej. p. 550. not. e. — Ad L. 26. vid. Cujac. ad Libb. Julian. Dig. in expl. ej. Leg.

L. XXVII.

Ex adoptivo natus &c. (1)] Facit L. 14. h. t. Inep- te D. Goth. in not. opponit L. 40. pr. h. t. nec conciliat. Tom. I. K (1)

(1) Qui *adoptatitius* dicitur, i auctore Festo, *hac. voc. add.* Cujac. *ad Libb. Julian. Dig. in expl. h. l.* Notat tamen Dacier. *ad d. loc. Festi*, *adoptatitium* Plauto dici ipsum adoptatum.

L. X X I X.

Si pater naturalis loqui quidem non possit, &c. (1) Idem in furdo & muto admittit Stryck. *de Jur. Sens. p. 242.* Immo, ut & adoptare possit.

(1) Additur in Lege: *Perinde confirmatur adoptio, &c.* Stricto enim jure non valet, cum verba requirat. Oteyz. & Olan. *Paralipom. & Elect. Jur. Civ. II. 7. §. 23. seqq.* in Thes. Meerman. *Tom. I. p. 447.* — De *seq. L. 31.* vid. Scheltinga, *Diss. de Emancipat. Part. I. Cap. 5. §. 6.* in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 512.*

L. X X X I I. (1).

(1) In *pr. Si pubes factus emancipari desideret.* Idem traditur in *seq. L. 33.* Adeoque frustra quidam dicunt, tunc non cogi patrem ad emancipandum, sed arrogationis effecta tantisper in suspenso fuisse. Vid. Scheltinga, *loc. modo cit.* Pro *statuendum* in Cod. Flor. diu fuit *statutum*, & *en* recentius suppletum. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui propterea conjicit, legendum *statutum*, litera *d* in *t* mutata. *Statuendum* tamen videtur rectius, quod & Hal. & aliae editt. habent.

§. I.

Privignum suum tutori adoptare permittendum. } Vid. Cujac. *Obs. II. 38. (1).* Lege Attica prohibebatur tutor, pupilli matrem ducere. Diog. Laërt. in *Solon. num. 56.* ubi Comm.

(1) Et *ad Libb. Rapiinian. Quæst. in expl. h. l. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 11.* — In *seq. L. 33.* pro *reciperare* Hal. edidit *recuperare.* Sed *reciperassent* occurrit quoque in *L. 31. de minorib.* & rursus

ius recipere in *L. 23. §. 1. ex quib. causis maj.*
 Alia loca habet Briffon. *de V. S. in voc.* & sic Veteres libros saepe habere, notat Graevius, *ad Sueton. in Neron. Cap. 6. edit. Oudend. p. 645. add. Drakenborch. ad Liv. VII. 18. 1. & Cortium, ad Ciceron. Epist. ad Divers. XIII. 77.*

L. XXXIV.

Quaestum est, si tibi filius &c.] Facit *L. 48. de pact.*
Et Labeo putat, nullam esse actionem:] Noodt. *ad h. t. in pr.* intelligit *legis actionem (1)*: non recte, ratio Pauli alio tendit (2).

(1) Eodem modo Cujac. *ad Libb. Paul. Quaest. in expl. h. l.*

(2) Vid. Scheltinga, *laud. Diff. Part. I. Cap. 3. §. 133 p. 495. seq.*

L. XXXV.

Per adoptionem dignitas non minuitur,] Vid. *L. 6. §. 1. de Senator. (1).*

(1) Ad quam vid. notata. add. Cujac. *ad Libb. Paul. Respons. in expl. h. l.*

L. XXXVI.

§. 1.

Apud Proconsulem &c.] L. 2. pr. de offic. Procons. (1).

(1) Add. Cujac. *ad Lib. XVIII. Paul. Respons. in expl. h. l. Manumitti* hic & alibi dicitur pro *emancipari*. Vid. Briffon. *de V. S. in voc. num. 3. & Schelting. laud. Diff. Part. I. Cap. 1. §. 5. p. 477. seq.* Quapropter Tribonianum carpit Balduin. *loc. supra cit. p. 808. seq.* — In *seq. L. 38.* Marcellum respexisse ad adoptionem a femina factam, putat Finestr. & de Monzalv. *Praet. ad tit. de inoffic. testam. Cap. 3. §. 25. p. 54.* Sed quidni & ad alias adoptiones non jure factas respexisset? Conf. J. O. Westenb. *in D. Mar-*

co., p. 281. seq. Quem & *ibid.* vid. de seq. L. 39. Ad cuius Legis verba *adhibitis etiam his, qui contradicent*, vid. & Forner. *Rer. Quotid.* V. 7. in Thes. Otton. Tom. II. p. 261.

L. X L. (1).

- (1) Hanc Legem exposuit Joh. van Nispen, *Diff. ad Modestin. Libb. Different. Cap. 2.* in Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 11. seqq. Vid. & Cujac. *ad Libb. Modestin. Different. in expl. h. l.* Pro *in adoptionem contingit* Hal. habet *in adoptione* &c. Sed vid. notata superius, pag. 3. in fin. & seq.

§. 1.

Et utique plenae pubertatis, id est, decem & octo annis &c.] Al. *plena pubertate*: non opus (1).

- (1) *Plenae pubertatis* scil. annis. Verba *esse debet*, quae praecedunt, subaudit van Nispen, *d. loc.* p. 13. Qui *ibid.* p. 14. seq. monet, minus recte Sam. Petit. *ad LL. Attic. Lib. II. Tit. 4.* in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 218. existimare, verba *id est, decem & octo* non esse Modestini, sed a manu Triboniani profecta. Vid. & Schulting. *ad Paul. Sent.* III. 4^a. §. 2. not. 5. & Noordkerk. *Obs. Cap. 4.* p. 79. Hujus aetatis definitionem fluxisse e jure veteri, secundum quod maiores XVII. annis nuptias contrahere demum poterant, observat Ampl. Laur. Petr. van de Spiegel, *Spec. de Formis negotiorum in Jurispr. Rom., quae ex omnib. et exemplis fortuitis originem traxerunt*, Cap. 1. §. 6. Lugd. Batav. 1758. — De seq. L. 41. vid. Pothier. in not. *ad tit. de his qui sui vel al. jur. sunt*, num. 14. Pro *redadoptavit* alii habent *readoptavit*, vel *readoptaverit*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Utrumque rectum videtur. Sic & *reacendo* & *redacendo* dicitur. Verum *τὸ denovo*, quod additur, potuisset omitti; sed saepe pleonastice Nostri loquuntur. Vid. notata superius ad L. 2. §. 17. *de Orig. Jur.* Similiter *rediisse rursus* dixit Florus, L. 3. in fin. ubi vid. Duker.

§. 2.

Spado adrogando &c.] Videtur contrarium de *castrato* tradidisse in *hoc Libro Differentiarum*. Noodt. *ad h. t. pr.*

L. XLII.

Etiam infantem in adoptionem dare possumus.] Exemplum apud Dion. Cass. *Hist.* p. 533. (1).

(1) In *seq. L. 43. pro ex filio vel incerto* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* II. 9. §. 3. p. 66. legit *ex filio certo vel incerto*. Hal. *vel incerte*. Vulg. *vel deinceps*. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui nihil mutandum putat, sed *ex filio vel incerto* idem valere, quod univ. *ex aliquo filio*.

L. XLIV.

Ut etiam jure Legis nepos suus esset, quasi ex Lucio &c.]
Ut tam jure legeque nepos suus esset, quam si &c. Balduin. *in Jurispr. Mucian.* p. 131. [in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. I. p. 495.] (1) ex Gellio, *Noct. Attic.* V. 19. Duaren. *Disp. Anniv.* II. 14. Facit huc Appian. *de Bell. Civil.* III. p. 947. Et ita Cod. MS. Ranconeti (2), & sic habet edit. 1552. Lectio tamen vulgaris (3) habet sensum. Vid. Noodt. *ad h. t. pr.*

(1) Et in *not. ad h. l. ibid.* p. 809. Probat hanc emendationem quoque Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 3. item Wissenb. *in Exercit. ad Pand. Disp.* IV. §. 37. Van Eck. *Thes. Jur. controv. Thes.* 36. p. 6. H. J. Arntzen. *Miscellan. Cap. 2.* p. 21, *seq.* Pothier. *in not. ad h. l.*

(2) Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(3) Quam & retinet Franc. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap.* II. 2. num. 5. in *Thes. Meerman.* Tom. V. p. 122. eamque defendit Conynenberg. *Diff. de Adoptionib.* p. 76. *seq.*

L. XLV.

PAULUS *Lib. III. ad Legem Juliam & Papiam.*] Jac. Gothofred. *ad L. Jul. & Pap. p. 290.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 223.] Heinecc. *ad eand. Legem, p. 97.* [& p. 335.] (1).

Onera ejus, qui in adoptionem datus est, &c.] Facit L. 14. *de rit. nupt.*

(1) Ambo hic intelligunt onera dotis dandae, & elocandorum liberorum.

L. XLVI.

ULPIANUS *Lib. IV. ad Legem Juliam & Papiam.*] Jac. Gothofred. *ad L. Jul. & Pap. p. 287.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 220.] (1).

Libertinum tamen cum manere, non dubitatur.] L. 32. *de rit. nupt.* Vid. Cujac. *Consult. LVI.* Gruter. *Inscript.* p. 752. num. 10. Sed inde nihil sequitur, & forte non recte annotavi (2).

(1) Add. Ramos del Manzan. *loc. modo cit. II. 23. num. 13. p. 205.* & Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. p. 265.*

(2) Forte, optime Schultingi! locum Gruteri annotasti ex Vertran. Mauro, *de Jure Liberor. Cap. 43.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1075. qui ex hac Inscriptione colligit, filiam in contubernio progenitam, & a domino, vel ante, vel post patrem, vel una cum patre manumissam, appellari *naturalem*. Profecto, ut liberos in servitute quaesitos in potestate habeamus, beneficio Principis opus est, quo matrimonium confirmet: alioquin enim, licet cum parentibus libertatem acceperint, neque parentibus sui heredes sunt, neque legitimi liberi habentur. Vid. Noordkerk. *Obs. p. 138. seq.* ubi plura de hac Lege. Pertinet adeo locus Gruteri ad priorem Legis partem.

TITULUS VIII.

DE DIVISIONE RERUM, ET QUALITATE.

L. I.

Aut publicae sunt,] Quibus continentur & communes, & universitatis (1); & sic voce communium has tres species exprimit Cicer. de Offic. I. 7. Ut communibus utatur pro communibus, privatis ut suis.

- (1) Conf. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 1. & Wieling. *Leç. Jur. Civ.* I. 11. Præcedentia verba *veluti muri, & portae &c.* Riccius, *Vind. Jur. Cap.* 7. in *Thef. Otton. Tom.* II. p. 776. ita interpungit: *Veluti muri, & portae civitatis quodummodo, divini juris sunt.* Sed vid. D'Arnaud. *Var. Conj.* I. 14. p. 92. Ceterum alii alio modo rerum divisionem faciunt; & saepe Vett. in dividendo variare, notant Cujac. *Obs.* XV. 33. & Schulting. *d. loc.* Rerum autem divisionem in *corporeales & incorporeales*, quæ apud Cajum sequitur in §. 1. non recte docet Hoogwerff. *Diff. de Var. Jur. Rom. partibus non redolentib.* in *Nov. Thef. Diff. Jurid. G. Oelfichs. Vol.* III. *Tom.* II. p. 90. seqq. add. Waleh. *ad Hoepf. Comm. ad tit. Inst. de reb. corp. & incorp.* & auctores ibi citatos. Pro quæ tangi possunt apud Cajum, in *Inst.* II. 1. §. 2. in *Jurispr. Anteq. Schult.* pag. 73. legitur *quæ manu tangi possunt*; & sic Cajum scripsisse; sed Tribonianum vocem *manu* omisisse, putat Glück. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld*; *Hoc tit.* p. 457. in not.

L. II.

Quaedam naturali jure communia sunt omnium, quaedam universitatis,] Sic & Basilic. [Tom. VI. p. 163.] & Schol. Basilic. [ibid. p. 166.] Sed quaedam publica putat excidisse Otto, ad pr. Inst. h. t. quod diu cogitavi (1).

- (1) Add. Huber. *in Eun. Rom. ad h. l.* & Wieling. *loc. modo cit.* Minus recte dissentit Noodt. *Probab. I. 7. & 8. & ad h. t. in pr.* existimans, *res communes & publicas* esse prorsus easdem. Contra Noodtium disputavit Waechtler. *in Opusc. a Trotz. edit. p. 209. seqq.* Vid. & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 6.* Si quis tamen nolit verba *quaedam publica* contextui inferre, is possit dicere, Marcianum verba *quaedam universitatis* latiore sensu sumsisse, sub iisque comprehendisse tam *res populi*, quam collegii alicujus liciti. Vid. Huber. *d. loc.* Plane ut Cajus vocem *universitatis* accipit in *praec. L. 1. pr.* — Ad *seq. l. 3.* quaedam notavit J. T. Mathews, *Diff. supra laud. de Florentino, ejusque sex Libb. prior. Inst. p. 51.* ubi recte quoque monuit, non necesse esse, ut verbo *invenimus* addatur *et occupamus*. Alia similia loca habet Jac. Gothofred. *Diff. de Famos. latron. investig. in ej. Oper. minor. a Trotz. edit. p. 591. seq.*

L I V.

Capenatis] Vid. Ortel. *Thes. voc. Capena. (1).*

- (1) Luc. Holstenius corrigit *Capreatis*. Vid. Berkel, *ad Steph. Byzantin. de Urbibus, voc. καπρη.* Alii malunt *Capenatibus*. Vid. Otton. *in Praef. Tom. I. Thes. Jur. p. 42.* Burman. *ad Sueton. in Tiber. Cap. 60.* legit *Cajetanis*. Schol. Basilic. *Tom. VI. p. 166.* habent *Καπρεάτοις*. Praecedit: *dum tamen villis, et aedificiis, et monumentis*, in litore scil. jam exstructis, *abstineatur*. Conf. *L. 6. pr. eod.* Pro *abstineatur* Hal. edidit *abstineat*, & sic etiam legitur in *§. 1. Inst. eod.* Vid. de La Rue, *Amen. Jur. Obs. Cap. 10.* in *Thes. Otton. Tom. V. p. 1502.* De *monumentis* quaedam notat D'Arnaud. *Var. Conj. I. 13. p. 87.* Sequitur: *sicut & mare*. Pro quo forte legendum *sicut est mare*, conjicit Wieling. *Lect. Jur. Civ. p. 40. in not.* Saepe hae voces in MSS. confunduntur. Vid. Drakenborch. *ad Liv. VII. 40. 1.*

§. 1.

Sed (1) flumina pens omnia, & portus publica (2) sunt.]

sunt.] Et adeo *publica* praesumuntur. Sande, *Decis.* V. 2. 2.

- (1) Noodt. *Probab.* I. 8. pro *sed* legit *sed et*, vel τὸ *sed* putat a Marciano pro *sed et* usurpari. Sed vid. Waechter. *loc. modo cit.* p. 214.
- (2) Hal. *publici*: non opus. Saepe Adjectivum pluribus Substantivis diversi generis junctum remotiori convenit. Sic Sallust. *Jugurth. Cap.* 17. *Quae loca, & nationes &c. minus frequentata sunt.* Ubi vid. Cortium. add. Sanct. *Minerv.* IV. 8.

L. V.

Et ex mare reducere,]. Non pertinent huc. Cujac. *ad* §. 4. *Inst. h. t.* Nec sunt in Basil. [*Tom.* VI. p. 163.] Mentionem *maris* incogitantiae adscribit Noodt. *ad h. t.* VI. *Satis de fluminibus &c.* (1).

- (1) Forner. *Rer. Quotid.* II. 10. in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 171. ὑπεροχολαν esse dicit. Sed sic non tollitur difficultas. Schroder. *Obs.* II. 5. p. 120. locum hunc ita restituit: *retia ficcare, & ex nave reducere onus aliquod, & in his reponere, &c.*

L. VI. (1).

- (1) De locutione *in tantum* vid. notata superius ad L. 36. *de Legib.* De ipsa Jcti doctrina vid. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 5. & Noodt. *ad h. t.* VI. *Tertia species &c.* circa fin. *Soli* est Genitivus a Nominativo solum. Vid. & Pothier. *in not. ad h. l.* Adeoque minus recte τὸ *et* Haloander omittit.

§. I.

Universitatis sunt, non singulorum, &c.] Adeoque elegans magis, quam verum dictum Pisonis apud Ciceron. *Tusc. Quaest.* III. 20. *Nolim, inquit, mea bona, Gracche, tibi viritim dividere libeat; sed si facias, partem petam.*

Veluti — & similia,] Haec verba in Florent. (1) deesse, dicit Best. *de Rat. emend. Leges, Cap. 17. num. 7. p. 171.* Abesse possunt: exstant tamen in edit. Florent. Debuerat ille laudare auctorem suum.

Ideo & libertus &c.] *Ideo* abesse a Florent. (2) dicit Best. *d. loc. p. 172.* Exstant tamen in edit. Florent., nec debuerat omittere auctorem suum. Ipse legit *ut et &c.*

(1) Immo absunt ab edit. Haloandr. Vid. Brœnem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Bestium refutavit G. van Velen, Diff. de Quibusd. Juris Locis, Cap. 7. Lugd. Batav. 1743. & Marokart. Probab. rec. lect. Part. I. p. 53. seq.* De stadiis quaedam habet Pancirol. *Thes. Var. Lect. I. 46. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 999. seq.*

(2) Immo abest ab edit. Haloandr. Bestium fefellere signa Editorum in contextu. Vid. Noordkerk. *Obs. Cap. 4. p. 82. seq.* Quod vocula *ideo* hic ter repetitur, minus quidem elegans est, non tamen sine exemplo. Vid. H. Canneget. *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom. Cap. 21. p. 283. add. Drakenborch. ad Liv. I. 3. 9. & Curtium, ad Ciceron. Epist. ad Divers. I. 5. 8.*

S. 3.

*Quae publice consecratae sunt, non private:] Privatae, Otto, de Tutel. Viar. Part. I. Cap. 14. p. 305. (1). (1) Semel autem aede sacra facta, etiam diruto aedificia, locus sacer manet.] Nec alienari potest. L. 73. pr. de contrah. emt. Nisi alia Lex dicta sit. Plin. X. Epist. 58. Facit huc dictum Seneca, de Ira, II. 31. *Sacrae partes sunt, si universum venerabile est; & de Consol. ad Helv. Cap. 13. notat, ruinas tales adoratas fuisse (2).**

(1) *Sacra privata, & sacra privatim, seu privata auctoritate, constituta probe distinguenda sunt.* Vid. Heinecc. in *Addit. ad Vimm. Comm. ad S. 8. Inst. h. t. num. 3.*

(2) An res sacra, mutato Principatu, in usum profanum adhiberi possit, vid. Jo. van der Linden, *Adnot. ad Voet.*

Voet. Comm. ad Pand. hac tit. §. 6. & ibi citt. auctores.

§. 4.

Et licet postea ratum habuerit,] In §. 9. Inst. h. t. legitur non habuerit: utrumque potest defendi. Vid. Vinn. ad d. §. 9. Inst. (1).

(1) Vera tamen lectio est *ratum habuerit*, quam & confirmat Theophil. in *Paraphr. ad d. §. 9. Inst.* ubi vid. Reitz. add. Heinecc. in *Additam. ad d. loc. Vinn.* & Ampl. A. G. Besier, *Diff. de Ratihabitione, Cap. 3. §. 6.* Lugd. Batav. 1778. — Praecedit: *religiosum locum unusquisque sua voluntate facit*, &c. Aliud juris fuisse, si pestilentia grassaretur, ex Constitutione D. Marci, cujus meminit Capitolinus, in *Vit. M. Anton. Philos. Cap. 13.* quando non licuit, ubi quis vellet, sepulcrum facere, sed loco publice plerumque designato, & a vivorum commerciis longius remoto, probabiliter docuit Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. II. §. 4.* propterea apud Capitolinum pro *ne uti quis vellet* &c. legens *ne ubi quis vellet, fabricaret sepulcrum.* Paulo aliter Bynkersh. *Obs. IV. 22.* Casaubonus, Gruterus, alique haud dubie minus bene locum Capitolini intellexere.

§. 5.

Cenotaphium] Qualia quandoque plura uni exstructa. Dion. Halicarn. *Antiq. Lib. I. p. 43.* De illis & Freher. *Parerg. I. 23.* [in Thes. Otton. Tom. I. p. 891. *seqq.*] (1). *Placet locum esse religiosum:]* Quo posito habet de eo locum poena sepulcri violati: de qua quaesitum, Sulpit. Victor. *Inst. Orat. p. 262.*

Sicut testis in ea re est Virgilius (2).] *Aeneid. VI. vs. 501.* Vid. Thes. Jur. Otton. Tom. III. p. 343. (3). — Quem a Marciano male adductum, putat Pagan. Gaudent. *Jurid. Exposit. I. 16.* [in eod. Thes. *ibid.* p. 357.] Vid. & Scip. Gentil. *Parerg. II. 16.* [in eod. Thes. Tom.

Tom. IV. p. 1334.] qui ait, Marcianum & Virgilium non de simplici agere cenotaphio, sed quod instar veri colitur.

- (1) De *cenotaphiis* in universum vid. van Vryhoff. *Diff. ad L. 6. §. 5. h. t.* in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. III. p. 194. *seqq.* & Obs. Cap. 18. & R. M. van Goens, *de Cenotaphiis*, p. 21. *seqq.*
- (2) In Pand. Flor. *Vergilius*: quemadmodum scribendum esse, ex Lapidibus antiquis docet Joseph. Castalio, *de Recta scribendi Vergilii nominis ratione*, in *Miscellan. Italic. erudit.*, p. 117. *seqq.*
- (3) Alii cogitant de loco *Æneid.* III. vs. 301. *seqq.* Vid. v. gr. van Vryhoff. *d. Diff.* p. 197. & Otton. *in not. ad §. 9. Inst. h. t.*

L. VII.

Divi Fratres] Qui de *sepulturis* multa fanciêre. Capitulin. in Marco, Cap. XIII.

Contra rescripserunt.] Et hoc rescriptum sequendum invita stricta ratione juris, maxime Pontificii. Vid. Jac. Gothofred. *Diatrib. de Cenotaph.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 334. *seqq.*] (1).

- (1) De pugna inter *hanc* & *præc. L. 6. §. ult.* multi multa scripsere. Vide, præter citatos a Schultingio, quos plures laudat van Goens, *loc. modo cit.* p. 25. quibus addi possint Galvan. *de Usufruct. Cap. 30. num. 2.* Bynkersh. *Obs.* I. 5. Van Vryhoff. *loc. modocitt.* H. Cannegiet. *Obs.* III. 5. Van Vaassen, *Animadv. Critic. ad Fastos Rom. Sacros*, p. 230. Schroder. *Obs.* II. 5. p. 120. *seqq.* H. J. Arntzen. *Miscellan.* p. 28. & 314. C. F. Hommel. *Opusc. Jur. univers. a C. G. Roessig. edit. Part. I.* p. 187. *seq.* Mihi oleum & operam perdere videntur, qui doctrinam Marciani cum rescripto Divorum Fratrum conciliare student. Neque etiam probabile est, Marcianum hoc rescriptum ignorasse. Vid. Noordkerk. *Obs.* p. 100. Adeoque nihil superesse videtur, nisi ut dicamus, Marcianum hac in re a Divis Fratribus dissensisse, & contra eorum rescriptum respondisse: quod sæpius a Jctis factum. Vid. Schulting. *Diff. pro Rescript. Impp. Rom.* p. 167.

- p. 167. seq. & Brenchman. *de Eurenatic. Cap. 7.*
 p. 131. Non tamen ideo necesse est, antinomiam hic statuere: nam Tribonianus rescriptum Divorum Fratrum Fragmento Marciani haud dubie non alia mente ilico subjecit, nisi ut significaret, hoc rescriptum esse sequendum. Simile exemplum vid. in *L. 16. §. ult. & L. 17. de pec. constit.* Alia exempla habet Bynkersh. *loc. cit.*

L. VIII. (1).

- (1) *De eo, quod Jure Rom. sanctum est*, disputavit P. Changuion. Lugd. Batav. 1752.

§. 1.

Sanctum autem dictum est a sagminibus.] Immo a *sancio*. *L. 9. §. 3. h. t.* quod ab ἀγλῶ derivat Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 39. p. 346. (1).*

Sunt autem sagmina quaedam herbae &c.] Vid. Plinium, *Hist. Nat. XXII. 2. & XXV. 9. seu 59. (2).*

Sicuti Legati Graecorum ferunt ea, quae vocantur cerycia.] Vid. Plinium, *Hist. Nat. XXIX. 3. seu 12. (3).*

- (1) Vid. & Scip. Gentil. *Orig. ad Pand.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1356. & Schulting. in *Enarr. h. t. §. 10.*

- (2) Add. Livium, l. 24. ibique Interpp.

- (3) Add. Brisson. *de V. S. voc. Cerycia.* Const. Land. *Exercit. Lib.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1403. Gronov. *ad Grot. de Jure Bell. ac Pac. III. 3. §. 8.* Hal. vocem hanc Graece edidit κηρυκεῖα. Quid κηρύκειον fuerit, exponit Suidas, in *Lexic. h. v.* In seq. §. 2. pro *immitteretur* alii habent *committeretur*; & sic quoque Schol. Basil. Tom. VI. p. 169. χρῆ καλύεσθαι, ἵνα τὸ πλημμεληθῇ κατ' αὐτῶν. Sed Basilic. habent οὐκ ἔξεσι βλάπτειν ἢ ἐμβάλλειν τὶ τοῖς τεύχεσιν. Adeoque *in muros immittere* hic idem videtur, quod *in muros immittendo committere*. Vid. Brenchm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. I X.

ULPIANUS *Lib. LXVIII. ad Edictum.*] Junge L. 1.
ne quid in loc. sacro fiat.

Sacra loca ea sunt, quae publice sunt dedicata:] Vid.
 Ciceron. *pro Domo*, Cap. 49. Balduin. *in Scaevol.* [in
Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 476. seqq.]

§. 1.

*Sciendum est, locum publicum tunc sacrum fieri posse,
 cum Princeps eum dedicavit, vel dedicandi dedit potesta-
 tem (1).]* Dio Cassius, *Histor. Lib. LVII. p. 608.* Τὰ
 τὲ ἀγάλματα καὶ τὰ ἡρώα αὐτοῦ, καὶ ὅσα οἱ δῆμοι, καὶ ἕσα
 οἱ ἰδιῶται ἐποιοῦν, τὰ μὲν αὐτὸς καθιέρου, τὰ δὲ τῶν ποντιφικῶν
 τινὶ προσέτασσε. *Statuas & fana, ei (Augusto) a populis,
 aut privatis facta, partim ipse (Tiberius) dedicavit, par-
 tim sacrandae alicui Pontificum injunxit.*

(1) Penes quos rei consecrandae potestas fuit, cum libera
 republica, tum sub Imperatoribus, egregie expositum
 est in Dissertatione Henric. van Alphen, *de Rei conse-
 cratione*, §. 5. Lugd. Batav. 1791.

§. 2.

Sacrarium est locus, &c.] Vid. Festum, voc. *secepti-
 ram.* ubi Ursin. (1).

*Et solent, qui liberare (2) eum locum religione volunt,
 sacra inde evocare.]* Quae evocatio differt ab *exauguratio-
 ne*, de qua Raeyard. *Conjectan.* II. 17.

(1) Add. Cortium, *ad Ciceron. Epist. ad Divers.* XIII. 2.

(2) Usitatum hac in re verbum. Vid. Duker. *ad Flor.* I.
 7. 8. Quaedam de *evocatione sacrorum* notarunt quo-
 que Conit. Land. *Praetermiss.* in Thes. Otton. Tom.
 III. p. 1453. Fopp, ab Aezem. *Diff. Jur. Civ.* I. 3.
 in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 807. P. Faber, *Se-
 mestr.* II. 4.

§. 3.

§. 3.

Proprie dicimus sancta &c.] Vid. Noodt. *ad h. t.* vñ. *Tertia species rerum nullius &c.* (1).

(1) Add. D'Arnaud. *Var. Conj.* l. 14. Egit de hoc loco etiam Caes. Costa, *Var. Ambig. Jur.* III. 28. in Thef. Otton. *Tom.* IV. p. 1267. Pro *etsi Deo non sit consecratum* Ulpianum scripsisse *etsi Jovi &c.* putat Wissenb. *Emblem. Tribon.* Cap. 1. p. 10. Sed vid. Wybon. *in Tribon. defens.* Cap. 1. p. 229. add. notata superius ad *L. 2. de Just. & Jur.* — In seq. §. 4. verba *muros reficere* Bynkersh. *Quaest. Jur. Publ.* II. 14. interpretatur *muros, ex qua causa antea dejectos, rursus exstruere.*

L. X.

POMPONIUS *Lib. VI. ex Plautio.]* Junge *L. 50. de adq. rer. dom.* (1).

(1) *In mare pro in mari.* Vid. de hac scriptura Drakenborch. *ad Liv.* XXVIII. 6. 2. Pro *mare occupatum* Hal. habet *a mari &c.* Sed etiam alibi haec praepositio in constructione Passivorum omittitur. Vid. Drakenborch. *ad Liv.* IV. 17. 10.

L. XI.

Nam Cives Romanos alia, quam per portas, egredi non licet:] *Ingredi,* Basilic. [*Tom.* VI. p. 164.] add. *L. 3. §. 17. de re milit.* Noodt. *ad h. t.* vñ. *Tertia species &c.* (1).

Nam & Romuli frater, Remus, occisus traditur (2) ob id, &c.] De quo Voet. *de Jure milit.* Cap. 4. num. 29. seq. Sed parum ex historiae fide. — Hoc, ut flagitium, alii traducunt.

(1) Lektionem Florentinam *egredi* defendit Marckart. *Probab. rec. lection.* Part. I. p. 80. add. Walch. *ad [Eckhard. Herm. Jur.* I. 7. §. 304. — Num poena capitis

pitis spectet tantum ad muros Urbis Romae, an vero etiam ad muros Municipiorum, inter Interpp. disputatur. Negat Wissenbach. *Disput. ad Instit. Disp. IX. Thes. 19.* & Huber. *in Praelect. ad h. t. Inst. §. 11.* Sed vid. Lyclam. *Membran. III. 6.* Noodt. *loc. cit.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 10.* Dissertationem *de Sanctitate moeniorum ad L. ult. D. de rerum divis.* conscripsit H. Borgerink. Lugd. Batav. 1737.

- (2) Facit huc Ovid. *Fastor. Lib. III. vs. 69. seq. & Lib. IV. vs. 839. seqq.* Vid. Const. Land. *Exercit. Lib. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1403.* & Otton. *in Praef. Tom. IV. Thes. Jur. p. 19.* Alios auctores, qui de nece Remi egerunt, citat Duker. *ad Flor. I. 1. 8.*

TITULUS IX.

DE SENATORIBUS.

Nihili Senatum fecit Justinianus, Procop. *Ayend. p. 64. (1).* Vid. tamen, *p. 123.*

- (1) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* De *Senatu Romano* scripsere, quos citat Bach. *Hist. Jur. II. 1. §. 12. not. k.* *Senatus* unde dictus, Adduens. *Explic. I. 7.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 512. seqq.* De *Senatoribus*, & *Patriciis* Pancirol. *Thes. Var. Lect. II. 8.* in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 1118. seqq.*

L. I.

Consulari feminae utique Consularem virum praeferendum, &c.] Refer ad casum *L. 8. de pact.* cum Gloss. add. P. Fabrum, *Semestr. I. 2.*

Sed vir Praefectorius an Consulari feminae praeferatur, videndum. Putem praeferri, quia (1) major dignitas est in sexu virili.] Alioquin dignitas Consularis major. Sidon. Apollin. *II. Epist. 13. & V. Epist. 16.* add. Fab. *d. loc.*

- (1) De hac ratione vid. & Const. Land. *Exercit. Lib.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1403. In Pand. Flor. quondam fuit *qua*, sed inde *quia* factum. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui addit, *qua* retinere Vintimillium, praeëunte Ant. Augustino, *Emend.* II. 2. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1468. — Ad seq. §. 1. quaedam monuit Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 116. Pro *adicit*, ut Flor. hic & alibi scriptum est, Hal. habet *adjicit*: sine causa. Saepe enim *adice-re*, *inicare*, *reicere*, & alia cum *jacio* composita, in Libris Vett. & Inscriptionibus scribi, docent auctores, quos laudat Duker. *ad Flor.* I. 10. 5.

L. I I.

Cassius Longinus (1) *non putat ei permittendum, &c.*] Vid. Rittersh. *ad Novell. Part.* IX. Cap. 6. num. 52.

Propter turpitudinem] Crimen *repetundarum* videntur intelligere Basilic. [Tom. I. p. 180.] adde sequentia.

Vel testimoniū dicere,] Vid. L. 20. §. 5. *qui test. fac. poss.*

- (1) De quo vid. notata superius ad L. 2. §. 47. *de orig. Jur. not.* 20.

L. I I I.

Divus Severus & Antoninus] Cur non *Divi*? An sub Caracalla haec scripsit? (1).

- (1) Vix putem: recentior enim est Ulpiano, cujus discipulus fuit. L. 52. §. 20. *de furt.* Hic autem pleraque sua sub Caracalla conscripsit. Vid. Schulting. *in not. ad Vit. Ulpian. a Bertrand. descript.* in *Jurispr. Antejustin.* & *ad Ulpian. Fragm. tit.* 17. §. 2. *not.* 11. Forte adeo legendum *Divi*. Voces hae saepe confusae sunt. Vid. Noordkerk. *Obs.* Cap. 1. p. 14. & H. Cannegiet. *Obs.* II. 1. p. 141. Plura de Modestino vid. apud Joh. van Nispen, *Diss. ad Fragm. Modest. ex Libb. Differ. Cap.* 1. in Thes. *Diss. Jurid.* G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 3. *seqq.* & Bach. *Hist. Jur.* III. 2. *sect.* 5. §. 41. p. 483. edit. Stockman.

man. Pro *senatorem remotum* in Cod. Flor. scriptum fuisse *senatorem*, & recentius demum *remo* additum, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse putat, tantum *mo* desiderari. Sed rectius, ut videtur, Gebauer. *ibid.* solam literam *o* Librario excidisse censet, & legendum *senatoreMotum*, id est, *senatorem motum*. — Ad *seq. L. 4.* vid. Vertran. Maurum, *de Jure Liberor. Cap. 23.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1024.

L. V.

ULPIANUS *Lib. I. ad Legem Juliam & Papiam.*] Explicans id caput, quod est in *L. 44. de rit. nupt. (1).* *Verum adoptivum quoque,*] Vid. *L. 35. de adoption. (2).*

An ante dignitatem Senatoriam.] Vid. *L. 2. §. 2. de Decurionib. (3)* *L. 9. §. 14. de poen.* Idem in eo, qui antequam nobilis fieret, filium suscepit, Carpzov. *Definit. Forens. Part. II. Const. 10. Def. 32.* — D. Goth. *in not.* „Immo interest: nam qui ante nati sunt, privati videntur. *L. 11. Cod. de dignitatib.*” Sed vid. ad illam Legem (4).

(1) Ad quod caput hanc Legem referendam, nec non *LL. 6. 7. 9. 10. h. t.* monuit quoque *in Enarr. h. t. §. 3. add.* Cujac. *Obs. XXIV. 3.* & Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. II. 2. seqq.* in Thes. Meerman. Tom. V. p. 120. *seqq.* qui & Leges illas *ibid.* explicuit.

(2) Sequitur: *neque intererit, a quo &c.* id est, ex qua familia, quantumvis humili. Heinecc. *ad Leg. Jul. & Pap. Popp. p. 112.*

(3) Add. Curtium, *Εἰκασίων, Cap. 20.* in Thes. Otton. Tom. V. p. 304.

(4) Ad quam Legem sequentia notavit: „Haec Lex in *pr.* agit de oneribus, quae patri incumbunt, quae in filium ante dignitatem susceptum transire, Impp. negant. Nam in hac Lege actum est de praestatione *glebali*, quam praestabant Senatores nomine suarum possessionum, ut agnoscitur ex Fragmento *L. 1. Cod. Theod. de Senator.*

nator. [Tom. II. p. 7.] add. Zosim. II. 38. Sed in honoribus ipsis par cum post natis erat conditio, & de hoc agit pars posterior hujus Legis. Vid. Jac. Gothofred. *ad d. L. 1. Cod. Theod.* Ita non obstat *L. 5. D. de Senator.* & *L. 22. §. 5. ad municip.* Illud autem *glebale* post sublatum, & hinc a Triboniano omissa de eo mentio. add. Cujac. *h.* Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult.* Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 112. Jac. Coymans, *Disp. ad L. 5. D. de Senatorib. Cap. 4.* Lugd. Batav. 1726.

L. V I.

PAULUS *Lib. II. ad Legem Juliam & Papiam.] L. 44. de rit. nupt.*

Senatoris filius est & is, quem in adoptionem accepit:] Et amisit vetus nomen. Cicer. de Legib. II. 3.

§. I.

Quia non amittitur Senatoria dignitas adoptione inferioris dignitatis: &c.] Vid. *L. 35. de adoption.* add. Ciceron. *pro Domo, Cap. 14.* & Noodt. *ad tit. de adoption. vi. Illud quale, &c. (1).* Aliud circa Jus Gentis Patriciae, & Plebejæ. Perizon. *Diff. de Constit. Divin. super ducend. defunct. fratr. uxore,* p. 98. Heinece. *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 113. *in fin. & seq.*

(1) Vid. & Schulting. *in Enarr. tit. de adoption. §. 13.* ubi locus Ciceronis vitiose citatus est. De locutione *adoptione inferioris dignitatis* vid. Puttman. *Opusc. ex Observ. Batav. p. 17. med.*

L. V I I.

ULPIANUS *Lib. I. ad Legem Juliam & Papiam.] L. 44. de rit. nupt.*

Emancipatum a patre Senatore, quasi Senatoris filium haberi placet.] Quasi improprietas verbum esse, vult Heinecc. *loc. modo cit. p. 113.*

§. 1.

Nec enim proprie Senatoris filius dicetur &c.] Sed tantum quasi: multo minus, qui & conceptus est moto patre. Heinecc. d. loc. p. 115.

§. 2.

Sed si pater amiserit dignitatem ante conceptionem hujus: &c.] Vid. L. 3. de interd. & releg. Fab. in Cod. II. 4. 8. not. 2. (1).

(1) Obstat L. 11. Cod. de quaestione. Sed vid. Burgium, *Elect. Cap. 20.* in Thes. Otton. Tom. I. p. 342. seq. Forner. *Selection. II. 20.* in eod. Thes. Tom. II. p. 70. Pothier. *in not. ad h. l.*

L. VIII.

IDEM Lib. VI. Fideicommissorum.] Junge L. 52. §. 2. de judic. (1).

Feminae &c.] Quibus aliquando etiam a Principe hic honos est datus & titulus. Dion. *Excerpt. Lib. LXXIX. p. 913.* Immo & ornamenta talia interdum feminis data. Vid. locum singularem Lampridii, *in Heliogab. Cap. 4.* ubi Casaubon.

Feminis enim dignitatem clarissimam &c.] Facit huc Euripid. *Elect. vs. 936. (2).*

(1) Add. Cujac. *Obs. XXIV. 3.* & Schulting. in *Enarr. h. l. §. 3.*

(2) Alia loca habet Const. Land. *Exercit. Lib.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1404. — Ad seq. L. 9. vid. & Cujac. *ad Libb. Papinian. Respons. in expl. ej. l.* Explicanda scil. Lex est ex *praecc. L. 7. §. 1.* ex qua constat, ob amissam a patre dignitatem Liberos eam non amittere. Sensus Legis adeo hic est: si filia Senatoris nupserit Liberto, has nuptias, Lege Julia & Papia vetitas, non fieri legitimas, etsi pater deinceps Senatu motus sit: *nam quaesita dignitas &c.* id est, nam dignitas

Se-

Senatoria liberis per patrem quaesita iis non aufertur, propterea quod pater eam amiserit: atque adeo nuptiarum impedimentum, licet pater deinceps Senatu motus sit, non cessat. — Legem 10. pertinere ad Caput Legis Juliae in *L. 44. de rit. nupt.* docet & Conrad. *Parrerg.* p. 493. add. citatos ad *praec. L. 5. not. 1.*

L. X I.

Senatores, licet in urbe domicilium habere videantur,] Quam multos illorum nunquam vidisse, dicit Augustin. *de Civitat. Dei*, V. 17. *Num quid non multi Senatores sunt in aliis terris, qui Romam nec de facie quidem norunt?* Debuere tamen in Italia habere quartam bonorum partem. Capitolin. in *Marco*, Cap. 11. ubi Casaubon. (1).

(1) Forum originis retinebant Senatores ratione commodorum, non onerum. *L. 23. pr. ad municipal.*

L. X I I.

Nuptae prius Consulari viro impetrare solent a Principe &c.] Etiam in filiabus Principum exemplum apud Herodian. I. 8. (1).

(1) Add. Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 125. Noordkerk. *Obs.* p. 54. & de *Julia Mamaea* vid. Pancirol. *Thes. Var. Lect.* II. 9. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. II. p. 1125.

§. I.

Senatores autem accipiendum est eos,] Sic *L. 19. in fin. de novation.* (1).

Illustres] Latius videntur sumi, etiam pro *Clarissimis*. Huber. *Eun. Rom. h.* Ceterum emblemata Triboniani hunc §. censet Hotoman. *Epitom. h.* Cujac. *ad Nov. 62.* Wisfenbach. in *Emblem. Tribon. h.* Non negante Hubero, *d. loc.* quod ad verba *qui a Patriciis & Consulibus usque ad omnes illustres viros descendunt* (2).

- (1) Ad quam Legem plura alia hujus loquendi generis exempla notavit. Vid. & Wissenb. & Huber. *loc. cit.* Förster. *Obs. subseciv.* I. 1. in Thes. Otton. Tom. II. p. 905. Noodt. *de Pact. & transact.* Cap. 25. Bav. Voorda, *Diff. de Vadimonio*, Cap. 4. §. 3. in Jurispr. antiq. Fellenberg. Tom. II. p. 47. Gronov. *ad Gell. Noct. Attic.* IV. 9. Oudendorp. *ad Frontin. Strategem.* II. 13. 8. & III. 6. 7. qui tamen, an Latinum sit, dubitat.
- (2) Triboniani manum agnoscit quoque Leuncl. *Notat. Lib.* II. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1504. Regius, *Enantioφ.* II. 2. in eod. Thes. Tom. II. p. 1497. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap.* II. 1. num. 5. *seqq.* in Thes. Meerman. Tom. V. p. 118. Pothier. *in not. ad h. l.* Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur.* I. 6. §. 244. p. 438. Vid. tamen Wybon. *in Tribon. defens.* Cap. 1. p. 230. *seqq.* Quem sequuntur Otto, *in Praef. Tom. III. Thes. Jur.* p. 57. *med.* & Bynkersh. *Obs.* VII. 9. *circa fin.*

TITULUS. X.

DE OFFICIO CONSULIS.

De honore Epictetus apud Arrian. IV. 10. Αν' υπατεῦσαι θέλης ἀγρυπνήσαι σε δεῖ, περιδραμεῖν, τὰς χεῖρας καταφιλεῖν, πρὸς ταῖς ἀλλοτρίαις θύραις κατασαπῆναι, πολλὰ μὲν εἰπεῖν, πολλὰ δὲ πράξαι ἀνελεύθερα, δῶρα πέμψαι πολλοῖς, ξένια καθ' ἡμέραν ἐνίοις. καὶ τί τὸ γινόμενόν ἐστι; δώδεκα δεσμὰ ραβδίων, καὶ τρεῖς ἢ τετράκις ἐπὶ βῆμα' καθίσαι, καὶ Κιρκήσια δοῦναι, καὶ σκυρσίσι δειπνῆσαι, ἢ δεῖξάτω μοι τις, τί ἐστι παρὰ ταῦτα. *Si adipisci Consulatum velis, ambire oportebit, deosculari manus, ad fores alterius contabescere, multa loqui, ac facere illiberaliter, dona mittere multis, munuscula quotidie nonnullis, & pro his omnibus quodnam operae pretium consequeris? Duodecim fasces baculorum, ut ter aut*

aut quater in rostra adscendas, ut Circenses ludos exhibeas, ut ferculis opimis instructam coenam ineas. Quodsi quid praeterea est, ostendat & proferat quispiam. & Themist. Orat. XVI. p. 203. Μεγίστη δὲ τῶν ἀνθρωπίνων τιμῶν ὑπάτελα. ἡ καὶ τοῦ χρόνου γίνεται μέτρον, ἀνευ δὲ ταύτης ἀνώνυμος, καὶ ἀόριστος, ὥσπερ ἐπισήμου χωρὶς προΐων. Omnium autem honorum, qui in homines caderē possunt, maximus est Consulat: a quo etiam metiendi temporis ratio deducitur: quod sine illo, tam appellatione, quam determinatione caret, tenquam absque nota & insigni progrediens. Ubi varia in seqq.

Jus dixere Coss. etiam sub Hadriano. Vid. Dion. Cass. Histor. p. 790. in fin. — De inofficijs testamentis cognovire. Quintil. Inst. Orat. VII. 4. p. 539. [ed. Burman. p. 626.]

Posteriore tempore honos sine labore, ut ex Mamertin. Panegy. Cap. 2. tradit P. Faber, Semestr. I. 2. circa fin. Dignitas vero ejus etiam ultra Patriciatum eminuit. Cassiodor. Variar. VI. 2. Sidon. Apollin. II. Epist. 13. & V. Epist. 13. P. Fab. d. loc. p. 17. Adhuc sub Justiniano omnium maximus fuit. Procop. de Bell. Persic. I. p. 45. (1). De ordine autem honorum quaedam Trébell. Pollio, XXX Tyrann. Cap. 33. temporibus scil. Gallieni. Vid. ibid. Salmas. (2).

(1) De Consulibus, eorumque officio quaedam quoque notavit Pancirol. Thes. Var. Lection. II. 10. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 1126. seqq. Plura habet Lyclama & Nyeholt, Dissertatione, Praeside Perizonio defensa, de Ordinariis, & Senatoriis Roman. Magistratib. Cap. 7. in Thes. Diss. Juridic. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 205. seqq. & Cellar. Comp. Antiq. Roman. II. 1. Cap. 3. seqq. ibique Walch. Est etiam Dissertatio Jac. Karstboom, ad Titul. Pand. de Officio Consulis. Lugd. Batav. 1739. add. notata superius ad L. 2. §. 16. de Orig. Jur. — Magistratum, qui vel Romae, vel in Provinciis Jus dixerunt, officia

in Pandectis fere ita describi, ut sese habuere ab Augusti temporibus, & ante imperium Constantinopolim translatum, observat Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.*

- (2) Plura vid. apud Pancirol. *Comm. in Notitiam Dignitatum utriusque Imperii.* De Dignitatum ordine sub Theodosio Imp. agit Bach. *Hist. Jur. III. 3. sect. 1. §. 14.*

L. I.

ULPIANUS *Lib. II. de Officio Consulis.*] De quo tres Libros scripsit Ulpianus.

Officium Consulis est, &c.] De illorum Jurisdictione quadam Cujac. *ad L. 99. de V. S. (1).*

- (1) Et Merill. *Obs. V. 36.* add. Noodt. *ad h. t. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 2.* *Consilium praebere, & exercere* idem significare, notat Zepernick. *ad Siccan. de Judic. Centumv. p. 120.* add. Pothier. *in not. ad h. l.* quem etiam vid. *ibid.* de sensu *seq. §. 1.*

§. 2.

Sed si evenerit, ut minor viginti annis Consul sit,] Facit *L. 14. Cod. de religios. (1).*

Qui ex SCto consilii causam examinat:] *Ex sententia Consilii (2),* Hotoman. *Obs. VII. ult.* Aliter Cujac. *ad §. 4. Inst. qui & ex quib. caus. man. non poss.* Sed aliud testatur de illo loco, *Obs. IV. 31.* Noordkerk. *Obs. Dec. Cap. 1. ex SCto cum consilio.*

Apud collegam vero, causa probata, potest.] *Potest,* scil. apud se manumittere (3), & sic non pugnat cum *L. 20. in fin. de manum. vindict.* Sic Duaren. *h.* Cujac. *Obs. VII. 17.* qui videndus. Wissenb. *ad Inst. Disp. V. Thes. 23.*

- (1) In cujus Legis subscriptione mentio fit *pueri Consulis.* add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult.* Noordkerk. *Obs. p. 3. seq.* Schroder. *Obs. II. 6. p. 129.*

- (2) Quam conjecturam probabilem dicit *in Enarr. d. loc. & in not. ad Vit. Paul. a Bertrand. descript. in Ju-*

Jurispr. Antejust. p. 204. not. c. Sed cum postea demum inciderit in locum Noordkerkii, incertum, an ejus conjecturam deinceps praetulerit. *Ex sententia consilii* probat quoque Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. II. 8. num. 10.* in Thes. Meerman. Tom. V. p. 145. Sed vulgatam lectionem retinet Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. II. §. 5.* & Wieling. *Lect. Jur. Civ. II. 9. §. 2.* Rem tamen varie explicant. Hoffmannum sequitur Schroder. *loc. modo cit.* licet eum non nominaverit. Vid. & H. Cannegiet. *ad Fragn. Vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom. p. 342.* & Jo. Cannegiet. *ad Ulpian. Fragn. tit. 1. §. 12.*

- (3) Quando comma post τδ vero delendum. Sic etiam Schulting. *in Enarr. d. loc.* Vid. & Balduin. *loc. supra cit. p. 812.* Regium, *Enantioφ. I. 29.* in Thes. Otton. Tom. II. p. 1495. Ernstium, *loc. supra cit. p. 851.*

TITULUS XI.

DE OFFICIO PRAEFECTI PRAETORIO.

Vid. de eo Dion. Cass. *Histor. Lib. LII. p. 480.* & *Lib. LV. p. 555.* & Rupert. *ad L. 2. §. 19. de orig. jur. (1).* — Quem cum *magistro officiorum* confundere videtur Zosim. II. 25. — Habuit *consilium*, in quod & se aliquando adhibitum narrat Plinius, *Epistol. VI. 11.* — De cohortium Praetorii numero Fabrett. *Inscript. p. 132.*

- (1) Add. Arnold. Drakenborch. *Diff. de Offic. Praefect. Praetor.* in Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 50. seqq.* & Jo. Dan. Ritter. *Histor. Praefecturae Praetor. ab origine dignitatis ad Constant. Magnum*, in *Append. Vol. I. Tom. I. Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs.* Vid. & P. Fab. *Semestr. I. 1.* & Wesseling. *Obs. II. 11.* Ubi Catalogum Praefectorum Praetorio P. Fabri auxit.

Officii origo] *Officio* aliae editt. omnes (1).

Ad militiae gratia] Sic *adsacrificii* Tertullian. *de Idololatr.* Cap. 16. (2) Jac. Gothofred. *ad L. 112. Cod. Theod. de Decurion.* [Tom. IV. p. 485.]

Regimentis] Sic quoque Amm. Marcell. XXV. 9. *Quae disflantibus procellis Remp. excussa regimenta perito rei gerendae ductori, &c.* (3).

Data est plenior licentia] *Data eis pleniore &c.* legit Charond. *in not.* & sic expressum in edit. 1652. (4).

(1) Immo non omnes. Sic Hal. edidit *officium*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse legit *offici*, putans literam *o* male repetitam esse ex seq. voce.

(2) Alii locum hunc varie emendant. Sic H. Cannegiet. *Obs.* III. 8. *in fin.* legit *at militiae gratia*. Alii etiam aliter... Vid. Ernstium, *loc. supra cit.* p. 851. Schroder. *Obs.* II. 6. p. 131. Jo. Cannegiet. *Obs.* Cap. 9. num. 4. p. 408. Van Dorp, *Obs.* Cap. 5. p. 37. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Forte nihil mutandum, & *qui adsociati, participales curae admilitiae gratia, secundam &c.* Jctus dixit *pro qui adsociati, participes curae rei militaris, secundam &c.* Tò *admilitiae* defendit Rigaltius, *ad loc. Tertullian. cit.* & *participales* hic *pro participes* dici, notat quoque Scheller. *in Lexic. h. v.* Sic etiam *perpetuale* *pro perpetuum* dixit Fulgent. *Mythologic.* I. 1. *in Mythogr. Latin.* Tom. II. p. 39. edit. Muncker. 1681. Vixit nempe Arcadius Charisius, cujus est hoc Fragmentum, tempore Constantini M. filiorumve ejus. Vid. Schulting. *in not. ad seq. §. 1.* & Bach, *Hist. Jur.* III. 3. *sect.* 4. §. 9. Neque adeo mirum, in ejus scriptis non eam reperiri styli elegantiam, quam quidem in antiquorum Jctorum monumentis deprehendere licet. add. Schulting. *in Enarr. h. t. in fin.* Quaedam de *Magistris equitum* notavi supra ad L. 2. §. 19. *de orig. Jur.*

(3) Et, XXVIII. 1. *Ad usque sublimia regimenta &c.* Immo Festus, voc. *regimen*, dicit, *regimen pro regimento Poetas usurpare*: quod tamen haud dubie falsum est.

(4)

- (4) Flor. *plenior licentia*, sed recens manus is superaddidit, ut nunc sit *data est plenior eis licentia*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse quoque mavult *data eis plenior licentia*, & sic passim legi in MSS. testatur. Probat hoc quoque Hoffinan. *Meletem. ad Pand. Diff. II. §. 6.*

§. I.

Provocaverint] Al. *provocaverant* (1).

Postea publice sententia Principali lecta,] Constantini Magni. Vid. *L. 16. Cod. Theod. de appellat.* [Tom. IV. p. 249.] (2). Sub quo hunc Ictum vixisse, probat Jac. Gothofred. *ad d. l.*

Appellandi facultas interdicta est (3):] Aliud suavit Augusto Maecenas apud Dion. Cass. *Hist. Lib. LII. p. 487.*

(1) Sic Hal.

(2) Add. Schulting. in *Enarr. h. t. §. ult.* & Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv. p. 52. in fin.*

(3) Conf. *L. 17. de minorib.* Sed quidem appellari licuit ab eorum Vicariis. Vid. Cujac. *Obs. XVI. 2.* & Drakenborch. *laud. modo Diff. Cap. 5. p. 74.* Quo Capite pluribus de *Vicariis Praefectorum Praetorio* disputavit. Potuit tamen a sententia Praefecti Praetorio supplicari. Vid. Schulting. *d. loc.* & Drakenborch. *d. Diff. Cap. 4. p. 68.*

TITULUS XII.

DE OFFICIO PRAEFECTI URBI (1).

- (1) Vulg. *urbis*: utrumque rectum. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. & Drakenborch. *Diff. de Praefectis urbis*, in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. II. Tom. II. p. 4.*

Vid. Strauchium, *Diff. de Centum lapidib. urbicar.* (1). —
 ἡ τῷ δήμῳ ἐφεσώσα ἀρχή, Procop. *Ἀνecd. p. 73. 84. 88.*
 &

& *de Bell. Persic.* I. p. 39. sed magis, p. 119. — Ejus instituendi consilium apud Dion. Cass. *Histor. Lib.* LII. p. 478. (2). Institutio, *ibid.* Lib. LIV. p. 524. *in fin.* — Praefectus urbi tempore Dionis non creabatur, nisi qui fuisset inter Coss., ut testatur *in Excerpt. Lib.* LXXVIII. p. 894. *in fin.* & p. 895. Sub eodem ambulatorius magistratus, ut dicitur, p. 908. *Lib.* LXXIX. & *cod. Lib.* p. 916. add. Trebell. Pollion. *in XXX. Tyrann. Cap.* 33. ubi aliter.

(1) Add. Drakenborch, *laud. Diff.* & quos plures citat Bach. *Hist. Jur.* p. 280. edit. Stockman. E quibus imprimis memorandus est Eduard. Corfinus, *de Praefectis urbis.* Pisis, 1766. 4. add. notata superius ad L. 2. §. 33. *de Orig. Jur.* De Officiis quibusdam Praefecti urbi egit quoque Cujac. *Obs.* XIII. 1. *Securitatis urbanae Custos* dicitur Vellejo Paterculo, *Hist. Rom.* II. 98. & *Vigilem urbis* eundem vocat incertus Poëta, *Antholog. Latin.* Tom. I. p. 254. Vid. Ruhnken. *ad loc. Vellej. cit.* & Drakenborch. *d. Diff.* p. 4. *seq.* Cur *villicus* dicatur a Juven. *Sat.* 4. vs. 77. disquirat G. Paauw, *Diff. ad Var. Jur. Civ. Capita,* Cap. 2. in *Thes. Diff. Jurid. Oelrichs. Vol.* I. Tom. I. p. 117. Vid. & Drakenb. *laud. Diff.* p. 5. & H. Cannegiet. *Obs.* III. 7. p. 261. *seqq.* De differentiis inter *Praetores Quaestionum*, & *Praefectos urbi* quaedam monuit Noodt. *ad h. t.* Plura habet Schulting. *Diff. de Recusat. Judic. Cap.* 7. §. 3.

(2) De quo loco Dionis vid. Casaubon. *ad Sueton. in August.* Cap. 27.

L. I.

Omnia omnino crimina Praefectura urbis sibi vindicavit (1):] Etiam *laesae majestatis.* Vid. Matth. *de Criminib.* p. 371. Procop. *Alexand.* p. 80. — Mandat tamen quandoque Praefecto annonae (2). Amm. Marcell. XXVIII. 1. p. 598. [ed. Paris. 1681.] Vel rectius Vicario suo. *ibid.* p. 515. Noodt. *de Jurisdic. & Imper.* II. 6. (3) Vereor, ne Clar. Noodt. hic lapsus sit. Nusquam occurrit Vi-

Vicarius Praefecti urbis, sed Vicarius urbis, qui revera fuit Vicarius Praefecti Praetorio, a Constantino inductus, & qui late jus dixit. Vid. *Notit. Imper. Occid. Cap. 45.* & Pancirol. *ad Notit. Imp. Occid. Cap. 45. & 48.*

Intra Italiam] Haec sunt vel a mala (4) manu, vel *συμμετοχικῶς* explicanda. Vid. Strauch. *Diff. supra cit.*

Epistola Divi Severi] Et Antonini. L. 1. §. 4. de *Legat. 3^{io}.* (5).

(1) Taurell. *vindicaBit*: quod praefert Schroder. *Obs. II. 6. p. 132.*

(2) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3.* De cura Praefecti urbis circa annonam pluribus egit Drakenborch. *Diff. modo laud. Cap. 7. p. 32. seqq.*

(3) Quae sequuntur in nota, recentiore manu a Schultingio adscripta sunt. Putat tamen quoque Wesseling. *Obs. I. 5.* etiam Praefectos urbi suos Vicarios nonnunquam habuisse; sed ordinarium hoc fuisse negat Drakenb. *Diff. supra laud. de Offic. Praefector. Praetor. Cap. 5. p. 71. in fin. & seq.*

(4) Non putem. Potius haec ita accipienda sunt: *Intra Italiam*, scil. intra centesimum ab urbe lapidem. Vid. *seq. §. 4.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* item Pothier. *in not. ad h. l.*

(5) Non tamen Praefectus urbi ex hac demum epistola omnium criminum coercendorum potestatem nactus est, quam jam ante habuit, & ab Augusti temporibus. Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* & Paauw. *Diff. modo laud. Cap. 4. p. 126. seqq.* Minus recte dissentiunt Lipsius, & Spanhemius, a Paauwio citati. Plura de Jurisdictione Praefecti urbis vid. apud Drakenborch. *Diff. supra laud. de Praefect. urbis, Cap. 6. p. 26. seqq.* De Fabio Cilone, ad quem haec Epistola missa est, vid. Menag. *in Amoen. Jur. Civ. Cap. 31. p. 183. seqq.* & Otton. *in Praef. Tom. I. Thes. Jur. p. 38. add. Schroder. loc. modo cit. — In seq. §. 2. exhiberi dici pro ali, & non tantum Jctos, sed & alios auctores hac significatione verbum exhibere usurpare, docet Vorstius, ad Justin. Histor. Philipp. IX. 2. 7. & Duker. ad Opusc. de Latinit. Vett. Jctos. p. 436.*

§. 3.

Quam Imperator adsignaverit, (1)] Libertas tamen eligendi ei interdum data. L. 53. Cod. Theod. de haeretic. [Tom. VI. p. 193.]

(1) Haec verba non esse spuria, & a Triboniano adfuta, contra Jac. Gothofredum notat Pazuw, *loc. modo cit.*

§. 4.

Quidquid igitur intra urbem admittitur, &c.] Facit huc Capitolin. in Pertinace, Cap. 13.

Sed & si quid intra centesimum miliarium admissum sit,] Quae loca & regiones urbanae, urbicariae, suburbicae, & suburbicae dictae (1): pars scil. Piceni, & Etruriae. Reliquae autem harum partes annonariae, qualis & tota Italia. Vid. Salmaf. *ad Trebell. Pollion. in XXX. Tyrann. Cap. 24.* Fuit autem procul dubio territorium hoc bene distinctum more illorum temporum: de quo vid. Salmaf. *d. loc.* Non semper idem fuit spatium. Pagan. Gaudent. *Jurid. Exposit. I. 9.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 351.]

(1) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* & Pithoeum, & Schulting. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 14. §. 3. not. 12.* Quos & vide *ibid.* de postremis hujus §. verbis: *si ultra ipsum lapidem, egressum est Praefecti urbi notionem.* add. Perizon. *ad Sanct. Minerv. I. 15. 1.* Hal. edidit: *sed si ultra ipsum lapidem egressum est, Praefecti urbi notio non est. Lapidem pro miliario dici plurimis exemplis docuit Briffon. Sel. Antiq. IV. 8. & Ott. Arntzen. Diff. de Miliario aureo, sect. 1. §. 9. in Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 102. seq.*

§. 5.

Si quis servum suum &c.] L. 24. §. ult. de pignor act.

§. 8.

§. 8.

In qua eos compulerint,] Al. *in quam eos &c.* (1).

(2) Sic Hal. Sed post *in* saepe *Ablativum* pro *Accusativo* poni, & contra, notavi supra pag. 3. *in fin.* & *seq.* In praecedentibus verbis pro *qua eos premant* Hal. habet *qua eos comprimant*: non recte. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. add. Ernstium, loc. supra cit. p. 852.

§. 9.

Ut nummularii] D. Goth. in not. „Et argentarii &c.” De horum munere quaedam Salmas. *de Usur. Cap. XVII.* (1).

(1) Add. citatos inferius ad *L. 4. pr. de edendo.*

§. 11.

Cura carnis omnis, ut justo pretio praebeatur, &c.] Vid. Mornac. h. add. Amm. Marcell. XXVI. 3. *in fin.* & ad eum Valesius, XIV. 5. (1). Carnis saepe exiguum Romae pretium. Vid. Casaubon. *ad Lamprid. in Alexandr. Sever. Cap. 22.*

(1) Vid. & Drakenborch. *laud. Diss. de Praefect. urbis, Cap. 7. p. 35. in fin.* & *seq.* Non obstare *L. ult. §. 1. de L. Jul. de annon.* docet Westenberg. in *D. Marco, Diss. XVII. §. 9.* Curam *Ponderum* quoque ad Praefectum urbi pertinuisse, notat Trekel. *ad Brisson. Sel. Antiq. I. 6.* add. Drakenborch. *d. Cap. 7. p. 37.*

§. 12.

Quies quoque popularium, &c.] D. Goth. in not. „Populares, confessus theatralis: &c.” Urbana multitudo, Capitolin. in *Marco, Cap. 17.* ubi Casaubon. Vid. & Fabrot. *ad Cujac. Paratitl. ad h. t. Cod.* Et mox: „Factio

„Factio agitatorum, quorum alii Venetae, &c.” Add. Tacit. *Annal.* XIII. 24. *seq.* Nerium, *Analector.* I. 5. [in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 334.] (1).

Et disciplina spectaculorum &c.] Procop. *de Bell. Persic.* I. p. 39.

Et sane, debet etiam dispositos milites stationarios habere &c.] *Statio militaris*, Tertullian. *Apologet.* Cap. 2. Otto, *de Tutel. Viar.* Part. III. Cap. 9. (2).

Ad tuendam popularium quietem,] L. 28. §. 3. *de poenis.*

Et ad referendum sibi, quid &c.] *Si vi quid &c.* Nerius, *Analector.* d. loc. quod non probo (3).

Quid in urbe agatur.] Flor. *quid ubi agatur* (4).

(1) De voce *popularium*, & de toto hoc §. vid. G. Paauw, *Diff. supra laud.* Cap. 3. p. 120. *seqq.* add. Burman. *de Vectigal. Pop. Rom.* p. 146. *seqq.* & *ad Sueton. in Tiber.* Cap. 37. Wesseling. *ad Sam. Petit. in LL. Attic.* in *Jurispr. Rom. & Attic.* *Tom.* III. p. 149. Otton. *in Praefat.* *Tom.* II. *Thes. Jur.* p. 20. Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff.* II. §. 7.

(2) Plura de his militibus vide apud Paauw, *loc. cit.* & auctores ibi laud. add. Wesseling. *Obs.* II. 11. & Drakenborch. *d. Diff. de Offic. Praefecti. urb.* Cap. 9. p. 40. *seq.* Quo Capite egit de cura Praefecti urbis circa ludos.

(3) Neque probat Hoffman. *Meletem. ad Pand. loc. cit.*

(4) Ubi hic dici pro *ubique*, & saepe in Pand. Flor. voculam *que* omitti, observat Auctor *Obs. Jur. Civ.* Cap. ult. p. 138.

§. 13.

Et quavis (1) alia solitarum regionum potest,] D. Goth. *in not.* „Non *urbicaria*, &c.” Immo hac maxime: quod non negat Cujac. *loc. a Gothofred. cit.* (2).

Interdicere poterit & spectaculis:] L. 28. §. 3. *de poenis.*

Et si quem releget ab Italia, summovere eum etiam a pro-

provincia sua.] Conf. L. 7. §. 11. de interd. & re-
legat.

- (1) Flor. et qua alia &c. seu, ut Taurellius edidit, *qu Alia*.
(2) Add. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2. & Pothier. in
not. ad h. l. De illis regionibus solitis egit quoque
Nic. Anton. de *Jurib. Exulum*, I. 12. in *Thes.*
Meerman. Tom. III. p. 35: ubi & alia habet de *h. §.*

L. III.

Potestatem non habet:] Imperium juxta Strauchium,
Diff. de Cent. Lapid. urbic. ad h. l.

Extra urbem &c.] Nec extra, D. Goth. in *not.* &
Rittersh. ad *Novell. IX. 6: num. 12. (1).*

- (1) Sed nihil mutandum, recte monuit Schulting. in *Enarr.*
h. t. §. ult. ubi & refutavit Strauchium. add. Brenem.
h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Egerunt de hac Lege
quoque Balduin. *loc. supra cit. p. 813.* Caes. Costa,
Var. Ambig. Jur. II. 5. in *Thes. Otton. Tom. IV.*
p. 1213. Jan. a Costa, ad *Decretal. p. 365. seq.*
Ernstius, *loc. supra cit. p. 852.* Lyclam. a Nye-
holt, *Membran. I. 10. §. 1.* Conrad. *Parerg. p. 394.*
in *not.* Ceterum, an Praefectus urbi quoque potuerit
bonorum possessionem dare, disputant Interpp. Vid.
quos citat Zepernick. ad *Siccam. de Judic. Centumv.*
p. 104. seq. qui ipse negantium partes tuetur.

TITULUS XIII.

DE OFFICIO QUAESTORIS.

Quaestores Consulium, Tacit. *Annal. XVI. 34. (1).*
Quadraginta Quaestores creavit Caesar. Dio Cass. *Hist. Lib.*
XLIII. p. 237.

- (1) Ubi vid. Lipsium,

Gracchanus denique (1) *Junius &c.*] D. Goth. *not.* „ Citatur hic §. 1. *cod.* & a Varrone &c,” & Plinio, *Hist. Nat.* XXXIII. 2. (2).

Quos ipsi non sua voce, sed populi suffragio crearent,] Non obstat Tacit. *Annal.* XI. 22. Vid. Abram. *ad Ciceron. Philipp.* II. 20. (3).

(1) *Denique*, saepius uni membro subjungitur. Vid. Jo. Cannegiet. *ad Ulpian. Fragm. tit.* 22. §. 5. & ibi citt. auctores.

(2) De Junio Gracchiano vid. & Carrio, *Emend.* I. 19. in Gruter. *Face. Critic.* Tom. III. P. II. p. 126. *seqq.* Briffon. *de V. S.* voc. *Gracchanum.* Grot. *de Vit. J. Ctor.* I. 9. §. 19. Ernest. *Clav. Ciceron. in Inst. Histor.* voc. *M. Junius.* Bach. *Hist. Jur.* II. 2. *sect.* 4. §. 53. p. 257. edit. Stockman.

(3) Add. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 1. Ceterum de dissensu Veterum in definienda Quaestorum origine pluribus disputarunt Ernest. *ad Tacit. loc. cit.* Auctor Anonymus, *in Obs. Miscellan.* Vol. X. p. 257. *seqq.* D'Arnaud. *Var. Conf.* I. 3. p. 28. *seqq.* qui pro *quos ipsi non sua voce, &c.* legendum putat *quos non populi suffragio, sed ipsi sua voce crearent*: temere. Quaedam de Quaestoribus, eorumque officio notavit quoque Lyclama, *Diff. supra laud. de Ordin. & Senator. magistr. Cap.* 3. in Thes. *Diff. Juridic.* G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 168. *seqq.* & Siccam. *de Judic. Centumv.* I. II. p. 98. *seqq.* edit. Zepernick. Alios etiam citat Walch. *ad Cellar. Comp. Antiq. Rom.* II. 1. Cap. 14. §. 3. add. Carol. Crucium, *Diff. de Officio Quaestorum.* Lugd. Batav. 1727. De vocis origine ad *seq.* §. 1. vid. Menag. *Amoen. Jur. Civ.* Cap. 39. p. 338. *seq.* & Scip. Gentil. *Orig. ad Pand.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1860. De *Faenestella* vid. Saxium, *Onom. Literar.* Tom. I. p. 209. *ut* Pand. Flor. appellatur *Faenestella.*

§. 2.

Ex Quaestoribus quidam solebant provincias sortiri &c (1)]
 Hae interdum *Lege*, vel *SCto* datae: Cicer. *Philipp. II.* 46.
 ubi Abram.

Candidati Principis,] Mentio *Quaestoris Candidati* in
 veteri Inscriptione apud Valesium, ab Euseb. de *Vit. Con-*
stant. M. IV. 1. Sponium, *Miscellan.* p. 189. Gruter.
Inscript. p. 352. num. 5. add. Lamprid. in *Alexandr. Se-*
ver. Cap. 43. (2).

Hi etenim solis libris (3) Principalibus in Senatu legendi-
dis vacant.] Id jam sub Augusto factum, colligo ex Dion.
 Cass. *Hist. Lib.* LIV. p. 539. Non sub Constantino de-
 mum, ut vult Zosim. *Histor.* V. 32. (4). add. Dion. Cass.
Histor. Lib. LX. p. 665. Casaubon. ad *Spartian.* in *Ha-*
drian. Cap. 3.

(1) Quod Ulpianus repetit ex *SCto*, quod factum est Deci-
 mo Druso, & Porcina Consulibus. De quo vid. Ze-
 pernck. ad *Siccam.* loc. cit. p. 100. seq. ubi disputat
 contra Bachium, qui, Pighium secutus, legendum pu-
 tat *D. Bruto & Emilio Coss.* Vid. & Stockman. ad
Bach. Hist. Jur. p. 200.

(2) Conf. Schulting. in *Enarr. h. l.* §. 2. & Heinecc.
 in *Antiq. ad tit. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ.*
 §. 45. in not.

(3) Est, qui pro libris legat literis. Sed vid. Pauw,
Diff. ad Var. Jur. Civ. Capita, Cap. 1. in *Thef.*
Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 113.

(4) Sed in *Enarr. h. l.* §. 2. Quaestorem illum, cujus
 Zosimus meminit, novum magistratum putat, & diver-
 sum a *Candidatis Principum*. Quae etiam est sententia
 Valesii, ad *Ann. Marcellin.* XX. 9. Sed *Candida-*
tis Principum nomen *Quaestorum Sacri Palatii* tempo-
 ribus Constantini inditum esse, censent alii, in quibus
 etiam est Ritter. ad *Heinecc. Hist. Jur.* I. 4. §. 200.
 & Pothier. in not. ad *h. l.* Vid. & Bach. *Hist.*
Jur. III. 3. sect. 1. §. 4.

§. 3.

Hodteque obtinuit, indifferenter &c.] In ut differenter
Ms. Florent. (1.). Probantibus Ant. Augustino, Emendat.
II. 1. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1463. in fin.] &
Scip. Gentil. Parerg. I. 7. [in eod. Thes. ibid. p. 1280.]
Tam Patricios,] Senatores legit Hotoman. Epitom. l.
Quasi primordium gerendorum honorum.] Cicer. in
Verrem, I. 4. Quaestura, primus gradus honoris.

(1) Florentiae legi *inuddifferenter*, leviter deleta litera *d*,
 testatur Bremm. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui
 lectionem Taurellianam *indifferenter* tuetur; putans il-
 lud *inud* esse confusam repetitionem literarum *inuit* ex
 praecedente voce *obtinuit*, propter sequens *in in indiffe-*
renter.

§. 4.

Qui Candidati Principis dicebantur,] De his vid. Vale-
rium, ad Ann. Marcoll. XX. 9. (1).

(1) Add. Brissou. *Sel. Antiq. I. 17. & quos plures ibid.*
citavit Trekell. Vid. & Ritter. loc. modo cit. Pro
dicebantur Hal. edidit dicuntur, atque ita scripsisse
Ulpianum, sed Tribonianum substituisse dicebantur,
quoniam Constantini temporibus nomen eorum mutatum
erat, censet Pothier. in not. ad h. l. Epistolas esse
Orationes Principis notat Ant. Fab. in Ration. ad h. l.
Proprie tamen Orationes dictas fuisse, quae Principe prae-
sente in Senatu recitabantur, Libellos vero, sive Episto-
las, quae a Principe absente ad Senatum mittebantur,
ut per Quaestorem recitarentur, licet hoc discrimen non
semper observatum fuerit, monet Trekell. ad Brissou.
Sel. Antiq. I. 16. ubi plura de Orationibus Principum.
In Pand. Flor. hic, & alibi scriptum est Epistulas.
Vid. Brissou. Parerg. §. 12.

TITULUS XIV.

DE OFFICIO PRAETORUM. (1).

(1) Scil. *urbani & Peregrini*. Conrad. *de Praetore Peregrino*, §. 16. in *Parerg.* p. 30. Aliter Noódt, *ad h. t.* Hal. edidit *de Officio Praetoris*.

Cognovere adhuc Praetores quidam de criminibus sub Marco. Vid. Capitolin. *in ejus Vit. Cap. 24. L. 1. de offic. ej. cui mand. est jurisd.* (1).

(1) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* Ceterum de officio Praetoris quaedam notavit Pancirol. *Thef. Var. Lect.* II. 12. in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 1132. seqq.* & Lyclama, *Diff. supra laud. Cap. 6. in Thef. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 193. seqq.* Vid. & Averan. *Interpr. Jur. I. 6. seq.* Alios citat Walch. *ad Cellar. Comp. Antiq. Rom. II. 1. Cap. 10. §. 4. add. notata superius ad L. 2. §. 27. & 28. de orig. Jur. De Judicibus a Praetore & Provinciarum Reſtoribus ad cauſſas privatas dijudicandas dari ſolitis* Dissertationem ſcripſit Joh. Hop, in *Nov. Thef. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 507. seqq.* Nonnulla de judicibus datis habet quoque Schulting. *Diff. de Recuſat. Judic. Cap. 6. p. 29. seqq.*

L. I.

Apud filiumfamilias Praetorem poteſt pater ejus manumittere.] L. 4. de adoption. L. 2. de offic. Praeſid.

L. III.

ULPIANUS *Lib. XXXVIII. ad Sabinum.] Agens de tutelis* (1). López. *Animadv. Cap. 6. [in Thef. Otton. Tom. III. p. 442. seqq.] minus bene.* Deſid. Herald. *Obſ.*

& *Emend. Cap. 4.* [in eod. *Thef. Tom. II. p. 1316.*] & *Salmas. ad Jus Attic. Cap. 14.* non recte.

Barbarius Philippus (2)] *D. Goth. in not.* „Vixit sub M. Antonio, tempore Triumviratus.” Quo talia crebro evenere. *Dio Cass. Histor. Lib. XLVIII. p. 377.* *Jac. Gothofred. ad h. l. p. 16.* [in *ej. Oper. minor. a Trotz. edit. p. 532.*] (3).

Quasi Praetor non fuerit.] Quod est juris, Quia, si, id est, *etsi* (4).

Atquin] Id est, *tamen.* *L. 1. si serv. vind.* & ipse *Pomponius L. ult. §. 1. de Jurejurand.* *Jac. Gothofred. ad h. l.* [in *ej. Oper. minor. p. 530.*]

Verum est, Praetura cum functum,] Quod est facti. add. *Jan. a Costa, ad Cap. sciscitatus. 13. X. de re script. p. 54.* (5).

Et tamen videamus &c.] Hic jam incipit *Ulpianus* tractare quaestionem, non decisam a *Pomponio.*

Quamdiu latuit in dignitate Praetoria,] Aliter certum, omnia irrita esse per *L. 2. Cod. de eo qui pro tutor.*

Functus sit:] *Functus non sit,* *Zoef. ad h. t. num. 10.* (6): male.

Quid dicemus? quae edixit, quae decrevit, nullius fore momenti?] Et reiteranda? Vid. *L. 13. Cod. Theod. de infirm. his, quae sub Tyrann. &c.* [Tom. V. p. 471.] ibique *Jac. Gothofred.* Facit huc *Dio Cass. Histor. Lib. XXXIX. p. 97.*

An fore propter utilitatem eorum, &c. (7)] Haec vera ratio, scil. utilitas & aequitas. Praeterea bona fides eorum, qui publicam electionem sunt secuti. Non obstat *L. 44. §. 1. de judic. L. 19. qui & a quib. manum.* Non enim agunt de iis, qui publica auctoritate, & electione egere. Nec *L. 15. de Jurisdic.* ibi enim nequidem ratione officii Magistratus id jus habet. Nec *L. 10. de Decurion.* Vid. *Jac. Gothofred. loc. cit. [p. 537. seq.]* add. *Goris, Adversar. Tract. IV. §. 35.* & *Jan. a Costa, ad §. 7. Inst. de*

de testam. ordin. — Simile L. 9. Cod. Theod. de instrum. his, quae sub Tyrann. &c. [Tom. V. p. 466.]

Vel Lege,] Ut in datione tutoris (8).

Et verum puto, nihil eorum reprobari.] L. 2. Cod. de sent. & interloc.

Cum etiam potuit Populus Romanus servo decernere hanc potestatem:] Etsi sciret, multo magis ignorans, acta sustinere.

Quod jus multo magis in Imperatore (9) observandum est.] De cuius iudicio non oportet disputari. L. 3. Cod. de crim. sacrileg. L. 5. Cod. de div. rescript. Vid. late Jac. Gothofred. loc. cit. [p. 538. seq.]

(1) Vid. Jac. Gothofred. loc. cit. p. 531. & Schulting. in Enarr. h. t. §. ult. Ceterum, praeter citatos a Schultingio, de hac Lege quoque egerunt Ant. Contius, Disputat. I. 2. Cujac. Obs. XVIII. 33. Lyclama a Nyeholt, Membran. I. 6. Ant. Guib. Costan. Quaest. Jur. Memorab. Cap. II. in Thes. Otton. Tom. V. p. 408. seqq. Calder. Var. Lect. II. 7. in Thes. Meerman. Tom. III. p. 615. seq. alique, quos citat Trotz. in Praef. ad Oper. minor. Jac. Gothofred. p. 31. Vid. & Herald. Animadv. in Salmas. Obs. ad Jus Attic. & Rom. V. 10. p. 363. seq. & Miscellan. Defension. pro Salmas. ad Jus Attic. & Rom. p. 360. seqq.

(2) ἄνθρωπος φιλαππίνων hominem vocat Suidas, in voc. ubi vid. Kusterum, add. Otton. de Aedil. Colon. Cap. 5. §. 6. p. 161. seq.

(3) Add. J. G. Hoffman. Singular. Capp. ex Histor. Triumvirat. §. 16. in Jurispr. antiq. Fellenberg. Tom. II. p. 305. seq.

(4) Sic etiam Schulting. in Enarr. h. t. §. ult. Neque repugno: dubito tamen, an unquam ita locutus quis sit: qua, si Praetor non fuerit, atquin verum est, Praetura cum fundum; & tamen videamus &c. Forte levi facta emendatione locus possit restitui, si scil. pro atquin legatur. at, quum, vel quia, & pro fundum et reponatur fundum. id est, esse. Sic, postquam Ulpianus narraverat, quid Romae accidisset cum Barbario

- Philippo, referre pergit sententiam Pomponii, putantis, nihil ei servitutem obstetisse, quasi Praetor non fuerit, id est, quod Praetor non fuerit, seu, quo minus jure Praetor fuerit. Quasi pro quod non insolens est. Vid. Tursellin. de Particul. in voc. Esse malam e Graeco versionem somniat Jensus, in Strictur. ad Pand. p. 7. Hanc autem Pomponii opinionem Ulpianus neque probat, neque refutat, utpote parum facientem ad rem, de qua agere instituerat. Igitur sic pergit: At, id est, quidquid sit de illa sententia Pomponii, jure an minus Praetor fuerit Barbarius Philippus, quum, vel quia verum est, Praetura cum functum esse, hoc enim erat facti, quod negari non poterat, tamen videamus, id est, modo videamus &c. Scil. quid juris sit circa ea, quae tanquam Praetor latente servitute gesserit. Quam quaestionem Ulpianus in seqq. verbis examinat, & decidit. Conf. Pothier. in not. ad h. l. Quod si quis pro tamen reponere velit tantum, illi non refragabor. Centies hae voces in MSS. confunduntur. Vid. notata superius ad L. 2. §. 47. de Orig. Jur. not. 11.
- (5) Quem laudat Burman. ad Quintil. Instit. Orator, III. 6. p. 244.
- (6) Is nempe sic legit: si servus, quamdiu latuit, dignitate Praetoria functus non sit. Eodem modo Contius, loc. supra cit. Cujacius, Obs. XVII. 33. & ad L. 2. Cod. de sent. & interloc. legit: non dignitate Praetoria functus sit. Sed vulgatam lectionem defendit Joh. Robert. Animadv. I. 18. & Recept. Sent. I. ult. Heraldus, Obs. & Emend. loc. cit. tamen in dignitate delet, legens quamdiu latuit, Praetura functus sit. Me vulgata lectio non magnopere offendit, eaque videtur retinenda. Emendatio Heraldii sensum non mutat.
- (7) Argumentum, quod hic tractat Ulpianus, latius & erudite exposuit Janus Schimmelpenninck, Diss. de Insigni Juris Publici loco, qui est de negotiis, quae gesserit Magistratus, quem dicunt injuste creatum; iisque quae apud eum fuerint aditata. Lugd. Batav. 1793.
- (8) De locutione lege vel quo alio jure agere quaedam notavit Schulting. ad Ulpian. Fragm. tit. XI. §. 24. not. 71.
- (9) Ita antiquam manum correxisse, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Costan. loc. supra cit. haec

haec accipit de servo, Duce, seu Imperatore exercitus,
vel Consule Romano.

L. I V.

Praetor neque tutorem, &c.] L. 5. de offic. Praesid. (1).

(1) Add. *L. 4. de tutor. & curat. dat. & ad eam Legem Pothier. in not. Egit de h. l. etiam Ant. Quintanad. de Jurisd. & Imp. I, 6. §. 10. in Thes. Meerman. Tom. II. p. 233.*

TITULUS XV.

DE OFFICIO PRAEFECTI VIGILUM.

Vigiles noctu per plateas clamantes, Chrysoft. *in Act. Apostol. Serm. XXVI. in fin.* [ed. de Montfaucon. *Tom. IX. p. 214.*] — Inter justos milites non sunt habiti. *Lips. ad Tacit. Annal. IV. 5. (1).*

(1) Sic etiam Huber. *in Praelect. ad h. t.* Vid. tamen F. G. Houck. *Diff. de Officio Praefecti Vigil. circa incendia*, §. 8. in *Nov. Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. III. Tom. II. p. 212.* Quaedam de Praefecto Vigilum, ejusque officio notavit quoque Suarez. *ad L. Aquil. I. 2. sect. 6. §. 36. seqq.* in *Thes. Meerman. Tom. II. p. 30. seq.* add. notata superius ad *L. 2. §. 33. de Orig. Jur.* Disputationem de Praefecto Vigilum Rom. conscripsit Omar. Van Visvliet. *Lugd. Batav. 1731.*

L. I.

Interveniebant nonnunquam & Aediles (1), & Tribuni plebis.] Dio Cass. Histor. Lib. LIII. p. 513. & Lib. LIV. p. 522.

Erant autem familia publica (2) &c.] Dio Cass. *Histor. Lib. LV. p. 544. Familia publica reg. VIII. apud Gruter. Inscript. p. 1033, quam Gudius huc refert.*

Fuerant & privatae familiae (3) &c.] Vellej. *Paterculi II. 91.*

Deinde Divus Augustus maluit per se huic rei consuli.] Dio Cass. *Histor. Lib. LIV. p. 522. & Lib. LV. p. 566.*

(1) *Ædiles Plebis* intelligit Houck, *laud. Diff. §. 5. p. 206. seq.* De verbis praecedentibus *qui ab eo, quod excubias agebant, nocturni dicti sunt* vid. Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 39. p. 388. & Scip. Gentil. Orig. ad Pand. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1359.* Nonnulla de his Triumviris notavit quoque Merrill. *Obs. II. 3. & Briffon. Sel. Antiq. II. 8. ibiq. Trekell. Plura habet Houck. d. Diff. §. 4. p. 204. seqq.*

(2) Id est, servi, publice ad id comparati, ut incendia extinguerent, Houck. *d. Diff. §. 6. p. 208.*

(3) Id est, servi privatorum, Houck. *d. loc. p. 209. quem & ibid. vid. de voce gratia. add. Briffon, & Trekell. loc. cit.*

L. I I.

Pluribus uno die incendiis exortis (1).] Alia causa apud Appian. *de Bell. Civil. V. p. 1179.*

(1) Incendia Romae frequentia fuisse, & quas ob causas, docet Houck. *d. Diff. §. 1. seq. p. 197. seqq.*

L. I I I.

Nam salutem reipublicae tueri, &c.] Isocrat. *ad Nicocl. p. 29.* Plura Rittersh. *ad Novell. Part. II. Cap. 2. num. 2. (1).*

Itaque septem cohortes (2) opportunis locis constituit,] Dio Cass. *Hist. Lib. LV. p. 566.* De hoc numero, & locis vid. Fabrett. *Inscript. p. 259. seq.*

Ut binas regiones urbis unaquaeque cohors tueatur:] In
qua-

quatuordecim regiones tunc primum urbs divisa. Dio Cass. Hist. Lib. LV. p. 554. (3).

- (1) Add. Houck. *d. Diff.* §. 7. p. 210. *seq.* qui dubitat, an quidem unice cura salutis reipublicae Augustum ad hoc impulerit. Vid. & Treckell. *ad Briffon. loc. modo cit.*
- (2) Erant libertini Latini, quibus ut diligentius vigilarent, constituta erant certa praemia Lege Vilellia. Vid. Stockman. *ad Bach. Hist. Jur.* III. 1. *sect.* 1. §. 19. & Bach. *ibid. sect.* 2. §. 16. add. Houck. *d. loc.* p. 211. *seqq.* ubi plura de his cohortibus. Vid. & Briffon. *loc. cit.* ibiq. Treckell.
- (3) Verba *spectabili viro*, quae in Lege sequuntur, a Compilatoribus Pand. addita esse, putant Nic. van Alphen, *Diff. ad L. 100. de V. S.* p. 41. Lugd. Batav. 1741. aliique. Sed vid. Houck. *laud. Diff.* §. 10. p. 216. *seq.* Quo §. plura habet de variis Synonymis, & honorum Epithetis, quibus insignitus deinceps fuit Praefectus Vigilum.

§. 1.

Et quia plerumque (1) incendia culpa sunt inhabitantium:] Vid. *L. 9. de inc. ruin. naufr.* & §. 4. *h. l.*

- (1) *Plerumque.* Non obstat *L. 11. de peric. & comm. rei vend.* Vid. Houck. *d. Diff.* §. 12. p. 221. *seq.* qui *ibid.* §. 11. pluribus disputavit de potestate Praefecti Vigilum, ad priora hujus §. verba, & an Jus Gladii habuerit, citatis etiam praecipuis, qui de hac quaestione egerunt, auctoribus. Pro *receptatoribus* Hal. edidit *receptoribus*. Sed utrumque dicitur. Vid. notata *inferius ad L. 13. de officio Praefid.*

§. 2.

In horreisque] De quibus vid. Salmas. *ad Lamprid. in Alexandr. Sever. Cap. 39.* (1).

Erycio Claro] De qua vid. Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 31. p. 185.* (2).

Quae

Quaestionem habere de servis custodibus,] Vid. L. 4. *Cod. de loc. conduct.*

(1) Vid. de iis & Briffon. *Scl. Antiq.* IV. 18. aliosque ibid. citatos a Trell. add. Schulting, *ad Paul. Sent.* II. 18. not. 6. Noodt. *Probab.* IV. 3. Schroder. *Obs.* II. 6. p. 133. *in fin.* Hieron. van Alphen, *Diff. de Favoleno*, Part. II. Cap. 2. §. 1. in Nov. Thes. *Diff. Juridic.* G. Oelrichs. Vol. III. Tom. I. p. 69. *seq.* Const. Landus, *Exercit. Lib.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1418. pro *horreis* legit *hortis*; male. Vid. Marckart. *Interpr. rec. lect.* I. 13. p. 82. Jo. Cannegiet. *ad Ulpian. Fragm. tit.* 5. §. 10. p. 31. pro *in horreisque*, ubi &c. reponit *in*, vel *item horreis*, quod, vel *quia ibi*, aut *quippe ubi*: sine necessitate. Vocula quae etiam ab aliis ad posterius verbum rejicitur. Sic Nepos, *in Hamilcar. Cap.* 4. *in Hispaniamque venit*; & *in Hannibal. Cap.* 3. *in Italiamque pervenit.* add. Marckart. *d. loc.* & ibi cit. Burman. *ad Ovid. Metam.* XIV. 30. Praecedit: *In insulis*, id est, domibus. Vid. Heinecc. *in Additam. ad Briffon. de V. S. num.* 2. & Pothier. *in not. ad h. l.*

(2) Qui hunc eundem esse putat, quo iterum & Severo Coss. natus est Severus, vid. Spartian. *in Vit. Severi*, Cap. 1. & Antoninum, qui huic Claro rescripsit, intelligit Antoninum Pium. Vid. de hoc Erycio Claro etiam Otton. *in Praef. Tom.* I. *Thes. Jur.* p. 38.

§. 3.

Calceatum] Vid. Bynkersh. *Obs.* VIII. 25. num. 3. (1). *Cum hamis*] Petron. *Cap.* 78. *in fin.* ubi Comm. Hier. Elen. *Diatrib.* II. 10. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 143.] (2). D. Goth. *in not.* „Juvenalis, *Sat.* XIV. vs. 305. ubi vetus Scholiastes hos Vigiles *sparteolos* appellat.” add. Holsten. *ad Passion perpet. & felicit. apud Ruinart.* p. 107. (3).

Et dolabris.] Ad effringendas aedes, ubi erant incendia.

(1) Et *Obs.* III. 17. Vid. & Houck. *laud. Diff.* §. 13. p. 223. & Schroder. *Obs.* p. 132. *seq.*

(2) De *hamis & dolabris*, praeter Bynkersh. *loc. a Schulting.*

ling. cit. vid. & Raeyard. *Varior.* I. 8. Briffon. *Sel. Antiq.* II. 8. ibique Trekell. Houck. *d. Diff.* §. 14. p. 223. *seqq.* Schröder. *Obs.* p. 133. De verbo *coerrare* quaedam notat Athan. Oteyz. & Olan. *Paralipom.* II. 11. §. 16. in Thes. Meerman. *Tom.* I. p. 464.

- (3) Et Casaubon. *ad Sueton. in August. Cap.* 30. — Sequentem §. 4. explicuit Houck. *laud. Diff.* §. 15. *seqq.* p. 226. *seqq.* Hotoman. *Obs.* VIII. 15. legit: *Et omnes inquilinos admonere, ut curam adhibeant, ne &c.* Vid. Ernstium, *loc. supra cit.* p. 853. De *capsariis*, quorum mentio fit in §. 5. vid. Cujac. *Obs.* V. 8. D'Arnaud. *Var. Conj.* I. 19. p. 128. H. Cannegiet. *Obs.* I. 12. p. 82. add. Briffon. *de V. S.* in voc. Torrent. *ad Sueton. in Neron. Cap.* 36. *in fin.* & Wouweren. *ad Petron. Satyric. Cap.* 30. Liberi an fervi fuerint, dubitat Pignor. *de Servis, Cap.* 15. *in fin.*

L. I V. (1).

Fustibus vel flagellis] L. 3. §. 1. *h. t.* Juxta distinctionem L. 10. *de poen.* Herald. *de Rer. Judic. auctorit.* I. 8. num. 8. [in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 1118. *in fin. & seqq.*] (2).

Ad Fabium Cilonem] Vid. Gruter. *Inscript.* p. 406. num. 8. & 9. & p. 407. num. 1. & 2. (3).

- (1) In hujus Legis inscriptione pro *Praefecti urbi*, ut Florentiae legitur, Hal. edidit *Praefecti Vigilum*. Frequens est eorum. nominum confusio. Vid. Noodt. *Probab.* II. 5. *pr.* Bynkersh. *Obs.* II. 8. — *Insularios*, quorum hic mentio fit, alii dicunt insulae dominos, vel qui insulas conducebant. Vid. Gloss. *h.* & Herald. *de Rer. judicat. auctorit.* I. 8. 8. in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 1118. Alii vero putant, esse servos insularum custodes. Vid. Burman. *ad Petron. Cap.* 95. Noodt. *ad h. t.* Pothier. *in not. ad h. l.* & Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spangenb.

- (2) *Flagrorum* poenam servilem fuisse, docet quoque Arntzen. *Diss. ad L. 2. de in jus voc. Cap.* 3. adject. *ej. Miscellan.* p. 275.

(3) Add. citatos superius ad *L. 1. pr. de offic. Praef. urbi.* not. 5. De ultimis Legis verbis *fugitivos conquirere* sic. vid. Schulting. ad *Paul. Sent. l. 6. not. 11. in Jurispr. Antej. p. 231.*

— TITULUS XVI.

DE OFFICIO PROCONSULIS ET LEGATI. (1).

(1) Post Magistratus Urbanos Compilatores Pand. statim transire ad Rectores Provinciarum; de Italia vero, iisque, qui Italiae praeebant, nihil in Pand. haberi, & quam ob causam, docet Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 1.

De Proconsulibus quaedam Alciatus, de *Magistr. Civ. & Milit. Offic.* Plura & meliora de his, & Provinciarum divisione, Salmas. ad *Spartian. in Hadrian. Cap. 22.* & ad *Capitolin. in Marco, Cap. 22.* Vales. ad *Excerpt. Peiresc. p. 102. (1).* Tempore Liberae Reipublicae & tales fuere, qui nondum Consulatum gesserant (2). Cicer. de *Legib. l. 20.* add. Fabricium, ad *Ciceron. pro Ligari. Cap. 3.* Salmas. ad *Spartian. in Hadrian. Cap. 22.* & ad *Capitolin. in Marco, Cap. 22.* & quid sub Constantino, & post, Idem ad *Lamprid. in Heliogab. Cap. 11.* & ad *Trebell. Pollion. in XXX. Tyrann. Cap. 33.* add. eundem ad *Vopisc. in Probo, Cap. 13.* — Sortiebatur Provinciam. *L. 36. §. 1. de adoption.* Philostrat. de *Vit. Apollon. Tyanens. V. 36.* Hinc Proconsules Provincias fortiti in *Inscript. apud Sponium, Itin. p. 344. Tom. I. (3).* — Quantum ad nomen quidem Proconsul, sed quantum ad potentiam Consul; Salvian. de *Gubernat. Dei, VII. p. 241.*

Im-

Immo & hi Consules dicti. Perizon. *Animadv. Histor. Cap.* 7. p. 309.

[Legati]. *Παρεδρεῖται* Dioni Cassio, *Hist. Lib. LIII. p. 505.* Talem adsciscebant sibi Praetorii unum, Consulares tres. Dio Cass. *ibid.* Hunc autem magistratum fuisse, negat P. Fab. *ad L. 70. de reg. jur. p. 318. seqq.* Sed contrarium probat Scip. Gentil. *de Jurisdic. II. 10.* Dabantur a Senatu, vel a magistratibus adsumebantur. Cicer. *pro Sextio, Cap. 60. & pro L. Manil. Cap. 19.* Appian. *de Bell. Civ. I. p. 633. seq.* Vid. Sigon. *de Antiq. Jur. Provinc. II. 2. (4).*

(1) De differentiis inter Proconsules & Praefides vid. citatos ad rubric. *tit. de offic. Praefid.*

(2) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3. p. 145. circa fin.*

(3) Add. Schulting. *d. loc. §. 3. in fin.*

(4) Add. Schulting. *d. loc. §. 5.*

L. L. non . . .

Proconsul ubique quidem Proconsularia insignia (1) habet, statim atque urbem egressus est;] Dio Cass. *Histor. Lib. LIII. p. 504.*

Potestatem autem non exercet, &c.] Facit L. ult. *de offic. Praef. urb.*

(1) De quibus vid. Briffon. *Sel. Antiq. III. 14. & Panciroli. Thes. var. lect. I. 10. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 938.*

L. I I.

Omnes Proconsules statim quam urbem egressi fuerint, habent Jurisdictionem:] Dio Cass. *Hist. Lib. LIII. p. 504.* Non ante, nisi singularibus casibus. Ryck. *ad Tacit. Annal. XII. 41. 2.*

Sed voluntariam:] Non tamen omnes species, sed tantum

rum legis actiones; (1.) juxta Vinn. de Jurisdic. Cap. 6. in fin.

Ut ecce, manumitti apud eos possunt &c.] Plin. Lib. VII. Epist. 16:

Et adoptionis fieri.] L. 36. §. 1. de adoption. Cujac. ad Nov. 95.

(1) Quas procedente tempore solos actus Jurisdictionis voluntariae dici coepisse, notat Schulting. ad Caj. Instit. II. 1. not. 75. Vid. & Scheltinga, Diss. I. de Emancipationibus, Cap. 3. §. 12. in Jurispr. antiq. Fellenberg. Tom. II. p. 494.

§. 1.

Apud Legatum vero Proconsulis &c.] Vid. Vinn. de Jurisd. Cap. 8. num. 11. (1).

(1) Add. Schulting. in Enarr. tit. de Jurisd. §. 9. p. 172. seq. ubi & egit de conciliatione hujus Legis cum L. 17. §. 1. de manum. vind. Qua de re potius ad d. L. 17. nonnulla monebimus.

L. III.

Omnino enim non (1) est apud eum legis actio.] Paul. in Sent. II. 25. §. 4.

(1) Omnino non, id est, plane, vel prorsus non. Vid. Averan. Interpr. Jur. II. 3. §. 2. Minus recte haec verba explicat Perrenon. Animadv. I. 8. in Thes. Otton. Tom. I. p. 601. Nec melius Charond. Verisim. I. 3. in eod. Thes. ibid. p. 688.

L. IV. (1).

(1) Ne in hospitibus praebendis oneret provinciam. Dum scil. non contentus est Proconsul ea domo, quae ipsi sufficere possit. Ita Pothier. in not. ad h. l.

§. 1.

Stratores (1)] Viarum scil. Vid. Otton. de Tutel. Viar.

Viar. Part. II. Cap. 7. p. 407. Vide tamēn seqq.; ubi varia habet (2).

Sed vice earum milites &c.] Milites pto Officialibus, qui perpetuo in Provincia erant, capit Jac. Gothofred. ad L. unic. Cod. Theod. de Stratorib. [Tom. II. p. 225.] Vid. eund. ad L. 1. Cod. Theod. de custod. reor. [Tom. III. p. 36. seq.] de hoc loco.

- (1) Hal. *Statores*. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Quod mavult quoque Balduin. loc. supra cit. p. 814.*
- (2) Add. Schroder. *Obs. II. 7. p. 134. seq. & ibi citt. auctores.*

§. 2.

Proficisci autē Proconsulem melius quidem est sine uxore:] Senec. Controv. XXV. (1).

Cotta & Messala Consulibus] A. U. C. 773. Sed Tacitus id confert in annum 777. Annal. IV. 20. ubi vid. Lipsium, qui putat, Ulpianum hic errasse (2).

Ut si quid uxores eorum &c.] Facit huc Juven. Sat. VIII. vs. 127. seqq.

*Si tibi sancta cohors comitum, si nemo tribunal
Vendit acersecomes, si nullum in conjugē crimen, &c.*

An idem in aliis casibus, vid. Matth. *de Crimin. in Prolegom. Cap. 1. in fin.*

- (1) Add. Forner. *Rer. Quotid. IV. 30. in Thes. Otton. Tom. II. p. 254. & De La Rue, Amben. Jur. Obs. I. 3. in eod. Thes. Tom. V. p. 1493. seq. qui ibid. II. 3. p. 1507. credit, Ulpianum hic joculari. Sed vid. Tacit. Annal. III. 33. ibique Lipsium. add. Puttman. Opusc. Jur. Crim. p. 65. seq.*
- (2) Egit ea de re quoque Otto, in *Præf. Tom. I. Thes. Jur. p. 27. qui etiam alios citat. Vid. & Puttman. d. loc. p. 9. in not. Pothier. in not. ad h. l. legit Cotta Messalino consulente, secutus Cujacium, (Obs. Tom. I. N VI.*

VI, 30. Sed Cujacolum refutavit De La Rue, *d. loc.* I. 1. p. 1492. Neque emendatio Cujacii placet Lipsio, *loc. a Schult. cit.* Placet autem Bachio, *Hist. Jur.* III. 1. *sec.* 3. §. 8. p. 345. edit. Stockman. & H. G. Tydeman. *Diff. de Reb. judicat. non rescindend.* p. 153. *seq.* Errore Ulpianum confect etiam Wieling. *Diff. de Connub. milit. Rom. Cap. 1. §. 4.* in Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. *Vol. II. Tom. I. p. 309.* — In *seq.* §. 3. verbum *excusantis* denotare *cum humanitate recusantis*, notat Bynkersh. *Obs.* VI. 11. Hal. edidit *excusans*, & in margine notat: *alias, recusando.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui recte monet, nihil mutandum esse, et ad *excusantis* referendum ad τὸ *ῥη*, quod praecedit.

§. 4.

Si edictum Decessori suo miserit:] Cui nequidem eum facile obvium fieri, ait Aristid. *Orat. de Urbe Roma*, p. 362. Ergo alio itinere videntur decessisse: olim aliud. Nerius, *Analector.* I. 3. [in Thes. Otton. *Tom. II. p. 231. seq.*]

§. 5.

καὶ τὰς μητροπόλεις Ἐφεσόν, id est, inter matrices urbes Ephesum (1), primum attingere.] Plures enim saepe unius provinciae metropoles. add. *L. unic. Cod. de metropol. Beryta. L. 11. Cod. Theod. de Tiranib.* [Tom. II. p. 386.] & ibi Jac. Gothofred. Adeoque nihil muto (2).

(1) Verba, *id est, inter matrices urbes Ephesum* in Cod. Flor. non exstant, sed pro *primum* ibi legitur *primam*. Putat tamen Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. legendum *primum* ob ea, quae habet Spanhem. *de Usu & praesent. numism.* *Diff.* IX. Plura de urbe Epheso vid. apud Steph. Byzant. *de Urbib.* in voc. ibique Interpp. add. Berterium, *Pithan. Dietrich. I. Cap. 2.* in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 807.* Quare autem Proconsuli Asiae necessitas imposita fuerit per mare Asiam applicare, ex numismatibus illustrat. Spanhem. *d. loc.* *Tom. I. p. 608.*

(2) D. Goth. in *not.* legit καὶ τὰς μητροπόλεις. Add. Byr-

Bynkersh. *Obs.* VI. 18. *in fin.* & Schroder. *Obs.* II. 7. p. 137. *seq.* qui *ibid.* in initio hujus §. pro *ingressum* legit *in ingressu*, vel *in ingressum*. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. recipiendum putat *ingressurum*, aut substituendum *in ingressu*, aut rescribendum *ingressum etiam hunc observare oportet*. Forte nulla emendatione opus, sed *ingressum* scriptum pro *ingressurum* vel *ingredientem*. Vid. Van Dorp, *Obs.* Cap. 15. qui plura ejusmodi enallages temporis exempla habet. add. Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 2. §. 6. p. 195.* — De verbis, quae in Lege sequuntur, *quas Graecia ἐπιδημίας — appellat, sive κατάπλουν* egit etiam Schroder. *loc. cit.*

§. 6.

Post haec ingressus provinciam, &c.] Non ante.

Mandare jurisdictionem Legato suo debet:] Modo mandare velit (1). Vinn. de Jurisdic. Cap. 9. num. 7. L. 6. §. 1. h. t. — Ipse sufficere omnibus non poterat. Sigon. de Antiq. Jur. Provinc. II. 5.

(1) Non enim cogitur. Vid. & Bynkersh. *Obs.* VI. 23. & H. Oosterdyk. *Diff. ad Fragm. Venuleji de Offic. Procons.* Cap. 3. §. 1. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. II. p. 491.* Minus recte dissentit Cujac. *Obs.* VII. 21. & *ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. L. 5. h. t.*

L. V.

Aliquando mandare jurisdictionem Proconsul potest, et nondum in Provinciam pervenerit:] Exemplum apud Dion. Cass. Hist. Lib. XXXIX. p. 116. (1) & Lib. LII. p. 518.

(1) Proprie ibi occurrit exemplum Praefecti, qui contra Legem extra Provinciae fines erat profectus, & suo arbitrio bellum susceperat, relicto in Provincia filio admodum parvo natu.

L. VI.

Ut innocentem ipse liberet:] Ipsi liberent (1) legendum puto ex seqq.

Sed hoc genus mandati extraordinarium (2) est:] Vid. L. 1. pr. de offic. ej. cui mand. est jurisd. Post tamen hoc concessum. L. unic. Cod. h. t. (3).

(1) An Legati? Hoc velle videtur Schultingius, & huc faciunt verba seqq. *nec liberandi igitur reos jus &c.* Sed non putem a Florentina lectione recedendum. Vid. Rygerbos, *Obs. Cap. 2.* & Herm. Oosterdyk. *Diff. ad Fragn. Venulej. Saturnin. de Offic. Procons. Cap. 3. §. 1.* in Nov. Thes. *Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 494. seq.* Pro solent in initio Legis Hal. edidit *solet*: quod mavult quoque Balduin. *loc. supra cit. p. 814.* — Custodias pro iis qui in custodia sunt, Nostri frequenter dicunt. Vid. Brissou. *de V. S. voc. custodia, num. 4.*

(2) Unde Schulting. in *Enarr. tit. de Jurisd. §. 9.* id magis ad factum pertinere putat, quam jure probari. Noodt. *de Jurisd. & Imper. II. 4. extraordinarium* explicat, non civili jure, neque Legum ordine, sed singulari jure receptum. Egrot de hac Lege quoque Ferand. Adduens. *Explic. I. 9.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 514. seq.* & pluribus Rygerbos, *Obs. Cap. 2.* qui verba haec *sed hoc genus mandati extraordinarium est* parenthesis includit, ut sequentia verba connectantur cum eo, quod praecedat: *scilicet ut praecauditas custodias &c.* Addit etiam aliam conjecturam. Sed Herm. Oosterdyk. *loc. modo laud.* putat, verbum *liberare* vario sensu hic a Jcto usurpatum esse: nempe in priore Legis parte pro *liberare a custodia, dimittere*, in posteriore vero parte pro *liberare a crimine, absolvere.*

(3) Add. Vinn. *de Jurisd. Cap. 1. §. 9.*

§. 3.

Vetus proverbium est, οὐτε πάλτα, οὐτε πάλτοτε, οὐτε παρὰ πάντων (1).] Facit huc Quintil. *Inst. Orat. XII. 7. in fin.* Sed tum quoque tenendus est modus: ac plurimum refert, & a quo accipiat, & quantum, & quousque. Gregor. Nazianz. *de Vit. sua, num. 89. (2).*

Nam valde inhumanum est, a nemine accipere; sed passim, vilissimum est; & omnia (3), avarissimum.] Plin.

Pa.

Paneg. p. 41. edit. Steph. add. Mevium, *ad Jus Lubeç.*
L. I art. 4. num. 22. *seqq.*

*Et quod mandatis continetur, ne donum vel munus
&c. (4).]* Plin. *Lib. IV. Epist. 9.*

*Sed nec xenia (5) producenda sunt ad munerum qualita-
tem.]* Ut tanquam munera necessario sint praestanda. L. 194.
L. 214. *de V. S.* Bachov. *ad Πρωτα Pand.* p. 335. (6).
Vid. omnino L. unic. *Cod. Theod. ne damn. Prov. Infig.*
[*Tom. IV. p. 100.*]

(1) In edit Gothofred. additur: *id est, neque omnia, ne-
que quovis tempore, neque ab omnibus;* & sic quoque
Hal. Sed in *Cod. Flor.* haec verba Latina non exstant.

(2) Add. *Const. Land. Exercit. Lib.* in *Thes. Otton.*
Tom. III. p. 1405. & Curtium, *Εικασιν.* III. 4. in
eod. *Thes. Tom. V. p. 194.* De proverbiiis in jure vid.
Eckhard. *Herm. Jur. I. 3. §. 103.* & ibi citt. au-
ctores.

(3) Hal. *per omnia:* male.

(4) *Donum & munus* quomodo differant vid. in L. 194.
& 214. *de V. S.*

(5) De *xeniis* vid. Jan. Langlaeum, *Semestr. VI. 1.* &
Brummer. *ad L. Cinciam, Cap. 7. §. 12.* Ceterum,
quae hic de *xeniis* traduntur, ea non porrigenda esse ad
Judices, monet Puttman. *Advers. Jur. Univ. I. 4.*
p. 76. seq. & ibid. cit. Leyser. *Medit. ad Pand.*
Specim. 615. Med. 27.

(6) Aliter verba haec interpretatur Ferand. Adduens. *Explici-
cat. I. 9.* in *Thes. Otton. Tom. II. p. 515.* Pro *pro-
ducenda* Vulg. habet *perducenda.* Brenem. h. in
Corp. Jur. Geb. & Spang. Vid. quae de his verbis
notavi supra ad L. 1. *de orig. Jur.*

L. VII.

Si in aliam quam &c.] Aliquam Bynkersh. *Obs. II. 6.*
ubi de his *laudationibus* (1).

*Et ferias secundum mores & consuetudinem, quae retro
obtinuit (2), dare.] L. 4. de feriis.*

- (1) De quibus vid. & Trotz. *Memor. propag.* p. 7. & Schroder. *Obs.* II. 7. p. 138. *seq.* add. Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. JCor.* p. 324.
- (2) De La Rue, *Amoen. Jur. Obs.* Cap. 10. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1502. *in fin.*: legit *consuetudines*, & *obtinet* dictum putat pro *obtinerunt*: sine causa. Ceterum *ferias individuas* hic intelligendas esse, notant Bynkersh. *loc. a. Schult. laud.* & Zepernick. *ad Sio- cam. de Judic. Centumv.* p. 126. add. Schulting. *in Enarr. tit. de feriis*, §. 3.

§. 1.

Ad sacras, & opera publica circumire &c.] Add. Plin. *Lib. X. Epist.* 42. & Jac. Gothofred. *ad L. 2. Cod. Theod. de operib. publ.* [Tom. V. p. 312. *seq.*] (1).

- (1) Sequitur in Lege: *an sarta tectaue sint.* Ita scil. legendum. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. In ipso Cod. Flor. legitur: *an sarta tecta quae sint.* Hal. habet *an sarta tecta sint, & quae sint.* De *Curatoribus operum*, quorum in seqq. mentio fit, quaedam notavit Joh. Wastiau, *Diss. de Jur. & Jurisd. Municip.* in Thes. *Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II.* p. 209, & Westenberg. *in D. Marco*, p. 233. *seq.*

§. 2.

Cum plenissimam autem Jurisdictionem Praefectus habeat,] Sub qua *merum imperium* hoc loco contineri, negat Sutholt. *de Jurisd.* num. 115. Sed sequentia contrarium videntur evincere; & haec fuisse videtur mens Triboniani (1).

Vel extra ordinem jus dicunt,] *L. 2. §. 33. de orig. Jur.* Sutholt. *de Jurisd.* num. 211.

- (1) Vid. Schulting. *in Enarr. tit. de Jurisd.* §. 1. add. notata inferius ad *L. 1. de offic. ej. cui mand. est jurisd.*

L. VIII.

Et ideo majus imperium etc.] Dio Cass. Hist. Lib. LIII. p. 519. (1). Non tamen militare. Dio Cass. Lib. p. 504. seq. (2).

(1) Add. Bynkersh. Obs. VIII. ult. num. 4. & Tronchin. Disp. de Var. Cap. Juris, Cap. 1. in Suppl. Thes. Meerman. p. 601. Legem hanc a Pratejo minus recte relatum esse inter exempla Legum temere geminatarum, docet G. Pauw, Disp. ad Var. Jur. Civ. Capp. Cap. 1. in Thes. Diss. Juridic. G. Oetrichs. Vol. I. Tom. I. p. 113. seq.

(2) Vid. Schulting, in Enarr. h. t. §. 4.

L. IX.

IDEM Lib. I. de Officio Proconsulis.] D. Goth. in not. „Al. Lib. II. & ita emendat Cujac.” & Jac. Gothofred. ad L. 71. de reg. Jur. Recte. Facit inscriptio L. 7. h. t. (1).

Sane, si fiscalis pecuniaria causa sit, quae ad Procuratorem Principis respicit, melius fecerit (2), si abstineat.] Nisi aliud Imp. jussit. Plin. Lib. X. Epist. 88. & Capitolin. in Clod. Albin. Cap. 2.

- (1) Quae cum hac Lege jungenda. Noodt. ad tit. de offic. Procurat. Caesar. add. notata ad L. 71. de reg. Jur. ubi verba §. 1. hujus Legis regulas instar repetuntur: de quibus vid. & Zoannet. Restit. Lib. Cap. 15. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 658. & Zepernick. ad Siccum. de Judic. Centumv. I. 3. p. 20. qui putat per libellum, & de plano expedire esse eadem.
- (2) Quod est consilii & suasionis. Vid. omnino Noodtium, loc. modo cit. Pari modo loquitur Ulpianus in L. 1. de inoffic. testam.

§. 2.

Circa Advocatos patientem esse Proconsulem oportet.]

N 4

Jac.

(3) Add. citatos superius ad *L. 1. pr. de offic. Praef. urbi.* not. 5. De ultimis Legis verbis *fugitivos conquirere* &c. vid. Schulting. ad *Paul. Sent. l. 6. not. 11.* in *Jurispr. Antej.* p. 231.

TITULUS XVI.

DE OFFICIO PROCONSULIS ET LEGATI. (1).

(1) Post Magistratus Urbanos Compilatores Pand. statim transire ad Rectores Provinciarum; de Italia vero, iisque, qui Italiae praeebant, nihil in Pand. haberi, & quam ob causam, docet Schulting: in *Enarr. h. t.* §. 1.

De Proconsulibus quaedam Alciatus, de *Magistr. Civis & Milit. Offic.* Plura & meliora de his, & Provinciarum divisione, Salmas. ad *Spartian. in Hadrian. Cap. 22.* & ad *Capitolin. in Marco, Cap. 22.* Vales. ad *Excerpt. Peiresc. p. 102.* (1). Tempore Liberae Reipublicae & tales fuere, qui nondum Consulatum gesserant (2). Cicer. de *Legib. l. 20.* add. Fabricium, ad *Ciceron. pro Ligari. Cap. 3.* Salmas. ad *Spartian. in Hadrian. Cap. 22.* & ad *Capitolin. in Marco, Cap. 22.* & quid sub Constantino, & post, Idem ad *Lamprid. in Heliogab. Cap. 11.* & ad *Trebell. Pollion. in XXX. Tyrann. Cap. 33.* add. eundem ad *Vopisc. in Probo, Cap. 13.* — Sortiebatur Provinciam. *L. 36. §. 1. de adoption.* Philostrat. de *Vit. Apollon. Tyanens. V. 36.* Hinc Proconsules Provincias sortiti in *Inscript. apud Sponium, Itin. p. 344. Tom. I.* (3). — Quantum ad nomen quidem Proconsul, sed quantum ad potentiam Consul; Salvian. de *Gubernat. Dei, VII. p. 241.*

7. p. 309.

Legati]. *Παρεδρεύων*. Dioni Cassio, *Hist. Lib.* LIII. p. 505.

Talem adsciscebant sibi Praetorii unum, Consulares tres.

Bio. Cass. *ibid.* Hunc autem *magistratum* fuisse, negat P.

Fab. *ad L. 70. de reg. jur. p. 318. seqq.* Sed contra.

rium probat Scip. Gentil. *de Jurisdic.* II. 10. Dabantur

a Senatu, vel a magistratibus adfumebantur. Cicer. *pro*

Sextio, Cap. 60. & pro L. Manil. Cap. 19. Appian.

de Bell. Civ. l. p. 633. seq. Vid. Sigon. de Antiq. Jur.
Dracina II. (1)

Provinc. II. 2. (4).

(1) De differentiis inter Proconfules & Praefides vid. citatos

(2) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 3. p. 145. cir

(3) Add. Schulting. d. loc. §. 3. in fin.

(4) Add. Schulting. d. loc. §. 5.

L. L. ELLISON

Proconsul ubique quidem Proconsularia insignia (I) ha-

bet, statim atque urbem egressus est:] Dio. Cass. Histor.

Lib. LIII. p. 504.

Potestatem autem non exercet, &c.] Facit L. ult. de

(1) De quibus vid. Briffon. *Sel. Antiq.* III. 14. & Panci-

fol. *Thes. var. lect.* I. 10. in Jurispr. Rom. & Attic.
Tom. II. p. 202.

1077. П. р. 938.

L. 11.

Omnes Proconsules statim quam urbem egressi fuerint

habent Jurisdictionem:] Dio Cass. Hist. Lib. LXX. c.

504. Non ante, nisi singularibus casibus. Ryck. *ad Tacit.*

Annal. XII. 41. 2.

Sed voluntariam :] Non tamen omnes species : sed tan-

TUNE

- not. 44. & H. Canegiët. in *Fragm. Vet. Jurispr.*
quae exstant in Coll. LL. Mos. & Rom. p. 297.
 (2) Add. Cortium, *ad Sallust. Catilin. Cap. 42. in fin.*

L. XII.

Legatus, mandata sibi jurisdictione, Judicis dandi jus habet (1):] Vinn. *de Jurisd. Cap. 6. num. 4. (2).*

- (1) Adfirmative vertunt quoque Græci, *Tom. I. p. 191.*
Alii non habet: male. Vid. *Const. Land. Exercit.*
Lib. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1406. Ant. Augu-
 stin. *Emend. I. 3. in eod. Thes. Tom. IV. p. 1441.*
 Jauch. *de Negation. Pand. p. 17. & 123.* Brenem,
h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.
 (2) Add. P. Fab. *ad L. 70. de reg. Jur. & Constantin.*
Subtil. Enodur. I. 12. in Thes. Otton. Tom. IV.
p. 500.

L. XIII.

*Legati Proconsulis nihil proprium habent, nisi a Procon-
 sule eis mandata fuerit Jurisdictio.*] Sed tunc habent (1).
 Vinn. *de Jurisd. Cap. 8. num. 2.* Perrenon. *Animadv.*
I. 26. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 626.] Aliter Leonih.
Emend. H. 20. num. 14. (2).

- (1) Scit. quaedam propria, quae Legato a Proconsule man-
 dari nequeunt, sed quae peculiari jure Legato sunt con-
 cessa, postquam ipsi a Proconsule Jurisdictio mandata
 est. Quorsum etiam pertinet exemplum in *seq. L. 15.*
ut possit Legatus tutores dare. Sic etiam Schulting. in
Enarr. h. t. §. 6. Lyolania a Nycholt, *Membran.*
IV. 15. Noodt. *de Jurisd. & Imper. II. 1.* Ooster-
 dyk. *loc. modo cit. p. 491. seq.* Glück. *ausfuhr.*
erlaut. der Pand. nach Hellfeld, instit. de Juris-
dition. p. 244. in not.
 (2) Et Bynkersh. *Obs. VI. 23.* Aliter etiam Cujac. *Obs. VII.*
21. Caes. Costa, *Var. Ambig. Jur. II. 10.* in Thes.
 Otton. *Tom. IV. p. 1217. seq.* Fopp. ab Aezema,
Diff. Jur. Civ. I. 32. in Thes. Meerman. Tom. VI.
p. 819. seq. Majanf. *ad 30. J. Civ. Fragm. Tom. I.*
p. 347. seqq. ubi hanc Legem explicuit.

L. XIV.

L. X I V.

ULPIANUS *Lib. XX. ad Legem Juliam & Papiam.*
Lib. III. Jac. Gothofred. ad L. Jul. & Pap. p. 281.
 [in *Thef. Otton. Tom. III. p. 217.*] ubi de occasione (1).
 Dissentit Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. I. 5. p. 68.*

Proconsules non amplius, quam sex fascibus utuntur.
 Itaque prudenter capiendus Cyprianus, *Epist. 37. (2).* —
 Egesippum citat Cujac. *Obs. XIX. 13.*

(1) Add. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. IV. Reliq. 5. in Thef. Meerman. Tom. V. p. 447.*

(2) Qui duodecos Proconsulibus tribuit. Sed vid. Schult.
in Enarr. h. t. §. 3. circa fin. Quaedam ad hanc
 Legem quoque notavit Const. Land, *Exercit. Lib. in*
Thef. Otton. Tom. III. p. 1406. seq. & Schroder.
Obs. II. 7. p. 139. seq. Vid. & Briffon. Sel. Antiq.
III. 14. ibiq. Trekell. p. 78. & Gebauer. Progr. de
Insigni different. inter. Procons. & Legatos Caesar.
in ej. Exercitat. Academ. p. 703. seq. — De seq.
L. 15. vid. notata ad praec. L. 13. & Noodt. de
Jurisd. & imp. II. 8.

L. X V I.

Proconsul portam Romae ingressus, deponit imperium.
 Vid. ad *L. 2. h. t. Appian. Civil. I. p. 668. Imperium.*
 D. Goth. *in not.* „ Id est, insignia magistratus &c. Alii vo-
 luntariam Jurisdictionem. Cujac. *ad Nov. 95.* ” Is utrum-
 que probat (1).

(1) Et *Obs. XII. 33.* notat, Proconsulis imperium hinc dici
 esse *ad urbem, & Consulem ad urbem pro Praefectum*:
 & hinc Augusto data Proconsulari potestate, specialiter
 adjectum fuisse, ne eam, Romam ingressus, deponeret:
 quod & L. Fulvio, Proconsuli, & M. Marcello datum.

TITULUS XVII.

DE OFFICIO PRAEFECTI AUGUSTALIS.

Vid. Cujac. *ad L. 3. Cod. de Canon. largit. titul.* — Proconsulare imperium Agypto non constituendum, volebant Sacerdotes. Trebell. Poll. *in XXX. Tyrann. Cap. 22.* — De Aegypti aditu difficili Joseph. *Ἀλωσ. IV. 10.* — D. Goth. *in not.* „Caussam constituendi vid. apud Tacitum &c.” & Dion. Cass. *Histor. Lib. LI. p. 455.* ubi de Aegyptiorum ingeniis (1). — Hominum in ea extra Alexandriam myriades 750. Joseph. *Ἀλωσ. II. 16. p. 807.*

(1) Add. Pagan. Gaudem. *Jurid. Exposition. I. 8. in Thes. Otton. Tom. III. p. 350.* Quaedam de Aegyptiis habet quoque Menag. *in Amoen. Jur. Civ. Cap. 30.* Plura de hoc Praefecto vid. apud Schulting. *in Enarr. h. t. Noodt. ad h. t. Bach. Hist. Jur. III. 1. sect. 1. §. 24.* Vid. & Torrent. *ad Sueton. in August. Cap. 18. edit. Burman. Tom. I. p. 236.*

L. I.

ULPIANUS *Lib. XV. ad Edictum.*] Agens forte *de Judiciis.*

TITULUS XVIII.

DE OFFICIO PRAESIDIS.

Vid. P. Fab. *ad L. 70. de reg. Jur. (1).* — Dicti & *Propraetores*, quia erant militares. Dio Cass. *Hist. Lib. LIII. p. 504. (2).* — His quoque dati Legati (3). — De Provinciis Caesaris, & Senatus Populique Romani, iisque, qui

qui iis praeerant, quaedam Vales. *ad Excerpt. Peiresc.* p. 102. (4). D. Goth. *in not.* „Adde quaedam ad officium Praefidis ex *L. 102. de solution. &c.*” & *L. 9. in fin. de offic. Procons.*

- (1) Add. Jo. Boreel de Mauregnault, *Diff. de Officio Praefidis*, in *Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 85. seqq.* De differentiis inter Proconsules & Praefides, post Cujac. *Obs. XX. 37.* Lipsium, *Exc. ad Tacit. Annal. I. 75.* Campianum, *de Offic. & potestate magistr. ad tit. de Offic. Procons. & de Offic. Praefid.* accurate egit Gebauër. *Progr. de Insigni differentia inter Procons. & Legat. Caes. in ej. Exercit. Acad. p. 701. seqq.* An potuerit quoque Praefes cognoscere de *caussa liberali*, & status controversiis, disquiri Marckart. *Interpr. rec. lect. II. 21. p. 300. seqq.* Vid. & Noodt. *de Jurisd. & Imper. I. 9.*
- (2) Item *Legati Augusti Pro Praetore, & Legati Consulares*, de quibus variis eorum nominibus vide auctores citatos a Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. III. 1. sect. 1. §. 24. p. 284.* add. notata inferius ad *L. 20. h. t.*
- (3) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2. in fin.*
- (4) Plura de Provinciarum divisione, ab Augusto inter se & Senatum Populumque Romanum facta, notavit quoque Schulting. *in Enarr. tit. de offic. Procons. §. 3.* Vid. & Bach. *loc. modo laud. §. 23.* & ibi citt. auctores.

L. I.

Praefidis nomen generale est:] Unde Tribonianus in *L. ult. Cod. de bon. vacant.* hoc nomen posuit, cum in *Cod. Theod.* [Tom. III. p. 452.] esset *Proconsul*, ut Legem generalem faceret (1).

- (1) Add. Burman. *ad Sueton. in August. Cap. 36.* Sequitur in Lege: *licet Senatores sint.* Sic etiam Hal. Sed. in *Cod. Flor. sunt*, quod retineri potest: saepe enim apud Nostros post *licet* indicativus sequitur. Vid. notata superius ad *L. 31. de Legib.* Male quidam hic ne-

negationem inferunt. Vid. Jauch. *de Negation. Pand.* p. 204.

L. I L.

ULPIANUS *Lib. XXVI. ad Sabinum.*] Ubi de *adoptionibus* agit.

Praeses apud se adoptare potest, &c.] L. 2. *pr. de offic. Procons.*

L. I I I.

Et hoc, dum in provincia est:] Dio Cass. *Hist. Lib. LIII.* p. 505.

Nam & in mandatis Principum est,] De quibus Dio Cass. *d. Lib.* p. 506. (1).

Ut curet is, qui provinciae praest, malis hominibus (2) *provinciam purgare.*] L. 13. *h. t.*

Nec distinguitur, unde sint.] Vid. tamen L. 15. §. 4. *ad L. Jul. de adult.*

(1) Plura vid. apud Vizzanium, *de Mandatis Principum.* Praecedit in *Lego: si quid manu commiserint.* Hal. *si quid in alium manu &c.* Bondam. *Animadv. Critic. ad loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 15.* in Nov. Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. II. Tom. II.* p. 234. legit *si quid mali commiserint.* Sed vid. Puttman. *Diss. Var. Jur. Civ. Capp. contin. Cap. 4.* in *ej. Opusc. Syllog.* p. 122.

(2) *Malos homines* hic esse latrones, notat quoque Burman. *de Vectigal. Pop. Rom. Cap. 9.* p. 146. *Seq. L. 4. & 5.* in nonnullis Codicibus non reperiri, notat Hal. *in margine.*

L. V I.

IDEM *Lib. I. Opinionum.*] *De Officio Proconsulis,* Freher. *Parerg. II. 11.* [in Thes. Otton. *Tom. I.* p. 919.] (1).

Illicitas exactiones, — prohibeat Praeses Provinciae.] Quatenus ex iniquis oneribus, uni impositis, teneatur, Mev. *Decision. Part. VI. Dec. 170. & seq.*

(1)

(1) Sed. vid: Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. II.*
§. 8. & Noordkerk. Obs. p. 13.

§. 1.

Veritas rerum erroribus gestarum non vitiatur.] Covar-
 ruv. *Var. Refol. I. 1.* Mornac. *h. Pinel ad L. 2. Cod. de*
rescind. vend. Part. III. Cap. 3. num. 32. — D. Goth. *in*
not. „Al. gestorum. &c.” Schp. Gentil. *ad Apulej. Apo-*
leg. p. 4. [*Oper. Tom. VI. p. 3. in fin.*] Basilic. Schol.
Tom. I. p. 409. Τὸ γὰρ ἀληθὲς ἐκ τῶν κατὰ πλάνην γενομένων
 οὐ βλάπτεται. male. Perrenon. *Animadv. II. 9.* [in Theſ.
 Otton. *Tom. I. p. 639.*] (1).

Et ideo Praeses provinciae id sequatur, quod convenit
eum ex fide eorum, quae probabuntur (2).] D. Goth. *in*
not. „Hinc colligi solet, Judicem debere judicare secundum
probata. &c.” Ferand. *Adduens. Explicat. I. 10.* [in
 Theſ. Otton. *Tom. II. p. 515. seq.*] parum bene (3).

(1) Egit de hoc loco etiam Charond. *Verisim. I. 3.* in
 Theſ. Otton. *Tom. I. p. 688. seq.* Cujacius, *ad Libb.*
Resp. Modestini. in expl. L. 26. de neg. gest. verbum
erroribus transponit, & legit *veritas rerum gestarum er-*
roribus non vitiatur. *Gestorum* legit quoque Faber, *in*
Ration. ad h. l. & Pothier. in not. ad h. l. Equidem
 nihil mutandum putem, sed verba haec ita accipienda:
Veritas rerum, erroribus gestarum, id est, propterea
quod erroribus gestae sunt, non vitiatur, id est, non
mutatur, neque deminuitur.

(2) Hal. addit *sequi*, & sic etiam Pothier. Vulg. hoc ver-
 bum inferit post vocem *quod*. Sed in *Pand. Flor.* neu-
 tro in loco τὸ *sequi* reperitur. Forte *quod convenit* cum
 Ictus dixit pro *quod sequendum existimabit, sibi per-*
suasum habebit &c. Convenire aliquem etiam dici pro
aliquem redarguere, convincere, ratione persuadere,
 notat Barthius, *in Adversar. XLII. 5. circa fin.*

(3) Egere de hac quaestione etiam Cujac. *Obs. XII. 19.*
 Bachov. *ad Trautl. Vol. I. Disp. XII. Theſ. 14. Lit.*
e. & f. p. 495. seqq. Crusius, *Diatrib. ad L. 40. de*
hered. inst. Cap. 12. in Theſ. Otton. *Tom. I. p. 672 d.*
seq.

seq. Ant. Merend. Controv. Jur. V. 49. Integer Tractatus de hoc argumento exstat in Supplem. Thes. Meerman. p. 501. seqq. Recte autem dicitur, Judicem judicare debere secundum acta & probata; si vero Judicis conscientia cum actis & probatis pugnet, oportere eum Judicis personam exuere, & induere personam testis. Vid. Huber. *in Praef. ad tit. Inst. de offic. Judic. §. 3.*

§. 3.

Ad concutiendos homines] Vid. Pricaeum, *ad Luc. III. 14.*

Et sub specie tributorum illicitas exactiones fieri prohibeat.] Nov. 17. Cap. 8. Cicero, *ad Attic. Lib. VI. Epist. 1. de Publicanis, efficio, inquit, ne cui molesti sint. Pric. ad Luc. III. 13. (1).*

(1) *In seq. §. 4. pro neque prohibita exerceri* Pothier. edidit *neque prohibitas* &c. Non putem necesse: certe non in contextum recipiendum. Illicitarum olim mercium exempla collegit Brisson. *Sel. Antiq. IV. 4.*

§. 5.

Ne tenuis vitae homines] *Et ne tenuis* &c. in MS. suo reperit Forner. *Rer. Quotid. I. 19. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 148.] (1).*

Sub praetextu adventus officiorum (2),] Cicer. *in Verr. III. 19. Facit huc Idem, ad Q. Fratrem, I. 1. Cap. 2. in fin.*

Lumine unico,] D. Goth. *in not.*, Zoannet. (3) *Restit. Cap. 21. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 661.] legit limine unico, &c."* Et sic in MS. suo reperit Forner. *Rer. Quotid. I. 29. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 157.] Ipse Vulgatam tuetur, & eleganter Mornac. h. Bynkersh. Obs. I. 14. Otto, in Praef. Tom. IV. Thes. Jur. p. 22. (4). Facit huc Apulej. Metam. IX. p. 144. ed. Sriver.*

- (1) Flor. olim fuisse *tenui vitae*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui inde conjicit, legendum *tenui vita*.
- (2) Id est, *Officialium*. Bynkersh. *Obs.* III. 14. Jo. Carnegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 8. §. 7. p. 224.* Frequenter sic loqui JCtos, notat Turneb. *ad Sueton. in Vespasian. Cap. 14.* edit. Burman. *Tom. II. p. 248.*
- (3) Quem sequitur Zinzerlin. *ad Val. Flacc. Lib. IV. vs. 28.*
- (4) Receptam lectionem *lumine unico* defendit quoque Burman. *ad Quinct. Inst. Orat. X. 3.* & Schroder. *Obs. II. 7. p. 140.*

§. 7.

Sicuti Medico imputari eventus mortalitatis (1) non debet,] Eleganter Mornac. *h.* Quinct. *Inst. Orat. II. 17.* *Et medicus sanitatem aegri petit: si tamen aut valetudinis vi, aut intemperantia aegri, aliove quo casu summa non contingit, dum ipse omnia secundum rationem fecerit, medicinae fine non excidit.*

Ita quod per imperitiam commisit, imputari ei debet.] Paul. *in Sent. V. 23. §. ult.* (2) add. Gail. *Obs. II. 3. num. 5. seqq.*

Prætextu humanae fragilitatis &c. (3)] In arte suspicabili. Vid. Arnob. *Adv. Gentes, Lib. I. p. 28.*

- (1) Pro *mortis*, ut saepius alibi. Vid. Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. JCtor. p. 376.*
- (2) Ubi vid. Schulting. Egit de hoc loco Pauli etiam Puttman. *Interpr. & Observ. Cap. 25.* ubi disputat contra van Vryhoff. *Obs. Cap. 13.* qui locum Pauli accipit de iis medicis, qui magicum remedium dederunt.
- (3) Egit de hoc loco quoque Noordkerk. *Obs. Cap. ult. p. 176. seq.* qui pro *decipientis* legit *desipientis*, & pro *homines* reponit *hominis*. *Desipientis* probat quoque van Vryhoff. *loc. modo cit. p. 60.* Sed Florentinam lectionem tuentur Wieling. *Lect. Jur. Civ. II. §. 10.* Puttman. *loc. cit. p. 114. seq.* Jo. Carnegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 1. §. 12. p. 187. seq.*

§. 8.

Qui universas provincias regunt,] Totas, non partes. Non autem admittenda distinctio Merillii, Lib. I. Var. ex Cujac. Cap. 3. (1) in Praefides universarum, & singularum provinciarum. Vid. Jac. Gothofred. ad L. unic. Cod. Theod. ne sine jussu Princip. &c. [Tom. III. p. 325.] Huber. Digress. III. 7. (2).

- (1) Et Obs. VI. 29, putantis Praefides *universarum*, non vero *singularum provinciarum* Jus gladii, & deportandi habuisse. Merillium sequitur Wissenb. in *Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. V. Thes. 13.*
- (2) Add. Schuking. in *Enarr. h. t. §. 2.* & Boreel de Mauregnault. *Diff. supra laud. p. 112.* Vid. & Nic. Anton. de *Jurib. Exul. II. 27.* in Thes. Meerman. *Tom. III. p. 121.* & Of. Aurel. *Dispunct. II.* in Thes. Otton. *Tom. III. p. 698.* Neque etiam cum Hotoman. *Obs. III. 12.* distinguendum inter Praefides, qui insulas sibi subjectas habebant, & non habebant, quasi illis quidem, non vero his jus deportandi competisset. Vid. Bynkershoek. *Obs. VI. 22.* Pluribus de quaestione, an Praefides jus deportandi habuerint, disputarunt G. Pauw. *Diff. ad Var. Jur. Civ. Capita, Cap. 4.* in Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 128. seqq.* & G. Best. *Conject. ex Jur. Civ. Cap. 2.* in eod. Thes. *ibid. p. 205. seqq.* Vid. & Zoannet. *Restit. Cap. 21.* in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 662.* Ernstium, *loc. supra cit. p. 855.* Finestr. & de Monzaly. in *Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 421. seq.*

§. 9.

Necessitatem (1) solutionis moderetur,] Non idem in poenis Lege definitis. L. 244. de V. S. Matth. de Criminib. Lib. XLVII. Tit. 3. Cap. 3. num. 6.

- (1) *Necessitatem* edidit quoque Haloander. Sed Flor. legitur *necessitate.* Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse legendum putat *necessitati*, probante Gebauero, *ibid.* add. Burman. *ad Sueton. in August. Cap. 13. L. VII.*

L. VII.

IDEM Lib. III. *Opinionum.*] *De Officio Proconsulis*, Freher. *Parerg.* II. 11. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 919.] (1).

- (1) Sed vid. laudatos superius ad inscriptionem L. 6. h. t. Pro *detractantem*, ut Flor. legitur, alii habent *detrectantem*. Sed *detractare* Veteres scripsisse, notat Duker. ad Flor. I. 22. 2. p. 208. add. Arntzen. ad Aurel. Victor. de Vir. Illustr. Cap. 62. & Drakenborch. ad Liv. XXXIV. 15. 9. — In seq. L. 8. pro *adire potest* Hal. edidit *adire potes*, & verba *cum, qui provinciae praest*, *adire potes*, aliis literis exprimi curavit: non male. Sunt enim verba rescriptionis, vid. seq. L. 9. quorum sententia in seqq. verbis exponitur. *Potes* scribit quoque Noodt. de Jurisd. & Imper. l. 7. *Caesarem nostrum*, id est, Hadrianum, sub quo Julianus floruit. Pro *aestimare* in fine Legis Hal. edidit *existimare*. Vid. quae de his verbis notavi superius ad L. 10. de statu homin.

L. IX.

Vel Legato] Male Perez. in Prael. ad tit. Cod. de ped. Jud. num. 3. hac voce etiam *Judices pedaneos* censet contineri (1).

- (1) Sequitur in Lege: *quamvis non sit adjectum* &c. Vulg. non omittit. Sed vid. Marckart. Probab. rec. lect. Part. II. p. 128. seq. Pro *aestimabit*, & *aestimare* hic etiam Hal. edidit *existimabit*, & *existimare*.

L. X.

Correctorum, & Praesidum provinciarum] Leonin. Emend. VII. 8. num. 9. *Praesidum, & Correctorum provinciarum*, sed haesitat, & nihil mutandum (1).

- (1) Vid. Finestr. & de Monzalv. in Herm. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 414. seqq. ubi pluribus hanc Legem

explicuit. add. de *Correctoribus* eund. *ibid.* p. 5. seq. & Schulting. in *Jurispr. Antejustin.* p. 683. — In seq. L. XI. pro *Judices* non reponendum *indices*, notat Schroder. *Obs.* II. 8. p. 141.

L. XII.

Non tamen spectandum est,] Non tam tamen (1). Grotius, in *Flor. Spars.* ad h. l. p. 115. Forner. *Rer. Quotid.* II. 2. [in *Thes. Otton. Tom. II.* p. 162.] Jac. Gothofred. ad L. *ἀξίως*, Cap. 11. [in *ej. Oper. minor. a Trotz. edit.* p. 99.] Dissentit Bynkersh. *Obs.* I. 10. (2).

- (1) Simile exemplum, quo *tam* a praecedenti *tamen* interceptum est, adfert Drakenborch. ad *Liv.* V. 51. 4.
 (2) Ipse quoque Schulting. ad edit. in 4to. ad locum Fornerii, qui etiam *non tam tamen* legit, notavit: „hoc tamen non necesse.” Vid. & Jo. Cannegiet. *Obs.* Cap. 11. §. 2. p. 415. *Tam* ante *quam* saepius omitti, docet quoque Drakenborch. ad *Liv.* II. 56. 9. ubi & alii auctores citantur. In inscriptione hujus Legis in Cod. Flor. Librarium errore scripsisse *Proconsulis* pro *Proculus*, notat Brenem. *Histor. Pand.* II. 5. p. 153.

L. XIII.

Congruit bono & gravi Praefidi curare, ut pacata &c.] Calliodor. *Variar.* VI. 21. Facit huc Herald. ad *Tertulian. Apologet.* Cap. 2. p. 21. Pricaeus, ad *Act. Apostol.* XXIV. 3.

Ut malis hominibus provincia careat,] L. 3. h. t. (1).

- (1) Ad quam vid. notata. Sequitur in Lege: *receptoresque eorum coërcere, &c.* Sic etiam Hal. Sed Vulg. *receptatoresque &c.* Vid. Brenem. h. in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* quemadmodum edidit quoque Pothier. Sed utrumque rectum: *receptores* dixit etiam Callistratus in L. ult. §. ult. de *abigeis*; & Paul. in *Sent.* V. 3. §. 4. Plura de his vid. apud Puttman. *Diff. de Re-*

Receptatoribus, in *Advers. Jur. univ. Lib. II. p. 219. seqq.* In *seq. §. 1. pro furiosis, si non possint* &c. *obviari eundem est*, Hal. edidit, *furiosi, si non possint* &c. *obviandum*. Recta est Florentina, cui post *τὸ furiosis* Taurellius recte comma adscripsit. Vid. Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* Occurrit tamen verbum *obviare* non tantum apud Nostros, sed etiam apud alios scriptores Latinos. Vid. Heinecc. in *Additam. ad Brissou. de V. S.* in voc. & Drakenborch. *ad Liv. IX. 23. 4.*

L. X I V.

Commodus] Alii *Verus* legunt, alii eum voce *Commodi* intelligunt ex *fin. L. praec. & L. pen. ad L. Pompej. de parricid.* Sed potuit & Marcus cum filio eadem de re rescribere. Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 31. p. 176. (1).*

Tertyllo] *Tertullo* melius, ut in veteri inscriptione apud Menag. *d. loc. p. 177. (2).*

Potes de modo poenae ejus dissimulare (3), cum satis-furore ipso puniatur.] Matth. *de Criminib. in Prolegom. Cap. 2. num. 5.* Quintil. *Declam. 314.* Senec. *Hercul. Furent. vs. 1098.*

*Solus te jam praestare potest
Furor insontem.*

Huc quoque facit Cicer. *de Nat. Deor. I. 9.* Deinde quid est affecutus, cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi, maxime quod stulti sunt: miserrimus enim stultitia quid possumus dicere? &c. M. Senec. *Controv. XXVII.* Quid legis interest excipere, ne fraudi sit ei, qui per insaniam patrem pulsavit, cum illi non supplicio, sed remedio opus sit?

Ac, si putabis,] Hal. *aut si* &c. quod praefert Leonin. *Emend. III. 17. num. 14.*

Quoniam tam ad poenam,] Hal. *quoniam non tam* &c. Sed in MS. Leonini erat *quod non tam* &c. Vid. Leonin. *d. loc. num. 15.* & sic Accursius: quod videtur rectum. (4).

Si vero, ut plerumque adsolet, intervallis quibusdam sensu saniore,] Sensu sanior est legit Charond, & Harloand. (5).

An per immanitatem facinoris,] An pro immanitate &c. Charond. (6). — Hinc DD. quidam volunt, furiosos ob enormia crimina posse puniri; male. Vid. Matth. d. loc. num. 7.

(1) Add. Schulting. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 4. not. 27.* Egerunt de hac Lege etiam Lectius, *Ad Æmil. Macr. de Publ. Jud.* in Thes. Otton. Tom. I. p. 93, seq. Ernstius, *loc. supra cit. p. 855.* Westenberg. *in D. Marco, p. 367. seqq.* Jo. Cannegiet. *ad Coll. LL. Mos. & Rom. tit. 6. §. 4. p. 211. seq.* & Dissertationem ad hanc Legem conscripsit Jo. van de Poll. Lugd. Batav. 1741.

(2) Ipsos Veteres in hoc nomine scribendo variasse, dicit Jo. Cannegiet. *ad Ulp. Fragm. tit. 26. §. 8.* Sed non probat.

(3) Pro *disimulare* Jo. Cannegiet. *ad Coll. LL. Mos. & Rom. loc. modo cit.* substituit *dispensare*; putat tamen etiam vulgatam lectionem posse retineri: rectius, mea sententia. Sensus enim Legis est: *potes respectu poenae illi facinori alioquin statutaе dissimulare*, id est, interprete Nonio Marcello, in voc. *fingere te nescire, quae scias*: quod adeo eodem redit, ac si diceretur, *potes poenam ei remittere, potes eum poena absolvere.*

(4) Non tam legit quoque Schroder. *Obs. II. 8. p. 142.* & sic etiam Lectius, *loc. modo cit.* & Brénem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Sed Florentinam lectionem retinent Westenberg. *in D. Marco, p. 374.* & Jo. Cannegiet. *ad d. loc. Collat.*

(5) Quod probat Leonin. *loc. cit. num. 16.* & Westenberg. *d. loc.* Bondam. *Animadv. Critic. ad loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 15.* in Nov. Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. II. Tom. II. p. 233.* legit *sensu saniore est.* Sed Jo. Cannegiet. *d. loc.* nihil mutat, putans *si-sensu saniore* scriptum per ellipsin esse pro *si-sensu saniore sit*, vel *fuerit.* Porro in sequentibus Legis verbis Florentiae legitur: *non forte ea momenta scelus admiserit, nec morbo ejus danda est*
venia.

venia. Leonin. *d. loc. num forte &c. nec-danda sit venia*, ex Norico. Num patrocinantur quoque Graeci. Vid. Leunclav. *Notat.* II. 7. in *Thef. Otton.* Tom. III. p. 1505. Bondam. *d. loc. num forte &c. nec-danda esset venia.* Num legit quoque Jo. Cannegiet. *loc. cit.* nec dissentit Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb.* & Spang. qui tamen non male notat, licet *num* recipiamus, non tamen propterea necesse esse, ut seqq. verba corrigamus: cum ejusmodi transitus Modorum apud Nostros frequens sit. Ad edit. in 4to. adscripsit Schultingius, „Glossa verba *nec morbo ejus danda est venia* includi vult parenthesi. Matth. *de Criminib. in Proleg. Cap. 2. num. 7.* intelligit morbum *leviorem.*” Verba illa parenthesi quoque includit Pothier.

- (6) Jo. Cannegiet. *d. loc. per immanitatem* exponit propter *immanitatem*, vel ita emendat. Sane, voces *per* & *propter* nonnunquam in MSS. confundi, vel etiam aliquando *per* pro *propter* poni, docet van Staveren. *ad Nepot. in Eumen. Cap. 11.* add. Drakenborch. *ad Liv. XXXIII. 18. 22.* & *Epitom. Lib. LXXXIV.* & van Dorp. *Obs. Cap. 11. p. 94.*

L X V.

Illud observandum est, ne qui provinciam regit, fines ejus excedat, &c.] Cicer. in *Verr. I. 29.* & in *Rison. Cap. 21.* Dio Cass. *Hist. Lib. XXXIX. p. 116.* Caesar, *de Bell. Civ. I. 85.* Casaubon. *ad Sueton. in Caes. Cap. 19.* Cujac. *ad L. 2. de V. S. (1).*

- (1) Verba *nisi voti solvendi causa* veteri superstitioni adscribit Balduin. *loc. supra cit. p. 816.* quae adeo ex ejus sententia omittere debuisset Tribonianus. Ad seq. *L. 161* vid. Averan. *Interpr. Jur. III. 1. num. 10.* Pro aut *Libertini eorum* Hal. edidit aut *Liberti eorum.* Sed vid. notata superius ad *L. 4. de Just. & Jur. not. 2.*

L. X V I I.

[Si forte Praeses provinciae manumiserit &c.] Facit *L. 3. de offic. Praetor.*

L. XVIII.

Plebiscito continetur, &c.] Plebiscitum Calpurnium de repetundis intelligit Brummer, ad L. Cinciam, Cap. 15. §. 14. (1).

Ut ne quis Praesidium munus, donum (2) caperet: nisi esculentum &c.] Add. L. 6. §. 3. de offic. Procons. Aliud in Jüdicibus juxta Stryck. de Jur. Sens. p. 370. (3). Jus Canonicum cum DD. hoc generaliter accipit, Cap. Super. de rescript. in 6ta. Foenum quoque, & quaedam alia Lex Julia fumi finit. Cicer, ad Attic. Lib. V. Epist. 16.

(1) Ubi refutavit Burgium, Elector. Cap. 18. in Thes. Otton. Tom. I. p. 339. qui putabat, esse partem quamdam Legis Cinciae, add. Cujac. Obs. VI. 18. & Balduin. loc. supra cit. p. 816.

(2) Hal. donumve.

(3) Add. notata superius ad L. 6. §. 3. de offic. Procons. not. 5.

L. XIX.

Observandum est Jus reddenti (1) &c.] Vid. ad hanc Legem Commentarium L. Goris (2), ejus Adversariis adjectum. Cicer. ad Q. Fratrem, I. 1. & de Offic. I. 25. Jan. Langl. Semestr. II. 1.

Ut in adeundo quidem facilem se praebeat,] Vid. Præcaeum, ad Act. Apostol. XIV. 4.

Sed contemni non patiatur:] L. 9. §. 2. de offic. Procons.

Ne Praefides provinciarum in ulteriorem familiaritatem Provinciales admittant:] Adeoque nonnulli principes viri vitabant convivia. Vid. Comm. ad Ciceron. de Offic. I. 38. D. Goth. in not. „Al. interiorem &c.” Qui scil. non in atrium tantum, sed & in intimas partes domus admittuntur, & sunt intimae admissionis: de quoq. Abram. ad Ciceron. Philipp. II. Cap. 19. Nihil mutandum. Bynkersh. Obs. V. 14. Ultima cogitationes, id est, intimae, Quintil. Declam. 377.

Nam

Nam ex conversatione aequali contemptio dignitatis nascitur.] Plutarch. in *Pericle*, p. 155. add. Maynard. *Decision*. I. 78. (3).

- (1) Quomodo autem versari debeat Praeses in exigendo, si debita publica exigat, docet *L. 33. pr. de usur.* De qua Lege vid. Bynkersh. *Obs.* VI. 4.
- (2) Praeter quem, & Grotium, in *Flor. Sparsion.* p. 115. seqq. item Bynkersh. *Obs.* V. 14. vid. & A. Vereul, qui Dissertationem ad hanc Legem conscripsit. Lugd. Batav. 1792. Quaedam ad eandem Legem notavit quoque Otto, ad *Pufendorff. de Offic. Hom. & Civ.* II. 18. §. 10.
- (3) Et Const. Land. *Exercit. Lib.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1407. Hanc rationem unice accommodatam esse hominum vulgo, qui pluris haberi, quam esse volunt, haud immerito dicit Bynkersh. *loc. cit.* add. M. Temminck. ad *Fragm. quaed. L. Jul. de Judio. Cap. 4.* in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 100. seq.

§. 1.

Sed & in cognoscendo neque exandescere adversus eos, quos malos putat,] Facit huc Lucian. in *Demonact.* p. 582. [edit. Reitz. Tom. II. p. 392.] Πῶς ἂν τις ἀριστα ἀρξῇ; Ἀδρύητος, ἔφη, κ. τ. λ. Quomodo optime imperaret aliquis? respondit, si non irascatur, &c. Egregie Cicero, ad *Q. Fratr.* I. 1. Cap. 13. Qui omnino videndus de *Offic.* I. 38. add. casum elegantem apud Maynard. *Decision.* Tholos. I. 94.

Neque precibus calamitosorum inlacrimari oportet:] Facit huc Plato, *Apolog. Socrat.* p. 27. (1).

Id enim non est constantis & recti Judicis,] Qualis etiam metu appellationis non debet retardari. *L. 55. Cod. Theod. de appellat.* [Tom. IV. p. 281.]

Cujus (2) animi motum vultus detegit.] Gellius, *Noct. Attic.* XIV. 2. *L. 22. Cod. ad L. Corn. de fals.* Vid.

Jac. Gothofred. *ad L. 2. Cod. Theod. eod.* [Tom. II. p. 180.]

Et summam ita jus reddet (3) &c. [Add, Philon. *περὶ Δικαστῶν*. [ed. Thom. Mangey, Vol. II. p. 344. seqq.]

(1) Alia loca huc pertinentia citavit Puttman. *in Adversar. Jur. univ.* I. 4. p. 75. De verbo *inlacrimare* vid, Burman. *ad Anthol. Latin.* Tom. I. p. 463.

(2) Auctor Anonymus, *in Observ. Miscellam Vol. I.* p. 426. legit *Judici Si cujus*, id est, *Judicis, si cujus*: sed non opus. Vid. Puttman. *Prolus. de Arbitrio Judic. e foro Judiciisque eliminando*, in *ej. Opusc. Syllog.* p. 200. *in not.* & Jo. Canneget. *ad Ulpian. Fragm. tit. 22. §. 18. Animi motum*. *Idem dixisse pro sententia*, pro qua in *L. 20. comm. divid.* simpliciter *Judicis motus* dicitur, observat Bynkersh. *Obs.* V. 14. add. Puttman. *in Adversar.* I. 4. Egit ea de re quoque Lyclama, *Membran.* V. 11. & J. G. Blancard. *Diff. de Villa motu Judic. diruta, &c. Cap. 2. §. 7.* in *Nov. Thes. Diff. Jurid.* G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 306. *seq.* De verbo *vultus*, quod nonnulli male mutant in *vulgas*, vid. Van Vryhoff. *Obs. Jur. Civ. Cap. 27. p. 138. seqq.* Faciunt huc etiam quae notavit Gronov. *ad Min. Felis. Cap. 4. p. 30. seq.*

(3) *Flor. reddi debet. Hal. reddere.* De ingenio *Judicis* Epistolam scripsit Mascovius, a me cit. *ad L. 9. §. 2. de offic. Procons.* Burman. *ad Ovid. Heroid. VI. 39. rē ingenio suo interpretatur sponte.*

L. X X.

Legatus Caesaris, id est, Praeses, [Dio Cass. *Hist. Lib. LIII. p. 504.* Leonin. *Emend.* VII. 8. legit *Legatus Caesaris*, vel *Praeses*: male (1). An dicitur etiam *Proconsules*, & *Proconsules Augusti*? Negat Salmas. *ad Spartian. in Hadrian. Cap. 3.* (2). Distingui videntur *Provinciae Legatoriae*, & *Praesidiales* apud Lamprid. *in Alexandr. Sever. Cap. 24.* ubi Salmas.

Abdicando se non amittit imperium. [Vinn. *de Jurisd. Cap. 8. num. 4.* (3).

- (1) Al. *Legatus Caesaris, idem Praefes*. Vid. Ernstium, *loc. supra cit.* p. 855.
- (2) De variis Praefidum nominibus vid. citatos superius ad *inscript. h. t. not. 2*. De *Correctore* quaedam notavi ad *L. 10. h. t.*
- (3) Add. Cujac. *ad Libb. Papinian. Respons. in expl. h. l.*

L. X X I.

Actor rerum agentis] Basilic. [Tom. I. p. 184.] ἐκδιουκην-
την τῶν τοῦ δεσπότου πραγμάτων (1).

- (1) De *actore rerum* quaedam notavit Lipsius, in *Exc. ad Tacit. Annal.* II. 30. lit. f. Egit de hac Lege etiam H. Cannegiet. *Obs.* III. 8. p. 279. seq. qui pro *ut non solum jacturam adversus substantiam*, legit *ut non solum jactura evertat substantiam*. Paulo aliter Schroder. *Obs.* II. 8. p. 143. qui etiam legit *ut non solum jactura*, sed *adversus substantiam* retinet. *Ut non solum jactura* edidit quoque Hal, & omnia fere MSS. habent, ut notat Brencm, *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. D. Goth. in *not.* legit *ut non ad solum jacturam* &c. & sic quoque Graeci, ὥς μὴ πρὸς μόνην ζημίαν, ἀλλὰ καὶ κ. τ. λ. Vocem *devirginata* tuentur Bynkersh. *Obs.* I. 25. & Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. Jctor.* p. 324. seq.

TITULUS XIX.

DE OFFICIO PROCURATORIS CAESARIS,
VEL RATIONALIS.

Procuratoris Caesaris] Vid. quaedam apud Cujac. *ad L. 3. Cod. de jure fisc.* & *Obs.* XIX. 13. Lipsium, *ad Tacit. Annal.* XII. 60. *Exc. b.* Salmas. *ad Spartian. in Hadrian. Cap.* 13. *in fin.* Vide & de his Goesium, in *Addend. ad Pilat. Judic.* p. 14. seqq. non tamen omnia proba (1). — D. Goth. in *not.* „ Qui & Curator Caesaris

faris." (2). Dio. Cass. *Hist. Lib. LIII. p. 506.* *Dietae & Speciales* (3), & *magistri.* Cujac. *ad L. 5. Cod. de jur. fisc.* In. Basilic. saepe appellatur *Καθολικός* (4). *Ταμῆαι* vocantur ab Apollon. Tyanens. *Epist. 30.* & *Διοικηταί*, *Epist. 31.* — Missi etiam in provincias Populi. Dio Cass. *Hist. Lib. LVII. p. 618. in fin. & seq.* Plutarch. *Praecept. Politic. p. 813. e.* Cujac. *ad L. 3. Cod. de jur. fisc.* An vero & in easdem *Quaestores* missi? Videtur adfirmare Dio Cass. *Hist. Lib. LIII. p. 505. (5).* — Interdum unus in pluribus Provinciis hoc officio functus. Bynkersh. *Obs. II. 21.*

Rationalis] Lamprid. *in Alexandr. Sever. Cap. 45. Procuratores, id est, Rationales* (6). *Rationator*, in veteri inscriptione apud Ryckium, *ad Tacitum, p. 5. Rationalis summae rei*, in inscriptione *Legis 7. Cod. ubi caus. fisc. &c. (7).* Vide & de eo Valesium, *ad Amm. Marcellin. Lib. XXVIII. p. 522.*

(1) Plura de *Procuratore Caesaris* vide apud Briffon. *Sel. Antiq. III. 18.* & quos plures ibid. citat Trekell. add. Averan. *Interpr. Jur. III. 3. num. 14.*

(2) Hoc negat Lipsius, *loc. a Schult. cit.* Sed vid. Bynkersh. *Obs. II. 20.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3.*

(3) Vid. Schulting. *d. loc. §. ult.*

(4) Vid. Cujac. *ad L. 5. Cod. de jure fisc.* Nominantur & *Catholiciani* in *L. 9. §. ult. Cod. de bon. proscriptor.* add. Mascov. *Exercit. de Procurat. Caesar. in ej. Opusc. Jurid. & Philol. a Puttman. edit. p. 10.*

(5) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.*

(6) Fuerunt enim iidem. Vid. Casaubon. *ad Lamprid. loc. cit.* & Cellar. *ad Eutrop. Breviar. Hist. Rom. IX. 14.* Unde Noodt. *ad h. t. pr.* non male putat, *τὸ vel* in inscriptione hujus tituli sumi pro *id est.* add. Mascov. *d. loc. p. 4. in not.* & H. J. Arntzen. *Miscellan. p. 169.* *Rationales* postea dictos Procuratores solius rei familiaris, ut a Procuratoribus vice Praesidum distinguerentur, notat Burman. *ad Sueton. in Claud. Cap. 12.* Constitutio quaedam Gordiani, ad
Ra-

Rationales missa, exstat in *Jurispr. Antej. Schulting. p. 699.*

- (7) Add. Cujac. *Obs. VIII. 32.* & Schulting. in *Enarr. h. t. §. 1.* — Ad *L. 1. §. ult. h. t.* quaedam notavit Averan. *Interpr. Jur. I. 12. num. 40. seq.* & ad *seq. L. 2.* Schulting. *ad Paul. Sent. V. 12. not. 43.* Utrumque Fragmentum pertinere ad Procuratores hereditatium, notat Mascov. *d. loc. p. 27.* add. Burman. *de Vectigal. Pop. Rom. p. 182.* qui *ibid. p. 187. seqq.* plura de his Procuratoribus habet.

L. I I I.

Curatores Caesaris jus deportandi non habent:] Conf. *L. 2. Cod. de poen. Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 14. §. 3.* Facit huc Tacitus, *Annal. IV. 5. L. 4. Cod. ad L. Fab. de plag.*

Curatores.] Sic & *L. 10. & L. 11. §. 1. de Publican. (1).* Hic vero accipi possunt qualescunque (2), cum & Praesides eo jure careant. Huber. *Eun. Rom. h. p. 78.* Curatores *vice Praesidum* intelligit (3).

Quia hujus poenae constituendae jus non habent.] Id est, quia ipsis id non est specialiter concessum, quod opus est, *L. 6. §. 1. de interd. & releg.* Ideoque, etsi Jctus incommodius loquatur, non est tamen, quod haec *αιτιολογια* carpatur a Forner. *Rer. Quotid. III. 23.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 218.] & A. Matth. *Colleg. Jurid. I. Disp. 10. (4).* — Tò *hujus* abest a Libris nonnullis: recte (5). Bynkersh. *Obs. II. 20.* qui tamen mox alia tentat, & tandem retinet vulgatam, accipiens de Procuratore quovis. — D. Goth. in not. „Et criminalis cognitionis, nisi cum funguntur vice Praesidum, &c.” Qui dicti etiam *Procuratores & Praesides.* Vid. Salmas. *ad Spartian. in Hadrian. Cap. 13. in fin. (6).*

(1) Add. notata superius ad *rubr. h. t. not. 2.*

(2) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 3.*

(3) Sic etiam Mascov. *d. loc. p. 29.*

- (4) Item à Mascov. *d. loc. p. 28.* & Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 1. §. 33. p. 26.* Excusat Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 17. p. 80.* Sed videtur cum Schultingio haec ratio defendi posse. add. Trell. *de Testam. fact. ap. Rom. Cap. 3. §. 61. p. 202.* & P. J. de Fremery, *Diff. de Ration. Vett. Jctur. Cap. 3. §. 3. p. 82.*
- (5) Tò *hujus* rejicit quoque Fern. de Retes, *ad tit. D. de interd. & releg. I. 2. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1194.* & M. Augustin. Campian. *de Offic. & Potest. Mag. Rom. p. 431.* Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* putat in exemplo, ex quo Pand. Flor. descriptae sunt, existisse *quia hi jus poenae constituendae jus non habent*, & redundans alterutro in loco vocabulum non, ut debebat, esse deletum. Equidem non tantum nihil mutandum, sed *τò hujus* omnino retinendum putem: nam sive hic tantum intelligas Procuratores vice Praesidum, sive qualescunque, non recte dixisset Jctus *quia poenae constituendae jus non habent*: cum utique Procuratores vice Praesidum jus poenae constituendae habuerint. Sed jus deportandi, adeoque *hujus* poenae constituendae jus nulli Procuratori concessum est, uti ne Praesidi quidem datum. Vid. notata superius ad *L. 6. §. 8. de offic. Praesid.* Ceterum Mascov. *loc. cit. p. 30.*, secutus Bachovium, sequentem *§. 1.* Triboniano adscribit, quoniam, ut ait, quae in *d. §.* traduntur, non cohaerent cum iis, quae Callistratus in *pr.* hujus Legis docuerat. Sed, si hoc argumentum procederet, iis locis, in quibus manus Triboniani agnoscitur, facili negotio plura alia addi possent. Praeterea, quis certo dixerit, apud ipsum Callistratum haec ita cohaesisse? Forte plura Jctus de Procuratoribus Caesaris in univ. scripserat, ex quibus Tribonianus excerpsit, quae sibi videbantur utilia. Nomen *Hermiae*, cujus mentio fit in *seq. §. 2.* etiam aliis fuisse, notat Burman. *ad Sueton. de Illustr. Grammatic. Cap. 10.*
- (6) De Procuratoribus vice Praesidum latius egerunt Schulting. in *Enarr. h. t. §. 2.* Bynkersh. *Obs. II. 21.* Schroder. *Obs. II. 9. p. 144. seqq.* Mascov. *loc. cit. p. 11. seqq.* qui omnes in eorum numerum referunt quoque Pontium Pilatum. Vid. & Burman. *ad Sueton.*

rom. in Claud. Cap. 12. Dissentit tamen H. Cannegieter. ad Cottat. LL. Mos. & Rom. p. 287. Quamvis ejus rationes parum firmas dicat Puttman. ad Mascov. d. loc. p. 14.

TITULUS XX.

DE OFFICIO JURIDICI.

Vid. Pancirol. de Magistr. Municip. p. 189. — Juridicus Provincialis pro Praefide, Apulej. Metam. I. p. 7. [ed. Oudendorp. p. 29.] — Επιτροπεύων ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, Dio Cass. Hist. Lib. LXXVII. p. 879. nisi is sit Procurator. — Spartian. in Sever. Cap. 17. — Vid. de eo Reines. ad Inscript. Class. II. Inscript. 26. (1).

(1) Qui putat, hunc Juridicum non solis Alexandrinis jus dixisse, sed Ægyptiis generaliter. Quae etiam est sententia Schultingii, in Enarr. h. t. §. 1. & Noodtii, ad h. t. Sed Reinesio contradixit, & solis Alexandrinis hunc Juridicum jus dixisse, probavit Ritter. in Praef. ad Tom. V. Cod. Theod. & ad Heinecc. Hist. Jur. I. 4. §. 177. add. Bach. Hist. Jur. III. 1. sect. 1. §. 24. De Ægypti fertilitate quaedam quoque notat Schwartz. ad Plin. Panegy. Cap. 30.

L. I.

ULPIANUS Lib. XXVI. ad Sabinum.] Junge L. 15. L. 17. & alias de adoption. (1).

Quia data est ei Legis actio.] Contra morem veterem Reipublicae. Tacit. Annal. XII. 60. Ubi vid. Lipsum.

(1) Vid. Schulting. in Enarr. h. t. §. 1.

L. II.

IDEM Lib. XXXIX. ad Sabinum.] Junge L. 1. de tutor. & curat. dat. &c. (1).

(1)

(1) Vid. Schulting. *loc. modo cit.* Qui *ibid.* §. 2. monet, de Magistratibus Municipalibus in Digestis non esse titulum, sed in Codicis Libro primo esse titulos *de Defensoribus Civitatum, & de Magistratibus Municipalibus*, idque secundum ordinem Edicti Perpetui, qui etiam alibi in Codice exactius servatus est, quam in Digestis, in quibus, quae ad Municipia spectant, ad Librum ultimum rejiciuntur. Pluribus de ordine *Edicti Perpetui* in Pand. non semper servato disputavit Bynkersh. *Obs. II. ult.* Vid. & Finestr. & de Monzalv. *in Hermogen. Epitom. Libb. Tom. I. p. 227. seq.*

TITULUS XXI.

DE OFFICIO EJUS, CUI MANDATA EST JURISDICTIO.

Vid. Vinn. *de Jurisdic. Cap. 8.* — Posteriore tempore dicti *pro Praefecto agere, ejus vicem gerere*, quandoque & *Vicarii*, sed improprie. Vid. *ad tit. Cod. de offic. vicar. (1).*

(1) Ubi citavit Valesium, *ad Amm. Marcellin. XIV. 5. p. 17.* & Jac. Gothofred. *ad L. 4. Cod. Theod. de Proxim. Comitib. &c. Tom. II. p. 150.* — Singulas hujus tituli Leges exposuit Muretus, in *Thes. Otton. Tom. IV. p. 211. seqq.* & in *ej. Operib. a Ruhnken. edit. Tom. IV. p. 295. seqq.*

L. I.

Quaecunque specialiter &c.] Sutholt. de Jurisdic. num. 138. (1).

Et ideo videntur errare magistratus, &c.] Perez. in Prael. ad tit. Cod. de Jurisd. omn. Judic. num. 22. seq. cujus tamen ratio non est bona.

Qui cum publici judicii habeant exercitationem Lege vel
SCIO

Scito delegatam,] Hoc ita semper est. Averan. *Interpr. Jur.* I. 3.

Jurisdictionem suam mandant.] Quam Papinianus hic sumit pro mero imperio, etsi dissentit Sutholt. *de Jurisd. num.* 120. & alii. Sic etiam loquitur Tertullian. *ad Scapulam, Cap. 4.* Potes & officio jurisdictionis tuae fungi, & humanitatis meminisse, vel quia & vos sub gladio estis, &c. (2).

Hujus rei fortissimum argumentum, &c.] D. Goth. in not. a contrario sensu hoc argumentum sumtum est, quod an Jure valeat, vide ap. Socinum &c. " add. Cyriac. *Controv.* 153. num. 63. *seqq.* (3).

Ut is, cui obtigerit exercitio, possit eam, si proficiscatur, mandare.] Alii hoc accipiunt generaliter, & extendunt etiam ad morbum, uti Sutholt. *de Jurisd. num.* 407. (4).

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. h. l.* Caes. Costa, *Var. Ambig. Jur.* III. 8. in Thes. Otton. *Tom.* IV. p. 1243. Noodt. *de Jurisd. & Imper.* II. 4.

(2) Add. notata superius ad *L. 7. §. 2. de offic. Procons.* & Noodt. *de Jurisd. & Imp.* I. 1. in fin.

(3) Pluribus ea de re disputavit Jac. Ger. van Nes tot Meerkkerk, *Diss. de Natura & vi argumenti a contrario sensu petiti.* Lugd. Batav. 1791. Quaedam de argumento a contrario habet quoque Merenda, *Controv. Jur.* I. 7. Mascov. in *Prolus. de eo, quod singulare est in demonstrat. Jur. Civ. in ej. Opust. Jurid. & Philol.* p. 420. *seqq.* & Puttman. *Adversar.* I. 6. p. 120. *seqq.* ubi etiam alios citat.

(4) Etiam Vinn. *de Jurisd. Cap. 3. num. 2.* Voet. *ad tit. de Jurisd. num. 9.* alique: nec dissentit ipse Schulting. in *Enarr. tit. de Jurisd. §. 9.* Rectius tamen, mea sententia, id neque ad morbum, neque ad aliam causam similem extenditur. arg. *L. 14. de Legib.* Est enim haud dubie hoc jus singulare. Non tamen cum Perezio, loc. a Schult. cit. aliisque hanc exceptionem restringendam putem ad judicium publicum *Legis Juliae de vi.* Non enim Papinianus id *Legi Ju-*
Tom. I. *liac*

haec tribuit, veluti aliquod peculiare, sed dicit, hoc Lege Julia de vi esse cautum; adeoque nihil obstat, quo minus hoc caput generale fuisse credamus. Vid. Voet. *loc. cit.* §. 10. & Noodt. *de Jurisd. & Imper.* II. 5. — In *seq.* §. 1. *et* in verbis *sed et ejus, qui mandavit* &c. malam repetitionem esse *et* in *sed*, recte notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Quid autem sit *mandare jurisdictionem* eleganter exponit Noodt. *de Jurisd. & Imper.* II. 1. Qui tamen *ibid.* I. 2. & II. 2. minus bene interpretatur verba ultima *imperium quod Jurisdictioni cohaeret*, &c. Rectius Schulting. in *Enarr. tit. de Jurisd.* §. 34. *circa fin.*

L. II.

Mandata jurisdictione a Praeside, consilium non potest exercere is, cui mandatur.] Vinn. *de Jurisd.* Cap. 6. num. 2. in fin. (1).

(1) Qui *consilii* verbum refert ad manumissionem e *Lege Aelia Sentia* peragendam. Eodem modo Jo. Did. van Leeuwen, *Diff. II. de Juris Studios.* Cap. 1. §. 2. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. I. p. 390. & Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv.* p. 121. *seq.* qui *ibid.* lectionem Florentinam §. 1. hujus Legis *si tutores vel curatores* &c. defendit contra Noodt. *de Jurisd. & Imp.* II. 10. legentem *ut si tutores* &c. Noodtium sequitur Pothier. in not. *ad h. l.* in tit. *de Jurisd.* num. 17. — *Ad seq. L. 3.* vid. & Cujac. *ad Libb. Julian. Dig. in expl. ej. l.* Pro *mandatu* Vulg. habet *mandato*: non opus. Vid. Oudendorp. *ad Sueton. in Caesar.* Cap. 7. & Drakenborch. *ad Liv.* V. 13. 5.

L. IV.

§. I.

Ut si (1) possessio bonorum detur:] Quod ad voluntariam jurisdictionem pertinere, dicit Vinn. *de Jurisd.* Cap. 6. num. 1. de quo dubito (2).

(1)

- (1) Abest haec particula a Cod. Flor. — De hujus Legis princ. vid. Jo. Vollenhove, *Diff. de suspect. tut. & cur. Cap. 3.* in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 205. seqq. & Noodt. *ad tit. Pand. de susp. tut. & curat. vl. Proxima Ulpiani cura &c.*
- (2) Consentit tamen, quod ad bonorum possessionis *edictalis* petitionem, vel agnitionem pertinet, in *Enarr. tit. de Jurisd. §. 17.* Additur in Lege: *vel si qui &c.* & paulo inferius *vel is, qui &c.* Quo utroque loco *qui* scriptum pro *cui*, literis *c.* & *q.* confusis, notat Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 1. §. 3. num. 6.*

L. V.

Mandatam sibi jurisdictionem mandare alteri non posse, &c.] Non magis, quam commodatarius alteri commodare potest (1).

- (1) Haec adscripta leguntur ad edit. in 4to. Conf. Vinn. *de Jurisd. Cap. 8. §. 6.*

§. 1.

Mandata jurisdictione privato, etiam imperium &c.] Quod proin a *jurisdictione* est diversum, Vinn. *de Jurisd. Cap. 7. pr. (1).*

Quia jurisdictio sine modica coercitione (2) nulla est.] Id est, *nullius momenti*, & intelligit Jurisdictionem Magistratum majorum: minores enim *imperium* non habuere, immo nec ejus partes absque speciali concessione. Merill. *Variant. ex Cujac. I. 3.* Nec credo, aliam mentem Cujacio fuisse. add. Merill. *Obs. II. 15. (3).* *Nullum* tamen, seu *nullius momenti esse* non dici Latine, nisi de iis, quae factionem habent, notat Os. Aurel. *Dispunct. 3.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 701.] (4).

- (1) Add. Schulting. in *Enarr. tit. de Jurisd. §. 34. circa fin.* Minus bene haec explicat Noodt. *de Jurisd. & Imp. II. 2.*

- (2) Vulg. *coercitione*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Similem harum vocum permutationem notavi supra ad *L. 1. de Legib. not. 3.*

- (3) Sic etiam Schulting. *loc. cit.* §. 35. & ad Paul. Sent. V. 5^a. not. 6. Alia tamen est opinio Averanii, *Interpr. Jur.* I. 4. qui Magistratibus Municipalibus *mixtum imperium* tribuit. Vid. & Joh. Wastiau, *Diff. de Jur. & Jurisd. Municip.* in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 285. *seq.* Est haec disputatio, ut videtur, magis de verbo, quam de re. Si tamen sententia dicenda sit, mihi ita videtur tenendum. Modicam coërcitionem Magistratus Municipales habuisse, vix negari potest. Vid. Otton. *de Aedilib. Colon. Cap.* 13. Modicam autem coërcitionem mixti imperii esse, nisi cavillari velimus, hic locus Pauli aperte probat. Possunt itaque Magistratus Municipales certo sensu dici, mixtum habuisse imperium. Naquam tamen, quod sciam, Magistratibus Municipalibus *imperium* tribuitur, immo denegantur iis potius, quae magis imperii sunt, quam Jurisdictionis. Ratio, me iudice, haec est, quod modica coërcitio tantum particula aliqua sit excellentioris illius potestatis, quam Veteres appellatione *imperii* intelligere solebant. Hinc Majoribus quidem Magistratibus *imperium* tribuunt, non vero Magistratibus Municipalibus, ne scilicet nomen darent iis, qui tantum particulam aliquam habebant ejus, quod nomine significatur. Pluribus de hac Legis periodo disputavit quoque Scip. Gentil. *de Jurisdic.* I. 5. *Oper. Tom.* III. p. 9. *seqq.*
- (4) Qui propterea verba haec ita interpretatur: *quia nulla est jurisdictio, quae modicam coërcitionem conjunctam non habeat, seu quae mixtum imperium conjunctum non habeat.* Unde tunc sic argumentatur: Atqui Mag. Municipales habuerunt *Jurisdictionem*. Ergo & *mixtum imperium*. Fateor tamen, me non satis intelligere, quare *jurisdictio nulla* pro ea, quae nullius momenti est, minus Latine dicatur, quam v. gr. *actio nulla*, &c. aut *vita nulla*, ut dixit Cicero, *de Senectute, Cap.* 3.

TITULUS XXII.

DE OFFICIO ADSESSORUM.

Adseffores describit Joseph. *Contra Appion. Lib. II.* Ἐπιστάτας τῆς τῶν πραγμάτων οἰκονομίας, τοὺς ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν νόμων ὑποσχομένους. Vid. de iis Herald. *de Rer. Judic. auctorit.* I. 8. num. 10. *seqq.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1120. *seqq.*] (1). Meminit Philostr. *de Vit. Apollon. Tyanens.* V. 36. *in fin.* ubi plurium mentio. — Ab horum autem sententia non licebat recedere Magistratibus. Augustin. *Confession.* VI. 10. Herald. *d. loc. num.* 13. Ipsa etiam verba illis praeëuntibus Praetor pronuntiabat. Senec. *de Tranquill. anim. Cap.* 3. (2). add. Achill. Tatium, VIII. p. 499. — Athenis etiam Πάρεδροι interdum a Magistratibus adsumti. Demosthen. *Contra Midiam*, & ibi Ulpianus. Vid. Herald. *d. loc. num.* 14. ubi tamen num. 16. docet, illic eos etiam Magistratus fuisse. Vocantur & ἐπιγνώμονες. Achill. Tat. VII. p. 447. Vid. & de iis *Vet. Orb. descript. a Jac. Gothofred. edit.* p. 13. & *not.* Gothofred. — Adsumti ab ipso Magistratu. Nov. 8. *Cap.* 8. ubi *unius* tantum mentio fit (3): saepe intervenientibus parariis. *L. ult. de Proxenetis.* — Adseffores Principis, Lamprid. *in Alexandr. Sever. Cap.* 31. Praefecti Augusti, *Act. Martyr. apud Ruinart.* p. 127. ex Eusebio, *Hist. Ecclesiast.* — Sine Adsefforibus Magistratus missos in Provincias, inter tyrannidis vitia numerat Lactant. *de Mortip. persecutor. Cap.* 22. *in fin.* — Σύμβουλοι Luciano, *Var. Histor.* II. p. 486. — *Consiliarii*, Amm. Marcellin. XXVIII. 1. p. 512. ubi Vales. (4). — Vid. Cujac. *ad Nov.* 82. qui eos pedaneis Iudiciis comparat, & *Obs.* XXIII. *ult.* Pollet. *Hist. For. Rom.* V. 6. p. 624. *seqq.* Dion. Cass. *Hist. Lib.* LIII. p. 505. *seq.*

- (1) Plura de *Adfessoribus* vid. apud Joh. Dideric. van Leeuwen, *Diff. de Juris Studiosis*, in Nov. Thes. *Diff. Jurid.* Oelrichs. *Vol. II. Tom. I. p. 339. seqq.* Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv. p. 17.* & ibi citt. auctores. add. Schulting. *Diff. de Recusat. Judic. Cap. 6. §. 12. seq.* & in *Enarr. h. t.* Trell. *ad Briffon. Sel. Antiq. I. 12.* Burman. *ad Sueton. in Neron. Cap. 32. Tom. II. p. 75.* Quaedam de iis habet quoque Hop. *de Judic. a Praet. &c. dari solit.* in Nov. Thes. *Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 522. seq.*
- (2) De quo loco Senecae vid. Trell. *ad Briffon. loc. cit.*
- (3) Quot olim a Magistratibus adhibiti fuerint Adfessores, disquiri Joh. Did. van Leeuwen, *d. Diff. Part. II. Cap. 1. p. 386. seqq.*
- (4) Add. Scip. Gentil. *Origin. ad Pand.* in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1391.*

L. I.

Omne officium Adfessoris, quo Juris Studiosi (1) partibus suis funguntur (2), &c.] Opus Juris peritorum. Augustin. Confession. VIII. 6. — Medicus quoque Adfessor apud Reines. Inscript. XI. 4.

- (1) Id est, *Adfessores*. Vid. Schulting. in *Enarr. tit. de Postuland. §. 11. p. 350.* Bynkersh. *Obs. VI. 3.* J. D. van Leeuwen, *d. Diff. Part. I. Cap. 1. & seq.*
- (2) *Pro funguntur* Bynkersh. *d. loc.* substituere vult *fungantur*. Potius tamen quo accipiendum putem pro *in quo*, & haud scio an verbum *Adfessoris* e glossa sit. Forte margini adscriptum fuit *Adfessores*, ad illustranda verba *Juris Studiosi*, deinde hoc verbum contextui insertum est, & alieno quidem loco, mutato etiam, ut fit, *ad-fessores in adfessoris*. Simile exemplum supra habuimus in *L. 2. §. 40. de orig. Jur.* Sequentia autem verba *in cognitionibus, postulationibus &c.* explicat van Leeuwen, *d. Diff. Part. I. Cap. 2. §. 11. p. 376. seqq.* breviter Pothier. in *not. ad h. l.*

L. II.

Liberti adsidere possunt.] Atque adeo esse a cognitionibus, quo pertinet inscriptio apud Sponium, Miscellan. p. 207.

p. 207. quam ille non est assecutus. Senec. *Apocolocynt. in fin.* Is (Caesar) Menandro liberto suo tradidit, ut a cognitionibus ei esset (1).

(1) Plura ad hujus Legis intellectum pertinentia habet van Leeuwen, *loc. modo cit.* §. 4. p. 360. *seqq.*

L. III.

Ex altera ortus, in altera adfidebit:] D. Goth. in *not.* „ Adfessor Praesidi in sua provincia nemo esse potest, ut hic.” add. Spartian. in *Pescenn. Nigr. Cap. 7.* (1).

(1) Et van Leeuwen, *d. loc.* §. 8. p. 371. *seq.*

L. IV.

Diem fundo (1) Legato Caesaris, &c.] Distincte de talibus casibus Mevius, *Decision. Part. IV. Dec. 200.*

Salarium] De quo Lamprid. in *Alexandr. Sever. Cap. 46.* & ibi Casaubon. Unde patebit, errasse Suppletorem Polleti, *Hist. For. Rom. p. 633.* [ed. Duac. 1576.]. (2). add. Spartian. in *Pescenn. Nigr. Cap. 7.* De necessitate rei hujus Lamprid. in *Alexandr. Sever. d. loc.* Facit huc Dio Cass. *Hist. Lib. LII. p. 479. in fin. & p. 480. in fin.* add. Jac. Gothofred. ad *L. 1. Cod. Theod. de Adfessor. Domest. &c.* [Tom. I. p. 73. *seq.*]

Quod a Legatis praestitutum est,] Dele a, & sic sermo est de tempore Legatis praestituto. Cujac. ad *Papinian. Lib. IV. Respons. in expl. h. l.* (3). D. Goth. in *not.* „ Haec verba *quod a Legatis praestitutum est* desunt *L. 19. in fin. loc. cond.* ” Eaque expungit Leonin. *Emend. VII. 7.* male.

Diversum in eo servatur, qui Successorem ante tempus accepit.] Hoc Leonin. *d. loc. num. 9.* ita interpretatur: non semper id ibi obtinere, sed diversimode (4). Sed Cujac. *loc. cit.* notat, hos tunc expungi (5) una cum Legato.

- (1) *Diem fungitur* dixit quoque Justin. *Hist. Philipp.* XIX. 1. & Ulpian. in *L. 9. de castr. pec.* item Impp. Diocletianus & Maximianus in *L. 4. Cod. de temp. in int. restit.* add. H. Ernst. in *Thes. Meerman.* Tom. VI. p. 724. & Sanct. Minerv. III. 3. Explicuit hanc Legem Jan. a Costa, in *Prael. ad Illustr. quosd. titt. locaque set. Jur. Civ. a Bay. Voorda edit.* p. 1. seqq. Pauca, neque ea quidem magni momenti, de hac Lege habent Pancirol. *Thes. Var. Lect.* II. 15. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. II. p. 1137. Charond. *Verisim.* I. 3. in *Thes. Otton.* Tom. I. p. 689. Martres. in *Aliquot Actor. resp. not. Cap. 2.* in *Thes. Meerman.* Tom. VI. p. 724. Breviter Legis sententiam exposuit van Leeuwen, *d. Diss. Cap. 2. §. 12. p. 378. seq.* Ceterum appellatione *Comitum* plerique Interpp. hic intelligunt *Adseffores*, sed generalius hanc vocem accipit Averan. *Interpr. Jur.* III. 1. num. 10. circa fin. quo Capite, & seqq. Capp. de *Comitibus* in univensum erudite differuit.
- (2) Qui Alexandrum Severum Adsefforibus salaria instituisse ait, cum id jam antea fecisset Pescennius Niger. Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. in fin.* Quae & plurium aliorum Interpp. sententia est. Sed salaria e publico primum instituisse Alexandrum Severum, adeoque hoc Papiniani responsum intelligendum de salario a magistratu praestando, egregie docuit Burgius, *Electar. Cap. 9.* in *Thes. Otton.* Tom. I. p. 324. Seq. add. B. Voorda, *ad Prael. Jan. a Costa.* p. 2.
- (3) Probat hoc quoque B. Voorda, *ad Jan. a Costa d. loc.* p. 3. Leoninum sequitur Ernstius, *loc. supra cit.* p. 857. Additur in Lege: *modo si non postea Comites cum aliis eodem tempore fuerunt*, id est, nisi diem functo Legato alii Praefidi, vel magistratui operam suam accommodaverint; quando igitur residui temporis salarium iis non debetur. Vid. Cujac. *loc. a Schult. cit.* Jan. a Costa, *d. loc.* p. 8. Van Leeuwen, *d. loc.* p. 378.
- (4) Putat nempe, eo casu, quo Legatus Successorem ante tempus accepit, regulam, quam Papinianus statuerat, si Legatus diem fungitur, non ita servari posse, sed tunc potius ex circumstantiis definiendum, quid statuendum sit.
- (5) Aerario scil. sive tabulario Principis, in quod relati erant; perinde ac si legitimum tempus explevissent.

Alias rationes reddit Jac. Gothofred. *de Salario*, Cap. 6. in *ej. Oper. minor. a Trotz. edit.* p. 246. Van Leeuwen, *d. loc.* p. 378. *seq.* distinguit, utrum Magistratus remotus sit cum Juris Studio, qui ei adfuerit, an solus: & posteriore casu distinguit, utrum Magistratus propria ex culpa remotus sit, an vero ex culpa Adfessoris.

L. V.

Confiliarii — adfident,] Lege Confiliariis — adfident (1).

Non prohibetur.] Al. non prohibentur. Hodie secus, L. ult. Cod. de Adfessor. Domestic. &c. (2).

(1) Vel legendum *Confiliario*. Vid. Schulting. *ad Paul. Sent. tit. de vac. & excus. muner. not. 6.* in *Jurispr. Antef.* p. 217. confusa forte litera terminante cum proximo *eo*. Vid. Brenckm. *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* Quam lectionem in contextum recepit Pothier. Vel lege *Confiliari*, ut in *Cod. Flor.* scriptum est, a *Confiliaris* cum Noordkerk. *Obs. Decad.* Cap. 4. p. 72. *seq.* Vid. & Bynkersh. *Obs.* l. 25. & Prasch. *ad Phaedr. Lib. II. Fab. 6. vs. 2.* Aliam etiam conjecturam proponit van Leeuwen, *d. Diss.* Part. I. Cap. 2. §. 5. p. 363. *seqq.* ubi pluribus disputavit de hujus Legis lectione & sententia.

(2) Sic etiam Huber, *in Prael. ad h. t. Pand.* alique. Sed non recte. Vid. ipsum Schultingium, *ad Paul. Sent. d. loc. not. 7.* ubi bene explicuit, quid sit *negotium tractare in suum, vel alienum auditorium*. Quem Schultingii locum miror allatum non esse a Zepernick. *Diatrib. de Judicat. Centumv.* §. 17. *adja Siccum, de Judic. Centumv.* p. 370. in *not.* ubi notat, Balduinum, *in Justinian. Lib. II.* in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I.* p. 1074. dicam scribere Triboniano, quod hanc Legem 5. in *Pandectas* retulerit. add. van Leeuwen, *d. loc.* p. 365.

L. VI.

In consilium Curatoris reipublicae &c.] Hos fuisse Magistratus, vult Scip. Gentil. *de Jurisdic.* II. 5. [*Oper. Tom. III. p. 137.*] (1). Contra Otto, *de Aedilib. Colon. & Municip. Cap. 4. §. ult.*

Quia publico salario non fruatur.] Burgius, *Electior. Cap. 9.* [in Thes. Otton. *Tom. I. p. 325.*] (2).

(1) Item Cujac. *ad Libb. Papinian. Respons. in expl. h. l.* Quaedam de his Curatoribus habet quoque Westenberg. in *Divo Marco*, p. 232, *seqq.* Joh. Wastiau, *Diff. de Jure & Jurisd. Municip.* in Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs, Vol. II. Tom. II. p. 304. seq.* van Leeuwen, *d. loc. p. 369. seq.*

(2) Cujus explicationem probat quoque B. Voorda, *ad Jan. a Costa, d. loc. p. 2.* Vid. & van Leeuwen, *loc modo cit.* Ernstius, *loc. supra cit. p. 857.* legit *qui publico &c.* ex MS.

LIBER SECUNDUS (1).

- (1) In *Librum primum & secundum Pand. notas* conscripsit, quem supra laudavi, Balduinus, in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 789. seqq.*

TITULUS PRIMUS.

DE JURISDICTIONE.

Tribonianus in describendo Jure jurisdictionis nullam fere sui temporis rationem habuit. Balduin. *in not. ad L. 1. h. t. in fin.* [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 820.*] — In ea explicanda neminem legi pejorem, quam Polletum, *Hist. Fori Rom. Lib. III. (1).*

- (1) Plures cum antiquiores, tum recentiores Interpretes, qui de hac materia egerunt, recenset Gebauer. *de Jurisdic. sec. doctrinam Rom. &c. in ej. Exercitat. Academ. Vol. I. p. 431. seqq.* Recte Hoffman, *Meletem. ad Pand. Diff. III. §. 1. Caput*, inquit, *de Jurisdictione magna Voluminum mole onerarunt multi, ornarunt pauci.* In his paucis autem imprimis memorandus Noodt. *de Jurisdictione & Imperio*, cui jungendus est Schulting. *in Enarr. h. t.* Ceterum, singulas hujus tituli Leges exposuit Cujacius, *Oper. Postum. Tom. IV. Part. prior.* item Ant. Goveanus, *in ej. Operib. Jurid. Philol. & Philos. a Jac. van Vaassen edit.* Ad ejus Commentarios notas conscripsit Ed. Henryson, quae exstant in *Thes. Meerman. Tom. III. p. 465. seqq.* Sex priores Leges explicuit etiam Jo. Matth. Magnus, in eod. *Thes. Tom. VII. p. 819. seqq.*

L. I.

ULPIANUS *Lib. I. Regularum.*] *Lib. Singulari.* Vid. *L. 17. de testib.* *L. 25. de oblig. & act.* Simile vitium *L. 3. h. t. (1).* Sed scripsit & *Libros VII. Regularum.*

Jus dicentis officium &c.] Vid. Charond. *ad L. 2. Cod. de pedan. Judic.* — A quo diversum est *officium Jurisdictionis* juxta Sutholt. *de Jurisdic. num. 132.* Quod verum, si ita sumatur, ut *L. 6. §. 2. de tutel.* ab Ulpiano sumitur.

Latissimum] Cur non *longissimum*? Vid. ineptientem Bartolum, *h.*

(1) Quae in nota sequuntur, recentiore manu a Schultingio adscripta sunt, atque sunt indicio, Virum Summum a priore sua crisi deinceps recessisse. Vid. de utroque hoc Opere Ulpiani Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit. I. not. 1. in Jurispr. Antej. p. 560.*

L. II.

Cui Jurisdictio data est, &c.] A Principe, ut apud Paul. *in Sent. V. 5^a. §. 1.* Merill. *Obs. VI. 12.* Magistratui enim proprie non *datur* (1).

Explicari] Graeci *προβαίνειν*, [Tom. I. p. 267.]

(1) De verbo *videntur*, quo hic utitur Javolenus, plura conguessit Schroder. *Obs. II. 10. p. 147. seqq.*

L. III.

ULPIANUS *Lib. II. de Officio Quaestoris.*] *Lib. Singulari*, Cujac. *in Paratitl. ad tit. de Offic. Quaestor. (1)* Vid. Merill. *Obs. II. 30.*

Imperium aut merum est, &c.] Vid. *ad h. l.* Cujac. *Obs. XXI. 30. (2).*

Habere gladii potestatem] Basil. *ὡς τὸ ἔχειν ἐξέουσι* *ἐξουσίαν* [Tom. I. p. 267.] (3).

Cui

Cui (4) etiam Jurisdictio inest,] Quod etiam Jurisdictioni inest legit Hotoman. *Obs.* VII. 16. (5). Basilic. & τὴν ἡγεσίαν ἢ δικαιοδοσίαν, & addunt, ὡς τὸ δοῦναι δικάσασθαι. add. Sutholt. *de Jurisdic.* num. 246. Vinn. *de Jurisd.* Cap. 7. num. 3.

Quod in danda bonorum possessione consistit. Jurisdictio est etiam Judicis &c.] Al. uno spiritu legunt usque ad est, & tunc ponunt (.) & tunc novam periodum incipiunt ab etiam. Sutholt. *d. loc.* num. 290. Alii repetunt verba jurisdictio est. Vid. D. Goth. in not. & Vinn. *de Jurisd.* Cap. 7. num. 8. (6).

Judicis dandi (7) licentia.] Cicer. *de Legib.* III. 3. add. Sutholt. *d. loc.* num. 305. & 321. qui tamen nonnulla adseribit Jurisdictioni, quae Ulpianus censuit esse imperii.

(1) Sic etiam Schulting. in *Enarr. tit. de offic. Quaestor.* §. 1. Noodt. *ad eund. tit.* Bach. *Hist. Jur.* III. 2. sect. 5. §. 26. in not. p. 471. edit. Stockman. Auctor, *Obs. Jur. Civ.* Cap. 5. putat, vitium ortum esse ex nota L., quae locum significabat, sed unde Librarii fecerunt *Librum*. Florentinam tamen lectionem defendit Puttman. *Interpr. & Obs.* Cap. 4. Quem sequitur H. Cannegiet. *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exst. in Collat. LL. Mos. & Rom.* p. 121. & Stockman. *ad Bach. d. loc.*

(2) Praeter quem etiam plures alii de hac Lege egerunt, ut Alciat. *Paradox.* II. 7. seq. H. Suerin. *Repet. Lection.* Cap. 6. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 11. seq. Carol. Selvaghius, in eod. Thes. Tom. I. p. 28. seq. Barclajus, in Thes. Meerman. Tom. VII. p. 815. seqq. Vinc. Cabot. *Disputat.* II. 5. 8. & 9. in eod. Thes. Tom. IV. p. 623. & 626. seq. Lyclam. a Nyeholt. *Membran.* V. 1. Noodt. *de Jurisd. & Imp.* l. 2. Marckart. *Interpr. rec. Lect.* II. 7. p. 214. seqq. Jo. Cannegiet. *Obs.* Cap. 6. p. 396. seqq. ne alios commemorem.

(3) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 32. add. Averan. *Interpr. Jur.* I. i. & Schroder. *Obs.* II. 10. p. 150. seqq. Pro animadvertendum facinorosos homines, ut Flo-

- Florentiae est, multi legunt *in facinorosos homines*, etiam Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 15. §. 1.* Immo omnes Codd. MSS. & editi. *in* habere, testatur Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Potuit quoque *in* ab ultima litera vocis praecedentis *animadvertendum* facile absorberi, ut centies factum. Vid. notata superius ad *L. 2. §. 19. de Orig. Jur. not. 1.* Non tamen necesse esse a Florentina lectione recedere, docet Bynkersh. *Obs. VIII. 25. num. 5.* & Marckart. *Interpr. rec. lect. II. 7. p. 215.*
- (4) Taurell. *Qui.* Eodem modo *L. 6. h. t.* ad quam vid. notata.
- (5) Male: nec ipse Noodt. *loc. supra cit. l. 2.* verba haec satis bene intellexit. Vid. Huber. *in Eun. Rom. p. 84. seq.* Optime rem exposuit Schulting. *in Enarr. h. t. §. 34.* & *ad Paul. Sent. V. 52. §. 1. not. 3.* in *Jurispr. Antej. p. 447.* Scil. *mixto imperio*, sumto sensu latiore pro tota potestate in causis civilibus, cognoscendi, statuendi, exsequendi, inest *jurisdictio*, strictissime accepta pro potestate cognoscendi, ac statuendi: hoc enim sensu *jurisdictio* pars est *mixti imperii*.
- (6) Quod etiam probat Pothier. *in not. ad h. l.* Ant. Faber, *Conject. II. 4.* legit *quae in danda &c.* Vid. Marckart. *loc. modo cit.* qui ipse recte monet, nihil mutandum. *Quod in danda bonorum possessione consistit* exemplum tantum est eorum, in quibus hoc imperium versatur. Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 34.* & sic saepius Vett. Jcti, loco definitionis, exempla tantum dant. Vid. idem Schulting. *in Enarr. tit. de pact. §. 2. p. 282.*
- (7) Al. legunt *jurisdicendi*, sed minus recte. Vid. Marckart. *d. loc.* & Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv. p. 26.* Ceterum, alibi *judicis dandi licentia* dicitur esse *imperii*, scil. *mixti*, ut in *L. 12. §. 1. de Jurisd.* *Jurisdictio* scil. & *imperium mixtum*, si utramque vocem latiore sensu sumas, idem significat. Vid. Schulting. *ad Paul. Sent. loc. modo cit.* & *in Enarr. h. t. §. 34.* ubi plura attulit exempla Legum, in quibus duae hae voces promiscue usurpantur.

L. I V. (1).

Imperii magis est, quam Jurisdictionis.] Comparative accipit

pit Of. Aurel. *Dispunct.* IV. [in Thes. Otton. *Tom.* III. p. 703. *seqq.*] eum Cujacio (2). Quod etsi ponas, non tamen sequitur, Mag. Municipales habere imperium. *Positive* accipit Merill. *Obs.* III. 37. & *Variant. ex Cujac.* I. 4. (3). — Graeci [Tom. I. p. 267.] τιμωρικὴ ἐξουσία μᾶλλον ἐστὶν κ. τ. λ. strictius. Sutholt. *de Jurisd.* num. 228. 256. 291. 299. & Vinn. *de Jurisd.* Cap. 7. num. 10. capiunt de excellentiore jurisdictionis specie, solis Populi Romani magistratibus competente (4).

(1) IDEM *Lib.* I. *ad Edictum.*] Quo egit Ulpianus de *potestate Mag. Municipalium.* Vid. Noödt. *de Jurisd. & Imp.* I. 3.

(2) *Comparative* etiam accipit Joh. Wastiau, *de Jure & Jurisd. Municip.* in Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. *Vol.* II. *Tom.* II. p. 288.

(3) Etiam Ant. Quintanad. *de Jurisd. & Imper.* I. 7. §. 41. in Thes. Meerman. *Tom.* II. p. 243.

(4) Vid. & Otton. *de Edil. Colon. & Municip.* Cap. 13. §. 2. & Marckart. *Interpr. rec. lect.* Cap. 7. p. 220. — *Jubere caveri Praetoria stipulatione, & in possessionem mittere, imperii magis est, quam Jurisdictionis,* adeoque Magistratus Municipales ea facere nequeunt: nam ea, quae magis imperii sunt, quam Jurisdictionis, Mag. Municipalis facere non potest. L. 26. *ad Municip.* Neutro in loco proprie definitur, quae sint *imperii*, scil. mixti, quae vero *Jurisdictionis*. Immo, quae hic dicuntur magis *imperii* esse, alibi dicuntur esse *Jurisdictionis*. Vid. v. gr. L. 1. §. ult. *de stip. Praetor.* & L. 1. *pr. ne vis fiat ei, qui in poss. miss. ex.* Ut adeo tota illa disputatio *ad magis* comparative an positive accipiendum sit, inanis possit videri. Sed cum Ulpiani, tum Pauli mens, ni fallor, haec est, ea quae potius sunt virtutes excellentioris illius potestatis, quae his Magistratibus competit, qui *imperium* habent, facere non posse Magistratus Municipales. Hi enim habebant quidem *Jurisdictionem*, adeoque de quibusdam causis cognoscere poterant, & judicare, habebant etiam *modicam coercitionem*, sine qua jurisdictio nulla est, & proinde certo sensu habebant etiam *mixtum*
jur-

imperium, ut supra probavimus ad *L. 5. §. 1. de offic. ej. cui mand. est. Jurisd.* Sed ulterius progredi non poterant, neque adeo etiam *jubere caveri Praetoria stipulatione*, aut *in possessionem mittere &c.* Nisi haec similiaque ex speciali Praefidis delegatione exercerent, vel etiam peculiari Lege municipii iis essent concessa. Vid. Otton. *loc. cit.* & Wissenb. *Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. VI. §. 26.* — De seq. *L. 5.* vid. Cujac. *ad Libb. Julian. Dig. in expl. ej. Leg. add. Noodt. de Jurisd. & Imp. II. 1.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 8.* Pro *haberet* Hal. *edidisse habet*, & *litteras re* in *Pand. Flor.* non adeo recenter esse deletas, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — De *L. 6.* vid. idem Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. ej. Leg. Qui mandata est Jurisdictio* Florentiae scriptum esse pro *cui mandata &c.*, *litteris q & c* confusis, notat Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 1. §. 3. num. 6.* add. Eckhard. *Herm. Jur. I. 2. §. 80.* Ceterum, ex verbis *nec ipsa Lex defert, sed confirmat mandatam Jurisdictionem* colligi posse videtur, licet Jurisdictio mandata *moribus* invahuerit, tamen deinceps super ipsa hac re Legem aliquam esse latam. Aliter Noodt. *loc. modo cit.*

L. VII.

Non quod, prout res incidit,] Glossemati antiquo adscribit Cujac. *Obs. XXI. 24.*

Vel in charta, vel in alia materia] Paul. *in Sent. Lib. I. Tit. 13^a. §. 3. quidve aliud.* Vid. Jan. a Costa, *ad §. 12. Inst. de action.* Cujacius, *Obs. XXI. 24.* haec quoque verba habet pro glossemate antiquo (1).

Quingentorum] Sic Basil. (2).

- (1) Cum Cujacio facit quoque Noodt. *in Comm. ad h. t.* Sed quoad posteriora haec verba dissentit Schulting. *in Enarr. h. t. §. 36.* & *ad Paul. in Sent. loc. cit. not. 7. in Jurispr. Antej. p. 247.* item Heinecc. *in Edict. Perp. restituto, Opusc. Postum. Tom. II. p. 328.* Mihi neque haec, neque priora verba *non quod, prout res incidit* glossemati adscribenda videntur, sed esse verba

ba Ulpiani, qui ea illustrationis causa verbis Edicti inseruit. Conf. Marekart. *Prob. rec. lect. Part. II.* p. 115. *seqq.* & ibi cit. Noordkerk. *Obs. Cap. 8.* p. 157. *seq.* add. Trotz. *ad Hugon. de Prima scrib. orig.* p. 84. *seq.* Ceterum, quid *Album* fuerit, disputatum est. Accursius existimabat, fuisse *parietem dealbatum*. Quae etiam est sententia Heinecc. *in. Antiq. ad tit. Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civ. §. 23. in not. & Histor. Edictor. & Edict. Perpet. I. 2. §. 6. Oper. Postum. Tom. I. p. 20.* aliorumque. Sed fuisse *Album rem mobilem*, inde apertum est, quod in *§. ult. h. l.* in hoc Edictum quoque incidere dicatur, qui *Album tollit*. Rectius itaque cum Cujacio, *loc. cit.* & Hotoman. *Comm. Verbor. Jur.* in voc. *Album* dicemus fuisse tabulam ad parietem, vel columnam suspensam, quae a colore suo albo nomen accepit, & in qua Edictum literis nigris inscribebatur. Ut latius docuit Ritter. *in Praef. ad Tom. IV. Cod. Theod.* Vid. & Bach. *Hist. Jur. II. 2. sect. 3. §. 5. in not.* ubi quaedam quoque monuit de duplici Albo, quod a Praetore propositum Heineccius, alique Viri Docti fingunt: de quo vid. & Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv. p. 31.* De verbis *Jurisdictionis perpetuae causa* vid. & Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 57.*

- (2) Hal. *quingenta*, quod defendit Hotoman. *Comm. Verbor. Jur.* voc. *aureus*, & mavult quoque Balduin. *loc. supra cit. p. 824.* quem sequitur Pothier. Sic etiam aliquando *quadringenta*, & *quadraginta* permutteri, supra vidimus ad *L. 2. §. 47. de orig. Jur. not. 3.* Sed Florentinam lectionem *quingentorum* hic rectius defendere videtur Marekart. *loc. modo cit. p. 117.* qui etiam alios auctores laudat. add. Leuncl. *Notat. II. 8. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1505.* Heinecc. *loc. cit. Oper. Postum. Tom. II. pag. 330.* & Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. notat, MSS. hic constanter quingentorum habere.* De *aureo*, praeter Hotoman. *loc. modo cit.* Brissou. *de V. S. in voc. Otton. in not. ad §. 3. Inst. de success. libertor. aliosque*, vid. imprimis Joh. Fred. Gronov. *de Pecun. Vetere.* Van Hees, *Diss. de lis, quae antiq. ap. Roman. &c. §. 29. in Jurispr. Antiq. Fellenb. Tom. I. p. 525.* quemque aureum, nostra moneta, valere dicit 7. flore-

nos cum dimidiato. Ceterum ipsum Praetorem non *aureorum* mentionem fecisse, sed *sestertiorum*, adeoque hic & pluribus aliis locis, ubi *aureorum* mentio fit, emblemata Triboniani occurrere, qui pro mille *sestertiis* passim *unum aureum* computasset, putat Cujac. *Obs.* XIX. 31. quem sequitur Schulting. *ad Paul. Sent.* III. 5. *not.* 23. & *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit.* IV. *not.* 41. Vid. & Wissenb. *Emblem. Tribon.* Cap. 1. p. 13. H. Cannegiet. *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom.* p. 149. *seq.* Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur.* p. 440. Dissentiunt tamen alii, ut Bynkersh. *Obs.* VIII. 20. Wybo, *Tribon. defens.* Cap. 1. *pag.* 232. *seqq.* D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 19. p. 340. Eckhard. *Herm. Jur.* p. 444.

§. 3.

In servos autem &c.] Quorum nomine hoc casu non datur noxalis actio. Cujac. *Obs.* XXI. 40. Wissenbach. *Exercit. ad Pand. tit. de noxal. action.* §. 32. (1).

(1) De regula *qui non habet in aere, luat corpore*, vid. Rad. Forner. *Rer. Quotid.* I. 17. *in fin.* in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 146. & quos citat Kool. *ad L. Ater. Tarpej. Cap. ult. in fin.* in eod. Thes. *Tom.* V. p. 1548. add. Arntzen. *Diss. ad L. 2. de in jus voc. adj. ej. Miscellan.* p. 274. — In *seq.* §. 4. *imperitiam vel rusticitatem* Jo. Vollenhove, *Diss. de Susp. tut. & cur. Cap. 6. §. 3.* in Nov. Thes. *Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I.* p. 226. interpretatur *levem culpam*: rectius, mea sententia, Noodt. *Prob. I.* 13. *rusticitatem cum imperitia* hic a dolo separari notat.

L. VIII.

Adeo quidem, ut non sufficiat &c.] Vid. Cujac. *ad L. 14. §. ult. quod met. caus.*

L. IX.

Ut in furto,] Basil. ὡς ἐπὶ τῆς εἰς τὸ διπλοῦν περὶ κλοπῆς ἀγωγῆς [Tom. I. p. 268.] non recte.

Quia

Quid hic & contempta majestas Praetoris vindicatur,]
 Non agitur de re familiari sola, ut in furto, & damno, sed de vindicando contemptu, qui, quo fit a pluribus, eo magis augetur, etiam ratione patientis. Vid. Chesium, *Different. Cap. 79. num. 5.* [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 852. seq.*] — De majestate Praetoris, quae hic est *dig- nitas, honor, amplitudo*, nugatur Busius, *Subtilit. Jur. I. 2.* Judicibus majestatem tribuit Cicero, *Pro Rosc. Ame- rin. Cap. 19.* Praetori tribuitur in *L. pen. de Just. & Jur. (1)* & a Petron. *Cap. 65.*

Et plura facta intelliguntur (2), quemadmodum cum plures servi injuriam fecerunt, vel damnum dederunt, quia plura facta sunt, non, ut in furto, unum.] Inspectis Edictis, quae de solo furto agunt. Idem tamen admissum *L. 32. ad L. Aquil.* nam in damno saepe delinquitur *cul- pa (3).* Ches. *d. loc. num. 4.* Faciunt Scholia Basilic. [Tom. I. p. 279.] & huc redit, quod habet Bachov. *ad Treuth. Vol. II. Part. II. Disp. 30. Thes. 2. Lit. c. p. 1070. seq.* Merillius, *Obs. VI. 26.* rationem differentiae hanc po- nit, quia, si familia injuriam fecerit, aut Album corruperit, sufficit, dominum servos verberandos exhibere, ut *L. 17. §. 4. de injur. & L. 7. §. 3. h. t.* qui dein redduntur domino. *L. 28. §. 4. de poenis.* Tandem tamen fatetur dissi- dium Veterum.

Sed hoc potest dici, si dolo malo curaverint,] Curaverit, Charond. *Verisim. I. 3.* [in *Thes. Otton. Tom. I. p. 690.*] male, & confuse.

Quia tunc unum consilium fit (4).] Quod per se Prae- tor non punit, sed effectus tantum; & consilium id praece- dens, quod ipso jure est plurimum, *L. 15. §. 2. quod vi aut clam*, accipi facilius hic potest pro uno, quam cum omnes corrumpunt. Vid. Chesium, *d. loc. Cap. 80.* & hic in effectu est unum factum.

(1) Ad quam vid. notata, not. 5.

- (2) Flor: *intelleguntur*. Vid. notata inferius ad L. 15. §. 1. *qui satisd. cog. &c.*
- (3) Quae obscurius hic notavit Schultingius, melius intelliguntur ex loco Chesii inspecto, quem etiam secutus est in *Enarr. h. t. §. ult.* Paulo aliter Noodt. in *Comm. ad h. t.* quem sequitur Pothier. in *not. ad h. l.* Cujacius de hac Lege egit, *Obs. VIII. 20. & ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. & Oper. Postum. Tom. V. in Append. p. 459. seqq.* quem laudat, & sequitur Suarez. in *Comm. ad L. Aquil. I. 3. sect. 2. num. 10. seqq.* in Thes. Meerman. *Tom. II. p. 40.* Aliter Constantin. *Subtil. Enod. I. 13.* in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 502.* Aliter etiam D'Arnaud. *Var. Conj. II. 21.* qui vulgatam Legis interpunctionem mutat. Mihi res haec esse videtur. Si familia alicujus furtum fecisset, Praetor domino facultatem dabat eligendi, *vellet omnes servos fures noxae dedere, an tantum offerre, quantum si unus liber furtum fecisset.* Vid. L. 1. *pr. si fam. furt. fec. dic.* Quum autem Praetor non similiter edixisset, si familia Album corrupisset, inde quaesitum, an tunc quoque domino simili modo succurrendum sit? Idemque quaesitum, si familia injuriam fecisset, vel damnum dedisset. Negat Paulus, hac ratione utens, quod, si familia furtum fecerit, *unum factum* sit; sed si Album corruperit, aut injuriam fecerit, vel damnum dederit, *plura facta.* Accedit in casu Albi corrupti, quod *contemta majestas Praetoris vindicanda videatur.* Veram tamen rationem si quaeramus, quare Praetor, si familia furtum fecisset, domino succurrendum putaverit, proprie non ea est, quam Paulus reddidit: nam secundum stricti juris rationem, si plures furtum fecerint, plura facta sunt, & singuli furti tenentur. Vid. L. 21. §. 9. *de furt.* Sed vera ratio redditur ab Ulpiano in *d. L. 1. pr. ne alioquin cum plures furtum admittunt, domini patrimonium evertatur.* Item a Cajo in L. 32. *pr. ad L. Aquil. ne ex uno delicto tota familia dominus careat.* Sed saepius Veteres colorem aliquem quaerunt, ut id, quod contra rationem juris receptum animadvertunt, cum juris ratione quodammodo concilient. Vid. Ant. Merend. *Controv. Jur. XVII. 4. num. 19. seqq.* & P. J. de Fremery, *Diff. de Rationib. Vett. Jur. Cap. 3. §. 2.* Eodem modo hic Paulus, qui probe intelligens, quod Prae-

Praetor statuerat, si familia furtum fecisset, contra juris rationem introductum esse, veram Edicti rationem supprimit, praetendens, in furto *unum factum* esse. Quod tamen vix sensum habet, nisi mentem Pauli dicas hanc esse, eo casu, quo familia furtum fecit, Praetorem factum plurium pro uno habere. Secus ac res se habet, si familia Album corrupit, aut injuriam fecit, vel damnum dedit: quibus in casibus quum Praetor non similiter edixisset, putat quoque Paulus domino tunc non succurrendum, haud dubie respiciens ad regulam, a se traditam in *L. 14. de Legib. quod contra juris rationem receptum est, non est producendum ad consequentias*. Aliud tamen dicendum putat, si non quidem ipsa familia Album corruperit, sed *dolo malo curaverit; ut ab alio corrumpetur: quia tunc unum consilium sit, non plura facta*. Ita Paulus, a quo num alii JCTi dissenferint, restat ut videamus. Ipse Paulus monet, Octavenum existimasse, domino quoque succurrendum, si familia *Album corruperit*. Nec dubito, quin idem multo magis senserit hic JCTus de casu, quo familia *injuriam fecerat, vel damnum dederat*. Attamen in casu *Albi corrupti* non receptam esse ejus sententiam, & Paulus significat, & confirmat ratio a *contemta majestate Praetoris* desumpta. Similiter domino non succurri, si familia *injuriam fecerit*, aperte quoque docet Cajus in *L. 34. de injur.* Sed aliud receptum esse, si familia *damnum dederit*, idem JCTus tradit in *L. 32. pr. ad L. Aquil.* Ratio diversi hujus juris quoque manifesta est. Nam si, ut hoc utar, apes meae exustae sint, damnum quod inde mihi contigit, nec majus, nec minus est, unus servus apes illas exusserit, an plures. Est adeo hic casus prorsus similis illi, quo familia furtum fecit: nam unus servus rem aliquam mihi furto surripuerit, an plures, damnum quod inde passus sum, semper est idem. Sed alia res est in *injuria*: haec enim *tanto major fit, quanto a pluribus est admissa, & tot injuriae sunt, quot sunt personas injuriam facientium*. d. *L. 34. de injur.* An autem haec quoque per omnia fuerit Pauli opinio, possit dubitari. Putat Noodt. *loc. supra cit.* propterea verba *injuriam fecerunt, vel damnum dederunt* accipiens de sola *actione Injuriarum*, & sic etiam Pothier. *ad h. L.* Sed vereor, ut id patiantur verba *vel damnum dederunt*, quae secundum

interpretationem Noodtii minimum videri possint frustra adjecta. Potius itaque putem, Paulum stricte inhaesisse regulae suae supra memoratae, atque existimasse, id quod contra juris rationem receptum erat, si familia *furtum fecisset*, ad consequentias non esse producendum, neque adeo extendendum non tantum ad casum *Albi corrupti*; sed nec etiam ad casum, quo familia *injuriam fecerat*, vel etiam *damnum dederat*. Videntur tamen alii Jcti hic magis favisse aequitati, & quod Praetor de familia *furtum faciente* edixerat, ob rationis paritatem etiam extendisse ad casum, quo familia *damnum dederat*, quorum adeo sententia, utpote aequior, videtur praeferenda. Saepius Paulum regulae suae stricte inhaerere, cum alii Jcti benigniorem admittant interpretationem, alio exemplo docet Noodt, *ad tit. Pand. de Publ. in rem act. vs. Voluit igitur Praetor*, &c. in fin. Ceterum, licet, si plures dolo malo fecerint, ut Album corrumperetur, omnes teneantur, vid. *L. 7. §. ult. h. t.* tamen, si familia dolo malo id curaverit, domino succurrendum esse, videtur omnium Jctorum calculo comprobatum: nam hoc & ipse Paulus adfirmat, & a Pomponio quoque notari ait.

- (4) De constructione *quod quia* cum Subjunctivo vide notata superius ad *L. 1. §. 4. de justit. & Jur.*

L. X.

Qui Jurisdictioni praest, neque sibi jus dicere debet, &c.] Merill. *Obs.* I. 35. [*& Variant. ex Cujac. I. 10.*] Cujacius distinguit inter *debere* & *posse*, Of. Aurel. *Dispunct.* X. [in *Thef. Otton. Tom. III. p. 720.*] (1),

Jus dicere debet] *Δικαιοδοτεῖ*, Graeci.

- (1) Eodem fere modo Crusius, *Diatrib. ad L. 40. de hered. inst. Cap. 11.* in *Thef. Otton. Tom. I. p. 672d.* qui Legem hanc accipit de Magistratibus Provincialibus, eamque sic intelligit, ut hi quidem *potuerint* etiam sibi jus dicere, non vero *debuerint*. Aliter Perrenon, *Animadv.* I. 12, in eod. *Thef. ibid. p. 608.* Panciroli. *Thef. var. lect.* II, 21, in *Jurispr. Rom. & Att.* Tom. II, p. 1142. *seq.* Lyclam. *Membr.* V. 5. Alios citat Wilsenb. *Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. VI. §. 41.* qui

quod ipse putat, Jctos Verr. hac in re differuisse. Sed rem recte exponunt, qui distinguunt inter Magistratum, qui Jurisdictioni praeest, & Judicem pedaneum, ut Averan. *Interpr. Jur.* l. 5. Schulting. *Diff. de Recusat. Judic.* Cap. 9. §. 6. Reinold. *ad Mercer. Conciliat.* num. 118. Verbis quos secum habet respicit ad Cohortem Praetoriam, censet Barthol. Sieben, *Diff. de Libertorum patronorumque Jure*, Cap. 5. §. 18. p. 34. Lugd. Batav. 1750. Alioquin legendum putat qui secum habent, id est, habitant; locutione forte suo loco mota per Librarii imperitiam.

L. XL

GAJUS *Lib. I. ad Edictum provinciale.* Agens de Municipali Magistratu. l. 29. ad Municip. (1). Jurisdictionem]. *Αρχαίον*, Graeci.

(1)

m. 10

aul. Sent. V. 50. §. 1. not. 7. idendo, §. 7. & Bynkersh. *Obs. Verisim.* I. 3. in Thes. Otton. hic Accursium, qui putabat, es ad 500. aureos judicate pos- 50. aureos potuerint, notat For-

ner. *Rer. Quotid.* III. 2. in eod. Thes. *Tom.* II. p. 196.

§. 1.

Apud eundem Judicem agendum est ei, qui quantitatem minorem petit;] Majorem alii Codd. teste & explicante Glossa; & sic Ant. Fab. in *Ration.* ad h. l. Basil. el δε μὲν ἐν αὐτῇ καὶ περὶ μὲν ὁμοῦ καὶ ἑτέρου, ἀλλὰ οὐ καὶ ἐν αὐτῇ καὶ ἀλλοῦ περὶ μέρους. Bachov. *ad Πρώτη Pand.* hoc tit. p. 432. & *ad Treutl.* Vol. II. Part. II. Disp. 23. Thes. 3. Lit. a. p. 437. Vulgatam tuetur. Ego majorem censeo legendum (1), maxime cum ab actore summam minorem petitam ponat ipse Bachovius, & rei soleant fugere, non actores. add. *Nov.* 96. Cap. 2. Vulgatam tamen ex Cujacio explicare nititur Jan. a Costa, in *Summar.* ad tit. x. de mutuis

petit. p. 382. quem omnino vide, & p. 388. & maxime, p. 390. seqq. ubi post multa serio examinata tandem ait; non quaeri hic aliud, quam an, si quis apud Mag. Municipalem minorem petierit summam, & quae intra ejus Jurisdictionem est, res etiam debeat ad Praesidem remitti in totum [si alter majorem summam petat] scil. si ex causa sit eadem. Vide eum omnino, & pro Vulgata quoque Merend. *Controv. Jur. X. 50.*

Calumniosa — possim]. Calumniosi — possit, Ant. Fab. in Rat. ad h. l.

(1) Quam lectionem praefert quoque Pothier. *in not. ad h. l.* Egit de hac Lege etiam Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 189. seq.* Mihi lectio Florentina *minorem* sollicitanda non videtur: mens enim & sententia Caji, ni fallor, aperte haec est: Titius coram Mag. Municipali petit a me certam pecuniae summam, ipsi ex aliqua causa a me debitam, & quae est intra ejus Magistratus jurisdictionem: ego autem contendo, mihi a Titio etiam ex eadem, vel alia causa certam summam deberi, eaque summa excedit Jurisdictionem Mag. Municipalis: nunc *Titio apud eundem Judicem agendum est*, id est, nunc Titius adversus hanc meam mutuam petitionem se defendere debet coram eodem Magistratu, apud quem me convenit: *ne in potestate calumniosa adversarii mei sit, an apud eundem litigare possim*, id est, ne alioquin Titius, intelligens mihi plus deberi, quam ego ipsi debeo, me *per calumniam* egere possit, actionem meam adversus se coram alio Judice instituere, eo quasi sub praetextu, quod summa, quam vicissim petii, egrediatur potestatem Magistratus, coram quo nunc litigatur. Id adhuc verbo addendum, nihil difficultatis inesse, quod verba *apud eundem Judicem agendum est ei* &c. acceperim de Titio, a quo ego vicissim peto: nam *agere pro se defendere* etiam alibi dici, notum est. Vid. v. gr. *L. 1. pr. de edend. Et se contendendum putat (reus), veniat instructus ad agendum.* Porro *potestas calumniosa* an Latine dicatur, dubito; adeoque si quis *calumniosi* legere malit, nihil pugno. Denique, notat Brenckm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang, in Cod. Flor. supra literas nunc in eura*

eundem puncta deletionis posita esse: restat adeo apud eum litigare, sensu eodem. Ceterum, in pr. hujus §. pro si mutuae sunt actiones Hal. edidit sint, quoniam sequitur et alter &c. petat. Non tamen necesse: cum ejusmodi transitus Modorum apud Nostros frequens sit. Vid. notata superius ad L. 14. de offic. Praesid. not. 5.

L. XII.

ULPIANUS *Lib. XVIII. ad Edictum.*] Junge L. 29. §. pen. ad L. Aquil. quo spectat (1).

Magistratibus Municipalibus &c.] Ὁ στρατηγός, Graeci. Vid. Otton. de Aedil. Colon. & Municip. Cap. 13. §. 6. (2).

Modica autem castigatio eis non est deneganda.] Facit L. 17. §. 1. qui & a quib. manum. (3).

(1) Add. Suarez. in Comm. ad L. Aquil. I. 2. sect. 5. num. 55. in Thes. Meerman. Tom. II. p. 27. & Noodt. ad L. Aquil. Cap. 6. circa fin. Dissertationem ad hanc Legem conscripsit Petrus Poelman. Lugd. Batav. 1737.

(2) Et Joh. Wastéau, Diff. de Jur. & Jurisd. Municip. in Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 280.

(3) Vid. Otton. d. loc. & Joh. Wastéau, d. Diff. p. 286. Add. Jac. Gothofred. Diff. de famos. latron. investig. in fin. in Oper. minor. a Trotz. edit. p. 598. seq. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 35.

L. XIII.

Eum qui judicare jubet, magistratum esse oportet.] Raevard. Conject. III. 10. Magistratum, vel mandatarium, Vinn. de Jurisd. Cap. 9. num. 11. (1).

(1) Conf. Noodt. ad tit. Pand. de Judic. vi. Ex tribus personis &c. in fin. Aliter Charond. de Jurisd. & Imp. num. 24. in Thes. Otton. Tom. I. p. 850. minus bene.

§. 1.

Magistratus autem, vel is, qui in potestate aliqua sit,] Basil. ἀρχων δὲ ἐστὶν, ὃ τινὰ ἐξουσίαν ἔχων. *Magistratus, Populi Romani, Urbici scil. Sutholt. de Jurisd. num. 216. (1).*

Ut puta Proconsul, vel Praetor,] Govean. *h. Proconsul, vel Proprætor.* Cujac. *h. Consul, vel Praetor.* Neutrum placet Noodtio, *Probab. I. 6. (2).* add. Merill, *Variant. ex Cujac. III. 19.*

Vel alii, qui provincias regunt,] Qui a Magistratibus distinguuntur, Merill. *d. loc.*

Judicare jubere eo die &c.] Ut scil. tunc incipiant (3). Sic non obstat *L. 49. §. 1. de Judic. Graeci, οὐ δύναται ἐπιτρέπειν κ, τ, λ. [Tom. I. p. 269.]*

(1) Add. notata inferius ad *L. 1. §. 1. quod quisque Jur. in alt. stat. &c.*

(2) Qui nomine *Praetoris* intelligit *Propraetorem*. Eodem modo Majanf. *Disp. LXVI. §. 3. Tom. II. p. 317. Consulem, & Praetorem* saepe dici pro *Proconsule, & Propraetore* plurimis exemplis probat Arntzen. *ad Adrel. Victor. de Vir. Illustrib. Cap. 63.* hoc pacto etiam defendens lectionem *Consulis* in *Actis Pionii*, ubi Schulting. *in Enarr. h. t. §. 35.* substituit *Proconsulis*. Vid. & Ruhnken. *ad Vellej. Paterc. II. 15. 2. & Verheyk. ad Eutrop. Hist. Rom. Breviar. III. 12. p. 135.*

(3) Nimis anguste: rectius Bynkersh. *Obs. VII. 23. circa fin.* *Judex simpliciter, sive pure datus, etiam judicare potest post finitum magistratum dantis. L. 49. cit.* Sed ad certum tempus datus, si id excedat magistratum, non potest. Neque adeo potest *Judex ab initio* ita dari, ut etiam post finitum magistratum dantis judicet.

L. XIV.

Est receptum, eoque Jure utimur, &c.] Vid. ad *L. 18. §. 1. de manum. vind. (1).*

(1) Ubi citavit quoque Merill. *Variant. ex Cujac.* I. 3. & Of. Aurel. *Dispunct.* V. in Thes. Otton. Tom. III. p. 706. *seq.* Qui disputant, num id, quod hic docet Ulpianus, de sola Jurisdictione *contentiosa* capiendum sit, an vero etiam de Jurisdictione *voluntaria*. Sed de Jurisdictione *voluntaria* hic non cogitasse JCrum, vel inde probabile sit, quod desumpta haec Lex sit ex Ulpiani *Lib. XXXIX. ad Edictum*, ubi exposuit materiam *de bonorum possessionibus*. Vid. v. gr. *in script.* L. 1. 3. 5. *de bonor. poss.* In qua materia peculiaris adest ratio, quod scil. in bonorum possessione locus est Edicto Successorio, & bonorum possessio intra breve temporis spatium agnoscenda. Ad quam adeo materiam haud scio an doctrina Ulpiani, hoc loco proposita, restringenda sit: quamvis tunc Compilatores Pand. vix culpa absolvi possint, quod hanc Legem sub hoc generaliore titulo collocarint. Aliud exemplum haud dissimile, in quo idem receptum est, vid. in L. 13. §. 4. *ad Sc. Trebell.*

L X V.

Idem *Lib. II. de Omnibus Tribunalibus*,] Jungunt cum L. 8. *de reb. eor. qui sub tutel. vel cur. sunt*, &c.]

Alias pro alio Praetor] Sutholt. *de Jurisd. nam.* 873. *Tutelar*is v. gr. pro *Urbeano* in casu L. 1. 7. 8. *de reb. eor. qui sub tut. vel cur. sunt*, &c. (1).

In Praesidem] *In Judicem*, Nic. Catharin. *Obv. Cap.* 35. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 494.] ex Basil. male (2). *In praesentem*, Cujac. Vid. D. Goth. *in not.* Sic & Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* Vulgatam lectionem defendit Constantin. *Subtil. Enod.* II. 19. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 590. *seq.*] male. *In Praetorem*, Hotoman. Vid. D. Goth. *in not.* quod praeferram (3). Nec Vulgatam bene defendit Merill. *Variant. ex Cujac.* III. 24. Immo, quae allegat, videntur probare legendum esse *Praetorem*.

Ut Julianus scribit,] L. 2. *pr. de Judic.*

(1) Conf. Ant. Quintanad. *de Jurisd. & Imper.* II. 6. *num.* 19. in Thes. Meerman. Tom. II. p. 397.

- (2.) Aliter idem Catharin. *Obs.* II. 43. in *Thef. Meertian.* Tom. VI. p. 783.
- (3.) Probat hoc quoque Van de Water, *Obs.* III. 12, p. 339. Ipse tamen Schultingius, in *not. ad Vit. Ulpian. a Bertrand. descript.* in *Jurispr. Antej.* p. 549. seq. magis videtur inclinare in emendationem Cujacii, quod ea minus abeat a verbo *Praesidem*.

L. X V I.

Et is (1), cui mandata &c.] L. 1. §. 1. de offic. ej. cui mand. est Jurisd.

- (1) Al. nam & is, &c. male. Vid. *Forner. Rer. Quotid.* II. 3. in *Thef. Otton.* Tom. II. p. 163. add. de hac & seq. L. 17. *Noodt. de Jurisd. & Imper.* II. 2. & *Schulting. in Enarr. h. t. §. 9.*

L. X V I I.

Si convenerit, ut alius Praetor, &c.] V. gr. Peregrinus pro Urbano.

*Et priusquam adiretur, mutata voluntas fuerit:] Utriusque scil. partis, Unus resilire nequit. L. pen. Cod. de pact. & cogitur semper venire in jus. L. 2. si quis in jus voc. non ier. Ita Clar. Noodt. in quadam Praelectione (1). Aliter Sutholt. de *Jurisd.* num. 377. Vinn. de *Jurisd.* Cap. 11. num. 5. seq. Aliter Voet. ad *h. t.* num. 26. seq. qui haec accipit de actoris mutata voluntate.*

Procul dubio nemo compelletur &c.] Ratio dubitandi in L. 2. §. 1. de judic.

- (1) Et de *Jurisd. & Imper.* II. 12: & 14. add. *Wissenb. in Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. VI. §. 42. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 14.* Praeter Vinnium & Voetium, a Schultingio citatos, dissentiunt quoque *Cujac. Tract. VII. ad African. in expl. h. l.* *Hüber. in Eun. Rom. ad h. l. p. 86. seq. & in Pract. ad h. t. Pand. §. 12.* *Bachius, de Prorogat. Jurisd. §. 5. in ej. Opusc. ad Histor. & Jurispr. spectant. p. 416. seqq.* alique, quos etiam, licet; mea sententia, minus recte, novissime secutus est *Gluck.*

Aus.

Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. §. 203. p. 173. seqq.

L. XIX.

Sed & si post susceptam cognitionem, &c. (1).] L. 30. de Judic.

- (1) De verbo *exsequi*, quod in praecedentibus verbis hujus Legis *passive* sumitur, vid. Forster. *Obs. subseciv.* I. 4. in Thes. Otton. Tom. II. p. 907. & Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. & Ctor.* p. 349. qui *ibid.* p. 328. 333. seq. 381. alia exempla habet *Deponentium*, quae *passive* usurpantur. add. Briffon. *Parerg.* §. 55. seqq. in *Oper. minor. a Trekell. edit.* p. 398. seq. Pithoeum, *Excerpt.* in Thes. Meerman. Tom. I. p. 351. Barth. *Adversar.* XXV. 7. Van Staveren, *ad Nepot. in Timoth. Cap. 2.* Bynkersh. *Obs.* I. 25. & V. 1. Marc-kart. *Probab. rec. lect. Part. I.* p. 79. & 157. Auctor. *Obs. Jur. Civ. Cap. 21.* p. 130. aliosque. — §. 1. *Quotiens de quantitate &c.]* Exemplum est in Praetore Fideicommissario, qui de minore summa jus dicebat, Consules de majore. Vid. Schulting. *ad Paul. Sent. V. 5^a. not. 7. & ad Ulpian. Fragn. tit. 25. not. 30.* De scriptura vocis *quotiens* vid. notata superius ad L. 2. §. 33. *de orig. Jur. not. 1.*

L. XX.

PAULUS Lib. I. *ad Edictum.]* Junge L. 28. *ad Municip.* (1).

Extra territorium jus dicenti &c.] L. 53. *Cod. de Decurion.* L. 174. *Cod. Theod. eod.* [Tom. IV. p. 535.] ubi Jac. Gothofred. Vid. Herald. *de Rer. judic. auctorit.* II. 15. num. 5. seqq. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1230. seqq.] ubi & de Parochiis Ecclesiae agit.

- (1) Vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* in expl. h. l. Noodt. *de Jurisd. & Imp.* II. 15. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 15. Otton. *de Edil. Colon. & Municip.* Cap. 13. p. 482.

TITULUS II.

QUOD QUISQUE JURIS IN ALTERUM STATUERIT,
UT IPSE EODEM JURE UTATUR.

Publius Syrius, *ab alio expectes, alteri quod feceris*. [apud Senec. *Epist.* 94. p. 594.] Inscriptio apud Gruterum, p. 926. num. 8. Salviani *de Gubernat. Dei*, Lib. III. p. 48. *Quis justae querimoniae locus est, hoc pati quemque, quod fecerit?* Philo apud Eusebium, *Praepar. Evangel.* VIII. 7. p. 358. ἄ τις παθεῖν ἐχθαίρει, μὴ ποιεῖν αὐτόν. Gregor. Nazianzen. *Carmin.* p. 153. in fin. Dio Cass. *Lib.* LII. p. 492. ἂν γὰρ ὅσα ἂν ἑτερόν τινα ἀρξάντῃ σοι ποιεῖν ἐβελήσῃς, ταῦτα αὐτὸς αὐτεπάγγελτος πράσῃς, οὔτε τι ἁμαρτήσῃ, κ. τ. λ. *si haec tua sponte omnia egeris, quae velles alium tibi imperantem agere, nulla in re peccabis, &c.* Senec. *Apocolocyntos.* p. 835. Εἶκε πάθει τὸ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο (1). Lucian. *βλων πράσει*, p. 391. Lactant. *Divin. Instit.* VI. 23. *Nam fere in hoc justitiae summa consistit, ut non facias alteri, quidquid ipse ab altero pati nolis.* add. Cotelier. *ad Const. Apostol.* I. 1. Salmas. *de Foen. trapezet.* p. 462. Pricaeum, *ad Luc.* VI. 38. (2).

Multi etiam suis Legibus periere. Aelian. *Var. Hist.* XIII. 24. Ferand. Adduens. *Explicat.* I. 12. [in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 517.] (3).

De hac exceptione quaedam Cujac. *Obs.* XI. 40. (4).

Idem statuiffe Cn. Octavium tradit Cicero, *ad Q. Fratrem*, I. 1. num. 7. (5).

Hinc adhuc hodie in usu jus *retorsionis*, ut vocant, de quo Carpzov. *Defin. Forens. Part.* III. *Const.* 38. *Def.* 1. *seqq.* (6). Brunneman, *ad L.* 3. *h. t.* Utuntur eo,

loco pignorationis, interdum, Mevius, *Decifion. Part. II. Dec. 59.*

- (1) Versus *Oraculi*, de quo vid. Wytttenbach. *ad Plutarch. de Ser. Numin. Vindict.* p. 126.
- (2) Vid. & Pufendorff. *de Jur. Nat. & Gent.* III. 2. §. 2. Hoogstrat. *ad Phaedr.* I. 26. vs. 12. Heinecc. *Hist. Jur.* II. 3. §. 58. *in not.*
- (3) Plura alia exempla habet de Rhoer. *Fer. Daventr.* I. 25. p. 122. *seqq.*
- (4) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. ult.
- (5) Videtur adeo hoc Edictum jam tempore Liberae Reipublicae obtinuisse. Vid. Heinecc. *in Hist. Edict. & Edict. Perpet. Opusc. Postum. Tom. II. p. 333.* & Glück. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit.* p. 259. ubi & alii Interpp., qui de hoc Edicto egerunt, citantur, quibus add. Gerard. Hooft. *Diff. ad Edictum quod quisque juris in alt. stat. &c.* Lugd. Batav. 1728. Dissentiunt tamen alii, in quibus etiam est Bach. *Hist. Jur.* II. 2. *sect. 3.* §. 7. qui Edicto Perpetuo Hadriani attribuit.
- (6) Add. Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit.* §. 4. — Singulas hujus tituli Leges exposuit Cujac. *Oper. Postum. Tom. IV. Part. I. p. 106. seqq.*

L. I. (1).

- (1) *Quis enim aspernabitur &c.* id est, *negabit, vel recusabit.* Vid. Scip. Gentil. *Parerg.* I. 30. in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1303.*

§. 1.

Qui magistratum potestatemve habebit,] L. 81. *de Judic. L. 26. §. 2. ex quib. caus. maj. L. 7. ad L. Jul. de vi publ. Magistratum*, Romae scil. *Potestatem*, ut in Provinciis (1). Basil. ἡ ἐξουσία πᾶντων. [Tom. I. p. 270.]

Novi Juris] *Iniqui*, Forner. *Rer. Quotid.* III. 24. [in Thes. Otton. *Tom. II. p. 219.*] Sic Cicero, *pro Quint. Cap. 8.* & *in Verrem, Lib. I. Cap. 51.* Tacit. *Annal.* II. 30. (2).

Scilicet, ut quod ipse quis in alterius persona &c.] Haec ver-

verba videntur potius Jcti interpretantis, quam Praetoris edicentis (3). In edit. Paris. 1552. omissa sunt. E Glossa esse, putat Noodt. *ad h. t. pr.* Alia vero Edicti verba vid. in *L. 4. h. t.* (4).

- (1) *Magistratus* vulgo intelligi *Magistratus Urbanos*; *Potestates* vero *Magistratus Provinciales*, aliis etiam exemplis docent Noodt. *ad h. t.* & Schulting. *ad Paul. Sent. V. 5^a. not. 4.* in *Jurispr. Antej. p. 447.* & in *Enarr. tit. de Jurisdic. §. 4.* Facit huc quoque Sueton. in *Claud. Cap. 23.*
- (2) Add. Noodt. *ad h. t. vi.* Deinde ait Praetor, &c. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 1.* Heinecc. *loc. modo cit. p. 331.*
- (3) Sic Hotoman. *Obs. VIII. 15.* Van de Water, *Obs. II. 17. p. 208. seq.* Heinecc. *loc. laud. p. 232. seq.* Sed Schulting. in *Enarr. h. t. §. 2.* magis Noodtium sequitur. Glossema esse, putat quoque Quintanad. *de Jurisd. & Imp. I. 2. num. 13.* in Thes. Meerman. *Tom. II. p. 219.* Praeterea, pro *credidisset*, *id in ipse* &c. Florentiae initio scriptum fuisse *credidisset in ipse*, sed recentiore manu literam *t* superne adscriptam esse, & *i* intrusam, ut fieret *credidisset*, *id in ipse*, notat Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* putans *rd id* posse abesse, & *d* pro *t* posita forte huic correctioni ansam dedisse.
- (4) Nempe: *Praeterquam si quis eorum contra eum fecerit, qui ipse eorum quid fecisset.* Vid. Noodt. *ad h. t. pr.* & Heinecc. *loc. cit. p. 332.* Neque adeo habemus hic verba Edicti omnia integra, sed ejus praecipua ex parte sententiam ab Ulpiano relata. Quod & alibi in *Pand.* factum. Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 2.*

§. 2.

Qui Jurisdictioni praest,] Forte haec ponenda post *rd statuere.* Desunt in edit. Hug. a Porta, & Jac. Vintimilli (1). Noodt. *ad h. t. pr.*

- (1) Exstant tamen Florentiae, quod minus recte negat Baudouza. Vid. Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.*
Schul-

Schultingii conjectura placet, licet eam non habeat in *Enarr. h. t. §. 2. in fin.* Verbis *quid enim offuit conatus* &c. subjiciendam esse *L. 18. de poenis*, notat Noodt. *ad h. t. vi. Porro ait, statuerit. &c. add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 3.* Pro *offuit*, ut Flor. est, alii habent *obfuit*; sed *offuit* & *offuisse* etiam scriptum exstat in *L. 24. de his qui not. infam. L. 34. §. 1. de adq. vel omitt. hered. & alibi. Cessat Edictum* pro *locum non habet Edictum*, usitatissimam *Jctis*, & imprimis Ulpiano, phrasin esse, exemplis docuit D'Arnaud. *Var. Conj. II. 7. p. 265.*

L. I I.

Nam si Adfessoris imprudentia] Qui peritiam Juris proficitur (1).

Jus aliter dictum sit, quam oportuit:] Novum nempe, & aperte iniquum.

Non debet hoc magistratui officere.] Graeci, ὁ ἀρχων οὐκ ἐδίκηται. *Magistratui*, militari & juris ignaro ut plurimum. Senec. *de Tranquill. anim. Cap. 3.* Mornac. *ad L. 1. de offic. Adfess. Amm. Marcellin. Lib. XXIII. p. 384.* Cicer. *pro Plancio, Cap. 25.* Joseph. *Contra Apion. II. p. 1072. (2).*

Sed ipsi Adfessori.] Expungit haec Ant. Fab. in *Rat. ad h. l. Male.* Vid. Herald. *de Rer. judic. aut. I. 8. num. 11.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1121.] (3).

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in explic. h. l. & Obs. XXIII. ult.*

(2) Add. Noodt. *ad h. t. vi. Vult igitur Praetor, &c.*

(3) Add. Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 440.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 4.* Heinecc. *loc. cit. p. 331.*

L. I I I.

Ad Edictum] Absunt ab edit. Paris. 1552. (1).

Adversus aliquem impetravit:] Basil. *αἰτήσω*, male.

Tom. I.

R

Si

Sive usus est jure aliquo,] Iniquo legit Noodt ad h. t. vi. In secundo Edicti &c. non opus (2).

- (1) Ad ed. in 4to. hic adscripsit: „haec delenda videntur, quod & notat Forner. *Rer. Quotid.* II. 3.” in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 163. qui putat verba haec ex *inscriptione* in contextum migrasse; & sic quoque Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 1. Pothier. in *not. ad h. l.* Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui notat deesse haec verba etiam ap. Hal. & Ruffardum adnotasse, ea quoque abesse ab omnibus, quotquot vidit, Codicibus.
- (2) Hal. *sed & sive impetravit, & usus est jure aliquo, sive impetravit, ut &c.* sensu planiore. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. — In §. 1. pro *et* putat Pomponius, *me solum: utique, si hoc ei &c.* Hal. edidit *me solum uti, si hoc ei &c.* quod adeo egregium specimen est variantis lectionis, é male inita interpunctione ortae, ut notat Brenem. *d. loc.* Vid. de *h.* §. Noodt. *ad h. t. vi. In secundo Edicti &c.* — In *seq. §. 2. experitur* dici pro *convenitur*, notat Forner. *loc. modo cit.* III. 15. p. 211. in *fin.* Male: non tantum enim qui *convenitur*, sed & qui *agit*, poenam Edicti postulare potest, si termini habiles, ut dicimus, adsunt. Conf. Noodt. *ad h. t.* circa *fin.* Forte adeo Jctus de industria verbo *experiri* usus est, quod & de actore, & de reo usurpatur. Vid. Brislon. *de Verb. sign. h. voc.* Ceterum Leunclav. *Notat.* II. 8. in Thes. Otton. *Tom.* III. p. 1505. monet, Graecos hic aliquid addere, quod pro Scholio habendum putat. Sed Graeci tantum dicunt, *ἀλλὰ καὶ ἐκάστου δικαζομένου, πρὸς αὐτὸν κεχρημένου τῇ παραγραφῇ*, quod sensu tenus bene respondet verbis *sed omni, qui quandoque experitur.*

§. 3.

Et ideo mandati actionem non habebis.] Vid. Cujac. *Obs.* XI. 40. (1).

- (1) Add. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 5. in *fin.* Speciem *h.* §. dat Pothier. in *not. ad h. l.* — De *seq. §. 4.* vid. Noodt. *ad h. t. vi. Ex superioribus &c.* Pro hoc edicto locus sit Hal. edidit huic Edicto locus sit. Sed

Sed hoc pro huic saepe in Pand. Flor. scriptum. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Aliud exemplum est in *L. 1. §. 2. ne quis cum, qui in jus voc. &c.*

§. 5.

An etiam ad heredem haec poena transmittatur? &c.] Obstat *L. pen. de oper. nov. nunc. L. 33. de oblig. & act.* Sed non est poena, nisi improprie: hic enim actiones defuncti fuerant affectae hoc vitio, atque adeo meliore jure non possunt esse penes heredem, per *L. 14. de Public. & vectig.* Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 443. (1).*

(1) Add. Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* Noodt. *ad h. t.* circa fin. Schulting *in Enarr. h. t. §. 6.* Pothier. *in not. ad h. l.* — In seq. §. 7. verba *ex hac causa* non ad *τὸ solutum*, sed ad *τὰ repeti non posse*, referenda sunt. Vid. Chesium, *Interpr. Jur. I. 35. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 180. seqq.* ubi de *h. §.* egit. add. Schulting. *d. loc. §. ult.* & Pothier. *in not. ad h. l.* qui rem exemplo illustrat.

TITULUS III.

SI QUIS JUS DICENTI NON OBTEMPERAVERIT.

Dion. Halic. *Antiq. Lib. X. Cap. 50. (1).* Facit Goris, *Comm. ad L. Observandum. de Offic. Praesid. post Adversar. p. 407.*

(1) Quem locum etiam citat Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.* Vid. ad hunc titulum Cujac. *Oper. Postum. Tom. IV. Part. I. p. 114. seqq.*

L. I.

Non tamen Duumviris] Non tantum Consulibus, vel tantum Duumviris, Perrenon. *Animadv.* I. 20. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 617.] non bene (1). Graeci *χωρὶς τῶν στρατηγῶν*. [Tom. I. p. 327.]

(1) Vid. Ant. Augustin. *Emend.* III. 6. *in fin.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1515. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap.* III. 11. §. 4. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 307. Huber. *in Eun. Rom. ad h. l.* Köol. *ad L. Ater. Tarpej. Cap. 4.* in Thes. Otton. Tom. V. p. 1536. Averan. *Interpr. Jur.* I. 4. num. 42. Otton. *de Aedil. Col. & Munic. Cap. 13.* p. 462. *seq.* Theod. Woertman. *Diff. ad h. l. Cap. 1.* §. 3. in Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 59. *seqq.* Notat etiam Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. quinque MSS., quae consuluit, Florentinam lectionem *non tamen* constanter sequi.

§. 1. (1).

Is videtur, jus dicenti non obtemperasse, qui quod extremum in jurisdictione est, non fecit:] Is non videtur &c. qui quod extremum in Jurisdictione est, fecit, Ranchin. (2) *Var. Lect.* III. 15. [in Thes. Otton. Tom. V. p. 970.] male (3). *Extremum*. Vid. Noodt. *ad h. t. v. Alt Praetor, &c.* (4).

Veluti si quis rem mobilem vindicari a se passus non est, &c.] Id est, auferri, evinci passus non est, modo patitur id fieri manu militari (5). Jan. a Costa, *ad tit. x. de lib. oblat.* Scil. tunc bene est, nec in Edictum incidit. Est *ἀνανταπόδοτον* (6), qualia passim. Homer. *Iliad.* x. vs. 135. Thucyd. *Lib.* III. p. 173. Polyb. *in Excerpt. Lib.* VI. p. 672. Pricaeus, *ad Luc.* XIII. 9.

Ceterum si & sequentia &c. (7).] *Et tolli mallet Ranchin. d. loc. sine causa, ipse pro et sequentia legit consequentia.*

- (1) Varias de hoc §. Interpretum sententias recenset Theod. Woertman. *d. Diff. Cap. 2.* add. Grangian. *Paradox. Jur. Civ. Cap. 47.* in Thes. Otton. Tom. V. p. 637. Perrenon. *loc. a Schulting. modo cit.* Dürfema, *Conj. Jur. Civ. I. 2. §. 6.* H. Cannegiet. *Obs. III. 1.* Jo. Cannegiet. *Obs. Cap. 9. p. 405. seqq.* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 5. §. 2.* Gluck. *Ausführl. erlaut. der Pand. nach Hefffeld, hoc tit. p. 285. seq.* qui etiam alios citat.
- (2) Sic etiam Rob. Steph. & Hervagius. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*
- (3) Vid. Otton. *in Praef. Tom. V. Thes. Jur. p. 35. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 1.*
- (4) Qui Jurisdictionis *extremum* interpretatur *executionem sententiae*; & sic quoque Woertman. *d. Diff. Cap. 2. §. 6.* Koehler. *loc. cit.* alique. Quam interpretationem confirmare videntur exempla, quae ab Ulpiano subjiciuntur.
- (5) Seu a Magistratus apparitoribus.
- (6) Sic etiam Cujac. *Obs. XXIV. 25.* Noodt. *loc. a Schult. cit.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.* Koehler. *d. loc.* Woertman. *d. Cap. 2. §. 7.* Gebauer. *in not. ad h. l.* alique Interpp. Nec aliam meliorem novi rationem hunc locum interpretandi. Dissentit tamen Hoffman. *Melet. ad Pand. Diff. III. §. 2.* qui in verbis illis *duci, & ferri* Graecismum latere putat. Item H. Cannegiet. *loc. cit.* qui pro *sed duci eam. &c.* legit *nec duci eam &c.*
- (7) Id est, *Ceterum si & duci eam, vel ferri passus non est.* Conf. Schulting. *d. loc.* add. Woertman. & Koehler. *loc. cit.* Neque adeo opus emendatione H. Cannegiet. *loc. laud.* legentis *ceterum si & sententia stare recusavit &c.* Aliter Jo. Cannegiet. *d. loc.* Sed cui nemo, opinor, hac in re facile adsentietur. — De *seq. §. 2.* egit Woertman. *d. Diff. Cap. 3.* Vid. & Noodt. *loc. cit.*

§. 3.

Verum etiam petitozem.] Casum ex *L. 10. & L. 13. de reivind.* ponit Jan. a Costa, *ad tit. x. de mut. petit. in Summar. p. 385.* quem omnino vide (1).

(1) Et Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* Egit de hoc §. Woertman. *d. Diff. Cap. 4.*

§. 4.

Hoc Judicium &c.] Populare esse vult Cujac. h. [& Obs. XXIV. 25.] & L. 3. de popul. act. huc pertinere, vult Of. Aurel. Disputat. VI. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 709.] Sed mihi id non probatur (1).

Non ad id quod interest, sed quanti ea res est (2),] Basil. οὐκ εἰς τὸ διαφέρειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἀληθὲς ποσόν. Æstimandum autem hoc a Judice. Jac. Gothofr. *Animadv. Cap. 1.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 266.] — Contra loquitur L. 9. §. ult. *ad exhibend.*

(1) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3.* add. Merillium, *Var. ex Cujac. l. 6.* item Woertman. *d. Diff. Cap. 5.* & Gluck. *loc. modo cit. p. 282. seq.* qui etiam alios citarunt Interpretes. Cum Cujacio facit quoque Donell. *in Comm. Jur. Civ. XV. 24.* & Bachov. *ad Treutl. Disp. IV. Thes. 9. Lit. d. & e. p. 161.* Noodtius, *ad h. t.* definire non audet, cui detur haec actio, & cui cedat poena: propterea quod illud ex hoc Ulpiani Fragmento conjici nequeat; putat tamen, in Edicto olim id fuisse scriptum,

(2) Id est, *quanti est illa contumacia;* de quo Judicis est statuere, Schulting. *d. loc.* & sic quoque Cujac. *loc. cit.* Noodt. *d. loc.* Woertman. *d. Cap. 5. §. 6.* Minus recte alii haec verba respicere putant ipsam rem, quae in judicium deducta est, uti Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 448.* Heinecc. *Hist. Edict. & Edict. perp. Opusc. Postum. Tom. II. p. 307.* Westenb. *in Comp. ad h. t. §. 7.*

TITULUS IV.

DE IN JUS VOCANDO.

Vide ad hunc & seqq. titulos Cujac. *Obs.* X. 10. ubi de Jure vetere (1). Titulus autem hic in Edicto posterior fuit titulo *de pactis*. Conf. *L.* 2. 4. 5. *h. t.* & *LL.* ex *Libb. ad Edictum* ex titulo *de Pactis* (2).

(1) Add. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 1. Plura de ordine Judiciorum privatorum apud Romanos habet C. F. Gluck. *Opusc. Jurid. Fascic.* II. p. 307. seqq. ubi etiam passim alii auctores laudantur, qui de hoc argumento consuli possint. add. Idem, *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit.* p. 287. in not. — Ad nonnullas hujus tituli Leges commentatus est Cujacius, *Oper. postum.* Tom. IV. Part. I. p. 119. seqq. Quem etiam vid. *ad Libb. Paul. ad Edict. de LL.* 1. 5. 7: *h. t.*

(2) Vid. Schulting. *ad Paul. Sent. Lib. I. Tit. de in jus voc.* not. 1. in *Jurispr. Antej.* p. 221. add. notata ad rubric. *tit. de edendo, & de pactis.*

L. II. (1).

In jus vocari non oportet, neque Consulem, &c.] L. 26. §. 2. *ex quib. caus. maj.* Vid. Freher. *Parerg.* II. 18. [in *Thes. Otton.* Tom. I. p. 929. seqq.] (2).

Neque ceteros magistratus, qui imperium habent,] Averan. *Interpr. Jur.* I. 4. num. 12. seq. Senec. *Controv.* II. p. 183.

Qui (3) coërcere aliquem possunt, & jubere in carcerem duci:] Vid. Sigon. *de Antiq. Jur. Civ. Rom.* I. 20. & *de Antiq. Jur. Provinc.* III. 5. Sueton. *in Caes. Cap.* 17.

Nec eos, qui propter loci religionem inde se movere non possunt.] V. C. Flamines. Diales. Senec. de Tranquill.

anim. Cap. 10. Quosdam exilia uno loco tenent, quosdam sacerdotia. L. pen. pr. de vac. & excus. mun. Vid. omnino Jac. Gothofred. ad L. 8. Cod. Theod. de fid. test. & instrum. [Tom. IV. p. 344.] (4) qui melius explicat, quam Matth. de Judic. Disp. VI. num. 6. vel Huber. in Praef. ad tit. Inst. de poen. tem. litig. §. 6. Nec probo Nerium (5), Analect. II. 4. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 394. seq.] — Al. semoveri. Vid. D. Goth. in not. Sic & Raevard. Varior. I. 6. male. Vid. Leonin. Emend. I. 20. (6). — Graecus Scholiastes συλῖται. D. Goth. in not. De quibus & Freher. Parerg. loc. cit. (7).

Sed nec eum, qui equo publico in caussa publica transvehatur.] Bâsil. οὐτε τὸν διὰ δημοσίαν χρεῖαν ὀδεύοντα τῷ δημοσίῳ δρόμῳ. [Tom. I. p. 328.] & sic etiam late accipit Freher. d. loc. (8). De transvectione solemnī Sueton. in Aug. Cap. 38. Plin. Hist. Nat. XV. 4. Pro in caussa publica Cujac. Obs. XIII. 29. legit in Capitolium, & Raevard. Varior. II. 15. (9) male. Vid. Leonin. loc. cit.

Neque funus ducentem familiare, justave mortuo facientem.] Vid. D. Goth. in not. (10).

(1) Ad hanc Legem Dissertationem docte conscripsit H. J. Arntzenius, quae adjecta est ej. *Miscellan. p. 251. seqq.*

(2) Add. Arntzen. d. *Diff. Cap. 4.* ubi late egit de iis magistratibus apud Romanos, qui ex mente Ulpiani in jus vocari non potuerunt.

(3) Qui, id est, quo. Jo. Cannegiet. *Obs. Cap. 6. p. 398.*

(4) Et Leonin. *loc. mox a Schult. cit.* quos etiam sequitur Schulting. in *Enarr. h. t. §. 6.* & sic quoque Noodt. *ad h. t.* Idsinga, *Varior. Cap. 7. p. 52. seqq.* Otto, in *Praef. Tom. III. Thes. Jur. p. 57.* Jan. Valckenaer. *Diff. de Dupl. Legum interpr. p. 25. seqq.* Varias aliorum de hoc loco sententias recenset van Hees, *Diff. de iis quae antiq. ap. Rom. inter litigatores ante lit. contest. fieb. Cap. 2. §. 19.* in *Jurispr. antiq.* D. Fellenberg. *Tom. I. p. 510. seqq.* qui ipse haec verba accipit de iis, qui sacris intersunt. Quae etiam est sen-

sententia Westenbergh. *ad h. t.* §. 21. H. J. Arntzen. *d. Diff. Cap. 6.* H. Cannegiet. *Obs. II. 3. p. 149.* Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 290. seqq.*

(5) Qui intelligit *sepulcrorum Custodes*, quem sequitur Trotz. *de Memor. propag. I. 6. p. 390. seqq.* & Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 13.*

(6) In Pand. Flor. initio fuisse *semoveri*, immutationem tamen admodum antiquam esse, quam & Basil. confirmant, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(7) Vid. de iis & Leunclav. *Notat. II. 9. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1505.* Nerium, *Analect. loc. cit.* Idsing. *d. loc. p. 52.* Denique Duarenus, *ad h. t. Cap. 3.* intelligit *Monachos & Moniales*, & verba haec Triboniano adscribit: inepte. Quamvis Valckenaer. *d. Diff. p. 27.* forte ex mente Triboniani hic tales homines intelligendos existimet.

(8) Etiam Schulting. *d. loc.* Idsing. *loc. cit. p. 54. seq.* Van Hees, *d. Diff. Cap. 2. §. 20. seqq.* H. J. Arntzen. *d. Diff. Cap. 7.* Gluck. *loc. laud. p. 294.* qui etiam alios citat.

(9) Etiam Torrent. *ad Sueton. in Aug. Cap. 38.* quos sequitur Valckenaer. *d. Diff. p. 65. seqq.* In *censu publice* legit Hotoman. *Obs. III. 21.* Vid. Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 7. §. 286. p. 526.* & Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui ambo tamen emendationem Hotomanni minus bene referunt, dicentes eum legere *in censu publico*. Sequitur in Lege: *Praeterea in jus vocari non debet, qui uxorem ducat, aut eam, quae nubat, &c.* Pro *debet* legendum videtur *decet*, quoniam sequitur *aut eam*, cum van Hees. *d. loc. §. 23.* Vid. tamen Arntzen. *d. Diff. Cap. 8.* Et mox: *nec eum, dum quis apud Praetorem causam agit.* Ubi *τὸ eum* rejicit Idsing. *loc. cit. p. 55.* item Arntzen. *d. loc. p. 322.* Sed retinet hanc voculam van Hees, *loc. cit.* qui *eum* exponit per eundem, scil. *Judicem*. Forte non male Pothier. *in not. ad h. l.* putat *nec eum, dum quis &c.* minus accurate ab Ulpiano scriptum esse pro *nec quemquam, dum apud Praetorem &c.* Vulg. habet *nec eum, qui apud Praetorem &c.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Non autem haec verba, ut vulgo fit, intelligenda putem de *litigatoribus*: de his enim deinde agitur *L. 4. h. t.*

Verum quidem est, ibi agi de Litigatore, qui necesse habet in jure, vel certo loco sisti; sed, si is in jus vocari non debet, multo minus in jus vocandus est, qui apud Praetorem causam jam agit. Multoque minus verba haec acciperem de *Judice*, de quo in proxime praecedentibus verbis actum erat. Sed videntur potius haec verba intelligenda de *Advocato*, qui causam Clientis apud Praetorem agit; qui adeo hoc tempore non potest vocari in jus propter id, quod ipse alii debet. Vid. Gluck. *loc. cit.* p. 294.

- (10) *Funus facere, iusta facere, & exsequi funus*, quomodo differant, docet Raevard. *ad L. 138. de reg. Jur.* add. de hac Legis particula, & *seq. L. 3.* Idsing. *d. loc.* p. 55. *seq.* Van Hees, *d. loc.* §. 24. H. J. Arntzen. *d. loc.* p. 323. *seqq.* Ceterum, cur Taurellius verba *aut eam quae nubat*, &c. usque ad *iustave mortuo facientem* suspecta habuerit, se minus assequi, dicit Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* cum & Basil. ea habeant,

L I V. (1).

- (1) In *pr.* *Infantes Graeci* vertunt *ἐπταετείς*. Vid. Leunclav. *Notat.* II. 10. in *Thes. Otton.* Tom. III. p. 1506. add. Arntzen. *d. Diff.* p. 276. — Edictum, quod in §. 1. refertur, & in *seqq. §§. & LL.* exponitur, etiam Jure novo usum habere, docet Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 7. add. Valckenaer. *laud. Diff.* p. 99. *seq.*

§. 2.

Hoc Veteres existimasse &c.] Non omnes. Vid. Festum, *voc. parens.* (1).

- (1) Add. *Opusc. de Latinit. Vett. Jctor.* p. 219. *seqq.* & Arntzen. *d. Diff.* p. 272. *seq.* — Ad *seq. §. 3.* quaedam notavit Schroder. *Obs.* II. 11. p. 155. *Pro nec tamen, ut Severus dicebat*, Hal. edidit *nec tantum, ut Servius dicebat*, probante Bachovio, *ad Πρώτα Pand.* p. 457. Praeterea verbis *ad solos justos liberos* Hal. addit *pertinet*, & sic etiam Pothier. Sed potest hoc verbum facile subaudiri. In *seq. L. 5.* pro *pater vero is est, quem* &c. Hal. legere *pater vero is tantum, quem* &c. Florentiae autem olim fuisse *palerverbis*,

bisetquem, idque recentius demum mutatum, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. De re ipsa vid. notata superius ad *L. 6. de his qui sunt sui vel al. Juris.*

L. VII.

Cum his tantum cognatus fiat, quibus & agnatus.] L. 23. de adoption,

L. VIII.

Sed naturalem parentem, ne quidem dum est in adoptiva familia, in jus vocari (1).] Ne quidem dum est filius, secundum Graecos (2),

(1) Supple *permittitur* ex praecedentibus. Pothier. *in not. ad h. l.* Hal. & Vulg. addunt *licet*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

(2) Qui locum hunc sic vertunt: τὸν δὲ Φυσικὸν, οὔτε ἐν ὄσῳ εἰμὶ ἐν τῇ θέσει, καλῶ. *Tom. I. p. 329.* add. de Retef. *Opusc. V. 3. §. 9.* in Thes. Meerman. *Tom. VI. p. 248.* & Arntzen, *d. Diss. p. 273.*

§. I.

Aut si me deferente,] ἢ ἐντεπιστορίας, addunt Basil. (1).

(1) Praeedit in lege: *aut si juravi, eum libertum meum esse.* Non obstat *L. 45. §. 1. de rit. nupt.* Vid. Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp. II. 12. p. 248.* & Barthol. Sieben, *Diss. de Libertor. patronorumque Jure, Cap. 6. §. 2.* Lugd. Batav. 1750. — In *seq. §. 2.* vestigium sectarum reperiri, notat Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul. Cap. 9. §. 3.* Juliani opinionem, quae hic refertur, forte proponi in *L. 17. pr. in fin. de Jur. patron.* putat Burgius, *Elect. Cap. 20.* in Thes. Otton. *Tom. I. p. 342.* Non dissentire Paulum in *L. 15. de Jure patron.* censet Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 462.* Vid. & Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. Lib. IV. Reliq. 20. num. 5.* in Thes. Meerman. *Tom. V. p. 482.* De locutione *ad jus-*

jusjurandum adigere vid. Cortium, *ad Sallust. Catilin. Cap. 22.* — Verba *seq. L. 9.* ita intelligenda sunt: *Is quoque, qui ex causa fideicommissi manumittit*, id est, manumisit, *non debet in jus vocari*, scil. sine venia: *quamvis ut manumittat, in jus vocetur*, id est, vocari possit, etiam sine venia. Conf. Ant. Fab. *in Ration. ad h. l.* Potest nempe ipse servus extraordinaria apud Praetorem persecutione petere, ut manumittatur. Pothier. *ad h. l.*

L. X.

§. 1.

At si venditor, qui manus injectionem excepit (1), ipse prostituit:] Postquam abduxit, Basilic.

(1) Id est, qui in vendendo pactus est, ut, si emtor ancillam prostitueret, liceret ipsi venditori in eam injicere manum, seu eam recipere. Balduin. *loc. supra, cit. p. 827.* & Pothier. *in not. ad h. l.* add. Burman. *ad Petron. Satyr. Cap. 8.* In praecedentibus verbis D. Goth. *ad venditorem* minus recte mutandum censere in *emto-rem*; Ulpianum respicere videri ad Legem Vespasiani in *L. 7. pr. de Jur. patron.* & optime hunc §. illustrari posse ex iis, quae habet Papinianus in *L. 6. pr. circa fin. de servis exportand.* notat Thom. Jo. Pigeaud. *Diff. de Vespasiano Imp. ejusq. Jurisprud. Cap. 2. §. 2. p. 50.* Lugd. Batav. 1762. — Praeterea in *pr.* hujus Legis ex editione Taurellii, itemque gebaueri legitur quidem *sed si hac lege emi* &c. sed in ipso Cod. Flor. scriptum esse *haec lege*, & saepe literas *a* & *ae* permutari, notat Laur. Theod. Gronov. *Emend. Pand. Cap. 24. p. 67.* add. Bartholom. Sieben. *Diff. de Libertor. patronorumque Jure, Cap. 6. §. 3. p. 39.* Lugd. Batav. 1750. Eadem fere verba ab Ulpiano repetuntur in *L. 45. pr. de rit. nupt.* nisi quod pro *Constitutione Divi Marci* ibi ab Ulp. memoratur *Rescriptum Imp. nostri, & Divi Patris*: nec tamen propterea necesse, in *d. l. 45.* quicquam mutare. Vid. Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. II. 12. p. 248.* & Sieben. *loc. modo cit.* Ad verba *si suis nummis emi* vid. Burman. *ad Petron. Satyr. Cap. 75.*

§. 2.

Dum adrogetur per obreptionem (1).] Id enim illicitum, nisi fiat a patrono. Vid. ad *L. ult. de adoption.*

- (1) *Adgressus per obreptionem*, Frontin. *Strategem.* II. 5. 36. & *adrogatus per obreptionem* etiam dixit Paulus in *L. 49. de bon. libertor.* add. Brissou. *de V. S. hac. voc.* — In *seq. §. 4. Singulos in jus vocabit*, id est, vocare poterit sine venia: *nam non est illorum libertus*, &c. Universitas enim distat a singulis. *L. 7. §. 1. quod cujusq. univ. nom.* add. Ant. Fab. *in Ration. ad h. l.*

§. 6.

Sed si fuerit restitutus, erit ei &c.] L. 3. §. 7. de bon. libertor. (1).

- (1) Quid sit *ad peregrinitatem redigi*, exponit Brissou. *Sel. Antiq.* I. 13. add. Burgium, *Εἰκασών*, III. 37. in *Thes. Otton. Tom. V. p. 224.*

§. 8.

Vocari a liberto meo in jus non poterit:] Quia tamen est inter liberos meos (1).

- (1) Vid. Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* Additur: *sed nec nepos &c.* ubi τὸ *sed* admodum recenter suppletum esse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — In *seq. §. 12. vel flagellis forte caecidit.* Erat haec poena servilis. Vid. notata superius ad *L. 4. de Offic. Praef. Vigil. not. 2.* add. Donat. *ad Liv. XXIX. 18. 14.* Brissou. *Sel. Antiq.* III. 9. Interpp. *ad Justin. Hist. Philipp. I. 5. 2.* Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* Quem etiam vid. *ibid. de praec. §. 10.* Τὸ *vel Florentiae ante flagellis* non additur.

L. XI.

Licet Edicti verba non patiantur.] Nec *L. 2. Cod. h. t. (1).*

(1)

- (1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult.* Vid. & de verbis *vocatus non venerit, aut si non invitatus vocatus sit*, Arntzen. *laud. Diff. p. 275.* Qui *ibid. p. 265. seqq.* disputat contra Bachovium, qui tria ex hac Lege argumenta confinxit, ut probet, in jus vocationem, quæ obtorto collo fiebat, usitatam non fuisse, nisi in vadi-
monii desertoribus, similibusque. Qua de re etiam egerunt, quos citat Otto, *in not. ad §. 12. Inst. de action.* & Gluck. *de Ordine Judic. Privat. ap. Rom. in ej. Opusc. Jurid. Fascic. II. p. 309. in not. & Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 288. in not.*

L. XII.

ULPIANUS *Lib. LVII. ad Edictum.*] Junge *L. 17. §. 10. seqq. de injur. L. 19. quod vi aut clam. (1).*

- (1) *Probandum est* Jctos saepe dicere pro *definiendum est, dicendum est* &c. notat Pothier. *ad h. l.*

L. XIII.

Quibus reverentia (1) praestanda est,] De *socru*, Sulpit. Sever. *Epist. 3.*

- (1) *Non qualis qualis, sed Legis necessitate*, Noodt *ad h. t. vi. Secundum Edicti caput &c.* add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 8.* An autem huc quoque pertineant parentes per affinitatem, focer, focrus, vitricus, noverca, inter Interpp. non convenit. Vid. Arntzen. *laud. Diff. p. 275. in fin.* Adfirmant Merill. *Obs. VII. 12.* Noodt. *loc. cit. alique.* Negant Wissenbach. *in Comm. ad h. t. Cod. §. 3.* Voet. *ad h. t. Pand. §. 9. & alii.* Forte distinguendum, utrum nuptiae adhuc subsistant, an dissolutae sint. Priore casu non videntur sine venia in jus vocandi, quoniam tantisper nobis sunt parentum loco; sed posteriore casu, quoniam solutis nuptiis affinitas evanescit, aliud videtur dicendum, saltem eos tunc etiam *famosa actione* conveniri posse, docet *L. 11. Cod. de furt. & L. 3. Cod. de crim. expil. hered.* — De *seq. L. 14.* vid. Cujac. *ad*

ad Libb. Papinian. Respons. in expl. ej. l. & de L. 15. vid. van de Water, Obs. II. 12. & Marc-kart. Probab. rec. lection. Part. II. p. 83. seq. qui lectionem Florentinam remissa defendunt. add. Barthol. Sieben, Diss. de Libertorum patronorumque Jure, Cap. 7. §. 4. p. 42. Lugd. Bat. 1750. Pro dissimulato videri olim Florentiae scriptum fuisse dissimulando cum n superscripta, ut esset dissimulando, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. X V I.

Pupilli nomine etiam in jus vocare &c.] Non suo, et si patronus vocetur ut tutor. L. 10. §. ult. h. t. (1).

(1) *Add. Cujac. ad Libb. Paul. Resp. in expl. h. l. Scripsisse] Cum patronum suum, non patronam suam, putat J. B. Koehler. Interpr. & Emend. II. 10. p. 120. ex Basilic. Sed patronam suam hic bis scriptum legitur. In praecedentibus autem verbis pro sine permissu Praetoris vocare possit Hal. & Vulg. legunt in jus vocare &c. Sed & Basil. simpliciter habere καλεῖ τὸν πατέρα, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. X V I I.

Eum, pro quo quis &c.] Lex fugitiva, Cujac. ad §. 11. Inst. de grad. cognat. (1).

(1) *Sequitur in Lege: Item eum, qui apud laica &c. Apud Hal. & Vulg. τὸ eum abest. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Charondas emendat item cum quis &c. Sed eum defendit Barth. Adversar. XXV. 14. putans Accusativum sumi pro Nominativo. Vid. & Forster. Obs. subsec. I. 2. in Thes. Otton. Tom. II. p. 906. seq. Buman. de Vedigal. Pop. Rom. Cap. XI. p. 184. Heinecc. in Praef. ad Libb. IV. priores Obs. Bynkersh. Defendit τὸ eum etiam Schulting. ad Paul. Sent. I. 13^a not. 4. in Jurispr. Antej. p. 246. sed mavult subintelligi quod ad, vel simile.*

L. X V I I I.

L. XVIII.

Plerique (1) putaverunt, nullum de domo sua &c.] Cicer. *pro Domo*, Cap. 41. *in fin.* *Quid est sanctius, quid omni religione munitius, quam domus uniuscujusque civium? &c.* Quintil. *Inst. Orat.* VII. 8. *in fin.* *Ex domo in jus educere ne liceat.* add. Jac. Gothofred. *ad L. 103. de reg. Jur.*

Tutissimum cuique-refugium] *καταφυγή*, Dion. Halicarn. *Antiq. Lib. II. p. 78. in fin.* *Commune perfugium,* Cicer. *in Catilin.* IV. 1. & Augustin. *de Civitat. Dei*, XIX. 5.. (2).

(1) Non itaque hic una semper omnibus fuit sententia. Vid. Idsing. *Varior. Cap. 7. p. 57.* & H. J. Arntzen. *d. Diff. p. 276. seq.* Rationem dubitandi probabilem reddit Guil. Nicol. van Zevenhoven, *Diff. de Dubia quarund. Legum lectione*, Cap. 4. Lugd. Batav. 1740. Quoniam scil. Decemviri in XII. Tabb. in jus vocatum confestim actorem sequi jusserant, non addita distinctione, a domo, an a via vocaretur. Conf. Ant. Fab. *in Ration. ad h. l.*

(2) Nic. Catharin. *Obs.* IV. 24. in Thes. Meerman. *Tom. VI. p. 794.* Cajum sic scribere putat, quoniam *domus* in XII. Tabb. *portus* vocabatur. add. van Hees. *Diff. supra laud.* in *Jurispr. antiq.* Fellenb. *Tom. I. p. 523.*

L. XIX.

Quod mittitur adversarius in possessionem bonorum ejus.] Praeviis tamen multis. Cicer. *pro Quint.* Cap. 16. 17. Aliter Idem, *in Verrem*, Lib. II. Cap. 24. (1).

(1) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.* & Noodt. *ad h. t.* non longe a princ. add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* & Engelbert. Bosch. *Diff. de Modo procedendi contra absentem, nec defensum.* Lugd. Batav. 1725. Hal. & Vulg. post *τὸ latitet* ponunt (.) & tunc legunt: *Certum enim est, quod &c.* Sequitur in Lege: *aut ex publico conspiciatur.* Graeci

ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ex foro. Leunclav. *Notae*. II. 10. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1506. Nimis stricte, nisi forte vocem hanc latiore sensu usurparint pro *quolibet loco publico*.

L. X X.

Sed etiam a vinea,] Linea, Bynkersh. *Obs.* VII. 3. Scil. in circo. Sed an bene? (1).

(1) Cujacius, *loc. modo cit.* & *Obs.* XXI. 38. legit *janua*, Graecos secutus, qui habent ἀπὸ πυλῶνος. Cujacii emendationem conjectura quadam adjuvare conatur Auctor Anonymus, in *Obs. Miscellan. Vol. V. Tom. II. p. 183.* Alii contra Graecos è Pandectis emendant, & pro ἀπὸ πυλῶνος commode legi posse putant ἀπὸ ἀμπελῶνος. Vid. Brenetm. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. & Idsinga, *Vartor. Cap. 7. in fin.* qui lectionem vulgatam defendit, quam etiam tuentur Sam. Petitus, *ad LL. Attic. Lib. IV. Tit. II. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 403.* Van Hees, *Diff. supra laud. p. 527.* H. J. Arntzen. *d. Diff. p. 280. seqq.* Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 2. §. 52. & I. 7. §. 284. p. 48. & 523.* Nic. Catharinus, *Obs. II. §3. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 782.* vulgatam lectionem retinet, aut pro *vineā* legit *villā*. Van Zevenhoven, *loc. modo cit.* legit *a via*, quam Jctus conjungeret cum *balneo* & *Theatro*, quoniam omnia sunt loca publica, de quibus nunc agendum censuisset, quoniam supra de *domo*, loco privato, dixerat. Pro *balneo*, ut passim in Pand. Flor. scribitur, vid. Brissou. *de V. S. voc. balnea*, Hal. edidit *balneo*. Sed utraque scriptura obvia est. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XXIII. 18. 12.*

L. X X I.

Sed etsi is, qui domi est, interdum (1) vocari in jus potest;] Id est, ei diem dici (2).

Tamen de domo sua nemo extrahi debet (3).] Cicer. in Vatin. Cap. 9.

- (1) *Interdum*. Exempla vid. in *L. 19. h. t.*
 (2) Vid. Noodt. *ad h. t.* in med.
 (3) Eadem verba leviter transposita reperiuntur in *L. 103. de reg. Jur.* Vid. Idsing. *Varior.* p. 57.

L. X X I I. (1).

- (1) *Neque impubes puellas, quae &c* Hal. in margine: „alias *neque impubes, neque puellas, &c.*” Sed Basilic. ut hic. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 1.

Dum in jus venit,] In via, LL. Tabb. ἐν τῇ ὁδῷ, Matth. V. 25. Luc. XII. 58. Jac. Gothofred. ad LL. XII. Tabb. p. 184. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 158.] (1).

- (1) Add. Heinecc. in *Antiq. ad tit. Inst. de actionib.* §. 18. in not. Praecedit in Lege: *si quis ejus personam defendet*. Qui dicebatur *vindex*, de quo vid. Schulting. in *Enarr. tit. in jus voc. ut eant, &c.* Jac. Voorda, *Elect. Cap. 25.* Van Hees, *d. Diff. p. 533.* Gluck. *de Ordine Jud. Priv. ap. Rom. in ej. Opusc. Jurid. Fascic. II. p. 313. & Ausführl. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. in jus voc. ut eant, &c. p. 361. seq.* — De *seq. L. 24.* vid. Noodt. *ad h. t. vñ. Tertium Edicti &c.* & Van Hees, *d. loc. p. 525. seq.* De voce *aureorum* vid. notata superius ad *L. 7. pr. de Jurisdic. not. 2.*

L. X X V.

Si sine venia Edicti impetrata libertus patronum &c.] Non, si filiusfamilias: facit L. 24. §. 3. de minor. ubi Cujac. (1).

Vel a Praefecto urbi quasi inofficiosus castigatur, si inopia (2) dignoscitur laborare.] Ita Theodoricus apud Cassiodor. *Variar. IV. 10.* *Quem vero ab hac redhibitione foedum patrociniū tenuitatis excusat, pro admissi qualitate*

et facinoris in eum fustuario supplicio vindicetur. Non enim patimur impunitum, quod nolimus esse permissum.

- (1) De verbis *supra dictam poenam*, id est, vid. H. J. Arntzen. *laud. Diff.* p. 274. ubi etiam alii Interpp. citantur. add. Eckhard. *Herm. Jur.* I. 6. §. 250. Bartholom. Sieben, *Diff. de Libertorum patronorumque jure*, Cap. 7. §. 4. p. 42. Lugd. Batav. 1750. Jan. Valckenaer. *Diff. de Duplici Legum interpretatione*, p. 8. seq.
- (2) Vid. notata superius ad L. 7. §. 3. de *Jurisd.* Verbum *castigatur* Græcos hic recte vertere *μαρτυρεται*, notant Leunclav. *Notat.* II. 10. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1506. & H. J. Arntzen. *d. loc.* p. 275.

TITULUS V.

SI QUIS IN JUS VOCATUS NON IERIT: SIVE (1)
QUIS EUM VOCAVERIT, QUEM EX EDICTO
NON DEBUERIT.

- (1) *Sive.* Forte legendum *nisi*, Clar. Tydeman. conjicit. De posteriore autem hac rubricæ parte nihil habetur in Legibus, sub hoc titulo collocatis. Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2. Apud Hal. hic titulus sexti, sextus hunc locum occupat, & pro *sive quis eum vocaverit*, &c. legitur *sive per eum caverit, per quem ex Edicto non debuit.* Vid. Augustin. *Emend.* III. 1. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1496.

Vid. Cujacium, *Obs.* X. 10. Pollet. *Hist. Feræ Rom.* Lib. V. Cap. 1. & 2.

L. I.

In iudicio *sistendi causa*,] Pro *in jure*. L. 1. in *fin. de adm. & peric. tutæ* (1).

Nisi suo privilegio specialiter renunciaverit.] Εμβλημα
Triboniani (2).

(1) Conf. Schulting. *in Enarr. seq. tit. in pr.*

(2) Vid. Huber. *in Eun. Rom. ad h. l. p. 93. seq.*

L. I I.

Ut hoc ipsum sciatur, an iurisdiclio ejus sit (1).] Carp-
zov. *Definit. Forens. Parte I. Const. 3. Def. 11.*

(1) Sed quid, si liquidum sit, Judicem esse incompetentem?
Nihilominus vocatum venire debere, ut jus suum alle-
get, putat Noodt. *ad h. t.* quae etiam esse videtur sen-
tentia Cujacii, *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl.*
h. l. Plerique tamen Interpp. existimant, eum tunc
posse impune abesse; ut Schulting. *in Enarr. h. t.*
§. 1. Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Libb. Ju-
ris Epitom. Tom. I. p. 338. seq.* Gluck. *Ausfuhr-
erlaut. der Pand. nach Hellfeld. tit. de in Jus vo-
cand. p. 313. seq.* qui etiam alios laudat.

§. I.

Ex causa] Basilic. τούτο δὲ μετὰ διαγνώσεως, *idque*
causa cognita. [Tom. I. p. 342.] (1).

(1) Add. Cujac. & Noodt. *loc. modo citt.* & van Hees,
Diff. supra laud. in *Jurispr. antiq.* Fellenberg Tom. I.
p. 527. *seq.* Ceterum, Donellus, *in Comm. Jur.*
Civ. XXIII. 2. & ad tit. Cod. de in Jus voc. num.
13. ex hac Lege, & ex *L. 5. de Judic.* colligit, an-
tiquam illam in jus vocationem Pauli & Ulpiani tempore
non amplius fuisse usitatam. Sed huic contradixerunt
Huber. *in Prael. ad tit. de in Jus voc. §. 1.* &
van Hees, *d. loc. p. 532.* qui *ibid. p. 529. seqq.* plu-
ribus agit de quaestione, quando violenta in jus vocatio
desierit, putatque, etiam imperante Justiniano actores
privata auctoritate adversarios in jus vocare potuisse.
Quae etiam est sententia Gluckii, *Ausfuhr. erl. der*
Pand. nach Hellfeld. tit. de in Jus voc. p. 296. li-
cet in *Opusc. Juridic. Fascic. II. p. 314. seq. in*
not.

not. nihil certi definire ausus sit. Etiam Arntzen. *laud.* *supra Diff.* p. 271. rationes eorum, qui antiquam in jus vocationem Justiniani tempore nondum ex usu recessisse putant, parum ponderis habere dicit. Quid Schultingius hac in re senserit, vid. *in ej. Enarr. tit. de in Jus voc.* §. 1. p. 217.

L. III.

Incerti cum eo agendum &c.] D. Goth. *in not.* „Hodie poenam compromitti oportet. Nov. 82. Cap. 11. §. & quia.” Sed ibi agitur de compromisso in arbitrum, atque adeo huc non spectat (1).

(1) Praecedat in Lege: *si status non esset.* Sic etiam Neratius in L. 14. *si quis caut. in jud. sist. caus. fact. non obt.* Hal. *si statum &c.* male. In fine autem Legis *et* recentius adscriptum esse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Possumus quoque hac particula carere.

TITULUS VI.

IN JUS VOCATI UT EANT, AUT SATIS,
VEL CAUTUM DENT.

Hoc totum a Praetore esse, putat Averan. *Interpr. Jur.* l. 22. num. 15. (1).

(1) Recte, ut puto: nam in XII. Tabb. de hac cautione non actum est. Vid. Bav. Voorda, *Diff. de Vadimonio*, in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 16.* — Titulum hunc sic exaudiendum esse; *in jus vocati ut eant, aut satis vel cautum dent*, NISI IN JUS RAPI VELINT, monet Perrenon. *Animadv. l. 19. in fin. in Thes. Otton. Tom. I. p. 615.*

L. I.

Ut fidejussor &c.] Vindex XII. Tabb. (1). Fest. voc. Vindex. Salmasius, de Modo usurar. Cap. 16. p. 207. putat scriptum fuisse vas. Sed jam tempore Gellii hoc verbum non fuit commune, Gell. Noct. Attic. XVI. 10. ut vix credam, Julianum in Edicto aliter scripsisse, quam hic habetur. Idem de L. 2. pr. quib. ex caus. in poss. ear.

(1) De *Vindice* vid. citatos superius ad L. 22. §. 1. de *inj. voc.* Ceterum, Edictum, quod hac & seq. L. 2. memoratur, non differre ab Edicto, quod exstat in L. 2. §. 2. *qui satisd. cog.* docuere Jac. Voorda, *Elect. Cap. 25.* & Bav. Voorda, *laud. Diff. p. 32.* add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Nimis subtiliter haec Edicta distinguit Maran. *in Parat. ad h. t. Pand.*

L. II.

Liberisve suis,] Καὶ παίδων πατρωνος, Basilic. [Tom. I. p. 343.] (1).

(1) In *seq. L. 4.* pro *stetisse* Hal. edidit *stitisse*. Olim in archetypo erat *sistetissa*, quod in *stetisse* reformatum est. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Ceterum *stetisse* an *stitisse* scribendum sit, disputat Gellius, *Noct. Attic. II. 14.*

TITULUS VII.

NE QUIS EUM, QUI IN JUS VOCABITUR,
VEXIMAT.

Vid. Jac. Gothofred. *Animadv. Jur. Civ. Cap. 1.* [in *Thes. Otton. Tom. III. p. 265. seqq.*] (1).

(1)

- (1) Desumptam esse inscriptionem a priore parte Edicti, non vero totius Edicti sensum exhibere, notat Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.*

L. I.

§. 1.

Tunc enim sine noxae deditioe iudicium suscipiet.] Ba-
filic. addunt paraphrasin. [Tom. I. p. 347.] (1).

- (1) De voce *dénique*, in initio hujus §. posita, vid. notata
superius ad L. 13. *de adoption.*

§. 2.

*Ofilius putat, locum huic (1) Edicto non esse, &c.] De
hoc §. & Lege seq. Merend. Controv. Jur. VII. 33.*

- (1) *Huic.* Ita Hal. Sed Flor. *hoc.* Vid. notata superius
ad L. 3. §. 4. *quod quisque jur. in alt. stat. &c.*

L. III.

§. 1.

*Ad pedaneum Judicem] Magistratum minorem, ut
L. 1. §. 6. de postuland., intelligit Raevard. Conjectan.
III. 10. (1).*

- (1) Quod non damnat Pothier, *in not. ad h. l.* Sed dis-
sentit Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1. in fin.* qui in-
telligit Judicem delegatum. Vid. & Finestr. & de Mon-
zalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I.
p. 328. seq.*

§. 2.

*Sufficit vi, quamvis dolus malus cesset.] Ut, cum quis
falso putavit, se eum eximere, qui non potest vocari (1).*

- (1) Add. Bachov, *ad Πρώτη Pand. p. 480. seq.* & Schul-
ting. *in Enarr. h. t. §. 2.*

L. I V.

Sed eximendi verbum generale est, &c.] Basilic. [Tom. I. p. 348.] ex novo jure casum ponunt: parum exacte (1).

Ut actionis dies exiret.] Non enim ad tempus actionis producendum sufficit *in jus vocatio*, sed requiritur *litis contestatio*. L. 139. de reg. Jur. Nec obstat L. 33. de oblig. & act. quae agit de alio casu, scil. actionibus in heredem dandis. Nec L. 7. Cod. de praescript. 30. vel 40. ann. quae hoc tempore nondum obtinebat, Costal. ad L. 3. de eo per quem fact. er. &c.

Sed & si eo loci retinuerit, &c.] Facit §. 2. h. l.

(1) Paucula tantum de h. l. habet Cujac. ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.

L. V. (1).

(1) *Sive absens.* Olim in Cod. Flor. fuisse *siet. absens*, sed id satis antiquè mutatum esse in *sive et absens*, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui miratur, omnes illud *et* neglexisse, cum tamen hic *empha-*sin habeat.

§. 1.

Sed quanti ea res est ab actore aestimata,] Verba *ab actore* delet Ant. Fab. in Rat. ad h. l. Male. Vid. Jac. Gothofred. loc. supra cit. & habent Basilic. add. Stek. Vindic. LL. Anticrit. Cap. 1. [in Thes. Jur. Otton. Tom. I. p. 509.] (1).

Etiam si calumniator quis sit.] Is enim non ita peccat in jus vocando, quam alter eripiendo, Jac. Gothofred. d. loc. (2).

(1) Gothofredum sequitur quoque Schulting, in Enarr. h. t. §. 4. & Noodt. ad h. t. secundum quos datur haec actio in id, quod actor libello comprehendit, sive vere, sive falso. Quam sententiam etiam confirmari lo-

eo Theophili, in *Paraphr. ad §. 12. Inst. de action.* recte notat Glück. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 367. seq.*

(2) Add. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 3.*

§. 3.

Hoc judicium in factum est:] Basil. αὕτη ἡ ζημιωτικὴ ἀγωγή.

In singulos dabitur (1):] Basil. καὶ καθ' ἑκάστον δίδοται εἰς τὸ ἀκέραιον.

(1) Nec unus solvens alterum liberat. Schulting. *d. loc. §. 5.* & Noodt. *ad h. t. in fin.*

§. 4.

Si earum interfit.] Actione forte perempta. *L. 4. h. t.* Aliter persequitur injuriam (1).

(1) Neque adeo heredibus datur. Schulting. & Noodt. *loc. modo cit.* In *seq. L. 6.* pro *reum* forte legendum esse *eum* notant Ruffard. & Charond. in margine. Male. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

TITULUS VIII.

QUI SATISDARE COGANTUR, VEL JURATO
PROMITTANT (1), VEL SUAE PROMIS-
SIONI COMMITTANTUR.

(1) In his etiam esse eos, qui fidejussorem invenire nequeunt, nonnulli putant. Sed minus recte. Vid. Noodt. *Obs. II. 20.* & *ad h. t. vñ. Altera rubricae pars &c.* & Schulting. in *Enarr. h. t. §. 4.* — Plura Tribonianum in hunc titulum retulisse, quae Jcti vel ad titulum Edicti *de satisfaciendo*, vel in genere *de Praetoris stipulationibus* commentati erant, observat Schulting.

ad Paul. Sect. I. II. not. 1. & in Enarr. h. t. §. 7. add. Bav. Voorda, Diff. de Vadimonio, in Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 24.

L. I.

Qui pro eo &c.] An, cui pro eo? (1).

Ita cavit,] Lege cavemus cum D. Goth. in not. Noodt. ad h. t. pr. cavimus.

Datis fidejussoribus.] Sed vid. L. 21. §. 2. de constit. pecun. (2).

(1) Sic etiam Noodt. *ad h. t. in pr. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 1.* Forte nulla emendatione opus est. *Cavere* enim non tantum significat *cautionem praestare*, sed etiam aliquando usurpatur pro *caveri curare*. Sic Paulus in *L. 18. §. 3. de pign. act.* ait: *si quis caverit*, id est, *caveri curaverit*, ut *silva sibi pignori esset*, &c. & Papinianus in *L. 6. pr. de servis exportand.* Si venditor ab emptore caverit, id est, caveri curaverit, *ne serva* &c. add. Briffon. *de V. S. voc. cavere.* Eodem modo hoc loco *qui pro eo*, quod a nobis petit, *ita cavit*, &c. dici videtur pro *qui pro eo*, quod a nobis petit, *ita caveri curavit*, &c. Eodem fere modo, ut postea vidi, Joachim. Joh. Schwartz. *Specim. Inaug. Observat. ad Varia Jctor. Vett. Fragm. Cap. 2. §. 4. Lugd. Batav. 1750.*

(2) Sed pro *satisdaturum* ibi legendum *satisfactorum*, ut ad eam Legem notavit Schulting. Vid. & Noodt, *ad tit. de constit. pec. circa fin.*

L. II. (1).

(1) Ad hujus Legis *pr.* vid. Noodt. *ad h. t. vi. Sequitur qualem* &c.

§. 2.

Si quis parentem,] Carpzov. Definit. Forens. Part. I. Const. 5. Def. 22.

Eum.

Eumve quem in potestate habebit,] Basil. ἡ τὸν ἴδιον ὑπεξούσιον. [Tom. I. p. 350.] *Eamve quam* &c. Cujac. Obs. VII. 11. (1). Sed an pater cum filia, cujus loco erat uxor in manu, agere potest? Bachovius, ad Πρῶτα Pand. p. 487. hic haeret. An casum ponemus in L. 20. §. 1. *quæ test. fac. poss.* vel in coëmptore filii emancipandi? Sed nec hæc placent. Commodissime cum Bachovio, d. loc. accipi potest de illo, qui habet *peculium castrense* (2): de quo forte id speciatim visum caveri: facit L. 4. de Judic.

- (1) Quem sequi videtur Noodt. ad h. t. vñ. *Cavetur igitur editio*, &c. Aliter D'Arnaud. Var. Conj. II. 28. & Schroder. Obs. Jur. Civ. II. 11. p. 156. seq. item Guilielm. van Velen, Diff. de quibusd. Jur. locis, Cap. 5. §. 2. Lugd. Batav. 1743. qui ταυτολογίαν esse dicit, aut verba hæc adjecta esse, ne quis solos liberos naturales intelligeret, non etiam adoptivos, & arrogatos.
- (2) Hoc unice verum: neque adeo ulla emendatione opus, sed verba hæc referenda ad filiosfamilias, qui peculium castrense habent, quibus lis cum patre intercedere potest. L. 8. de in jus voc. & L. 4. de judic. Latius hoc docuere Jac. Voorda, Elect. Cap. 25. & Bay. Voorda, Diff. de Vadimonio, in Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 33. seq. Quorum Virorum interpretationem minor rejici a Jo. van der Linden, Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. tit. in jus voc. ut eant &c. §. 2. si Vir Doctissimus mentem Voordae bene perceperit. De seq. §. 5. vid. Ant. Fab. in Ration. ad h. l. & imprimis Bay. Voorda, Diff. laud. p. 47. seq.

L. III.

Sive tripli,] Casus apud Paulum, in Sent. II. 31. §. 14. ubi vid. Cujac. [not. 43.] (1).

- (1) Qui putat, Cajum intellexisse actionem *furti concepti, oblati*. Immo ex Glossis vulgo hic legi, *sive in duplum est actio, veluti furti non manifesti, sive tripli, veluti concepti, oblati, aut quadrupli, veluti furti manifesti, tantæ eundem* &c. notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. IV.

L. I V.

Non debet Praetor jubere exhibere eum.] Paul. in Sent. I. 13^a, pr. (1).

(1) Vid. de hac Lege Bav. Voorda, *d. Diff. p. 52. seq.* Pro *decefferit*, in verbis *ante diem exhibitionis decefferit*, olim in Cod. Flor. fuisse *defefferit*, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* propterea legens *defecerit*. Potest, ut addit, vitium a dictante profectum esse.

L. V.

Si vero pro condemnato fidejusserit,] Non de sistendo in judicio, ut L. 4. si quis caut. in jud. sist. non obt. Sed judicatum solvi (1), vel de alio.

(1) Sic etiam Pothier. *in not. ad h. l. & latius Bav. Voorda, d. Diff. p. 24. seq.*

§. I.

Injuriarum actio adversus eum esse potest:] Ob ductionem, non ob recusationem fidejussoris, ex qua reo non datur actio. Averan. Interpr. Jur. I. 22. num. 7. seqq. (1).

Sed & ipse fidejussor, qui non sit acceptus, tanquam de injuria sibi facta queri poterit.] Cum sit liquidum, illum esse idoneum. Averan. d. loc. num. 1. seqq.

(1) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2. in fin.* Non quaelibet injuria dici pro non vulgaris injuria, notat Curtius, *Εἰκασών*, II. 44. *fin.* in Thes. Otton. Tom. V. p. 185. add. Gebauer. *h. in not.* — In *seq. L. 6.* vocem *vitiose* Graecos vertere *ἐπιληψίως*, & quid sit *vitiose cavere*, docet Cujac. *ad Lib. III. Quaest. Papin. in expl. L. 7. pr. h. t. Oper. Postum. Tom. I. p. 100.*

L. V I I.

ULPIANUS *Lib. XIV. ad Edictum.] Agens de satisfaciendo (1).*

Es

Et Papinianus Lib. 3. Quaestionum.] Add. L. 39. §. 1. de judic.

(1) Add. Bav. Voorda *laud. Diff. p. 23.* — De Cornelio Proculo, cui D. Pius rescripsisse dicitur, vid. Westenberg. in *D. Marco, p. 171.*

§. 1.

Potest audiri, si in alia &c.] Carpzov. Defin. Forens. Part. I. Const. 5. Def. 3. seqq. Ratio, Defin. 6. in fin. Si autem satisfactio voluntaria est, &c. (1).] L. 8. §. 4. h. t.

(1) Hinc Cujacius *Obs. XXII. 26.* colligit, *cautionem judicio fieri* aliam esse *necessariam*, aliam *voluntariam*. Sed minus recte. Vid. Voorda, *loc. modo cit.* add. Sue- rin. *Repet. Lect. Jur. Cap. 17.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 34. Sequitur in Lege: *neque enim meretur, &c.* Pro quo D'Arnaud. *Var. Conj. II. 7.* legit *neque enim moratur &c.* Sed nihil mutandum. Vid. Auctor. *Obs. Jur. Civ. Cap. 21. p. 121. seq.* van Dorp. *Obs. Cap. 7. p. 53.* P. J. de Fremery, *Diff. de Ration. Vett. Jctior. p. 59.*

§. 2.

Si satisfactum pro re mobili non sit &c.] Triboniano adscribit Ant. Faber, contra quem disputat Huber. in Eun. Rom. h. (1).

(1) Tribonianum hic de suo quaedam adjecisse, putat quoque Schulting. *ad Paul. Sent. I. 11. not. 2 & 3.* Verba *apud officium* Perrenon. *Animadv. I. 15. fin.* in Thes. Otton. Tom. I. p. 612. explicat *apud aedem publicam.* Bynkersh. *Obs. III. 14. apud Officiales.*

L. VII.

De die]. Sistendi in judicio; Basilic. [Tom. I. p. 351.] Moderato spatio de hoc a Judice statuendo.] Haec a Tri-

Triboniano esse, notat Cujac. *Obs.* XXII. 26. (1) quem vide, & Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* a quo more suo dissentit Huber. *in Eun. Rom. h.*

(1) Et ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. Sed adversus Cujacium & Fabrum verba haec Paulo vindicat Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 497. & ad Treutler. *Vol. I. Disp. V. Thes. 1. Lit. b.* Probante Voorda, *d. Diff. p. 26.* qui *ibid.* notat, verba si non conveniat Cujacium recte explicare si dissentiant, ut ea quoque vertunt Graeci in Basilic. add. Gluck. *Opusc. Jurid. Fascic. II. p. 349.* — In *seq. §. 1.* pro quidam etiam, si a marito &c. Cod. Camp. habere quidam ajunt, si a marito &c. notat Bondam. *Animadv. ad loc. Jur. Civ. deprav. Cap. 15.* in Nov. Thes. *Diff. Jurid. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 233.* unde forte legendum conjicit quidam etiam ajunt, &c. Sic jam edidit Hal. Non tamen necesse a lectione Flor. recedere, cum ajunt, aut simile verbum centies omittatur. Vid. v. gr. Bynkersh. *Obs. I. 18. circa fin.* — In §. 2, pro inveniat Vulg. & nonnullos Codd. habere interveniat, sed male, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Immo Gebauer. *ibid.* observat, verum sensum hac lectione interverti: cum quaestio hic non sit de servo, qui ut servus fidejussit, sed de eo, qui fidejussit, ut liber homo, & deinceps inventus est servus. Praeterea notat *ibid.* Breneman., praepositionem ex in ex integro in Cod. Flor. sero demum supplementam esse, & probabilius censet, de adjectum fuisse, Quod non placet Gebauero, *ibid.* Certe in *seq. §. 3. & seq. L. 10.* etiam ex integro cavendum, vel satisfaciendum legitur, & potuit vocula, ex facile excidere. De verbis minori quoque &c. vid. Cujac. *Obs. XIV. 39.* Fortasse & mulieri, propter imperitiam, a Triboniano adjectum esse, censet Fab. *in Ration. ad h. l.*

§. 4.

Mittendi sunt in municipio: quia necessaria est satisfactio.] *L. 7. §. 1. h. t. Al. in municipium (1).* Basil. πέμπονται εἰς ἑτέραν πόλιν.

Pla-

Plane, si misso jam legatario in possessionem, &c. (2).]
Alius casus L. 6. §. 1. ut in poss. legat.

(1) Sed vid. notata superius, pag. 3. in fin. & seq.

(2) Plura de hac cautione vid. apud Jac. Voordam, *ad Leg. Falcid. Cap. 15.*

§. 5.

Sed quibusdam hoc iusjurandum de calumnia remittitur:
&c.] Vid. ad L. 34. §. 4. de iurejur. (1),

(1) De seq. L. 9. vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 3.*
& D'Arnaud. *Var. Conj. II. 26.*

L. X.

PAULUS Lib. LXXV. ad Edictum.] Vid. Cujac. ad
Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.

Cum potuerit querela ad competentem judicem deferri.
§. 1. Qui ex causa &c.] Lege: deferri, qui ex causa
&c. (1).

Improbat ab arbitro probatos,] Ab arbitro improbatos
probat, Herald. Obs. Cap. 5. [in Thes. Otton. Tom. II.
p. 1319.] male. Laborat quoque in hac Lege, Best. de
Rat. Emendand. Leges, Cap. 3. num. 4. seqq. infelicit.

(1) Sic jam Balduinus, *loc. supra cit. p. 830.* & Cujacius, *loc. a Schult. cit.* Quem sequitur etiam Schultingius, in *Enarr. h. t. §. 3.* item Noodt. *ad h. t. vl. Sequitur qualem &c.* Van de Water. *Obs. III. 5.* Bav. Voorda, *d. Diss. p. 31.* Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Aliter tamen D'Arnaud. *loc. modo cit.* Sed quem refutavit Auctor. *Obs. Jur. Civ. Cap. 21. p. 122. seq.* Aliter etiam J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 5. §. 1.* qui vulgatam distinctionem & lectionem retinet, & verba *qui ex causa improbat &c.* accipit de actore, qui, non quod de facultatibus fidejussorum dubitat, sed ex alia quavis justa causa improbat fidejussores ab arbitro probatos, & contra improbatos probat, atque hos ita admittit. Vulgatam di-

[distinctionem quoque servat Pothier. *ad tit. de stipul. Praetor. num. 17.* — Cum *seq. L. 11.* confer *Legem 3. §. 2. judic. solv. vi. sed & si ratum &c.* add. Ant. Fabrum, in *Rat. ad h. l.* & Pothier. *ad tit. Judic. solv. num. 6.*

L. XII.

Inter omnes convenit, heredem sub conditione &c.] Vid. *L. 8. de stipul. Praetor. Leonin. Emend. l. 14. num. 7. seqq. (1).*

(1) Add. Cujac. *ad Paul. Sent. V. 9. §. 1. not. 2.* & Langebek. *Annotat. Cap. 10.* in Thef. Otton. *Tom. I. p. 554.* Notandum autem hic est vitium typographicum in edit. Corp. Jur. Geb. & Spang. ubi legitur: *& plerumque ipse Praetor conditionem existentem, & ante diem petitionis &c.* pro *& plerumque ipse Praetor, & ante conditionem existentem, & ante diem &c.* ut in ed. Taurell. aliisque edit. — De *seq. L. 13.* vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. ej. l.* Quem etiam vid. de *L. 14. ad Libb. Paul. Resp. in expl. ej. l.*

L. XV. (1).

(1) *Sciendum est, possessores immobilium rerum satisfacere non compelli.* Hoc dictum Macri, licet proprie non pertineat ad *cautionem judicio sisti*, de qua Jctus hic non egit, tamen non male a Compilatoribus Pand. in hunc titulum relatum est: cum immobilium possessores nec *cautionem judicio sisti* jure novo praestare cogantur *dati fidejussoribus.* Conf. Jan. Valckenaer. *Diff. de Dupl. Leg. interpr. p. 109. seq.* Ceterum, licet inter omnes constet immobilium possessores jure novo necesse non habere, cautionem fidejussoriam praestare, non tamen inter Interpp. convenit, qua tandem alia cautione immobilium possessores defungantur. *Cautione juratoria*, putat Schulting. in *Enarr. h. t. §. 4.* Noodt. *ad h. t. circa fin.* Voet. *ad eund. tit. §. 4.* Alii cogitant de *cautione pignoratitia*, ut Ant. Faber, in *Ration. ad h. l.* Immo sunt, qui putent,

audam repromissionem sufficere ut Vinn. ad §. 2. Instit. de satisfacat. & Westenberg. ad h. t. §. 17. Nulla harum sententiarum difficultate caret, postrema tamen omnium minime probabilis est. Vid. Gluck. Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 404. seqq. in not.

§. 1.

Sed & qui vectigalem, id est, emphyteuticum, agrum possidet, possessor intelligitur (1).] Carpzov. *Defin. Forens. Part. I. Const. 5. Def. 20.*

- (1) *Flor. intellegitur, & sic passim ibi exaratum est. Pati modo collego, neglego, depremo, &c. in vett. Libris scriptum reperitur. Vid. Duker. ad Flor. IV. 4. §. 3. add. Briffon. Parerg. §. 33. in ej. Oper. minor. a Trekell. edit. p. 395. & Jo. Cannegiet. Disq. de Notis, Cap. 28. p. 356. Verba id est, emphyteuticum Triboniano adscribit Galvan. de Usufruct. Cap. 27. num. 4.*

§. 2.

Creditor qui pignus accepit, possessor non est,] *Respectu cautionis judicio fisci (1);* alias creditor pignus revera possidet. *L. 35. §. 1. de pign. act. (2).*

- (1) *Sic etiam Galvan. de Usufruct. Cap. 33. p. 458. edit. 1788. Ceterum, respectu cautionis judicio fisci recte quidem dicitur ex mente Triboniani, qui hoc Fragmentum Macri in hunc titulum retulit. Sed ipse Macer hic non egit de illa cautione, sed de cautionibus, quae olim praestandae erant in appellationibus, ut Legis inscriptio docet, & de quibus cautionibus agit Paulus, in Sent. V. 33. Sed hae jam diu ante Justinianum ab Impp. Diocletiano & Maximiano erant sublatae. L. 6. §. ult. Cod. de appellat. Conf. Schulting. in Enarr. h. t. §. 7. Valckenaer. loc. modo cit. & Gluck. d. loc. p. 409. seq. Eodem sensu accipi potest, quod dicitur in fine praec. §. Eum vero, qui tantum usumfructum habet, possessorem non esse, Ulpianus scripsit. An. Tom. I.*

autem usufructuarius in universum dici nequeat *possidere*, late disputarunt Galvan. *de Usufruct. Cap. 34. num. 3. seqq.* & Val. Guil. Forster. *de Juris interpr. II. 1. §. 8. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1002. seqq.* Vid. & ea de re Noodt. *de Usufr. II. 16. Schulting. ad Paul. Sent. V. 6. not. 43. Ang. Jac. Cuper. Obs. Select. de Natura Possess. p. 19. seq. & p. 50. seq.*

(2) Add. Cuper. *d. loc. p. 20. seq.*

§. 3.

Propter possessionem] *Propter petitionem*, Cujac. *Obs. X. 32. (1).*

(1) Placet hoc quoque Finestr. & de Manzalvo, *de Jure dotium*, IV. 24. p. 184. *seq.* & sane vel ipsa locutio *propter possessionem possessorem intelligi* suspicionem possit movere hic aliquid vitii latere. Sunt quidem, qui putent, appellatione *possessionis* hic *proprietaem* intelligi. Vid. Finestresium, *d. loc.* Sed vel sic nimis dure locutus fuisset Jctus, & praeterea fundi dotalis proprietas constante matrimonio non est uxoris, sed mariti, qui dotis dominus est. Non tamen acquiescere possum in explicatione Cujacii, & Finestresii, qui *petitionem* interpretantur *reivindicationem*. Nam constante matrimonio non uxor, sed solus maritus rei dotalis vindicationem habet. Vid. *L. 11. Cod. de Jur. dot. & L. 9. Cod. de reivind.* Soluta autem matrimonio habet nunc quidem uxor reivindicationem ex Constitutione Justiniani in *L. 30. Cod. de Jure dot.* Sed eam nondum tempore Macri habuit, cujus est hoc Fragmentum. Rectius itaque, si quis verba haec retinere velit, ea restringuntur ad maritum, quasi ita scripsisset Macer: *tam uxor*, scil. propter petitionem ejus fundi soluto matrimonio, *quam maritus propter possessionem*, id est, propter praesentem possessionem, *ejus fundi &c.* Sed parum abest, quin putem, non esse haec ipsius Macri verba, quae Graeci quoque non habent, locum hunc simpliciter vertentes: τὸν προικισμὸν ἀγρὸν καὶ ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ γυνὴ νέμεται. Tom. I. p. 354. Forte aliquis in margine ad verba *tam uxor* adscripserat *propter petitionem ejus fundi*, scil. soluto matrimonio: sic rationem reddens, qua-

quare & uxor hac in causa possidere intelligatur. Quae verba deinde in contextum irreperunt, nec suo quidem loco, & depravata sunt. Verba autem sequentis §. 4. *diversa causa est ejus, qui fundi petitionem personalem habeat*, accipienda esse de petitione personali fundi dotalis in casu, quo promissus quidem marito est fundus, non vero traditus, adeoque ex mente Macri de *actione ex stipulatu*, vel *condictione*, & ratio connexionis postulare videtur, & latius adstruxit Glück. *loc supra cit. p. 418. seq.* Alii tamen aliter, uti Pothier. *ad tit. de stipulat. Praetor. num. 9.* qui emptorem intelligit, cui fundus nondum est traditus.

§. 6.

Et recte dicetur, possessorem me esse, quia nihilominus possideo:] Καὶ ἐξωπορίας κοτεπιστεύουμαι, addunt Basilic. Add. Carpzov. *Defin. Forens. Part. I. Const. 5. Def. 15.*

§. 7.

Possessor autem quis, nec ne fuerit, tempus cautionis spectandum est:] Similia dabit Cyriac. *Controv. 277.*

L. X V I.

PAULUS *Lib. VI. ad Edictum.*] Junge *L. 15. de Jurejurand. (1).* Pertinet ad sequentem titulum XI.

- (1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Noodt. *ad h. t. vi. Altera rubricae pars, &c.* Brenckman. *Disp. de Legum Inscription. §. 10. in Jurispr. Restitut. Wieling. p. 157.* Valckenær. *laud. Diff. p. 110. seq.* Legem hanc intelligit de casu, quo actor Jurejurando contentus fuit: quoniam tempore Vett. Jctorum nemo in cautione judicio sisti immunis fuit a necessitate dandorum fidejussorum, solis exceptis, qui, Romae in jus vocati, habebant jus revocandi domum. *L. 2. §. 6. de Judic.* Vocem hoc a Triboniano esse, & Paulum scripsisse *vadimonium deseruerit*, notat Voorda, *Diff. de Vadimonio, in Jurispr.*

rispr. antiq. Fellenb. *Tom. II. p. 7. & 15. add.*
notata inferius ad *inscript. tit. XI.*

TITULUS IX.

SI EX NOXALI CAUSSA AGATUR, QUEMAD-
MODUM CAVEATUR (1).

(1) Florentiae diu fuit *cavetur*, & recentissime a superius
adscriptum. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. I. (1).

(1) Pro *exhibere* Schroder. *Obs. II. 11. p. 158.* legit *exhi-*
beri. Sed vid. van Dorp, *Obs. Cap. 7. p. 53.* Porro
verba *donec judicium accipiat* non explicanda sunt
cum Accursio *donec sententia feratur*, sed *donec lis*
contestetur. Vid. Noodt. *ad h. t.* Schulting. in
Enarr. h. t. §. 1. Majans. *ad 30. §. Ctor. Fragm.*
Tom. II. p. 265. Jungendam hanc Legem esse cum
L. 69. de verb. oblig. notat Schulting. *d. loc. §. 3.*

§. 1.

Sed & si noxae deditus sit, Ofilius non putat in eadem
caussa sisti, cum noxae deditione ceteris noxalem actionem
perimere putat.] Aliter Basilic. [*Tom. I. p. 364.*] negati-
ve; sed id fit ob dictum *L. 2. h. t. (1).*

(1) In *pr.* autem *hujus §.* D'Arnaud. *Var. Conj. II. 6.*
verbum *sistere* transponit, & rejicit ad verba *in eadem*
caussa secundo loco posita. Sed verbum *sistere* ibi po-
tius ex praecedentibus repetendum, putat van Dorp,
d. loc. & sic quoque Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL.*
Mos. & Rom. tit. 1. §. 2. p. 178. & jam ante eos
Guilielm. van Velen, *Diff. de Quibusd. Jur. locis,*
Cap. 5. §. 1. Lugd. Batav. 1743. Aliter Schroder.
Obs. loc. cit. p. 157. seq. Secundum Breneman. *h.*
in

in Corp. Jur. Geb. & Spang. verba *quid sit, videamus* &c. usque ad verba *in eadem causa* in Cod. Flor. in margine reposita sunt, sed eodem ut videtur, aevo, quo reliqua scripta sunt; recentior autem manus adjecit *τὸ sistere*. Quod verbum recipiendum putat Breneman., ut plenior sit oratio, & probabilior aberrandi causa.

L. I I. (1).

- (1) Vid. de *h. l.* Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. ej. l.* Verbis *nam ex praecedentibus causis* &c. ostenditur quidem, falsam esse opinionem Ofilii, in fin. *praec. Legis* allatam, sed inde non apparet, quare servus, qui noxae deditus est, magis in eadem causa listi videatur, quam qui est venditus. Quae ratio, ni fallor, haec est, quod noxae deditio sit species alienationis necessariae. Ad quam rationem videtur quidem Jctus alluisse, sed eam non expressit.

§. I.

Pro quo noxalis actio &c.] Id est, *de quo* &c.

Suscepturum judicium sine noxae deditioe:] L. 21.

§. 2. *de noxal. act.* (1).

Eo quod ductus servus in bonis ejus esse coepit.] In dominio bonitario, Ant. Faber, *Conj.* VII. 4. num. 4. (2).

- (1) Sequitur; *sed si servus praesens est, dominus abest.* Hal. *et dominus* &c. Sed Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. notat, olim Flor. fuisse *absent*, quod, subantique tamen, in *abest* conversum. Putem adeo germanam lectionem esse *absens est*, & literas *ens* & *est* confusas esse.
- (2) Aliter Galvan. *de Usufruct. Cap.* 25. num. 11. p. 297. edit. Tubing. 1788. Vid. & Majanf. *ad* 30. *Jctor. Fragm.* Tom. II. p. 265. seq. ubi hunc §. explicuit,

L. I V.

GAJUS *Lib. VI. ad Edictum Provinciale.*] De noxali actione agens (1),

Nec auditur si pro parte paratus sit defendere.] D. Goth. in not. „Imo, partem suam cedendo &c.” Hoc aliud.

- (1) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2. Incipit Lex: *si cum uno ex dominis noxalis agetur* &c. Hal. habet *noxali*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Quae constructio vulgarior est, & potuit haec vox corrupta esse ex praecedente *dominis*. Attamen *actio agitur* etiam alibi reperitur. Sic in *L. 5. §. 1. de reivind.* ait Ulpianus, *agetur autem in rem actio*, &c. & rursus in *L. 5. §. 3. si ususfr. petat. in his autem actionibus*, quae de usufructu aguntur, &c. add. Duker. ad *Opusc. de Latinit. Vett. Actor.* p. 331. Sequitur: *an pro parte socii satisfacere deberet*. Hal. edidit *debent*. Vulg. *debeat*. Sed lectionem Florentinam praefendam esse, recte notat Brenem. *d. loc.*

L. V.

ULPIANUS *Lib. XLVII. ad Sabinum.]* Ubi de fideiussoribus, & similibus egit.

Quia aliter de servo supplicium, & verberibus de injuria satisfit, aliter de libero vindicta sumitur, &c.] Constantinaeus, *Subtil. Enodat. I. 20.* [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 517. seqq.] distinguit, an cum ipso servo agatur, ut coërceatur, an cum domino *noxaliter*: quod non placet. Vid. Cujac. *Obs. X. 22. (1).* Bachov. ad *Πρώτα Pand. p. 511.*

Quia aliter de servo supplicium,] An excidit sumitur (2)? Basil. *τιμωρεῖται, καὶ σωφρογίεται*. Sed in editt. vett. legitur supplicio, quod melius (3).

De injuria] Absunt ab editt. quibusdam (4).

- (1) Quem in concilianda hac Lege cum *L. 1. de poen.* sequitur etiam Schulting. in *Enarr. h. t.* §. ult. & Noodt. ad *h. t.* Aliter Regius, *Enantioφ. II. 15.* in Thes. Otton. Tom. II. p. 1504. qui *d. L. 1.* pertinere putat ad publica judicia, & *L. 5. h. t.* ad privatam, & noxalem actionem. Sic etiam Huber. in *Pract. ad*

- ad h. t.* Alii etiam aliter. Vid. Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 2.*
- (2) Hoc quoque conjicit J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. II. 2. p. 7.* item Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 1. §. 3. p. 179.* qui legit: *supplicium N et &c.* id est *supplicium* scil. fumitur, *nam & &c.* et *vel* in verbis *vel condemnatio pecuniaria* accipit pro *veluti*. Pro *condemnatio* autem, si quis malit, legi posse monet *condemnaoe*, id est, *condemnatione*: bono sane sensu. Aliter van Vryhoff. *Obs. Cap. 6.* qui verba *& verberibus de injuria* *satisfit* parenthesi includit: probante van der Linden, *d. loc.* Aliter Puttman. *Conject. Decad. §. 4. in ej. Opusc. Syllog. p. 94.* qui legit *supplicium*, quasi scriptum esset, *quia aliter de servo supplicium, cum & verberibus &c.* Quam conjecturam proposuit quoque H. Cannegiet. *Obs. II. 15. p. 198.* quamvis idem Vir. Clar. *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exstant in Collat. LL. Mos. & Rom. p. 42.* Florentinam lectionem dixisset retinendam, & ab aliorum crisi facile defendendam.
- (3) Hanc lectionem sequitur etiam Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult.*
- (4) Vid. Schulting. *d. loc.* eaque verba expungi quoque mavult Noodt. *ad h. t.* Nec in Basil. *injuriae* mentio. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* licet, quo pacto verba haec irreperint, se ignorare fateatur.

TITULUS X.

DE EO, PER QUEM FACTUM ERIT, QUO MINUS
QUIS IN JUDICIO SISTAT (1).

- (1) Quo modo actio hoc titulo proposita differat ab actione titulo praecedente VII. promissa, docet Voet. *ad h. t. §. 4.* — Cur calumniatori actio ex hoc Edicto non concedatur, quamvis etiam calumniator actionem ex Edicto *ne quis eum, qui in jus vocabitur, vi eximat*, habeat, exponit Elen. *Diatrib. II. 9. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1430. seq.* Aliter Jan. a Costa, *ad §. 17.*

Instit. de action, quem non probo. add. Gluck, Ausfuhr. erläut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit.

In *L. 1. §. 2.* Florentiae non legi *teneatur edicto*, sed solum *teneatur*, & recentiorem manum *edicto* adjecisse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Possumus etiam hac voce carere, cum facile sub verbo *teneatur* subaudiri possit. — Pro *steterit*, in *seq. §. 3.* Hal. edidit *stiterit*. Vid. notata superius ad *L. 4. in jus voc. ut eant*, &c. — De *L. 2.* vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. ej. l.* Pro *quando ipse nihil deliquit* Vulg. habet *quoniam ipse* &c. Vid. Brenem. *d. loc.* qui recte monet, nihil mutandum. *Quando* enim pro *quandoquidem*, *quoniam*, &c. saepe usurpatur. Vid. Drakenborch. *ad Liv. XXXIII. 2. 9.*

L. III.

Aut actione liberatus fuerit.] Nec enim *cautio* hoc impedit. *L. 10. §. 2. seq. tit.* ubi minus recte vult (1), *cautionem judicio sisti* novare priorem actionem.

(1) Intelligit, credo, Ant. Fabrum, quem vid. in *Rpt. ad d. L. 10. Conject. III. 1. & de Errorib. Pragm. Dec. 70. error. 6.* Add. de hac *L. 3.* Cujac. *ad Libb. Julian. Dig. in expl. ej. l.*

§. 1.

Plane, si is, qui dola fecerit, quo minus in judicio sistatur, solvendo non fuerit; aequum est, &c.] Hoc non est porrigendum ad casus dissimiles. Ant. Fab. *de Errorib. Pragmat. Dec. 70. error. 4.*

Adversus ipsum reum restitutoriam actionem competere (1):] Adeoque *utilem*; & *novam*, Ant. Fab. *d. loc. error. 5.*

(1) *Loco rationis ne propter dolum* &c. Graeci in Basilic. Tom. I, p. 366. exempla substituunt.

§. 3.

Si & stipulator (1) *dolo promissoris &c.*] Jac. Gothofred. *ad LL. XII. Tabb. p. 193.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 162.] (2).

(1) Id est, actor, qui stipulatus est, reum judicio fisti. Pothier. *in not. ad h. l.*

(2) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.*

TITULUS XI.

SI QUIS CAUTIONIBUS IN JUDICIO SISTENDI
CAUSSA FACTIS NON OBTEMPERAVERIT (1).

(1) Flor. olim fuit *obtemperavit*, sed postea mutatum est, ut hic. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

C*autiōibus*] Hoc generali verbo usus est Tribonianus (1), vel forte & Praetor, quia tempore Edicti *vades*, & *vadimonia* non amplius ita in usu fuere. Facit huc Gellius, *Noct. Attic. XVI. 10.* De *vadimoniis* tamen is non negat, sed de *vadibus*.

(1) *Cautionem judicio fisti* olim appellatam esse *vadimonium*, eoque verbo Vett. Jctos haud dubie crebro esse usos, nusquam tamen in Pand. vocem *vadimonii* reperiri culpa Triboniani, qui, ob magnopere mutatam jure novo hujus cautionis formam, verbum hoc ubique expunxit, notat Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1. & tit. qui satisd. cog. §. 6.* & aliquot exemplis etiam confirmavit Bav. Voorda, *Diff. de Vadimonio*, in Jurispr. antiq. Fellenberg. Tom. II. p. 15. add. Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeldt, hoc tit. p. 434.* qui etiam nonnulla de *vadimonio* in medium attulit *Diff. de Vita petend. restit. in integrum Praetor. §. 12. seqq. in Opusc. Jurid. Fascic. II. p. 332. seqq.* ubi

tamen p. 337. *seqq.* ratione loci in ordine judiciorum, quo vadimonium fuerit interpositum, a Voorda dissentit.

L. I.

Vicena millia passuum in singulos dies dinumerari &c.] Ut in casu L. 13. §. 2. de excusat. (1).

(1) Add. L. 3. pr. de V. S. ibiq. Schulting.

L. II.

ULPIANUS *Lib. LXXIV. ad Edictum.] Agens de exceptionibus, & in specie deserti vadimonii (1).*

Si negotium, propter quod iudicio sisti promisit, fuerit transactum:] Junge L. 2. de transact. (2).

*Sed hoc ita, si non prius id negotium transactum sit, &c.] D. Goth. in not. „ si modo prius, P. Faber, Semestr. I. 14.” & III. 24. p. 403. (3). Cujacius, ad L. 113. de Verb. Oblig. negationem tollit. Utroque modo etiam Vett. editiones. Si prius etiam MS. Bynkersh. (4), qui ipse Obs. III. 5. trajicit verba sic: *si non prius sisti oporteret, quam id negotium transactum sit*: audacius (5). Leoninus, Emend. V. 16. delet modo.*

(1) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 5.

(2) Quae Lex docet, quid per *transactum* intelligatur. Vid. Schulting. *d. loc.* add. Walch. ad *Eckhard. Herm. Jur.* I. 5. §. 175. p. 342.

(3) Lectionem *modo*, quae Haloandri est, & quae etiam mihi vera videtur, probant Schulting. *d. loc.* H. Cannegiet. *Obs.* I. 17. p. 114. Jo. Cannegiet. ad *Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 16. §. 2. p. 257.* Bav. Voorda, *d. Diff. Cap. 4. §. 6. p. 54. seq.* Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 465. seq.* quamquam in *Opusc. Jurid. Fasc. II. p. 342.* vocem *non* cum Cujacio expungit.

(4) Et sic etiam habent alia MSS., quae Brenem. adit, ut notat *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Codex Florentinus tamen *non* servat.

(5)

- (5) Bynkershoekio tamen adstipulari videtur van Hees, *Diff. de his quae antiq. ap. Rom. &c. Cap. 4. §. 46.* in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. I. p. 551.* Aliter van Dorp, *Obs. Cap. 4. p. 31. seq.* qui post *sed hoc ita* ex praecedentibus repetit, nempe *exigimus reum iudicio sisti, si non prius &c.* Aliter etiam Puttman. *Prolus. de Caeca & illiberali sine arte critica, & humanioribus literis, jurisprudentia, §. 5.* in *ej. Opusc. Syllog. p. 74. seq.* qui transponit vocem *quam* hoc modo: *sed hoc ita, si non prius, quam id negotium transactum sit, sisti oporteret.* Vulgatam lectionem *si non prius* retinent Lyclama, *Membran. II. 20.* & Schmuccius, *ad Labitt. de Usu Indicis, Cap. 3. §. 7.* in *Jurispr. restit. Wieling. p. 39.* Vid. & Wieling. in *Praetermiss. ad Labitt. & Schmuccium, ibid. p. 220.*

§. 3.

Si quis iudicio sisti promiserit, & valetudine, vel tempestate &c.] Senec. de Benefic. IV. 39. Vadimonium promittimus, tamen deseritur. Non in omnes datur actio. Deserentem vis major excusat. Quae aliter paulo in edit. Gronov. (1). Quinctil. *Instit. Orator. III. 6. p. 228.* [edit. Burman. p. 259.] *Deserui tempestatibus, fluminibus, valetudine impeditus, id est, per me non stetit, sed per illa.*

Jubet diem iudicii esse diffusum.] Id est, dilatum ipso jure. L. 60. de re judic. quod latius exponit Cujac. Obs. XII. 18. (2).

- (1) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 5.* Quid sit *morbis fonticus* definitur in *L. 113. de V. S. add. Salmas. ad Spartian. in Hadrian. Cap. 10.* & quos plures citat Glück. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 468. in not.* Ceterum, licet Ulpianus hic provocet ad *LL. XII. Tabb.*, ut probet morbum fonticum esse justam vadimonii deferendi causam, cave tamen existimes, in ipsis *XII. Tabb.* de vadimonio cautum fuisse. Vid. Bav. Voorda, *d. Diff. p. 11. seq.*
- (2) Add. quos citat Duker. *ad Liv. IX. 38. 15.* & Westenberg. in *Divo Marco, Diff. IV. §. 15. p. 64.* qui *ibid.*

ibid. §. 14. pluribus disputat de ratione, qua hanc vocem scribi oporteat. Qua de re vid. & Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. fCtor.* p. 331. & Otton. *in Praefat. Tom. III. Thes. Jur.* p. 28. *seq.* Hal. *diffissum.* Quod probat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 4.

Exceptionem ei dandam, Labeo ait:] D. Goth. *in not.* „ *non dandam*, Cujac. ” [*Obs. XII. 18.*] male. Vid. Bynkersh. *Obs. III. 25. (1).* Sane haec ipso jure non juvatur, ut modo, & fieri potest tamen, ut ratio velit ei succurri: quod saepe fit, etsi in Edicto Aedilitio pro *sana* habetur. *L. 14. §. 1. de Aedilit. Edict.*

(1) Quem recte Cujacium refellere, dicit Schulting. *in Enarr. h. t. §. 6.* & van Hees, *Diff. modo laud. p. 553.* Sed Bynkershoekium admodum infelicitè hic lectionem Florentinam defendere, & emendationem Cujacianam omnino admittendam videri, docuit Bav. Voorda, *d. Diff. de Vadimonio, Cap. 4. §. 6.* in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 55. seqq.* Nullos tamen Codices, quos vidit, negantem scripturam agnoscere, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — In *seq. §. 6.* pro *sic* legendum esse *hic*, & posteriora verba *tempestatem intellegere debemus* male ex praecedentibus esse repetita, putat D'Arnaud. *Var. Conj. I. 8. p. 62.* Sed D'Arnaudium refutavit van Hees, *d. Diff. p. 552.* & ante eum Guilielm. van Velen, *Diff. de Quibusd. Juris locis, Cap. 2, Lugd. Batav. 1743.*

§. 7.

Sive pons solutus sit,] Plautus, *in Casin. Prolog. vs. 66.*

Interrupit pontem, qui erat ei in itinere.

Vel navigium non stet.] Basil. ἢ τὸ διαπεροῦν πλοῖον οὐκ ἐστίν. [*Tom. I. p. 368.*] (1).

(1) In *seq. §. 8.* pro *numquid exceptio ei minime proficit?* le-

legendum *numquid exceptio ei profit? minime*, putat D'Arnaud: *d. loc.* II. 6. p. 258. Sed vid. Auctor. *Obs. Jur. Civ. Cap.* 7. p. 41. Van Hees, *d. Diff.* p. 551. Puttman. *Interpr. & Obs. Cap.* 7. §. 2. p. 30. *seq.* Sequitur: *nam neque sic artandus sit, ut possit ei dici, cur non multo ante profectus est, &c.* Ubi voces *sit*, & *est* forte confusas esse, & alteram in alterius locum substituendam, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 9.

Sed si privatus eum detinuerit, nullo modo ei proderit haec exceptio.] Junge *L. 4. h. t. (1).*

(1) In praecedentibus verbis voces *malo dolo* a Librario esse transpositas, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Nusquam enim Vett. dicunt *malus dolus*, sed vocem *malus* semper postponunt. Plura exempla vid. apud Briffon. *de V. S. voc. dolus.*

L. III.

Sed actio ei datur adversus eum, qui detinuit, &c. (1).] Sed quid si hic solvendo non sit? ratio vult reo succurri, si non potuerit vim evadere.

(1) Vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.*

L. IV.

ULPIANUS *Lib. LXXIV. ad Edictum.]* Junge *L. 2. h. t.*

Dixerit aliquis, quo (1) ergo haec exceptio damnato?] G. Forner. *Select. III. ult.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 122. *in fin.*]

(1) Al. *quid*: male. Vid. Forner. *loc. a Schult. cit. & Ant. Augustin. Emend. III. 6.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1511. add. Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. Jcter. p. 399.* & Perizon. *ad Sanct. Minerv.* IV.

IV. 5. not. 6. p. m. 660. Verba *salva civitate*, quae Flor. exstant, apud Hal. male absunt. Vid. Brenem. h. in Corp. jur. Geb. & Spang. Quid sit *funus domesticum*, cujus mentio fit in §. 2. h. l. docet H. J. Arntzen. *Diff. ad L. 2. de in Jus. voc. Cap. 8. adj. ej. Miscellan. p. 323.*

§. 4.

Sed & ego puto, conventionem istam ita valere,] Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 518. sed expungit.* Forte τὸ et melius abesset (1).

Si specialiter causae exceptionum expressae sint, &c.] Ergo non sufficeret renunciare casibus fortuitis, ut vult Pinel. *ad L. 2. Cod. de rescind. vend. Part. I. Cap. 3. num. 28.* A Triboniano haec esse, vult Cujac. *Obs. XIV. 7. (2).*

(1) Hoc etiam vult Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult.* Forte *et* mala geminatio est; defendit tamen hanc voculam Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Apud Hal. priora illa verba *conventionem istam non valere* absunt. Praeterea in praecedentibus verbis pro *deserta* Alciatus, *Paradox. II. 27.* legit *diserta*; sed *deserta* tuetur Corasius, *Miscellan. I. 19.* & sic omnes editt. habent. Vid. Brenem. d. loc. Haec tamen verba a Triboniano interpolata esse, ipsumque Ulpianum scripsisse *ne ulla exceptio in deserto vadimanio objiciatur*, notat Voorda, *Diff. supra laud. de Vadimonio, p. 7. & 15.*

(2) Improbante Schultingio, *loc. modo cit. & Gluck. Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 472.*

§. 5.

Si judicio sistendi causa pluris, quam statutum est, &c. (1)] Vid. Cujac. *Obs. X. 10.* Facit *L. 19. de verb. oblig.*

(1) Id est, *ultra duplum*, secundum Cujac. *loc. cit.* Sed vide quae notavi ad *L. 110. pr. de reg. Jur. add. Gluck.*

Gluck. *Ausfuhr. erläut. der Pand. nach Hellfeld*, hoc tit. p. 435. in not. Ceterum verbo observandum, Ulpianum prius dicere *nam & Julianus scribit*, & deinde iterum *Julianus ait*, adeoque bis adfirmare, Julianum haec dixisse, cum semel id monere utique sufficisset. Sed ejusmodi repetitiones a Jctis Vett. frequentius fiunt. Vid. van Hees, *Diss. laud.* p. 557.

L. V.

Ne profit ei dolus propter societatem.] Vid. ad L. 27. pr. de pactis (1).

(1) Ubi tamen de hac L. 5. ipse nihil monuit. Sed L. 27. cit. non pugnare cum hac L. 5. docet, quem *ibid.* citavit Schultingius, Jac. Gothofred. *Animadv. Jur. Civ. Cap. 3.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 272. seq. Explicuit hanc L. 5. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* In pr. Legis *τὸ sunt* Flor. mutatum esse in *sint*, & sic Hal. & alios edidisse, nec tamen id necesse esse, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. add. notata superius ad L. 11. §. 1. de Jurisdic. Praeterea notat Brenem. Taurellium ad *τὸ uni* proxime sequens non male asteriscos apposuisse, cum postea suppletum sit, & possit abesse.

L. VI.

Quod Reipublicae causa absuit (1): } Hoc ipsum XII. Tabulis contentum fuisse, credit, & in illis ponit Jac. Gothofred. *ad Tab. II.* p. 56. seq. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 83.] quod aliunde vellem constare (2).

(1) Flor. *afuit*. Vid. notata superius ad L. 6. de his qui sui vel al. jur. sunt. not. 1.

(2) Et si vel in XII. Tabb. exstiterit, non tamen, ut putat Gothofredus, ibi propositum est instar justae causae deferendi vadimonii. Vid. Bav. Voorda, *laud. Diss.* p. 11. seq. De seq. L. 7. vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* Non recte hanc Legem edidisse Haloandrum, notat Ant. Augustin. *Emend. III.* 1, in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1497.

L. VIII.

L. VIII.

GAJUS *Lib. XXIX. ad Edictum Provinciale.*] De stipulationibus Praetoriis agens, vel exceptionibus.

Consequens est dici, defendi eum debere per exceptionem.] Hoc singulare in stipulationibus Praetoriis, non idem in conventionibus. Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 522. Bartol. *ad L. 84. de Verb. oblig.* (1). Aliter Donell. *ad L. 91. §. 3. de Verb. oblig.* num. 3.

Per exceptionem] Ergo est nata actio, & quidem ad poenam: nihil enim interest.

(1) Sic etiam Barclaj. *ad Tit. Pand. de reb. cred.* in Thes. Otton. *Tom. III. p. 834. seq.* ubi refutavit Cujacium, aliud statuentem. In edit. in 4to. addidit Schultingius: „Ceterum non male huic Legi a Triboniano aliquid addi potuisse ex *L. 26. Cod. de fidejussor.* censet Balduin. *in Justinian. p. 161.*” in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 1087.*

L. IX.

§. 1.

Exceptione doli usurum eum, qui ex hac stipulatione convenitur.] Id putant fieri, quia haec est stipulatio Praetoria. Aliud *L. 5. in fin. de Verb. oblig.* Donellus, in *Comm. ad d. L. 5. & Scip. Gentil. de Divid. & individ. Oblig. Cap. 11.* [*Oper. Tom. I. p. 131. seq.*] quia non debet quis condemnari pro iis, qui ab eo statim sunt (1). Non putem tamen, hanc rationem absque prioris sufficere.

(1) Eodem fere modo Chesius, *Interpr. Juris*, I. 50. num. 115. in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 303.*

L. X.

§. 2.

Ante litem contestatam] Melius haec sequerentur post illa mortuus est, & sic Basil. [*Tom. I. p. 371.*] (1).
Quia

Quia tales stipulationes propter rem ipsam darentur:]
Facit *L. ult. h. t.* & *L. ult. pr. tit. praec.*

Nam & defunctus si vellet omnia injuriarum actione
&c.] Amiffa, Ant. Fab. in Rat. ad h. l. (2).

Idem dicendum esse, & si is &c.] Al. est (3).

Si non post longum tempus decesserit, quia &c.] Haec
Triboniano adscribit Ant. Faber, *d. loc. (4).*

(1) Vid. Schulting: *in Enarr. h. t. §. 3.* Probat hoc
quoque Bav. Voorda, *laud. Diff. p. 53.*

(2) Probante Schultingio, *d. loc.* & Voorda, *loc. cit.* ubi
refutavit Bachovium, qui, Accursium secutus, hoc
interpretari mavult de *actione pacto remissa.*

(3) Hal. *dicendum est, si is &c.* omisso *et.* Forte legen-
dum *dicendum esset, si is &c.* & *et* pro mala gemi-
natione habendum.

(4) A quo non sine causa dissentire Bachovium, *ad Πρωτα*
Pand. p. 524. ait Schulting. *d. loc.* Vid. & Voorda,
loc. cit.

L. X I I.

Qui autem novo privilegio utitur,] Non *fori* (1), per
L. 7. 19. 34. de Judic. ratio in *L. 30. eod.* Sed v. c.
rescripti moratorii, vel alterius privilegii. Vid. Rittersh.
ad Novell. Part. IX. Cap. 10. num. 64.

(1) Ut putat Donell. *in Comm. Jur. Civ. XVII. 18:*
quem refutavit Bav. Voorda, *laud. Diff. p. 41. seq.*
qui omnino de hac Lege videndus.

§. 1.

Illud tenendum est, aestimationem (1) ejus &c.] Facit
L. 10. §. 1. h. t. (2).

(1) In *Pand. Flor. quod aestimationem — referendum*
est. Quam latinitatem nemini suspectam debere videri,
monet Voorda, *d. Diff. p. 47.* add. notata superius ad
L. 12. §. 1. de Senator.

(2) Add. Cujac. *ad Libb. Papinian. Quaestion.* ubi hanc
Legem accurate explicuit. — Ad *seq. L. 13.* quaedam

commentatus est idem Cujac. *ad Libb. Juliani Dig.*
& *ad L. 15. vid. Idem ad Libb. Papiniani Quaestio-
num.*

TITULUS XII.

DE FERIIS, ET DILATIONIBUS, ET DIVERSIS TEMPORIBUS.

De feriis (1)] Vid. Forner. *Rer. Quotid.* II. 21.
[in Thes. Otton. Tom. II. p. 181. seq.] Pollet. *Hist. For.*
Rom. I. 8. & 9. Cicer. *de Legib.* II. 12. Lucian.
Lexiph. p. 829. Senec. *de Tranquill. anim.* Cap. ult.
*Legum conditores festos instituerunt dies, ut ad hilarita-
tem homines publice cogerentur; tanquam necessarium labo-
ribus interponentes temperamentum.* Idem fit in omni opere
naturae, ut intermissione exigat. Plin. *Hist. Nat.* XVII.
23. De feriis, & dierum divisione Selden. *de Jur. Nat.*
& *Gent.* III. 17. seqq.

Et dilationibus] Cur conjungantur, vid. Cujac. *in Para-
titt. ad tit. Cod. de feriis.* Differunt ab ampliationibus,
comperendinationibus, & dierum diffisionibus. Pollet. *Hist.*
For. Rom. V. 2. Facit huc Juven. *Sat.* XVI. vs. 43. seqq.
quem citat (2).

Et diversis temporibus (3).] *Tempus*, quid. Arnob.
adv. Gentes, III. p. 117. Late de tempore Augustin. *Con-
fession.* XI. 14. seqq. Victorin. *in Ciceron. Rhetoric.*
p. 157.

(1) Graeci περί ἀπράκτων ἢ τοι σχολαζουσῶν ἡμερῶν. Non ta-
men omnes dies *nefasti* sunt *feriati*. Vid. Schulting.
in Enarr. h. t. §. 9. & Zepernick. *ad Siccum. de*
Judic. Centumv. II. 1. p. 124. De dierum *fastorum*,
nefastorumque institutione apud Romanos pluribus egit
van Vaassen, *ad Fastos Rom. sacros*, p. 19. seqq. qui
ibid.

ibid. p. 167. *seqq.* nonnulla quoque notat de diebus *stris*, eorumque institutione. *Feriae* unde dicantur, & de variis earum formis, vid. Schulting. *d. loc.* §. 1. *seq.* add. Pollet. *Hist. For. Rom.* I. 8. & quos plures citat Walch. *in not. ad Cellar. Comp. Antiq. Rom. Lib. 1. sect. 3.* *Nundinae* apud veteres Romanos feriatas an fastus dies, & quid deinde fuerint sub Imperatoribus disquirat D. J. van Lennep. *Exercit. Jur. Cap. 1.* Lugd. Batav. 1796.

(2) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 8. & Noodt. *ad h. t.* vi. *Sequitur, ut &c.*

(3) De hac inscriptionis parte nihil reperitur in Legibus sub hoc titulo collocatis. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 9. Hal. addit: & quibus causis feriae non impediuntur. Al. habent: & diversis temporibus earum, & ex quibus causis &c. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. I.

Ne quis messum vindemiarumque tempore &c.] Antiquissimae hae feriae. Vid. Jac. Gothofred. *ad L. 2. Cod. Theod. h. t.* [Tom. I. p. 141.] (1).

(1) De his feriis omnino videndus van Lennep. *loc. modo laud.* Cap. 2. Quaedam de iis etiam monuit Zepernick. *ad Siccum. d. loc.* p. 125. *seq.* Additur in Legge: quia occupati circa rem rusticam &c. De quorum verborum sententia vid. Noodt. *ad h. t.* vi. Quod atinet &c. Quam etiam vid. *ibid.* & vi. Fuit igitur &c. de *seq.* §. 1. & 2. Ceterum, ex loco Capitolini, *in Vit. M. Anton. Philos. Cap. 10.* colligitur, D. Marcum hac oratione dies feriatos CXXXV. reliquisse. Vid. Balduin. *loc. supra cit.* p. 832. & Potliet. *in not. ad h. l.*

L. II.

Cessantes, excusationes allegentur,] Cessantes excusationes allegent, ut &c. Freinshem. *ad Flor. II.* 17. num. 16. non recte (1).

Alimenta constituentur,] Vel de iis transigatur. Scip. Gentil. *de Aliment. Cap. 22.* [Oper. Tom. III. p. 392. seq.]

Ætates probentur,] Ut sic quis possit sua solus agere. Basilic. *ad L. 1. Cod. si min. se major. dixer.* [Tom. I. p. 673.] De hoc more & *L. ult. Cod. eod.*

Qui an heres existaturus sit,] Lege cui an heres &c. (2) & sic Basilic. [Tom. I. p. 373.] Flor. *Qui* (3).

Aut ut ad spectu atrox injuria aestimetur;] Stryk. *de Jure sensuum,* Diff. I. num. 30. (4).

(1) De varia hujus loci lectione vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Ut officii admonerentur cessantes,* &c. legit quoque Nic. Catharin. *Obs. I. 39. in Thes. Otton. Tom. I. p. 495.* eamque lectionem etiam probat Ant. Fab. *in Ration. ad h. l.* Praecedit in Lege: *eadem Oratione Divus Marcus &c.* Ubi Io. notari velim *tà effecit — Praetorem adiri.* Pari modo Ulpianus quoque loquitur in *L. 38. de dol. mal. Epistulam mitti — effecit.* Alia loca habet Brissou. *de V. S. voc. efficio, num. 2. add. Vetriv. II. 6. efficit ea coire.* Idem. verba *de aliis speciebus,* id est, causis, negotiis, litibus. Vid. Dion. Gothofred. *in not.* Quae autem illae species sint, docemur hac lege, item *L. 1. §. 2. & L. 3. h. t.* adde alias ex *L. 5. Cod. h. t.* Vid. Noodt. *ad h. t. vi. Fuit igitur &c.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 6.* Denique pro *diebus feriaticis,* ut Flor. scriptum est, Hal. habere *feriatis.* *Dies feriaticos* quoque occurrere in Capitularibus, ex Du Fresne, *in Glossar.* notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) Sic etiam Schulting. *in Enarr. h. t. §. 6.*

(3) Ita Taurellius edidit. Literas *c. & q* saepe confundi, docet Best. *de Rat. emend. Legg. Cap. 1. §. 3. num. 6. p. 13.* Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. 3. §. 4.* legit *quia* ope geminationis. Pro *existaturus* Hal. edidit *exstiturus.* Sed non opus: saepe enim ita Veteres. Sic *obstaturus* occurrit in *L. 134. pr. de verb. oblig. & praestaturus* in *d. L. 134. §. 2. & in L. 6. pr. de libertat. legat.* item apud Livium, IX. 24. 4. & Ciceron. *Epist. ad Divers. I. 8. §. 8.* ubi vid. Cortium; & XI. 9. §. 2.

§. 2. add. Scip. Gentil. *Parerg.* I. 33. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1306. Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor.* p. 387. Burman. *ad Quinct. Instit. Orat.* II. 11. p. 165. Oudendorp. *ad Frontin. Strategem.* II. 6. 10. Hieron. van Alphen, *Diff. de Favoleno Prisco Jcto*, Cap. 3. §. 5. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. III. Tom. I. p. 39. qui etiam alios citat.

- (4) De *seq. L. 3. §. 2* vid. Forner. *Ren. Quotid.* I. 6. in Thes. Otton. Tom. II. p. 133. *seq.* In praec. §. 1. τὸ *finiuntur* malam versionem esse verbi *τελοῦνται*, putat Jensius, in *Strictur. ad Pand.* p. 9. *seq.* Perperam. *Finiuntur*, id est, terminantur, finem accipiunt. In quo favor est *judiciorum liberalium*: cum alia judicia, si res urgeat, *inchoari* tantum possint litem contestando. *L. 1. §. ult. h. t.* Vid. Ant. Fab. in *Ration. ad h. l.*

L. I V.

Praesides provinciarum ex consuetudine cujusque loci &c.] L. 7. pr. de offic. Procons. & hoc utile. Pollet. *Hist. For. Rom.* I. 8. p. 87. (1). Facit huc Jac. Gothofred. *ad L. 2. Cod. Theod. h. t.* LL. Wisigoth. II. 11. — Etiam *sementinae* feriae olim *conceptivae*, non *statae* erant. Vid. Comm. ad Fest. voc. *sementinae*.

- (1) Add. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 3.* & van Lennep, *loc. laud. p. 14. seq.*

L. V.

Pridie Kalendas Januarias (1) *Magistratus neque jus dicere, sed nec sui potestatem facere, consueverunt* (2).] Vid. Jac. Gothofred. *ad L. 2. Cod. Theod. h. t.*

- (1) Vulg. *Januarii* male. Vid. Drakenborch. *ad Liv.* IV. 37. 3. Nec melius in Cod. Flor. recens manus emendavit *pridie Kalendis Januariis*. Vid. Brœnm. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Ceterum, quod hoc loco docet Ulpianus, sub Imperatoribus quidem ita Juris fuisse,

- fuisse, non vero Libera Republica, notat Burman. *ad Sueton. in Caesar. Cap. 76.*
- (2) Vulg. *consueverunt.* Vid. Brenem. *d. loc.* Sed non opus. *Consueverunt* occurrit etiam apud alios Scriptores Latinos, ut apud Sueton. *in August. Cap. 66. in fin. in Tiberia. Cap. 34. in fin. in Nerone. Cap. 12.* Sic quoque *adsueverat* dixit Livius, IV. 45. 4. ubi vid. Drakenborch.

L. VI

Idem Lib. LXXVII. *ad Edictum.*] Junge L. 36. *de recept. qui arbitr. recep.* (1).

- (1) Add. Noodt. *ad h. t. vi. At non ad vindemiam &c.* D'Arnaud. *Var. Conj. II. 20.* putat, priora Legis verba *si feriatis diebus fuerit judicatum* esse verba legitima; quae autem sequuntur, continere interpretationem Ulpiani. Hal. praefigit *quid*, & post vocem *judicatum* ponit signum interrogationis. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. VII

Idem Lib. I. *de Officiis Consulibus.*] Junge L. 99. *de verb. signif.* (1).

- (1) Vid. Schulting. *Thes. Contrav. Dec. 98. §. 1. & in Enarr. h. t. §. 8.* ubi quoque notat, appellatione *instrumentorum* hic etiam *testes* intelligi. Verbis *amplius quam semel non esse dandam* &c. in Cod. Flor. *ad non* non prorsus antiquae adscriptum esse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Habent tamen hanc particulam omnes, quas vidi, editiones, & eam quoque postulant seqq. Legis verba. De verbo *impertiri*, quod sequitur, vid. Schulting. *ad Paul. Sent. II. 26. not. 55. in Jurispr. Antej. p. 323.* Pro ut & *hic causa cognita* &c. in s Hal. habet *ut hic* &c. Vulg. *ut & huic* &c. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Sic et and. Flor. nonnunquam hoc pro *huic* scriptum est. notata superius ad L. 3. §. 4. *quod quisque Jur. in alt. stat. &c.*

L. VIII

L. VIII.

More Romano dies a media nocte incipit, &c.] Vid. Ant. Augustin. *Emendat.* IV. '13. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1544. seq.] Ferand. Adduens. *Explication.* I. 13. [in eod. Thes. Tom. II. p. 518.] (1). Senec. *Epist.* XII. *Dies tempus est viginti quatuor horarum.* Pollet. *Hist. For. Rom.* I. 9. p. 104.

(1) Vid. & Cujac. *Obs.* XV. 32. Plura de hac computatione diei civilis congeffit quoque D. Goth. *in not. ad h. l.* — *Minicium Natalem*, cui Trajanus rescriptisse dicitur in *seq. L. 9.*, eundem esse Ictum, cuius quaedam in Pand. sententiae exstant, docet Cujac. *Obs.* VII. 2. Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul.* Cap. 4. §. 1. num. 2. Heinecc. *Hist. Jur.* I. 4. §. 264. Bach. *Hist. Jur.* III. 1. sect. 6. §. 29. & in *Trajan.* p. 173. quo posteriore loco hoc Ulpiani Fragmentum exposuit. Aliter tamen, quam Bachius, verba ultima Legis *inter quae custodiarum quoque cognitionem esse* interpretatur Sam. Petit. *ad LL. Attic.* Lib. I. Tit. 1. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. III. p. 123. seq.

L. X.

In pecuniariis causis omnis dilatio &c.] Singulare, Nov. 115. Cap. 2. Rittersh. *ad Novell. Part.* IX. Cap. 14. num. 6. — *Al. causis omnibus &c.* (1).

In capitalibus &c.] In adulterio nulla. *L. 41. ad L. Jul. de adulter.* Paul. in *Sentent.* II. 26. in fin. add. de crimine *repetundarum*, & *ambitus* Plin. *Lib. V. Epist.* 20. & *Lib. VI. Ep.* 5. Pollet. *Histor. For. Rom.* IV. 9. p. 505. seq.

(1) Sic quoque Best. *de Rat. emend. Legg.* Cap. 1. §. 12. num. 4. p. 37.

TITULUS XIII.

DE EDENDO (1).

- (1) In Edicto Perpetuo hic titulus positus fuit ante titulum *de in jus vocando*. Vid. Noodt. *ad h. t. pr.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.* & *ad Paul. Sent. Lib. I. tit. de in jus voc. not. 1.* in *Jurispr. Antej.* p. 221. Otton. *in Praef. Tom. III. Thes. Jur.* p. 47.

Vid. Cujac. *Obs. X. 14. (1).*

- (1) Quaedam ad hanc materiam congeffit quoque Majanf. *Disp. XLIX. Tom. II. p. 207. seqq.* & Disputationem *de Differentiis jus inter antiquum, novum, & hodiernum circa actionis editionem, litis contestationem, & libelli emendationem, atque mutationem* conscripsit Janus Wilhelmus van Hoogstraten. Traject. ad Rhen. 1746.

L. I.

Qua quisque actione] Junge *L. 37. de oblig. & qd.* ubi verbum hoc explicat (1).

Agere volet,] Non enim Praetor, vel Judex ei hoc potest praescribere. Cicer. *pro Caecin. Cap. 3. (2).*

Eam edere debet:] Hoc Edicto supplevit Praetor XII. Tabb., quae etiam sine ea editione in jus vocari, & rapi mittebant. Vid. Jan. a Costa, *ad tit. X. de libell. oblat.* p. 375. (3). Apud Ciceron. *in Verrem. III. 28.* res deum indicabitur in judicio; sed id de Verre.

Ut proinde sciat reus &c.] Cui interdum tempus datum. Menard. *ad Ciceron. pro Rosc. Comed. Cap. 11.*

- (1) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* & Noodt. *ad h. t. vi. Jubeat igitur Praetor &c.*

(2)

(2) Add. Schulting. *d. loc.* §. 3.

(3) Add. Schulting. *d. loc.* §. 1. ubi tamen insigne exstat vitium scripturae: nam pro *quia non edita actione* **ACTOR venire in jus non cogitur** omnino legendum **REUS venire** &c. Ceterum, quando actio edi debuerit, varie a Viris Doctis definitum est. Sunt, qui putent, editionem actionis fieri demum debuisse in iure, uti van Hees, *Diff. de lis, quae antiq. ap. Rom. inter litig. ant. lit. cont. fieb. Cap. 3.* in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. I. p. 535. seqq.* quem sequitur etiam C. F. Gluck. in *Opusc. Jurid. Fasc. II. p. 317. seqq.* Alii existimant, non quidem ex LL. XII. Tabb., sed ex Edicto Praetoris, necesse habuisse actorem, reo actionem edere, antequam in jus iretur. Ita Bav. Voorda, *Diff. de Vadimonio*, in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 16. seq.* Adsentitur tamen Vir Clar. *ibid. p. 39. seq.* Noodtio, *ad h. t. pr.* statuenti, omissa licet editione actionis, reum tamen necesse habuisse in jus ire, sed potuisse tunc tempus ad deliberandum postulare. Alii credunt, & in jus vocationem, & editionem actionis eodem tempore esse factam, uti H. J. Arntzen. *Diff. ad L. 2. de in Jus voc. adj. ej. Miscellan. p. 251. seq.* Denique Marckart. *Interpr. rec. lect. I. 19. p. 122. seqq.* distinguit inter actionis editionem *judicialem*, & *extrajudicialem*, & hoc pacto litem hanc componere studet. Quod nec displicet Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 533.* Alios interpretes, qui de hac quaestione egerunt, ab iis, quos citavi, passim laudatos invenies.

§. 1.

Qui producat adversarium suum ad album, &c. (1)] Hinc lux Ciceroni, *Orat. II. in Catilin. Cap. 3.* ubi de obaeratis Catilinae satellitibus, *quibus ego, non modo si aciem exercitus nostri, verum etiam si edictum Praetoris ostendero, concident* (2). Etiam *ad album sedentes* occurrunt apud Senec. *Epist. XLVIII.*

Adversarium suum.] D. Goth. in not. „*Adversaria sua*, Alciatus &c.” Notatus a Cujacio, *Obs. VIII. 15.* & Duareno, *Disp. Annivers. I. 13. (3).*

- (1) De *albo* vid. citatos superius ad *L. 7. pr. de Furtis*. Pro *album* in alijs Libris male legi *alium*, notat Forner, *Rer. Quot. IV. 20. in Thes. Otton. Tom. II. p. 245.* Quod & jam ante eum monuit Pius Antonius Bartolinus, in Gruteri *Lampade, sive Facc Critica, Tom. I. p. 717.*
- (2) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 4. add. de h. §. Noodt. ad h. t. vl. Editio hic &c.*
- (3) Vid. & Leonin. *Emend. V. 8. num. 6. & Otton. in Praef. Tom. V. Thes. Jur. p. 13.* Alciato tamen adsentiri videtur Caldera, *Var. Lect. I. 7. in Thes. Meerman, Tom. III. p. 601.* Porro D'Arnaud. *Var. Conj. II. 19. p. 285.* locum hunc sic emendat: *qui producat adversaria suum modo album &c.* Sed eum refutavit van Hees, & Marckart. *loc. modo cit.* Denique pro verbis *quod dictaturus est* Cujac. *Obs. VIII. 15.* legit *ex quo editio acturus sit.* Sed non opus: *quod dictaturus est* dicitur pro *qua actione usurus est.* Vid. Noodt. *loc. modo cit.* & van Hees, *d. loc. p. 538.* Quod enim quis adversario *dictaturus est*, nihil aliud est, quam actio, qua in eum usurus est. Pothier. in *not. ad h. l.*

§. 2.

Editiones sine die & Consule fieri debent,] Fab. *Cod. h. t. Def. 2. (1).*

Quoniam accepta, & data non alias possunt apparere, nisi dies & Consul fuerit editus.] Chrysost. *περί Οζίου λόγος β. Tom. V. p. 137.* [ed. Eton. ed. de Montfaucon. *Tom. VI. p. 110.*] (2).

- (1) Additur: *ne quid excogitetur e die, & Consule, & praelato die fiat.* In *Cod. Flor.* inter *e* & *die* paulo recentius adscriptum fuisse *dito*, ut fiat *edito die*, eamque vulgatam lectionem esse, sed adeo suspectam Haloandro, ut verba haec *e die & Consule* omiserit, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Quid sit *praeferre diem*, docet Cujac. *Obs. III. 7.* quem sequitur Schulting. in *Enarr. h. t. §. 10.* Noodt. *ad h. t. vl. Haftenus &c. Marckart. Interpr. rec. lect. I. 2. p. 12.* Majans. *loc. supra cit. p. 226. seq.* Ali-

Aliter Idling. *Varior.* Cap. 13. Hal. habet; *aut pro-
lato die fiat.* *Prolato* mavult quoque Schroder. *Obs.*
II. 11. p. 158. *seq.* Denique Sam. Petitus, *ad LL.*
Attic. Lib. IV. Tit. 3. in *Jurispr. Rom. & Attic.*
Tom. III. p. 408. *seq.* pro *praelato die* legit *prae-lato*
die; haud dubie male.

(2) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 11.

§. 5.

Eis, qui ob aetatem, vel rusticitatem, &c.] Cujac.
Obs. X. 14. (1).

(1) A quo tamen dissentit Schulting. *q. loc.* §. 12. qui
rectius putat, non editis instrumentis, actorem iis dein-
de uti non posse. Edixerat enim Praetor, edenda esse
instrumenta, quibus quis in iudicio usus esset. Vid.
praec. §. 3. Proinde quae non edidit, iis uti quoque
non potest.

L. I I.

*Si legatum petatur, non jubet Praetor verba testamenti
edere: ideo fortasse, quia heredes &c. (1)]* Idem in aliis
casibus. Fab. *Cod. h. t. Def.* 10. add. *L.* 6. §. 2. & 9.
h. t.

(1) Vid. de hac ratione Cujac. *ad Libb. Paul. ad edictum*
in expl. h. l.

L. I V.

Argentariae mensae exercitores] De his, qui & *Trape-
zitae*, & *Danistae*, latissime Salmas. *de Foenore Trapezi-
tico.* In quibus differant a nostris *Lombardis*, Idem, *ibid.*
p. 514. *seq.* Quaedam Guil. Forner. *Select.* III. 8. [in
Thes. Otton. Tom. II. p. 91.] Sed nonnulla male (1).

Mensae] De hac Salmas. *de Usur. Cap.* XVII. p. 310.
seq. & *de Foen. Trapezit.* p. 527. (2).

Rationem, quae ad se pertinet,] Cuique excidisse putat
Muretus, legens, *rationem cuique, quae ad se pertinet,*
Obs.

Obs. Jur. Cap. 9. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 139.]
Potius supple ex *L. 9. §. 3. h. t.*

Edant adjecto die & Consule.] Supple ex *L. 6. §. 2. h. t.* add. Ranchin. *Edict. perpet. restit.* [in Thes. Meerman. Tom. III. p. 243.] (3).

(1) De *argentariis Veterum* duas Dissertationes erudite conscripsit Herm. Hubert, quae exstant in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. I. Alios citat Otto, in *Praef. Tom. V. Thes. Jur.* p. 13. circa fin. add. Cujac. in *Comm. ad L. 27. D. de pact.* Jo. Fred. Gronov. in *Lection. Plautin.* p. 37. seqq. Majans. loc. *supra cit.* p. 221. seqq.

(2) Add. Hubert, *laud. Diff.* p. 25. seqq.

(3) Eodem modo, quo Ranchinus, Edictum hoc restituit Noodt. *ad h. t.* vi, *Tertia exceptio est* &c. Quod Edictum pluribus exposuit Hubert. *d. loc.* p. 111. seqq. & Majans. *d. loc.* p. 225. seqq. qui quoque putat, vocem *cuique* hic deesse,

§. 1.

Aequum fuit, id quod mei causa confecit, &c.] Secus, si *alterius*. Idem in Notario. In *Sabaudia* tamen aliud obtinet. Fab. *Cod. h. t. Def. 3.*

Meum quodammodo instrumentum (1), mihi edi.] Add. *L. 10. §. 1. h. t.*

(1) Ejusmodi appositionibus & alibi usum esse Ulpianum, notat Jac. Voorda, *Interpr. & Emend.* L. 12. p. 37.

§. 2.

Sed recte (1) Sabinus respondit, tunc id admittendum, cum patri quaestum refert.] Nam si pater id permittat, posse filium sibi acquirere volunt. Vid. Carpzov. *Defin. Forens. Part. II. Const. 12. Def. 22.*

(1) Sic & alibi Ulpianus Sabini sententiam honorifice comprobatur. Vid. Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul.* Cap.

Cap. 8. §. 7. num. 2. Ceterum Majanſ. d. loc. p. 230. haec verba ita accipit, ut iis ſententia Labeonis a Sabino amplificetur.

§. 3.

Ac perinde in eum dandum eſt iudicium,] Dandum eſſe edit. Charond. (1).

(1) Immo Hal. & Vulg. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Charondas edidit *dandum eſt*.

§. 5.

Sed ibi quis compellitur edere, ubi argentariam exercuit:] L. 19. §. 2. L. 45. de iudic.

Hoc enim primum deliquit, quod alio instrumentum tranſtulit.] Modo dolo malo. Vid. Cyriac. Controv. 132. num. 1. ſeqq. & Controv. 133. latius.

Quod ſi in alio loco argentariam exercet, (1), alibi autem &c.] Tribonianum & hic accuſat Faber: male. Vid. Huber. in Eun. Rom. h.

(1) Hal. *exerceat*, & deinde *compellatur*. — De ſeq. L. 5. & L. 7. vid. Cujac. ad Lib. III. Paul. ad Edictum.

L. VI. (1).

(1) De horreis vid. citatos ſuperius ad L. 3. §. 2. de offic. Praef. Vigili. — De voce *deploratus* in §. 1. vid. Nerium, Analect. II. 16. in Theſ. Otton. Tom. II. p. 420. ſeq. Graeci vertunt *ἐπιδόρας*.

§. 3.

Nec ullam rationem nuda duntaxat ſolutione debiti incipere:] Facit huc Cicero, in Verrem. I. 14.

Sed & quod ſolvi conſtituit argentarius edere debet:] Eſt diverſum & ſolutione, & acceptione (1). Conſtituit eſſe

esse verbum Triboniani, & Ulpianum scripsisse *recepit*, putat Hotomann. *ad tit. de constit. pecun. num. ult.* Salmasius, *de Modo usur. Cap. 16. p. 722.* hoc quoque notat sine mentione Hotomanni, quod ipsi non insolens.

(1) Vid. Noodt. *ad h. t. vi. Deinde att. Praetor, &c.* Majanf. *loc. supra cit. p. 225.* Hubert. *d. Diff. p. 118.* Praeterea pro *ultra citra* Vulg. habet *ultra citraque*. Taurellius *τῶ citra* asteriscos adposuit. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang*, qui tamen monet, hoc supplementum adeo coaevum esse, ut ab eadem describentis manu profectum possit videri, aut saltem a coeva. Ipse quoque recte putat nihil mutandum; utrumque enim bene Latinum est. Vid. Oudendorp. *ad Sueton. in Caligul. Cap. 19.*

§. 5.

Pertinere autem videtur ad me ratio,] Id est, *negotiatione*, Caes. Costa, *Var. ambig. II. 4.* [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1212.] quod non placet (1).

Procuratori quoque meo edendam rationem, quam mecum habet,] Scil. argentarius. Male & hic Faber hoc *quam mecum habet* vult esse ab imperito interprete. Huber. *Eun. Rom. h.*

(1) Egit de hoc versiculo Hubert. *d. Diff. p. 116. seq.* In *seq. §. 9. in fin.* verbis *rationes perdidisse* probet Hal. inserit *se.* Possit hoc pronomen facile repeti ex ultima syllaba in *perdidisse*. Sed saepius illud omittitur. Vid. notata inferius ad *L. 35. de pact.* — In *§. ult.* pro *nisi ex causa* Hal. edidit *nisi causa cognita*. Ita habent Graeci. Vid. Leunclav. *Notat. II. 11.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1506.

L. VII.

§. 1.

Is autem, qui in hoc Edictum incidit, id praestat, quod
&c.]

&c.] *L. 12. si quis caut. in jud. sist. caus. fact. non obt. (1).*

(1) In fin. h. §. Flor. legitur: *locum actio non habebit, neque augmentum, neque diminutionem.* Quae verba varie emendantur ab Interpretibus. Ant. Fab. in *Rat. ad h. l.* τὸ *locum* expungit. Bachov. ad *Πρώτη Pand. p. 548.* corrigit: *locum haec actio habebit, neque ad augmentum &c.* D'Arnaud. *Var. Conj. II. 7.* pro *locum* legit *totum*, id est, prorsus. Aliter etiam Puttman. *Probl. de Caeca & illiberali sine arte critica Jurisprudencia, §. 1. in ej. Opusc. Syllog. p. 71,* qui pro *locum* reponit *eo cum.* Jac. Voorda, *Interpr. III. 8.* verba haec sic emendat: *locum actionem habere; & neque augmentum, neque diminutionem.* Jo. Canegiet. *Obs. Cap. 9. §. 3. p. 408.* neque ad augmentum. Eodem modo jam edidit Hal. nisi quod vocem *ad* bis inserit. Brenem. h. in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* nihil mutat, sed verba haec sic interpungit *locum actio non habebit: neque augmentum neque diminutionem, & subaudit habebit actio.* Omnino sanum hunc locum esse, putat quoque Guil. Nicol. van Zevenhoven, *Diss. de Dubia quarund. Legum lectione, Cap. 5. Lugd. Batav. 1740.* Denique J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 12. p. 102.* corrigit *locum in actione non habebit, neque augmentum, neque diminutio.*

L. I K.

Quaedam sunt personae, quas rationes nobis edere oportet: &c.] Add. Cyriac. Controv. 544. (1).

(1) Et Cujac. ad *Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Ceterum, quando locus sit huic actioni in factum, & quid ea petendum, recte docuit Voorda, *loc. modo cit.*

§. 1.

Sed si ei, antequam eas legatario traderet,] Td. legatario est a secunda manu in Cod. Flor. imperito damnatum. Padd. Pratej. in Jurispr. med. III. 24. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 570. ff. 12.]

Re-

Renunciatum (2) fuerit,] Basil. διαπραγμάτευ ἐδίδαντο
[Tom. I. p. 384.]

Item antequam eas tradat, tenebitur.] Abesse notatur
in edit. 1549. nec habent Basilic. (3).

*Quod si nihil dolo fecerit: causa cognita legatarius co-
gendus est edere.*] Nihil hic carpendum. Huber. in *Eun.*
Rom. h.

(1) In edit. Taurell. item Geb. & Spang. vox ea asteriscis
est inclusa.

(2) Hal. & Vulg. *denunciatum*. Vid. Brenem. *h.* in
Corp. Jur. Geb. & Spang.

(3) Absunt etiam apud Haloandruith, sed in Cod. Flot. ex-
stant, putem errore Librariorum. Forte primum Li-
brarius verba *antequam eas tradat, tenebitur* ex prae-
cedentibus errore iterum scripserat, deinde alius, sensus
supplendi causa, *item* addidit, forte ex ultimis literis
vocis praecedentis *fecerit*.

§. 2.

Nummularios quoque &c.] De *Nummulariis* quaedam
Salmas. *de Usur. Cap. XVII. p. 497. seqq.* (1).

(1) Et *de Foenor. Trapezit. p. 547.* Qui *nummularios*
fuisse putat minores argentarios, vel argentariorum mini-
stros. Eodem modo Cujac. *Obs. X. 14.* & Schulting.
in *Enarr. h. t. §. 15.* Vid. & Hubert. *Diss. laud.*
p. 14. seqq. & Majans. *Disp. XLIX. num. 23. seq.*
Aliter Westenberg, *de Caus. Obligat. Diss. V. Cap. 4.*
§. 5. & 6.

L. X.

§. 1.

Neque alios ullos ab similes eis &c.] Secus in *similibus*.
L. 9. §. 2. *h. t.* Male haec suspecta Ant. Fabrō. Vid.
Huber. in *Eun. Rom. h.*

Quia officium eorum &c.] De quo latē Salmas. *de Usur.*
Cap. XVII. & de Foen. Trapezit. p. 547. seqq. (1).

(1)

- (1) Add. Schulting. *d. loc.* & Hubert. *d. Diff.* p. 30. *seqq.* — In *seq.* §. 2. pro *nam ratio, ni inspiciatur, &c.* Schroder. *Obs.* II. 11. p. 159. legi vult *nam ratio, ni ita inspiciatur, &c.* Sed non necesse, cum *ita, hoc modo, &c.* saepe subaudiendum relinquatur. Vid. van Dorp, *Obs.* Cap. 5. p. 38. Neque adeo etiam opus, inferi verba *a capite*, quae Hal. habet, & Vulg. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Aut pro *inspiciatur* legere *incipiatur*, quod Hal. in margine notavit.

§. 3.

Poterit & tunc probare: & si non probabit, aut probantem Judex non curabit, &c.] Potuit, vel poterat & tunc &c. probavit, aut — curavit, ita legendum cum Bachovio, ad Πρωτα Pand. p. 554. Sic edit. 1548. & 1552. (1). Fieri enim potest, ut nunc rationes, &c.] Collige, aliquando de re judicata iterum judicari. Vid. ad L. 60. de cond. indeb. (2).

- (1) Sic etiam Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 18. & Pothier. in *not. ad h. l.* qui meretur de hac Lege consuli.

- (2) Add. Schulting. *loc. modo cit.* — Ad *seq. L. 12.* vid. Hubert. *laud. Diff.* p. 34. *seqq.*

TITULUS XIV.

DE PACTIS.

De pactis hic agitur *liberatoriis*; & hoc Edictum praecessit titulum *de in jus vocando*: facit *inscript. LL. 1. 2. 4. & seqq. h. t. junct. L. 1. & seqq. de in jus voc.* (1).

- (1) Vid. Schulting. in *Enarr. tit. de edendo*, §. 1. & Noodt. *ad h. t. & de Pact. & transact. Cap. 1. & 6.* Singulas hujus tituli Leges exposuit Cujacius, *Tom. I.* *Oper.*

Oper. prior. Tom. I. p. 934. seqq. & Hotoman. Oper. Tom. II.

L. I.

Hujus Edicti aequitas naturalis est,] Ac celebratur a Baldo variis locis. Cyriac. *Controv.* 129. num. 14. *seqq.* (1).

Quae inter eos placuerunt,] Leonin. *Emend.* I. 16. *inter homines*: non recte. Est mutatio sermonis, qualis non infrequens. Noodt. *de Rad. & transact.* Cap. 1. (2). Bynkersh. *Obs.* VIII. 9. *inter reos* (3).

(1) Vid. etiam Noodt. *d. loc.* Cap. 1.

(2) Add. Jac. Voorda, *Interpr. & Emend.* III. 9. Marc-
kart. *Interpr. rec. lect.* II. 6. p. 207. *seq.* Puttman.
Probabil. II. 4. p. 34. J. B. Koehler. *Interpr. &*
Emend. I. 4. Inepte adeo Jenius, *in Strictur. ad*
Pand. p. 10. conjicit, τὸ *humanae* malam versionem
esse verborum τῶν ἀνθρώπων.

(3) Sic etiam Hoffman. *Melet. ad Pand. Diff.* III. §. 4.
& Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom.*
Libb. Tom. I. p. 187. Gronovius, *ad Grotium, de*
Jur. Bell. ac Pac. II. 11. §. 1. num. 4. *inter quos.*
Sed nulla emendatione opus.

§. 1.

Pañum autem a pñitione dicitur:] Etymologia a causa.
Noodt. *d. loc.* Cap. 2. Nerius, *Analeñ.* II. 28. [in
Thes. Otton. *Tom. II. p. 464]* D. Goth. *in not.* „Al.
a pago &c.” Menag. *Amoen. Jur. Civ.* Cap. 39. p.
316. (1). De pacto & placito quaedam Isidorus, *Origin.*
V. 24. inepte.

(1) Vid. & Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 1. Schroder.
Obs. II. 12. p. 159. *seq.* Wachendorff. *Diff. de*
Pactis nudis, p. 385. *seq.*

§. 2.

In idem placitum consensus.] Al. *et consensus*, & sic Graeci. [Tom. I. p. 719. *εἰς ταὐτὸν ἀπόθεν καὶ συναλ-
γῆς.*] (1).

- (1) Sic etiam legit Noodt. *d. loc. Cap. 2.* Vid. & Charond. *Verifim.* I. 4. in Thes. Otton. Tom. I. p. 690. Immo in Pand. Flor. *et* additum, sed recenti manu, & inepte, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Tò *et* rejicit quoque Nerius, *Analec.* II. 9. in Thes. Otton. Tom. II. p. 404. Mihi parum interesse videtur, utram lectionem sequaris. In qua opinione stetisse quoque videtur Schultingius. Vid. *ej. Enarr. h. t. §. 1.* & sic etiam Vinnius, *de Pactis, Cap. 1.* In aliis Libris legi *placitus consensus*, refert de Retes, *Opusc. Lib. II. Sect. IV. Cap. 1.* in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 157. Duorum pluriumve consensum pactum dici, ut distinguatur a pollicitatione, monet quoque Schroder. *Obs. II. 12. p. 160. seq.*

§. 3.

Conventionis verbum generale est,] *Et pacti.* Vim. *de Pact. Cap. 1. (1).*

Id est, in unam sententiam decurrunt.] Sic *συνδραμεῖν* Zosim. *Histor. IV. 38. add. L. 8. Cod. de rescind. vend. (2).*

- (1) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.* & Noodt. *loc. modo cit.* qui Ulpianum sic intelligit, quasi dixisset *conventionis verbum etiam generale est*, &c. Alii aliter. Vid. Cujac. *ad h. l. & ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. L. 2. h. t.* Merill. *Var. ex Cujac. I. 7.* Bachov. *ad Tréutl. Vol. I. Disp. VI. Th. 1. Lit. a. p. 212. seq.* Wissenb. *in Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. IX. Thes. 1.*

- (2) Vid. Scip. Gentil. *Orig. ad Pand.* in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1382. Esse hanc *ροῦ convenire* notationem magis grammaticam, quam juridicam, dicit Bynkersh. *ad L. lecta. Cap. 8.* Sequentia verba *nullum esse contractum, nullam obligationem.* Caes. Costa, *Var. am-
big.*

big. Jur. III. 22. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1261. ita accipit, quasi scriptum esset *nullum obligatorium contractum*. Sed an itaque ullus contractus est, qui non est obligatorius? Pro verbis *nisi habeat consensum* Grotius, in *Flor. Spars. ad h. l.* legit *nisi habeat conventum*.

L. II.

Labeo ait, convenire posse, vel re, vel per epistolam (1), vel per nuntium; inter absentes &c.] Nic. Catharin. Obs. Cap. 43. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 495.] legit: vel re inter praesentes, vel per epistolam, vel per nuntium inter absentes, quasi ex Basilicis: non bene. Distinctionem post vocem nuntium delet Noodt. de Pact. & transact. Cap. 2. (2).

Vel re,] Quod est aliud, quam tacite (3).

(1) *Flor. epistolam.* Vid. notata superius ad *L. unic. §. 4. de offic. Quaestor.*

(2) Hoc etiam probat Schroder. *Obs. II. 12. p. 161. & Glück. Ausführl. erläut. der Pand. nach Heltfeld, hoc tit. p. 88.* Vulgatam lectionem contra Catharinum defendit quoque Marekart. *Prob. rec. lect. Part. II. p. 80. seq.*

(3) *Re, id est, inter praesentes.* Sic Cujac. *loc. citt.* item Noodt., Schroder., Glück. *loc. citt.* Quae interpretatio confirmatur auctoritate Graecorum, qui locum hunc ita vertunt: *συμφωνεῖ τις καὶ παρὼν, καὶ ἀπὼν δι' ἐπιστολῆς κ. τ. λ.* Aliter Bachov. *ad Prōta Pand. p. 594. & Pard. Pratej. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 470.* Forte etiam, ut mihi indicavit Cl. van der Keesel, *re* explicari posset *facto*, ut in *L. 4. pr. pro socio*, & hoc intelligi de conventionem tacita, in qua consensus *facto* declaratur. Verba autem sequentia *sed etiam tacite consensu convenire intelligitur* accipi possent de tali conventionem, quae adeste intelligitur Legis dispositione: quo sensu vox *tacita* etiam alibi occurrit, veluti in *Inscript. tit. in quib. caus. pign. vel hyp. tacite contrah.* Ad qualem conventionem pleraque exempla, quae in *hoc & seq. L. 4.* subjiciuntur, proprie

prie pertinent. Verum quidem est, Jctum tunc omitte-
re pacta expressis verbis inita *inter praesentes*. Sed
eorum forte non meminit, quod, sic conveniri posse,
res esset nimis nota.

§. 1.

*Et ideo, si debitori meo reddiderim cautionem,] Quae
datur in signum obligationis.*

*Videtur inter nos convenisse, ne peterem: &c.] D.
Goth. in not. „ Praesumptione quadam. L. 24. de pro-
bat. ” Non omnino. Vid. L. 14. Cod. de solution. (1). —
Martial. Lib. VIII. Epigr. 37. Ambros. de Offic. I. 32.
Augustin. de Temp. Serm. 120. quos citat Alteserra, de
Fictionib. Jur. III. 9. add. Martial. Lib. IX. Epigr.
105. (2).*

(1) Add. Noodt. d. loc. Cap. 2. & Vinn. de Pact. Cap.
12. num. 10. seqq. Minus bene hic Wissenb. in
Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. IX. Thes. 14.

(2) Quem locum Martialis citavit quoque Schulting. in
Enarr. h. t. §. 12. sed vitiose.

L. III.

*Nisi specialiter contrarium actum esse probetur.] Schol.
Basilic. [Tom. I. p. 751.] Φησὶ γὰρ ὁ κανὼν, ὁ πρᾶγμα
ἀναδούς τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνοχῆς ἀπολύει τὸν λαμβάνοντα.
Verbum specialiter frustra suspectum Fabro. Vid. Huber.
in Eun. Rom. h. (1).*

(1) Vid. & Marckart. Interpr. rec. lect. I. 4. §. 1. p. 18.
seq. Praeterea notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb.
& Spang. post *dubium non est* in Cod. Flor. legi *jure*,
sed cum ibi sensum non habeat, verbum hoc ab omni-
bus descriptoribus, & Editoribus, ipso etiam Taurellio,
prorsus praetermissum esse. Ipsi autem Brenemann
probabile videtur, vocem illam a Librario prius omissam
esse, deinde alieno loco positam, adeoque sic legendum
conjecit: *debitum jure peti posse, dubium non est.*

L. I V.

Item, quia conventiones etiam tacite valent, placet in urbanis &c.] Forte ex more simili, at L. 61. §. 8. de furt. (1). Noodt. de Pact. & transact. Cap. 2. putat e rescripto natum. Sed vid. L. ult. Cod. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr. Esse pactionem praesumptam, & a Lege subintellectam, vult Faber, de Errorib. Pragmat. Dec. LX. error. 9.

Invecta illata] Quae quomodo differant, non bene exponit Glossa Basilic. [Tom. I. p. 751.] (2).

(1) Conf. Schulting. Thes. Controv. Dec. 76. Th. 9. add. Cujac. ad Libb. Paul. ad edict. in expl. h. l. qui verba *quia conventiones etiam tacite valent* e Glossa esse putat.

(2) Similiter verba *etiamsi nihil nominatim convenerit* non recte verterunt Graeci. Vid. Nic. Catharin. Obs. & Conj. III. 26. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 787. — De seq. §. 2. agit Noodt. loc. cit.

§. 3.

Ex facto etiam consultus cum convenisset, &c.] In continenti. L. 40. de reb. cred. (1). Facit L. 2. §. 6. de dol. mal. & met. exc.

(1) Add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 9. & sic etiam Noodt. d. loc. Cap. 12. Aliter Bynkersh. Diff. de Pact. contractib. str. jur. in contin. adj. Cap. 4. Sed vid. Schroder. Obs. II. 12. p. 161. seqq. Post verbum *consultus* subaudiendum *Julianus respondet*, notat J. B. Koehler. Interpr. & Emend. I. 5. p. 32. ubi & alia similia exempla attulit. Vid. & Bynkersh. d. loc. Hal. habet *consulto*, deleta distinctione post *et placet*. In fine Legis atque si dici pro *perinde atque si* observat Pithoeus, in Adversar. in Thes. Meerman. Tom. I. p. 356. ubi & alia loca habet, in quibus *perinde* subaudiendum.

L. V.

Conventionum autem tres sunt species: &c.] Vid. Jac. Go-

Gothofred. *Animadv. Jur. Cap. 2.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 270. seq.] Leonin. *Emend. II. 6.* Carpit Caesar Costa, *Var. ambig. Jur. III. 4.* [in eod. Thes. Tom. IV. p. 1239.] (1).

Aut ex privata:] Videtur subintelligi *caussa*: sicque sunt alia *legitima pacta*, de quibus *seq. Lege.* Raevard. *Var. IV. 1. legit aut ex privata, aut legitima*, delens τὸ *privata* secundo loco positum (2), & τὰ *aut Juris Gentium* (3). Male. Vid. Stek. *Vindic. LL. anticrit. Cap. 2.* [in Thes. Otton. Tom. I. p. 510.]

Publica conventio est, quae fit per pacem quotiens inter se (4) *Duces belli quaedam paciscuntur.*] Vid. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 7.* (5). *Quae fit per pacem* non habent Graeci (6). Hal. *legit per Principem* (7), & Vinn. *de Pactis, Cap. 2. num. 1.* Cujacius, *ad h. l. per* explicat *propter*, ut *L. 4. §. 1. de hered. instit.* & hoc tantum exempli *caussa* poni, dicit Grotius, *de Jur. Bell. ac Pac. II. 15. §. 1.*

(1) Vid. & Schroder. *Obs. II. 12. p. 164. seqq.* qui etiam alios citat. add. Barbeirac. *Adnot. Gallic. ad Grotium, de Jur. Bell. ac Pac. III. 22. §. 1.* & Wachendorff. *Diss. de Pact. nudis, p. 398. seqq.* Τὸ *tres* defendit etiam Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 7.* Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 63. seq.* Sed pro *tres* legendum *Ilae*, id est, *duae*, putat J. B. Koehler. *d. loc. II. 9. §. 4. p. 68.*

(2) Cui verbo Taurellius asteriscos adposuit, & recentioris notae illud esse videri, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(3) Verba *aut ex privata* rejicit Nic. Catharin. *Obs. & Conj. III. 30.* in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 788. qui sic legit: *Conventionum tres sunt species, aut enim ex publica causa fiunt, aut legitima, aut Juris Gentium.*

(4) Etiam τὴν *se* asteriscos adposuit Taurellius, forte, quoniam sequens verbum *paciscuntur* passive accipi poterat, ut plura in Pand. Vid. Brenem. *d. l.*

- (5) Egit de his verbis etiam Freher, *Parerg.* II. 8. in Thes. Otton. Tom. I. p. 915.
- (6) Immo habent, licet verba haec paulo aliter verterint, hoc modo: ὡς ὅταν οἱ στρατηγοὶ πρὸς ἀλλήλους περὶ εἰρήνης συμφωνήσουσιν. Tom. I. p. 720.
- (7) Hal. legit *per Principem, aut quoties &c.* Vid. Brenem, *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed illa lectio Haloandrina *per Principem* displicet Noodtio, & Schultingio, *dd. locc.* Wachendorff. *Diff. laud.* p. 401. *seq.* unum tantum conventionis publicae exemplum hic adferri putat. J. B. Koehler. *loc. cit.* p. 67. legit: *quae fit per pacem, quotiens inter se Duces belli paciscuntur*, vel *quae fit per pacem, aut quotiens inter se Duces belli quaedam paciscuntur*. Mihi videntur duo exempla pacti publici hic ab Ulpiano allata, alterum in verbis *quae fit per pacem*, alterum in verbis *quotiens inter se Duces belli &c.* Neque propterea necesse, ut vculam *aut* inferamus: ubi enim verba conjuncta non sunt, ut hic, pro disjunctis sunt habenda. *L. 110. §. 3. de reg. Jur.* *Per pacem* vero interpretor *propter pacem*, seu *occasione pacis*, quam vim praepositionem *per* etiam alibi habere, docet Burman. *ad Quinct. Declam. XIX. Cap. 8.* add, citatos superius ad *L. 14. de Offic. Praesid. not. 6.*

L. V I.

PAULUS *Lib. III. ad Edictum.*] Junge *L. 7. §. 1. de nautic. foenor.*

Legitima conventio est, &c.] Ulpianus in verbis Legis praec. videtur magis respexisse ad *nexum, dotis dictionem, stipulationem*, & similia. Noodt. *de Pact. & transact.* Cap. 8. (1).

Lege aliqua] Idem de *Edicto*, quod & *Lex* dicitur, *L. 1. §. 2. unde cognat.* (2). D. Goth. *in not.* „Unde haec conventio dicitur ἐξ ἰδικοῦ νόμου, id est, *a privata Lege esse.*” Melius *ex speciali Lege* vertitur in Basilic. add, Vinn, *de Pact. Cap. 4.*

- (1) Add. Schulting, *in Enarr. h. t. §. 2.* Proinde *legitima conventio* longe alio sensu hic sumitur a Paulo, quam ab Ulpiano in *praec. L. 5.* neque adeo duo haec

Frag.

Fragmenta a Compilatoribus Pand. bene conjuncta sunt. Jam tempore Pauli pacta fuisse legitima, quae actionem producerent, contra Fabrum, in *Ration, ad h. l.* docet Vinnius, *de Pactis, Cap. 4. num. 2. & 3.*

- (2) Vid. Noodt. *d. loc. Cap. 13, & add. Cujac. ad Libb. Paul, ad edict, in expl. h. l.*

L. VII. (1),

- (1) De hujus Legis *pr. §. 1, & 2.* egit Noodt. *loc. cit. Cap. 9. & Wachendorff. Diff. de Pact. nud. p. 491. seqq. Lektionem cursoriam ad hanc Legem scripsit Waechtlerus, de qua vid. Trotz, in Praef. ad Waechtl. Opusc. p. 59. seq.*

§. 2,

Sed & si in alium contractum res non transeat, subsit tamen causa:] Facit *L. 8. de praescr. verb.* D. Goth. in not. „Id est, *dedi ut dares, aut faceres.*” & sic Scholiast. Basilic. [Tom. I. p. 752.] (1).

Eleganter Aristo Celso respondit, &c.] Ergo non ab initio hoc constitit. Jan. a Costa, *ad §. 28. Inst. de action. (2).*

Julianus scribit, in factum actionem a Praetore dandam:] Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 9.* legit *ex facto*, vel *in facto*, id est, pro circumstantiis dandam actionem, modo *in factum civilem*, modo *de dolo*. Dein lectionem vulgatam retinens hanc quoque sic explicat, & putat, Ulpianum alibi, nempe *L. 15. de praescript. verb.* Juliani opinionem non improbare (3).

- (1) *Causa* itaque hic est *datio*, vel *factum*. Sic Schulting. in *Enarr. h. l. §. 2. circa fin.* & Wachendorff. *loc. modo cit.* Sed vocem *caussa* latiore sensu accipit Noodt. *d. loc. & Gluck. Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc. tit. p. 220. not. 70.*

- (2) Sequitur in Lege: *Et ideo puto, recte Julianum a Mauriciano reprehensum &c.* Unde colligitur, Mauricianum in Juliani Digesta notas scripsisse. Vid. &

- L. 25. §. 1. de usufr. & M. Tydeman. Diff. de Ulpio Marcello, Cap. 3. §. 10. in not. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 88.*
- (3) Aliorum de hoc loco sententias recenset Wachendorff, *d. Diff. p. 500. seqq*

§. 3.

Si ob maleficium, ne fiat &c.] Hal. si ut maleficium fiat: male. Vid. Augustin. Emend. I. 2, [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1433.] Noodt. d. loc. Cap. 9. in fin. (1).

- (1) Add. Marckart. *Interpr. rec. lect. I. 24. p. 159. seqq.* & Theod. Jo. Alexand. Pagenstecher. *Specim. de Violentis emendat. in Jur. Civ. non admittendis, Cap. 3. p. 85. Harderv. 1776.*

§. 4.

Sed cum nulla subest causa propter conventionem, &c.] Praeter conventionem, Joh. Fred. Gronovius, Epist. ad Nic. Heins. 70. [Tom. III. Syllog. Epistol. Burmanni, p. 76. seq.] (1).

- (1) *Praeter* edidit quoque Hal. & legi vult Ant. Fab. in *Rat. ad h. l.* & alii. Saepe hae voces confunduntur. Vid. Interpp. *ad Liv. IV. 61. 10.* Sed in edit. in 4to. ad vocem *propter* Schultingius adscripsit: „Sed tunc [si scil. tō *propter* retineas.] comma ante *propter* ponendum, & post *conventionem* delendum. Vinn. *de Pact. Cap. 5. num. 15.* & sic Taurell. & Charond.” Et sic quoque Noodt. *d. loc. Cap. 10.* Wachendorff. *d. Diff. p. 393.* Schroder. *Obs. II. 12. p. 170. seq.* Pothier. *in not. ad h. l.* Praeterea ad seqq. verba *igitur nuda pactio* obligationem *non parit* *ibid.* Schultingius notavit: „stricte sumtam, mixtam scil., definitam in *pr. h. l.*” add. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 3.*

§. 5.

§. 5. (1).

Sed hoc sic accipiendum est, ut si quidem ex continenti pacta subsecuta sunt, &c.] Ergo & statim postea facta esse sufficit (2). add. *L. 3. Cod. de Ædil. act.* Simile *L. 25. §. 4. de acq. vel omitt. hered. junct. L. 9. §. 5. de auct. & cons. tut.* Nec hoc negatur vñ. *Idem Marcellus &c.* Sed ibi tantum ponitur exemplum, idque indubitabile, ut similiter *L. 9. pr. de minorib. L. 8. pr. de vulg. & pup. subst.* add. *Vinn. de Pactis, Cap. 9.*

Ut puta post divortium convenit, ne tempore statuto dilationis &c.] Vid. *Schol. Basilic. Tom. I. p. 758.* Divortium contractum esse ex *L. 42. de judic.* vult Cujac. h. sane est ejus loco: considera exemplum sequens. Verba *tempore statuto* non opus Triboniano adscribi. *Bynkersh. Obs. VII. 19.*

Hoc non valebit &c.] Exceptio enim mariti est juris & legitima, quae non potest tolli pacto ex intervallo adjecto. *Duaren. h. Vinn. de Pact. Cap. 9. num. 3.*

Et si in tutelae actione convenit, &c.] Tutela jam finita (3). Graeci, ἐπὶ τῆς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων κινουμένης ἀγωγῆς. [*Tom. I. p. 721.*]

Ea enim pacta insunt, quae legem contractui dant:] *Rad. Forner. Rer. Quotid. V. 14. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 267.] (4).*

Id est, quae in ingressu &c.] Id est pro veluti (5).

Idem responsum scio a Papiniano,] L. 72. de contrah. emt.

Extra naturam contractus] Id est, extra substantiam, *Cujac. Obs. II. 15. add. L. 72. de contr. emt. & Vinn. de Pact. Cap. 9. §. 4. seqq. (6).*

Sed ex parte rei locum habebit pactum: &c.] Facit. L. 72. de contrah. emt.

(1) Declarationem ad h. §. edidisse Julianum Aurelium, notat Clar. Saxius, in *Onomast. Literar. Part. III. p. 192.*

- p. 192. Quod Aurelii Opusculum in Bibliotheca Juridica Lipeniana, ejusque Supplementis, frustra quaesivi.
- (2) Praeter Vinnium, *loc. cit.* idem etiam docuere de Retes, *Opusc. Lib. II. sect. 4.* in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 158. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 11.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 5.* Bynkersh. *Diff. de Pact. str. jur. contract. adject. Cap. 1.* alique. Dissentit tamen Donell. *in Comm. ad L. 13. Cod. h. t.* quem sequitur Wissenbach. *in Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. IX. Th. 33.* & Wachendorff. *d. Diff. p. 510.* quorum sententiam praeferre quoque videtur Gluck. *loc. supra cit. p. 260.* De ipsa locutione *ex continenti* vid. & Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor. p. 389.* Sequitur in Lege: *ex intervallo, non inerunt.* Hal. *si ex intervallo*, &c. Immo particulam *si* in ipso Cod. Flor. adscriptam esse, sed recentius, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Addens *rd si* facile excidere potuisse ob praecedens verbum *infint.*
- (3) Vid. Cujac. *ad h. l.* & Noodt. *d. loc.*
- (4) Add. quae notavit Schulting. *ad L. 23. de reg. Jur.*
- (5) Add. Noodt. *d. loc.* Plura de hoc usu verborum *id est* notarunt Curtius, *Εἰκασιν*, I. 23. in Thes. Otton. Tom. V. p. 114. *seq.* Mercer. *Opinion. I. 16.* in eod. Thes. Tom. II. p. 1580. *seq.* Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor. p. 273.* Van der Waay, *Diff. ad L. 26. de oper. libertor. Cap. 2. §. 9.* in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 255. *seqq.* H. Cannegiet. *Obs. I. 8. p. 45.* & *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom. p. 73.*
- (6) Add. Noodt. *d. Cap. 11.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 7. seq.*

§. 6.

[*Adeo autem bonae fidei judiciis exceptiones &c.*] De hoc §. vid. Hyber. *in Eun. Rom. h.* Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 11.* Facit. *L. 43. h. t. L. 3. de rescind. vend. L. 72. de contrah. emt.*

[*Exceptiones*] D. Goth. *in not.* „Al. *passiones*. &c. Possis legere *haec passiones*, id est, nudae postea factae, & ad-

additae." Id, quod mihi non displicet: exceptiones alioquin insunt semper, atque ita nihil causae, cur addatur *quae ex eodem sunt contractu*. (1) Sed excipi hoc sensu (2) apud Paul. in Sent. IV. 12. §. 2. L. 43. h. t.

Quae ex eodem sunt contractu,] D. Goth. in not. „ Puta quae super pretio interponuntur, vel alia re simili. Duaren. h. ” Merill. Obs. VII. 38. ubi recedit ab eo, quod statuerat, Obs. III. 21. Basilic. κατὰ φύσιν τοῦ συναλλάγματος. [Tom. I. p. 721.] (3).

Ut quodammodo quasi renovatus contractus videatur?] Non opus dici *renovantem*: hoc rectum. Bachov. Adv. Fabr. Dec. 97. error. 1.

Quod non insubtiliter dici potest.] Sed insubtiliter Zoesius, ad h. t. num. 16. dicit, hoc pactum non tenere.

Quasi repetita partis emtione.] Parte emtionis, Bykersh. Obs. V. 25. num. ult. (4).

Sed cum duo heredes emtori &c.] Faber, de Errorib. Pragm. Dec. 97. error. 4. quem in multis refellit Bachovius.

(1) Quae in nota sequuntur recentiore manu a Schultingio addita sunt.

(2) Nempe pro *pacisci*. Vid. Schulting. ad loc. Paul. cit. not. 6. Neque adeo ulla emendatione opus. add. praeter Noodtium, loc. cit. Raevard. Varior. II. 13. Averan. Interpr. Jur. I. 14. num. 15. seqq. Marc-kart. Interpr. rec. lect. I. 3. §. 1. p. 13. seqq.

(3) Sequitur in Lege: *Et haec ita Pomponius Libro sexto ad Edictum scribit*. Ad quae verba Gebauer. simpliciter notat, Taurellium in Adnotat. suis agnoscere quidem, haec verba ita exstare in Cod. Flor., sed Pomponium tantum *ad Sabinum & Plautium*, non vero *ad Edictum* scripsisse. Miror, non addidisse Gebauerum, hac in re Taurellium falli, ut docuit Wieling. ad Ind. Alphabeth. § Ctor. in Jurispr. restit. p. xc.

(4) Eodem modo in L. 115. de V. S. dicitur *juris proprietate pro jure proprietatis*. Vid. H. Cannegiet. Obs. IV. 7. p. 398. item *damni culpam pro damnum culpa* in L. 45. §. 4. ad L. Aquil. ut ad eam Legem no-

notavit etiam Schultingius. Alia exempla habet Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 8. p. 34. seqq.* & Schulting. *ad Quinct. Declam. XII. p. 259. edit. Burman.* Vulgatam tamen lectionem *partis emtione* tuetur J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 5. §. 3. p. 31. seq.* quem laudat, & sequitur Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 262.* Praeterea idem Koehler. *d. loc.* quoque vult cum Bynkershoekio vocem *ait* sequentis §. geminare, ut in fine *h. §.* legatur, *utrumque itaque recte placet, & quod Julianus, & quod Pomponius ait.* Eodem modo Bondam. *Animadv. critic. ad loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 15. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 234.* Sed verbum *ait*, aut simile saepe relinquitur subaudiendum. Vid. notata superius ad *L. 8. §. 1. qui satisd. cog.* Notat etiam Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. admodum singulare esse, quod hic in membrana Etrusca post vocem Pomponius punctum coævum reperiatur absque spatio, quasi Librarius sollicitè cavere voluisset, ne legatur Pomponius ait. Praetor &c.*

§. 7.

Ait Praetor: pacta conventa, quae neque dolo malo, neque adversus Leges, &c.] Idem ex sententia Praetoris de jure alio. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 19.* — Paulo aliter edixisse se, dicit Cicero, *ad Attic. VI. 1.*

Pacta conventa,] Salmas. *de Modo Usurar. Cap. 12. p. 512.* pactum conventum de scripto accipit: male (1).

Quae neque dolo malo,] Cicero, *de Offic. III. 24. nec vi, nec dolo malo* (2).

Neque adversus Leges,] *L. 7. §. 3. h. t.*

Edicta Principum,] *Decreta* addunt alii (3).

Neque quo fraus cui eorum fiat,] *L. 30. de Legibus.*

(1) *Pacta conventa* Praetorem intelligere *pacta nuda*, quibus convenit *ne petatur*, docet Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1. & 3. & ad Paul. Sent. I. 1. not. 2. in fin. in Jurispr. Antej. p. 218.* Eodem modo Noodt. *de*

de Pact. & transact. Cap. 2. seqq. & Cap. 6. seqq. Wachendorff. *d. Diff. p. 533. seqq.* Gluck. *loc. cit. p. 45. seqq.* alique. Sed Vinn. *de Pact. Cap. 1. §. 8. seq.* putat, Praetorem hic etiam de *contractibus* edixisse. Quod etiam vult Caes. Costa, *Var. Ambig. Jur. III. 2. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1237.* Ali-
ter quoque Rich. *Vindic. Praetor. Rom. p. 59. seqq.* ubi late contra Noodtium disputat.

(2) Conf. Cujac. *ad Paul. Sent. L. 1. not. 8. in Jurispr. Antej. p. 219.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 26.* Noodt. *loc. cit. Cap. 15.*

(3) Sic Hal. & Vulg. Vid. Brenchm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui Glossam esse dicit nescientis, Principes etiam edicere, non unice Praetorem. Florentinam lectionem secutus quoque est Heinecc. *in Restit. Edict. Perpet. Opusc. Postum. Tom. II. p. 341.* Vid. Zepernick *de Judicat. Centumv. adj. Siccum. de Judic. Centumv. p. 378. in not.* Sed lectionem *Edicta, Decreta Principum* praefert Noodt. *d. loc. Cap. 16. & Wachendorff. laud. Diff. p. 544.*

§. 8.

Pactorum quaedam in rem sunt, quaedam in personam.] Cicero, ad Attic. XI. 7. opponit nominatim, & re ipsa: Poterat enim sine nomine, re ipsa excipi.

Id est, ne a Lucio Titio petam.] Id est pro verbi gratia: sic §. 5. h. l.

Non minus ex verbis, quam ex mente convenientium, &c.] D. Goth. in not. „Id est. nam magis &c.” Sic legit Fab. in Rat. ad h. l. non recte. Est υπερβολα (1). Vid. ad L. 25. §. 8. fam. ercisc. & ad L. 1. de V. S.

(1) Vid. Noodt. *d. loc. Cap. 4.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 15.* Wachendorff. *laud. Diff. p. 541. seqq.* qui notat, hoc jam olim ab Heraldio observatum esse. Alia similia exempla vide apud auctores citatos ad L. 1. de V. S. add. Noodt. *d. loc. Cap. 10. in fin.* Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit. 11. not. 2.* Eckhard. *Herm. Jur. I. 3. §. 96.* — Ad seq. §. 9. Vid. Noodt. *d. loc. Cap. 15. & de Forma emend. del. mal. Cap. 2.*

§. 10.

Sed si fraudandi causa pactum &c.] De non petendo: Fraudandi] Damnum inferendi, Cujac. h. (1). Inest enim dolo & fraus.] L. 79. de reg. Jur. De dolo §. 7. h. l.

(1) Add. Noodt. d. loc. Cap. 15. & Best. de Rat. emend. LL. Cap. 3. §. 9. seqq. Pro *adicit*, ut Flor. est, Hal. edidit *adjicit*. Sed vid. notata superius ad L. 1. §. 1. de Senator. Vulg. habet *edicit*. Vid. Breñcm. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 11.

Nocebit exceptio,] Id est, replicatio juxta Graecos (1). Noodt. de Pact. & transact. Cap. 15. sumit pro pacto, (2) & nocebit pro non proderit.

Propter haec verba Edicti, neque fiat.] Muret. Obs. Jur. Cap. 10. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 139.] neque quo fraus cui eorum fiat, ex siglis N. Q. F. C. E. fiat: quod tamen dubium (3).

(1) Quos hic sequitur J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* I. 5. §. 4. p. 37.

(2) Conf. notata ad *praec.* §. 6. not. 2.

(3) Hanc Mureti conjecturam parum probabilem dicit Heinecc. *loc. modo cit.* p. 342. Non necessariam, Noodt. & J. B. Koehler. *dd. locc.*

§. 12.

Quod fere novissima parte pactorum &c.] D. Goth. in not. „ Id est, instrumentorum &c.” add. L. 71. pro socio (1).

Rogavit Titius, spondit Maevius: haec verba non tantum pactionis loco accipiuntur, sed etiam stipulationis.] Rogari quippe potest & stipulando, ut apud Plaut. in Pseudol. IV. 6. vs. 8. (2), & etiam verbis pacti, non stipulationis.

tivnis, quae olim erant *solennia*. §. 1. *Inst. de verb. oblig.* Emendat (3) Bynkersh. *Lib. sing. ad L. lecta. Cap. 5*. Sed non probatur mihi. Sensus bonus, non esse hoc tantum *pactum*, sed & *stipulationem*: & postea Bynkershoek. ab emendatione recedit, alium tamen dat sensum, & iterum in emendationem inclinat. (4) Est *ὑπερολογία* pro non tantum *stipulationis* loco accipiuntur, sed etiam *pactionis*. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 10. in fin.* (5).

Nisi contrarium specialiter adprobetur &c.] A Triboniano haec esse, censet Huber. *in Eun. Rom. h.* qui plurima habet parum exacta. Idem voluit Hotoman. *Obs. VII. 3.* (6) refutatus a Bachov. *ad Treutler. Vol. II. Part. II. Disp. 27. Lit. e. p. 801.*

Quo non animo] Al. *quod* (7). Basil. *ως*. Schol. Basilic. *ὅτι*.

(1) Item Noodt. & Bynkersh. *loc. mox a Schult. cit.* Vid. & Wachendorff. *d. Diff. p. 483.*

(2) Et I. 1. *vs. 112. seqq.* & in *Bacchid. IV. 8. vs. 37. seqq.*

(3) Et quidem varie: vel enim legit *haec verba non etiam pactionis loco accipiuntur, sed tantum stipulationis*; vel, *haec verba tantum stipulationis loco accipiuntur, sed non etiam pactionis*; vel denique, *haec verba non tam pactionis loco accipiuntur, quam stipulationis*.

(4) Quae in nota sequuntur, recentiore manu, quam priora, a Schultingio adscripta sunt.

(5) Vulgatam lectionem tuentur Huber. *in Eun. Rom. p. 108.* Marckart. *Interpr. rec. lect. I. 2. §. 1. p. 7. seqq.* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 5. §. 4. p. 36. seq.* Sed Wachendorff. *d. Diff. p. 485. seq.* Noodtii conjecturam cum Huberi sententia putat coniungendam.

(6) Et Wissenbach. *Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 14. seq.* Sed quem refutavit Wybo, *in Tribon. defens. Cap. 1. p. 236. seq.* Vid. & Wachendorff. *d. loc. p. 486. seqq.*

(7) Sic etiam edidit Pothier. *ad tit. de verb. oblig. num. 5.*

§. 13.

Ne pro (1) judicati, vel incensarum aedium agatur,]
Quae ambae actiones ex XII. Tabb. Merill. Obs. VII.
25. (2).

(1) Hal. *ne judicati*, &c. Alii etiam aliter. Vid. Brenem.
h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse mavult *ne*
pro judicato, vel incensarum &c. *Ne judicati* edidit
quoque Pothier. De *actione incensarum aedium* quae-
dam notat Houck. *Diss. de Offic. Praef. Vigil. circa*
incendia &c. §. 18. in Nov. Thes. Diss. Jurid. G.
Oelrichs. Vol. III. Tom. II. p. 230. seq.

(2) Add. Cujac. *ad Paul. Sent. V. 3. §. 6. not. 18.* &
Noodt. *d. loc. Cap. 16.*

§. 14.

Nam & de furto pacisci Lex permittit.] XII. Tabb.
Gell. Noct. Attic. XX. 1. (1).

(1) Add. Noodt. *d. loc. Cap. 13.*

§. 15.

Sed & si quis paciscatur, &c.] Ex post facto, Cujac.
h. Vid. L. 27. §. 3. h. t.

Secundum Pomponium valet pactum.] Ut excuset a culpa
lata. Noodt. *de Pact. & Transact. Cap. 19. (1).*

(1) Is igitur locum hunc aliter interpretatur, quam Cujacius,
cujus sententiam sequitur Schulting. in *Enarr.*
h. t. §. 29. Noodtium refutavit Gluck. *Ausfuhr-
erlaut. der. Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 318.*
hac ratione, quod lata culpa dolo aequiparetur, adeoque
non magis videatur pactum valere posse, ne *lata culpa*
praestetur, quam ne *dolus* praestetur. Alii putant, *ta-*
cite quidem conveniri posse, ne dolus praestetur, veluti
si quis paciscatur, ne depositi agat; non autem *ex-*
presse. Ita Faber, in *Rat. ad h. l.* etiam Pothier.
in *not. ad. L. 27. §. 3. h. t.* Sed hanc sententiam
plu-

pluribus destruxit Donell. *in Comm. Jur. Civ. XVI. 6. p. 876.* Omnium optime itaque videri possit cum Cujacio, & Schultingio intelligere pactum ex post facto interpositum. Rejicit quidem distinctionem illam inter *dolum futurum*, & *praeteritum* Leyserus, *Medit. ad Pand. Spec. 516. Medit. 1. & 2.* & putat, utrumque dolum a sciente remitti posse, sed eum recte refellit Gluck. *d. loc. p. 317.* Obstat tamen Cujacii, & Schultingii sententiae *L. 27. §. 3. h. t.* ubi Paulus praemittit: *illud nulla pactioe effici potest, ne dolus praestetur*, quod manifesto accipiendum de *dolo futuro*. Addit, *quamvis si quis paciscatur, ne depositi agat*, &c. quae exceptio itaque, seu doctrinae prioris limitatio eodem modo videri possit intelligenda. Hinc Donell. *loc. modo cit.* putat, pactum illud *ne depositi agam* non quidem depositario prodesse ad hoc, ut de dolo non teneatur, sed ut absolvendus sit, si dicat, se rem amisisse, nisi alter probaverit, rem adhuc apud depositarium esse, eumve rem dolo malo amisisse. An recte, alii viderint. Equidem in Lege nihil reperio, unde haec sententia possit exsculpi. Potius observo, voculam *quamvis* saepe quidem, non tamen semper, habere sensum corrigentis, seu excipientis. Elegans exemplum est in *L. 11. pr. ad L. Aquil.* Vid. Noodt. *ad L. Aquil. Cap. 7.* & saepius *quamvis* sumi pro *licet* cum apud Nostros, tum etiam apud alios scriptores Latinos, docet Jac. Voorda, *Interpr. & Emend. I. 5.* Quod si hic quoque admittas, sensus Pauli huc redibit: licet valeat pactum, quo is, qui rem suam apud aliquem deposuit, promittit, se depositi non acturum, quamquam hoc pactum etiam in se contineat conventionem, ne de dolo forte commisso agatur; tamen in antecessum nulla pactioe effici posse, ne dolus praestetur.

§. 16.

Et generaliter,] Sed generaliter mallet Leonin. *Emend. VII. 24.*

Quotiens pactum a jure communi remotum (1) est,] Sic Alcuin. *de Arte Rhetor. p. 375.* *Scelus quod remotum sit ab omni lege & aequitate.*

Nec legari,] Nec legatum Cod. MS. teste Charond.

Muretus, *Obs. Jur. Cap. 10.* [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 139.] *nec allegari*: quod non probo. Basil. οὐδὲ ληγατεύειν. D. Goth. in not. „Nec ligat Chesnay apud Cujac. *Obs. I. 24.*” Qui dissentit, & Legem explicat ex *L. 112. §. 3. & 4. de Legat. 1º.* Vid. & Huber. in *Eun. Rom. h. (2).*

Ne quis agat,] Expungit Leonin. *Emend. d. loc.* nisi addatur *furti*, vel *depositi*, vel simile.

(1) Id est, contra jus commune. Schult. in *Enarr. h. t. §. 27.*

(2) Aliter de Retes, *Opusc. VIII. 6.* in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 393. qui putat *legari* hic dici pro *ligari*. Sed Graecos sequitur etiam J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. II. 4. p. 21. seq.* Ipse Schulting. *loc. modo cit.* lectionem Florentinam non quidem mutat, sed ab ipso Ulpiano esse, adseverare non audet. Vid. & Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 4. §. 142. p. 250. seqq.* qui hic quoque deprehendit vestigium doctrinae Stoicorum de jurejurando. Pro *nec jusjurandum de hoc adaetum* Vulg. male habere *nec jusjurandum de hoc exactum*, recte notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. add. notata superius ad L. 8. §. 2. de in jus voc.* Totum hunc locum a Triboniano esse, censet Faber, in *Rat. ad h. l.* Sed eum refutavit Huber. *loc. cit.*

§. 18.

Marcellus in similibus speciebus, &c.] Huber. *Eun. Rom. h. (1).*

(1) Ubi disputat contra Fabrum, hic etiam quaedam Triboniano adscribentem. Explicuit hunc §. Majans. *ad 30. Jct. Fragm. Tom. II. p. 267. seqq.* Praebere hunc locum specimen variatarum sententiarum, notat Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 4. §. 161. p. 315.* ubi & alia exempla habet. De verbo *apiscatur*, pro quo Hal. habet *adipiscatur*, vid. quae notavi ad *L. 93. de reg. Jur.* In Cod. Flor. recentiorem manum *di* adscripsisse, ut fieret *adipiscatur*, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Pro *nam & hic doli excep-*

ceptionem profuturam Hal. & Vulg. habent *nam & huic doli &c.* Hic pro *huic* etiam scriptum in *L. 7. de foriis.* ubi vid. notata. In ipso archetypo literam *u* inter versiculos adscriptam esse, notat Brenem. *d. loc.*

§. 19.

Hodie (1) tamen &c.] Vid. Huber. in *Eun. Rom.* p. 117. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 21. (2).*

Ita demum pactio hujusmodi creditoribus obest,] In casu §. 17. *h. l.* Vid. Vinn. *de Pactis, Cap. 17.* De aliis casibus vid. Mevium, *ad Jus Lubec. III. 1. Art. 13.* per totum.

Si vero dissentiant, tunc Praetoris partes necessariae sunt,] Add. *L. 54. §. 1. de manum. testam.*

Qui decreto suo sequetur majoris partis (3) voluntatem.] Vinnius, *de Pact. d. loc.* Carpzov. *Defin. Forens. Part. II. Const. 22. Def. 27. seq.* Cooren, *Cons. 8. late.* — Non etiam debitore vivo. *Cons. Jctor. Batav. Part. I. Cons. 218. (4).* Aliter *Consil. Ultraject. III. 97. male.*

(1) *Hodie*, id est, post rescriptum D. Marci, cujus mentio in *seq. L. 10.* quae cum hac jungenda. Sic etiam Brissou, *Sel. Antiq. I. 3. in fin.*

(2) Add. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 36.*

(3) Quae autem habenda sit major Creditorum pars, exponitur in *seq. L. 8.* ad quam vid. Cujac. *ad Libb. Papin. Respons.*

(4) Add. Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 23.*

L. I X.

Nec non & unus tutor plurium pupillorum nomine unum debitum &c.] *Pupillorum non unum &c.* Faber, non improbante Hubero, in *Eun. Rom. h.* Basilic. nihil mutant add. Cujac. *h.* [*& ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.*]

Nam (1) difficile est, ut unus homo &c.] D. Goth. in *not.*

not. „ Immo, non difficile est. Vid. L. 59. in fin. ad SCtum Trebell. ” add. L. 30. §. 1. de inoffic. test. L. 2. de his quae ut indign.

(1) Nam hic dici pro *sed*, putat Pothier. in not. ad h. l. quem vide.

L. X.

Num exemplum praesentium absentes sequi debeant?] Et partem consequi. *Num — sequi debeant?* id est, *sequi debent* (1).

Sed an & privilegiariis absentibus haec pactio noceat, eleganter tractatur: &c.] D. Goth. in not. „ Fuit enim haec quaestio maxime vexata ” &c. add. Cujac. h.

Et repeto (2),] Sic quoque Virgilius (3), & Cicero, *Pro Archia Poët. in pr.*

Fiscum quoque in his casibus, in quibus hypothecae non habet,] D. Goth. in not. „ Atqui in omnibus habere videtur. L. 46. §. 3. de jür. fisc. ” Sed vid. L. 6. eod. Noodt. ad Lib. XX. Pand. p. 445. [m. p. 348. fin. edit. Lugd. 1760.] accipit de poenis: quod non probo (4).

Et ceteros privilegiarios exemplum creditorum sequi oportere.] Accipiendo partem: in qua parte privilegium manet saluum. L. 58. §. 1. mandat. Pone, heredem postea designere esse solvendo (5).

Haec enim omnia in illis creditoribus, qui hypothecae non habent, conservanda sunt.] Add. Carpzov. *Defin. Forens. Part. II. Const. 22. Def. 28.*

(1) Vid. Noodt. de Pact. & transact. Cap. 21. Usitata loquendi forma. add. van Dorp, *Obs. Cap. 7. p. 55.* & auctores ibi citatos.

(2) *Repeto*, id est, *recordor*, subauditur scil. *memoria*. Vid. J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 5. §. 5. p. 38. seqq.* Aliter Waechtler. in *Lect. cursor. ad L. 7. h. t.* Vid. Trotz. in *Praef. ad Opusc. Waechtler. p. LX.*

(3)

- (3) Veluti *Aeneid.* III. vs. 184. & *Lib.* VII. vs. 133. quae aliaque loca habet J. B. Koehler. *loc. cit.* ubi & refutavit Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff.* III. §. 5. qui pro *repeto* legi vult *reperio*.
- (4) Egit ea de re etiam Forner. *Selection.* III. 19. in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 106. & Huber. in *Praelect. ad tit. D. qui potior. in pign.* §. 38.
- (5) Eodem modo Noodt. *d. loc. Cap.* 21. & Vinn. *de Pact.* *Cap.* 17. *num.* 8. Aliter Leonin. *Emend.* V. 15. Cujacius, *h. pugnam* agnoscit inter hanc Legem & *L. 58. cit.* quem sequitur Pothier. in *not. ad h. l.* Neque ab hac sententia alienus videtur ipse Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 36. *circa fin.*

§. 2.

Ut puta si procurator meus paciscatur, exceptio doli mihi proderit,] *L. 7. §. 2. quib. mod. pign. vel hyp. solv.* (1). Facit *L. 50. de procurator.*

Qui putat, sicuti pactum procuratoris mihi nocet, ita & prodesse.] Junge *L. 12. L. 16. h. t.*

- (1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* in expl. *L. 11. & L. 13. h. t.* Noodt. *de Pact. & transact.* *Cap.* 27. D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 3. Ad verba praecedentia *qui exceptione pacti uti non possunt* notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. rē uti Florentiae olim non fuisse, & licet subantique, trepidanter tamen, & subtimide adscriptum videri. Poterat certe abesse.*

L. XII.

ULPIANUS *Lib. IV. ad Edictum.]* Junge *L. 10. h. t. (1).*

- (1) De *Libris Adfessoriorum*, quorum mentio fit in Lege, vid. Perrenon. *Animadv.* II. 11. in Thes. Otton. *Tom.* I. p. 643. qui putat, in iis contenta fuisse, quae Magistratibus Jcti suaserant; & sic etiam P. N. Arntzen. *Diff. de Masur. Sabin. Cap.* 7 §. 7. in Nov. Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol.* III. *Tom.* II. p. 56. Forte non male, licet certo definiri nequeat. Vid. Zeper

pernick. *de Judioat. Centumv. adj. Sicoam. de Judic. Centumv. p. 372.* Egit de hac *L. 12.* Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 27.* — In inscriptione, *seq. L. 13.* loco *Paulus* etiamnum in Cod. Flor. esse *Ulpianus*, notat Brenem, *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang, quod indicare minus recte omisit Taurellius, cujus tamen scripturam *Paulus* Breneman. quoque putat probabiliorem. — De *Magistro societatis*, cujus mentio fit in *seq. L. 14.* vid. Burman. *de Vectigal. Pap. Rom. p. 134.* — Cum. *L. 15.* conjungenda est *L. 22. de adm. & peric. tut.* Vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. L. 15.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 25.*

L. X V I.

Doli exceptio nocet:] Ut in *L. 10. in fin. h. t.*

§. 1.

Petenti ei (1) pretium, &c.] Procuratori, qui vendidit.

- (1) D'Arnaud. *Var. Conj. I. 8. p. 64.* pro *ei* legit *ejus*, & locum hunc quoque paulo aliter interpungit, ac vulgo fit.

L. X V I I.

Si tibi decem dem, & paciscar, ut viginti mihi debeantur, &c.] Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 12. (1).* Hodie ex causa *donationis* id valere, censet Cujac. *h.*

- (1) Et Schulting. *in Enarr. h. t. §. 10.* Vid. & Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* & Bynkersh. *Diff. de Pact. contract. str. jur. in contin. adj. Cap. 5.* Aliter Merill. *Var. ex Cujac. I. 8.* & de Retes, *Opusc. Lib. II. Sect. IV. Cap. 4.* in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 164. contendentes, pacta contractibus stricti juris in continenti adjecta etiam a parte actoris inesse.

§. 2.

Tollitur autem per exceptionem, quotiens (1) paciscor, ne petam.] Aliud si jus hypothecae remittam (2). Vid. ad *L. 5. quib. mod. pign. vel hyp. solv.* & Noodt. *d. loc. Cap. 13.* Dissentit Cujac. *h.* [*& ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.*]

(1) De hujus vocis scriptura vid. notata superius ad *L. 2. §. 33. de Orig. Jur. not. 1.*

(2) Hypotheca enim, uti nudo pacto constituitur, ita & eodem potest tolli; sed si paciscar, ne *debitum* petam, hypotheca demum liberatur per exceptionem. Ita Schulting, *Thes. Controv. Dec. 82. §. 8.* & Noodt. *loc. cit. & Probab. II. 8.* qui etiam de priore hujus §. parte egit, *Obs. II. 8.* Contradixit quidem Noodtio Waechtler. *in Opusc. a Trotz. edit. p. 256. seqq.* Sed eum refutavit Auctor Anonymus, *in Obs. Miscellan. Vol. III. p. 279. seqq.* Cum Noodtio facit quoque Wachendorff. *Diff. de Pact. nud. p. 553.* Egit de *h. §.* quoque Grangian. *Paradox. Jur. Civ. Cap. 16. in Thes. Otton. Tom. V. p. 623.* Sed parum accurate.

§. 3.

Sed ut ab herede petatur.] Exstant in Basil. [*Tom. I. p. 725.*] Mallem abesse cum Noodtio, *d. loc. Cap. 4. & aliis (1).*

(1) Sic etiam Wachendorff, *d. Diff. p. 543.* Sed dissentit J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. I. 5. §. 7. p. 43.* putans, verba haec sollicite ab ipso Paulo, vel saltem a Triboniano, adjecta, ne quis de pacto *in rem* intelligeret.

§. 4.

Hoc Julianus scribit in patre, qui pactus erat, ne a se, neve a filia peteretur; cum filia patri heres exstitisset.] Vinn. *de Pact. Cap. 12. num. 13. Cap. 13. num. 3.*
 12. Y 5 Cap.

Cap. 15. num. 8. Cujac, h. (1). Et liberi tamen patri adquirunt: ratio in L. 130. de verbor. oblig. (2).

(1) Et *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* qui tamen filiae concedit *exceptionem doli*; & sic etiam Vin-
nius, *d. Cap. 15. Vid. & Schulting. in Enarr. h. t.*
§. 35. Aliter D'Arnaud, *Var. Conj. II. 3. p. 238.*
seq. qui intelligit hunc §. de filia in patris potestate non
constituta.

(2) Add. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 24.*

§. 5.

*Secundum Sabini autem sententiam, etiam si in personam
conceptum est, & in emptorem (1) valet.] Venditore vivo,*
Cujac. *h. [& ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.]*

(1) D. Goth. *in not.* „ *In emptore rectius.*” Sed vid.
notata superius, *pag. 3. in fin. & seq.*

§. 6.

Neque nocere, neque prodesse, plerique putant.] D.
Goth. *in not.* „ *Immo prodest. L. 22. in fin. de pec.*
const.” Sed ibi agitur de *constituto*, quod alteri obligationi
accedit. Cujac. *h. (1).*

(1) Et *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* add.
Charond. *Verisim. II. 8. in Thes. Otton. Tom. I.*
p. 749. seq.

L. XIX.

Adquirent exceptionem:] L. 7. §. 2. quib. mod. pign.
vel hyp. solv. (1).

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.*
In seq. L. 20. verbis vel is quasi defensor &c. rō is
reformatum esse in si, sed recentius, atque ita Vulg. ha-
bere, apud Hal. vero neutram voculam exstare, & forte
rectius Taurellium exhibuisse, ut quondam obtinuit,
notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. X X I.

§. 1.

Quod si servus, ne a se peteretur pactus fuerit, nihil valebit pactum.] Nec enim cum servo est iudicium (1).

Et si in rem paciscatur, &c.] Huber. in *Eun. Rom. h. at si in rem &c.* Forte male; melius autem ante et poneretur punctum (2).

Quod si in personam pactum conceptum est, tunc domino doli superest exceptio.] Servo vivo, Cujac. ad L. 17. in fin. h. t.

(1) Late hunc §. explicuit J. G. C. Rucker. *Diff. ad L. 6. §. 1. quemadm. serv. am. &c.* in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 298. seqq. ubi & varias aliorum Interpp. de hoc §. sententias recensuit. add. Jo. Cannegiet. *Obs. Cap. 5. p. 395. seq.* & H. Kellinghusen, *Diff. de LL. nonnullis Roman. Cap. 12. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 35. seqq.*

(2) Sic locum hunc Taurellius edidit. Hal. habet: *Et quidem si &c.*

§. 2.

Quod ita recte dicitur, si in paciscendo id actum sit.] Ne plane peteretur. Noodt. de Pact. & transact. Cap. 24.

Ceterum si paciscar, &c.] *Ceterum*, id est, alioquin (1).

Ne a Titio petas,] Al. a filio. (2). Basil. non mutant.

[Tom. I. p. 727.]

Non est danda pacti conventi exceptio.] Ratio L. 27. §. 2. h. t. Aliud L. 130. de verb. oblig.

Julianus quoque scribit, &c. sed doli profit.] Huber. *Eun. Rom. h. Sed soli Profit*, id est, *sed soli p.*, id est, patri, *profit*, Ant. Faber, de Error. Pragm. Dec. 33. Error. 9. num. 11. (3).

(1) Quo sensu etiam alibi sumitur, veluti in L. 7. §. 2.

§ 8. *de minor. L. 5. pr. de imp. in res dot. fact. L. 1. pr. de remission. add. Briffon. de V. S. hac voce.*

- (2) Ita Cujac. *h. & ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. probante Schultingio, in Enarr. h. t. §. 35. & Noodtio, de Pact. & transact. Cap. 24. circa fin. Alioquin appellatione Titii filius intelligendus cum Glos. fa. Vid. Rucker. d. loc. p. 305.*
- (3) Sed minus recte. Vid. Rucker. *loc. cit.*

§. 4.

Item filiusfamilias &c.] Facit L. 18. de reg. Jur. Legatum] Non promissum, Cujac. ad §. 4. Inst. de verb. oblig.

Recte paciscetur.] Licet non possit repudiare. L. 45. §. 1. de Legat. 2do.

§. 5.

Itaque debitoris conventio fidejussoribus proficiet (1).] Non mandatoribus, Cujac. h. quod forte non generale (2).

(1) *Proficiet, scil. ad ipsam pacti exceptionem. Vid. Rucker. d. loc. p. 307. Ceterum, an & quatenus pactum debitoris fidejussori profit, late disputavit Averan. Interpr. Jur. III. 8. add. Jo. van der Linden, Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 14.*

(2) *Vid. Chesium, Interpr. Jur. II. 22. in Jurispr. Rom. & Att. Tom. II. p. 454. seqq.*

L. XXII.

A fidejussore petatur:] Expungunt Faber, in Rat. ad h. l. & Bachov. ad Instit. Pand. p. 689. Exstant tamen & in Basilic. Expungit quoque Noodt. de Pact. & transact. Cap. 4. (1).

(1) *Sed non necesse. Vid. J. B. Koehler. Interp. & Emend. I. 5. §. 7. p. 44.*

L. XXIII.

L. XXIII.

Neque enim, quoquo modo cujusque interest. Cum alio conventio &c.] Lege interest, cum alio &c. (1).

Sicut in reo promittendi, & his, qui pro eo obligati sunt.] His subjicienda erat *L. 25. h. t.* Bachov. *ad Πρωτα Pand. p. 689. (2).* Cujasius, *h. paulo aliter, scil. post imo nec confidejussoribus proderit* subjiciendam fuisse *L. 24. h. t.* tum reliqua continuanda cum *L. 25. h. t.*

(1) Vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 35.* J. B. Koehler. *d. loc.*

(2) Vid. & Noodt. *Probab. I. 2. in fin. & de Pact. & transact. Cap. 28.* & Eckhard. *Herm. Jur. I. 5. §. 171.* ibique Walch.

L. XXIV.

Sed si fidejussor in rem suam spondit, &c.] V. C. pro defensore suo (1).

(1) Sic etiam Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 28.* Explicandam hanc Legem esse ex *L. 7. de exception.* notat Eckhard. *Herm. Jur. I. 5. §. 179.*

L. XXV.

IDEM Lib. III. ad Edictum.] Junge L. 23. h. t. (1).

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.*

§. 2.

Plerumque (1) tamen doli exceptionem reo profuturam;] Vid. Huber. *Eun. Rom. h. An & is vicissim tebitur modis, & poenis additis pacto.* Mev. *Decision. Part. VIII. Dec. 252.*

(1) D'Arnaud. *Var. Conj. II. 3. p. 241. seq.* post *profit* distinctionem tollit, eamque ponit post vocem *plerumque.* Sed vid. Rucker. *Diff. supra laud. p. 308. seq.*
L. XXVII.

[*Si unus ex argentariis sociis &c.*] Noodt. *de Pact. & transact. Cap. ult.* legit *ex argentariis duobus*, vel *sociis* delet, quod jam ante fecit Ant. Fab. *in Rat. ad h. l. & Conject. XI. 18. num. ult.* refutatus a Bachov. *ad Treutler. Vol. II. Part. II. Disp. 27. Th. 9. Lit. d. p. 878. seq.* qui putat, socium socio *pro parte sua* nocere, ne lucrum sentiat contra suum pactum (1). add. de hac Lege Stek. *Vindic. LL. anticrit. Cap. 3.* [in Thes. Otton. Tom. I. p. 510. seq.]

Neratius, Atilicinus, Proculus (2), *nec si in rem pactus sit, alteri nocere: &c.*] Non obstat L. 34. *de rec. qui arbitr. rec.* ubi *compromissum* non nocet aliis, sed tantum compromittenti, si alii petant focii, quia τῇ δυνάμει & ipse petere videtur, & sic in poenam incidit. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Jac. Gothofred. *Animadv. Jur. Cap. 3.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 272. seq.] Bachov. *ad Treutl. d. loc.* (3).

Nam nec novare alium posse, &c.] Id est, quemlibet, cui solvi potest. Leonin. *Emend. V. 17.* Noodt. *d. loc.* (4).

Idemque in duobus reis stipulandi dicendum est.] Ut unus paciscendo alteri non noceat, Leonin. *Emend. d. loc.* (5).

(1) Sic etiam Vinnius, *de Pact. Cap. 16. num. 9. seqq. & Select. Quaest. I. 6.*

(2) Subaudi *ajunt.* Vid. Bynkersh. *Obs. I. 18.* Addunt hoc verbum Hal. & Vulg. item Pothier.

(3) Vid. & Charond. *Verisim. I. 21.* in Thes. Otton. Tom. I. p. 734. Vital. *Lect. Variar. I. 8.* in eod. Thes. Tom. II. p. 633. Vinnium, *loc. cit.*

(4) Sic etiam Pacius, ut notat Pothier. *ad h. l.* studens hoc pacto Legem hanc conciliare cum L. 31. §. 1. *de novation.* An autem haec ipsius Schultingii sententia quoque fuerit, dubium mihi est. Saltem ad notam D. Goth. „ut eorum unus jus novandi non habeat, &c. at-

atque ita intelligenda *L. 31. §. 1. de novat.*” adscriptum, licet antiquiore, ut videtur, manu, *quae cum hac Lege pugnat. Vid. ibid.* ubi idem monuit, adjiciens, se doctrinam Venuleji ibi propositam praeferre responso Pauli in hac *L. 27.* Antinomial inter illas Leges quoque statuunt Cujac. *h. & ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. & Obs. XXII. 6.* Bachov. ad Treutler. *loc. a Schult. cit. p. 876. seqq.* Wissenb. *in Exercit. ad Pand. Part. II. Disp. 28. Th. 10.* Profecto Vett. Ictos circa *novationem* dissensisse, immo ne prorsus quidem inter eos hac de re convenisse tempore Venuleji, satis apertum est ex verbis, quibus utitur in *d. L. 31. fere autem convenit &c.* Fieri itaque potest, ut in alia opinione quoque steterit Labeo, & argumentum a *solutione ad novationem* hic admitti noluerit: quod magis convenire videtur verbis hujus *L. 27. Idem Labeo: nam nec novare alium &c.* quam suam sententiam confirmat seqq. verbis *sic enim & his &c.* Probat hoc argumentum Paulus, addens *quod est verum.* Quibus tamen verbis an Paulus Labeoni quoque adsentiri voluerit circa *novationem*, dubium est, licet hoc ab ejus studio alienum non foret. *L. 14. de Legib.*

- (5) Qui putat, verba haec non ad proxime praecedentia, sed ad superiora, & ad principalem thesin, qua Paulus docet, pactum unius ex fociis argentariis alteri non nocere, referenda esse: quod & probare videtur Van de Water, *Obs. II. 13. p. 180.*

§. 1.

Non sic enim illi per liberam personam adquiri, quam (1) ipsi, qui pactus sit, consuli videmur:] Vulg. videmus. Hal. & Cujac. h. videtur (2).

- (1) Subaudienda in praecedentibus verbis vocula *tam*, vel *magis.* Noodt. *de Pact. & transact. Cap. ult.* ut saepe alibi. Vid. Idem, *Obs. II. 20. add. Bynkersh. Obs. I. 10. circa fin. Vonck. Obs. miscellan. p. 122. in fin. & notata superius ad L. 12. de offic. Praesid. not. 2.*

- (2) Florentinam hic parum sanam esse, notat quoque Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 2.

§. 2.

Non quidem ipso jure,] Et quidem &c. Bynkersh. *Diff. de Pact. contr. str. Jur. in cont. adj. Cap. 2. in fin. male* (1).

Sicut tollitur stipulatio per stipulationem,] In novatione. Si hoc actum est,] Forte a Triboniano, respiciente *L. ult. Cod. de novat.*

Quia in stipulationibus jus continetur, &c.] Id est, jure Civili habent effectum (2).

In pactis factum versatur:] Bockelman. *de Actionib. p. 130. seq.*

Eadem ratione contingit, ne fidejussoribus prius pactum profit.] D. Goth. *in not.* „Immo prodest. *L. ult. h. t.*” Immo Paulus haec intelligit de casu, quo ipse fidejussor est pactus; & ita Bufius, *h. (3).* Vinn. *de Pact. Cap. 16. num. 1.* Alii ἀντινομίαν statuunt, a quibus non alienus est Bockelman. *d. loc. p. 132. (4).*

(1) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 34.* De ipsa re egerunt quoque Coras. *Miscellan. II. 16.* Raevard. *Varior. II. 16.* Charond. *Verisim. I. 4.* in Thes. Otton. *Tom. I. p. 692.* Bockelman. *loc. cit.* Auctor Anonymus, *in Obs. Miscellan. Vol. III. p. 285. seq.*

(2) Sed pacta jure civili destituuntur, & naturalem tantum obligationem pariunt, quæ in facto consistit. Sic Schulting. *loc. modo cit.* Etiam Bockelman. *loc. cit.* Noodt. *d. loc. Cap. 8. §. 21.* Pothier, *in not. ad h. l.* alique. Aliter Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Justit. & Jur. p. 16. seq.* qui hanc Pauli rationem sic interpretatur: quia stipulationes vim suam exercent ipso jure, sola vi Legis, sine ullo facto; sed pacta non operantur, nisi factum intervenerit, id est, nisi allegata sit exceptio, vel replicatio. Eodem modo Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.*

(3) Quod nec improbat Noodt. *d. loc. Cap. ult. & sic quoque Majans. ad 30. Jctor. Fragm. Tom. II. p. 329. seqq.* Aliter Nerius, *Analec. I. 28.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 362.* item Pothier. *in not. ad h. l.*

(4)

(4) Neque ab iis alienus videtur ipse Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 34. in fin. eorumque opinionem latius confirmavit P. F. Besier. *Diff. de Furio Anthiano, ejusque quae in Pand. exstant Fragm. Sect. II. Cap. 1.* Lugd. Batav. 1803. In seqq. verbis pro quod *Lex naturae ejus tribuit* Vulg. perperam habere *ei tribuit*, recte notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 3.

Quamvis si quis paciscatur, ne depositi agat,] Ante contracto deposito, & admissio dolo. Vid. §. seq. h. t. (1). *Vi ipsa*] Aliud *re ipsa*, Cujac. *Tract. IV. ad African. in expl. L. 17. §. ult. ad Sct. Vellej.*

Quod pactum proderit.] Facit L. 195. de reg. Jur. add. L. 7. §. 15. h. t.

(1) De hoc §. 3. sententiam meam exposui supra ad L. 7. §. 15. h. t.

§. 4.

Item, ne experiar interdicto unde vi, quatenus publicam causam contingit, &c.] Non satisfaciunt Basilic. [Tom. I. p. 729. οὐτε περὶ τοῦ πρὸς δημοσίαν αἰτίας ἀνήκοντος, ἢ περὶ βίας δυνάμεθα συμφωνεῖν.] Neque Bachov. ad *Πρῶτα Pand.* p. 691. Agit etiam de hoc §. Huber. in *Eun. Rom.* sed paucis.

Et in summa si pactum conventum a te privata remotum sit, &c.] Cujac. *Obs. I. 24. a re publica.* Sed Vulgatam tuetur Bachov. d. loc. p. 607. add. L. 38. h. t. Huber. in *Eun. Rom. ad L. 7. §. 16. h. t.* Noodt. de *Pact. & transact. Cap. 16. (1).*

Ante omnia enim animadvertendum est, ne conventio &c.] Quod fieret, si in casibus statim enumeratis liceret pacisci. Bachov. ad *Πρῶτα Pand.* p. 692. Giphanius, *Obs. in Ling. Latin. p. 82.* accipit enim pro *autem* (2), & vult, hic incipere versum novum.

- (1) Add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 27. & Marckart. *Interpr. rec. lect.* II. 20. §. 2. p. 298. *seq.*
- (2) Quod si cui placeat, addi potest simile exemplum ex *L. 5. §. 2. de stat. homin.* ad quam vid. notata. Aliud exemplum est in *L. 42. de minor.* Etiam Pot-hier. *ad h. t.* hunc versiculum a praecedentibus verbis sejunxit: nam verba *item ne experiar* &c. collocavit sub *num. 56.* Hunc autem versiculum sub *num. 41.* Neque habet particulam *enim*, sed simpliciter edidit *ante omnia animadvertendum* &c. quam particulam a plerisque exemplaribus vulgatis abesse, testatur Bachovius, *loc. a Schult. cit.* Nec habet eam Hal. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — De *seq. §. 5.* vid. Cujac. *h. & ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.*

§. 6.

Nam ut solutione, & petitione, & acceptilatione unius rei tota obligatio solveretur;] D. Goth. in not. „Connanus (1) ita legit *petitione, acceptilatione* &c.” Bynkersh. *Obs.* VIII. 10. intelligit de *pluris petitione* ex §. 33. *Inst. de action.* vel legit *petitione & solutione*, prove *petitione* legit *deditione* ex *L. 14. pr. de noxal. action.*

Acceptilatione] Non obstat *L. 13. §. 6. de acceptilat.* Cujac. *h. [& ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.]*

Tota obligatio solveretur;] Nam non potest una peti, quin & altera petatur. §. 33. *Inst. de action.* Scip. Gentil. *de Divid. & individ. obligat. Cap. 10. [Oper. Tom. I. p. 123.]*

Sed si id actum inter nos sit, &c.] Obligatione volente debitore facta praecisa: Cujacius, *h.* id agi tantum putat posse, cum electio est stipulatoris, non cum est promissoris (2). Quod tamen non probo, & an non tali pacto efficere promissor potest, ut lucretur, interituque stichi liberetur, quod aliter non fieret. *L. 2. §. 3. de eo quod certo loco.*

Nulla exceptione opponenda.] Haec Triboniano adscribit

bit P. Faber, *Semestr.* III. 10. Contra, Bynkersh. *Obs.* VIII. 10. *in fin.*

- (1) Locum Connani D. Goth. non allegavit, neque se quicquam emendationis apud Connanum reperisse, dicit Bynkersh. *loc. a Schult. cit.* De verbo *obstaturam*, quod praecedit, vid. notata superius ad *L. 2. de feriis*, not. 3. & *et si* in *pr. h. §.* recenter quidem adjectum esse, sed facile excidere potuisse, notat Brenckm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*
- (2) Nam, inquit, si promissoris electio fuerit, amentia est pacisci, ne stipulator stichum petat, nisi de toto agatur. Sed recte respondisse Cujacio videtur Schultingius.

§. 7.

Alium autem hominem si petam, recte agam.] Nihil hic fit contra pactum, contraque naturam obligationis de *genere*, cum multae species supersunt. Idem volunt in *disjunctiva* obligatione, si plures supersint species. Alciat. *ad L. 2. §. 1. de verb. oblig.* Scip. Gentil. *de Divid. & individ. oblig. Cap. 10.*

§. 8.

Item si pactus, ne hereditatem peterem, singulas res, ut heres, petam ex eo quod pactum &c.] Lege *singulas res ut heres petam, ex eo quod &c.* (1)

- (1) Ita hunc locum quoque interpunxere Taurell., Hal., Charond., alii.

§. 10.

Servus heredi post adituro nominatim pacisci non potest: &c.] *L. 16. de stipulat. servor.*

L. XXVIII.

§. 1.

Sed non contra.] Scil. *donationis causa* (1).

(1) Pothier. *in not. ad h. l.* supplet: *si pactus sit, ut petatur.*

§. 2.

Si liberam peculii administrationem habeant:] Vel simplicem. L. 48. §. 1. de pecul. Conf. seqq.

Etiam si maxime quis administrationem peculii &c.] Graeci ελευθέραν τὴν τοῦ πεκουλίου διοίκησιν. [Tom. I. p. 731.]

L. XXIX.

Sin autem dominicam pecuniam crediderit: &c.] Vinn. de Pact. Cap 15. §. 1.

L. XXX. (1).

(1) *In persona tamen filii familias videndum est, ne aliquando &c.* Sic etiam Cicer. de Offic. I. 9. *Itaque videndum est, ne non satis sit &c.* ubi vide Graevium. add. Cortium, ad Ciceron. Epist. ad Divers. III. 9. 11.

§. 1.

Qui pecuniam a servo stipulatus est, &c.] Carpit hic quaedam Faber, in Rat. ad h. l. Vid. Huber. in Eun. Rom. h.

Quod si quasi fidejussor intervenit,] Non vere, sed pro alio, ut solent fidejussores. Aliter Cujac. h. (1).

(1) Qui fidejussor hic pro expromissore dici putat, quod, ut addit, forte alibi nusquam. Vid. & Cujac. Obs. VIII. 11. Praecedit in Lege: *quia forte tantandem pecuniam Titio debuit.* Pro quo alii habent *tantundem pecuniam*, vel *tantundem pecuniae*. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. *Tantumdem pecuniae* edidit quoque Pothier. Sed nihil mutandum. *Tantumdem summam* dixit quoque Ulpianus in L. 10. §. 8. de in rem vers. & *tantandem partem* legitur in L. 29. §. 1. de Legat. 3to. Similiter *tantundem dolum* in masculu-

masculino genere dixit Plant. *Truculent.* II. 5. vs. 7.
Vid. Parei *Lexic. Plant.* in voc.

L. X X X I.

Pacisci contra Edictum Aedilium &c.] Vinn. *de Pact.*
Cap. 18. *pr.* (1).

- (1) *Seq. L.* 32. explicandam esse ex *L.* 7. *de exception.*
notat Eckhard. *Herm. Jur.* I. 5. §. 179. De re ipsa
vid. citatos superius ad *L.* 21. §. 5. *h. t.*

L. X X X I I L.

Ceteris autem non consuli.] Quod ad partes ipforum.
Cujac. *h.* Non obstat *L.* 56. §. 1. *de verb. oblig.* ubi
vide (1).

- (1) Ad quam Legem notavit: „hic non agi de obligatione in
unum constituenda, sed de exceptione ei acquirenda.
Vinn. *de Pact.* *Cap.* 15. *num.* 8. & Noodt. *de Pact.*
& *transact.* *Cap.* 23. & Cujacium *ad h. l.* bene distin-
guere inter ea quae sunt *juris*, & quae sunt *facti*.” — In
pr. h. l. pro *dotem promisit* Celsum scripsisse *dotem*
dixit, suspicatur Cujac. *Obs.* XI. 29. Sed dissentit
Bynkersh. *Obs.* VIII. 25. *num.* 11. Cujus tamen sen-
tentia an in universum probanda sit, valde dubito. Vid.
Schulding. *ad Caj. Instit.* II. 9. §. 3. *not.* 38.

L. X X X I V.

Nolle suum esse,] De *dominio* accipit Cujac. *h.* male (1).

- (1) Vid. Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* qui monet, ex sen-
tentia Cujacii Modestinum scribere debuisse *quid suum*;
ipse autem haec verba intelligit de *suo herede*. Vid. &
Calder. *de Errorib. Pragm.* III. 7. in Thes. Meer-
man. *Tom.* III. p. 578. & Nic. Catharin. *Obs. &*
Conj. III. 45. in eod. Thes. *Tom.* VI. p. 789. *Suum*,
scil. filium, Pothier. *in not. ad h. l.* Alii habent
suum liberum. Vid. Duker. *ad Opusc. de Latin.*
Vett. Jctor. p. 385.

L. X X X V.

Quibus divisisse maternam hereditatem dixerunt:] An, divisisse se (1)?

Modestinus respondit &c. generalis pacti conventi exceptio &c.] D. Goth. in not. „Generalia verba non extenduntur ad ea, quae dolo alterius contrahentis occultata sunt” Stryck. de Jure sensuum, Diff. X. Cap. 7. num. 23. (2).

(1) Non male, licet non sit prorsus necessarium: multis enim locis hoc pronomen subaudiendum relinquitur. Vid. Jo. Cannegiet. *ad Ulp. Fragm. tit. 2. §. 6. p. 24. & tit. 23. §. 1. p. 105.* & auctores ab eo citatos. add. Drakenborch. *ad Liv. I. 23. 5.*

(2) Add. Cujac. *h. & ad Libb. Modestini Respons. in expl. h. l.*

L. X X X V I.

Si cum fundum meum possides (1),] D. Goth. in not. „Al. possideres.” Basil. εἴχες. [Tom. I. p. 732.]

Vindicantem eum fundum &c.] Ut contra dolo possidere desinentem. Cujac. h.

(1) Additur: *convenisset mihi tecum.* Quod dici pro *convenissem tecum*, notat de la Rue, *Ainoen. Jur. Obs. Cap. 16. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1502. in fin.* Sed *convenisset mihi tecum*, ut dixit Proculus, magis Latinum est. Vid. van Staveren, *ad Nepot. in Agell. Cap. 2. num. 3.*

L. X X X V I I.

Permitti] Συγχωρεῖν, Basilic. (1).

(1) *Remitti* legi vult Vonck. *Specim. Critic. in Var. auctor. p. 41.* item Pothier. *in not. ad h. l.* & sic habent Hal. & Vulg. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Quod tamen non necesse, si *permitti* aliquando idem valeat, ac *remitti*, uti vult Cujac. *Obs. XXI. 29.* aliique, in quibus etiam est Heinecc. *ad L. Jul.*

Jul. & Pap. Popp. p. 307. Sed dubiam, atque incertam prorsus hanc significationem esse, docet Jo. Fred. Gronov. *Obs.* IV. 2. add. Wieling. *Lect. Jur. Civ.* II. 5. p. 100. & J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* II. 10. p. 120. Certum tamen est, non tantum hoc loco, sed etiam in *L. 6. §. 4. de Jure patron.* & in *L. 3. de publ. judic.* scriptum esse *permitti*, cum sensus ubique postulet *remitti*; omnibus autem illis locis idem scripturae vitium exstare, vix probabile est: add. Matth. *de Jure gladii*, p. 618. Arntzen. *ad Arator.* p. 77. Burman. *ad Quintil. Declam.* II. Cap. 1. p. 39. Jo. van Beuker. *Diff. de Crimine majest.* in Nov. Thes. Diff. Juridic: G. Oelrichs. *Vol. II. Tom. I.* p. 127. Similiter *remittere* aliquando dicitur pro *permittere*, ut apud Aurel. Victor. *de Origin. Gent. Rom.* Cap. 9. §. 4. ubi vid. Arntzen. add. Ryck. *ad Tacit. Annal.* I. 8. 6. & Reitz. *de Ambiguis*, p. 509. — De *Curatore reipublicae*, cujus mentio hic fit, vid. citatos superius ad *L. 6. de offic. Adfessor.*

L. XXXVII.

Jus publicum (1) privatorum pactis mutari non potest.]
Add. Mev. *ad Jus Lubec. Quaest. praelim.* IX. num. 76. *seqq.*

(1) *Jus publicum* hic est jus commune, quod omnium utilitatem respicit. Vid. Cujac. *ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. h. l.* Otton. *in Vit. Papinian. Cap. 10. §. 6. p. 281.* Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Just. & Jur. §. 13. p. 96.* Conf. Schulting. *Enarr. h. t. §. 27.*

L. XXXIX.

Veteribus placet, pactionem obscuram &c.] Grotius, *de Jur. Bell. ac Pac.* III. 20. §. 26. D. Goth. *in not.* „Ambigua pactio est &c.“ Ex. Cujac. *h. (1).*

(1) Add. Schulting. *Thes. Controv. Dec. 63. §. 4. & in Enarr. h. t. §. 37.* ubi quoque docuit, non obstare *L. 34. pr. de contrah. emt.* Egit hac de re etiam Forner. *Select.* II. 18. in Thes. Otton. *Tom. II. p. 68.*

Constantin. *Subtil. Enodat.* II. 18, in eod. *Thef.* Tom. IV. p. 581. *seqq.* Vinn. *de Pact.* Cap. 20. num. 4, *seqq.* Otto, in *Praef.* Tom. II. *Thef. Jur.* p. 27. Commentarium ad hanc Legem scripsit Martre-
sius, in *Thef.* Meerman. Tom. VI, p. 706, *seqq.*

L. XL. (1).

- (1) Vid. ad hanc Legem Cujac. *ad Libb. Papinian. Respons.* in *expl. h. l.* quem etiam vid. *ibid.* de *seq.* L. 41. & 42.

§. 1.

Quam transfegerat,] Al. *qua* (1).

- (1) Sic Hal. & Vulg. Immo in Pand. Flor. non adeo recenter litera *m* deleta est. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed tunc legendum foret *de qua*. Ego putem, *quam transfegerat* Papinianum scripsisse pro *quam transigendo promiserat*, Graeci, ὡς εἰ μὴ παράσχω ῥητῆς εἰσω προβεβύλας, κ. τ. λ. Tom. I. p. 733.

§. 3.

Pater, qui dotem promisit, pactus est, &c.] Vid. Mornac. *h.* Fab. *de Errorib. Pragm. Dec.* 33. *error.* 9. num. 19. (1).

- (1) Male nonnullos ex hoc §. colligere, donationem in extraneum collatam ob liberos postea susceptos revocari posse, bene monet Cujac. *h.* & *loc. modo cit.* licet ipse minus recte doctrinam *Legis* 8. *Cod. de revoc. donat.* ad quoslibet donatores extendat, & *Obs.* XX. 5. Vid. Donell. in *Comm. ad d. L. 8, Cod. & Ant. Fab. Conject.* VII, 14, & 15.

L. XLIII.

Quid praestare debitor debeat,] *Venditor,* Cujac. *h.* (1) & sic editt. vulg. teste Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 704.

Quod

Quod si in contrahendo aliquid exceptum fuerit,] Vid.
ad *L. 7. §. 6. h. t. (2).*

- (1) Et ad *Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Sic etiam Grotius, in *Flor. Spars. ad tit. de dol. mal. p. 131.* Vid. & Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 19. circa fin.* & Pothier. *in not. ad h. l.*
- (2) Ad edit. in 4ta. addidit: veluti, ne emtor agere possit de evictione. — De *seq. L. 45.* vid. Finestr. & de Monzalv. in *Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 424. seqq.* — De *L. 46.* egit Noodt. *de Usufr. l. 19.* Sed dubito an ejus Legis sententiam recte exposuerit. Nam rationem, quare *cautio Legatorum*, vel *fideicommissorum* a Legatariis, vel fideicommissariis remitti possit, Jctus, ut putat Noodtius, non unice inde repetit, quod peculiari Constitutione D. Marci *testatori* facultas data esset, eam cautionem remittendi. Immo haec sola ratio non sufficeret, cum ea D. Marci Constitutio haud dubie contineat jus singulare, quod adeo ad consequentias non producendum. *L. 14. de Legib.* Sed veram rationem, quare ejusmodi pactum valeat, nec possit a Legatario, vel fideicommissario revocari, reddit in postremis verbis Legis: *cum liceat sui juris persecutionem, aut spem futurae perceptionis deteriore constitutare*, sive, cum unicuique liceat renunciare juri pro se introducto, ut est in *L. pen. Cod. de pact.* add. Voet. *ad tit. Pand. usufruct. quemadm. cav. num. 9.* Ceterum, Constitutio illa D. Marci, ad quam hic spectatur, exstat in *L. 2. Cod. ut in poss. Legator.* &c: ad eamque commentatus est Westenberg. in *D. Marco, p. 305. seqq.* In *Semestribus* est in *Semestribus Consiliis*, quae instituerat Augustus, & quem hac in re seqq. Impp. imitati sunt. Vid. Dion. Cass. *Histor. Lib. LIII. p. 716.* edit. Reimar. ibiq. Fabric. & Bach. *Hist. Jur. III. 1. sect. 1. §. 27.* *Semestribus* scribendum esse, docet Oudend. *ad Sueton. in Caesar. Cap. 8. in August. Cap. 35. in Claud. Cap. 14.*

L. XLVII.

Ut contentus esset tredecim:] Basilic. 12. [*quindecim.* Tom. I. p. 734.] (1).

Quaesitum est, an cum posteriore pacto satisfactum non sit,] Lege posteriori.

- (1) Sequitur in Lege, *pactus est, si ea soluta &c.* In Pand. Flor. est: *pactus et si &c.* Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui notat dictiones *est* & *et* in Pand. Flor. saepe confundi. Quod etiam alibi fit. Vid. Drakenborch, *ad Liv.* VII. 40. 1.

§. 1.

Et ab eo epistolam (1) accepit in haec verba:] Inter praesentes quoque hae emissae.

Refundam tibi; si quod &c.] Lege tibi. Si quod &c. (2).

Respondi, si tantum ratio accepti atque expensi esset computata,] Haec enim est quaestio facti, quam Judici relinquit.

- (1) Flor. *epistulam*. Vid. notata superius ad *L. unic.* §. 4. *de offic. Quaest.*

- (2) Pro *summam aureorum*, quod praecedit, D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 19. p. 341. legi vult *summam autem eorum*, probante Hubert. *Diff.* II. *de Argentar. Veter.* Cap. 5. §. 8. in Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. *Vol.* II. *Tom.* I. p. 107. Forte mentio *aureorum* a Triboniano est, quo facit, quod praecedit *trecenta octoginta sex*. Quid sit *tacitam pecuniam apud Mensularios habere*, varie exponitur. Vid. Hubert. *d. Diff.* p. 91. seq. & Pothier. *in not.* ad h. l.

L. XLVIII.

In traditionibus rerum &c.] Vinn. *de Pact.* Cap. 10. num. 6. Bachov. *ad Прѣта Pand.* p. 587. Jac. Gothofred. *Animadv. Jur.* Cap. 14. [in Thes. Otton. *Tom.* III. p. 302.] (1) Noodt. *de Pact. & Transact.* Cap. 12. *circa fin.* *Mancipationum* mentio procul dubio ab ipso Gajo, *Tabulam VI.* ex *LL. XII. Tabb.* interpretante, est facta. Jac. Gothofred. *ad LL. XII. Tabb.* p. 100. & 210. [in Thes. Otton. *Tom.* III. p. 107. & 171.] An tamen ideo hic facta fuit (2)?

(1)

- (1) Vid. & Merill. *ad Tit. D. de reb. cred.* in eod. Thes. *ibid.* p. 663. *seq.*
 (2) Gothofredi tamen conjecturam verisimilem esse, dicit in *Enarr. h. t.* §. 10. Sed negat Bynkersh. *Diff. de Pact. contract. str. jur. in cont. adj. Cap. 5.*

L. X L I X.

Nec enim improbum est (1), si quis haecenus desideret conveniri, quatenus facultates.] An, facultas est (2)?
 ὦν ἂν δυνήθειν καταβαλεῖν, Schol. Basil. [Tom. I. p. 763.]
 In textu μέχρις εὐπορίας. [ibid. p. 735.]

- (1) Flor. *et*, sed recentiore manu litera *s* inter *e* & *t* adscripta. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Simile vitium exstat in *L. 47. pr. h. t.* ad quam vid. notata.
 (2) Sic etiam legit D'Arnaud. *Var. Conj.* I. 12. p. 83. Putat tamen Auctor *Obs. Jur. Civ. Cap. 14. p. 82.* minore motu legi posse *facultatEst*, id est, *facultate est*. Aliae editt. addunt *patiuntur*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Quod probat Bondam. *Specim. Animadv. Critic. Cap. 14.* in Nov. Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 232.* & Pothier. *in not. ad h. l.* Sed van Dorp, *Obs. Cap. 1. p. 6.* nihil emendandum existimat, sed subaudiendum verbum *sunt*; & sic quoque Jo. Cannegiet. *Disq. de Notis*, p. 314. Eodem fere modo Puttman. *Diff. Var. Jur. Civ. Capp. contin. Cap. 4. §. 4.* in *ej. Opusc. Syllog.* p. 126. *seq.* nisi quod is subaudiri malit *ferunt*, simileve verbum.

L. L.

Idem *Lib. XLII. ad Sabinum.] Junge L. 31. de eviction.* Cujac. *h.* (1).

- (1) Add. Marckart. *Interpr. rec. lect.* I. 24. p. 160. *seqq.* Pro *ne sollicites* in Cod. Flor. etiamnum legi *no*, adeoque videri posse legendum *non sollicites*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse tamen *ne* praefert.

L. L I.

L. L I.

Si cum te ex causa legati debere pacisci (1) debitori tuo existimas,] Basil. νομίζων ἐλευθερίαν τοῦ χρέους ληγατευθῆναι. [Tom. I. p. 735.]

(1) *Pacisci* apud Hal. abest. Egit de hac Lege quoque D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 15. p. 315. *seqq.* qui legit *si cum te ex causa legati debere, paciscens, debitori tuo existimas, pactus et is ne ab eo peteres; vel, si cum tu ex causa legati debere parci debitori tuo existimas, pactus sis, ne ab eo peteres.* Quod posterius praeferit, quia magis, ut ait, cum Graecis convenit. Aliter Pothier. *in not. ad h. l.* qui putat, verbum *pacisci* posse retineri, & sensum Legis hunc esse: si cum tu falso existimas, te ex causa legati gravatum *cum debitore tuo pacisci ne petas debitum*, pactus sis ne ab eo peteres, &c. Non quidem male, dubito tamen, an *pacisci debitori* pro *cum debitore* Latine dicatur; sed potuit *cum* facile excidere, etiam ob ultimam syllabam in voce praecedente *pacisci*, & τὸ *debitore* in *debitori* mutari. Ceterum Flor. proprie legitur *pactus sit ne ab eo peteres*, quod videtur retineri posse: *pactus sit*, scil. debitor, *ne ab eo*, id est, a se, *peteres*: voces enim illas etiam ab aliis scriptoribus Latinis saepe confundi, notum est, & variis exemplis docuere Pithoeus, *in Adversar.* in Thes. Meerman. Tom. I. p. 357. Menag. *in Amoen. Jur. Civ. Cap. 9.* p. 52. Barth. *Adversar.* XII, 13. Schulting. *Diss. pro Rescript. Impp. §. 13.* p. 193. Rygerbos. *Obs. Jur. Rom.* p. 17. alique.

L. L I I.

§. 2.

Pactum, ut, si quas summas &c.] A quo differt illud, de quo in *L. 42. h. t.*

Iustum, ideoque servandum est.] *L. 95. §. 4. de solution.*

L. L I I I.

L. L I I I.

Sumtus quidem prorogare (1) &c.] Fab. in *Cod.* II. 8. *Def.* 22. Maynard. *Decis. Tholos.* III. 12.

(1) De quo verbo vid. Curtium, *Εἰκασῶν*, II. 33. in *Thef. Otton. Tom. V. p. 176.* & Noodt. *de Jurisd. & Imper.* II. 12.

L. L I V. (1).

Qui ante pactum moram non fecerat.] Non delet Hotoman. *Obs.* IX. 3. (2) add. Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 708. Basil. non mutant.

(1) Hal. hanc Legem accessionem facit *Legis praec.* 53. Vid. Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* & sic etiam *Cod. Camp.* Vid. Bondam. *Specim. Animadv. Critic.* in *Nov. Thef. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 224.*

(2) *Legens moram mihi fecerat.* Vid. Bachov. *loc. & Schult. cit.* — De *seq. L. 55.* vid. Cujac. *ad Libb. Julian. Digest. in expl. ej. l.* In qua Lege τὸ *si* in verbis *item si creditor* &c. a recente manu esse, neque adeo a Taurellio uncis includi debuisse, ac si a se esset profectum, notat Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. L V I.

Si convenerit, ne dominus &c.] G. Forner. *Selection.* III. 5. [in *Thef. Otton. Tom. II. p. 87. seq.*] (1).

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Julian. Dig. in expl. h. l.*

L. L V I I.

§. I.

Si ex altera parte in rem &c.] Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 598. (1)

(1) De hujus Legis *princ.* vid. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 2. circa fin.*

L. L V I I I.

L. LVIII.

Aristoni hoc amplius videbatur: &c.] Quem adversus reprehensionem Fabri defendit Bachov. *Adv. Fab. Dec. 95. error. 9. (1).*

Si ea, quae me ex emto praestare tibi oporteret, praestitissem, &c.] Quid si tantum per *constitutum possessorium* id fecero? Vid. Fab. *de Errorib. Pragm. Dec. 96. error. 10. & Bachov. ibid.*

Pretium te debere desinere: &c.] Hic a contractu tantum receditur, non vero novus fit contractus. Late Bachov. *Adv. Fabr. Dec. 95. error. 8.* ubi de hac Lege, & late *error. 9. add. Dec. 96. error. 1. & de variis effectibus talis pacti, error. 2.* Quid de casu contractus utrimque impleti, Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 667. & Adv. Fab. Dec. 95. error. 9. & Dec. 96. error. 3.*

(1) Quaedam ad hanc Legem monuit quoque Noodt. *d. loc. Cap. 11.*

L. LX.

Si creditores parati (1) sint, partem ex bonis &c.] In *emtionem bonorum*, de qua Tit. *Inst. de success. sublat. quae fieb. per bon. vend. &c.* Ubi vid. Theophil. Cujac. *h. Facit L. 16. de reb. auct. jud. possid. add. Basilic. Schol. [Tom. I. p. 760.]*

(1) Al. *pacti*. Sed in Cod. Flor. est *parati*, & sic etiam Graeci. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. LXI.

POMPONIUS *Lib. IX. ad Sabinum.]* Junge *L. 4. 8. 13. 16. de contrah. emt. cum similibus. add. Noodt. de Pact. & transact. Cap. 11. circa fin. (1).*

Aut ne sibi in suo sepelire mortuum liceat:] Vid. tamen *L. 11. de religios. D. Goth. in not. „ utrumque hodie licet.*

et. *L. ult. Cod. de pact. inter emtor. &c.*" (2) Ubi Imperatorem sequi sententiam Gaji in *L. 48. h. t.* censet Sande, *de Prohib. rer. alienat.* [Part. IV. Cap. 2. num. 12. seq.]. Perezius vero in *Praelect. ad tit. Cod. de condict. ob caus. dator.* hanc Legem 61. intelligit de nudo praecepto: male. Idem in *Praelect. ad tit. Cod. de pact. inter emt. &c. num. 30. d.* Legem 61. intelligit de casu, quo res non venditur, vel traditur; sed nostra jam est, & manet.

(1) Et Merill. *ad Tit. de Servitutib.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 648. & *ad L. Decision. Justinian.* p. 127.

(2) Sic etiam Merill. *ad L. Decis. Just. loc. cit.* Noodt. *d. loc.* Mercer. *Conciliat. Cap. 7. p. m. 138.* Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 453. seq.* Sed Legem hanc 61. non esse abrogatam a Justiniano per *d. L. ult. Cod.* putat Guil. Forner. *Antinom. Pignor. §. 21.* apud Conrad. *in Parerg. p. 265.* idque latius adstruxit Galvan. *de Usufruct. Cap. 31. num. 8. p. 396. seqq.* edit. Tubing. 1788. — De *L. ult. h. t.* vid. citatos superius *ad L. 27. §. 2. eod. vñ. Eadem ratione contingit, &c.*

TITULUS XV.

DE TRANSACTIONIBUS. (1).

(1) De *transacionibus* separatim Edictum propositum non est, sed quae de *pactis* generaliter cauta sunt *L. 7. §. 7. de pact.* eadem ad *transaciones* quoque pertinent, Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1. & ad Paul. Sent. l. 1. not. 1. in Jurispr. Antej. p. 218.* Praetorem sub *pactis conventis* in Edicto etiam comprehendisse *transaciones*, dicit Noodt. *de Pact. & transac. Cap. 3.* Singulas hujus tituli Leges exposuere Cujacius, *Oper. Tom. I. p. 967. seqq.* Hotoman. *Oper. Tom. II. Waechtler. in Opusc. a Trotz. edit. p. 710. seqq.*

L. I.

L. I.

ULPIANUS *Lib. L. ad Edictum.*] Forte, *ad Tit. testam. quemadm. aper.* Facit *L. 1. §. 1. eod.*

Quasi de re dubia, & lite incerta] Haec differunt. Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 3.* ubi plura de hoc loco.

Qui vero paciscitur, donationis causa rem certam &c.] *Lege qui vero paciscitur donationis causa, rem &c.* cum Duaren. *h. (1).* Noodt. *d. loc. add.* Fabrot. *Exercit. XII.* [in Thes. Otton. *Tom. III. p. 1220.*] Basilic. ut hic, & Bachov. *ad Treutler. Vol. I. p. 272. (2).*

Rem certam & indubitata &c.] Subaudi etiam, ut *L. 1. fin. reg. (3).* *L. 2. §. 3. de reb. cred.* quasi scriptum esset *etiam rem certam &c.* Noodt. *d. loc.*

(1) Et Leonin. *Emend. VI. 12.* Vid. & Wachendorff. *Diff. de Pact. nudis, p. 540.*

(2) Etiam Vinn. *de Transact. Cap. 1. §. 7.*

(3) Vocula *etiam* saepe omittitur, uti contra sexcenties à Librariis otiose intruditur. Vid. Oudendorp. *ad. Sueton. in Caes. Cap. 14. in fin.* Neque adeo opus, ad hoc confirmandum uti exemplo *L. 1. fin. reg.* quod aliis forte incertum videatur.

L. II.

IDEM *Lib. LXXIV. ad Edictum.*] Junge *L. 2. si quis caut. in jud. sist. &c. (1).*

Transactum accipere quis potest, non solum si Aquiliana stipulatio fuerit subjecta, &c.] Aliter Basilic., nec accurate. [οὐ μόνον μετὰ προσίμου, ἀλλὰ καὶ χωρὶς προσίμου διὰ συμφώνου μόνου γίνεται διάλυσις. *Tom. I. p. 770.*] (2).

(1) Vid. Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 5. §. 175. p. 342.*

(2) Fallitur hic D. Gothofredus, qui ad postrema Legis verba *sed et si pactum &c.* notat: „*Sed hoc ita si modo prius*

prius factum. P. Fab. *Semestr.* I. 14. " Nam Faber ita non emendat hanc *L. 2.* sed *L. 2. pr. si quis caut. jud. sist. &c.* Observat hoc quoque Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. III.

Scriptum heredem convenire debent:] Obstat *L. 14. h. t. (1).*

(1) Ad quam vide notata. Legem hanc 3. *pr.* explicuit Westenberg. in *D. Marco, Diff. III. Cap. 1. p. 42. Jeqq.*

§. 1.

Et postea codicilli reperti sunt:] Forte essent (1): *Respondit debere.*] Facit casus *L. 20. de exc. rei judic. & L. 21. eod.* Vid. Sande, *Decision. IV. 5. Def. 15.*

(1) Egit de *h. §.* Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 5. circa fin. & Schulting. Diff. de Transaction. super controvers. &c. §. 16. p. 234.* Apud Hal. *τδ et abest.* Forte melius: videtur scil. mala repetitio esse duarum postremarum literarum vocis praecedentis *esset.* Pro *an quanto minus* olim Florentiae scriptum fuisse *an minus*, eodem tamen tempore *eo* post *an* insertum inter vericulos; sed dein, antiquae tamen, adscriptum esse *quanto*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse suspicatur, in exemplo, ex quo Codex Flor. descriptus est, existisse *eo* pro *quo*, literis *qu* & *c* confusis, ut saepe factum; adeoque restituendum putat *quo minus.* In *fin. h. §.* pro *quam pro parte sua est, id ex fideicommissi causa* &c. apud Gothofr. edit. Sim. van Leeuwen, vitiose legitur *est, id est, ex fideicommissi causa* &c. Apud Pothier. verba *est, id ex fideicommissi causa* omissa sunt.

§. 2.

Debitor, cujus pignus creditor distraxit, &c.] Non *jur.* Accurs. & Cujac. *h. (1).*

- (1) Pro *minimo*, quae vox paulo post sequitur, alii substituant *nummo*, quod mavult quoque Burman. *ad Quinct. Inst. Orat. XI. 3. p. 1038.* Sed *minimo* tueretur Schroder. *Obs. II. 13. p. 171. seq.*

L. I V.

Ideoque etiam Legata sub conditione relicta in stipulationem Aquilianam deducuntur.] Ob verba oportebit &c. (1).

- (1) Vid. §. 2. *Inst. quib. mod. toll. oblig.* Pro *peremit*, & *peremitur*, ut Flor. est, Hal. & alii habent *perimit*, & *perimitur*. Sed *peremere* occurrit etiam apud Festum, in voc. & videntur Vett. *peremere* par ratione scripsisse, ac *neglegere*, *intelligere*, &c. Vid. notata superius ad L. 15. §. 1. *qui satisd. cog.*

L. V.

Cum Aquiliana stipulatio interponitur, &c.] Faber, in Cod. hoc tit. Def. 6.

Liberalitatem enim captiosam interpretatio Prudentium fregit.] Liberationem enim captiosam interpretatio Prudentium fugit, Herald. *Obs. & Emend. Cap. 30.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1350.] & Grotius, in *Flor. Spars. h. Male. Liberationem* legit quoque P. Fab. *ad L. 28. de reg. Jur. & Noodt. de Pact. & transact. Cap. 5. (1).* Salmasius, *ad Jus Rom. & Attic. Cap. 24. p. 522. litteralitatem*: male quoque. Locum interpretatur Bynkersh. *Obs. IV. 2. (2).*

- (1) Etiam Vinn. *de Transact. Cap. 8. §. 17.* quam lectionem praefert quoque Pothier. *in not. ad h. l.*

- (2) Quem laudat, & sequitur etiam Schulting. *in Enarr. h. t. §. 18.* item D'Arnaud. *Var. Conj. I. 7. p. 58.* quamvis hic pro *ex consensu redditur* in praecedentibus verbis legere malit *ex consensu oritur*. Sed vid. Jo. Canegiet. *Obs. Cap. 8. §. 12. p. 404. seq.* Florentinam lectionem contra Noodtium defendit quoque Markart. *Probab. rec. lect. Part. II. p. 43. seq.* eamque
etiam

etiam fervat Cujacius, *ad Libb. Papinian. Definition. in expl. h. l.* & nihil quicquam praesidii in MSS. esse iis, qui hujus loci scripturam sollicitant, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. V I.

GAJUS *Lib. XVII. ad Edictum Provinciale.*] Legem hanc recte hic positam, vult Merill. *Obs. III. 14. frustra* (1).

Neque transigi,] Vid. Cujac. *ad L. 1. h. t.* (2).

Quam inspectis cognitisque verbis testamenti.] Cognitionem sufficere, vult Stryck. *de Jur. Sens. Diff. I. Cap. 3. num. 17.* [Basil. *Tom. I. p. 771. οὔτε διαλύεσθαι δυνατόν, οὔτε τὸ ἀληθὲς ζητεῖσθαι μὴ προκομιζομένων τῶν τῆς διαθήκης ῥημάτων.*] Schol. Basilic. *ἤτοι πρὸ τοῦ ἀνοιγῆναι τὴν διαθήκην οὐ δύναται τις διαλύεσθαι.* [*ibid. p. 804.*].

(1) De hac Lege, ejusque argumento ex professo egit Schulting. *Diff. de Transactione super controversiis, quae ex ultimis voluntatibus proficiscuntur, etiam non inspectis vel cognitis illarum verbis recte ineunda.* add. Eund. *in Thes. Controv. Dec. 8. §. 9. Noodt. de Pact. & transact. Cap. 18. & in Julio Paulo, Cap. 7. circa fin. Gundling. Diff. de Transactione nondum apertis tabb. in ej. Exercitat. Academ. Bach. Disp. de Jure transactionis super controversiis ex testamento non cognitis tabulis, in Opusc. ad Histor. & Jurispr. spectant. p. 75. seqq. Schröder. Obs. II. 12. p. 173. seqq. Dissentiunt tamen alii, uti Vinn. de Transact. Cap. 5. & Sol. Quaest. I. 8. Zach. Huber. de Casib. enucleat. Quaest. 16. Cap. 2. p. 328. seqq. Ger. van Eversdyck, Diff. ad L. 6. de Transact. in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. III. p. 119. seqq. Jo. Cannegiet. Obs. Cap. 1. p. 272. seq. H. J. Arntzen. Miscellan. Cap. 13. p. 137. seqq. Novissime ea de re egit Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 25. seqq.* ubi etiam alii ab utraque parte auctores citantur, ipse autem Schultingii sententiam recte quoque secutus est.*

(2) Qui verbum *transigere* non ad *conventa*, sed ad *judicata* refert, propterea notatus ab Ant. Fabro, *in Rat.*

ad h. l. & Bachio, loc. modo cit. p. 90. Vld. & Walch. ad Eckhard. Herm. Jur. I. 5. §. 172. p. 336. & Gluck. d. loc. p. 28.

L. VII.

Et post rem judicatam transactio valet, si vel appellatio &c.] Aliter non: nisi id animo donandi actum sit. Paul. in Sent. I. 1. §. 5. (1). Fab. in Cod. hoc tit. Def. 4. & 5.

(1) Ubi vid. Schulting. not. 13. in *Jurispr. Antej.* p. 220.

§. 1.

Si fidejussor conventus, &c.] Vid. Huber. Eun. Rom. h. Transactio valeat, quaeritur? Al. an transactio &c. (1).

Si tamen ipse fidejussor condemnatus &c.] Basil. [Tom. I. p. 772.] minus bene (2).

(1) Sic Hal. Non tamen necesse, cum *an* saepe omittatur. Praeterea pro *mox reus transegisset* &c. Hal. legit *& mox reus* &c. quae lectio si cui commodior videatur, *ad et* facile repeti possit ex ultimis literis vocis praecedentis *fuiisset*.

(2) Pro *transactione non peremit rem judicatam*, ut Taurellius edidit, Hal. & Vulg. habent *et si transactio non perimit* &c. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui recte Taurellianam lectionem praefert.

§. 2.

Usque adeo autem, quod datum est, &c.] Etiam hic frustra carpit nonnulla Ant. Faber. Vid. Huber. in Eun. Rom. h.

Ut quod datum est, proficiat ad alimenta, &c.] L. 8. §. 22. h. t.

L. VIII.

L. VIII.

Quam si auctore Praetore facta.] Edit. 1549. *facta sit.* (1).

Solet igitur Praetor intervenire (2), *& inter consentientes arbitrari, an transactio* (3), *vel quae admitti debeat.*] Vid. Scip. Gentil. *de Aliment. Cap. 26.*

(1) Orationem D. Marci exposuit Scip. Gentilis, *Libro Singul. de Alimentis, Oper. Tom. III. p. 345. seqq.* Vid. & Vinn. *de Transact. Cap. 6.* & Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 17.*

(2) Florentiae etiamnum esse *invenire*, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. putat tamen rectum esse *intervenire*. Saepe voces *in* & *inter* in MSS. confunduntur. Vid. Drakenborch. *ad Liv. V. 21. 16. & VI. 5. 4.* add. Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. Tit. 1. §. 6. p. 181.* & ibi citt. auctores.

(3) In Cod. Flor. jam pridem inter versiculos suppletum *valeat*, sed recenti atramento rursus superductum, notat Brenem. *d. loc. Valeat* habet quoque Cod. Camp. Vid. Bondam. *Animadv. critic. ad loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 14. in fin.* in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. II. Tom. II. p. 232.* Videtur tamen rectius abesse: proprie enim Praetor non arbitrat, an *valeat* transactio, sed an admitti debeat, & quae debeat admitti.

§. 2.

Idem erit dicendum, & si mortis causa donata fuerint relicta.] *Relicta* dele (1), vel pro *donata* lege *donatione*. Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 739.*

Plane de alimentis, quae non mortis causa &c.] Non enim promissor hic id praecise egit, ut Legatario confuleret, sed ut sibi. Scip. Gentil. *d. loc. Cap. 10.* Notat & Idem, *ibid.* homines in rebus labore partis tenaciores esse.

(1) Quod placet etiam Breneman. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Potuit sane Librarius ob similitudinem sequentium vocum cum praecedentibus hic facile aberrare,

& sequens *ad relicta* hoc loco inferere: quo errore licet animadverso vocem de more non delevit, sed perrexit tantum scribere, ut oportebat. Simile vitium supra quoque observavimus ad *L. 2. §. 38. de Orig. Jur. not. 4.* Sequitur in Lege: *vel ab eo, cui mortis causa donata sunt, relicta*, scil. per fideicommissum. Vid. Noodt, *loc. supra cit.* & Scip. Gentil. *de Aliment. Cap. 9.* add. Pothier. *in not. ad h. l.*

§. 4.

Si integra quantitas alicui fuerit legata, &c.] Aperte: in dubio enim praesumitur voluisse defunctus, ut penes heredem pecunia maneat. Scip. Gentil. *d. loc. Cap. 12.*

Non cessabit Oratio, licet non in annos singulos &c.] Quorum in Oratione factam mentionem, putat Scip. Gentil. *ibid. Cap. 11 & 12.* Sed vid. *praec. §. h. l.*

§. 5.

Sed & si sit certa quantitas relicta Titio, &c.] Vid. Scip. Gentil. *d. loc. Cap. 18.*

Idemque est & si per fideicommissum alimenta ad hoc Legataria fuerint relicta,] *Ab hoc*, Cujac. *h. (1).* Quomodo quosdam habere, docet Gloss. *h. (2).*

(1) Probante Ant. Fabro, *in Ration. ad h. l.* Alias *ad hoc*, scil. ut Sejus aleretur. Vid. Pothier. *in not. ad h. l.*

(2) Vid. & Brenem, *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 6.

Et puto (1), eam transactionem valere:] Ex mente Orationis: hic autem parum receditur a rei forma, & 2do. utiliter. Scip. Gentil. *ibid. Cap. 24.*

Quia meliorem conditionem suam alimentarius (2) tali transactione facit:] Multa autem esse possunt, ut hoc non sit certum. Scip. Gentil. *ibid. Cap. 23.*

Ne-

Noluit enim Oratio alimenta per transactionem intercepti.] Contra mentem defuncti. Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 3.

- (1) Praecedit in Lege: *si quod consummato anno ut acciperet, initio anni &c.* Vulg. *ut* omittit. Melius Hal. vocem hanc trajecit hoc modo: *consummato anno acciperet, ut initio &c.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Quid sit *repraesentata pecunia*, cujus in *pr. h.* §. mentio fit, docet Westenberg. in *D. Marco*, Diff. XXXI. §. 8. p. 294. add. Interpp. *ad Phaedr.* III. 10. vs. 32.
- (2) De hac voce vid. Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. Jctor.* p. 445. Tò *tali* paulo recentius adscriptum esse, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 7.

Satis locupletes,] Id est, *mediocriter.* Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 20. ubi & de *servis*.

§. 9.

Causae fere hujusmodi solent allegari: si alibi domicilium &c.] Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 14.

Et minutatim (1) *singulos convenire difficile ei sit:*] Vid. tamen *L. 3. de alim. legat.*

- (1) Id est, unumquemque pro ea parte, quam debet.

§. 10.

Modus quoque &c.] Scip. Gentil. *d. loc.* Cap. 15. (1).

- (1) *Arbitrandus est* hic passive dici, notat Pithoeus, in *Adversar.* in Thes. Meerman. Tom. I. p. 351. ubi plura similia exempla habet. add. citatos superius ad *L. 19. de Jurisd.*

§. 11.

Sed & personarum contemplatio habenda est: &c.] Scip. Gentil. ibid. Cap. 16. seqq.

An sequioris,] L. 17. §. 17. de injur. (1), Constantin. Subtil. Enodat. Cap. 5, [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 491.] (2).

(1) Ubi Florentiae *segnitior* legitur, pro quo alii habent *segnior*. Vid. Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor.* p. 380. not. 1.

(2) Qui legit *segnioris*, & sic etiam Duaren, *Disp. Annivers.* II. 31. Sed *sequioris* hic habet Cod. Florentinus, quam lectionem defendunt Cujac. *Obs.* I. 3. Val. Guil. Forster. *Obs. subseciv.* I. 22. in Thes. Otton. Tom. II. p. 923. Caes. Costa, *Var. ambig. Jur.* I. 12. in eod. Thes. Tom. IV. p. 1196. *Nequioris* non improbat Budaeus, in *Annot. ad Pand. ad h. l.* & vult Forner, *Selection.* II. 5. in eod. Thes. Tom. II. p. 50. item Fopp. ab Æzem. *Diff. Jur. Civ.* II. 8. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 825. Alciatus *sequioris vitae homines* intelligit pauperiores & contempiores, quod non displicet Schroder. *Obs.* II. 5. p. 118. *seq.* quem etiam vide *ibid.* de verbis praecedentibus *cujus vitae sint hi, &c.* Sequitur in Lege: *In persona ejus, a quo alimenta relicta sunt, haec erunt specienda: &c.* Pro *specienda* Hal. habet *specianda*. Etiam Florentiae recentioremanum *specianda* substituisse, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed *specienda* retinet Scip. Gentil. *de Aliment. Cap. 17. Oper.* Tom. III. p. 381. & *Parerg.* I. 27. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1300. Vid. & Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 39.* p. 357. & Eckhard. in *Herm. Jur.* I. 3. §. 104. Additur *in quibus sunt facultatibus*. Pluralis pro Singulari. Alia similia exempla vid. apud Auctor. *Obs. Jur. Civ. Cap. 14.* p. 85. & auctores ibi laudatos. add. van de Water, *Obs.* II. 5. in fin. p. 144. Bynkersh. *Obs.* V. 24. Marckart. *Interpr. rec. lect.* II. 11. p. 245. Oudendorp. *ad Sueton. in August. Cap. 25.* p. 197. Hal. *facultatibus sit*. Vulg. voculam *in* omittit. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Eadem phrasi *in facultatibus*

cultatibus esse usus quoque est Ulpianus in L. 5. §. 13. de agnosc. & alend. liber.

§. 12.

Qui transigit de alimentis, non videbitur, neque de habitatione, neque de vestiario transigisse: &c.] In testamentis enim late interpretamur verba; in transactionibus, quibus corruunt alimenta, stricte (1). Scip. Gentil. d. loc. Cap. 28.

(1) Sic vulgo Interpp., etiam Cujac. h. Vinn. de Transact. Cap. 6. §. 8. Voet. ad h. t. §. 14. Nec male, modo stricte illa interpretatio non deducatur ex natura transactionis: ad quam nec Ulpianus provocat, qui hanc ejus Juris rationem reddit, *cum Divus Marcus specialiter etiam de istis transigi voluerit.* Ut recte observat Ant. Faber. in Rat. ad h. l. Et sane est quidem transactio stricte interpretationis, adeo ut non extendatur ad ea, de quibus cogitatum esse non constat; sed hoc non impedit, quo minus is, qui transigit de alimentis ultima voluntate relictis, ex regulis Juris existimandus sit de omni eo transigisse, quod vox *alimentorum* in testamento significat: cum omnis conventio super ultima voluntate inita, nisi aliter dictum sit, ex ipsa ultima voluntate interpretationem accipiat. arg. L. 1. §. 14. ut Legat. seu fideic. serv. caus. cav. Proinde, ut vox *alimentorum* aliter accipiat in transactione, quam in testamento, unice nititur peculiari hac Constitutione D. Marci, qua imprimis D. Marcus videtur prospicere voluisse iis, qui sine Praetoris auctoritate transegerant, quibus adeo, nisi de habitatione & vestiario specialiter quoque transigissent, permissum est, factam transactionem ad sola cibaria restringere.

§. 13.

Vel ceteris invitis transigere:] Lege invitus (1).

(1) Quemadmodum in Pand. Flor. & in aliis etiam editt. Gothofredi legitur.

§. 14.

De calceario &c.] Quod a vestiario differt. add. L. 25. §. 4. de aur. arg. leg. (1).

(1) Et Bynkersh. *Obs.* III. 17. Voce *calcearii* usus quoque est Sueton. *in Vespasian. Cap.* 8. ubi vid. Torrent.

§. 15.

Si uni pluribusve fundus &c.] Scip. Gentil. ibid. Cap. 5. *Sed (1) si pluribus fundus ad alimenta fuerit relictus, & hi inter se transigant:] Aut dividant. Scip. Gentil. ibid. Cap.* 6.

(1) Hal. *sed et:* recte, nisi *sed* pro *sed et* ab antiquioribus aliquando usurpatum putes. Vid. Jo. Cannegiet. *ad Ulp. Fragm. Tit.* 1. §. 15. p. 14. & ibi citt. auctores.

§. 17.

Si Praetor aditus, citra causae cognitionem &c.] Scip. Gentil. ibid. Cap. 30. (1).

(1) Ad *seq.* §. 19. Vid. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap.* I. 8. §. 5. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 70. Averanius, *Interpr. Jur.* III. 3. §. 15. hunc locum nos admonere observat, falli eos, qui *Procuratores Caesaris* non distinguunt a *Praefectis aerarii*, de quibus plura vid. apud Briffon. *Sel. Antiq.* III. 19. & auctores *ibid.* citatos a Trell.

§. 20.

Fingi enim lites poterunt, &c.] Aliud, si lis fuit vera. Scip. Gentil. ibid. Cap. 7. quod non caret dubio, nisi dicas, hic non posse constare, an relictæ sint.

§. 22.

§. 22.

Si quis de alimentis transfegerit sine Praetoris auctoritate, &c.] Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 31. & 32.

In id quod factus sit locupletior,] Semel tantum, & in eo distabit a minore, de quo *L. 47. de solution.* Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 29. (1).

(1) *Oper. Tom. III. p. 406. seq.* Verba ejus sunt: „In majore sufficit, semel locupletiolem esse factum, licet acceptam pecuniam postea prodegerit: in minore non aliter dicimus locupletiolem, quam si in ejus rem versa pecunia fuerit, perduretque.”

§. 24.

Et (1) neque diem, neque modum permutavit,] *Modum:* mensuram v. gr. aliquam intelligit Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 25. Ego ut in §. 10. *h. l.* Illic enim ponendus casus, ut in pecunia relicta sint alimenta. add. eund. *ibid.* Cap. 26. ubi de hoc loco.

Haec omnia habent disceptationem Praetoris, & pro utilitate alimentarii (2) recipienda sunt.] Ut scil. transactio admittatur, & decernatur, non ut retro confirmetur. Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 26.

(1) Praecedit in Lege: *ut in vicem eorum nummum quotannis, vel quotmensibus acciperet.* Ubi *quotmensibus* idem valere ac *singulis mensibus*, notat Forster. *Obs. subsequiv. I. ult.* in Thes. Otton. Tom. II. p. 927. Vid. & Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. Jctor.* p. 256. *seq.* & in *Addend.* p. 487.

(2) Vid. de hac voce notata superius ad §. 6.

§. 25.

Per contrarium quoque, si pro habitatione, quae erat
re-

relicta, placuerit certam quantitatem praestari; &c.] Annuam scil. Scip. Gentil. *ibid.* Cap. 27. ubi de hoc §.

L. I X. (1).

(1) *Princ. §. 1.* hujus Legis exponit Noodt. *de Pact. & transact. Cap. 5.*

§. 2.

Qui per fallaciam coheredis ignorans universa, &c.] L. 35. de pact. Facit Carpzov. *Definit. Forens. Part. II. Const. 11. Def. 8. (1).*

Sine Aquiliana stipulatione] Basil. [Tom. I. p. 776.] οὐ μετὰ προσίμου καὶ ὁμολογίας ἀναδόσεως. Quae Fabrotus vertit, ut hic: male. add. Schol. Basilic. [*ibid.* p. 806.] Itaque vel aliter legerunt Graeci, vel non bene verterunt. Sed & sic fere verterunt *L. 15. Cod. h. t. τὴν τοῦ προσίμου ἐπερώτησιν.* [*ibid.* p. 786.] & *L. 32. Cod. cod. προσίμου ἐπερωτήσεως.* [*ibid.* p. 796.]

(1) Speciem h. §. dat Noodt. *loc. cit. Cap. 15.*

§. 3.

Cum adversariis pacto transigit; &c.] Haec perturbata esse, putat, & restituere conatur Cujac. *h. sine causa (1).*

His tantum transactio obest, &c. de quibus actum probatur:] Facit Carpzov. *Defin. Forens. Part. II. Const. 16. Defin. 15. num. 10. (2).*

Nam ea, quorum actiones &c.] Ea, id est, quad. ad ea: de quo Perizon. *ad Sanct. Minerv. II. 5. §. 5.*

Iniquum est perimi (3) &c.] Iniquum enim est &c. Cujac. *h. (4).*

- (1) Exposuit hunc §. Noodt. *d. loc. Cap. 5.*
 (2) Pro *his tantum* D'Arnaud. *Var. Conj. l. 7.* legit *in his tantum* &c. & in *fin. Legis* pro *id*, de quo cogitatum non docetur reponit *ideo quod cogitatum non docetur*. Sed vid. Schroder. *Obs. II. 14. p. 177.* qui *his tantum* retinet, sed posteriore loco putat *id* irreptitum esse. Ego nihil mutem. Videtur Viros Doctos fugisse usus *τὸν ea*, a Schultingio notatus, quem hic etiam observavit Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. Tit. 7. §. 4. p. 221.*
 (3) *Flor. peremi.* Vid. notata superius ad *L. 4. h. t.*
 (4) Et in praecedentibus verbis pro *nam ea*, quorum &c. legit *non quorum* &c. Neutrum recte: nec melius Ant. Fab. in *Rat. ad h. l.*

L. X.

De re filiorum, quos in potestate non habuit, transigentem patrem minime eis obesse placet.] Ut nec filius patri. add. Mev. *Decision. Part. VIII. Dec. 209.* — Aliud volunt, si eos in potestate habet, etiam quoad *adventitia*. Sand. *Decision. II. 7. Def. 4.* male, ut puto (1).

- (1) Et putat quoque Cujac. *h.* qui *ad Libb. Ulpian. Respons.* paucis tantum de hac Lege egit. Latius suam de hac re sententiam exposuit Schulting. in *Enarr. h. t. §. 4.* Vid. & Vinn. *de Transact. Cap. 3. §. 11.* — In *seq. L. 11. quia adhuc lis subesse possit* &c. Alioquin enim transactio super judicato facta vires non habet. Vid. H. G. Tydeman. *Diff. de Reb. judic. non rescind. Cap. 6. pr.*

L. XII.

Si postea caussetur, de eo solo cogitasse, quod prima &c.] *Flor. dEo* (1) *solo cogitasse*, &c. Noodt. *de Pact. & Transact. Cap. 5. in fin. dEo solo cogitasse*, quod &c. id est, *de eo solo cogitasse se, quod* &c. (2).

- (1) Ita scil. Taurellius edidit: in ipso enim Cod. Flor. nihil literis majusculis scriptum. eum in finem, ut bis legatur. Vid. Brenem. *Hist. Pand.* IV. 5. p. 372.
- (2) Non male; quamquam pronomen illud *se* saepe subaudiendum relinquitur. Vid. notata superius ad *L. 35. de pactis.* — De *seq. L. 13.* vid. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap.* I. 8. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 69. *seqq.* Vinn. *de Transact.* Cap. 3. §. 10. Burman. *de Vectigal. Pop. Rom.* Cap. 11. p. 182. Valckenaer. *Diss. de Dupl. Legum interpret.* p. 111. *seq.* qui monet, quamvis doctrina ejus Legis ex mente Macri pertineat ad transactionem de *vicecima hereditatum* fisco solvenda, eam tamen ex mente Triboniani generalem esse existimandam. De *inscriptione* hujus Legis, quae vitiosa est, vid. quae notavi ad *L. 154. de V. S.* add. Jac. Voorda, *ad L. Falcid.* Cap. 9. §. 5. *in not.* p. 208.

L. X I V.

Controversia inter legitimum & scriptum heredem orta est, &c.] Ante hereditatem aditam, atque hac lege finita, ut haberent singuli v. gr. partem dimidiam. Pone, illos negare, se heredes esse, & contendere, se, quod habent, habere titulo singulari mortis causa capionis. Vide & junge *L. 24. de adq. vel omitt. hered.* *L. 2. si quis omiss. caus. test.* *L. 8. de m. c. donat.* *L. 6. de reg. Jur.* Facit *L. 21. de adq. vel omitt. hered.* quae ex eodem (1) est Libro, & *L. 20. pr. eod.* Ergo quaestio hic tantum est de remedio agendi, non de aliis juris remediis, quae non negantur. (2) Vel dic, in *L. 3. pr. h. t.* agi de *testamento inofficioso*: nota *re rescissum*: id vero extra dubium non nisi per sententiam everti potest: hic vero de testamento, quod dicebatur *injustum, nullum, ruptum, irritum*, ex quo hereditas adquiri nequit, etsi de facto sit adita; adeoque est incerta successio.

Respondit, si iidem creditores essent, qui transactionem fecissent: si alii creditores essent,] D. Goth. ad verbum
se-

fecissent notat: „ Adde ex Haloandri editione: *id observandum esse de aere alieno, quod inter eos convenisset.*”

Sic quoque Basil. [Tom. I. p. 777.] *ἔπονται τοῖς συμφωνηθεῖσιν* (3). Noodt. *de Pañ. & Transact. Cap. 22.* putat, Florentinam lectionem esse a Scaevola, frequente in *ἀνανταποδότοις*, ut *L. 29. §. 12. de liber. & post. add.* Duaren. *Disput. Anniversar. I. 50.*

Propter incertum successionis, pro parte hereditatis, quam uterque in transactione expresserit, utilibus conveniendus est.] Contra Juris rationem (4), quam ipse Scaevola sequitur *L. 3. pr. h. t.* ideoque Noodt. *Probab. II. 2. & de Pañ. & transact. Cap. 22.* (5) censet, Scaevolam hic amico gratificari voluisse. Juris autem rationem sequitur & Scholiast. Basilic. Tom. I. p. 807. qui ait: *κινούσι κατὰ τοῦ κληρονόμου γεγραμμένου, οὐχὶ δὲ κατὰ τοῦ ἐξ ἀδιαθέτου ἐλθόντος, καὶ εἰληφότος μέρος τι.* Exemplum apud Cyriac. *Controv. 17.* ubi late per varias distinctiones, quae tamen mihi non satisfaciunt. Novissime in hac Lege defudavit Best. *de Rat. emend. LL. Cap. 4. p. 57. seqq.* sed infeliciter; & Jo. van de Water, *Obs. I. 1. (6).*

(1) Ex quo scil. est *L. 24.* et reliquae LL. citatae, Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 17.*

(2) Quae in nota sequuntur recentiore manu a Schultingio notata sunt, et veram continent conciliationem hujus *L. 14.* cum *L. 3. pr. eod.*

(3) Nec dissentit Schulting. *in Enarr. d. l. p. 335.* Alii etiam aliter. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. & Jac. Voorda, Elector. Cap. 1.* qui recte docuit, nulla hic emendatione opus esse, sed particulas *si si* accipiendas pro *sive sive*, ut & alibi fit. Vid. & Puttman. *Probab. I. 1. p. 6.* & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 83. seq. in not.* Ceterum, in Cod. Flor. proprie non legitur *iidem*, sed *idem*, verum ex *idem* prima litera geminata facile fit *iidem*. add. Drakenborch. *ad Liv. III. 39. 8. & XL. 22. 14.*

(4)

- (4) Haec & quae in nota sequuntur antiquiore manu a Schultingio adscripta sunt. Rectius idem Vir. Clar. in nota priore ad *h. l.* & in *Enarr. h. t. loc. cit.* nullam inter Leges illas pugnam esse statuit. Horrescit conjecturam Noodtii Bynkershoek. *Obs.* III. 22. rem tamen non expedit. Contra Noodtium disputavit quoque Waechter. in *Opusc. a Trotz. edit.* p. 228. *seqq.* Vid. & Jac. Voorda, ad *L. Falcid. Cap. 5.* p. 70. Theod. Jo. Alexand. Pagenstecher. *Specim. de Violentis emendat. in Jur. Civ. non admittendis*, Cap. 3. p. 86. *seq.* Harderv. 1776. Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc. tit.* §. 22. Mihi res simplicissima videtur, & breviter huc redire: non pugnare has Leges, cum agant de diverso casu, & justa ratio reddi possit diversi juris, quod in unoquoque casu obtinere Scaevola docet. Scil. in *L. 3. pr. h. t.* quaestio non erat de viribus testamenti, sed testamentum a matre defuncti dicebatur *inofficiosum*. Hac controversia per transactionem sopita testamentum manebat saluum, *L. 29. §. 2. de inoffic. test.* adeoque & heres institutus manebat heres. Recte itaque Scaevola docet, Legatarios &c. convenire debere heredem scriptum, eumque solum, quod solus heres sit, qui si in ineunda hac transactione sibi non cavisset pro oneribus hereditariis, id sibi debeat imputare. Sed *L. 14. h. t.* intelligenda de casu, quo inter heredem scriptum & heredem legitimum quaestio orta erat de viribus testamenti, veluti an quidem testator habuisset testamenti factionem. Quae controversia si transactione finita est, lis quidem illa perimitur, sed non reddit haec transactio ipsum testamentum validum. Manet adeo incertum, valeat testamentum an minus, & proinde manet incertum, uter sit heres, scriptus an legitimus. Non mirum itaque, hoc casu Scaevolam respondisse, Creditores, quibus semper solvendum est, utrumque convenire debere, id est, & heredem scriptum, & heredem legitimum, unumquemque pro ea parte, quam ex transactione tulisset, sed *propter incertum successionis*, id est, quoniam incertum sit, uter sit heres, utrumque eos convenire debere *utilibus actionibus*: quoniam *directa actione* solus verus heres conveniatur. Eodem modo Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand.*

Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 83. seqq. Id tamen forte videri possit ulteriore disquisitione indigere, an nempe necesse sit, in casu *d. L. 14.* ponere, hereditatem a scripto herede nondum fuisse aditam. Putat hoc Schulting. *in Enarr. h. t. loc cit.* quoniam alioquin, ut ait, heres qui ex asse hereditatem adiit, recusare non poterit, quo minus a creditoribus in solidum conveniatur. An autem hoc adeo apertum sit, possit dubitari. Sicuti enim mota ante aditam hereditatem quaestione an valeat testamentum, eaque quaestione per transactionem finita, incertum est, utrum heres institutus ex testamento hereditatem adire, & sibi adquirere possit, an minus; sic mota hac quaestione post aditam hereditatem, eaque per transactionem sopita, incertum est, valeat facta aditio, an minus: ex testamento enim injusto neque hereditas adiri, neque adita acquiri potest. add. *L. 22. in fin. L. 34. pr. L. 46. de adq. vel omitt. hered.* Utroque igitur casu idem adesse videri possit *incertum successionis*, adeoque & idem juris esse debere.

- (5) Noodtium hac in re sequitur Reinold. *ad Mercer. Conciliator. num. 177.* & Brenem. *de Eurenatic. Cap. 7. sect. 2. §. 16.*
- (6) Egerunt de hac Lege quoque Westenberg. *in Divo Marco, Diss. III. Cap. 2. p. 49. seqq.* alique quos citat Voorda, *loc. supra laud.* quibus addi possint Trotz. *Praef. ad Opusc. Waechtler. p. LXXII. seq.* Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 3. §. 9. p. 158.* Jo. Cannegiet. *Obs. II. 6.*

L. X V.

Pacto convento &c.] Vid. Cujac. *h. & ad L. 10. §. 1. de pact. (r).*

- (1) Paulo aliter haec Lex scripta exstat apud Paul. *in Sent. I. 1. §. 3. in Jurispr. Antejust. p. 219.* Quaedam ad eam Legem monuit quoque Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 238. seq.* quem etiam vid. *ibid. p. 237. seqq. de seq. L. 16. add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 19.*

L. XVII

Propter ignorantiam suam] Secus, si scivit. Sande, de Adion. Cession. Cap. 12. num. 18. & 19. (1).

(1) Add. Cujac. *ad Libh. Papinian. Quaest. in expl. h. l.* De locutione *fideicommissam* recipere hereditatem vid. Bynkersh. *Obs.* VI. 21. in fin.

LIBER TERTIUS.

TITULUS PRIMUS.

DE POSTULANDO (1).

- (1) Thalelai, Theodori, aliorumque Ictorum Graecorum Commentarii in hunc titulum Pand. & Cod. ex editione, & cum notis Dav. Ruhnkenii exstant in Thes. Meerman. Tom. III.

Vocabulum hoc non intelligit Pollet. *Histor. For. Rom.* p. 502. [ed. Duac. 1576.] (1).

- (1) Ad quem locum in editione, quam possideo, manu sua, notavit Schultingius: „verbum *postulare* Ictos usurpare non solere de iis, qui aliquem accusant criminis, vel reum faciunt; & confundere Polletum cum postulatione *interrogationem in jure*, cuius est exemplum, quod Polletus adfert.” Posterius recte notatum est; sed verbum *postulare* etiam in causis publicis, & pro *accusare* usurpari, docet Ernest. in *Clav. Ciceron.* in voc. & Zepernick. *ad Siccum. de Judic. Centumv.* p. 116.

L. I. (1).

- (1) An verba *habendae rationis causa* satis ceperit Graecus Interpres, dubitat Ruhnken. *ad Thalel. aliorumque Comm. loc. cit.* p. 1. Pothier. in not. ad h. l. *rationis* interpretatur *discretionis personarum*. Forte constructio verborum paululum turbata est, sive ab ipso Ulpiano, sive a Triboniano, vel Librariis, atque ita le-

(1) De voce *ambitione*, quam Graeci vertunt *κατὰ περιδρομῆς*, vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 5.

Sexum, dum (1) feminas prohibet pro aliis postulare:] Id jam a Numa (2) erat interdictum. Pollet. *Hist. For. Rom.* II. 7. *in fin.* Pro monstro habitum, quod femina causam orarat. Plutarch. *in Lycurg. & Num.* p. 77.

Origo vero introducta est a Carfania] D. Goth. *in not.* *Caja Afrania*, Val. Maxim. VIII. 3." add. Bynkersh. *Obs.* IV. 12. (3).

Quae inverecunde postulans, & magistratum inquietans,] Add. Luc. XVIII. 5. & ibi Pricaeum.

Causam dedit Edicto.] Id est, *occasionem* (4).

Videlicet quod insignia magistratus videre, & revereri non possit.] Quae tamen ratio illum non prohibet postulare pro se. Stryck. *de Jur. Sens. Diff.* II. Cap. 4. num. 13. *seqq.*

Insignia magistratus] Inter quae Sigon. *de Judic.* I. 7. ponit & *gladium*: quod non puto verum. Vid. de iis D. Goth. *in not.* & Briffon. *Sel. Antiq.* III. 14. add. Pancirol. *Thes. var. lect.* I. 10. [in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 937. *seqq.*] (5).

Et revereri] Quod Romanis semper curae fuit. Facit huc Dion. Halicarn. *Antiq. Lib.* II. p. 98. *in fin.* & *seq.* Chrysoft. *in Psalm.* VII. vs. 12. Plutarch. *in Ciceron.* p. 877. A.

Aversa sella,] Obverso tergo. Scip. Gentil. *Parerg.* II. 27. *in fin.* [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1346.] (6).

Sed melius est, ut dicamus, retinere quidem jam coeptum magistratum posse,] Facit huc M. Senec. *Exc. Controv.* IV. 2. Male haec carpit Faber. Vid. Huber. *in Eun. Rom. h.*

Adspirare autem ad novum penitus prohiberi:] Ob splendo-

exercuit, & consulentibus de Jure publice respondit.
Vid. Menag. *Amoen. Jur. Civ. Cap. 2.* ubi plura (4).
Dissentit Bynkersh. *Obs. IV. 11.* (5).

Propter casum furdum, &c.] Et magis adhuc mutum (6). Stryck. *de Jur. Sens. Diff. IV. Cap. 4. num. 7.*

Qui prorsus non audit,] Ineptum enim huc trahere, quod de loquendo supra cerebrum est L. 10. Cod. qui test. fac. poss. (7).

(1) Vid. & Schulting. *d. loc. §. 2.* Noodt. *ad h. t. pr.* Marckart. *Probab. rec. lect. Part. I. p. 84.* M. Roever. *Diff. ad Loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 7.* in Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 160.* Ruhnken. *d. loc. p. 2.*

(2) Adeoque tempus hic non civiliter, sed naturaliter computatur. Vid. Rucker. *Diff. de Civil. & nat. temp. comput. in Jur. Cap. 4. §. 3. & Cap. 5. §. 19.*

(3) Add. Bynkersh. *Obs. IV. 11. circa fin.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* ubi etiam quaedam notat de Livio Druso.

(4) Add. Schulting. *d. loc.* Heinecc. *Hist. Jur. I. 4. §. 231. in not.* Ruhnken. *loc. cit. p. 3.*

(5) Cum quo facit Trotz. *in Praefat. ad Oper. Marani, p. x.* Rectius Schroder. *Obs. II. 14. p. 178.* notat, *responditare*, seu *respondere* aliud quid esse, quam *postulare*, de quo tamen proprie hic agitur. Plura de hoc Nerva vide apud Bach. *Hist. Jur. III. 1. sect. 6. §. 19.* & auctores *ibid.* citatos a Stockman.

(6) Sed de quo non opus fuit monere, cum eum ipsa natura arceat: uti nec de *servo*. Vid. Schulting. *d. loc.*

(7) Conf. Bynkersh. *Obs. IV. 12. pr.*

§. 4.

Si non habebunt Advocatum, ego dabo.] Idem in Scholis Rhetorum. Quintil. Decl. 260.

Nec solum his personis &c. (1).] Noluerunt enim Romani, etiam vilissimis Patronum deesse. Cicet. pro Muren. Cap. 4. Facit huc Senec. Apocolocynt. p. 835.

38. Schulting. in *Enarr. tit. de Jurisd.* §. 20. Roever. *loc. supra laud.* p. 162. Schroder. *Obs.* II. 14. p. 178. *seqq.* ubi etiam notat, Ulpianum hic pleonastice locutum esse, dum ait *coecum utrisque luminibus orbatum*,

- (6) Ubi duorum Jctorum duo facta ridicula attulit, quae in Libris nostris Juris Civilis memorantur, quorum unum est Bruti, quod hoc loco refertur, alterum Nervae in *L. penult. in quib. causis pign. vel hyp. &c.* — De *sellis* magistratum vid, Briffon. *Sel. Antiq.* III. 15. & ibid. citatos a Trekell. — Pro *Publilium*, ut Florentiae legitur, Hal. & Vulg. habent *Publium*, quod praefert Bynkersh. *Obs.* IV. 12. putans, eundem illum esse, cujus meminit Val. Maxim. VIII. 7. §. 5. — De *Asprenate Nonio* praeter Bynkersh. *d. loc.* quaedam quoque notavit Curtius, *Εἰκασών*, III. 40. in Thes. Otton. *Tom.* V, p. 226. Meminit ejus etiam Quintil. *Instit. Orator.* I. 5. & XI, 1. ubi vid. Burman. p. 68. & 973. — Sequitur in Lege: *exstat quidem exemplum &c.* Pro *exstat* Taurellius edidit *exstitat*, & sic olim Florentiae fuisse, sed syllabam *ti* jam pridem deletam esse, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui putat, Librarium vitiose primum scripsisse *exstit*, & errore animadverso *at* adjecisse, nec vitium correxisse. — De verbis *Appius denique Claudius Coecus* — *in Senatu severissimam dixit sententiam de Pyrrhi captivis*, quibus vulgo additur *non recipiendis*, vid. Raeyard. *Varior.* III. 18. & Hommel. *Obs. Jur. Civ.* Cap. 4. in *ej. Opusc. Jur. univ. a Roessig. edit.* p. 73. add. Duker. *ad Flor.* I. 18. 15. & Verheyk. *ad Eutrop. Hist. Rom. Breviar.* II. 13. De ejusdem Appii sententia *de Pyrrho in urbe non recipiendo* vid. notata superius ad *L. 2. §. 36. de orig. Jur. not. 2.*

§. 6.

Removet autem a postulando pro aliis &c.] Ergo agens, extra poenam;

Qui corpore sua muliebria passus est.] Hi tempore Ulpiani tantum notati infamia. Vid. Mornac. *h.* (1). Vid. & Legem Solonis de his apud Diog. Laërt. in *Solon. num.* 55. & ibi Menagium. Facit huc Cicero, *pro Plancio*,
Cap.

Cap. 12. Quam id Romae in pretio habitum, Tatian. *Contra Graec.* p. 165. Quintil. *Inst. Orat.* XI. 1. p. 803. [ed. Burman. p. 980.] *Hoc injuriae genus verecundius inest passis, quam ausis.* Sub Christianis quoque tales tolerati, & solvere chrysargyrum. Euagr. *Hist. Ecclesiast.* III. 39.

Et qui capitali crimine (2) damnatus est, &c.] Et poenam effugit, ut *L. 9. Cod. ad L. Jul. de adult.* Bachov. *ad Πρώτη Pand.* p. 748.

Item SCto etiam apud Judices pedaneos postulare prohibetur &c.] Magistratus, qui in subselliis minora judicia exercebant, intelligit Raevard. *Conjectan.* III. 10. (3). *Basilic. Schol.* [Tom. I. p. 408.] intelligunt *Judices datos.*

Et qui operas suas, ut cum bestiis depugnaret, locaverit.] Gregor. Nazianzen. *Carmin.* p. 191. *seq.* locus egregius (4).

Bestias autem accipere debemus &c.] Noodt. *ad h. t.* vi. *Secundo loco &c.* (5) — Haec usque ad τὸ *mansueta* a Compilatoribus huc translata esse, putat Branchu [Obs. *Cap. 5. & Obs. Dec. Alt. in Addend. aliis post Indicem, p. 2. seq.*] & olim posita fuisse post verba *non habet* in *L. 1. §. 10. si quadr. paup. fec. dic.* Vid. *ibid.* Id tamen non male, talia esse dedecori, ut plane servilia, quod non est in casu *L. 3. tit. seq.* (6)

Non enim qui cum bestiis depugnavit, tenebitur: sed qui operas suas in hoc locavit.] Sic *L. 37. pr. de oper. liberator.* add. Vertran. Maurum, *de Jure liberor. Cap. 10.* [in *Thes. Otton. Tom. III. p. 991. seq.*] Cautius hic loquitur Praetor, quam in loco apud Quintil. *Declam.* 302. *Gladior est, qui in arena populo spectante pugnavit.*

Nisi in arena (7) passi sunt, se honorari:] Id est, proemio donari (8).

His igitur personis, quae non virtutis causa cum (9) bestiis pugnaverunt, pro se Praetor permittit allegare,] D.

Goth. *in not.* „Id est, *defensor esse.*” Cur non *postulare* (10)?

- (1) Sed falli hac in re Mornacium, recte notat Schulting. *ad Paul. Sent.* II. 26. §. 13. *not.* 38. add. de his Rittershus. *ad d. loc. Paul.* *not.* 36. & de locutione *muliebria pati* vid, Cortium, *ad Sallust. Catilin.* *Cap.* 13. *num.* 3.
- (2) Deportatos, eosve quibus aqua & igne interdictum est, intelligit Noodt. *ad h. t.* *vs. Secundo loco* &c. Vid. & Jo. Cannegiët. *Obs.* *Cap.* 17. §. 4. *p.* 460.
- (3) Sic etiam Noodt. *ad h. t. pr.* Pothier. *in not. ad h. l.* J. Hopp. *Diff. de Judicib. a Praet. &c. dari solit.* *Cap.* 3. in Nov. Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. *Vol.* I. *Tom.* II. *p.* 554. add. notata superius ad *L.* 3. §. 1. *ne quis eum, qui in jus voc.* &c.
- (4) Add. de his Schulting. *ad Collat. Leg. Mos. & Rom. tit.* 4. §. 3. *not.* 19.
- (5) Sed Noodtium refutavit M. Roever. *ad Loc. quaed.* *Jur. Civ. depravat.* *Cap.* 7. in Thes. *Diff. Jurid.* Oelrichs. *Vol.* I. *Tom.* I. *p.* 163. *seq.* Cujus interpretatio etiam longe probabilior videtur Ruhnkenio, *loc. cit.* *p.* 6. Quaedam de hoc loco monuit quoque Noordkerk. *Obs.* *p.* 87. qui tamen Noodtium fere est secutus.
- (6) Ad quam vid, notata.
- (7) Id est, *amphitheatro.* Vid. Lipsium, *de Amphitheatro*, *Cap.* 3.
- (8) Sic recte Schultingius, Vid. Caes. Costa, *Var. ambig. Jur.* I. 28, in Thes. Otton. *Tom.* IV. *p.* 1184. Noodt. *ad h. t.* *vs. Secundo loco* &c. circa fin. Trütz. *Memor. propag.* I. 6, *p.* 401. *seq.* Franc. Carol. Conrad. *Progr. de Vera ratione honoris in arena se honorari passos infamantis.* Helmstad. 1744. 4to. M. Roever. *loc. laud.* *p.* 145. Ruhnken. *d. loc.* *p.* 6. Aliter D'Arnaud. *Var. Conj.* I. 25. Sed quem refutarunt Puttman. *Interpr. & Obs.* *Cap.* 11. *p.* 52. *seq.* & Jo. Ruard. *Specim. Critic.* *Cap.* 2. *p.* 20. *seqq.* Francq. 1769.
- (9) Tò cum in Cod. Flor. omittitur.
- (10) Sic etiam verbum *allegare* explicat Pothier. *in not. ad h. l.* Triboniani verbum esse ait Ant. Faber, *in Ration,*

tion. ad h. l. cui etiam suspecta sunt verba ultima *qui adversus ea fecisse* &c. Sed vid. Bachov. ad Πρώτα Pand. p. 750. seq.

§. 8.

Ait Praetor: QUI LEGE, PLEBISCITO, &c.] Ergo olim talia jura etiam de his fuere, quae hodie nobis ignota (1).

(1) Add. Noodt, ad h. t. vi. Porro relegens &c.

§. 9.

Eum, qui ex his qui supra scripti sunt, sic accipe:] Potest ferri hoc verbum *eum* (1).

(1) Immo, nisi adesset, subaudiendum foret. Hal. *qui ex his qui supra scripti sunt, sic accipitur: &c.* sine causa.

§. 10.

De qua autem restitutione &c.] Frustra & hic censuram exercet Faber. Vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

Et putat, de ea restitutione sensum, quam Princeps, vel Senatus (1) indulgit.] Idem fecere Duces belli. Ap-
pian. *Mithrid.* p. 327.

(1) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 4. & Noodt. *loc. modo cit.*

L. III.

§. 3.

Muti ceterorumque, quibus dare (1) solent:] D. Goth. in not. ., Muto tamen non datur tutor necessario, &c. " add. Stryck. *de Jure Sens. Diff.* IV. Cap. 2. num. 24. *Seqq.* Puto autem esse hoc verbum *muti* e Glossa: redundat enim,

enim, nec suo loco positum est, nec est in Basilic. [Tom. I. p. 396.] (2).

- (1) Hal. & Vulg. *dari*, scil. curatores. Potest *dare* retineri, & accipi de Praetoribus. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.
- (2) Nec habet Hal. & exulat quoque a nonnullis Codd. notante Ruhnkenio, *d. loc. p.* 10. — Ad seq. *L.* 4. quaedam monuit Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. ej. l.*

L. V I.

Qui non sponte, sed necessario officio funguntur,] Ut Procurator, & negotiorum gestor. Gloss. Basilic. h. [Tom. I. p. 408.]

L. V I I.

Etiam si (1) adversarius eos patiatur postulare.] Facit L. 1. pr. h. t.

- (1) Post *tà* omni modo prohibet Compilatores omisisse etiam cognitores fieri, putat Heinecc. *ad Edict. perpet. restit. Opusc. postum, Tom. II. p.* 379.

L. V I I I.

Nec adhibetur distinctio, quo crimine silentium, vel exsilium sit irrogatum:] Vid. ad L. 5. de Decurionib. (1)

- (1) Ubi ad verba *ad tempus ordine motos ex crimine, quod ignominiam importat, in perpetuum moveri placuit*, notavit: „Ita jus, aliter rescriptum *L. 3. Cod. ex quib. caus. infam. irrog.* Cujac. *ad L. 1. Cod. de his qui in exsil.* In relegatis nihil aliud *L. 3. §. 1. de Decurion.* Nec servatum, quod est *L. 8. de postuland.* indistincte. Ergo distinguendum inter *relegatos*, in quibus jus vetus manet, & *interdictos*, in quibus mutatum per edictum Caracallae *L. 1. Cod. de his qui in exsil.* Vid. Cujac. *ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. L. 8. de postuland.* Nostram Dissertationem
Pro

*Pro Rescript. Impp. §. 4. Matth. de Criminib. Lib. XLVIII. tit. 19. Cap. 1. " Add. Schulting. in Enarr. tit. de his qui not. infam. §. 13. & Noordkerk. Obs. p. 123. seq. Sententia Cujacii, a Schultingio in nota paulo obscurius proposita, breviter huc redit. Nimirum, secundum Cujacium in hac quaestione, utrum ad tempus relegatus, vel postulare prohibitus, vel ordine motus, elapso hoc tempore infamis sit, an minus, distinguendum est inter jus strictum, & id quod ex Constitutionibus Principum obtinuit. Secundum stricti juris rationem illi elapso isto tempore non erunt infames, si poenam hanc passi sunt ex causa non famosa, ut in casu *L. 13. §. 1. ad L. Cornel. de fals.* Sed si ex causa famosa, tunc elapso licet illo tempore manent infames: adeoque neque ad postulandum, neque v. gr. in ordinem Decurionum rursus admitti possunt. *L. 5. de Decurionib.* nisi Jūdex poenam Lege graviolem inflixit: videtur enim tunc de infamia transactum. *d. L. 5.* Sed ex hoc jure stricto Impp. Constitutionibus suis aliquid remiserunt. Sic Hadrianus Imp. in hac *L. 8. rescriptit*, relegatum ad tempus, elapso illo tempore, non prohiberi postulare, adeoque non esse infamem, sine discrimine, ex qua causa, famosa an non famosa, relegatus sit. Similiter Antoninus Pius rescriptit, eum, cui in quinquennium advocationibus interdictum esset, post quinquennium postulare non prohiberi *d. L. 8.* nec distinguitur, ex qua causa advocatione interdictum sit. & rursus Severus & Antoninus in *L. 3. Cod. ex quib. caus. infam. irrog.* rescripserunt, ordine ad tempus motum, post illud tempus in numero infamium non esse. Cum autem in hoc conflictu Juris & Constitutionum non satis constaret, quid servandum foret, putat Cujacius, postea Antoninum Caracallam litem hanc diremisit *L. 1. Cod. de his qui in exsil.* ita ut ordine ad tempus motus, vel postulare ad tempus prohibitus, elapso hoc tempore, non sit infamis, sine discrimine, ex qua causa ordine motus sit, vel postulare prohibitus. Sed cum Caracalla taceat de *relegatis* ad tempus, censet Cujacius, in his veterem distinctionem adhuc obtinere, utrum scil. ex causa famosa, an non famosa relegati sint: nisi poena Lege gravior sit. Ceterum foro interdixisse non tantum Praetores, sed etiam Praefides, & Proconsules, notat H. Gannegiet. *Obs. II. II. p. 179.**

& Puttman. *Probab.* II. 5. p. 41. monet, quando ad-
vocatione nonnullis interdictum legimus, non semper
existimandum esse, hoc poenae loco esse factum, sed
aliquando etiam, ut aliis hanc provinciam relinque-
rent. — Ad seq. L. 9. vid. Cujac. *ad Libb. Pa-
pinian. Respons. in expl. ej. l.*

L. X.

Qui Fisci causas agunt,] Patroni Fisci. Sic Bachov.
ad Πρώτα Pand. p. 752. Cujac. *in Paratitl. ad tit.*
Cod. de advoc. Fisc. & sic Basilic. [Tom. I. p. 397. ὁ τοῦ
δημοσίου συνήγορος.] Aliter Schol. Basilic. [ibid. p. 408.
περὶ τῶν ἐν Φάκτῳ τυχόντων τοῦτο φησὶν, οὐ μὲν τῶν ἐν
ἑφφικίῳ.] (1).

(1) Pro *parentium*, ut Flor. est, Hal. habet *parentum*.
Florentina aequè recta. Sic etiam Cicero, *de Offic.* I.
32. ubi vid. Graevium, & Horat. *Carmin.* III. 24. 21.

Dos est magna parentium Virtus.

Add. Fabrett. *Inscript.* p. 99. & Noris. *Orthograph.*
Pisan. adj. Cellar. *Orthograph. Latin.* Tom. II.
p. 246. edit. Harles. 1768.

L. XI.

TRYPHONINUS *Lib. V. Disputationum.*] Junge L.
22. *de his quae ut indign.*

*Non prohiberi tutorem adesse pupillo in negotio, in quo
Advocatus contra patrem ejus fuisset.*] Vid. Gellium,
Noct. Attic. V. 13. Ranchin. *Var. Lect.* I. 4. [in
Thes. Otton. Tom. V. p. 911. seq.] (1). — Hinc DD.
colligunt, aliquem agere posse etiam adversus conscientiam,
modo ad alterius commodum (2). Castrenf. *ad L.* 26. §.
Libertus. de condit. indeb.

(1) Qui *Principis nostri* nomine Tryphoninum hic intellige-
re putat *Alexandrum Severum*. Alii credunt, *Cara-
callam*. Vid. D. Goth. *in not. De Tryphonino*
JCto

§Cto elegantissima Dissertatio est Christ. Rau. Lips. 1768. 4. *Recitationes in Libb. Tryphonini Disputationum* conscripsit Ant. Dadin. Alteserra. De quibus Recitationibus quaedam notat Stockman. *ad Bach. Hist. Jur.* III. 2. *sect.* 5. §. 21. p. 467. Plura de iis retulit A. F. Schött. *Unpartheiische kritik uber die neueste Jurid. Schriften*, Part. I. p. 663. *seqq.*

- (2.) Quod tamen quo pacto inde colligant, me ignorare fateor: *adesse* enim *pupillo* in tali negotio, & agere contra conscientiam; sunt res longe diversae. — Sequens §. 1. totus apud Hal. abest. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui ipse non negat, Triboniani potius hunc §. esse, quam Tryphonini, nisi forte etiam Tryphoninus Libros suos Disputationum in titulos distribuërit, eosque simili ordine collocaverit.

TITULUS II.

DE HIS, QUI NOTANTUR INFAMIA.

Infamia] An haec poena? Vid. Matth. *de Criminib.* p. 863. [*Lib. XLVIII. tit. 18. Cap. 3.*] (1).

- (1) Praecipuos, qui de hac materia scripserunt, auctores citat Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellenfeld*, *hac tit. in pr.*

L. I.

JULIANUS *Lib. I. ad Edictum.*] Ita quoque Basilic. [*Tom. II. p. 590.*] Videtur tamen aliter (1).

Qui artis (2) ludicrae &c.] Augustin. *de Civit. Dei*, II. 13. *Cum artem ludicram scenamque totam probra ducerent (Romani), genus id hominum non modo honore civitum reliquorum carere, sed etiam tribu moveri notatione Censoria voluerunt. &c. & ibid. Cap. 27. add. Nepot. in Praefat. Arnob. Adv. Gent. Lib. VII. p. 239. Chrysost.*

soſt. in I. *ad Corinth. Serm. XII. p. 318.* [Tom. III. ed. Eton. edit. de Montſaucon. Tom. X. p. 103.] (3) — Graeci hoſ in honore habuere. Auguſtin. *de Civitat. Dei*, II. 11. add. Nepot. *d. loc.*

In ſcaenam prodierit.] Aliud, ſi fecerit extra eam. Facit huc Quinctil. *Inſt. Orat. III. 6. p. 210.* [ed. Burman. p. 241.] — *Scaenam.* Sic recte ſcribitur. Vid. Dausquej. *Orthograph. antiq. novique Latii.* Voſſ. *Lexic. Etymolog.* (4).

Qui in judicio publico &c.] Non tamen hinc ſequitur id impune in privato fieri, etſi illud hic non notatur. Matth. *de Criminib. p. 238.* [Lib. XLVII. Tit. 9. Cap. 1. num. 4. in fin.]

Injuriarum] D. Goth. in not. „Injuriarum actio fa-
moſa &c.” add. Cicer. in *Verr. II. 8.* — Non hodie. Huber. *Eun. Rom. h.* Melius Jus Romanum. Huber. *ibid. p. 137.*

Paſcuſve erit.] Baſilic. καὶ χρήματα δόυς μήπω τῆς προ-
κατάρξεως γενομένης. [Tom. II. p. 590.] (5).

Qui pro ſocio, tutelae, &c.] Defendit Huber. *Eun. Rom. h. p. 138. ſeq.*

Pro ſocio] Societas enim fide colitur. Cicer. *pro Quint. Cap. 6.* Etenim ſc. *veritate amicitia, fide ſocietas, pietate propinquitat colitur; &c.* add. Eund. *pro Roſc. Amerin. Cap. 40.* In rebus minoribus ſocium fallere, turpiſſimum eſt.

Tutelae] Vid. Noodt. *Probab. I. 13. §. 4.* Olim inter officia hoc primum putatum. Gell. *Noct. Attic. V. 13.* Plat. *de Legib. Lib. XI.* Vid. Herald. *de Rer. Judic. auſt. II. 5. num. 4.* [in Theſ. Otton. Tom. II. p. 1177.]

Mandati] Cicer. *pro Roſc. Amerin. Cap. 38.* late.

Depoſti] *Fiduciae*, non *depoſti*, meminit Cicer. *pro Caecin. Cap. 3.* (6).

Non contrario judicio,] Exceptio in *L. 6. §. 5. h. t.*

Dam-

Damnatus erit.] Ob dolum scil. (7) arg. L. 6. §. 6. & 7. h. t.

Qui eam, quae in potestate ejus esset, &c.] Defendit Huber. *Eun. Rom. h. p. 139. seq.*

Antequam virum elugeret,] Vide, num redundant: non enim Praetor bis idem solet ponere (8).

Quive suo nomine, non jussu ejus, in cujus potestate esset, &c.] Ex his, vel praecedentibus verbis, filios familias infames fieri, si absque voluntate patris nuptias contraxerunt, colligit Brissou. *de Jur. Connub. p. 227.* [*Oper. minor. p. 382. ed. Trekell.*] & Hotoman. *de Ritu nupt. Cap. 3. Male.*

(1) Ad edit. in 4to. notavit: „credo non esse *Juliani*, sed *Caji*, vel *Ulpiani*.” & in *Enarr. h. t. §. 3.* ait: „si per libros antiquos liceret, optime inscriptio *Legis 2.* poni posset ante hanc *Legem 1.* & verbis *Edicti* interpretatio *Ulpiani* statim subjici.” Quae etiam aliorum sententia est. Vide quos citat M. Tydeman. *de Ulp. Marcello, Sect. II. Cap. 2. §. 1. in not.* in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. I. p. 71.* J. B. Kochler. *Interpr. & Emend. II. 8. p. 43.* Glück. *loc. modo cit. p. 167. seq. in not.* Aliter Heinecc. *Opusc. Syllog. I. p. 814. in not.* qui censet, desumptam hanc *Legem* esse ex *Libb. Juliani Digestorum*. Nihil definire audet Otto, in *Praef. Tom. I. Thes. Jur. p. 17. seq.* & ipse quoque Heinecc. in *Comm. ad hoc Edict. Opusc. Postum. Tom. II. p. 363.* Tribonianum haec sumsisse ex ipso *Edicto Perpetuo* conjicit Ant. August. *de Nominib. Actor. in Thes. Otton. Tom. I. p. 68. in not.* Quod si probabile videatur, fieri potuit, ut Tribonianus *Legi* duntaxat praefixerit *Julianus*, vel *Edictum*, & reliqua a manu imperiti profecta sint, putantis forte inscriptionem esse mutilam. Ceterum *Edictum* hoc accurate exposuit Noodt. in *Comm. ad h. t.* cui jungendus Heinecc. *loc. modo cit.*

(2) Flor. est *aritis*. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui id quodammodo defendit.

(3) Add. Noodt. *ad h. t. vi.* Porro ait Praeter: *Qui*
Tom. I. Cc ar

- artia* &c. & Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 121. *seqq.*
- (4) Add. Salmaf. *ad Lamprid. in Alexandr. Sever.* Cap. 33.
- (5) Praecedit, *de dolo malo, & fraude.* Sed *fraudis* mentionem omittit Ulpianus in *L. 4. §. ult. h. t.* ubi hanc Edicti partem recitat. Vid. Noodt. *de Formæ emend. dol. mal.* Cap. 7. circa fin. Basil. etiam hic duntaxat habent *περὶ δόλου.* Tom. II. p. 590.
- (6) Et *pro Rosc. Comoed.* Cap. 6. *Si quæ enim sunt privata judicia summæ existimationis, & pene dicam capitæ, tria hæc sunt, fiducia, tutelæ, societatis.* De *fiducia* quaedam notavit Schulting. *ad Caj. Inst.* I. 6. §. 3. not. 37. & *ad Paul. Sent.* II. 13. not. 1. Plura vid. apud Corn. Carbasium, *Disq. de Fiducia.* Harderv. 1784.
- (7) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 8.* & Noodt. *ad h. t. vi.* Sed apparet &c. Non itaque etiam ob *latam culpam*, quod tamen putant Donell. *in Comm. Jur. Civ.* XVIII. 8. Voet. *ad h. t. §. 2.* aliq̃ue. Videtur distinguendum cum Hubero, *in Prael. ad tit. Inst. de susp. tutor. §. 7.* & *ad tit. de poen. tem. litig. §. 4.*
- (8) Hæc unice adscripta leguntur ad edit. in 4to. neque etiam hæc de re quicquam monuit Schulting. *in Enarr. h. t. §. 4.* Evanescit quoque difficultas, modo cum Rucker. *Obs.* Cap. 1. §. 3. locum hunc ita interpungamus: *Infamia notatur, qui eam, quæ in potestate ejus esset, genero mortuo, cum eum mortuum esse sciret intra id tempus, quo elugere virum moris est, antequam virum elugeret, in matrimonium collocaverit.* Vulgatam tamen interpunctionem defendere conatus est Puttman. *Interpr. & Obs.* Cap. 33. §. 2. Sed eum refutavit J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* II. 8. p. 44. *seq.* Vid. tamen Gluck. *d. loc.* p. 179. *seq.* & Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. h. t. §. 1.* — De *luctu* vid. citatos inferius ad *L. 11. §. 1. h. t.* — Pro *decem mensibus* in Edicto & alibi Tribonianum reposuisse *tempus*, intra quod virum elugere moris est, censet Jac. Gothofred. *ad L. 1. Cod. Theod. de sec. nupt.* Tom. I. p. 323. notante Schultingio, *loc. modo cit.* Sed sine causa. Vid. Heinecc. *in Edit. Perp. rest. Opusc. Postum.* Tom. II. p. 367. *seq.* &

& Jan. Valckenaer. *Diff. de Dupl. Leg. interpr.* Cap. 7. §. 1. Quamvis Gothofredus, *ibid.* hoc bene doceat; loco *decem mensium* integrum annum luctui primum praestitutum esse a Theodosio M. d. L. 1. *Cod. Theod.* quae est L. 2. *Cod. Justin. eod.* Adeoque fallitur Eckhard. *in Herm. Jur.* l. 4. §. 151. *in not.* putans, jam ante Theodosii tempora moribus invaluisse, ut viduae duodecim menses viros lugerent: propterea recte notatus a Walchio, *ibid.* p. 271. Fallitur etiam Scip. Gentil. *de Secund. nupt. Cap.* 18. *Oper. Tom.* II. p. 223. existimans, hanc temporis immutationem demum ab Imp. Justiniano esse factam; quem propterea recte quoque notavit Gluck. *loc. cit.* p. 183. *in not.*

L. II.

Dimissum accipere debemus; militem caligatum:] L. 42. *de test. milit.* D. Goth. *in not.* „*Caligatus miles, vilis, L. 9. de custod. reor.*” add. Schol. Basilic. [*Tom.* II. p. 602. τὸν καλλιγάτον, τὸν νεωστὶ στρατευσάμενον, ἥτοι τὸν εὐτελεῖ στρατιώτην. καλλιγα γὰρ ἐστὶν ὑπόδημα.] (1).

Vel Tribunum sive cohortis, sive legionis,] Agnoscunt haec Basilic. & Schol. Basilic. & recte (2). add. Amm. Marcellin. XXIV. 3. & XXV. 1.

Non tamen, si citra indignationem Principis successor ei datus est.] Quod aliter est quasi remotio. Casaub. *ad Spartian. in Hadrian. Cap.* 9.

(1) *Militem caligatum* Torrent. *ad Sueton. in August.* Cap. 25. interpretatur *militem gregarium*. Vid. & Briffon. *Select. Antiq.* II. 5. ibique Trekell. & Pagan, Gaudent. *Jurid. Exposit.* II. 37. in Thes. Otton. *Tom.* III. p. 389.

(2) Male igitur apud Hal. absunt. — Sequitur in Lege: *licet consularibus insignibus utitur*. De quibus vid. Briffon. *Sel. Antiq.* III. 14. ibique Trekell. & Panciroli. *Thes. Var. Lexion.* L. 10. in *Jurispr. Rom. & Attic.* *Tom.* II. p. 937. De constructione *reū licet* cum *Indicativo* vid. notata superius ad L. 31. *de Legib. not.* 2. Neque adeo necesse, ut pro *utitur* legamus *utatur*, ut Vulg. habet. Vid. Brenem. *h. in Corp.*

Jur. Geb. & Spang. — Ad seq. §. 1. Vid. Noodt. ad h. t. vs. *Ait Praetor: ab exercitu &c.*

§. 2.

Ignominiae] Differt ab *infamia*. Cujac. *Obs.* XXVII. 8. in fin. (1).

Quoniam multa genera sunt missionum.] De his late Langlaeus, *Semestr. Lib.* XIII. (2).

Est honesta, quae emeritis stipendiis &c.] Vid. Lips. ad Tacit. *Annal.* I. 17. In veteri Lapide in *Orthograph.* Ald. Manut. p. 508.

MILITAVIT AN. XIIIX.

MISSUS HONESTA MISSIONE.

add. Spon. *Miscellan.* p. 244. Gud. *Inscript.* p. 179. 8. & p. 185. 1. & 9. (3).

Emeritis stipendiis,] Quae ab initio erant annua, hincque modus loquendi. Vid. Rab. Herm. Schellum, ad Hygin. *de Castris Roman.* p. 204. (4).

Vel ante,] Exemplum apud Philostr. *de Vit. Apollon. Tyan.* V. 38. ubi & de praemiis (5).

Ab Imperatore] Olim Populo. Liv. XXXIX. 19. — Hae de re Censores cognoscunt apud Livium, XLIII. 14.

Est caussaria, quae propter valetudinem laboribus militiae solvit:] Apulej. *Metam.* IV. p. 144. ed. Elmenhorst. [ed. Oudend. p. 244.] *Rebar enim jam me prorsus exanimatum, ac debilem mereri caussariam missionem.*

Sed & si eum exaudiverit, id est, insignia militaria detraxerit, inter (6) infames efficit, &c.] Al. *Sed & si ita exaudiverit, ut insignia &c.* probante Noodtio, ad h. t. vs. *Ait Praetor: ignominiae causa &c.* qui haec plene exponit. add. Langl. *Semestr. Lib.* XIII. p. 737. Duker. ad *Opusc. de Latin. Vett. Jctor.* p. 272. seq. (7) Alludit Tertullian. *de Pudicit.* Cap. 14.

Est

Est & quartum genus missionis, si quis evitandorum munerum causa militiam subiisset:] Vid. L. 40. L. 43. & passim, *Cod. Theod. de Decurionib.* [Tom. IV. p. 400. & 403.]

- (1) Ubi notat, omnem *infamiam* quidem esse *ignominiam*, sed non contra. Vid. tamen Huber. in *Prael. ad tit. Inst. de poen. tem. litig.* §. 4.
- (2) Add. Lipsium, *de Militia Rom.* V. 19. Gerh. Sichterman. *Diff. de Poenis militar. Roman.* Cap. 13. in Thes. *Diff. Juridic.* G. Oelrichs. Vol. II. Tom. I. p. 280. *seqq.* & Wilh. Menthen. *Diff. de Triplici missione militari*, in Nov. Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. Vol. III. Tom. II. p. 149. *seqq.*
- (3) Add. Inscriptiones apud Gruterum, quae citantur in *Indice* p. xxxi. voc. *missus honesta missione.*
- (4) Plura de stipendiis militum vid. apud Lipsium, *de Militia Roman.* V. 16. *Electior.* I. 2. & in *Exc. ad Tacit. Annal.* I. 17. *Lit. f.* add. Sichterman. *d. loc.* Cap. 15. & Menthen. *d. loc.* Cap. 2. p. 157. *seqq.*
- (5) De quibus vid. & Lips. *de Militia Rom.* V. 17. & in *Exc. ad Tacit. Annal.* *d. loc.* *Lit. g.*
- (6) *Inter* delendum putat Schroder. *Obs.* II. 14. p. 184. Jo. Cannegiet. *Disq. de Notis*, p. 308. legit *interdum*. Sed vulgatam lectionem defendit van Dorp, *Obs.* Cap. 5. p. 35. & *ibid.* in *Addend.* p. 158. add. Puttman. *Probab.* I. 5. p. 34.
- (7) Mihi cum P. Fabro, *Semestr.* I. 17. nihil mutandum videtur, sed verba Ulpiani ita accipienda, ac si dixisset *exauderaverit, ita, ut insignia &c.* Conf. Duker. *loc. cit.* in *Addend.* p. 487. *seqq.* Van Waay, *Diff. ad L.* 26. *de oper. libertor.* Cap. 2. §. 10. in Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 258. Menthen. *loc. supra cit.* Cap. 4. §. 1. p. 184. *seqq.* Difficultas autem, quae inest verbis praecedentibus *ignominiosa autem missio totiens est, quotiens is, &c.* si conferantur cum L. 13. §. 3. *de re militar.* ita tollenda videtur, ut loca illa non sibi invicem opponamus, sed potius jungamus, & unum ex altero suppleamus. Qua ratione sensus huc redibit: ab exercitu missum infamem fieri. 1°. si mittens delictum exprimat, veluti hoc modo, *quoniam in acie fugisti, ideo te mitto.* 2do. si mentione

delicti omiſſa, dicat, ſe eum *ignominiae cauſſa* mittere. 3^{io}. ſi neque delicti, neque ignominiae mentione facta, eum exauctoraverit ita, ut *inſignia militaria detraxerit*. Conf. Noodt. *loc. a Schult. cit.* & Bachov. *ad Treutler. Vol. I. Diſp. VIII. Theſ. 6. Lit. a. p. 329.* Egerunt hac de re etiam Wiſſenbach. *in Exercit. ad Pand. Part. I. Diſp. XI. §. 18.* Sichterman. *Diſſ. ſupra cit. Cap. 13.* Menthen. *loc. modo laud.*

§. 5.

Ait Praetor : qui in (1) ſcaenam prodierit, Quo loco antiquitus hi ſint habiti, vid. apud Briſſon. *de Jure Connub. p. 127.* [*Oper. minor. p. 350.*] Tertullian. *Apologet. Cap. 15.* & *ad Nation. I. 10.* Cyprian. *Epist. 2, num. 3.* *L. unic. Cod. Theod. de uſu ſellar.* ubi Jac. Gothofred. [*Tom. V. p. 455. ſeq.*] Dion. Chryſoſt. *Orat. VII. p. 122. fin. & ſeq.* Jo. Chryſoſt. *in Matth. Hom. XXXVII. p. 255. ſeq.* [*Tom. II. ed. Eton. edit de Montfaucon. Tom. VII. p. 422. ſeq.*] (2).

Ubi quis conſiſtat, moveaturque &c.] L. 8. §. 11. in fin. de poenis.

Eos enim qui quaestuſ cauſſa in certamina (3) deſcendunt, & omnes propter praemium in ſcaenam prodeuntes, &c.] Defendit & hoc Huber. *in Eun. Rom. h. p. 136. in fin. Propter praemium non eſt in Edicto (4).*

(1) Taurellius hanc praepoſitionem parentheſi incluſit, ac ſi in archetypo recenter demum adjecta eſſet. Sed Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* notat, ſibi videri hanc vocem jam olim adſcriptam eſſe, ſed ſuperductam recenti atramento. De ſcriptura vocis *ſcaenae* vid. notata ſuperius ad *L. 1. h. t. not. 4.*

(2) De ſcenicorum infamia vid. & Stewech. *ad Veget. de Re militar. II. 24. p. 134.* & *ad Arnob. Adv. Gentes, Lib. VII. p. 152. ſeq.*

(3) Id eſt, Gladiatores, Pothier. *in not. ad h. l.*

(4) Sed Jcti verba Edicti ad hos reſtrinxerunt. Vid. Huber. *loc. cit.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 4.* Egit ea de re quoque Caef. Coſta, *Var. ambig. jur. l. 29.*

I. 29. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1185. Omnibus, quotquot *quaestus causa* in loco publico sui spectaculum praebebant, infamiae notam apud Romanos inultam fuisse, latius docet Jo. Ruard. *Specim. Critic. ad Nonnulla Juris & aliorum auctorum loca*, p. 21. seq. Franeq. 1769.

L. III.

Qui autem operas suas locavit, ut prodiret artis ludicrae causa, neque prodit, non notatur:] Secus L. 1. §. 6. vs. *Bestias autem &c. tit. praec. (1). Prodit proprodiit (2).*

(1) De ratione diversi hujus juris egerunt Noodt. *ad h. t.* vs. *Ait Praetor: qui prodierit &c.* Bynkersh. *Obs.* V. 8. pr. Branchu, *Obs. Cap. 5. p. 47. seq.* Vide & El. Luzac. *ad Wolf. Instit. Jur. Nat. & Gent.* Tom. I. p. 16.

(2) Simili errore, quo passim confunduntur *adit & adiit, redit & rediit, petit & petiit*, similiaque verba. Vid. Drakenborch. *ad Liv. VI. 7. 3. & XXXVI. 20. 3.*

L. IV.

Virtutis enim gratia hoc facere.] L. 1. §. 6. *tit. praec. L. 7. §. 4. ad L. Aquil.*

Neque Thymelici,] D. Goth. *in not.* „Auctor *Eclog.* videtur intelligere τοὺς λέγοντας ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις τὰ εὐθύρια. &c.” Et Schol. Basilic. Tom. II. p. 608. add. Mornac. h. (1).

Neque agitadores,] Hos tamen & *xysticos* cum reliquis jungit Tertullian. *de Spectac. Cap. 22.* *Ipsi auctores & administratores spectaculorum, quadrigarios, scenicos, xysticos, arenarios &c. ex eadem arte, qua magni faciunt, deponunt, immo manifeste damnant ignominia & capitis minutione, arcentes Curia, rostris &c. (2).*

Nec qui aquam equis spargunt,] Vid. Scheffer. *ad*

Fragm. Petronii, p. 153. Scalig. *ad Fest.* voc. *Naffterna*.

Qui certaminibus sacris deserviunt,] In quibus non Victores, sed illorum Patria dicebatur coronari. Plinius, *Hist. Nat.* XVI. 4.

Ignominiosi habeantur.] Etiam ignominiosos non fuisse *Attellanarum actores*, vult Brissou. *de Jur. Connub.* p. 125. [*Oper. minor.* p. 349.] (3).

(1) Quinam sint *Thymelici*, *xystici*, ceterique ab Ulpiano hic memorati, exponunt Noodt. *ad h. t.* vi. *Ait Praetor: artis ludicrae* &c. Heinecc. *Edict. Perpet. restit. Opusc. Postum.* Tom. II. p. 364. & *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 122. Pothier. *in not. ad h. l.* Vid. & Pancirol. *Thes. Var. Lect.* I. 46. *seq.* in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. II. p. 997. *seqq.* & Coras. *Miscellan.* IV. 24. Quaedam de *Thymelicis*, & *xysticis* notavit quoque Const. Land. *Exercitation. Lib.* in *Thes. Otton.* Tom. III. p. 1428. Plura de *Thymelicis* habet Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap.* II. 29. in *Thes. Meerman.* Tom. V. p. 219. *seqq.* & Dempster. *ad Rosin. Antiq. Rom.* V. 29. p. 373. *seq.* De *xysticis* vid. & P. Fab. *Agonist.* I. 2. Pitisc. *ad Sueton. in August.* Cap. 45. §. 10. Falconer. *Inscript. Athletic.* p. 119. Ceterum, in Cod. Flor. legitur *Thumelici*, & *exustici*, sed utrumque corrigendum, & legendum *Thymelici*, & *xystici*, notat Dempster. *d. loc.* *Xysticos* dixit quoque Sueton. *in Galba*, Cap. 15. Olim apud Ulpianum scriptum fuisse *Θῦ μελικοί*, & Graecos *Olympiis* attribuere, quae sunt *Pythiorum*, censet Petit. *in LL. Attic. Lib. I. Tit. 1.* in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. III. p. 133. *seq.* Sed vid. ad eum locum notam Duker,

(2) De *agitatoribus*, & qui aquam equis spargunt nonnulla quoque notat Brissou. *Sel. Antiq.* I. 10.

(3) Add. Duker. *ad Livium*, VII. 2. *in fin.* & Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp.* p. 122,

§. 1.

Designatores autem, quos Graeci βραβευτάς appellant,]
D.

D. Goth. in not. „Designatores. Donato sunt, &c. Nisi forte *Designatorem* hic Ulpianus pro ipso certaminis *Judice* accipiat: &c.” Et sic Mornac. h. (1).

(1) Sic quoque Noodt. & Pothier. locc. citt. Egit etiam de his Pancirol. d. loc. cap. 47.

§. 2.

Qui lenocinium fecerit:] Vid. D. Goth. in not. Brisson. de Jur. Connub. p. 137. [Oper. minor. p. 353. seqq.] Dion. Chrysost. Orat. VII. p. 125. seq. (1).

Ut puta si caupo fuit,] Vid. ad L. 43. de rit. nupt. L. unic. Cod. Theod. de usu sellar. [Tom. V. p. 455.] (2).

Sive balneator fuerit, velut in quibusdam provinciis fit, in balneis (3) ad custodienda vestimenta conducta habent mancipia:] Pro *habent* alii legunt *habeat* (4). Basilic. Schol. [Tom. II. p. 610.] ἔχων, *habens*.

(1) De voce *quaestuaria*, quae in Lege sequitur, vid. Bynkersh. Obs. I. 25. in fin. & Duker. ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor. p. 411.

(2) Add. H. Cannegiet. Obs. Jur. Rom. p. 79. in fin. & seq.

(3) In Cod. Flor. *balineis*. Vid. notata superius ad L. 20. de in jus voc.

(4) Sic Hal. & Vulg. verbis *velut in quibusdam provinciis fit* parenthesi inclusis, iisque praefixo *et* aut *vel*. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse mavult *habens*. Auctoritate Graecorum videtur legendum: *sive balneator fuerit, vel, ut in quibusdam provinciis fit, in balneis ad custodienda vestimenta conducta habeat (vel habens) mancipia* &c. Vertunt enim Graeci: εἴτε βαλανεύς ἢ, εἴτε καμψάρια, ὡς ἐν τισι γίνεταί τῶν ἐπαρχιῶν, πρὸς τὸ φυλάττειν τὴν ἐσθῆτα τῶν λουομένων, ἀνδράποδα ἔχων μισθωθέντα ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. κ. τ. λ. Verba autem quae sequuntur *hoc genus observantia in officina*, forte non male Pothier. in not. ad h. l. explicat *hoc genus vitae*, scil. *quaestum cum corpore faciendi*. Eodem modo, ut postea vidi, locum hunc etiam restituit H. Cannegiet. Obs. I. 12. & H. J.

Arntzen. *Miscellan. Cap. 15. in fin. p. 170. seq.* licet uterque verba *hac genus observantia* &c. alio modo accipiat. Aliter D'Arnaud. *Var. Conj. l. 19. & Schroder. Obs. II. 14. p. 185.* Quaedam ad hunc locum notavit quoque Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. III. 12. num. 2. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 309.* Quem etiam vid. *ibid. III. 25. p. 337. de seq. §. 3.* De quo vid. & Noodt. *ad h. t. vl. Deinde ait Praetor, &c.* & Dissertationem suam ad hunc §. allegat H. Canneget. *ad Fragm. Vet. Jurisprud. quae exstant in Collat. LL. Mos. & Rom. p. 225. pr. Peculiaria mancipia*, quorum hic mentio fit, Raevard. *Varior. V. 20.* intelligit *servos vicarios*, qui erant in peculio servorum ordinariorum.

§. 4.

Quod nomen Labeo a varia certatione tractum ait:] A varicatione Hotoman. Vid. Voss. Lexic. Etymol. voc. Varus (1). Basilic. Schol. hanc agnoscunt lectionem. [Tom. II. p. 611. ἀπὸ τῆς ποικίλης ἀγωνίας.] Vid. ad L. 1. de praevatic.

(1) Add. de origine hujus verbi, & ejus significationibus, citatos a Duker. *ad Opusc. de Latinit. Velt. Jctor. p. 174.* Sequitur in Lege: *nam qui praevaticatur, &c.* In Cod. Flor. etiamnum legi *num qui* &c. notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Ipse tamen quoque praefert scripturam *nam qui* &c. in omnibus Codd. receptam. Pro *constitit*, ut Flor. legitur, Hal. & Vulg. habent *consistit*. Saepe haec verba permutantur. Vid. notata superius ad L. 1. §. 2. de Just. & Jur. not. 4.

§. 5.

Pactusve erit (1),] D. Goth. in not. „ Scil. post litem contestatam: nam ante pacisci potest &c. ” Contra Schol. Basilic. [Tom. II. p. 612. *in fin. μήπω προκατάρξεως γενομένης μετὰ γὰρ προκαταρξίν ἐξεσι καὶ χρήματα δοῦναι.*] Sed recte indistincte hoc dicit. add. Brunneman. *ad L. 5. h. t. (2).*

(1)

- (1) Scil. dato aliquo. *L. 18. Cod. ex quib. caus. infam. irrog.* Aliud juris est, si precibus liberationem impetravit. Vid. *L. 6. §. 3. h. t.* add. Noodt. *ad h. t.* vi. *Sed pergo &c.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 6.*
 (2) Vid. & Cujac. *loc. ad seq. L. cit.* & Bachov. *ad Treutler. Vol. I. Disp. VIII. Thes. 5. Lit. h. p. 326.*

L. V.

Quoniam intelligitur (1) confiteri crimen, qui paciscitur.] Etsi ipsa pactio valeat. *L. 7. §. 14. de pact.* Vinn. *de Pact. Cap. 4. num. 8.* Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 768.*

- (1) In *Cod. Flor. intellegitur.* Vid. notata superius ad *L. 15. §. 1. qui satisd. cog.* Ceterum hanc *L. 5. item LL. 7. 9. 12. 14. h. t.* conjunctim exposuit Cujac. *ad Paul. Lib. IV. ad Edict.*

L. V I.

Furti accipe, sive manifesti, sive nec manifesti.] Olim etiam *concepti, & oblati.* Paul. *Sent. II. 31. §. 15.* ubi vid. Cujac. (1).

- (1) Qui putat, Ulpianum hic addidisse *sive concepti, sive oblati.*

§. 1.

Quamvis, si injusta appellatio ejus visa sit, hodie notari puto, &c.] *Hodie*, id est, post latam in appellatione sententiam. Ita Basilic. [*Tom. II. p. 593. ἀπὸ τότε, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ χρόνου τῆς πρώτης ψήφου.*] (1) Donell. *in Comm. Jur. Civ. XVIII. 8.*

- (1) Add. Schol. Basilic. *ibid. p. 613. in fin. & seq.* & Ant. Fab. *in Ration. ad h. l.*

§. 2.

Vel heres,] D. Goth. *in not.* „Atqui in heredem ex
ma-

maleficiis actiones non dantur. &c.” Sed hic lis cum defuncto intelligitur contestata. Ita & Basilic. [Tom. II. p. 493. μετὰ προκάταρξιν ὡς εἰκὸς κατὰ τοῦ κλέπτου γεγενημένην.] Faber, *de Errorib. Pragmat. Dec. 80. error. 2. in fin.* haec expungit: male. Vid. Bachov. *ad Prōta Pand. p. 766.*

Nec ergo, *si ab initio per procuratorem causa agitata est.*] Lege *nec ego* (1). Basilic. ὁ πλημμελήσας. add. Schol. Basilic. Tom. II. p. 615. Ita vulg. editt. teste Bachovio, *ad Prōta Pand. p. 765.* Cujac. *ad L. 3. §. 5. de minor.* add. *L. 14. h. t. (2).*

(1) Qui scil. deliqui. Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 6.* Sic etiam legit Hotoman. *Obs. VII. 16.* Noodt. *ad h. t. vi. Ait Praetor: suo nomine &c.* Best. *de Ration. emend. leg. Cap. 1. §. 7. num. 3.* alique: eamque lectionem in contextum recepit Pothier. Immo ego esse in ipsa membrana Florentina, & Taurellium, qui ergo edidit, videri hic secutum Hal. & Hug. a Porta, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) Ubi elegans casus. Schulting. *d. loc.*

§. 3.

Alioquin & qui precibus impetravit, &c.] Quod humilis animi. Facit huc locus insignis Mamertin. in Gratiar. action. pro Consulatu ad Julian. Cap. 18. Neque enim existimo molestius esse, pecuniam quam preces fundere. Denique omnes in emendo videmus repensanda fiducia magno creduloque animo aurum argentumque depromere; eos vero, qui preces allegant humiles atque demissos, vix cuncta-bunda atque titubantia verba proferre, neque oratione solum inclinare, sed totis corporibus in genua submitti. Prorsus (ut ex animi sententia loquar) maximo vendit beneficium, qui preces accipit. Senec. de Benefic. II. 1. Nulla res carius constat, quam quae precibus emitur. Votis pacisci, Horat. Lib. III. Od. 29. in fin.

Non

*Non est meum, si inugiat Africis
Malus procellis, ad miseras preces
Decurrere: & votis pacisci,
Ne Cypriae Tyriaeque merces
Addant avaro divitias mari (1).*

- (1) Conf. Schulting. *d. loc.* — In *seq.* §. 4. pro *non deliquisse* legendum *non deliquisse*, id est, *non deliquisse se se*, putat Rucker. *Obs. Cap. 4. §. 2. num. 2.* Non male, licet non prorsus necessarium sit. Vid. notata superius ad *L. 35. de pactis*, not. 1.

§. 5.

Mandati te si condemnaverō (1),] Minus recte Voet. ad *seq. tit. num. 14.* hoc accusat ut durum, cum sic locuti sint optimi auctores. Vid. Briffon. *de V. S. voc. condemnō*, num. 4. (2).

Famosum facio.] Instituta *actione contraria*, quod singulare. Vid. Schol. Basilic. *Tom. II. p. 618.* In *duplum* inficientes teneri, dicit Papianus, *Lib. Respons. tit. XV.* [in *Jurispr. Antejust. p. 837.*]

- (1) Id est, *effecero, ut condemnareris.* Schulting. in *Enarr. h. t. §. 8. circa fin.*
(2) Qui plura habet exempla. add. Pithoeum, in *Adversar. in Thes. Meerman. Tom. I. p. 354.* Ernest. ad *Sueton. in Tiber. Cap. 8.* Van Vryhoff. *Obs. Jur. Civ. Cap. 3.*

§. 6.

Vel in mandato male versatus sit.] D. Goth. in not. „Atqui mandatum morte finitur. *L. 26. pr. mand.*” Re integra (1).

Quia heres, &c. neque in societatem succedit, &c.] Vid. *L. 35. 40. 63. §. 8. pro socio.*

- (1) Conf. §. 19. *Instit. de mandat.* & *L. 27. §. 3. cod.*

§. 7.

S. 7.

Contrario judicio damnatus non erit infamis.] Excipe casum §. 5. hujus Legis.

Nam in contrariis non de perfidia agitur,] L. 5. pro deposit.

Sed de calculo,] Qui opponitur maleficio quoque apud Quintil. Inst. Orat. VII. 4. p. 545. [ed. Burman. p. 633.] Tutela praeterea: in quo judicio solet quaeri, an alia de re, quam de calculis cognosci oporteat: an fides praestari debeat tantum, non etiam consilium & eventus. & ibid. XI. 3. p. 828. [ed. Burman. p. 1010.] Quisquamne, non dico de homicidio, sacrilegio, parricidio, sed de calculis certe atque rationibus; &c. (1).

Qui fere judicio solet dirimi.] Schol. Basilic. [Tom. II. p. 620.] *σχεδὸν ἐν δίκασιν.* Ant. Faber, in Cod. IV. 24. Def. 11. not. 1. pro fere legit sine: quod tamen non est verum. add. Huber. Eun. Rom. h. An forte in hoc judicio? (2). Bynkersh. Obs. I. 6. legit indicio: quod non placet; placet tamen Noodt. p. 121. (3).

(1) Add. L. 29. de dol. mal. Schulting. in Enarr. h. t. §. 8.

(2) Si Libri veteres essent, qui sic legerent, se iis facile subscripturum, ait in Enarr. d. loc. p. 364.

(3) Emendationem Bynkershoekii placere Noodtio, notat quoque Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Dubito tamen, an recte hoc notaverint. Saltem & Probab. I. 13. §. 6. & ad h. t. v. Ait Praetor: non contrario &c. quo utroque loco Noodtius de hoc §. egit, nihil mutat. Sed indicio legi quoque vult Schroder. Obs. II. 14. p. 186. Auctor Anonymus, in Obs. Miscellan. Vol. I. p. 427. legit qui ferEO judicio, id est, qui fere eo judicio. Sed neque id videri possit necesse, cum pronomen id vel hoc saepe subaudiendum sit. Vid. H. J. Arntzen. Miscellan. Cap. 15. p. 160. & ibi citt. auctores. Aliter etiam Jo. Cannegiet. Disq. de Notis, p. 311. Nihil mutat Puttman, Probab. I. 5. §. 2. p. 32. & Kellinghusen. Diff. de LL. nonnullis

lis Roman. Cap. 15. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 42. seqq.

L. VIII

Genero, inquit, mortuo: (1)] Non idem in divortio, postquam peperit mulier. Cujac. de Divers. praescript. Cap. 20. & ad Nov. 22. add. casum L. 9. Cod. de repud.

(1) Additur in Lege: *merito adjecit Praetor, cum cum mortuum esse sciret.* Quae verba sic accipienda, quasi scriptum esset *cum cum mortuum esse sciret intra id tempus, quo elugere virum moris est*, notat Rücker. *Obs. Cap. 1. §. 7.* Dissentit Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 33. p. 172.* & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 180.* Sed Rucke- rum defendit J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. II. 8. p. 45.* Ad verba finalia Legis *ipsa die & fumere eam lugubria & deponere* quaedam notat Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. I. 20. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 100.*

L. IX.

Uxores viri lugere non compellentur (1).] Vid. Huber. Eun. Rom. h. Senec. Epist. 63. Annum (2) feminis ad lugendum constituere majores, non ut tamdiu lugerent, sed ne diutius: viris nullum legitimum tempus est, quia nullum honestum. Facit huc Tacitus, de Morib. Germanor. Cap. 27. Feminis lugere honestum est, viris meminisse (3).

(1) *Compelluntur* Hal. Vulg. & fere MSS. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

(2) *Romuleum* scil. Vid. Noodt. *de Foen. & usur. III. 6. in fin.* & quae de tempore luctus legitimo notavi superius ad L. I. h. t. not. 8.

(3) In seq. §. 1. Soarez. a Ribeira, *Obs. Cap. 39. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 591.* pro *sponsi* legendum censet *sponsae*. Sed minus recte. Vid. Cujac. *Obs. IX: 17.* Id recte monet, in Vulg. post vocem *sponsi* male intrudi enim: quae vox etiam a Cod. Flor. abest.

L. X.

L. X.

Solet a Principe impetrari, ut intra legitimum tempus mulieri nubere liceat.] D. Goth. in not. „ Ut ita non incidat in poenam. L. 1. Cod. de sec. nupt. Cujac. Obs. VI. 32.” Add. L. 4. Cod. ad SCtum Tertull. Jac. Gothofred. ad L. 1. Cod. Theod. de sec. nupt. [Tom. I. p. 324.] Connan. Comin. Jur. Civ. VIII. 7. p. 532. — Ab illis, quae uterum gerunt (1), Bynkersh. Obs. V. 12. in fin. quod non probo. — Caligula id generatim (2) permisit. Dio Cass. Histor. Lib. LIX. p. 645.

(1) Bynkersh. loc. cit. ait: *sed id intelligo, si a defuncto marito nondum peperissent, & inspecto forte ventre, renunciarentur vacuae.* Quod igitur hac Lege docetur, restringit ad illas mulieres, quae post mortem mariti non pepererant, existimans, eas, quae partum edidissent, hac venia non indigere.

(2) Addita tamen hac conditione *si quidem non essent praegnant.* Cujac. ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 4. p. 358. Ceterum, tempus luctus saepius diminuerunt Principes, & olim etiam quandoque Senatus: sed ut mulier nubere posset, tempus luctus diminutum non sufficebat, sed requirebatur, ut etiam facultatem nubendi Princeps specialiter concederet. L. 15. Cod. ex quib. caus. infam. irrog. Vid. Scip. Gentil. de Secund. nupt. Cap. 18. Oper. Tom. II. p. 231. seq. Majans. Disp. XLVII. §. 19. seqq. Tom. II. p. 192. seqq. Pothier. ad h. t. num. 19. in not. — De sponsalibus intra tempus luctus, de quibus in seq. §. 1. agitur, nonnulla collegit Puttman. in Adversar. Jur. univ. I. 10. p. 159. seqq.

L. XI.

Liberorum autem, & parentum (1) luctus &c.] L. 23. h. t.

(1) Al. parentum. Sed vid. notata superius ad L. 10. de postulando.

§. 1.

Quem more majorum lugeri non oportet,] Plutarch. C. Gracch. p. 842.

Prop-

Propter turbationem sanguinis.] Et propter religionem viro debitam (1). *L. 1. Cod. de sec. nupt. L. 4. Cod. ad SCt. Tertull.* Ad superfoetationem refert Mercer: *Opinion. II. 20.* [in *Thef. Otton. Tom. II. p. 1609.*] non recte. — D. Goth. *in not.* „Id est, *seminis.*” Quod praefert Leonin. *Emend. V. 10.* (2) non recte. Labitur etiam hac in re bis & foede Rittersh. *ad Novell. Part. IV. Cap. 3. num. 16. & 17.*

(1) Quatenus illa *religio* sit, ex Apulejo docet Röever. *Diff. ad Loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 9.* in *Thef. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 168. seq.* Ceterum, quibus rebus lugentes olim abstinere debuerint, docet Paul. *in Sent. I. ult. §. 14.* ubi vid. Interpp. add. Pagan. Gaudent. *in Additam. Critic. Cap. 29.* in *Thef. Otton. Tom. III. p. 407. seq.* & H. Cannegiet. *Obs. I. 4.* Plura de *luctu viduarum* habet Majans. *d. Disp. XLVII. §. 11. seqq. Tom. II. p. 185. seqq.* & Gerard. van Brandwyk, *Diff. de Luctu.* Lugd. Batav. 1726.

(2) Et Leunclav. *Notator. II. 12.* in *Thef. Otton. Tom. III. p. 1506.*

§. 2.

Pomponius eam, quae intra legitimum tempus &c.] Vid. D. Goth. *in not.* Sic & Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 782.* Aliter Bynkersh. *Obs. V. 12.* quem non sequor (1).

(1) Bynkersh. *loc. cit. & Quaest. Jur. Priv. II. 4.* rationem, quare vidua virum lugere teneatur, unice ponit in *metu turbationis sanguinis*, & sic etiam Schroder. *Obs. II. 14. p. 186. seqq.* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. II. 8. p. 46. seqq.* alique. Sed alii reverentiam marito debitam quoque causam luctus existimant. Vid. Noodt. *ad h. t. vs. Sequitur alia Edicti pars &c.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 4.* Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 33.* Rectius, mea sententia. Vid. *L. 6. de rit. nupt.* & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 180. seqq.* ubi etiam alii ab utraque parte auctores laudantur.

§. 3.

*Nec (1) suspendiosi,] 'Ο ἀπαγχόμενος, Graeci. [Tom. II. p. 594.] Plin. Hist. Nat. XXVIII. 4. Lutum fronti illitum capitis dolorem sedare, item laqueum suspendiosi circumdatum temporibus. Vina ex vite, juxta quam cadaver tale pependerit, Diis libari vetitum. Plin. *ibid.* XIV. 19. Vid. & Servium, *ad Virgil. Aeneid.* XII. vs. 603. Sunt ἀναστυπόμενοι, *Glossar. Philoxen.* P. Fab. *Semestr.* II. 9. p. 114. (2).*

Non taedio vitae (3), sed mala conscientia.] Hoc & ad suspendiosos refer. add. Cujac. ad L. 45. de Jur. fisc.

Si quis ergo, post hujusmodi exitum mariti, &c.] Al. si qua ergo, &c. (4). Connecte vero haec cum verbis §. 1. hujus Legis etsi talis sit maritus, &c. Vid. Huber. Eun. Rom. h. (5).

(1) Praecedunt in Lege *hostes, vel perduellionis damnati*, de quibus vid. M. Tydeman. *Diff. de Ulp. Marcello, Sect. I. Cap. 3. §. 2.* in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. I. p. 19. seqq.* add. quae de more majorum non lugendi perduelles, habet Gundling. *ad L. Majestat. Cap. 1. p. 36.* Graeci addunt *προδοτας.* Vid. Leunclav. *Notat. II. 12.* in Thes. Otton. *Tom. III. p. 1506.*

(2) Qui *suspendiosos* non, ut vulgo fit, intelligit, qui se ipsos laqueo suffocarunt, sed in patibulo suspensos, & cruci affixos. De utrisque hoc accipit Majanf. *d. Disp. XLVII. p. 197.* Fabri explicatio probabilior videtur, quoniam sequitur *nec qui manus sibi intulerunt*; sub quibus adeo reliqui, qui ipsi sibi vitam ademerunt, sive laqueo, sive alio modo, comprehendi possint. Facit huc inscriptio apud Reines. *Class. VII. num. 20.*

(3) Stoicum hic se praebere Neratium, notat Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 4. §. 138. p. 238.* add. Heinecc. *ad Edict. Perpet. Opusc. Posum. Tom. II. p. 369. seq.*

(4) Quod probat Majanf. *d. Disp. XLVII. §. 25. in fin. p. 197.* Sed nulla emendatione opus, putat Noodt. *ad h. t. circa fin.* Quis pro quae positum terminatione

tionem antiqua, censet Jo. Cannegiet. *Disq. de Notis*, p. 349.

(5) Quod magis placet, quam pro *notabitur* legere *NŌtabitur*, id est, *non notabitur*: sic enim sequentia non bene cohaerent.

§. 4.

Excusatur (1), *qui jussu ejus, in cujus potestate erat, duxerit*:] Magis ergo, qui Principis. Quod ad alios casus bene adplicant. Vid. Cyriac. *Controv.* 291. num. 54. *seqq.* late.

Nam & qui obtemperavit, venia dignus est:] L. 157. *de reg. jur.* Matth. *de Criminib. in Prolegom. Cap.* 1. num. 13.

(1) In verbis Legis praecedentibus *ignorantia enim excusatur non juris, sed facti*, Reinold. *Diff. ad L.* 57. *mandat. Cap.* 2. §. 10. *seq.* in *ej. Opusc. Jurid.* p. 258. *seq.* putat *non — sed* dictum esse pro *non tantum — sed etiam*. Sed recte ejus opinionem reprehendit Puttman. *Interpr. & Obs. Cap.* 33. §. 3. p. 173. *seq.* Vid. & de hac Legis particula Noodt. *ad h. t.* vi. *Sequitur in Editō: eamve &c.*

L. XII.

Qui jussu patris duxit, &c.] Hinc colligi posset, non incidere in poenam statutam nubentibus cum extraneis, si parentes eas nuptui collocarint: quod & de matre accipiunt. Cyriac. *Controv.* 291. num. 62. *seqq.* & *Controv.* 451. num. 125.

L. XIII. (1).

(1) Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff.* IV. §. 2. pro *in id tempus concurrant* in §. 2. hujus Legis reponit *in idem tempus &c.* & in *seq.* §. 6. pro *sint elocuta* scriptum fuisse putat *sINTERlocuta*, id est, *sint interlocuta*. Eodem plane modo Dominic. van Hoogwerff. *Observat. ex var. Juris materiis desumt.* Cap. 2. §. 2. Lugd.

Batav. 1751. Hoffmanno tamen non nominato. Prior emendatio non mala. *Id* pro *idem* saepe scriptum est. Vid. Jo. Cannegiet. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 7. §. 3. p. 218. seq.* Sed *idem* jam edidit Haloander. Verum posterior emendatio non est necessaria: ne dicam in Cod. Flor. non legi *sint*, sed *sunt*. *Sint* Hal. & Vulg. habent. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Frequens apud Nostros est ejusmodi Modorum transitus. Vid. notata superius ad *L. 14. de offic. Praesid. not. 5.* Cum hoc *§. 6.* jungendam esse *L. 32. de poenis*, observat Noodt. *ad h. t. vl. Ait Praetor: damnatus. &c.*

§. 7.

Pœna gravior (1) ultra Legem imposita existimationem conservat:] Etiam hodie id servandum, contendit Huber. *Eum. Rom. h.*

(1) Modo non sit pecuniaria, ut hic docet Ulpianus. *add. L. 15. pt. ad Municip. L. 5. de Decurionib. L. 4. Cod. ex quib. caus. infam. irrog.* Vid. Noodt. *ad h. t. vl. Ut igitur quis &c.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 9.* Alios citat Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 154. seq.* qui *ibid. p. 156. seq.* recte notat, hoc juris dogma non ita accipiendum, quasi Judici potestas data esset, aliquem infamia liberandi, modo Lege duriores poenam in eum decerneret; sed Leges citatas agere de casu, quo Judex errore aliave qua ratione Lege graviores poenam in aliquem statuerit, & docere, quo pacto tunc reo succurratur. Verum quod addit, non esse hoc dogma generale, sed pertinere ad casum, quo Praeses; vel Proconsul poenam Lege graviores in Decurionem, vel Municipem decreverit, id mihi non videtur probabile. Verum quidem est, in *dd. LL.* proprie ejusmodi exemplis hanc doctrinam illustrari, sed ea nusquam ad hunc casum restringitur, & ratio quia *duriores sententia cum reo transactum censetur de existimatione ejus* videtur esse generalior. In fin. hujus *§.* pro *in duplum conveniri debuit* legendum *in duplum condemnari debuit*, censet van de Water, *Obs. II. 10. p. 163.*

§. 8.

§. 3.

Crimen stellionatus infamiam irrogat damnato,] Id est, irrogare potest. Noodt. *de Forma emend. dol. mal. Cap. 12. (1).* add. Duaren. *Disput. Annivers. I. 42.* Aliter Gilb. Regius, *Enantioφ. I. 3.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1481.] non bene.

(1) Et *ad h. t. vñ. Sequitur in Ediçto: qui furti &c.* Ne scil. alioquin obstet *L. 2. de stellionat.* Eodem modo Schulting. *ad Collat. LL. Mos. & Rom. tit. 7. §. 3. not. 14. in fin. & in Thes. Controv. Dec. 9. §. 8. & in Enarr. h. t. §. 7.* Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 192. seq.* ubi etiam alios citat, qui de his Legibus egerunt. add. Herald. *de Rer. Judic. auctor. I. 9. §. 11. seq.* in Thes. Otton. Tom. II. p. 1127. seq.

L. X X.

Non enim qui exhortatur mandatoris opera fungitur.] Vid. ad *L. 1. §. 13. ad SCtum Turpillian. (1).* Pro hac lectione stant Basilic. [Tom. II. p. 597.] Faber, *Conject. VI. 6. legit damnatoris: male.* Vid. Matth. *de Criminib. in Prolegom. Cap. 1. num. 10. (2):*

(1) Quae prima fronte videri posset huic *L. 20.* obstare. Qua de re praeter Matthaeum, *loc. cit.* vid. & Cujac. *ad Libb. Papin. Respons. in expl. h. l. 20.* Brenem. *de L. Remm. exitu, Cap. 4.* in Thes. Otton. Tom. III. p. 1584. Const. Jac. van Renesse, *Diff. de Coërcit. accusator. Cap. 3. §. 2.* in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. II. p. 616. seq.*

(2) Add. Lyclam. *Membran. IV. 18.* & Marckart. *Probab. rec. lect. Part. II. p. 147. seqq.* Sed Fabri conjecturam probat Forner. *Rer. Quotid. II. 9.* in Thes. Otton. Tom. II. p. 170. De formula sententiae *callido commento videris accusationis instigator fuisse* vid. Briffon. *Seb. Antiq. II. 2.*

L. X X I.

Atque in eam rem testationem apud Praefectum Praetorio recitavit:] Vid. L. 3. §. 3. *de testib.* (1).

Fide non habita testationis,] Al. *testationi* (2).

Cum non oportet ex sententia, sive justa, sive injusta, pro alio habita alium praegravari,] Maynard, *Decis. Tholos.* IV. 99. Frustra Triboniani manum hic quaerit Faber. Vid. Huber. *Eun. Rom. ad L. seq.*

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. Responsor. in explic. h. l.*

(2) Sic Hal. & Vulg. quod etiam praefert Brenem, *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Plura de hujus vocis significatione notavit Bay. Voorda, *ad Jan. a Cost. Praelect. ad Illustr. quosd. tit. locaque sel. Jur. Civ. p. 260. seqq.*

L. X X I I. (1).

Idus fustium (2) infamiam non importat, sed causa, propter quam id pati meruit:] Vid. Huber. *Eun. Rom. h. L. 8. Cod. h. t.* Facit huc Arnob. *Adv. Gent. Lib. I. p. 23. (3).*

(1) Flor. haec Lex inscribitur MARCELLUS *Lib. II. Publicorum.* Hal. MARTIANUS &c. Sed legendum esse MACER, docuit M. Tydeman, *Diff. de Ulp. Marcello, Sect. II. Cap. 2. §. 2. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 72. seqq.* qui de hac Lege videndus: de qua pluribus etiam egit Gluck. *loc. supra cit. p. 131. seqq.*

(2) Flor. olim scriptum fuisse videtur *postium.* Vid. Brenem, *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui inde lectionem repetit, quam Hal. ad latus habet: *alias posteriorum.* — Minus recte verba haec intellexit Corasius, *Miscellan. I. 16. §. 5.* Vid. Tydeman. & Gluck. *loc. modo cit.*

(3) Et Phaedr. *Lib. III. Fab. XI. vs. 7.*

Id demum est homini turpe, quod meruit pati.

L. X X I I I.

L. XXIII.

Parentes, & liberi utriusque sexus &c.] Aliter Paulus apud Cujac. *Obs.* XXI. 12. (1) ubi Cujacius hunc locum adscribit Triboniano. Aliter Huber. *Eun. Rom. h.* Vid. *L. ult. h. t.*

Et animi sui patientiam,] Schol. Basilic. [Tom. II. p. 632.] κατὰ τὴν καρτερίαν τῆς οἰκίας ψυχῆς.

(1) Et in *Sent.* I. 21. §. 13. ubi vid. Schulting. *not.* 31. in *Jurispr. Antej.* p. 265. cum Cujacio putantem, Legem hanc a Triboniano esse interpolatam. Idem, praeter citatos *ibid.* a Schultingio, censent quoque Wissenbach. *Emblem. Tribon. Cap.* 1. p. 16. Noodt. *ad h. t. circa fin.* Westenberg. in *D. Marco, Diss.* IV. §. 8. Pothier. in *not. ad h. l.* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* II. 8. p. 58. seq. Vid. & Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 4. circa fin. Sed Ulpianum cum Paulo in concordiam redigere, conati sunt Wybo, *Tribon. defens. Cap.* 1. p. 238. Bynkersh. *Obs.* V. 13. Majanf. *Disp.* XLVII. §. 7. seqq. Tom. II. p. 181. seqq. Locum Pauli emendant H. Cannegiet. *Obj.* II. 16. p. 203. & Jo. Cannegiet. *Disq. de Notis,* p. 350.

L. XXIV.

Non offuisse mulieris famae ejus quaestum in fervitute factum.] Quia tum cogi potuit (1).

(1) Add. Noodt. *ad h. t.* vs. Deinde ait Praetor, &c.

L. XXV.

Idem & in matre juris est, cujus hereditas ad filium non (1) pertinet.] Quia v. gr. exheres est: nam haec scripta sunt post Sctum Orphitianum, etsi aliud velit (2) Contius, de *Heredit. & bonor. possess.* p. 315.

(1) Non habet Cod. Flor. quod alii male omittunt. Vid. Jauch. de *Negationib. Pand.* p. 42. seq. Respicere
Dd 4 hac

hac Legē Papinianum ad jus antiquum, quo parentes a liberis erant iugendi, putat Schulting. *in Enarr. h. t. §. 4. circa. fin.* Aliter Bynkersh. *Obs. V. 13. & Cujac. ad Libb. Papin. Quaest. in expl. h. l.* Sed cum haec scriberet Cujacius, eum nondum forte nactum fuisse locum Pauli *in Sent. supra ad L. 22. h. t. citatum*, notat *ibid.* Schultingius.

- (2) Immo non vult, & fere consentit cum Schultingio in definiendo hujus S^Cti tempore. Conf. Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit. 26. §. 7. not. 25.*

TITULUS III.

DE PROCURATORIBUS ET DEFENSORIBUS (1).

- (1) Thalelæi, Theodori, aliorumque J^Ctorum Graecorum Commentarii in hunc titulum Pand. & Cod. ex editione & cum notis Dav. Ruhnkenii, exstant in Thes. Meerman. Tom. V. Plerasque Leges hujus tituli exposuit Hub. Giphanius, *in Lect. Altorphin. p. 1. seqq.* Alios qui de hac materia consuli possint, citat Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc. tit. p. 218.* Commentarium pereruditum Auctoris Anonymi *ad tit. de Procuratoribus*, quod exstabat in Bibliotheca Alex. Petavii, Senatoris Parisiensis, laudat Fabrot. *in Refutat. Cl. Salmas. Epistol. de mutuo*, in Thes. Otton. Tom. III. p. 1264. De Procuratorum origine vid. Noadt. *ad h. t. pr. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 1.* ubi etiam quaedam notat de *Cognitoribus*, qui forte jam ante Procuratores recepti fuerunt, & quorum Veteres frequenter meminere, licet nulla eorum mentio in Jure Justiniano occurrat. De quibus Cognitoribus nonnulla quoque in medium attulit Heinecc. *ad Edict. Perpet. Opusc. Postum. Tom. II. p. 377. seqq.* Exstat de *Cognitoribus* titulus in *Sentent. Paul. in Jurispr. Antejustin. Schulting. p. 221. seqq.* Vid. de iis & Ernest. *in Clav. Ciceron. h. v.*

L. I I.

§. 1.

Furiosus non est habendus absentis loco:] Facit L. 2. §. 2. solut. matrim. Est absentis loco, quando praesentia opus est (1). Sed quando absentia non impedit actum, tunc non est loco absentis, sed neque praesentis. — D. Goth. in not. „Immo furiosus habendus est absentis loco &c.” Sed hic non est pro *absente*, qui potest procurator dari (2). Quia in eo animus deest, ut ratum habere non possit.] Non abest a Basilic. [Tom. I. p. 410.] (3).

- (1) Conf. notata ad L. 124. de reg. Jur. — In hujus Legis princ. verbis *et is si ratum habuerit*, τὸ *si* redundare, & abesse ab omnibus Codd., quos contulit, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang,
 (2) Vid. L. 1. §. ult. h. t. add. Marckart. Probab. rec. lect. Part. II. p. 82. seq. & ibi citatos Cujacium, & Jac. Gothofredum.
 (3) Vid. & Ant. Augustin. Emend. I. 3. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1439. Florentinam lectionem defendit Marckart. d. loc. p. 81. seq. Schroder. Obs. II. 15. p. 189. putat ut a Jcto scriptum pro *ita ut*.

L. I I I.

Et in diem,] Καὶ ὑπὸ ἡμέραν. Basilic. (1).

- (1) Vid. Auctor. Anonymum, in Obs. Miscellan. Vol. I. p. 428. qui *in diem* idem significare censet, atque *ex die*. add. *casd.* Obs. Miscellan. Vol. X. p. 132. — De seq. L. 5. & 6. vid. Cujac. ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. d. l. 6.

L. V I I.

Et ideo procurator ejus praesenti esse videtur.] Lege praesentis (1). Basilic. διὸ ὁ διοικητὴς τῶν πραγμάτων τοῦ ποιούτου, παρόντος ἐστὶ διοικητὴς.

- (1) Sic etiam legit Schroder. *loc. cit.* p. 190. Sed ellipticam dictionem esse, putat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. quasi scriptum esset: *et ideo procurator ejus, ei praesenti procurator esse videtur.*

L. V I I I.

Nam quod ad dotis exactionem cum patre dat procuratorem, &c.] Vulg. *cum patre dare &c.* (1) probante Bachov. *ad Prōta Pand.* p. 801.

- (1) Hal. *dari.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ipse putat, rectam esse lectionem Florentinam, & sic ordinandam: *quod dat procuratorem cum patre ad dotis exactionem, hoc supervacuum esse &c.* Rygerbos. *Obs. Cap.* 14. p. 112. pro *dat* legit *det.* Aliter etiam Jo. Cannegiet. *Obs. Cap.* 13. §. 9. p. 426.

§. 1.

Verum cum quoque, qui consensisse non probatur.] Sic L. 45. §. 5. *de rit. nupt.*

§. 2.

Milites autem, nec si velit adversarius, procuratores dari possunt:] Ambros. *de Offic.* I. 36. *si is, qui Imperatori militat, a susceptionibus litium, actu negotiorum forensium, venditione mercium prohibetur humanis Legibus: &c.* Forner. *Select.* II. 3. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 47.] (1).

- (1) In fin. hujus §. pro *persequatur*, & quibus Haloander edidit *persequitur*, & quia. Sed vid. Marckart. *Interpr. rec. lect.* II. 11. p. 246. De numeris quaedam notat Pancirol. *Thes. var. lect.* I. 74. in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom.* II. p. 1064. *seq.*

§. 3.

Pro qua consentiente dominus judicatum solvi exposuit:]
Vid.

Vld. *L. 15. h. t. (1)*. — Post litem coram Magistratu ordinatam, vel saltem post datum Judicem. Jan. a Costa, *ad tit. x. de lit. contest. p. 398*.

Judicium *accipere cogam.*] Ulterius non cogitur: tunc enim causa potest ad finem perducī, etiam eo absente. *L. 73. de judic.* Cogitur autem remediis Praetoriis.

Verum ex causa non debet compelli:] Quasi inesset mentio *arbitrii boni viri (2)*.

(1) Add. Noodt. *ad h. t.* vñ, *Deinde ait Praetor, &c.* ubi hoc Edicti caput explicuit.

(2) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 8. Pro ut puta *inimicitiae &c.* Hal. & Vulg. habent ut puta *si inimicitiae &c.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Inimicitiae capitales* sunt admodum atroces, & graves. Vid. Schulting. *ad Paul. Sent. II. 27. not. 3.* Pro *abfuturus* in fin. Legis Hal. edidit *abfuturus*, & sic etiam in *L. 44, & 54. h. t.* Vid. Brenem. *d. loc.* Sed non necesse. Vid. notata superius ad *L. 6. de his qui sui vel al. jur. sunt, not. 1.* — Seq. Legem 13. in nonnullis editionibus postponi Legi seq. 14. ex Ruffardo aliisque notat Brenem. *ad d. L. 13.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui *ibid.* observat, pro *neque destitute deneganda* initio in Cod. Flor. scriptum fuisse *neque destitutedeniqueganda*; sed jam olim esse emendatum. Quod non animadvertissem, nisi novum praeberet exemplum, quantopere aliquando Librarii in describendo aberrarint. De verbo *destitute* vid. Heinecc. *ad Briffon, de V. S.* in voce.

L. X V.

Si defunctus sit dominus &c.] Triboniano adscribit hanc Legem Faber: male, Vid. Huber. *Eun. Rom. h. (1)*.

(1) In seq. §. 1. pro *item Florentiae* antea fuisse *idem*, idque recenter demum mutatum esse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui *idem* retinendum putat, quod etiam Hal. & Vulg. sequuntur. Addit Brenem, varie quoque hunc locum interpungi. Hal. quidem ut Taurell. nisi quod loco commatis duo puncta habeat. Sed

Sed Vulg. comma ponit post *datus est*. — Ad seq. L. 16. & 17. vid. Noodt. *ad h. t.* vñ. *Age nunc dispiciamus* &c. add. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 9.

L. XVIII.

Aut religionis beneficium.] Simile L. 13. *de vacat.* & *exc. mun.* L. 32. §. 4. *de rec. qui arb. rec.* *Militiam* intelligit Raevard. *Conjectan.* l. 13. male. (1).

(1) Basilic. καὶ ἱερωσύνης. Tom. I. p. 413. add. Merill. *Obs.* IV. 6. & Lyclam. *Membran.* VII. 22. §. 1. p. 290. — In seq. L. 24. post τὸ postulante alicubi addi & domino, notat Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb.* & Spang. qui recte putat, id non necesse esse, cum praecedens particula *vel* ponatur pro *etiam*, & tacite dominum includat,

L. XXV.

Sed si adversarius, vel ipse procurator dicat, dominum mentiri;] Dum causam talem allegat.

Nam hoc ipso suspectus est, qui operam suam ingerit invito:] Cicer. *Divin. in Q. Caecil.* Cap. 6.

Nisi forte purgare magis convicium, &c.] Ob cujus licentiam quidam frustra carpunt *Jus Civile*. Huber. *Eun. Rom. h.*

Plane si dicat, in rem suam &c.] Aliud, si nomen sit cessum creditori, cui ipse cedens postea solvit. Cujac. *Consult.* LVII. (1).

(1) Ad verba ultima *item si retentione* &c. & seq. L. 26. vid. Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de postuland.* p. 126. seq. in not. & ibi cit. auctores.

L. XXVII. (1).

(1) Pro *constantiam* in verbis *juste procurator hanc constantiam recusabit* D. Goth. in not. reponi vult *inconstantiam*. Hoc Taurellium quoque agnoscere in *Adnot.* &

& omnes etiam Codd., quos contulit, habere, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed Gebauer. *ibid.* lectionem Florentinam non mutandam censet. *Inconstantiam* probat quoque Pothier. in not. ad *h. l.*

§. 1.

Sed & (1) si procurator satis accepit, &c.] Vid. seq. *Legem.*

Directa penitus tollenda.] Postrema haec Legis verba Triboniani esse, & tollenda, censet Faber, *Conj.* XII. 4. (2) notatus a Sande, *de Action. Cession. Cap.* 8. num. 5. & 6.

(1) *Tò et* a recentiore manu esse, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Apud Hal. abest.

(2) Immo in *Ration. ad h. l.* totum hunc §. Triboniano adscribit, Sed vid. Huber. in *Eun. Rom. h.* p. 148. seq.

L. XXVIII.

Si procurator meus judicatum solvi satis acceperit, mihi ex stipulatu actio utilis est (1),] An ita tempore Ciceronis, dubito ob locum Ciceron. in *Orat. pro Rosc. Comed. Cap.* 18.

Sicuti judicati actio mihi indulgetur.] Ex aequitate (2).

Sed & si egit procurator meus ex ea stipulatione me invito; nihilominus tamen mihi ex stipulatu actio tribuetur:]

Secus in cessione, quae non semper habet hunc effectum.

L. 3. Cod. de novation.

Per contrarium autem, si procurator meus judicatum solvi satisdederit, in me ex stipulatu actio non datur.] Sed *judicati* tamen (3).

(1) *Flor. pro est* manifeste legitur *et*, notante Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Saepe hae voces in Pand. permutantur. Vid. notata superius ad *L. 47. pr. de pactis.*

(2)

(2) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 9.*

(3) Sic etiam Accursius *ad h. l.* Alii verba *in me ex stipulatu actio non datur* ita accipiunt, *non datur scilicet directa*, sed quidem *utilis*. Sic D. Gothofred. *in not. ad h. l.* Negationem tollit Ant. Faber, *in Ration. ad h. l.* & pro *sed* & *si defensor meus* &c. in seqq. verbis legit *sed si defensor* &c. Mihi res facilis videtur. Agitur de procuratore, qui ipse iudicatum solvi satisdedit, adeoque pro quo reus hanc cautionem non praestiterat. Talis procurator similis est defensori, qui liti se obtulit. *L. 61. h. t.* Ex Edicto enim Praetoris litem suscipere non cogitur. *L. 8. §. 3. h. t.* add. Jan. a Costa, *ad tit. x. de Procurator. p. 243.* Adeoque si talis procurator satisdederit, non magis, quam si defensor meus satisdederit, in me actio ex stipulatu datur, quia nec iudicati mecum agi potest. *d. L. 61. h. t.* & *L. 4. pr. de re judic.* Haec igitur ratio utrique convenit, & forte etiam ex mente Ulpiani utrique aptanda est. Ceterum, in edit. Corp. Jur. Geb. & Spang. verba *sed et si defensor meus satisdederit, in me ex stipulatu actio non datur* per incuriam bis typis exarata sunt.

L. X X I X.

Quam eum, qui in rem suam procurator est:] Cui jus rei cessum. *L. 42. §. 2. L. 61. h. t. L. 8. §. 2. quib. mod. pign. vel hyp. solv.* Ut emtor hereditatis. Facit *L. 33. §. 3. & ult. h. t.* Bachov. *ad Prōtra Pand. p. 798.*

Dicendum est, et licere.] Facit *L. 1. Cod. de novat.* D. Goth. *in not.* „Immo non licet. *L. 55. h. t.*” Sed agit. de *actore* (1).

(1) In seq. *L. 30.* pro *ex iudicatione* alii legunt *ex iudicati actione*. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* & sic etiam habere Cod. Camp. notat Ruhnken. *loc. supra cit. p. 7.* Male: non enim *ex iudicati actione*; sed *ex iudicatione*, seu eo, quod adversarium domino debere, iudicatum est, procuratori satisfit. Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 10.* Graeci quoque

que habent διὰ τῆς ψήφου, id est, interprete Ruhnkenio, ex judicatione.

L. X X X I.

Heres exstiterit domino litis;] Id est, causae.

Si non sit mandatum, negotiorum gestorum actio datur.] Non familiae erciscundae, cum pro parte solvere potuerit. L. 25. §. 10. seqq. fam. erc. Gloss. h. (1)

(1) Add. Vinn. *Sel. Quaest.* I. 37. Aliter Voet. *ad tit. fam. erc.* §. 41. Sequitur in Lege: *quod est, & si heres &c.* id est, *quod etiam est, & si heres &c.* Sic Auctor Anonymus, in *Obs. Miscellan.* Vol. II. p. 135. qui τὸ *etiam* ex literis *e t* in voce *est* repetit. Sed vocula *etiam* saepe omittitur. Vid. notata superius ad L. 1. *de transact.* not. 3.

§. 1.

*Unius litis plurium personarum plures dari procuratores, non est prohibitum.] D. Goth. in not. „ Immo illis necessarium est, unum procuratorem dare, L. 5. §. pen. judic. solv. ” Sed 1°. ibi lis ab initio fuerat unius. 2do. Ibi agitur de procuratore rei, quo casu iniquum est, actorem in plures personas distrahi. Si tamen ab initio cum pluribus heredibus unius lis contestata sit, nihil obstat, quo minus singuli suum dare procuratorem possint. Bachov. *ad Πρώτη Pand.* p. 807. (1).*

(1) Add. Pothier. *ad h. t. num.* 27. *seq.* — Ad *seq.* L. 32. vid. & Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* in expl. ej. l.

L. X X X I I I. (1).

Actionem autem intendere vetamus.] Basilic. οὐ μὲν ἐπὶ δίκῃ. Faber, in Rat. ad h. l. & Bachov. ad Πρώτη Pand. p. 802. censent, haec esse a manu Triboniani.

(1) Cum hac Lege, nec non cum L. 35. 39. & 40. *h. t.* jungendam L. 23. *de adm. & per. tut.* notat Schulding.

ting. in *Enarr. h. t. §. 7. p. 378. & ad Paul. Sent. I. 3. not. 9.*

§. 1.

Eum vero, qui de statu suo litigat, procuratorem habere posse, non dubitamus,] Ratio in *L. 24. pr. & §. 2. de liber. caus.* (1).

Procuratorem] Non de *liberali causa*, sed aliis. Cujac. *Obs. XVIII. 23. add. L. 12. ex quib. caus. maj.*

Ex possessione sive servitutis, sive libertatis &c.] *Legis sive ex possessione servitutis, &c. (2)* cum Basilic.

(1) Add. Noodt. *ad h. t. vi. Primum caput &c.*

(2) Sic etiam Hal. & Vulg. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui notat, prius *τὸ* sive a recentiore manu esse, & Taurellio suspectum.

§. 2.

Publice utile est, &c.] Defendit Huber. *Eun. Rom. h.* Sed quaedam habet parum exacta (1).

Et innocentiam excusantem] Ne in reos recipiatur, ut vult Herald. *de Rer. Judic. auctor: I. 11. num. 2. & 3.* [in Thes. Otton. *Tom. II. p. 1134.*]

Innocentiam] Sic & Basilic. D. Goth. *in not.* „*For- te absentiam.*” & ita legit Cujac. *ad Paul. Sent. V. 16. §. 11. (2)*” Sic quoque legit Matth. *de Criminib. Lib. XLVIII. tit. 13. Cap. 4.* Vide pro lectione vulgata Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 814. seqq.* Hilleger. *ad Donell. Comm. Jur. Civ. XVIII. 10. late.*

Quod (3) ex rescripto Imperatoris nostri apparet.] *Caracallae*, sub quo haec scripsit, non *Alexandri Severi*: in quo fallitur Voet. *ad h. t. num. 14. (4).*

(1) Add. Nic. Catharin. *Obs. & Conj. IV. 34. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 796.*

(2) Qui tamen rectius postea vulgatam lectionem probavit, *Obs. XX. 20.* Vid. Schulting. *ad loc. Paul. cit. not. 30. & in Thes. Controv. Dec. 10. §. 3. & in Enarr.*

Enarr. h. t. §. 6. in fin. add. Marckart. Probab. rec. lect. Part. II. p. 63. seq. Totum hunc §. explicuit Dan. Deutz. Dissertatione, in Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. III. p. 309. seqq. Vid. & Westenberg. in D. Marco, Diss. XXI. §. 9. seqq. De usu procuratorum defensorumve in causis criminalibus nonnulla quoque notat Toullieu, Conj. Jur. Civ. Cap. I. in ej. Collectan. p. 164. seqq. & Jo. van der Linden, Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 14.

- (3) In Cod. Flor. manifesto scriptum *quod et ex rescripto* &c. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* licet Taurellius, & ceteri Editores hanc vocem *et* spreverint.
- (4) Item Cujac. *Obs. dict. loc.* Vid. Schulting. *ad Paul. Sent. V. 16. not. 30. add. notata superius ad L. 17. de statu homin. not. 2.* Alexandri, an Caracallae rescriptum sit, dubitat Westenberg. *d. loc. §. 9.*

§. 3.

Cujus nomine quis actionem &c.] L. 35. §. 2. h. t.
Is cum viri boni arbitrato defendat:] L. 35. §. 2. & LL. seqq. h. t. Debet autem esse Judex & actori reconvenuto competens jure Pand. (1). *L. 35. §. 2. h. t.*
Et ei, quo nomine aget, &c.] Et ei, quo cum eo nomine aget, &c. Vulg. (2). Et ei, quo cum aget &c. Reinold. Varior. Cap. 18.

- (1) Jure novo hoc non est opus. Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 13. in fin.*
- (2) Sic etiam Schulting. *in Enarr. h. t. §. 7. & Noodt. ad h. t. vl. Superiore Edicti capite &c.* qui putat, quaedam verba huic Edicto addenda esse. Eodem fere modo Heinecc. *in Edict. Perp. restit. Opusc. Postum. Tom. II. p. 389.* licet is vulgatam lectionem *et ei, quo nomine aget* retineat. Aliter Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui putat *ei & cum* suum ordinem mutasse, & unum in alterius locum invasisse, propterea legens *et cum, quo nomine aget, id ratum habere, ei, ad quem &c.*

§. 5.

Si quis in rem suam procurator interveniat, adhuc erit dicendum, debere eum defendere, &c.] Vid. Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 843. & seq. (1).* Sande, *de Action. Cession. Cap. 10.* ubi distinguit (2).

(1) Et *ad Treutl. Vol. I. Disp. IX. Thes. 1. Lit. a. p. 336. seq.* Vid. & Donell. *in Comm. Jur. Civ. XVIII. 13.* & Voet. *ad tit. Pand. de Judic. num. 84.*

(2) Utrum scil. cessionarius agat actione *directa* nomine cedentis, an vero actione *utili* ex sua persona. Sic etiam Schulting. *in Enarr. h. t. §. 14.* & Noodt. *ad h. t. vi. Ait Praetor: cujus nomine &c.* Vid. & Ger. van Lennep. *Diss. ad E. 70. h. t. Cap. 3. Lugd. Batav. 1797.* Qui *ibid. Cap. 4.* latius & eleganter exposuit, quinam dicantur *procuratores in rem suam ex necessitate facti.*

L. XXXIV.

Si quis in rem suam procuratorio nomine agit, &c.] Procurator proprio nomine, Faber, *in Rat. ad h. l. (1)* improbante Sandio, & Bachovio, *ad. locc.* Sed pro Fabro stant Basilic. & solutio Sandii est durior. Facit *L. 25. in fin. h. t. add. Reinold. Varior. Cap. 18.*

(1) Et *Conject. XII. 10.* Sic etiam Schulting. *in Enarr. h. t. §. 14.* ubi monet, etiam, si quis nialit, legi posse *procurator suo nomine*; licet *in Thes. Controv. Dec. 10. §. 5.* nihil mutandum putasset. Fabri conjecturam probat quoque Noodt. *loc. modo cit.* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. II. 9. p. 70.* Ruhnken. *loc. supra cit. p. 14.* qui tamen hanc conjecturam auctoritate Graecorum nolit confirmari. add. Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 278. in not.*

L. XXXV.

Sed & hae personae procuratorem &c.] Lege procuratorum (1).

Et liberti. §. 1. Patronus libertum &c.] Et liberti, & PA-

PATRONUS &c. id est, & *liberti*, & *Patronus*. *Patronus* &c. Noodt. *Obs.* II. 16. (2). *Basilic.* ut hic.

(1) Est vitium typographicum. *Aliae* editt. Gothofredi *procuratorum* habent.

(2) Et *ad h. t.* vi. *Ait Praetor: parentes* &c. Conjecturam Noodtii probabilem quoque dicit Ruhnken. *loc. modo cit.*

§. 2.

Non solum autem si actio postulatur a procuratore; sed & (1) praejudicium, vel interdictum; &c.] L. 33. §. 3. h. t. Sic L. 1. pr. de edend. junct. L. 37. de oblig. & act.

Ceterum cogi eum etiam in provincia de Roma abire,] Al. in provinciam (2), & Basilic.

(1) *Vulg. inferit si Hal. sed etiam si. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Voce praejudicii abuti Siccum. de Judic. Centumv. I. 10. notat Zepernick. ad Siccum. d. loc. p. 95. Pard. Pratejum, qui in Jurispr. med. I. 31. in Thes. Otton. Tom. III. p. 521. post verba & eadem provincia addi vult & in interrogationibus, & hanc Ulpiani sententiam temere repetitam putat in seq. L. 39. pr. h. t. refutavit Pauw, Diss. ad Var. Jur. Civ. Capp. Cap. 1. in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 115. seq.*

(2) Sed vid. notata superius p. 3. in fin. & seq.

§. 3.

Et Julianus scribit Libro tertio Digestorum, compellendum accipere judicium:] Vid. L. 76. h. t. — Id est, etiam compellendum, Noodt. ad h. t. vi. Initium faciam &c. (1).

(1) Utrum procurator actoris, qui postulata nomine domini actione a reo reconventus, paratus est dominum defendere, & satisdedit judicatum solvi, vel defensor rei sine mandato, postquam satisdedit judicatum solvi, cogi possint judicium suscipere, an satis sit stipulationem

ob rem non defensam committi, olim inter Labéonem, & Sabinum disputatum fuisse, & Ulpianum a parte Labéonis stetisse, Paulum a parte Sabini, docet Noodt. *loc. cit.* Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 17. in fin. Aliter Cujac. *ad Lib. III. Julian. Digestor. in princ.* ubi hanc Legis partem exposuit, & *ad Libb. Paul. ad Edict.* in expl. *L. 43. §. ult. & L. 45. h. t. & Obs. XXII. 13.* & Mascov. *de Sect. Sabin. & Proculian. Cap. 9. §. 4.* In verbis seqq. *nisi & agendum causa cognita recusaverit*, &c. *et* in Cod. Flor. deletum esse, & *ad* inter verficulos repositum, sed recentius, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui priorem scripturam retinendam putat, & locum hunc cum Taprello sic intelligit: *nisi etiam recusaverit*, id est, negaverit, *agendum esse causa cognita*, &c. Idem *ibid.* putat *et* satis in fin. *h. l.* transponendum ante *desideret*. — In pr. hujus §. pro *quod dominus in litem faceret* Graecos videri legisse *quod dominus in litem praesens faceret*, notat Ruhnken. *loc. supra cit. p. 15.*

L. XXXVI.

Ita tamen, ut in his omnibus ratam rem dominum habiturum, caveat.] Obstat *L. 5. §. ult. & L. 6. de oper. nov. nunc.* Sed casus plane diversus; & *L. 45. §. ult. h. t.* pariter differt. Vid. Bachov. *ad Hypoth. Pand. p. 862. seq. (1).* Chesius, *Different. Cap. 9.* [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 641.*] putat, maxime pertinere ad procuratorem *nunciati*, si is nihilominus aedificaverit, & eo nomine conveniatur.

(1) Egit ea de re quoque Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* in expl. *h. l.* & *Obs. XXI. 11.* item Noodt. *ad h. t. vi. Vult igitur Praetor; ab eo &c.*

L. XXXVII.

Etiā earum, quae in heredem non dantur.] Adeoque procurator magis domini personam repraesentat, quam heres. Fab. *Cod. hoc tit. Def. 25. not. 1. (1).*

(1)

- (1) In seq. §. 11. post verba *suscipere parati* addit Hal. *an absens defendi videatur, & &c.* Sed rectius Pothier. in not. ad h. l. subaudiendum putat *quid juris?* ut saepe in Libris nostris. Praeterea ante *ad suscipere* Hal. ponit *defensionem*; sed neque hoc necesse, cum facile subaudiri possit. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. XXXIX.

Verum in interrogationibus quoque,] Interrogatoriis.
Basilic. [Tom. I. p. 418.] (1).

Ut in iure interrogatus ex omnibus causis respondeat, ex quibus dominus.] L. 9. §. 4. de interrog. in Jur. fac.

Et, si responderit, vel (2) tacuerit, tenebitur.] Sed, an non sufficit, denegare actionem. L. 43. §. 3. h. t. Respondet Cujacius, *teneri ex stipulatione judicatum solvi*, si sit interposita, ad Lib. VIII. Papinian. Quaesit. in expl. L. 19. de interrog. in jur. fac.

- (1) Add. de hac Lege Pauw. loc. cit. ad L. 35. §. 2. h. t. not. 1. & Jo. Wybon. de Interrog. in iure, p. 34. seqq. qui & refutat Pratejum, putantem, verba *in iure interrogatus &c.* usque ad *dominus* architectorum esse.

- (2) Flor. est *velitacuerit*, unde videri possit legendum *vel si tacuerit*, aut *vel it*, pro *id, tacuerit*. Vid. Brenem. & Gebauer. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. I.

Qui alieno nomine agit quamcumque actionem,] Al. quacunque actione (1).

Neque enim haec actio domino competere potuit,] Obstat L. 9. §. 6. de jurejur. ubi Ant. Faber, in Rational. hunc locum accipit de *directa* actione (2).

Sed & si procuratori constitutum est, &c.] L. 5. §. 6. de pec. const.

- (1) Sic Hal. & Vulg. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Ec-3 Geb.

Geb. & Spang. Sed non necesse. Vid. Briffon. *de V. S.* voc. *agere*, num. 12. & Duker. *ad Opusc. de Lat. Vett. Jctur.* p. 331.

(2) Aliter Belofius, *Var. Jur. Civ.* II. 10. in Thes. Meerman. Tom. IV. p. 693. seq.

§. 5.

Si status controversiam &c.] Noodt. *ad h. t.* vi. *Vult igitur Praetor, ab eo &c.* (1).

(1) Add. Finestr. & de Monzalv. in *Hermog. Libb. Epitom.* Tom. I. p. 341.

§. 7.

Sed non facile per procuratorem quis suspectus accusabitur:] Excusabitur, Bachov. *ad Treutl. Vol. I. Disp. IX. Th. 1. Lit. f.* p. 341. & *ad Prōta Pand.* p. 812. Quomodo & tempore Accursii lectum, liquet e Glossa, & sic Haloander, & Wissenb. in *Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. LI. Thes. 22.* (1). Ant. Faber haec omnia adscribit Triboniano, cui contradicit Bachov. *ad Prōta Pand. d. loc.* Sed nodos non solvit. Sed vid. Huber. *Eun. Rom. h.* Basilic. οὐκ εὐχερῶς τὸ ὑποπτον κινεῖται διὰ διοικητῶν. non recte. Ego nihil mutem: *accusari* est hic *sustinere accusationem* (2).

Aut si, etiam absente tutore, quasi non defenderetur, &c.] Ut *L. 7. §. ult. de susp. tutor.*

(1) Sic etiam Westenberg. in *D. Marco*, p. 230. Vid. & Noodt. *loc. modo cit. Sch lt. cit.* Finestr. & de Monzalv. *d. loc.* p. 342. Joh. Vollephove, *Diff. de Suspect. tutor. Cap. 5. §. 1.* in Nov. Thes. *Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I.* p. 217.

(2) Sic etiam Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 6. licet agnoscat, paulo insolentius Jctum hic locutum esse.

L. XL. (1).

(1) Pro *denique ut liberi, qui in potestate absentis dicuntur, ducantur &c.* Graeculum legisse videri *denique ut*

ut liberi. qui in potestate ejus sunt, qui absens dicitur, ducantur &c. notat Ruhnken. loc. supra cit. p. 24. — Ad seq. §. 2. paucula notavit Cujac. ad Julian. Lib. L. Dig. in fin.

§. 3.

Ratihabitionis autem satisfactio ante litem contestatam a procuratore exigitur:] *Habili* scil. ad agendum interposita hac cautione. Bachov. ad Πρώτη Pand. p. 827. (1).

(1) In fin. seq. §. 4. pro *quamvis de rato offerant* cautionem Hal. habere *actionem*, sed Florentinam Basilic. confirmare, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. X L I.

Feminas] Basilic. αἱ θυγατέρες (1).

Si forte parentes morbus, &c.] Sande, Decision. I. 3. Def. 4.

(1) Add. de hac Lege Schulting. ad Paul. Sent. I. 2. §. 2. not. 5.

L. X L I I.

IDEM Lib. VIII. ad Edictum.] Junge L. 1. L. 5. de popular. action. (1).

De via publica] Basilic. περὶ βίας δημοσίας, de vi publica (2). Recta Florentina lectio (3).

(1) Add. Cujac. ad Lib. VIII. Paul. ad Edict. in expl. h. l. Noodt. ad h. t. vi. Similiter fuit quaesitum &c. Schulting. in Enarr. h. t. §. 6.

(2) De vi, an de via legendum sit, dubitare videtur Leunclav. Notat. II. 13. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1506. Graecos sequitur Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Fabrotus Graeca verba vertit de via publica.

(3) Quam & defendit Otto, in Praef. Tom. III. Thes. Jur. p. 57. & Marckart. Probab. rec. lect. Part. II.

p. 33. seq. — Judicium Legis Corneliae, de quo in seq. §. 1. sermo est, *privatum* fuerit, an *publicum*, disquirat Otto, in *Praef. Tom. IV. Thes. Jur. p. 5. seq.* qui *privatum* fuisse putat, & sic etiam in *not. ad §. 8. Inst. de injur.* quem sequitur H. Cannegiet. *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exst. in Coll. LL. Mos. & Rom. p. 32.* eaque etiam est sententia Vinn. in *Comm. ad d. §. 8. Inst.* Noodt. *ad h. t. vi. Primum caput &c. circa fin.* Adr. van der Hoop. *Diss. de lis qui antiq. ap. Rom. de crim. judic. in Supplem. Thes. Meerman. p. 626.* Sed *publicum* fuisse, censet Schulting. *ad Paul. Sent. V. 4. not. 20.* Alios citat Otto, *ad locc.* — Ad seq. §. 2. quaedam notavit Martresius, in *Aliq. JClor. Resp. not. Cap. 4.* in *Thes. Meerman. Tom. VI. p. 725.* — Sequenti §. 3. jungendam esse *L. 112. de reg. jur.* monet Noodt. *loc. modo cit.* Conf. notata *ad d. L. 112.*

§. 6.

Pluribus eundem procuratorem non est permittendum dare:] D. Goth. in *not.* „Immo necessarium pene est, ut unicum dent. *L. 48. fam. ercisc.*” Ibi est ille casus, de quo in *fin. h. §.*

L. XLIII.

Forſitan & ipsi dantur: non quidem ad agendum, sed ad administrandum.] Immerito haec Triboniano adscribuntur ab Ant. Fabro, in *Rational.* Vid. Stryck. *de Jure Sensuum*, p. 261: seq. (1).

(1) Haec unice adscripta leguntur ad edit. in 4to. Verba praeced. *per eum modum, qui procedere potest* Pothier. in *not. ad h. l.* interpretatur: id est, quocunque modo suam potest de ea re declarare voluntatem.

§. 6.

Cogendum procuratorem judicium accipere,] Al. *cogendus judicium accipere*, & sic Basilic. (1).

Post satisfactionem cogi, Labeo, causa cognita, &c.]
Al. post satisfactionem cogi. Labeo &c. (2).

(1) Ant. Faber, *in Ration. ad h. l. ex praed. §. repetit Atilicinus ait.* Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. legit, cogendus procuratorium judicium &c.* notatque praeterea in voce *gratia*, quae praecedit, recens quidem atramentum apparere, sed videri veteri scripturae superductum. Sequens autem *nam* non videtur causale, sed transitioni servire. Vid. notata superius ad *L. 5. §. 2. de statu homin.* Hal. pro *nam* *eos &c.* habet *eos tamen &c.* Sub nomine *Labeo* subaudiendum *ait.* Vid. Bynkersh. *Obs. I. 18. circa fin. & J. B. Koehler. Interpr. & Emend. I. 5. p. 32. in fin.* De re ipsa vid. citatos superius ad *L. 35. §. 5. h. t.*

(2) Sic Charondas.

L. XLV.

Non cogendum. Sabinus (1) autem nullas Praetoris partes esse &c.] D. Goth. *in not.* „Sabinus fuit diversae sectae a Labeone &c.” Ideoque frustra in his conciliandis laborat Wissenbach. *in Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. XII. Thes. 4.* Brunneman. *h. (2):*

(1) Subaudi *ait.* Bynkersh. *d. loc.* Codicem Camp. pro *autem* habere *ait.* notat Bondam. *Animadv. Crit. ad loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 15. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 233. in fin.*

(2) Item Grangian. *Paradox. Jur. Civ. Cap. 9. in Thes. Otton. Tom. V. p. 622.* Vid. citatos superius ad *L. 35. §. 3. h. t.* Graecum Interpretem legisse *non cogendum Sabinus ait. Nullas Praetoris &c.* notat Ruhnken. *loc. supra cit. p. 35.* In seqq. autem verbis *ab rem non defensam agi posse, ac si justas causas &c.* omnes habere & interpungere *agi posse. At si &c.* & huic lectioni favere Graecos, qui habent *ἐνθα δὲ, οὐμ vero,* notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — In seq. §. 1. verba *& postea alius agens exceptione repellatur* Glossam male accipere de excep-

(1)

tionem rei judicatae, docet Cujac. *Obs.* XXII. 12. *Exceptionem doli* intelligunt Graeci. Vid. Breném. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 2.

Defensoris partes eum sustinere,] Inspecto initio, & prima nunciatione, Ochesius, *Differ. Cap. 9. num. 9.* [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 642.*]

Et, si satisdederit, non animadverto, inquit Julianus, *quo casu stipulatio committatur.*] Si enim improbat, male aedificavit. Non obstat *L. 36. h. t.* ubi vide. Vid. & Chesium, *d. loc. num. 10. seqq.*

L. XLVI. (1).

(1) Pro *pro judicatum solvi* &c. Hal. & Vulg. habent *pro eo judicatum* &c. quod favent Basilic. Vid. Breném. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 3.

Et magis placet cogendum.] Vid. Vinnium, *Sel. Quaest. I. 10. in fin.* *Procuratorem* ex aliis editt. addit Leonin. *Emendat. l. 15. num. 4. male* (1).

(1) Rejicit hoc quoque Breném. *h.* — Sequenti §. 4. multos abuti in quaestione de thesauro a mercenario invento, notat Bynkersh. *Obs.* II. 4.

§. 7.

Si duobus mandata sit &c.] Sed vid. seq. Legem. ubi D. Goth.

L. XLVII.

Qui duos procuratores &c.] D. Goth. *in not.* „ Debitores suos, ut hic casus a superiore sit diversus. ” Sic Cujac. *ad Libb. Julian. ad Ursej. Ferec. in expl. h. l.* & *Obs.* XXVI. 6. (1).

(1)

- (1) In seq. L. 48. verbis ultimis *aut si mihi mandatum est*, &c. Graecum Interpretem addere negationem, quam & alii Codd. habent, etiam Cod. Camp., notat Ruhnken. *d. loc. p. 40.* Vid. & Brœnem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui lectionem Florentinam retinet, sed supplet *recte me agere.*

L. L I.

ULPIANUS *Lib. LX. ad Edictum.*] Junge L. 8. *quib. ex caus. in poss. eat.* L. 5. *de reb. aut. Judic. possid.* Et fidejussoribus ejus] L. 95. §. 3. *de solution.* Per in integrum restitutionem] Minori datam, qua omnia corruunt; nec minor est amplius loco rei. Averan. *Interpr. Jur. II. 9. (1).*

- (1) Add. citatos inferius ad L. 13. *pr. de minorib.* Etiam minorem XXV. annis procuratorem ad lites fieri posse, ex hac Lege colligit Cujac. *Obs. XXII. 16.* add. Huber. *in Prael. ad h. t. §. 2.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 5. & Thes. Controv. Dec. 10. §. 2.*

§. 2.

Is, qui suscepit &c.] Junge L. 53. *h. t. (1).*

- (1) Ad seq. L. 52. vid. Cujac. *ad Libb. Paul, ad Edict. in expl. ej. l.*

L. L I I I.

ULPIANUS *Lib. LX. ad Edictum.*] Junge L. 51. *h. t.*

L. L I V.

Neque femina,] *LL. Wisigoth. II. 3. 6. (1).*

- (1) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 16.*

L. L V.

L. L V.

Praeferendus non est dominus procuratoris &c.] Procuratori, Charond. (1).

Qui enim suo nomine utiles actiones habet, rite eas intendit.] Add. L. 18. de pign. act. L. 28. h. t. Aliud in directis statuit Bachov. de Action. Disp. IV. Thes. 3. Vid. Sande, de Action. Cession. Cap. 12. num. 4. (2).

- (1) Etiam Hal. & Flor. literam ultimam deletam, sed recentius, ut videtur, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.
- (2) Ad recusationem Judicis procuratori sufficere mandatum generale, vel etiam ad litem persequendam, non vero requiri speciale mandatum de recusando, ex seq. L. 56. & 62. h. t. docet Schulting. Diff. de Recusat. Judic. Cap. 5. §. 2. p. 24.

L. L V I I.

Is intelligendus (1) est permittere procuratori, & postea litem peragere (2).] Hinc colligunt DD., procuratorem ad primam instantiam datum, etiam appellationem posse prosequi. Fab. Cod. hoc tit. Def. 17.

- (1) Flor. intellegendus. Vid. notata superius ad L. 15. §. 1. qui satisd. cog.
- (2) De locutione *litem agere*, vel *peragere*, vid. Bynkersh. Obs. VII. 13. circa fin. An Latina sit, dubitat Curtius, Εἰκασῶν, II. 17. in Thes. Otton. Tom. V. p. 160.

L. L V I I I.

Procurator, cui generaliter libera administratio rerum commissa est, &c.] Libera non est in Basilic. (1).

- (1) Tom. I. p. 425. Nec etiam necesse, ut addatur, cum res eodem redeat. Vid. Vinn. Sel. Quaest. I. 9. & ad §. 42 Inst. de rer. divis. Noodt. de Pact. & transact. Cap. 27. & ad h. t. vñ. Vult igitur Praetor, mandatum &c. Jo. van Nispen. Diff. ad Her. Modestin. Libb. Differ. Cap. 7. in Thes. Diff. Jurid. Oelrichs. Vol.

Vol. I. Tom. I. p. 46. seqq. Dissentiunt tamen alii, in quibus etiam est Voet. *ad h. t. num. 7.* Post *et potest exigere* Vulg. addit, *novare*, non improbante Noodtio, *d. Cap. 27.* MSS. quoque constanter hoc verbum habere, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Sed Flor. deest.

L. L X.

Mandato generali non contineri etiam transactionem &c.] Excipiunt, nisi sit *cum libera.* Fab. *Cod. II. 4. Def. 7. (1).*

Decidendi] Deminuendi legit Cujac. *ad tit. Inst. de rer. divis. §. 43. (2).*

(1) Non recte: neque agit haec Lex de procuratore omnium negotiorum, sed de procuratore ad lites generaliter dato. Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 6. & tit. de transact. §. 2. in fin.* Noodt. *de Pact. & transact. d. loc.*

(2) Et *ad Libb. Paul. Respons. in expl. h. l.* Sed Florentinam lectionem recte defendit Schulting. *in Enarr. tit. de transact. §. 2. circa fin.* Noodt. *loc. modo cit.* Ruhnken. *loc. cit. p. 44.*

L. L X I.

Aut obtulisset se, cum sciret cautum non esse,] Hinc explicanda *L. 4. de re judic. (1).*

(1) Add. Cujac. *Obs. XIV. 30. & Jan. a Costa, ad Decretales, p. 243.*

L. L X I I I.

Neque servus] Lege *servos* cum Charond. & aliis (1).

(1) Vid. van Nispen, *Diff. ad Her. Modestin. Libb. Different. Cap. 7. in Thes. Diss. Jurid. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 46. seqq.* ubi hanc Legem explicuit.

L. L X I V.

L. L X I V.

Is, cujus nomine defensor exstitit &c.] Suerin. Repetit. Lect. Jur. Cap. 12. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 29.]

Caussa cognita audiendus est.] Potest enim hic actoris esse praejudicium. *L. 1. in fin. quib. mod. pign. vel hyp. solv. & hic jam statim est loco domini. L. 76. h. t. add. Bachov. ad Prōta Pand. p. 857. Caussa cognita delet Cujac. Obs. XXII. 10. (1) Vel caussae cognitionem intelligit, qua inquiritur, sitne lis contestata, ut L. 45. §. 1. h. t. Caussa cognita agnoscunt Basilic.*

- (1) Et *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. l. 16. h. t. & ad Libb. Paul. Resp. in expl. l. 69. h. t. Eodem modo Wissenbach. in Exercit. ad Pand. Part. I. Disp. XII. Thes. 8. Putat quoque Pothier. in not. ad h. l. verba haec abundare, vel saltem interpolata esse, & interpretanda ex L. 25. Cod. h. t. Sed an non ratio, a Schultingio allata, quod scil. possit hic actoris praejudicium verti, & defensor statim domini loco sit, sufficere possit videri? add. Suerin. loc. cit.*

L. L X V.

Ratumque se habiturum, quod cum eo actum sit:] Hinc nonnulli in mandato procuratorio desiderant clausulam de rato: male. Vid. Bachov. de Action. Disp. I. Thes. 45. (1).

Itaque etsi postea, mutata voluntate, &c.] L. 75. de reg. Jur.

- (1) Pro *si procuratorem absentem dominus &c.* D'Arnaud. Var. Conj. I. 19. p. 130. legi vult *si procuratorem absens dominus &c.* Sed non necesse. Vid. Ruhnken. d. loc. p. 46. Explicuit hanc Legem Brenckman. de Euremat. Cap. 2. p. 34. seqq. — De seq. L. 66. vid. Cujac. ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. ej. l. & Calder. Var. Lektion. II. 6. in Thes. Meerman. Tom. III. p. 614. Inscriptionem Legis in Cod. Flor. proprie sic conceptam esse IDEM (Modestinus) *Libro decimo Pandectarum PAPINIANUS Libro no-*

no Quaestionum, deinde priora verba deleta esse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui duplicem hanc inscriptionem censet retinendam, putatque forte idem & a Modestino, & a Papiniano iisdem vel similibus verbis esse traditum.

L. LXVI.

IDEM *Lib. II. Responsorum.*] *Lib. I. Cujachus* (1), qui jungit *L. 3. §. 2. de adm. rer. ad civit. pertin.* ubi vide.

Procurator, qui pro evictione praediorum, quae vendit, fidem suam adstrinxit,] *Aliter fecus. Sande, Decision. III. 7. Def. 1. Fab. Cod. VIII. 31. Def. 6.*

Et si negotia agere desierit,] *Negotiagera Florentiae. Negotia gerere Best. de Rat. emend. Leg. Cap. 1. §. 4. num. 6. (2).*

(1) *Ad Libb. Papinian. Respons. in expl. L. 3. §. 2. cit. & Obs. XX. 39.*

(2) *Negotia agere* edidit Taurellius. Quod praefert Waechtler. *in Opusc. a Trotz. edit. p. 481.* Etiam, ut videtur, Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui notat, manum recentiore correxisse *negotia gerere*, quod omnes fere sequuntur. Saepe verba haec commutantur. Vid. notata superius ad *L. 2. §. 30. de orig. Jur. not. 3.*

L. LXVII.

Quod procurator ex re domini, mandato non refragante, stipulatur, invito procuratore, dominus petere potest.] *Add. L. 13. §. 25. de act. emt. vend. Osium Aurel. Dispunct. 9. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 717. seq.]* qui Florentinam tuetur (1). *Bachov. de Actionib. Disp. VIII. Thes. 11. in fin. Non potest, Cujac. ad Resp. Papinian. in expl. h. l. ex Basilic., quem laudat, & sequitur Sande, de Action. Cession. Cap. 6. num. 14. Facit. L. 11. §. 6. de pignor. act. L. 49. in fin. de adq. vel amitt. poss.*

poss. add. Cujac. ad L. 79. de verb. oblig. Dissentit Donell. ad L. 38. §. 17. eod. num. 62. & Merill. Variant. ex Cujac. I. 9. [& ad tit. D. de reb. cred. in Thes. Otton. Tom. III. p. 681.]

(1) *Petere potest, scil. utili actione.* Sic etiam Pothier. *in not. ad h. l. Invito procuratore*, id est, etiam *invito procuratore*, quae vocula saepe subaudienda. Vid. notata superius ad *L. 1. de transact. not. 3.* Lectio Florentina haud dubie retinenda est. Videmur autem hanc Jurisprudentiam debere Papiniano, qui, jus strictum semper postponens aequitati, post introductam *actionem institoriam*, ejus actionis exemplo utilem quoque actionem concessit adversus mandantem ex contractu procuratoris, & vicissim utilem quoque actionem ex contractu procuratoris mandanti dedit. Apertum hoc est ex *L. 13. §. 25. de act. emt. vend. add. L. 31. pr. de neg. gest. & L. 19. pr. de instit. action.* Ut adeo quod docemur de actione ex contractu institoris danda adversus praeponentem, vel etiam praeponenti, post tempora Papiniani non amplius videatur juris singularis fuisse, sed quodammodo juris communis factum. — De seq. *L. 69.* vid. Cujac. *ad Libb. Paul. Respons. in expl. ej. l.*

L. L X X.

Respondi, debere defendere.] Non enim est haec cessio necessaria, nec onerosa, adeoque non obstat *L. 34. §. ult. h. t.* Sande, *de Action. Cession. Cap. 10. num. 10. seq.* Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 844.* dicit, id fieri ob causae connexionem (1).

(1) Eodem fere modo Cujac. *ad Libb. Scaevol. Respons. in expl. h. l.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 14.* Aliter van Lennep. *Diff. supra laud. ad hanc Legem, Cap. ult.* qui Legem hanc accipit de procuratore in rem suam agente actione *directa*. — In seq. *L. 71.* voculam *per* parenthesi inclusit Taurellius. Confusam hanc voculam esse cum prima syllaba in *procuratorem*, putat Brenem, *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Forte olim scriptum fuit *Procuratorem*, linea per caudam li-

te-

terae P ducta, unde tunc fit *per procuratorem*. Conf. notata superius ad L. 5. §. 2. de statu homin.

L. L X X I I.

IDEM Lib. I. Manualium.] Junge L. ult. seq. tit.

Per procuratorem non semper adquirimus actiones, Non semper a Triboniano esse, putat Faber, in Rat. ad A. 1. (1). Dissentit Huber. Eun. Rom. h. add. L. 5. de stipul. praetor. L. 68. h. t. Of. Aurel. Dispunct. 9. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 718.] Vid. ad hanc Legem Merill. Lib. Sing. Different. Cap. 2.

Sed retinemus:] Quod facilius.

(1) Et Wissenbach. Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 17. Contra quem disputat Wybo, Tribon. defens. Cap. 1. p. 239. seq. Non semper, ergo aliquando. Scil. si dominus rem suam aliter servare nequeat: tunc enim etiam praeponenti contra contrahentem cum institore actio competit. Vid. L. 1. in fin. & L. 2. de institor. action. Conf. notata superius ad L. 68. h. t.

L. L X X I I I.

Procuratore agente,] Cui solvi nequit. L. 86. de solus. L. 13. de pactis.

Propter quod *suspectus videri potest,*] Id est, ideo quod &c. quae ratio dubitandi.

Quid enim si & famosa sit actio?] Ex contractu scil. Conf. L. 7. de his, qui not. infam.

Hoc enim fit & in pupillaribus pecuniis.] L. 7. §. 2. de minorib. Faber, Conject. XII. 16. & de Errorib. Pragmat. Dec. XXII. Error. 5. num. 10. vult, esse quaedam a Triboniano: sine causa. Vid. Noodt. de Foenore & usuris, III. 15. (1).

(1) Sequentem L. 75. explicuit Cujac. ad Julian. Lib. III. Digest. quem etiam vid. de seq. L. 76. ad Julian. Lib. V. ad Minicium. ubi pro praestitutus Hal. habet praestitutus. Sed vid. notata superius ad Tom. I. Ff L. 2.

L. 2. de feriis, not. 3. De re ipsa vid. Noodtium, aliosque citatos *ad L. 35. §. 3. h. t.* De *L. 78.* egit Cujac. *in Tract. VI. ad African.* In cujus Legis verbis *viri boni arbitrati* Taurellius *et viri* omisit. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. putat, verbum hoc excidisse ob praecedens verbum *videri*, cujus prima & ultima syllaba illud *viri* efficit.

TITULUS IV.

QUOD CUJUSCUNQUE (I) UNIVERSITATIS NOMINE VEL CONTRA EAM AGATUR.

(1) Vulg. *cujusque*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. — Thalelaei, Theodori, aliorumque Icto- rum Graecorum Commentarii in hunc titulum Pand. ex editione & cum notis Dav. Ruhnkenii exstant in Thes. Meerman. Tom. V. p. 78. *seqq.*

Collatio Carthaginiensis cum Donatistis I. num. 34. *Nunquam habere potuit certam multitudinem personarum; cum hoc etiam in publicis actionibus atque corporibus soleat custodiri, ut per ordinatas atque firmatas omnia peragantur.* De universitatibus vid. Huber. *de Jure Civitat. Lib. II, Sect. 3. Cap. 1. seqq. (1).*

(1) De origine & significatione vocis *universitatis* nonnulla notavit Joh. Lud. Hag. B. de Wassenae, *Diss. ad tit. D. de Colleg. & Corporib.* in Jurispr. antiq. D. Fel- lenberg. Tom. I. p. 407. *seqq.* ubi & notat, licet etiam Collegia *universitates* appellentur, & licet, quae ad universitates, & alia Collegia, atque Corpora pertineant, promiscue ad eosdem titulos Pand. retulerint Ju- ris Architecti; non tamen eos appellatione *universitatis* indistincte quaecunque corpora, & collegia intelligere, sed magis proprie civitates, municipia, respublicas, earumque Curias, atque ordinem Decurionum.

L. I.

Neque societas (1), neque collegium, neque hujusmodi corpus passim omnibus habere conceditur:] Vid. Matth. de Criminib. Lib. XLVIII. tit. 15.

Nam & Legibus, & Sctis, & Principalibus Constitutionibus ea res coërcetur (2).] Facit huc Cicero, in Pison. Cap. 4. Dio Cass. Hist. Lib. XXXVIII. p. 66. & Lib. LII. p. 490. & Lib. LIV. p. 522. & Lib. LX. p. 669. Plinius, Lib. X. Epist. 42. 43. 97. ubi de Christianis.

Paucis admodum in causis concessa sunt hujusmodi corpora:] Laxavit valde Alexander Severus, teste Lampridio, in ej. Vit. Cap. 33.

Veluti pistorum,] Basilic. *μεικτων*. [Tom. I. p. 434.]

(1) Leunclav. Notator. II. 14. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1506. legit *societates*. Hal. *societatem*, & sic edidit quoque Pothier. Vulg. pro *habere* habet *haberi*. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

(2) Vid. Brisson. Sel. Antiq. I. 14. & auctores *ibid.* citatos a Trekell. add. Schwartz. ad Plin. Panegy. Cap. 54. & de Wassenauer. Diff. modo laud. De auri & argenti fodinis, item de salinis quaedam quoque notavit Burman. de Vectigal. Pop. Rom. Cap. 6. p. 83. seqq. De naviculariis vid. Westenberg. in Divo Marco, p. 249. seqq. & Burman. loc. cit. p. 144.

S. I.

Arcam communem (1).] Gruter. Inscript. p. 419. 7. & p. 175. 4. Contra in Scto contra Bacchanalia (2).

Et actorem, sive (3) syndicum, per quem, tanquam in republica, quod communiter agi fierique oporteat, agatur, fiat.] Et quod ad lites, necessario. Vid. Carpzov. Defin. Forens. Part. I. Const. 13. def. 5.

(1) An jus arcæ communis habendæ omnibus collegiis commune fuerit, possit dubitari. Vid. de Wassenauer.

d. Diff. p. 426. Conf. Schulting. in Enarr. h. t. §. 1.

(2) Vid. Livium, XXXIX. 18. add. de hoc SCto Bach. *Hist. Jur. II. 2. sect. 2. §. 5. p. 198. ed. Stockm. & auctores ibi laudatos. Arcarius Reip. Neapolitano- rum est apud Spon. Misc. Erud. Antiq. p. 211.*

(3) *Actor & Syndicus* quomodo differant, docet Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1. & Noodt. ad h. t. in fin.* Alios citat Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld. hoc tit. in pr.* add. Joh. Wastiau, *Diff. de Jure & Jurisd. Municip. in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 305. seq.* An *Syndici & Ecdici Civitatum* iidem fuerint, disquirat de Wassenauer, *d. Diff. p. 427. seqq.*

§. 3.

Quia eo modo melior conditio universitatis fit.] Vid. *Fab. Cod. II. 8. def. 7.*

L. I I.

Hic. (1) enim pro republica, vel universitate intervenit, non pro singulis.] *L. 7. §. 1. h. t.*

(1) In praecedentibus verbis *vel aliqua universitas* dici pro *vel alia quae universitas*, notat Noodt. *ad h. t.* Sic etiam hoc verbo uti Ciceronem & alios, docent, quos citat Ernest. *ad Tacit. Annal. I. 4. not. 5. add. Ruhnken. ad Vellej. Paterc. I. 17. §. 7. & M. Tydeman. Diff. de Ulp. Marcell. Sect. 1. Cap. 4. §. 2. not. q. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 27.*

L. I I I.

Nulli permittitur nomine Civitatis vel Curiae experiri:] Id est, *agere*, ut *L. 51. de adm. & per. tut. (1). De- fendere enim licet. L. 1. §. ult. h. t.*

Nisi ei, cui Lex permittit,] Municipalis scil. (2).

Aut Lege cessante ordo dedit, cum duae partes adessent &c.] *L. 3. de decret. ab ordin. fac.*

(1)

- (1) Alia loca attulit in *Enarr. h. t. §. 2.* add. Jan. a Costa, *ad Decretal. p. 246.* & Noodt. *ad h. t. in fin.*
 (2) Vid. Noodt. *ad h. t.* Lex Municipalis etiam alibi simpliciter *Lex* appellatur. Vid. Otton. *de Ædil. Colon. & Municip. Cap. 8. §. 1. p. 274.* & Conrad. *Parerg. in nova Praefat. p. 50.*

L. I V.

Plane, ut duae partes Decurionum adfuerint, is quoque, quem decernent, numerari potest.] D. Goth. in not. „ Atqui nemo se ipsum eligere debet. *L. 4. de tutor. dat.*” Nec id textus dicit; sed ut duae partes dici possint adfuisse, etiam hunc computari. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. (1).* Jus Canonicum tamen hunc Doctorum veterum errorem approbavit. *Cap. cum in jure. 33. x. de elect. & elect. potest.*

- (1) Add. Jan. a Costa, *ad Decretal. p. 246.* Voet. *ad h. t. §. 7.* Noodt. *ad h. t.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.*

L. V I.

Item eorum, qui in ejusdem potestate sunt: &c.] Vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

§. I.

Quia (1) non possit videri de ea re, quae adhuc in controversia non sit, &c.] D. Goth. in not. „ Immo, & ad litem futuram dantur. *L. 3. de procurator.*” Sed differt procurator ab *actore*, qui decreto constituitur, quod non debet esse de re incerta, cum hic non munus demandetur, cujus vi possit experiri quasvis, ut Syndici, sed res certas. Jan. a Costa, *ad tit. x. de Syndic. (2).*

Sed hodie haec omnia per Syndicos solent secundum locorum consuetudinem explicari.] Qui nempe multis locis eliguntur, & ratione officii omnes lites expediunt (3).

- (1) In verbis praecedentibus D'Arnaud. *Var. Conj.* L. 19. p. 131. pro *ejus petendae* legit *ejus petendi*. Possit etiam subaudiri vox *rei*.
- (2) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad. Edict. in expl. h. l.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1. circa fin.*
- (3) Add. Jan. a Costa, *ad Decretal.* p. 246. *in fin.* & Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 377.* — In *seq. §. 2.* vel subaudienda vox *administratio*, vel cum Hal. legendum: *ut ei permissa videantur, quae & permissa durant*, Rygerbos. *Obs. Jur. Rom. Cap. 3. p. 28.* Pothier. *in not. ad h. l.* post *et videatur* supplet *persecutio actionis ad universitatem pertinentis*.

§ 3.

Actor itaque iste procuratoris partibus fungitur: &c.] De similitudine actoris, & procuratoris vid. Merill. *Lib. Sing. Differ. Cap. 3. (1).*

- (1) In seqq. Legis verbis pro *judicati actio* Graecos legisse videri *judicati cautio*, notat Leunclav. *Notator. II. 13. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1506.*

L. V. I. I.

Puto dandam actionem in Municipēs.] Non singulos, sed universitatem, ut bene Huber. *Eun. Rom. h.* Ineptit Groenew. *ad h. l.*

§. 1.

Si quid universitati debetur, singulis non debetur:] Add. *L. 1. §. 7. de quaestionib.*

Nec, quod debet universitas, singuli debent.] *L. 18. Cod. Theod. de navicular. [Tom. V. p. 84.]* Quidquid universo corpori videtur *indici*, nullam specialiter potest obligare personam. Grot. *de Jur. Bell. ac Pac. III. 2. §. 1. num. 2.* Epistol. Impp. apud Lactant. *de Mortib. persecutor. Cap. 48.* Sic Quintil. *Declam. 306.* *Non potest a privato dari, quod ab omnibus debetur.* add. Carp-
zov.

zov. *Definit. Forens. Part. I. Const. 30. def. 12. & 13. & Part. II. Const. 6. def. 24. & 25. Mev. ad Jus Lubec. I. 1. art. 2. num. 12. seqq. & Decisio. Part. II. Deco. 312. ubi de personarum, & rerum detentione* (1).

(1) Vid. & Bynkersh. *Quaest. Jur. Publ. II. 13.*

§. 2.

Sed (1) *si universitas ad unum redit, magis admittitur, posse eum convenire, & conveniri:*] Inde vult Quinctil. *Inst. Orat. V. 10. p. 388. [ed. Burman. p. 432.]* etiam populo bello victo, quae illi sunt debita, vel in uno conservari. Non recte. Vid. Grotium, *de Jur. Bell. ac Pac. III. 8. in fin.*

Cum jus omnium in unum reciderit, &c.] Qui membrum ejus ante fuit. Vid. Grotium, *d. loc. II. 9. num. 4.* Unde dubito, an bene sit decisum apud Carpzov. *Definit. Forens. Part. I. Const. 13. def. ult.* majore parte universitatis mortua, litem a defunctorum heredibus reassumendam.

(1) In praeced. verbis pro *utrum omnes iidem maneant* Jensus, in *Strictur. ad Pand. p. 12.* legit *utrum omnes iidem maneant:* non male. Conf. notata superius ad *L. 14. de transact. not. 3.*

L. VIII.

Quod possidetur;] An possideatur? Graeci *ἂν εἰς νομὴν ὁ ἐνάγων ὀφείλει πεμφθῆναι.* [Tom. I. p. 436.] (1).

(1) In initio hujus Legis τὸ *an* abundare, & abesse quoque ab omnibus tam scriptis, quam editis, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. —* Sequentem *L. 9.* de institutione municipii a liberto facta intelligit Majans. *Disp. I. §. 15. Tom. I. p. 10. add. Ulpian. in Fragm. tit. 22. §. 5. ibiq. Schulting. & Bach. in Trajan. p. 139. seqq.*

L. X.

PAULUS *Lib. I. Manualium.*] Junge *L. 72. praecc. tit.* Vid. ad hanc Legem Merill. *Lib. Sing. Different. Cap. 3.*

Sed & si aëtori cautum fuerit, utilis actio administratori rerum civitatis dabitur.] Ab administratore (1) differt aëtor. Merill. *d. loc.*

(1) De quo vid. & Joh. Wastéau, *Diff. de Jure & Jurisd. Municip.* in *Thes. Diff. Jurid.* G. Oetrichs, *Vol. II, Tom. II. p. 304.*

TITULUS V.

DE NEGOTIIS GESTIS. (1).

(1) Plerasque hujus tituli Leges accurate explicuit Carl. Frid. Wilh. Schmid. in *Excurs. Exegetic. in tit. Dig. de neg. gest.* Tubing. 1787. 4.

L. I.

Hoc Edictum necessarium est: &c.] Vid. Mornac. *h. (1).*

(1) Add. de hac Lege Pothier. in not. ad *h. l.* & Schmid. *d. loc. p. 4. seqq.* qui pro vel pignoris distractionem, &c. legi vult vel per pignoris distractionem &c. Quem & vid. de seq. *L. 2. ibid. p. 9. seqq.*

L. III.

S. 4.

Pupillus sane, si negotia gesserit, &c.] *Pupillus sane si negotia &c.* Cujac, *Obs. XIII. 7. (1)* notatus a Bachovio,

vio, *ad Prōta Pand.* p. 896. & Hubero, *Eun. Rom. h.*
Sed vid. Noodt. *ad h. t.* vñ. *Ait porro Praetor, &c.* (2).

(1) Et *ad Libb. Juliani Digestor. in expl. L. 6. pr.*
h. t.

(2) Qui Cujacii emendationem probat, quam in contextum
recepit Pothier. Cujacium sequitur quoque Schmid.
loc. cit. p. 17. seq. Sed rectius vulgatam lectionem,
praeter Bachovium & Huberum, tuentur quoque Ant.
Faber, *in Rat. ad h. l.* Schulting. *in Enarr. h. t.*
§. 2. Marckart. *Probab. rec. lect. Part. I.* p. 116.
seqq. Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hell-*
feld, hoc tit. p. 323. *seq. in not.* qui etiam alios
laudat.

§. 5.

Etsi furiosi negotia gesserim, competit mihi adversus eum
negotiorum gestorum actio.] *Utilis, L. 17. Cod. h. t.*

Curatori autem furiosi, &c.] *Autem, id est, etiam* (1).

(1) Vid. Noodt. *ad h. t.* vñ. *Oportet igitur &c.* Quam
vim hanc particulam & alibi habere, docet H. Canne-
giet. *ad Fragm. Vet. Jurispr. quae exst. in Collat.*
LL. Mos. & Rom. p. 135. & ibi citt. auctores. add.
Perrenon. *Animadv.* II. 19. *in fin.* in Thes. Otton.
Tom. I. p. 650. — Cum *seq. §. 6.* jungendam *L. 1.*
de religios. & sumt. fun. notat Schulting. *in Enarr.*
h. t. §. 3. p. 399. add. Eckhard. *Herm. Jur.* I. 5.
§. 191. ibiq. Walch. Vid. de hoc §. Noodt. *ad h. t.*
vñ. *Sequitur in Edicto &c.* In verbis *etsi ex his verbis*
&c. Flor. τδ *ex* deletum esse, sed tam tenuiter, ut
aciem oculorum effugiat, idque Taurellio forte fraudi
fuisse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*
— In *seq. §. 8.* intelligendam esse *actionem negotiorum*
gestorum, non *de dolo*, docet Vital. *Lect. Var.* I. 12.
in Thes. Otton. *Tom. II.* p. 637. Vid. & Pothier. *in*
not. ad h. l. & Schmid. *loc. supra cit.* p. 28. Ce-
terum, Taurellius verba hujus §. asteriscis inclusit, sed
suppleta ea esse ad calcem paginae ab eadem manu,
quae Cod. Flor. scripsit, notat Brenem. *h. in Corp.*
Jur. Geb. & Spang.

§. 10.

Hac actione &c.] Utili. Noodt. ad h. t. vi. Oportet igitur &c. (1).

Verum & is, qui aliqua necessitate urgente, vel necessitatis suspicione gessit.] L. 6. §. 5. h. t.

(1) Qui Legem hanc intelligit de necessitate injuncti muneris. Sed Pothier. in not. ad h. l. eam accipiendam putat de urgente necessitate rei familiaris ejus, cujus negotium geritur.

§. 11.

Nam & hic dicit, adversus utrumque (1) esse actionem.] Aliud L. 28. h. t.

(1) Scil. adversus fidejussorem, ex stipulatu; adversus dominum negotii, negotiorum gestorum. Pothier. in not. ad h. l.

L. V.

Item si, cum putavi a te mihi mandatum, negotia gessi:] Negotia tua (1), Best. de Rat. emend. Leg. Cap. 1. p. 23.

(1) Hal. tua negotia.

§. 1.

Sed & si, cum putavi Titii negotia esse, &c.] Add. L. 14. §. 1. comm. divid. (1).

(1) Et Noodt. ad h. t. vi. Vult igitur Praetor &c. circa fin. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 3. p. 399.

L. VI.

JULIANUS Lib. III. Digestorum scribit.] Non debuit hic nova incipere Lex, sed cum praecedente continuari, & legendum in fin. Legis 5. tenetur; ut Julianus Lib. III. Digestorum scribit, &c. uno spiritu. Charond. Vid. Duker. ad Opusc. de Latin. Vett. Actor. p. 320. (1).

(1)

(1) Add. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 3. H. Canne-
giet. *Obs.* II. 1. p. 141. Tydeman. *Diff. de Ulp.*
Marcell. Sect. I. Cap. 2. §. 4. in not. in Nov. Thes.
Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. I.* p. 16.
Schmid. *loc. supra cit.* p. 58. *seqq.* & sic jam Ha-
loand. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.
Unde factum esse, ut Legum numeri in edit. Haloandr.
a Nostri differant, monet Gebauer. *ibid.* Nec dissenti-
re videtur Cujacius, ad *Lib. III. Julian. Digestor.*
in expl. h. l.

§. 1.

Ut creditorem tuum, vel pignus tuum liberet:] L. 1.
§. 11. de exercit. act. ubi Gloss. *L. 7. §. 14. ad SCtum*
Macedon.

§. 3.

Sed et si quis negotia mea gessit, non mei contemplatio-
ne (1), sed sui lucri causa:] Al. delent et (2). — Hic
plane differt a rei alienae possessore. Leonin. *Emend.* IV.
1. num. 25. — Conf. Senec. *de Benefic.* VI. 12.

Sed in quod ego locupletior factus sum, habet contra me
actionem.] Hanc ipsam scil. Vid. Bachov. ad Πρώτη
Pand. p. 926. (3). Nec hoc satis evertunt, quae habet
Cujacius, *Tract. VIII. ad African. in expl. L. ult. h. t.*
Ita & Huber. *Eun. Rom. h.* Aliter Noodt. *Probab.*
III. 9. (4).

(1) Vid. de hoc ejus vocis usu Duker. *ad Opusc. de Latin.*
Vett. Actor, p. 318. *seq.*

(2) Quod etiam placet Schultingio, in *Enarr. h. t.* §. 3.
in fin. Forte τὸ et mala geminatio est.

(3) Add. Desid. Herald. *de Rer. Judic. aud.* II. 23.
num. 5. in Thes. Otton. *Tom. II.* p. 1270. Voet. *ad*
h. t. §. 9. Schulting. *loc. modo cit.* Gluck. *Aus-*
fuhrl. erläut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit.
p. 343. *seq.*

(4) Qui pro *actionem* legit *exceptionem*, vel *retentionem*,
vel *pensationem*, & sic quoque in *Comm. ad h. t.* vs.
Vult

Vult igitur Praetor &c. circa fin. probante Reinoldo, in Opusc. Jurid. p. 465. Nec dissentire videtur Pothier. in not. ad h. l. Sed contra Noodtium disputavit Waechtler. in Opusc. a Trotz. edit. p. 325. seqq. & Jensius, in Strickur. ad Pand. p. 12. seq. Immo si vel Noodtii sententiam sequaris, non tamen propterea emendationem necessariam esse notat Adr. Nic. Mollerus, Select. Quaed. Cap. 3. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 129. seqq.

§. 4.

Si & tuum gessit sciens,] Maxime subaudit Gloss., & Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 884. (1).*

(1) Egit de hoc §. quoque Lopez. *Animadv. Jur. Civ. Cap. 31. in Thes. Otton. Tom. III. p. 493.*

§. 5.

Si quis quasi servus meus &c.] L. 3. §. 10. h. t. (1).

(1) Add. Noodt. *ad h. t. v. Oportet igitur &c.*

§. 6.

Nihil agitur ratihabitione,] Scil. ad patrem *in solidum obligandum.* Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 882. (1).*

(1) Add. Pothier. *in not. ad h. l.*

§. 7.

Sed si liberum scivi:] Al. sed & si &c. (1).

(1) Sic Haloand.

§. 9.

Item quaeritur &c.] Hunc §. adversus Autumnum vindicat Huber. Eun. Rom. h.

§. 11.

Sed non fore ait: cum hoc factio meo alter sit locupletatus;] Secus in casu praecedentis §. 9. & 10. Vid. Bachov. *ad Πρώτη Pand.* p. 881. (1).

(1) Add. Noodt. *ad h. t.* vñ. *Vult igitur Praetor &c.*

§. 12.

Etsi forte non fuerit usurarium debitum, &c.] Lege et, si &c. (1).

Nisi forte, inquit, usuras ei remiserat.] Junge L. 8. h. t.

(1) Sic etiam edidit Taurellius, sed in edit. Geb. & Spang. legitur *etsi*. Praeterea pro *usurarium* Flor. fuit *ussurarium*, litera *i* recentissime superscripta. Vid. Brenem. *h.* qui notat, posse etiam legi *usurarum debitum*. Vid. de hoc §. & seq. *L. 8.* Noodt. *ad h. t.* vñ. *Tenetur igitur quis &c.* add. Voet. *ad h. t.* §. 6. & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit.* p. 369. seqq.

L. VII.

Quia tantundem in bonae fidei judiciis &c.] Hoc constitutum ratione usurarum. L. 24. deposit L. 12. §. 9. mandat. add. locum Boëthii, citatum a Cujacio, in Paratit. ad tit. Cod. de contrah. & comm. stip. Vid. & Huber. in Prael. ad tit. Inst. de offic. Judic. num. 10. (1).

(1) Add. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* & Noodt. *de Foenore & usur.* III. 6.

L. VIII.

ULPIANUS *Lib. X. ad Edictum.] Junge L. 6. h. t. Si autem is fuit, &c.] Frustra haec Triboniano adscribit, & carpit Ant. Faber, in Rat. ad h. l. Vid. Huber. Eun. Rom. h.*

§. 1.

§. 1.

Et (1) ampliores, quam oportuit, fructus fuere consecutus :] Vid. *L. 12. §. 1. de distr. pign. & hypoth.* Taxat hunc §. Autumnus, quem refellit Huber. *Eun. Rom. h.* An satis plene, videndum: ratio Juris alioquin satis clara est.

(1) Verba quae praecedunt *per obreptionem* Ant. Fab. in *Rat. ad h. l.* explicat, *simulans me habere mandatum, cum tamen nullum haberem.* Vid. & Pothier. in *not. ad h. l.* & Noodt. *ad h. t. vi.* Postremo ait Praetor, &c. ubi etiam docet, quinam illi *ampliores fructus* sint. *Per obreptionem* Graeci vertunt *κατὰ συναπταγὴν*. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. add. de hac locutione notata superius ad L. 10. §. 2. de in jus vocand.* — De verbo *penfationes* in *seq. §. 2.* pro quo alii habent *compensationes*, & quod Graeci vertunt *συμψηφισμοὺς*, vid. Brenem. *d. loc. add. Duker. ad Flor. II. 8. 13. & Interpp. ad Justin. Hist. Philipp. V. 2. 3.*

§. 3.

Et puto, secundum Julianum debere dici, &c.] Conf. Bachov. *ad Πρῶτα Pand. p. 883. (1).*

(2) Add. Merill. in *L. Decis. Justin. Cap. 33. p. 93. seq.* & Mascov. *de Sect. Sabin. & Procul. Cap. 9. §. 5. num. 2.* Paucula ad hunc §. notavit Cujac. *ad Lib. III. Julian. Digestor.* Verbum *pertingi*, quod in *Lege* praecedit, & pro quo alii habent *perstringi*, tuetur Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. I X.

Pomponius scribit, &c.] Leonin. *Emend. VII. 17.* Aliter Ant. Fab. *Conj. IV. 10.* add. Bachov. *ad Treutler. Vol. I. Disp. 10. Thes. 6. lit. a. p. 387. seqq. (1).* Verba *Pomponius scribit, &c.* usque ad *si dolus malus a te absit*, sunt consulentis (2) Scaevolam, qui postea respondet: quod notavit & Perrenon. *Animadv. I. 4.* [in *Thes. Otton. Tom. I. p. 596.*]

Scae-

Scaevola] Ex Glossa, Leonin. *d. loc.* Sed vide modo notata.

(1) Egit de hac Lege quoque Altamiranus, *ad XX. Libb. Quaest. Scaevol.* in Thef. Meerman. Tom. II. p. 377. *seqq.* quem refutavit Jo. Lud. Conradi, in *Comm. de Sententia Cap. 9. tit. Dig. de neg. gest. adv. Jo. Altamiran.* Lipsiae, 1757. Pluribus de effectu ratihabitionis circa negotiorum gestionem, & in specie, an post negotii gesti ratihabitionem locus sit *actioni mandati*, disputavit Aug. Gerh. Besier. *Diss. de Ratihabitione, Cap. 3. §. 2.* Lugd. Batav. 1778: add. Jo. van der Linden, *Annotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 14.* & Gluck. *Ausfuhr. verl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 333. seqq. & p. 381. seq.* qui etiam alios laudat.

(2) In *Libris Quaestionum Scaevolae* moris fuisse, ut effata quaedam aliorum, ceu fundos disputandi, in medium collocet, laudatis etiam aliquando auctoribus; & hisce sua apponat, notat Noordkerk. *Obs. p. 36.* Pro quod reprobare non possim &c. Flor. etiamnum legi *reprobare*, quod Taurellium fugit, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Legendum tamen est *reprobare*, aut pro *possim* scribendum *possit*. Vid. Brenem. *d. l.*

L. X.

Sed an ultro mihi &c.] Verbum *ultro* accipiendum eo sensu, quo dicimus *ultro citroque*.

Nisi specialiter id actum est,] Postea scil. (1).

(1) Vid. Pothier, in *not. ad h. l.* Triboniano haec adscribit Ant. Fab. in *Rat. ad h. l.* Sed vid. Noodt. *ad h. t. vi.* Sequitur contraria actio &c.

§. I.

Sed sufficit, si utiliter gessit, etsi effectum non habuit negotium:] Similia in beneficiis persequitur Seneca, *de Benefic. l. 5. (1).*

(1) De verbo *deridere*, quod in Lege sequitur, quaedam notat De La Rue, *Amen. Jur. Obs. Cap. 5. in Thef.*

Thef. Otton. Tom. V. p. 1495. seq. add. Pothier. *in not. ad h. l.* Juliano & Celso saepe idem placuisse, exemplis docet van Vryhoff. *Obs. Jur. Civ. Cap. 35. in fin. p. 180. seq.* Tò ut in fin. hujus §. poni pro *quamvis*, observat Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit. 24. not. 55.*

L. XI. (1).

Veluti venales (2) novitios coëmendo,] Immo & *venales* hic simpliciter dicti. Quinçtil. *Instit. Orator. VIII. 2. p. 575.* [ed. Burman. p. 672.]

Absens pensare (3) lucrum cum damno debet.] Obstat L. 23. §. 1. *pro socio*, ubi vide.

(1) Explicuit hanc Legem Majans. *ad 30. §Ctor. Fragm. Tom. I. p. 374. seq. add. Noodt. ad h. t. vñ. Postremo ait Praetor, &c. in fin. & de Foen. & Usur. l. 8. Culpam* simpliciter positam aliquando etiam de levissima culpa accipiendam esse, docet Wieling. *Leß. Jur. Civ. l. 7. p. 25. add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 6. p. 404.* Hoc loco autem ita sumendam esse, etiam inde apparet, quod casui fortuito opponatur. add. Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 352. seqq.* ubi pluribus egit de quaestione, levem an levissimam culpam praestare negotiorum gestor teneatur: citatis etiam praecipuis ab utraque parte auctoribus. Sub verbis *sed Proculus* subaudiendum *τò ait*, ut saepe, notat Bynkersh. *Obs. I. 18.*

(2) Servos, qui nondum uno anno servierunt. Pothier. *in not. ad h. l.* Conf L. ult. §. 3. *de publican. & Vectigal.* & vid. de his Burman. *ad Petron. Cap. 29.*

(3) Hal. & Vulg. *compensare.* Sed vid. notata superius ad L. 8. §. 2. *h. t.* — In fine seq. Legis 12. Haloand. habet *licet diversus exitus sit secutus.* Sed *τò secutus* Taurellius omisit. Videtur tamen esse vetus lectio Florentina. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. XII

Decem tamen, quae impenderim, retenturum,] Ex bonis hereditariis. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Ceterum Legem hanc ab objectionibus

bus Fabri vindicare nititur Huber. *Eun. Rom. h.* qui tamen mihi satis non facit (1).

(1) Adversus Fabrum disputat quoque Jo. Altamiran. *ad Libb. Scaevol. Quaestion. in Thes. Meerman. Tom. II. p. 380. J. B. Koehler. Interpr. & Emend. II. 10. §. 5. p. 117.* sic legit: *periculum non solum quinquaginta, sed & reliquorum quadraginta me praestaturum; decem tamen, quae impenderim, retenturum*: ex Basilic. & verba seqq. id est, *sola nonaginta restituenda* expungit cum Haloandro. Id est saepe nota glossematis. Vid. Ruhnken. *ad Vellej. Pat. terc. II. 23. in fin.* Retinenda tamen haec verba, putat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. & speciem Legis dat Glück. Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 373.* Vocem *milium*, quam tuetur Bynkersh. *ad L. lecta. Cap. 3.* in ipso Cod. Flor. inductam esse, & abesse ab omnibus Codd. scriptis, editis, quos vidit, testatur Brenem. *d. loc.* De verbo *praestaturum*, vid. notata superius ad *L. 2. de feriis, not. 3.* — In seq. *L. 14. pro filiusfamilias* Cujac. *Obs. XIII. 7.* legit *filiafamilias*. Sed vid. Marckart. *Probab. rec. lect. Part. I. p. 119. seq.* *Filiusfamilias* legitur quoque apud Paul. *in Sent. I. 4. §. 5.* — Ad *L. 15.* vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. ej. l.* De verbo *moderatur*, quod in fin. ej. Legis passivè sumitur, vid. Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. Jctor. p. 328. & Conrad. Parerg. p. 543.* add. citatos superius ad *L. 19. de Jurisdic.*

L. XVII.

ULPIANUS *Lib. XXXV. ad Edictum.*] Junge *L. 1. 3. 5. 7. &c. de adm. & peric. tutor.*

Eum actum, quem quis in servitute egit, manumissus non cogitur reddere.] Sententiam sequitur Sabini & Cassi, *L. 37. de adm. & per. tut. L. 18. & 19. h. l.* Proculi & Pegasi, quae non obtinuit tamen, nisi in connexis. Cujac. *ad Libb. Papin. Quaestion. in expl. d. L. 37. (1).*

Plane si quid connexum fuit, &c.] *L. 37. §. 1. de adm. & per. tutor.*

Deinde manumissus fundum locaverit,] Aream intelligit Bachov. ad Præta Pand. p. 895. Sed mox sequitur fundorum.

(1) Add. Cujac. ad Libb. Paul. ad Ediç. in expl. L. 18. & 19. h. t. Mascov. de Scç. Sabinian. & Proculian. Cap. 9. §. 5. num. 1. Pothier. ad h. t. num. 28.

L. XVIII.

Proculus & Pegasus &c.] Vid. ad præc. Legem. D. Goth. in not. „Quorum, ut & Neratii sententiam, hic positam, postea refellit idem Paulus L. 19. eod.” Immo potius extendit. Vid. & Langebek. Annotat. Cap. 9. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 553.] (1).

(1) Sub ultimis hujus Legis verbis *idem Neratius* subaudiendum *censet*, notat J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* I. 5. p. 33.

L. XIX.

Atquin natura debitor fuit, &c.] Haec in Basilic. [Tom. II. p. 311.] collocantur post §. 1. hujus Legis.

§. 1.

Quod Sabinus scribit debere a capite rationem reddendum, sic intelligi &c.] Verbum *debere* ante *sic intelligi* ponit Ranchin. *Variar. Lektion.* III. 2. [in Thes. Otton. Tom. V. p. 948.] Quod magis placet, quam id delere cum Leonin. *Emend.* VII. 18. num. 3.

Rationem reddendum] Sic L. 19. in fin. de novation. *Denegandum est adversus eum actionem* (1).

(1) Neque adeo necesse, ut cum Ranchino, *d. loc.* aliisque legamus *reddendam*. add. notata superius ad L. 12. §. 1. *si quis caut. in jud. sist. caus. fact. non obtemp.* — De seq. §. 2. vid. D'Arnaud. *Var. Conj.* I. 22. p. 157. seq. De locutione *negotii gerendi habere*

re adfectionem, quae Paulo familiaris fuit, vid. Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor.* p. 321. & Conrad. *Parerg.* p. 537.

§. 3.

Cum me absente &c.] Taxat hunc locum Autumnus. Defendit Huber. *Eun. Rom. h.*

Et ignorans usucepisti:] Sic Basilic. & Charondas, qui putat, eos imponere, qui ajunt (1), *suscepisti* legi in MS. Flor. Sane haec lectio verissima est.

- (1) Ita Cujac. *Obs.* XIII. 16. Res autem haec est: recentior aliquis *τὸ usucepisti* in *suscepisti* convertit. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Vid. de hoc §. Rucker. *Obs.* Cap. IV. §. 1. num. 1. qui etiam alios laudat.

§. 4.

Contra quoque usuras, quas praestavimus (1), &c.] *Usuras, si praestavimus, &c.* Best. *de Rat. emend. Leg.* Cap. 1. p. 23. Sed quid opus? Sane *τὸ quas*, quod sequitur, hoc *quas* videtur exigere.

- (1) Saepe Veteres Praeterita inflectere forma Praesentium, notat Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor.* p. 367. An autem *praestavi* pro *praestiti* recte dicatur, dubitat Idem, *ibid.* p. 337. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. *praestavimus* scriptum putat pro *praestabimus*: agnoscit tamen *praestavi* Paulum quoque dixisse in *L. 36. §. 1. in fin. de heredit. petit.* — De *seq. L. 20.* egit Ludov. Vital. *Var. Lction.* I. 13. in Thes. Otton. Tom. II. p. 637. *seq.* Sed minus bene: rectius Pothier. *in not. ad h. l.*

L. X X L

Nam & Servius respondit, &c.] Vid. Bachov. *ad Ἀπὼτα Pand.* p. 890.

Servius respondit, aequum esse, Praetorem in eum red-

dere iudicium (1).] Verba *Servius respondit* redundat, & delenda censet Ranchin. *Var. Lektion.* III. 2. [in Thes. Otton. *Tom.* V. p. 948.] (2). — Hinc colligunt, obsidem captum pro debito ab universitate contracto, perque repressalias, contra universitatem damni sibi illati nomine agere posse. Sande, *Decision.* V. 7. *Def.* 1.

(1) Scil. *negotiorum gestorum*. Vid. Pothier. *in not. ad h. l.* Egit de hac Lege quoque De Retes. *Opusc.* VIII. 7. in Thes. Meerman. *Tom.* VI. p. 393. *seq.* Paucula ad eam notavit Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* in expl. *h. l.*

(2) Sed ea tuetur J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* I. 5. p. 35. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. legit: *Servius, inquit, respondit.* — In *seq.* §. 3. verb. *quod is non recte gessit* Duirsem. *Conj. Jur. Civ.* p. 29. pro *is* legit *si*. Sed *is* defendit A. G. Pagenstecher. *Advers.* II. 7. — In *seq.* L. 22. pro *sive hereditaria* legendum *Sive hereditaria*, id est, *si, sive hereditaria* &c. notat Rucker. *Obs. Cap.* 3. §. 1. Non putem necesse. Constructio enim verborum sic instituenda: *sive aliquis gerens negotia hereditaria, sive ea, quae alicujus essent, necessario rem emerit* &c. Conf. Joachim. Joh. Schwartz. *Specim. inaug. ad Varia Jctorum Vett. Fragm. Cap.* 4. §. 4. Lugd. Batav. 1750.

L. XXIII.

PAULUS *Lib. XX. ad Edictum.*] Ubi egit de *hereditatis petitione* (1).

(1) Vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict.* in expl. *h. l.* add. de hac Lege Noodt. *ad h. t.* vi. *Postremo ait Praetor, &c.*

L. XXIV.

IDEM *Lib. XXIV. ad Edictum.*] Forte occasione *actionum fraudatoriarum* (1).

Si ego hac mente pecuniam procuratori dem, &c.] Non
ad

ad hoc ipsum tamen constituto. Fab. *de Errorib. Pragmatic. Dec. 47. error. 3. in fin. (2).*

(1) Cujac. *ad Lib. XXIV. Paul. ad Edict.* refert ad stipulationem *rem ratam haberi.*

(2) Add. Chesium, *Interpr. Jur. I. 32. num. 19. seq. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 171.*

L. X X V.

IDEM *Lib. XXVII. ad Edictum.*] Agens forte de *expensis funeris (1).*

(1) Vid. Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* Pro *reciperaturum* Hal. edidit *recuperaturum.* Sed vid. notata superius ad *L. 33. de adoptionib.*

L. X X V I.

Irritum probatum est *pro tribunali:*] Nihil causae, ut legamus *pronunciatum est* cum Ranchin. *Var. Lect. III. 2.* [in Thes. Otton. *Tom. V. p. 948.*]

Sed ex his actoribus unus non solvendo decessit:] Talis factus post testamentum jam improbatum, & agente jam legitimo herede. Cujac. *ad Respons. Modestin. in expl. h. l.*

Ad damnum ejus, cui legitima hereditas quaesita est,] D. Goth. *in not.* „Immo ad damnum Magistratus. *L. 46. §. 1. de adm. & peric. tut.*” Ubi vid. Cujac. *ad Lib. IX. Responsor. Paul. & Bachov. ad Πρώτη Pand. p. 927. seq.* qui multis allatis nihil concludit.

L. X X V I I.

Ex duobus fratribus, &c.] Frustra haec taxant quidam. Huber. *Eun. Rom. h. (1).*

(1) Add. de hac Lege Cujac. *ad Lib. II. Modestin. Responsor.* Sequitur: *quasi re meliore ab eo facta.* Ubi pro *ab eo* alii malunt *ab se.* Sed *ab eo* defendit G. O. Reitzius, in *Obs. Miscellan. Vol. X. p. 366.*

Saepe voces hae confunduntur. Vid. citatos superius ad L. 51. de pactis. add. Duker. ad Opusc. de Latin. Vett. J. Ctor. p. 323. seq. & Puttman. in not. ad Opusc. Jurid. ex Obs. Miscellan. Batav. p. 146. Ad verba legitimae aetatis vid. Brissou. Sel. Antiq. III. 2. add. Bach. Hist. Jur. II. 2. Sect. 1. §. 26. p. 141. edit. Stockman.

L. XXVIII.

Et (1) antequam ipse quicquam domino praestet: quia id ei abesse videtur, in quo obligatus est.] Hinc Costal. h. & Wissenbach. in Exercit. ad Pand. Part. II. Disp. 27. §. 24. colligunt, mandatorem ante solutionem agere posse contra debitorem principalem: male. Vid. Huber. in Prael. ad tit. Instit. de fidejussorib. §. 11.

(1) In praeced. verbis pro *lisque aestimari debet, quanto Seji & Titii interest* Vulg. habet *lisque tanti aestimari debet, quanti Seji &c.* Et mox pro *Titii autem interest, quantum &c.* *Titii autem tantum interest, quantum &c.* Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed saepe *tanti* vel *tantum* ante *quanti* vel *quantum* omittitur. Pro *quanto* — *interest* autem forte olim scriptum *quantū*, id est, *quantum*. Hal. quoque edidit *quanti*.

L. XXIX.

Cum eo non tutelae, sed negotiorum gestorum erit agendum.] Vid. Bachov. ad *Πρώτα Pand.* p. 888. (1).

(1) Et Schulting. ad *Paul. Sent.* II. 30. not. 5.

L. XXX.

Quaque actione curator &c.] Quā actione &c. (1) Leonin. *Emend.* VII. 18. num. 4.

Valerius Severus respondit, adversus contutorem negotiorum gestorum actionem tutori dandam.] Obstat L. 1. §. 13. de tut. & rat. distrah. ubi vide.

(1)

- (1) Sic etiam Ranchin. *Var. Lect.* III. 2. in Thes. Otton. Tom. V. p. 949. qui etiam alia in hac Lege emendanda censet. De *siligine*, & ad eam emendam Curatore vid. Cujac. *ad Libb. Julian. Digest. in expl. h. l.* add. Joh. Wastiau, *Diss. de Jure & Jurisd. Municip.* in Thes. *Diss. Jurid.* G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 307. Pro *adflitum esse* legendum *inflictum esse*, ut alii habent, censet quoque Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor.* p. 321. seq. Pleraque tamen MSS. & Glossa quoque *afflictum* habent. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. XXXI.

§. 1.

Ob eam quoque speciem Sempronio tenebitur:] Si ejus quoque interest. Cujac. *ad Libb. Papinian. Responsor. in expl. h. l.* (1).

- (1) Add. Pothler. *in not. ad h. l.*

§. 2.

Quia frustrator condemnatus est,] Vid. omnino Cujac. *Obs. IX. 22.* (1).

- (1) Add. Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 330.* De Fremery, *Diss. de Rationib. Vett. Jctor.* p. 20. & quos plures citat Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. si quis caut. in jud. sist. caus. &c.* p. 442. seq. *in not.* Pro *imputari* in Cod. Flor. scriptum esse *imputeri*, notat A. Gronov. *ad Justin. XXX. 1. 10.* p. 936. seq. Taurellius tamen edidit *imputari*, & sic etiam exaratum in edit. Geb. & Spang.

§. 3.

Quae purgatis necessarii sumptibus superest,] Flor. *pictatis necessariae*, ut dicit Leonin. *Emend. VII. 21.* Immo Florentiae est, ut hic (1).

- (1) Hal. habet *putatis*. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Cujacius, *Obs.* IX. 11. *purgatis* interpretatur *putatis*. Vid. & Otton. in *Alfen. Var. Cap.* 5. *circa fin.* in Thes. Jur. Tom. V. p. 1660. D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 7. p. 262. legit *erogatis*, licet in *Addend.* p. 417. *τὸ purgatis* defendi posse putet.

§. 4.

De jure fideicommissi:] Nec jure fideicommissi (1), Cujac. *ad Libb. Papinian. Respons. in expl. h. l.* quem vide.

- (1) Sic quoque legit Pothier. *in not. ad h. l.* Van de Water, *Obs.* I. 15. verba haec delet. Aliter D'Arnaud. *Var. Conj.* II. 7. p. 262. *seqq.* & Jo. Canne- giet. *Disq. de Notis*, p. 309. Romanos frequenter libertis curam commisisse extruendi monumenti, ex hac aliisque Legibus notat de Retes. *Opus.* II. 2. *Cap.* 6. *num.* 3. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 131. — In *seq.* §. 6. verb. *tamen jus auctoris periculo suo &c.* *τὸ suo* alii mutant in *ejus*. Sed *suo* defendit Reitzius, in *Obs. Miscell. Vol.* X. p. 366. add. notata superius ad *L.* 27. *h. t.*

§. 7.

Uno defendente causam, communis aquae, &c.] Diver- sis scil. praediis (1), atque adeo in casu, quo non potest dari *actio communi dividundo*. *L.* 19. §. 2. *comm. divid.* Adeoque non obstat. *L.* 40. *h. t.* Vid. Vinn. *Sel. Quaest.* I. 37. Bachov. *ad Πρώτα Παρ.* p. 885. tricatur. Vel etiam, quia servitus est singulorum in solidum, non commu- nis omnium. *d.* *L.* 19. §. 2. *comm. divid.* — Jan. a Costa, *ad §. 2. Instit. de reb. corp. & incorp.* Vid. & Merend. *Controv. Jur.* VIII. 11. *num.* 23. *seqq.* & *Cap.* 26.

- (1) Hoc ut fingamus, vix pati videntur verba Legis. *Com- munis aqua* potius est servitus aquae communi prae- dio debita. Ratio autem, quare non communi dividun- do actioni locus sit, petenda ex *L.* 19. §. 2. *comm. divid.*

divid. quod scil. servitus praedialis unicuique socio in solidum competat, adeoque proprie praedialis servitutis communio non sit. Sed ubi non est communio, ibi quoque actio communi dividundo locum habere nequit. Datur tamen *actio negotiorum gestorum*, quoniam, si unus servitutum defenderit, & *sententia praedio data sit*, id est, & iudicatum sit, servitutum praedio illi communi deberi, ea sententia non potest non socio quoque prodesse; atque adeo unus servitutum defendens propterea existimandus est, communem litem suscepisse, & causam quoque focii egisse. Redit huc quoque sententia Vinnii, & Jani a Costa, *loc. cit.* item Wissenbachii, *in Exercitat. ad Pand. Part. I. Disp. XII. Thes. 22.* Neque haec evertunt, quae habent Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* & Pothier. *in not. ad h. l.* Vid. Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 329.*

L. XXXII.

IDEM *Lib. III. Responsorum.*] Junge *L. 42. de pignor. action.*

Existimans indemnitati suae confusis praediis consuli posse;] *Existimans* imperite, confusa ratione utriusque debiti hypotheca. Cujac. *ad Libb. Papinian. Respons. in expl. h. l. (1).*

Creditor ob id factum &c. non tenebitur.] Scil. fidejussori. Fab. *de Errorib. Pragmatic. Dec. 62. error. 4.* ubi de hac Lege,

(1) Speciem Legis dat quoque Pothier. *in not. ad h. l.* Neuter tamen satis clare expressit, quare fidejussor existimaverit, posse hoc pacto indemnitati suae consuli. Videtur itaque talis casus Legi adfingendus. Titius Cajo debet v. gr. 10,000. aureos. Pro hoc debito pignori obligavit fundum suum Sejanum, & cum ille fundus non sufficeret, insuper fidejussorem dedit. Idem Titius ex alia causa eidem Cajo, vel etiam alii, debebat v. gr. 5000. aureos, pro quo debito pignori obligavit fundum suum Cornelianum, cujus pretium debitum hoc longe superat. Accepto utroque pignore fidejussor utrumque debi-

tum solvit, adeoque etiam alterum illud, pro quo se non obligaverat, existimans *indemnitati suae confusus praedii consuli posse*, id est, existimans, utraque praedia nunc sibi pignori esse pro tota sorte, quam solverat, adeoque posse se ex utriusque praedii venditione omne, quod solverat, facile consequi. Contra, si illud tantum debitum solveret, pro quo se obligaverat, & praedium, pro illo debito obligatum, acciperet, se solum non consecuturum, cum debitum superaret ejus praedii pretium. Ita existimabat fidejussor, sed imperite: nam utroque licet debito soluto, causa tamen pignorum manebat separata, id est, unumquodque pignus manebat tantum obligatum pro eo debito, pro quo erat datum, neque adeo poterat fidejussor ex altero pignore supplere, quod alteri deesset.

§. I.

Quia mandati vel depositi cessat actio, negotiorum gestorum agitur.] Junge L. 25. *deposit.* ubi puellae voluntate res est facta,

L. XXXIII.

Compilatae (1) hereditatis postulare non debet:] L. 4. *Cod. de crim. expil. hered.*

(1) Al. *expilatae*. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui *compilatae* defendit cum Cujacio, ad *Libb. Papinian. Responsor. in expl. h. l.* Graeci hic quaedam addunt. Vid. Leunclav. *Notator.* II. 15. in *Thes. Otton. Tom. III. p. 1506. in fin.* In princ. *Legis pro quae res viri tempore &c.* Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. IV. §. 4. legit quae res vivi viri tempore &c.* ope geminationis.

L. XXXIV.

Nec enim aut desiderasse, ut decernerentur alimenta, aut decreta essent.] Al. *decreta esse* (1).

Nam (2) & illud, quod in matre constitutum est, non pu-

puto ita perpetuo observandum.] Nec obtinet in casu, quando alius alimenta debuit. Vid. Cyriac. *Controv.* 480.

Quid enim, si etiam protestata est, &c.] A principio. Carpzov. *Disinit. Forens. Part. II. Const.* 10. *def.* 22.

Pone peregredere patrem ejus obiisse,] Pone etiam, ipsum vivere, vel cum ejus herede agi. Carpzov. *d. loc. def.* 24, (3).

In qua specie etiam in ipsum pupillum negotiorum gestorum dandam actionem &c.] Producent quidam hoc ad patrem, si liberi alia bona habeant. Carpzov. *d. loc. def.* 28. ubi & de sumtibus studiorum in casu, quo filius adventitia habet bona.

Maxime, si etiam in ratione impensarum (4) ea retulisse aviam apparebit.] Conf. Struv. *ad tit. de collation. Thes.* 30. Sande, *Decision.* II. 8. *def.* 3. Modo statim retulerit. Vid. Carpzov. *d. loc. def.* 23. Nec alia obstant. Mev. *Decision. Part. VIII. Dec.* 195.

Illud nequaquam admittendum puto, ut de utroque patrimonio erogata videantur.] Facit huc Philostrat. *de Vit. Apollon. Tyanens.* II. 39.

(1) H. Cannegiet. *Obs.* I. 20. p. 128. legit *decreta esse. At praeterea &c.* putans in *essent* duas voces coaluisse. add. de hac Lege Cujac. *ad Lib. I. Paul. Quaestion.* & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld,* hoc tit. p. 383. *seq.*

(2) Praecedit: *Haec disceptatio in factum constitit.* Ubi in *factum* dici pro *in facto*, notat Noodt. *ad h. t. in fin. & de Pact. & Transact. Cap.* 9. vi. *Igitur &c.* add. notata superius, p. 3. *in fin. & seq.*

(3) Sequitur *exhibuisse*, id est, aluisse. Vid. notata superius ad *L. 1. §. 2. de offic. Praef. urb.*

(4) Inter alia voluntatis indicia, hoc Pauli decretorium esse, utrum impensae post mortem gestoris negotii reperiantur relatae in librum rationum, an non, censet Noodt. *ad h. t. in fin.* Facit huc locus Senecae, *de Benefic.* I. 2. a Noodtio laudatus.

L. X X X V.

Sed & posteaquam patrimonium amiserit,] Sed si postea &c. Ranchin. *Var. Lect.* III. 2. [in Thes. Otton. Tom. V. p. 950.] ubi de hac Lege. Ego nihil muto (1).

Ut ita querelae locus sit QUANTUM FACERE POTUIT,] *Locus non sit,* Ranchin. *d. loc.* male: querela est a parte mulieris. Leonin. *Emend.* VII. 23. qui pro *quantum* mallet *quod*.

QUAMVIS POSTEA AMISERIT:] Alia literarum forma haec erant exprimenda.

Sed & si facere possit maritus, actio negotiorum gestorum inducitur:] Id est, *aboletur.* Leonin. *d. loc.*

Quia forte periculum est, ne facere desinat.] Vulg. *ne posse facere &c.* (2).

(1) Praeterea Ranchin. *d. loc.* verba *in negotiis gestis*, quae praecedunt, expungit, & sic quoque Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* & Leonin. *loc. cit.* ubi late de hac Lege egit. Sed tuetur haec verba Auctor *Obs. Jur. Civ. Cap. 22. p. 132. seq.* & Schroder. *Obs. II. 15. p. 190. seq.* Pro *plena erit negotiorum gestorum actio* Flor. olim fuit *placuerit negotiorum &c.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui hinc putat, locum commodius, & verius restitui potuisse *plane erit negotiorum &c.* Exposuit hanc Legem quoque Altamiran. *ad Lib. I. Quaest. Scaevol. in Thes. Meerman. Tom. II. p. 380. seq.*

(2) *Td posse* a Jcto omissum esse more Graecorum, notat Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur. I. 3. §. 107. p. 172.* Non recte.

§. 2.

Et per hoc sex mensibus exactis &c.] *Ex mensibus &c.* Cod. Flor. male. (1).

(1) Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. add. Forner. Rer. Quotid. V. 5. in Thes. Otton. Tom. II. p. 260.* & Nerium, *Analect. I. 7. in fin.* in eod. Thes.

Thef. *ibid.* p. 336. Speciem legis dat Pothier. *in not. ad h. l.* — Ad seq. L. 36. vid. Cujac. *ad Lib. IV. Paul. Quaestion.*

L. XXXVII.

§. 1.

Nisi fortuitis casibus debitores &c.] D. Goth. *in not.* Vid. Paul. *in Sent.* I. 4. §. 3. Ubi aliter legitur (1).

- (1) Vid. Cujac. & Schulting, *ad loc. Paul. cit. not.* 6. & 7. qui putant, Legem hanc a Triboniano interpolatam; & sic quoque Sam. Petit, *ad LL. Attic.* VII. 7. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 644. Aliter Puttman. *Probab.* I. 14. p. 104. *seqq.* ubi etiam citat Gottl. Korte, qui Prolusione principium hujus Legis exposuit, de quo vid. & Schulting. *ad Paul. loc. cit. not.* 5. — In seq. §. 2. pro. *pater si emancipati filii res a se donatas administravit* apud Paul. *in Sent.* I. 4. §. 7. legitur: *pater si emancipati filii res sine ulla exceptione a se donatas administraverit.* Quae verba *sine ulla exceptione* a Triboniano omissa esse, notant Cujac. & Rittershus: *ad d. loc. Paul. not.* 15. & 16.

L. XXXVIII.

Multum autem refert, incipiat tunc debitum, &c.] Facit L. 8. *pr. mand.* (1).

- (1) *Usuras maximas* Tryphominum intelligere *usuras centenas*, docet Noodt. *de Foen. & Usur.* II. 5. & Jan. Valckenaer. *Diff. de Dupl. Leg. interpr.* Cap. 7. *in fin.* p. 86. Legem hanc cum L. 10. §. 3. *mandat.* conciliare tentat Merrill. *Var. ex Cujac.* III. 35. Vid. & Noodt. *d. loc.* Flor. admodum mendosam esse hanc Legem, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui pro *et usuris, quia non solvit, non quia ex negotiis, &c.* legendum putat *et usuras quia non solvit, non quia &c.* id est, quia non solvit usuras, non quia &c. — Ad verba seq. L. 39. *na-*
tu-

turalis enim, simul & civilis ratio suavit, &c. vid. Perrenon. *Animadv.* l. 23. in Thes. Otton. Tom. I. p. 621.

L. XL.

Quia potui partem meam ita defendere, &c.] L. 6. §. 7. *comm. divid.* Nec obstat L. 23. *de damn. infect.* (1).

(1) Ad *seq.* L. 41. vid. Cujac. *ad Lib. XXX. Paul. ad Edict.* — In *seq.* L. 43. Flor. multa mendosa esse, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. XLIV.

Is qui amicitia ductus &c.] Frustra haec quidam carpunt. Vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

L. XLV.

In quibus est etiam sumtus &c.] L. 11. *de muner. & honor.* (1).

(1) In *seq.* §. 1. verb. *rationem reddere non compelluntur*, τὸ non Flor. excidisse videri ob sequens *con*, sed ab ordinario corrigente repositum esse, & ab omnibus receptum, etiam Graecos in Basilic. habere οὐκ ἀναγκάζεται, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 2.

Quia aequum est in damno eum (1) non versari, actione negotiorum gestorum &c.] Utili, Cujac. *Traët. VIII. ad African.* in expl. L. ult. *h. t.*

(1) Flor. olim fuit *damnonversari*, id est damno non versari. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui ait, vel hic, vel in *seqq.* voculam *eum* abesse posse, licet omnes utroque in loco habeant.

L. XLVI.

L. XLVI.

Propter ea, quae tibi necessaria esse scirem,] Propterea quod tibi necessarium &c. Fab. in Rat. ad h. l. (1).

(1) Sic etiam habet Cujac. in *Tract. VII. ad African. ad h. l.* & sic quoque Hal. & Vulg. Vid. Brenem. h. in *Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. XLVII.

§. I.

An utili actione agat,] In qua non observabantur formulae. Jan. a Costa, ad pr. Inst. de action.

Quia in extraordinariis judiciis, ubi conceptio formularum non observatur, haec subtilitas supervacua est.] Dubito, an genuina Pauli sint (1). Putat id Jan. a Costa, ad tit. X. de lit. contest. p. 397. & 399. qui extraordinaria intelligit, quod pristina solennia non amplius tunc observantur. Ita & D'Avezan. de Contractib. Cap. 11. [in Thes. Meerman. Tom. IV. p. 26.] Aliter Huber. Eun. Rom. h. putans; actiones Praetorias, qualis & haec, in factum omnes fuisse: & hoc male. Non potuit Paulus sic loqui de formulis, de quarum conceptione ipse Librum conscripsit. L. 20. de exception. Cujacius, Obs. XV. 11. ponit casum ex L. 8. §. 13. ad SCtum Vellejan. Nota: etiam in Centumviralibus Judiciis haec [actiones scil. utiles, & directae] distinguuntur. L. 13. §. 4. de heredit. petit. & in fideicommissariis persecutionibus. L. 62. de Legat. 2do. & L. 4. de Legat. 3io.

(1) Triboniano haec quoque adscribit Wissenbach. *Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 18. seq.* Contra quem more suo disputat Wybo, *Tribonian. defens. Cap. 1. p. 240. seqq.* Pauli haec esse, censet etiam Bynkersh. *Obs. VII. 13.* Vid. & Oteyz. & Olan. *Paralipom. & Elect. Jur. Civ. III. 9.* in *Thes. Meerman. Tom. I. p. 503.*

p. 503. *seqq.* Sed esse haec Triboniani docuit Schulting. *ad Paul. Sent. I. 4. not. 22. in Enarr. tit. de restit. in int. §. 8. in fin. & in Diss. de Recusat. Judic. p. 86. — De seq. L. 48. egit Cujac. ad Lib. III. Papinian. Quaest.*

L. XLIX.

Si rem, quam servus venditus subripuisset &c.] Venditus cum peculio. Junge L. 30. de act. emt. vend.

Eaque in rerum natura esse desierit:] Atque adeo vindicari nequeat; cesset vero actio furti, & noxalis. L. 17. §. 1. de furt.

*De pretio negotiorum gestorum actio mihi danda sit (1).] Mihi ratum id habenti: aliter condictio sine causa. L. 23. de reb. cred. Cujac. Tract. VIII. ad African. in expl. h. l. Res tuas proprias legatas solvisses:] Nomine hereditario. Ita Bachov. ad *Πρώτη Pand.* p. 930. conciliat L. 19. §. 1. de condict. indeb. add. Eund. ad Treutl. Vol. I. p. 869.*

(1) Hal. & Vulg. *est.* Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. IV. §. ult. pro sit ut legit sicut hoc modo: negotiorum gestorum actio mihi danda: sicut dari deberet &c.* De ultimis Legis verbis *quandoquidem ea solutione liberarer.*, vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

TITULUS VI.

DE CALUMNIATORIBUS.

Vid. Paulum, *in Sentent. I. 5. Basilic. Lib. LX. tit. 1. [Tom. VII. p. 1. seqq.] Pollet. Hist. For. Rom. IV. 5. (1).*

(1) De ratione connexionis inter hunc & praecedentem titulum

lum vid. Cujac. *Obs.* XXIII. 16. Noodt. *ad h. t. pr.* & Pothier. *ad h. t. pr.* Calumniatores unde dicti, docet Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.* add. Noodt. *d. loc.* & Brencman. *De L. Remm. exitu, Cap. 4.* in Thes. Otton. *Tom. III. p. 1582.* quem etiam vid. *ibid. Cap. 5. & 18.* de poenis calumniatorum, de quibus quoque egit Const. Jac. van Renesse, *Diss. de Coërcitione accusatorum, Cap. 3.* in Nov. Thes. *Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 604. seqq.*

L. I.

Negotium faceret (1),] Sic Quintil. *Inst. Orat. V. 12. p. 404.* [ed. Burman. *p. 453.*] *si negotium innocentii facit.*

Post annum] *Αχρη τριακονταετίας, Schol. Basilic. *Tom. VII. p. 11.*

(1) Additur: *vel non faceret.* Quod non durum. Vid. Noodt. *ad h. t. pr.*

§. 1.

Hoc autem judicium non solum in pecuniariis causis, sed & ad publica crimina pertinere &c.] Oratio non satis Latina, unde quidam haec Triboniano adscribunt, a quibus non alienus est Bachov. *ad Πρωτα Pand. p. 932.* Vid. ad hanc legem Huber. *Eun. Rom. h. qui post τὸ καὶ causis subaudit verti* (1).

Maxime cum & Lege repetundarum teneatur, &c.] Matth. *de Criminib. Lib. XLVII. tit. 7. Cap. 2. num. 2.*

(1) Rucker. *Obs. Cap. 3. §. 2. p. 99.* ultimum verbum *pr. competit* bis legendum putat, quasi scriptum esset *competit hoc autem judicium &c.* Quod probat Eckhard. *Herm. Jur. I. 2. §. 66. in not.* Sed forte nihil mutandum: cum hujusmodi transitionis ex una verbi structura ad alteram exempla & apud Nostros, & apud alios auctores plura existent. Vid. Van Dorp. *Obs. Cap. 7. p. 59.* & J. B. Koehler. *Interpr. & Emend. II. 9. p. 62. seqq.*

§. 3.

Sed & constitutio Imperatoris nostri, quae scripta est ad Cassium Sabinum, &c.] D. Goth. in not. „ L. 1. Cod. de poen. Jud. qui mal. judic.” Cujus inscriptio videtur vitiosa (1). add. L. 2. §. ult. de cond. ob turp. caus. — Bachov. ad Πρώτα Pand. p. 935. censet hic aliquid turbatum esse, & quidem a Triboniano.

Vel adversario,] Sic & L. 1. Cod. de poen. Jud. qui mal. judic.

Vel privatis,] In quibus id non procedit, nisi adversarii appellatione intelligamus procuratorem, socium, vel similem. Noodt. Dioclet. & Maximian. Cap. 14.

Et ex hac causa litem perire jussit.] Civilem & criminalem. Vinn. de Transact. Cap. 7. num. 22. (2).

Nam tractari (3) potest, &c.] Nam, id est, ceterum, ut in L. 6. de reivind. & L. 2. §. 1. de vi bon. rapt. (4). Noodt. d. loc.

Neque enim transactionibus &c.] Licitis addunt aliae editt., probante Noodtio, d. loc. ut in L. 16. de transact.

(1) Nempe pro Imp. Antoninus A. ad Gaudium legendum Imp. Antoninus A. Cassio Sabino, ut ad eam Legem notavit Schulting. Sed dissentit Breneman. loc. modo cit. Cap. 20. in not. p. 1631. Rem incertam esse, censet H. G. Tydeman, in Annotat. uberiorib. adjec- tis Diff. de reb. Judic. non rescind. p. 174.

(2) Qui legem accipit de eo, qui criminaliter agere proposuerat, cum & civiliter agere posset. Noodt. in Diocl. & Maxim. loc. cit. verba haec sic interpretatur, ut actor a petitione removeatur, reus pro confesso habeatur. add. Ger. van Wefel. Diff. de Sanctitate Judiciorum, §. 15. in Nov. Thes. Diff. Jur. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. I. p. 315.

(3) Tractare verbum esse Jctis proprium, atque difficilis & controversae rei discussionem significare, notat Zepernick. Diatrib. de Judicat. Centumv. adj. Siccam. de Judic. Centumv. p. 368.

(4)

- (4) Et multis aliis locis, etiam apud alios scriptores Latinos. Vid. Puttman. *Meletem. Jur. Civ. Cap. 2. in ej. Opusc. Syllog. p. 148.* & ibi cit. auctores. add. de Fremery, *Diss. de Ration. Vett. Jctor. Cap. 1. §. ult. p. 42. seq.* — De seq. L. 2. vid. Cujac. *ad Lib. X. Paul. ad Edict.* Conjungendam eam esse cum L. 115. *de reg. Jur.* notat Noodt. *ad h. t. vñ. Quid porro sit, &c.* add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3. & in not. ad d. L. 115.* & Pothier. *ad h. t. num. 2. in not.*

L. III.

§. 2.

Depectus autem dicitur turpiter pactus.] Scip. Gentil. *Parerg. l. 32.* [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1305.] Val. Guil. Forster. *Obs. subseciv. l. 14.* [in eod. Thes. Tom. II. p. 914.] Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. L. 2. h. t.* ponit casum ex d. l. 2. & Graeci in Basilic. [Tom. VII. p. 14.] Vid. Noodt. *ad h. t. vñ. Quid porro sit &c. (1).*

- (1) Add. Schulting. *in Enarrat. h. t. §. 3.* Pluribus de hoc verbo *depectus* disputatur apud Duker. *in Opusc. de Latinit. Vett. Jctor. p. 283. seqq.* Vid. & Markart. *Interpr. rec. lect. Jur. Civ. l. 3. p. 17.* — In *praec. §. 1.* Brenem. in Corp. Jur. Geb. & Spang. pro *etsi fecit* legere vult *etsi non fecit*, recte propterea notatus a Gebauer. *ibid.* Sensus legis apertus est. Vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3.* & Noodt. *ad h. t. pr.* — De verbis §. 3. *Sed ei dabitur petitio, propter quem datum est, ut calumnia ei fiat,* vid. Noodt. *ad h. t. vñ. Proximus locus &c.*

L. IV.

Haec actio heredi quidem non competit,] Quasi injuriarum (1).

- (1) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 2.* & Noodt. *ad h. t. vñ. Similiter puto &c.*

L. V.

Nam est constitutum, &c.] Jam olim. arg. L. 4. de interdict.

Turpia lucra heredibus quoque extorqueri, &c.] L. 16. in fin. quod met. caus. Vid. Cujac. ad d. L. 16. & seqq. quod met. caus. Quae nae salva conscientia possunt retineri ab eo, quaeque, si nesciat, cui restitui debeant, pauperibus danda, vult Chrysostr. in Epist. I. ad Corinth. Hom. XV. [ed. de Montfaucon. Tom. X. p. 131.]

Heredibus] Non ut heredibus, sed rem habentibus. Bachov. Adv. Fabr. Dec. 80. error. 5. Facit L. 9. de vi & vi armat.

§. 1.

Sed puto sufficere alterutram actionem (1).] Conf. L. 2. §. 1. de tut. & rat. distrah. Wissenbach. Disputat. ad Instit. Disp. XLVIII. §. 10. Sed obstat & L. 7. pr. & §. 1. in fin. h. t. Nisi id hic ita statuatur in casu, quo ipse dans repetit tantum, ibi etiam alius agit. Vid. & Cujac. ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. d. l. 7. Non satisfacit etiam Huber. Eux. Rom. h.

Ubi autem conditio competit, ibi non est necesse post annum dare in factum actionem.] Facit L. 2. §. ult. vi bon. raptor.

(1) Proinde si alterutra actione actum sit, altera cessat; adeoque & mota prius *conditione ob turpem causam*, penitus cessat actio ex hoc Edicto. Sic etiam Schulting. in Enarr. h. t. §. 2. circa fin. & Noodt. ad h. t. in fin. add. Herm. van Vianen, Diff. de Concursu actionum, Cap. 2. §. 8. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 290. seq. Aliter haec exponit Finestr. & de Monzalv. in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 621. seq. item Pothier. in not. ad h. l. quem sequitur etiam Gluck. Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hell-

Hellfeld, hoc tit. p. 389. Pro quare si fuerit condictionum, &c. in Cod. Camp. legi quaeritur, si fuerit condictionum, &c. notat Bondam. Animadv. critic. ad loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 14. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 231. qui id videtur probare.

L. VII.

Tunc & ipsum repetere, & me in quadruplum agere posse.] Vid. §. 1. in fin. h. Legis. Obstat L. 5. §. 1. h. t. (1). Nec satisfacit Bachov. ad Πρωτὰ Pand. p. 938.

- (1) Nulla difficultas est: cum diversae sint harum Legum species. Nam in *d. l. 5. §. 1.* agitur de casu, quo quis dedit pecuniam, ne sibi negotium fiat. Is habet & conditionem ob turpem causam, & intra annum actionem ex hoc Edicto in quadruplum, sed si alterutra actione egerit, altera cessat, ut modo notavimus. Verum hac *L. 7.* agitur de casu, quo v. gr. ego dedi Titio pecuniam, ne tibi negotium fiat. Quando si neque tuo mandato pecuniam dedi, neque tu ratum habuisti, & ego, qui dedi, habeo conditionem ob turpem causam, cum solius accipientis turpitudine sit, & tu, propter quem pecunia data est, intra annum ex hoc Edicto agere potes in quadruplum. Sed post annum mihi soli conditio datur. Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 2. & §. 3. in fin.*

L. VIII.

Si ab eo, qui innocens fuit, &c.] Hunc textum Triboniano adscribit Ant. Faber, improbante Bachovio, ad Πρωτὰ Pand. p. 933. quos refutat Huber. Eun. Rom. h. (1).

- (1) De verbis secundum Edicti formam vid. Westenberg. in *D. Marco, p. 238. seq.*

L. IX.

PAPINIANUS *Libro secundo de adulteriis.] Pertinet ad L. Juliam de adulteriis (1).*

(i) Vid. Cujac. *ad Lib. II. Papinian. de adult. in expl. h. l.* Noodt. *ad h. t. in fin.* Hoffman. *ad L. Jul. de adulter. Cap. 7, §. 2.* in Jurispr. antiq. Fellenberg. *Tom. I. p. 256.* Pro *in duplum pretium* alii habent *in duplum pretii*, sed Florentinam tuetur Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

LIBER QUARTUS.

TITULUS PRIMUS.

DE IN INTEGRUM RESTITUTIONIBUS (1).

(1) Aliquando etiam dicitur *integri restitutio*. Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 1. & ad *Paul. Sent.* I. 2. not. 1. Leges hujus tituli exposuit Cujacius, *Oper. Tom. I. p. 975. seqq.* Materiam de restitutionibus in integrum, earumque varias causas, late explicuit P. P. H. de Dompierre de Jonquieres, *Specim. de Restitutionibus in integrum*. Lugd. Batav. 1767. 8. Plura ad hanc materiam pertinentia notavit quoque C. F. Gluck. *Diss. de Vita petendae restit. in integr.* *Prætor.* &c. in *ej. Opusc. Jurid. Fasc. II. p. 261. seqq.* Ubi etiam, quod miror, defendit illam antiquiorum præsertim Interpretum sententiam, in restitutione in integrum *duplex* intervenire judicium, alterum *rescindens*, alterum *rescissorium*. add. Idem, *Ausfuhrb. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 407. seqq.*

Basilic. X. 1. [Tom. I. p. 581.] Alludit Senec. *de Benefic.* III. 14.

L. II.

PAULUS *Lib. I. Sententiarum.* Titul. VII. ubi hæc exstant [§. 2.]

Sive per status mutationem (1), Quam subiit debitor.

(1) Apud Paul. *loc. cit.* legitur *permutationem*, sed nihil
Hh 4 mu.

mutandum. Vid. Marckart. *Interpr. rec. lect. Jur. Civ. II. 23. §. 3. p. 319.* Additur in Lege: *aut justum errorem.* De quo nullum in hoc *Libro IV. Pand.* Edictum exstat. Sed vid. de hac causa Schulting. in *Enarr. h. t. §. 3. & ad Paul. Sent. d. loc. not. 6.* Noodt. *ad h. t. vi. Dixi, quid &c. & ad tit. de alienat. judic. mut. caus. fact. in pr.* Dompierre, *loc. cit. p. 360. seq.* Joh. Frederic. Cortebrant. *Specim. Inaug. de Errore, justa in int. restit. causa.* Lugd. Batav. 1747. & Gerard. Berckhout, *Diff. de eo quod justum est circa restitut. ex capite just. erroris.* *ibid.* 1750.

L. III.

An verae sint,] Id est, *justae, aequae*, Johannes Glosator. Vid. Jan. a Costa, *ad Decretal. p. 258. add. Gronov. ad Tacit. Annal. I. 75. (1).* Guil. Fornerius, *Select. II. 24.* [in *Thef. Otton. Tom. II. p. 74.*] legit *& an verae sint (2)*: male. Noodt, *ad h. t. vi. Promittit igitur Praetor &c. (3).*

(1) Alios laudat Tydeman, *Diff. de Ulp. Marcell. II. 3. §. 13. not. d.* in Nov. *Thef. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 94. seq.* add. *Interpp. ad Liv. II. 48. 2.* Pertinet huc quoque elegans epigramma apud Gruter. *Inscript. p. 718. 1.* Vid. Joach. Joh. Schwartz. *Specim. observ. ad varia J. Clor. Vett. Fragm. Cap. 4. §. 9.* Lugd. Batav. 1750. qui hoc pacto etiam tuetur, τὸ ἀληθεία apud Dositheim, §. 1. pro quo M. Röver, substituit αὐθεντία. Inscriptio Gruteri vitiose legitur apud Murator. *Inscript. p. 1234. 7.* add. Ferrar. *Mus. Lapid. III. 1. p. 161.*

(2) Sic etiam Rad. Forner. *Rer. Quotid. I. 19.* in eod. *Thef. ibid. p. 147.* item Ant. Fab. in *Rat. ad h. l. & P. Faber, ad L. 183. de reg. Jur.* Sed vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 8. & Noordkerk. Obs. p. 69. seq.* qui *subvenit* explicat *subvenire solet.*

(3) Qui putat, verba haec abundare. —

L. I V.

Ne propter satis (1) minimam rem, vel summam &c.] Alioquin & de minimis rebus Romanos Veteres jurâ constituissè, docet Cicer. *pro Caecin.* Cap. 12.

Si majori rei, vel summae praejudicetur.] Ergo non simpliciter hoc negatur. Vid. Cujac. *h. Zoef. ad h. t. num. 7.* Pinel. *ad L. 2. Cod. de rescind. vend. Part. I. Cap. 1. num. 26. (2).*

(1) Sic *satis pulcherrima* in *L. 2. §. 46. de orig. Jur.* ubi vid. notata. Hal. *ne propter minimam sane rem, &c.* add. Breneman. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) Vid. & Schulting. in *Enarr. h. t. §. 7.* Noodt. *ad h. t. vs. Aequè pulchra &c.* & late Dompierre, *loc. cit. p. 33. seqq.* Verbum *praejudicetur* rectè explicat Raevard. *de Praejudic. II. 8.* Vid. Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld. hoc tit. p. 429.*

L. V.

Nemo videtur exclusus &c.] Junge *L. 14. §. 1. de V. S. (1).* Facit *L. 7. §. 1. h. t.*

(1) Sic etiam Cujac. *h. & ad Lib. VII. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* add. Ant. Fab. in *Rat. ad h. l. & Noodt. ad h. t. vs. Superest restitutionis &c.* Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. V. §. 1.* legit *nemo videtur Exclusus &c.* id est, *nemo videtur re exclusus &c.* probante Gluckio, *Diff. supra cit. p. 401. seq.* Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* notat, in *Cod. Flor. scriptum videri videtur exclusus.*

L. V I.

Julianus Libro XVII. (1) Digestorum scribit, abstinendi facultatem dominum posse habere, &c. quia non adipiscendae (2) hereditatis gratia &c.] Facit *L. 6. §. 1. de separation. quae est Juliani ex Lib. XLVI Digestorum*

rum (3). De hac Lege Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 5.* Sed nihil habet notandum, nec bona hypothesis ejus.

- (1) Ad edit. in 4to hic notavit: „An bene, dubito. Conf. Jac. Gothofred. *in Serie Libb. Edit. Perpet.*” in Thes. Otton. Tom. III. p. 242. *seqq.* Vulg. Lib. XIII. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Praecedit in Lege: *sive filii familias militis successor*, distinctus ab *herede*. Vid. de Retes. *Opusc.* V. 9. §. 6. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 270.
- (2) Sic etiam Hal. Sed Flor. *apiscendae*, quod retinendum. Sic etiam Cicer. *de Legib.* I. 20. *cujus apiscendi causa sunt facienda omnia.* & Tacit. *Annal.* III. 27. & VI. 20. & 45. add. notata ad L. 93. *de reg. Jur.* & Gulielm. & Gruter. *ad Ciceron. de Offic.* I. 18.
- (3) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 4. & Pothier. *in not. ad. h. l.*

L. VII.

Ideoque restitui potest.] L. 7. §. ult. de minor. (1).

- (1) Ad verba *citatus non respondit* vid. Rittersh. *ad Phaedr.* IV. *Fab.* 17. Agit de hac Lege quoque Noodt. *ad h. t.* vñ. *Non minus* &c. & varios casus, quibus ex mera aequitate, contra stricti Juris regulas, laesioni in re privata, etiam ex re judicata oriundae, occurritur, in integrum restitutione concessa, recenset H. G. Tydeman, *Diff. de Reb. judic. non rescind.* §. 52. *seq.*

§. 1.

Ad quam tunc demum descendendum est, cum remedio locus esse non potest.] Facit L. 5. h. t.

L. VIII.

Nihilominus in integrum contra rempublicam restituuntur,] D. Goth. *in not.* „*Contra rem judicatam*, Govean, &c.” Item Bachov. *ad Opus Pand.* p. 973. Ba-
fili.

filic. retinent vulgatam [κατὰ πόλεως]. Raevard. *Varior.* V. 18. *contra rem publicatam*, quod non probo (1).

- (1) Nec probat Wieling. *Lect. Jur. Civ.* II. 9. §. 8. p. 124. *seq.* qui *rem publicam* retinet. Sed *rem judicatam* legit quoque Leonin. *Emend.* V. 10. *pr.* & V. 18. *in fin.* Schulting. *in Enarr. tit. ex quib. caus.* maj. §. 4. & *ad Paul. Sent.* I. 13^a. not. 17. *in Jurispr. Antej.* p. 249. Noordkerk. *Obs.* p. 133. H. G. Tydeman. *Diss. de Reb. judic. non rescind.* §. 51. *in not.* p. 57. In fine Legis pro *subveniri* Nic. Catharin. *Obs.* IV. 42. *in Thes.* Meerman. *Tom.* VI. p. 797. legit *submoveri*; sine causa, neque *submoveri* alicui Latine dicitur.

TITULUS II.

QUOD METUS CAUSSA GESTUM ERIT (1).

- (1) Leges hujus tituli exposuit Cujacius, *Oper.* *Tom.* I. p. 979. *seqq.*

A Cassio (1) primum inductum. *L.* 4. §. 33. *de dol. mal. & met. exc.*

- (1) Sic etiam Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 1. & *tit. de dol. mal.* §. 3. & Noodt. *ad h. t. in pr.* & *de Forma emend. dol. mal. Cap. ult.* Cujac. *d. loc.* ab Octavio. Alii Octavium censent primum hoc Edictum proposuisse, idque deinde a Cassio esse extensum. Sic Heinecc. *in Edict. Perpet. restit. Opusc. Postum.* *Tom.* II. p. 402. & Pothier. *in not. ad L. 1. h. t.* Vid. Gluck. *in Opusc. Jurid. Fasc.* II. p. 404. *seq.* & *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit.* p. 469. — Actionem hanc non esse famosam, notat Noodt. *ad tit. de his qui not. infam.* *in fin.*

L. I.

QUOD METUS CAUSSA GESTUM (1) ERIT, RATUM NON HABEBO.] Facit huc Senec. *Controv.* IV. 26. *Per vim metumque gesta ne sint rata.* Dio Cass. *Hist. Lib.* XLV. p. 281. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἰδίοις, ὅσα ἂν τις ἑτέρος ὑφ' ἑτέρου βιασθεὶς πράξῃ, κύρια ταῦτα τηρεῖται. *Quum ne in privatis quidem rebus ea rata sint, quae quis vi ab alio adactus fecit.* Alludit Tertullian. *de Poenitent.* Cap. 5. D. Goth. *in not.* „Vox haec Praetoris, vox Dei. Bald. &c.” Idem *ad L. 27. Cod. de appellat.* dicit, Spiritum Sanctum in ore Praetoris hoc Edictum posuisse, & vocem Dei ab homine prolatam.

Olim ita edicebatur, QUOD VI, METUSVE CAUSSA.] Formula Octaviana. Cicer. *in Verr.* III. 65. Facit huc Idem *ad Q. Fratrem.* I. 1. 7. (2).

Metus, instantis (3), vel futuri periculi caussa mentis (4) trepidatione:] Charond. *in margine: metus autem propter instantis &c, mentis trepidationem (5).* Aliter paulo *metum* definit Cicero, *Tuscul. Quaest.* IV. 7. *Metus, opinio impendentis mali, quod intolerabile esse videatur. & ibid. V. 18. Est enim metus futurae aegritudinis sollicita expectatio.* Plato, *in Lachet.* p. 493. Δέος γὰρ εἶναι προσδοκίαν μέλλοντος κακοῦ.

Sed postea detracta est vis mentio:] Ita & alibi ex Edictis antiquis quaedam, seu superflua, omissa. *L. 4. de itin. actuque priv.* (6).

Ideo quia quodcunque vi atroci fit, id metu quoque fieri videatur.] Differunt tamen haec. Jac. Gothofred. *ad L. 116. pr. de reg. Jur.* *Quodcunque vi atroci fit,* scil. ad aliquem cogendum. Noodt. *ad h. t. in pr.* Aut vult, esse ὑπερολογίαν pro quodcunque metu fit, id quoque vi atroci fieri videatur (7).

(1) *Gestum* quam late pateat, vid. apud Schulting. *in Enarr. h. t. §. 4.* & Noodt. *ad h. t. vñ.* Sed pergit

- git in *Edicto* &c. An autem pertineat hoc Edictum quoque ad negotia bonae fidei, late disputat Dompierre, *loc. supra cit. p. 93. seqq.* ubi etiam alii auctores laudantur. add. van der Linden, *Adnot. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 15.* Gluck. *loc. modo cit. p. 479. seq.* distinguit inter *metum causam dantem*, & *incidentem*. Sed vid. Noodt. *de Forma emend. dol. mal. Cap. ult.*
- (2) In *seqq.* verbis pro *contrariam voluntati* alias legi *contrariae voluntati*, probante Noodtio, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Attamen Noodtius, *ad h. t. in pr. contrariam voluntati* scripsit.
- (3) Id est, *praesentis*. Sic quoque Nepos, in *Themist. Cap. 1. in fin.* Quod & de instantibus — *verissime* *judicabat*, & de futuris *callidissime* *coniciebat*.
- (4) Calder. *Var. Lect. I. 4. in Thes. Meerman. Tom. III. p. 598.* id est, *cordis*. Non putem: *mens* potius hic pro *homine* dicitur.
- (5) In Cod. Flor. legi *trepidatio*, ultima syllaba *ne* deleta, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui legi vult *trepidationem*, subaudito ex antecedentibus *propter*.
- (6) Alia exempla vid. apud Cujac. *loc. cit. p. 981.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 1.* add. Fopp. ab Aezema, *Diff. Jur. Civ. I. 1. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 805.*
- (7) In *seq. L. 2. pro majoris rei impetus* Nic. Catharin. *Obs. II. 42. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 783.* legit *major impetus*, vel *majoris impetus*, id est, fortioris, potentioris. Apud Paul. *in Sent. I. 7. §. 7.* legitur *major rei impetus*, quod mavult Schroder. *Obs. IV. 7. p. 349.* Sed utrumque *major*, & *majoris rei impetus* defendi posse, dicit Schulting. *ad Paul. d. loc. not. 26.*

L. III.

[*Clausula*] L. 1. de suspect. tutor. (1).

- (1) In *seq. §. 1. verb. et eam, quae* &c. τὸ et antique deletum esse, sed obscure, et postea recenter expunctum, idque Taurellium forte fefellisse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Pro *aut verberum terrore* &c. Hug. a Porta & Baudoz, *aut verborum terrore* &c. Perperam. Etiam in Basil. est ἡ πληγῶν. Vid. Brenem. *d. loc.*

L. IV.

L. I V.

Ego puto etiam servitutis timorem, similiumque admittendum.] Add. Maynard. *Decis. Tholos.* III. 73. (1).

(1) Hanc & seq. L. 8. conjunctim quoque exposuit Cujas. *ad Lib. XI. Paul. ad Edict.*

L. V.

Majoris malitatis (1).] Basilic. *μεγάλῃς κακοβελείας.*

(1) Ruffard. mavult *calamitatis*. Charond. in MS. legit *malignitatis*. Sed vocem *malitatis* defendit Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctor.* p. 325. seq. add. Marckart. *Probab. rec. lection. Part. I.* p. 59. seq.

L. V I I.

Nec timorem infamiae hoc Edicto contineri &c.] Huber. *Un. Rom. h.* Sed res facilis (1).

(1) Non enim est in potestate privati infamiam alicui irrogare. Vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2. Noodt. *ad h. t.* vi. *Non sufficit &c.* in med. Van der Linden, *Adnot. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit.* §. 12. Alii tamen aliter. Vid. Dompierre, *loc. supra cit.* p. 81. seqq. & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellsfeld, hoc tit.* p. 487. seq. Pro neque alicujus vexationis timorem &c. Flor. olim fuit *exactionis*. Mutatio tamen vetus est. Basil. vertunt *τοῦ σκυλμοῦ*. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Similiter pro *si quis meticulosus rem nullam frustra timuerit &c.* alii legunt *rem ullam*. Vid. Brenem. *d. loc.* Sed Basilic. quoque habent *ἐπ' οὐδενὶ πράγματι*, nec emendatione opus: *rem nullam* enim est rem nullius momenti. Vid. Noodt. *loc. modo cit.* add. Briffon. *de K. S. voc. nullus, num. 2.*

§. 1.

Timuit enim vel mortem, vel vincula.] Horat. *Sermon.* L. 2. vs. 39. seqq.

Quam

Quamquam non omnem adulterum licet occidere,] Conf. Juvenal. Sat. X. vs. 311. seq.

Fiet adulter
Publicus, & poenas metuet quascunque maritus
Exigit iratus.

Vid. & Mornac. h. Lucian. Toxar. p. 44. Val. Maxim. VI. 1. 13. Chrysof. in Genes. Serm. XXXII. p. 259. [ed. Eton. Tom. I. edit. de Montfaucon. Tom. IV. p. 323.] Bynkersh. Obs. V. 8.

L. VIII.

§. 2.

Cum viris bonis iste metus major, quam mortis, esse debet.] Val. Maxim. VI. 1. (1). Ideoque tale quid tentantes impune occidi posse volunt. Vid. Mornac. h. add. Maynard. Decis. Tholos. VI. 86. (2).

(1) Add. Scip. Gentil. Origin. ad Pand. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1359.

(2) Et Grotium, de Jur. Bell. ac Pac. II. 1. §. 7.

L. IX.

Denique tractat, si fundum meum dereliquero, audito quod quis cum armis veniret &c. (1).] Quid si minis illorum coactus? Cicer. pro Caecin. Cap. 15. Sed caute vide.

Sed & si per vim tibi possessionem tradidero &c. (2).] L. 21. §. 2. h. t.

(1) Obstat L. 33. §. 2. de usurp. & usucap. Qua de re egerunt Noodt. ad h. t. vi. Non sufficit &c. Rucker. Diff. de Civ. & natur. temp. comput. in Jure, Cap. 2. §. 9. Dompierre, d. loc. p. 79. seqq. qui etiam alios laudat. add. Schulting. ad Paul. Sent. V. 6. not. 27. & Van der Linden, Adnot. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 13. Sequitur in Lege: Edictio locum non esse, & unde ut interdictum cessare. Hal. alique sed &

& unde vi &c. dissentiente auctore Anonymo, in *Obs. Miscellan. Vol. II. p. 136.* qui voculam *et* geminat, & altera vice per *etiam* explicat. Sed dubito, an *et et* Vett. unquam scripserint pro *et etiam*. Si emendatione opus foret, potius loco *esse*, *et* scriptum fuisse crederem *esSEt*, id est, *esse*, *set*, & *set* pro *sed* & positum, ut saepius. Vid. Jo. Cannegiet. *ad Ulpian. Fragm. p. 14. & 91.*

- (2) Sequitur Flor. *hòc Edicto locum esse. Hal. & Vulg. huic Edicto &c.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jür. Geb. & Spang. Simile vitium exstat in *L. 3. §. 4. quod quisq. Jür. in alt. stat. &c.* ubi vid. notata.

§. 1.

Vel latronum, vel populi tuerer,] Vel populi abest a Basilic. Sic tamen Paul. in Sent. I. 7. §. 5. (1). Facit huc M. Senec. Excerpt. Controv. IV. 8. cujus thema: Bello civili patronus victus & proscriptus ad libertum confugit. Receptus est ab eo, & rogatus, ut operas remitteret, remisit (2).

Ego enim operae potius meae mercedem accepisse videor.] L. 34. in fin. de donation.

- (1) Ubi pro *promisit* van Vryhoff. *Obs. Jür. Civ. Cap. 31. p. 152.* legendum putat *promisIT*, id est, *promisit*, id &c. Sed vid. van Dorp, *Obs. Cap. 3. p. 18.* & van Wachendorff. *Obs. ad LL. quasd. ex Jür. Civ. Cap. 3. §. 3.* in Nov. Thes. Diff. Jürid. Oelrichs. *Vol. II. Tom. II. p. 174.*

- (2) Add. Bynkersh. *Obs. III. 21.* — *Generaliter & in rem idem valere*, notat Noodt. *ad h. t. vs. Promittit igitur &c.*

§. 2.

Etiam servi manumissionem, (1)] D. Goth. in not. „ Puta si vel servus ipse, *L. 9.* vel populus dominum ad libertatem conferendam coegerit. *L. 17. qui & a quib. manum.* ” Quae negat hoc casu libertatem competere (2). Addit: „ Quid si extraneus? Joames negat, revocari libertatem:

tem: hoc certe constat, magna ex causa a Principe pupillum adv. libertatem posse restitui. *L. 10. de minor.* Sed ibi est alius casus, & hoc Edictum ab illo diversum. Fab. in *Cod. II. 20. def. 1. not. 10.*

- (1) Additur: *vel aedificii depositionem.* Ita frequenter Nostros loqui, notat De La Rue, *Amoen. Jur. Obs. Cap. 10. in Thes. Otton. Tom. V. p. 1502. med.*
 (2) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 6.*

§. 3.

Et Pomponius scribit, in negotiis quidem perfectis & exceptionem interdum &c.] Non semper. Vid. Gloss. h.

Sed ex facto scio &c.] Refutatur posterior pars sententiae Pomponii.

Ex qua Constitutione colligitur: ut, sive perfecta, sive imperfecta res sit, & actio, & exceptio detur.] Perfecta in totum metu. L. 12. in fin. h. t. L. 2. Cod. eod. Exceptio etiam re perfecta in casu tali, qualis est L. 28. §. 5. ex quib. caus. maj. (1).

- (1) Vid. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 8. & Noodt. ad h. t. vi. Ait porro Praetor, &c.* Pluribus de hoc §. disputat Gluck. in *Opusc. Jurid. Fascic. II. p. 407. seqq. add. Idem, Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de restit. in int. p. 414. seqq.* ubi & ex hoc §. probat, restitutionem in integrum etiam per modum exceptionis peti posse: quod negat Maran. in *Paratitl. ad h. t. alique.*

§. 4.

Volenti, autem datur & in rem actio,] Utilis. L. 21. in fin. h. t. L. ult. Cod. ex quib. caus. maj. Vid. Gloss. & Cujac. h.

Et in personam,] Quam Cujac. ad Paul. Sent. l. 7. §. 4. [not. 13.] recte negat, esse actionem quod metus causa.

§. 5.

[*Varum & de dolo repromittere debere.*] L. 21. §. 1. de *Ædil. Edict.*

§. 6.

[*Licet tamen in rem actionem dandam existimemus,*] Nos Jcti; quod tamen postea in *Edictum Perpetuum* translatum fuisse a Juliano, censet Jan. a Costa, ad tit. x. de in int. restit. p. 260.

[*Verum non sine ratione dicetur, si in quadruplum quis egerit, finiri in rem actionem, vel contra.*] Vel contra: nec enim simpliciter est in quadruplum, sed cum res non restituitur. L. 14. §. 1. h. t. Bachov. ad §. ult. Inst. de noxal. action. Wissenbach. Disp. ad Instit. Disp. XLVIII. §. 11. Cujac. h.

§. 7.

[*Vel restituta obligatione judicium accipiatur,*] De debito metu sublato. *Condictio liberationis*, Glossa: male juxta Cujac. h. (1).

(1) Qui paucula tantum ad hanc Legem notavit ad Lib. IV. Julian. Digestor. Verba id est, in integrum in pr. hujus §. glossema esse, putat Reitzius, in Obs. Miscellan. Vol. X. p. 374. Id est saepe nota glossematis. Vid. notata superius ad L. 13. de neg. gest.

§. 8.

[*Non immerito Julianus a Marcello notatus est, scribens, si fidejussor vim intulit &c.*] Secus, si alius. L. 11. h. t.

[*In reum non esse restituendam actionem;*] Qui proin liberatur, obligatione fidejussoria, solutione vel simili modo, extincta: etsi id negat Sande, de Action. cession. Cap. 7. num. 4. Hinc explicanda L. 5. §. 1. de liberat. legat. L. ult.

*L. ult. pr. quae in fraud. creditor. L. 72. de fidejussor.
L. 16. de acceptilat. (1).*

(1) Sequitur in Lege: *sed est verius &c.* Id est, *justius, aequius.* Vid. M. Tydeman. *Diss. de Ulp. Marcell. Sect. II. Cap. 3. §. ult. not. d.* in Nov. Thes. *Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 94. seq. & notata superius ad L. 3. de in int. restit.*

L. X I.

Si quis alius sine malitia fidejussoris, &c.] Secus si ipse vim intulerit. *L. 9. §. ult. h. t.* Noodt. *ad h. t. vi. Sequens locus &c. (1).*

(1) PRO PAULUS *Lib. IV. Juliani Digestorum notas* Hal. habet MARCELLUS *Lib. IV. &c.* Sed Paulus itidem ut Marcellus in Juliani Digesta notas scripsit. Vid. Tydeman. *loc. modo cit. p. 103.*

L. X I I.

§. 2.

Propter naturam metus causa actionis, quae damnum exigit:] *L. 14. pr. & §. ult. h. t.*

L. X I I I.

Exstat enim Decretum D. Marci, in haec verba &c.] Omissa sunt quaedam, quae habentur *L. pen. ad L. furt. de vi priv. (1).* Add. Cassiodor. *Variar. IV. 10.*

Vel pecuniam debitam] Non sunt in *d. L. pen.*

Sibi sponte datam;] *Sibi traditam; d. L. pen.*

Vel accepisse,] Nec haec sunt in *d. L. pen.* Quae Tribonianus adjecit occasione praec. Legis. Galvan. *de Usur. Cap. 40. num. 14.*

(1) Quod & alibi factum. Vid. Forner. *Selection. II. 17.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 104.* Explicuit hanc Legem Westenberg. in *D. Marco, Diss. XXXIX. p. 321.*

seqq. & J. H. Boehmer. *Exercit. ad Pand. Tom. II. Exerc. 23.* Plura quoque ad eam notavit Dompierre, *loc. supra cit. p. 88. seqq.* & Dissertationem ad hanc Legem conscripsit Petrus Steyn: Lugd. Batav. 1726. Adversus Pratejum, qui hoc D. Marci Decretum frustra bis exhiberi dicit, Compilatores defendit G. Pauw. *Diff. ad Var. Jur. Civ. Capp. Cap. 1. in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 111. seq.* Marcianum Jctum non esse confundendum cum illo Marciano, cujus hic mentio fit, notat F. S. Reiding. *Diff. ad L. 19. de rit. nupt. Cap. 1. in eod. Thes. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 267.* Alios citat Walchius, *Opuscul. Tom. I. p. 399.*

L. XIV.

§. 1.

Satis clementer cum reo Praetor egit, &c.] Reus tamen etiam *de vi* tenetur; & sic frustra hoc carpitur. Huber. *Eun. Rom. h.*

§. 2.

Alia autem actio esse sic potest. Si is, cui vis admissa (1) est, &c.] Lege potest; si is &c.

Ideo autem successoribus datur, quoniam & (2) rei habet persecutionem.] Sic & *L. 5. §. ult. de alien. jud. mut. caus.* & *L. 16. §. 2. h. t.* Sed inde non sequitur, non dari heredibus *pdenales*. §. 1. *Inst. de perpet. & temp. action.*

(1) Sic etiam *metum admittere* dixit Ulpianus in *seq. L. 16. pr.* Latinum non esse vim *admittere alicui*, sed Graece valere *ἐπιφέρει βλάβιν*, notat Jensius, *Strictur. ad Pand. p. 21.*

(2) *Tò et abundare*, dicit Cujac. *ad Julian. Libb. Digest. in expl. L. 18. h. t.* Neque est in Basilic. De verbis *si annus largiretur* vid. Pothier. *in not. ad h. l.*

§. 3.

In hac actione non quaeritur, utrum is, qui convenitur,
an

an alius metum fecit: &c.] M. Senec. Controv. IV. 26. Neque Lex adhibenti vim irascitur, sed passo succurrit: &c. (1).

(1) Egit de hoc §. quoque Adduens. *Explicat. I. 14. in Thes. Otton. Tom. II. p. 519. De verbis quia non statim quadrupli est &c. vid. Elen. Diatrib. II. 5. in eod. Thes. ibid. p. 1424. seqq. — Verba arbitraria fit in seq. §. 4. Graeci vertunt αἰετή ἐστὶ, Tom. I. p. 587. quasi dicas eligibilis est, notante Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 5.

Pedius quoque Lib. VIII. scribit, arbitrium Judicis &c.] Responsum hoc truncatum esse, putat Pard. Pratej. Jurispr. Med. III. 18. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 569.] Perperam. (1).

(1) De *Viviano* vid. Alb. Gentilem, citatum a Stockman. *ad Bach. Hist. Jur. III. 1. sect. 6. §. 31. p. 401. Hal. Juliano, & in margine: alias, Juniano, alias, Viviano, notante Gebauëro, h.*

§. 6.

Et fidejussorem volentem (1) dederit,] §. 8. h. l.

(1) Hal. *nolentem: male. Vid. Ant. Augustin. Emen-dat. I. 2. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1433. & Jauch. de Negation. Pand. p. 66. Diserte etiam Basilic. ἐγγυητὴν ἐκόντα. Tom. I. p. 588.*

§. 8.

Postea fidejussorem adhibeat,] §. 6. h. l.

§. 9.

Sed & si quis per vim stipulatus &c.] Vid. Bachov. ad Treutl. Vol. II. Part. II. Disp. 27. Thes. I. Lit. l. p. 811. seq. & de Actionib. Disp. 5. Thes. 23. & Adv. Fab. Dec. 81. error. 2. 9. 10.

Cum in quadruplo & simplum fit reus consecutus.] Id male negat Faber, *de Errorib. Pragm. Dec. 82. error. 9.* Vid. *ibid.* Bachov. & *de Actionib. d. loc. (1).*

Labeo autem, etiam post quadrupli actionem nihilominus exceptione summovendum eum, &c.] Quasi vitium metus nihilominus maneat: & agit, qui eum intulit.

Quam acceptilationem omni modo facere compellatur.] Aut saltem illi exceptio opponatur.

(1) Add. Pothier. *in not. ad h. l.*

§. 10.

Quatenus autem diximus &c.] Faber, *Conject. XVI. 19. & de Errorib. Pragm. Dec. 18. error. 10. in fm.* putat, esse quaedam a manu Triboniani.

§. 11.

Quid si homo &c.] Vid. Suerin. *Repet. Lection. Cap. 36.* [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 57. seqq.] (1). Leonin. *Emendat. III. 13. num. 4. seqq.* Bachov. *ad Πρωτα Pand. p. 996. seq.* Noodt. *ad h. t. vi.* Datur igitur haec actio in quadruplum &c.

Qui vim intulit, & condemnatus est,] In quadruplum ex re & poena. Bachov. *Adv. Fab. Dec. 89. error. 10.* qui non negat, esse hic aliquid a Triboniano (2).

Si autem ante sententiam (3) homo sine dolo malo & culpa &c.] Vim inferentis. arg. §. 5. *h. l.*

Sed & si non culpa ab eo, quo cum agitur, aberit:] Pro hac lectione vid. Leonin. *Emend. d. loc. (4).* D. Goth. *in not.* „*Sed & si culpa.* Cujac.” & recte, ut videtur (5). Basilic. nihil mutant. Vid. & Wissenb. *Exercitat. ad Pand. Part. I. Disp. XIII. §. 15.* ubi a Cujacio dissentit.

Aberit] Obierit, ex Graecis, Leunclav. *Notator. II. 17.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 1507.] Noodt. *d. loc.*

Si tamen peritura res non fuit,] Dum esset vendita (6).

- (1) Vid. & Ant. Govean. *Lectio. Variar. Jur. Civ.* I. 11. ... *Lyotam. Membran. VII. 1.* Forner. *Selection. II. 15.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 63. seq.* Pluribus hunc §. quoque exposuit Dompierre, *loc. cit. p. 114. seqq.*
- (2) *Ex judicati actionis*, quod sequitur, Flor. non ita antique factum *judicationis*, sed perperam. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Contra pro *ex judicatione* in *L. 30. de procurator.* alii legunt *ex judicati actione.* Vid. notata ad *d. l.*
- (3) Scil. *definitivam*, seu *condemnationem in quadruplum*, sine discrimine, ante an post arbitrium de re restituenda. Secus ac res se habet in bonae fidei possessore, quem interitus rei, antequam restitui jubeatur, liberat. Vid. *d. §. 5. h. l.* Schulting. in *Enarr. h. t. §. ult.* & Noodt. *loc. cit.* Rationem autem differentiae inter hunc casum & superiorem, quo res sine dolo malo & culpa vim inferentis perit post sententiam, intra tempus condemnatis ad solvendum concessum, reddit Pothier. in *not. ad h. l.* add. Noodt. *loc. cit.*
- (4) Defendit eam quoque Noodt. *d. loc.* Pertinet autem haec Legis particula, notante Pothier. *d. loc.*, ad primum casum, quo scil. res perit post condemnationem in quadruplum intra tempus condemnatis ad solvendum concessum, ejusque periodi sensus hic est: etiam eo casu eum, quocum agitur, interdum non liberari interitu rei absque ejus culpa contingente, si scil. res non aeque peritura fuisset apud eum, qui vim passus est.
- (5) Videntur haec antiquiore manu adscripta. In *Enarr. h. t. §. ult.* ipse nihil definit, sed Lectorem tantum ablegat ad Cujacium, & Noodtium,
- (6) In seqq. verbis pro *qui eum venditurus fuit* Hal. habet *quanti eum* &c. cui lectioni favent Basilic. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 13.

Eum qui metum fecit, & de dolo teneri, certum est:]
Vid. Cujac. *h. & Bachov. ad Πρώτη Pand. p. 1002. (1).*

Et consumi alteram actionem per alteram exceptione in factum opposita.] Vid. Cujac. *ad §. ult. h. l. (2).*

(1) Late Dompierre, *loc. cit. p. 123. seqq.*

(2) Quem etiam vid. de seq. L. 15. ad Lib. XI. Paul. ad Edict. ubi pro *ab illo* Hal. habet *ab alio*.

L. X V I.

§. 1.

Sed si servi metum adhibuerint, &c.] Bachov. Adv. Fab. Dec. 92. error. 7.

§. 2.

In heredem autem, & ceteros in id, quod pervenit ad eos, datur.] L. 2. quib. ad lib. proclam. non lic.

Attamen quod turpiter, &c.] L. 5. pr. de calumniator.

L. X V I I.

Sufficit (1) enim semel pervenisse ad proximum heredem:] L. 127. de reg. Jur.

Et perpetua actio esse coepit:] L. 19. h. t. Nec ergo consumptione tollitur.

(1) In praecedentibus verbis pro *et melius* initio Flor. scriptum fuisse *ad melius*, sed antiquae correctum, ut hic, notat Brenckm. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Secundum quem forte non male correctum fuisset *at melius*.

L. X V I I I.

Si ipsa res, quae ad alium pervenit, &c.] Tertium bonae fidei possessorem (1). Cujac. ad Julian. Libb. Digest. in expl. h. l. Aliter Huber. Eun. Rom. h.

Sed omni modo locuples factus videtur, licet postea deperdat.] Recte: male vulgo *depercat*. Cujac. ad pract. Leg. (2).

(1) Ita Noodt. ad h. t. in fin. Sed Cujac. ad L. 17. h. t. & ad Libb. Paul. Quaest. in expl. d. L. 17. sub

sub verbis *ad alium* imprimis *heredem* intelligit. Secundum quem *actio quod metus causa* datur adv. heredem ejus, qui metum intulit, in id quod ad eum pervenit, licet postea id consumserit. *L. 16. §. 2. L. 17. h. t.* Item adv. heredem heredis, licet forte ad eum nihil pervenerit, dum primus heres id jam consumserat. *d. L. 17.* Sed si res *interierit*, sive heres, sive bonae fidei possessor liberatur, modo interierit ante litem contestatam sine dolo malo ejus. Neque a Cujacio dissentire videtur Schulting. *in Enarr. h. t. §. 7.* ubi postquam docuerat, hanc actionem etiam adv. heredem dari, quatenus ad eum pervenit, etsi res postea consumpta sit, item adv. heredem heredis, addit: „qua in re exactius distinguit Cujac. *ad L. 17. h. t.*” Cum Cujacio facit quoque Pothier. *in not. ad L. 18. h. t.* & novissime C. F. Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 500. seq.* ubi etiam alii Interpp. laudantur. Profecto, negari nequit, & in praecedentibus, & in seqq. Legibus proprie de *herede* agi; adeoque si argumentum, è ratione connexionis desumptum, aliquid ponderis habeat, vix admitti posse videtur sententia Noodtii, verba mediae *Legis 18. ad alium* non etiam de herede, sed tantum de bonae fidei possessore accipientis.

- (2) De voce *Proconsul* in *seq. L. 19.* vid. Ant. Augustin. *Emendat. I, 5.* in Thes. Otton. *Tom. IV. p. 1446.*

L. X X.

Quantum autem ad heredem pervenerit, litis contestatae tempore spectabitur:] Nisi consumpserit (1). Cujac. ad L. 17. h. t.

Idem & ipsius, qui vim intulit, si sic in corpus &c.] Idem est, etsi ipsius &c. ed. 1549. (2).

Id est, si debitor liberatus est.] Hoc casu id intelligitur ad heredem pervenisse. Basilic. [Tom. I. p. 591.]

- (1) Tunc enim tenetur hac actione, licet litis contestatae tempore rem non amplius habeat. add. Pothier. *in not. ad h. l.* Vid. & Dompièrre, *d. loc. p. 107. seq.*

- (2) Al. *Idem & si ipsius &c.* Hal. *Idem & si in ipsius,*
11 5
qui

qui vim intulit, corpus patrimonii sic pervenerit aliquid, &c. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Dompierre, *d. loc.* p. 109. *Idem & si sic in ipsius, &c.*

L. X X I.

Si mulier contra patronum suum ingrata facta &c.] D. Goth. *in not.* „Ingratitudinis causa libertus in servitute revocari potest.” Etiam Jure Pand. Jac. Gothofred. *ad L. unic. Cod. Theod. de hered. petit.* [Tom. I. p. 216. *seq.*] (1).

(1) Egit hac de re etiam Paganin. Gaudent. *Jurid. Exposit.* I. 10. in Thes. Otton. Tom. III. p. 352. & Suerin. *Repet. Lect. Jur. Cap. 3.* in eod. Thes. Tom. IV. p. 9. Alios citat Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Pactis*, p. 171. *seq.* Cujacius hanc Legem quoque explicuit *ad Lib. XI. Paul. ad Edict.*

§. 1.

Quod metus causa gestum erit, nullo tempore Praetor ratum habebit.] L. 14. §. 1. & 2. *h. t.* L. 4. *Cod. eod.* (1).

(1) Ad verba *seq.* §. 2. *Adest autem &c.* vid. Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 1.* §. 4. num. 5. & Waechter. *in ej. Opusc. a Trotz. edit.* p. 450. & 480.

§. 3.

Si dos metu promissa sit, non potest nasci obligationem:] Etsi hoc negotium nequidem sit bonae fidei (1).

Quia est verissimum, nec talem promissionem dotis ullam esse.] Quoties enim non datur in integrum restitutio contractum, si valeret, is metu gestus est nullus. Facit: L. 9. & 17. *qui & a quib. manum.* Vinn. *Sel. Quaest.* I. 12. Zoef. *ad h. t.* num. 10. *seq.*

- (1) De hoc & seq. §. 4. & 5. vid. Noodt. *de Forma emend. dol. mal. Cap. ult.* & Gluck. *Ausfuhr. Erl. der Pand. nach Hellfeld*, hoc tit. p. 476. seq. qui rem paulo aliter explicat. De lectione §. 4. quaedam notavit Brenem. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 5.

Si metu coactus adii hereditatem, puto me heredem effici,] D. Goth. in not. „Immo non fio heres. L. 6. in fin. de adq. vel omitt. hered.” Illa non obstat. Vid. *ibid.* (1).

- (1) Et Marckart. *Interpr. rec. lect. Jur. Civ. II.* 13. §. 1. p. 254. item Pothier. in not. ad h. l. Additur: *quia, quamvis si liberum esset, noluissem, tamen coactus volui.* Quod Stoam redolere, notat Eckhard. *Herm. Jur. I.* 4. §. 136. & Heinecc. in *Edit. Perpet. restit. Opusc. Postum. Tom. II.* p. 400. seqq.

L. XXII.

Quidquid ob hanc causam factum est, nullius momenti est.] Exitu inspecto. De arresto obstrictis Peckius, *de Jur. sistend.* p. 43. ubi Leeuwen.

L. XXIII. (1).

- (1) In pr. *Claram dignitatem*, id est, Senatoriam. Brisson. *Sel. Antiq. III.* 16. De lectione & sententia seq. §. 1. egit Dompierre, *loc. supra cit.* p. 127. seqq. De phrasi *aequitati suae rem restituere* vid. Marckart. *Interpr. rec. lect. Jur. Civ. II.* 18. §. 2. p. 289.

§. 3.

Si quis, quod adversario non debebat, &c.] Vid. Noodt. ad h. t. non longe a principio (1).

Quamvis non extra ordinem executionem fieri, &c.] Brisson. *Sel. Antiq. IV.* 2.

Tamen, quae solutioni debitarum ab eo quantitatim praefecerunt, revocare incivile est.] Nisi id propria auctoritate

te, & absque apparitore factum sit. *L. 12. in fin. L. 13. h. t. Sande, Decis. I. 12. def. 2.*

- (1) Qui inciviliter interpretatur, non convenienter *Juri & ordini civitatis*. Vid. & de hac voce Noordkerk. *Obs. p. 86.* In verbis *apparitione Praesidis interveniente*, *apparitionem* dici pro *apparitoribus*, uti *ministerium* pro *ministriis*, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

TITULUS III.

DE DOLO MALO. (1).

- (1) Leges hujus tituli exposuit Cujacius, *Oper. Tom. I. p. 993. seqq.* — Auctor hujus Edicti C. Aquilius Gallus. Noodt. *ad h. t. & Heinece. in Edict. Perpet. restit. Opusc. Postum. Tom. II. p. 406.* Quod tamen dubitatione non carere, dicit Waechtler. *in Opusc. a Trotz. edit. p. 460.* Progressum juris hac in re exponit Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3.* — *Dolus* unde dicatur, vid. apud Noodt. *de Forma emend. dol. mal. Cap. 1.* A *deludendo* Isidor. *Origin. V. 26.* Ab eo quod *Legi dolet* Petronius, apud Isidor. *d. loc. & in Fragmentis, p. 688.* edit. Burman. 1709. add. Nerium, *Analector. II. 21.* in Thes. Otton. *Tom. II. p. 438. seq.*

L. I. (1).

- (1) *In pr. adversus varios.* Id est, *astutos.* Dompierre, *supra cit. Specim. de Restitutionib. in integrum, p. 185.* Vid. de hac voce quoque Cortium, *ad Sallust. Caellin. Cap. 5. num. 4.*

§. 2.

Dolum malum Servius quidem ita definit, &c.] Facit *L. 7. §. 9. de pactis.* Similiter Aquilius apud Ciceron. *de*

de Offic. III. 14. in fin. Cum esset aliud simulatum, aliud actum. & in Topic. Cap. 9. Dolus malus est, cum aliud agitur, aliud simulatur. Rittersh. Sacr. Lect. VI. 3. Definitio hæc Seryii bona est. Huber. Eun. Rom. h. Probat illam & Freher. Parerg. II. 7. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 914.] Buf. Subtil. I. 19. Perrenon. Animadv. I. 21. [in eod. Thes. ibid. p. 618.]

Machinationem quamdam alterius decipiendi causa,] D. Goth. in not. „Hæc verba interpungit Hotoman. Obs. I. 20. & IV. 4.” probante Bachovio; ad Præta Pand. p. 1009. Dissentit Cujac. h.

*Sicuti faciunt, qui per ejusmodi dissimulationem deser-
viant (1), &c.]* Cicer. de Offic. I. 30. Itemque alii,
*qui quidvis perpetiantur, cuiusvis deseruiant, dum, quod
velint, consequantur.*

Calliditatem] Unde dicatur, Cicer. de Natur. Deor. III. 10. *Callidos autem appello, quorum tamquam manus
opere, sic animus usu concalluit.*

Ad circumveniendum, fallendum, decipiendum] Ci-
cer. in Pison. Cap. 1. conjungit *deceperit, fefellit, induxit.*

Labeonis definitio vera est (2).] Add. Huber. Digres-
sion. III. 25. (3).

(1) Hanc vocem varie emendant Interpp. Hoffman. *Mele-
letem. ad Pand. Diff. V. §. 2. legit deserunt. Jo.
Cannegiet. ad Collat. LL. Mos. & Rom. p. 193.
Ti serviant, id est, tempori serviant. Alii etiam ali-
ter. Sed deseruiunt retinet Noodt. de Forma emend.
dol. mal. Cap. 1. Quod tamen non placere videtur
Waechtlero, in Opusc. a. Trotz. edit. p. 458. Sed
lectionem hanc pluribus probarunt Puttman. Meletem.
Jur. Civ. Cap. 7. §. 4. in ej. Opusc. Syllog. p. 182.
seq. & J. B. Koehler. Interpr. & Emendat. I. 12.
§. 13. p. 123. seqq. Td dissimulationem complures
Codices scripti convertunt in simulationem. Perperam.
Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) Nec tamen ideo Ulpianus reliquas improbat. Noodt.
d.

- d. loc. Cap. 2. Schulting. in Enarr. h. t. §. 1. & ad Paul. Sent. I. 8. not. 1.*
- (3) Qui Labeonis definitionem ab ineptae verborum idem sonantium repetitionis crimine liberavit. add. Idem, in *Prael. ad h. t. Pand. §. 2.* Vid. & de Variis his *doli* definitionibus Otton. in *Vit. Serv. Sulpic. Cap. 6. §. 2.* in Thes. Jur. Tom. V. p. 1587. seq. & Dompierre, *d. Specim. p. 137. seqq.*

§. 3.

Quoniam Veteres dolum etiam bonum dicebant,] Festus, voc. doli. Doli vocabulo nunc tantum in malis utimur, apud antiquos autem etiam in bonis rebus utebantur: unde adhuc dicimus sine dolo malo; nimirum, quia solebat dici & bonus. (1). Rittersh. Sacr. Lect. VI. 3. Donat. ad Terent. Eunuch. III. 3. 9. Ita malitia (2) bono sensu apud Ciceron. ad Attic. XV. 26. Ego autem, si mihi imposuisset aliquid, quod paene fecit, nisi tua malitia affuisset, animo iniquo tulissem.

- (1) Add. Noodt. *loc. modo cit. Cap. 1. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 1.* Plura vid. apud Otton. *Diff. de dolo bono*, quae est X^{ma} inter *ejus Diff. Jur. Publ. & Priv.* Sic etiam Graecum δόλος aliquando bono sensu usurpari, notat de Rhoer. *Fer. Daventr. p. 12.* add. Muret. *Var. Lection. XVIII. 4. Oper. Tom. II. p. 445. seq.*
- (2) Similiter verbo *fraudis* Veteres promiscue usos esse, docet de Retes. *Opusc. VIII. 8.* in Thes. Meerman. *Tom. VI. p. 394.* Ad verba *maxime, si adversus hostem &c.* vid. Grangian. *Paradox. Jur. Civ. Cap. 5.* in Thes. Otton. *Tom. V. p. 620.* add. Vinn. *de Pactis, Cap. 3.* — In *seq. §. 4.* verba *etiam si interdictum sit* Graecos vertere ἡ νομικὴ παραγγελία, & pro ἡ περιγραφὴ ibi omnino legendum ἡ παραγραφὴ, vel exceptio, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — In *seq. §. 5.* pro *non debere laborare* alii habent *non debere laborari*, vel *non debere me laborare.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui

qui recte Florentinam tuetur, cum pronomen saepe subaudiendum relinquatur. Conf. notata superius ad L. 35. de pact. not. 1.

§. 6.

Nisi in hoc quoque dolus malus admissus sit, ut tempus exiret.] Et tunc haec ipsa (1) dabitur, ut contra Fabrum bene Bachovius, *Adv. Fab. Dec. 93. error. 9.* — D. Goth. in not. „Quemadmodum in L. 15. L. 23. in fin. ex quib. caus. maj. L. 24. quae in fraud. credit. quae tamen huic quodammodo contrariae sunt.” Sed hic videtur effectum, ne vellet agere, illic voluit, sed impeditus est.

(1) Nempe *actio doli.* add. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 9, & Dompière, d. loc. p. 153.

L. V.

Tutore auctore concludente &c.] *Lege concludente* (1).

(1) Est vitium typographicum; *concludente* etiam in aliis edit. Gothofredi reperitur. Agunt de hac Lege Bachov. ad *Πρώτη Pand.* p. 1027. seq. & Dompière, loc. cit. p. 149. seq.

L. VI.

Nam is nullam videtur actionem habere, &c.] Procop. de Bell. Persic. II. p. 57.

L. VII.

Quasi res alio modo &c.] Grotius, in *Flor. Spars. h.* pro *quasi* legit *sique*: quod mihi non placet (1).

Dandam in manumissum de dolo actionem.] Facit §. 8. h. l. & L. 11. pr. de minorib.

Aut nullam esse venditionem, si in hoc ipso, ut venderet, circumscriptus est.] Vid. Bachov. ad *Treuth. Vol. I. Disp. 28. Thes. 2. lit. f. p. 1064.* Delet illa Noodt. de *Jurisd. & Imper. I. 14. (2).* Sed hic notandum, emto-
rem

rem non videri fuisse in dolo, sed servum. Facit *L. 10. §. 2. de fideic. libertat.* & absurdum foret, deceptum non posse agere. Tricatur Bachov. *de Actionib. Disp. VI. Thes. 17.* — Quo casu etiam non est opus actione doli. Sic Huber. *Eun. Rom. h.* — Verbum *aut* ab antiquo Librario insertum Codici Florentino (3).

(1) Verbum *excipit*, quod praecedit, Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. non male accipit pro *intelligit, interpretatur*; adeoque si emendatione opus foret, potius legerem *quasi*; id est, *quasi si* &c. Aliter Jo. Cannegiet. *ad Ulp. Fragm. p. 32.* Ceterum actionem doli regulariter non dari, si res ei, ad quem pertinet, alio modo salva esse possit, docet Schulting. in *Enarr. h. t. §. 9. & 10.* & latius Dompierre, *d. loc. p. 147. seqq.* add. Petrum van Bleiswyk, *Diss. de Actione doli non concedenda, si alia actio detur.* Lugd. Batav. 1746.

(2) Et de Forma emend. dol. mal. Cap. 14. probante Schultingio, in *Enarr. h. t. §. 8.* Habet tamen ea Cod. Flor. & servant quoque Basilic. Tom. I. p. 599. *ἡ ἀκρότης ἐστὶν ἡ πράσις, ἐὰν εἰς αὐτὸ τὸ πωλῆσαι γέγονεν ὁ δόλος.* Hinc alii varia excogitarunt, ut res alio modo salva sit. Vid. Jo. Wolbers. *Obs. Cap. 5. adj. Toulieu, Collectan. J. B. Koehler. Interpr. & Emend. I. 5. §. 8. p. 45. seqq.* Jo. Cannegiet. *loc. modo cit.* Van der Linden, *Adnot. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc. tit. §. 4.* Wilh. Guiper. *Disp. ad L. 7. D. de dol. mal. Cap. 1.* Lugd. Batav. 1708. legit: *aut nulla esse venditio, nempe si in hoc &c.* putans, scriptum fuisse *venditio n.*, id est, *venditio, nempe*, sed Librarios inde fecisse *venditionem*, & pro *nulla nullam* reposuisse; aut literas *pe* Librariorum negligentia, aliave qua ratione, esse omissas. Aliter Ger. Schepers, *Diss. ad L. 7. pr. D. de dol. mal. Cap. ult.* Lugd. Batav. 1740. qui pro *aut nullam esse venditionem &c.* legit *nullave esse venditio, si pro etsi, &c.* Ceterum de doli divisione in *incidentem*, & *causam dantem contractui*, bona illa sit, an minus, pluribus differere, non est hujus loci. Pro negante sententia imprimis videndus Noodr. *d. Tractatu de Forma emend. dol. mal.* Quem praeter Schultingium, *loc. modo cit.* etiam

etiam sequitur Dompierre, *d. loc. p. 166. seqq.* & contra Leyserum defendit Schroder. *Obs. II. 14. p. 191. seqq.* Pro agente vero opinione vid. Vinnium, *Sel. Quaest. I. 12.* & quos plures citat Dompierre, *d. loc.* add. J. J. Perduyn, *Diff. de Effectibus, remediisque metus, & doli in contractibus*, §. 22. *seqq.* Lugd. Batav. 1781. & Gluck. *Ausfuhr. Erlaut. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Pactis*, p. 114. *seqq.*

- (3) Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Jen-
sius, *in Strictur. ad Pand. p. 22.* pro *aut* legit
haud, vel *haut*.

§. 3.

Et, dum tradit, imposuit ei servitutem,] Πρὸ τῆς παρα-
δόσεως, Basilic. [Tom. I. p. 600.] (1).

Quoniam, si cavit, dubium est, &c.] Qua ratione?
Quia praecesserat forte dolus, & stipulatio de futuro videba-
tur agere (2).

- (1) Pothier. *in not. ad h. l. dum tradit*, id est, *donec*
tradat, antequam tradat. add. notata inferius ad L.
18. §. 1. *de minor.*

- (2) Conf. Pothier. *d. loc.*

§. 4.

Si servum usurarium (1) proprietarius occidit: &c.]
D. Goth. *in not.* „Vid. L. 12. *ad L. Aquil. L. 27.*
de pignor.” Add. L. 18. §. 2. *h. t.*

Legis Aquiliae actione (2), & ad exhibendum accidit,
Al. *accedit*: in ed. 1549. *subiacebit.* add. Val. Guil. För-
ster. *Obs. I. 13.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 913.] pro
lectione Florentina (3).

- (1) Legendum *usuarium*, ut Florentiae est. Vid. Brenem.
h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

- (2) Graecos hic periphrasi uti, notat Brenem. *d. loc.*

- (3) Pothier. *in not. ad h. l. accidit.* interpretatur *obnoxius*
fit. Sed Brenem. *d. loc.* omnino legendum censet *ac-*
cedit, tralatitia τῶν ἰ & e permutatione. add. notata ad
L. 245. *de V. S.*

§. 5.

De dolo autem actio (1), quocunque tempore eum occiderit, cessat:] D. Goth. in not. „Imo alterutra competit. L. 5. in fin. quib. mod. ususfr. amitt.” add. Bachov. ad Πρώτα Pand. p. 1035.

- (1) Vocem *actio* merito suspectam esse Taurellio, licet supplementum non adeo recens sit, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 6..

Si quadrupes tua, &c.] Vid. Cujac. h. (1).

- (1) Et Pothier. *in not. ad h. l. — Ad seq. §. 7. commentatus est Majanf. ad 30. Jctor. Fragm. Tom. I. p. 222. seqq.* D. Gothofredum, *in not. versum squalidus in magna &c. male Propertio tribuere, cum sit Juvenalis, Sat. XI. vs. 79. & quae de compeditis habet, eadem etiam reperiri apud T. Popma, de Oper. Serv. notat D’Arnaud. Diff. de Jure Servor. Cap. 9. p. 43. seq.* Nonnulla de servis compeditis collegit quoque Brissou. *Sel. Antiq. II. 9.* ubi etiam alii auctores laudantur a Trell.

§. 8.

Servus pactionis pro libertate reum domino dedit &c.] Ipse si promississet, teneretur actione in factum. L. 3. Cod. an serv. pro suo facto &c.

Quoniam exceptione patronus &c.] Facit L. 91. de solution.

Atquin patronus tunc summovetur &c.] Vid. Cujac. h. (1).

- (1) Paraphrasin hujus §. dat Dompierre, *d. loci p. 150. seq.* Vid. & Pothier. *in not. ad h. l.*

§. 9.

Si dolo malo procurator &c.] Vid. Bachov. ad Πρώτα Pand.

Pand. p. 1036. Herald. de Rer. judic. auctor. I. 9. num. 4. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1125.]

Alioquin de dolo actio erit danda: scilicet si cum procuratore agi non possit, &c.] Vid. Carpzov. Definit. Forens. Part. I. Const. 1. Def. 23.

§. 10.

Idem Pomponius refert, Caccidianum Praetorem non dedisse de dolo actionem adversus eum, qui adfirmaverat, idoneum esse eum, cui mutua pecunia dabatur: &c.]

Carpzov. Definit. Forens. Part. II. Const. 18. Def. 24. Respons. Jctor. Batav. Part. I. Conf. 277.

Caccidianum] Vid. Menag. Amoën. Jur. Civ. Cap. 31. p. 187. seq.

L. VIII.

De dolo iudicium dandum est.] An non mandati, §. 5. Inst. de mandat. Sed non mandavit, sed idoneum adferuit tantum.

L. IX. (1).

*(1) De princ. hujus Legis vid. Noodt. de Forma emend. del. mal. Cap. 9. circa fin. — In seq. §. 2. dicere-
tur poni pro ageretur, quod & alibi fit, notat Schul-
ting. ad Paul. Sent. IV. 5. not. 23.*

§. 3.

Labeo trigesimo septimo Posteriorum scribit (1): &c.]
Defendit contra Autumnum Huber. Eun. Rom. h.

*Nondum impleta conditione depositionis:] Adeoque non
existente loco actioni sequestrariae (2).*

*(1) Vulg. haec jungit antecedentibus. Vid. Brenem. h. in
Corp. Jur. Geb. & Spang.*

*(2) Conf. Perrenon. Animadv. I. 14. circa fin. in Thes.
Otton. Tom. I. p. 610. Vid. & de hoc §. de Retes.*

Opusc. Lib. II. Sect. I. Cap. 12. §. 2. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 116. seq. & Dompierre, d. loc. p. 151. seq. Pro donec inter eos dijudicetur, Flor. est deiudicetur. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. & conf. Briffon. Parerg. §. 33. in Operib. minor. p. 395.

§. 4.

Et si servum pigneratū noxae mihi dederis per Judicem, & ita absolutus, de dolo teneris,] D. Goth. in not. „Immo iudicati. L. 69. de solution.” Sed illa hic cessat, cum sit absolutus. Bachov. ad Πρώτη Pand. p. 1043. quem vide (1).

Si apparuerit esse eum pignori datum:] D. Goth. in not. „Scisse eum. Cujac.” Improbante. (2). Bachovio, d. loc. p. 1044.

Haec de dolo actio noxalis erit:] Ante haec ponendum (.) *Erit*, id est, esse poterit (3).

(1) Egit de hoc §. quoque Auctor Anonymus, in *Obs. Miscellan. Vol. II. p. 137. seqq.* qui legit: *per Judicem etsi absolutus.* Alii etiam aliter. Vid. *ibid.* & Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

(2) Sed probante Schultingio, in *Enarr. h. t. §. 10. p. 442.* & Pothier. in not. ad h. l. Pro pignori Flor. est *pigneri*, ut modo *pigneratū*, & sic passim ibi exaratum est. Vid. Brenem. d. loc. *Pigneri* occurrat etiam apud Plaut: *Captiv. III. 4. 122. reliquit pigneri putamina.*

(3) De Labeonis *Libris Praetoris Peregrini*, quorum in seqq. verbis mentio fit, vid. Conrad. de *Praetor. Peregrin. §. 10. in Parerg. p. 20. seq.* Pro et nunc in *peculio dandam* Hal. & Vulg. de *peculio.* Cujac. in *peculium.* Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui recte Florentinam tuetur. Conf. notata superius, p. 3. in fin. & seq.

L. X.

Id est, usque ad duos aureos.] *Furti actio* facilius datur,

tur, quia est ordinaria. Cujac. *ad fin. Legis præced.* & putat, Paulum scripsisse *duo millia sestertiorum* (1): male. Huber. *Eun. Rom. h. add.* Bynkersh. *Obs.* VIII. 20. (2).

(1) Sic etiam Wissenbach. *Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 19. seq.* Nec dissentit Schulting. *in Enarr. h. t. §. 12.*

(2) Vid. & Wybon. *in Tribonian. defens. Cap. 1. p. 242.* Dompierre, *d. loc. p. 164. seq.* Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 527. in not.*

L. X I.

§. I.

Quibusdam personis non dabitur:] Nec hodie videtur danda. Huber. *Eun. Rom. h.*

Sed nec humili &c. debent dari:] Al. *debet* (1).

In horum persona dicendum est, in factum verbis temperandam (2) *actionem dandam, ut bonae fidei mentio fiat.]* Et notetur non tam persona, quam factum. Cujacius, sub nomine Mercatoris, III. 2. & non infamat. Idem, *ad Lib. III. Paul. Quaest. in expl. L. 8. de cond. ob turp. caus.* (3).

(1) Sic Hal. & Vulg. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) De hac locutione vid. Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. V. §. 4.* In edit. Geb. & Spang. scriptum *temperandum*, sine ulla alia nota, nisi quod Hal. inferat *de dolo*. Sed Taurellius edidit, ut hic, *temperandam*.

(3) Add. Voet. *ad h. t. Pand. §. 10. in fin.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 11.*

L. X I I I.

Item adversus heredes &c.] Patronorum &c. Scil. de dolo heredum ipsorum. Cujac. *h. (1).*

(1) Add. Schulting. *d. §. 11. circa fin.* Adversus Praetorem, qui quod in hujus Legis *princ.* traditur, male repetitum censet in *seq. L. 17. §. 1.* disputat G. Pauw.

Diff. ad Var. Jur. Civ. Capp. Cap. 1. in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 114.

§. 1.

Maxime si locupletior ex hoc factus est.] Vid. *L. 1. §. 15. deposit.* Junge *L. 15. h. t.* & vid. Noodt. *ad tit. Pand. quando ex fact. tutor. (1).*

(1) Verba, quae in Lege praecedunt, *nisi forte nomine hereditario conveniatur*, Graecos simpliciter vertere, *nisi conveniatur ut heres*, ὡς κληρονόμος; & verba *si proximus pubertati est*, ὅτε πληρώσει τὰ 17. ἔτη, id est, *quum XIII. annos impleverit*, notat Leunclav. *Notator. I. 18. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1507.* Conf. Noodt. *ad tit. Pand. de statu homin. vi. Porro ut sexus &c.* Alii *pubertati proximum* aliter definiunt. Vid. Jac. Gothofred. *in Comm. ad L. 111. pr. de reg. Jur.* & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de his qui Jui vel al. Jur. sunt, p. 186. seqq.* — Ad *seq. L. 14.* vid. Cujac. *ad Lib. XI. Paul. ad Edict.*

L. X V.

ULPIANUS *Lib. XI. ad Edictum.]* Junge *L. 13. h. t. (1).*

(1) Et vid. Noodt. *ad tit. quando ex fact. tut. vi. Potest igitur &c.*

§. 1.

De dolo autem Decurionum in ipsos Decuriones dabitur de dolo actio (1).] Adde & de contumacia, Mev. *Decision. Part. III. Dec. 374.*

(1) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 11.* & vid. de hoc §. Dompiere, *d. loc. p. 185. seq.* & Pothier. *in not. ad h. l.* — Actionem doli, non ut actionem quod metus causa, esse *in rem scriptam*, ex *seq. §. 3.* probat Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 1019.* & Dompiere, *d. loc. p. 179. seq.* frustra dissentiente Corasio, *Miscel-*

cellan. Jur. Civ. I. 22. add. Cujac. ad Lib. XI. Paul. ad Edict. in expl. seq. L. 16. & Gluck. Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 523. in not.

L. X V I.

Scire enim debet actor &c.] Sic L. 7. pr. de injur. (1).

- (1) De seq. L. 17. §. 1. vid. notata ad praec. L. 13. pr. Pro quo ad eos pervenit, ut Flor. scriptum, Hal. & vulg. omnes exhibent quod ad eos &c. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui quo accipit pro quatenus. Quo pro quod in Pand. Flor. plus sexcenties exaratum esse, notat Salmas. ad Tertullian. Pallium, p. 196. Vid. & Auctor. Obs. Jur. Civ. p. 92. & H. Canneget. Obs. Jur. Rom. I. 14. p. 92.

L. X V I I I.

Quanti ea res est.] Eis τὸ διαφέρον, Basilic. [Tom. I. p. 604.] minus bene (1). — Hinc non sequitur, non jurari hic in litem, ut contra Fabrum, Conject. XVI. 18. & de Errorib. Pragm. Dec. 92. error. 4. docet Bachov. de Actionib. Disp. VII. Thes. 15.

Ideo autem & hic, & in metus causa actione, certa quantitas non adjicitur; ut possit &c.] Haec omnia Triboniano, adscribit Faber, Conject. d. loc. & de Errorib. Pragm. Dec. 18. error. 6. quem refutat Bachov. Adv. Fab. Dec. 92. error. 4. & de Action. Disp. VII. Thes. 10. & 15. (2).

Quantitas] Summa.

Quanti actor in litem juraverit:] L. 64. de judic.

- (1) Add. de hac Lege Cujac. h. & ad Lib. XI. Paul. ad Edict.

- (2) Add. Dompierre, d. loc. p. 181. seq. & p. 188. seq.

§. 2.

Quoniam aliae ex hoc oriuntur actiones.] L. 7. §. 4. h. t. (1).

- (1) Vid. Schulting, *in Enarr. h. t.* §. 10. p. 442. & Noodt. *de Usufructu*, II. 11. vi. *Ceterum ut amittitur &c.*

§. 3.

Id quod amplius mercis datum est, repeti condictione potest:] Non ex vendito. Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1038. ubi respondet ad *L. 3. §. 3. si mens. fals. mod. dix.* (1). *Nisi ea conditione merx venit,*] Pro venit (2).

- (1) Aliter rem explicat Noodt. *de Form. emend. dol. mal.* Cap. 13. circa fin.

- (2) Sic. Vulg. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* add. notata superius ad *L. 3. de his, qui not. infam. not. 2.*

§. 4.

Ne aliter observantibus Lex circumscribatur.] Quae actioni dat finem. Fab. *de Errorib. Pragm. Dec.* 70. error. 5. (1).

- (1) Conf. Pothier. *in not. ad h. l.* & vid. de hoc §. quoque Dompierre, *d. loc.* p. 159. Minus recte Cujacium, *Obs.* XVII. 28. ex hac Lege colligere, etiam causis civilibus judicandis olim certum tempus fuisse praefinitum, notat Bynkersh. *Obs.* VII. 23.

L. XIX.

PAPINIANUS *Lib. XXXVII. Quaestionum.*] Junge *L. 54. ad L. Aquil.* Vid. Cujac. *ad Libb. Papinian. Quaest. in expl. h. l.* (1).

- (1) Aliter Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 10. ubi putat, Papinianum hic tantum referre sententiam Neratii & Juliani, non probare; & sic quoque Wissenbach. *ad L. 2. Cod. h. t.* Val. Guil. Forster. *de Juris interpretat.* I. 5. §. 25. in Thes. Otton. Tom. II. p. 983. Pothier. *in not. ad h. l.* Jo. van der Linden, *Actnot. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 15.* Quod

tamen non placet Charond. *ad tit. de Verb. Oblig.* in eod. Thes. Tom. I. p. 827. Altamiran. *ad Libb. Scaev. Quaest. Tract. IV.* in Thes. Meerman. Tom. II. p. 427. Dompierre, *d. loc.* p. 160. *seq.* De locutione *per consequentias* vid. Cujac. *loc. a Schult. cit.* add. notata superius ad *L. 14. de Legib.* Hal. & Vulg. *per consequentiam.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. X X.

Servus tuus, cum tibi deberet,] Φορικῶς addunt Basilic. (1),

(1) Vulg. inserit *decem.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

§. 1.

*Si persuaseris mihi, nullam societatem tibi fuisse cum eo, cui heres sum; & ob id iudicio absolvi te passus sim, dandam mihi de dolo actionem, Julianus scribit.] L. 7. §. 9. L. 9. §. 4. h. t. Obstat. L. 25. h. t. quae est ex eodem auctore, & Libro, ut & L. 18. §. 3. h. t. ut ἀρρινοῦλα esse non possit. add. Suerin. *Repet. Lect. Cap. 13.* [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 30.] (1). Locus difficilis. Vid. Hillegger. *ad Donell. Lib. XV. Cap. 40. bb.* Herald, *de Rer. judic. auctorit.* I. 9. num. 7. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1126.] ait, hoc esse, quia haec confessio impugnatur plane iudicatum, non illa *d. L. 25. h. t.* Wissenbach. *ad L. 2. Cod. h. t.* respondet, Paulum hic Juliani sententiam retulisse, non probasse. Aliter Voet. *ad h. t. Pand. num. 19.* quem non probo. Cujacius, *ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* ait, hic liberatur, ut qui non debuit; illic, uti apocha non liberat, nisi facta solutione, sic nec ibi debitorem per sententiam sine ea liberari. add. Idem, *Obs. XXII. 15.**

(1) Conciliavit has Leges Schulting. *in Enarr. h. t. §. 10.* & praeter citatos de hac pugna quoque egere Nerijs, *Analector. II. 15.* in Thes. Otton. Tom. II. p. 346.

seq. Pothier. *in not. ad h. l.* Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 519. seq. in not.*

L. X X I.

Pomponius autem per iusjurandum transactum videri.] Ratio bona, & non recte quidam haec taxant. Huber. Eun. Rom. h. (1).

Quam sententiam & Marcellus Lib. VIII. Digestorum probat:] Labeonem ideo improbari vult Faber, *de Errorib. Pragm. Dec. 19. error. 5. num. 9.* quia probationem perjurii alio etiam modo, quam per instrumenta admisit: male.

(1) Add. Cujac. *ad Lib. XI. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* ubi & de poena perjurii egit, cujus mentio fit in *seq. Lege:* de qua poena pluribus disputat Reinold. *Varior. Cap. 15.*

L. X X I I I.

Datur de dolo actio.] Sed an non competit *conditio indebiti*, ut *L. 18. §. 3. h. t.* Bachovius, *ad Прѡта Pand. p. 1044.* negat, haec posse extricari (1).

(1) Sed vid. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 10.* Pothier. *in not ad h. l.* Dompierte, *d. loc. p. 161. seq.*

L. X X I V.

Puto statim de dolo dandam in eum actionem:] Ut non inquiratur, an absens restituendus sit. Bachov. *ad Прѡта Pand. p. 1045. (1).*

Quia semel pro libertate dictam sententiam retrahari non oportet.] Nec habet locum *L. 3. §. 1. de eo, per quem fact. er. quo min. quis in jud. sist.*

(1) Add. Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. II. 22. num. 5.* in Thes. Meerman. *Tom. V. p. 200.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 13.*

L. X X V.

L. X X V.

Placuit de dolo actionem non dari:] Obstat L. 7. §. 9. L. 9. §. 4. & L. 20. §. 1. *h. t.* ad quam vide.

Et si objiciatur exceptio rei judicatae, replicatione jure uti poterō.] Replicatione doli, quae non est famosa. Herald. *de Rer. judic. auctorit.* l. 9. num. 6. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1126.] (1).

(1) De voce *Proconsul* in *seq.* L. 26. vid. Ant. Augustin. *Emendat.* l. 5. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1446. *seq.* — In fin. *seq.* L. 28. verb. *in ipso*, qui *dolo commiserit*, Hal. pro *in ipso* habet *in ipsum*. Sed vid. notata superius, p. 3. in fin. & *seq.* & pro *qui dolo commiserit*, edidit *qui dolum commisit*. Sed Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. notat, qui *dolo commiserit* idem valere, ac *qui quid dolo commiserit*. Posset etiam *quid* repeti ex voce *qui*, & prima litera sequentis vocis *dolo*, observante *ibid.* Gebauero.

L. X X I X.

Sabinus putat, calculi ratione potius, quam maleficiis &c.] L. 6. §. ult. *de his qui not. infam.* (1).

(1) Add. Cujac. *ad Lib. XI. Paul. ad Edict. in expl.* L. 27. *h. t.* & Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 11. in fin. — De *seq.* L. 31. egit Dompierre, *d. loc.* p. 162. *seq.* qui fatetur, se rationem decisionis ejus Legis ignorare. Ceterum rerum immobilium possessionem, quam alii nobis tenent, nos non amittere, licet deferendae possessionis animo de illa discedant, praeter Proculum in hac Lege, docet quoque Papinianus in L. 44. §. 2. *de adq. vel amitt. poss.* & Paulus in L. 3. §. 8. *cod.* Veteres tamen Jctos hac in re dissensisse, notat Ang. Jac. Cuperus, *Obs. Select. de Natura possessionis*, p. 66. not. 39.

L. X X X I I.

Posse de dolo actionem in eum exercere.] Al. *exerceri* (1).

(1)

- (1) Sic Hal. & Vulg. Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. add. de hac Lege Bachov. *ad Πρώτη Pand.* p. 1046. & Dompierre, *d. loc.* p. 163.

L. XXXIII.

Cum sua indemnitate] Ἐπὶ τῷ ἀζημίῳ. Basilic. [Tom. I. p. 607.]

L. XXXIV.

IDEM Lib. XLII. *ad Sabinum*] Junge L. 6. *de donation.*

Si cum mihi permisisses &c. (1).] *Nudo pacto*, ut proin & in rem, & in personam actio cesset. Bachov. *ad Πρώτη Pand.* p. 1047. *Precario*, ut Freher. *Parerg.* II. 7. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 914.]

Et non patiaris me tollere,] *Eximere & tollere* scil. cum ego tantum impensas fecerim. Sic non obstat L. 16. *de praescript. verb.* Vid. Cujac. *h.*

- (1) Pro *eicere*, ut Flor. scriptum, Hal. habet *ejicere*. Sed vid. notata superius ad L. 1. *de Senator.* Praeterea in Cod. Flor. *harenam* pro *arenam* exaratum. Vid. Brissou. *Parerg.* §. 42. in Oper. minor. p. 396.

L. XXXV.

IDEM Lib. XXX. *ad Edictum.*] *Agens de deposito* (1).

- (1) Intelligenda Lex de casu, quo heres hereditatem nondum adierat, ne obstat L. 42. *ad L. Aquil.* Vid. Suarez. *Comm. ad L. Aquil.* II. 4. §. 9. *seqq.* in Thes. Meerman. Tom. II. p. 132. *seq.* Dompierre, *d. loc.* p. 158. Pothier. *in not. ad h. l.* Ceterum pro *delevit* Hal. edidit *deleverit*, haud dubie, quoniam sequitur *corruperit*. Sed vid. notata superius ad L. 14. *de offic. Praesid.* not. 5.

L. XXXVI.

Si duo dolo malo fecerint, &c.] Heredes Titii ipsi in
ca

casu, quo Titius erat exheredatus, tale quid egerint circa Tabulas (de quo *L. praec.*) & effecerint, ne possit de inofficioso agere, ut *L. 9. §. 2. h. t.*, Cujac. *h.*

L. XXXVII.

ULPIANUS *Lib. XLIV. ad Sabinum.*] Junge *L. 32. de contrah. emt. L. 9. de Aedilit. Edict.*

Sed de dolo actio.] An non *ex emto.* Conf. *L. 1. §. 1. in fin. de Aedil. Edict.* Vid. Noodt. *ad tit. Pand. de Aedil. Edict. vi. Non faciam rem ingratam &c.* ubi *de dolo* accipit pro *propter dolum* (1).

(1) De verbo *est*, in verbis *quasi neque dictum, neque promissum est*, vid. Brenem. & Gebauer. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Forte *est* retineri possit, cum etiam alibi post *quasi* Indicativus sequatur. Vid. v. gr. *L. 11. §. 1. ad L. Aquil.* Alioquin pro *est* legendum videtur *esset*, geminatis literis *es*, vel etiam *eSet*, ut forte scriptum erat, a Librariis *est* factum. — Ad *L. ult. h. t.* commentatus est Majans. *ad 30. Jctor. Fragm. Tom. II. p. 331. seqq.* Manifestum ex illa Lege esse, actionem doli cessare, si locum habeat doli exceptio, docet quoque Dompierre, *d. loc. p. 191.* frustra dissentientibus Glossatoribus. add. Gluck. *Ausfuhr. erl. der. Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 520. seq.* Disputavit etiam de hac Lege P. F. Besier. *Diff. supra laud. de Furio Anthiano Jcto, ejusq. quae in Pand. exst. Fragm. Cap. 2. Lugd. Batav. 1803.*

TITULUS IV.

DE MINORIBUS VIGINTI QUINQUE ANNIS.

De minoribus circumventis videtur olim *publicum* datum iudicium, etsi rei privatae, ex Lege Laetoria. Cicer. *de Natur. Deor. III. 30. (1).*

- (1) Add. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 1. Bach. *Hist. Jur.* II. 2. sect. 1. §. 26. & quos plures ad eum locum laudat Stockman. Lēges hujus tituli exposuit Cujacius, *Oper. Tom. I. p. 1007. seqq.*

L I. (1).

- (1) De inscriptione Legis vid. Brenckm. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui notat Jcti nomen Flor. erasum esse, exiles tamen superesse reliquias, unde conjicere licere, Ulpiani nomen ibi exstitisse. De verbis *naturalem aequitatem secutus* vid. Noodt. ad *h. t. pr. & de Pact. & transact. Cap. 1. in fin.* Pro *aetatum*, ut Flor. scriptum, Hal. habet *aetatum*: Vulg. *aetatis*. Sed Florentina aequae recta. Vid. Burman. ad *Vellej. Patercul.* II. 89. 1. & Drakenborch. ad *Liv.* I. 43. 5. & IV. 33. 4.

§. 1.

GESTUM ESSE DICETUR,] *L. 7. pr. h. t.*

UTI QUAEQUE (1) RES ERIT, ANIMADVERTAM.] *L. 15. §. 25. de injur.* Non, *judicium dabo*. Vid. Vinnium, *Sel. Quaest.* I. 10. *L. 24. §. ult. h. t.* Hinc *cognitio Praetoria. d. L. 24. & L. 13. §. 1. h. t.* *L. 39. pr. de eviccion. (2).*

- (1) Al. *utique quae ea res &c.* Sed non recte, ut jam notavit Duarenus, *Oper. Tom. I. p. 95.*

- (2) Vid. de his verbis Edicti Donell. in *Comm. Jur. Civ.* XXI. 6. add. Noodt. ad *h. t. vlt. Tempus est &c.* & Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 10.

§. 2.

Nam post hoc tempus compleri virilem vigorem constat.] Unde dicitur haec aetas *carere in integrum restitutione.* *L. 50. §. 5. de Legat. 3^{io}.*

§. 3.

Nec ante rei suae administratio eis committi debet, &c.] L. ult. de cond. & demonstr. Sic & Dio Cass. *Histor. Lib. LII. p. 477.* ubi Maecenatem inducit id dicentem,

tem, magno errore, cum certo certius sit, tempore Augusti hoc jus in usu non fuisse. Immo ne quidem ultro a Praetore minori datus videtur curator tempore Ulpiani, nisi nuper pubes factus nondum tuendis suis negotiis sufficeret, ut dicit ipse in *Fragm. tit. 12. §. 4. (1)*.

(1) Ad quem locum Schultingius, *not. 11.* secutus Crusium, *Diff. ad Constit. D. Marci de curator. minor.* in *Jurispr. antiq. D. Fellenb. Tom. II. p. 575. seqq.* cum ex aliis locis, tum maxime ex hoc §. 3. probare annititur, minores etiam invitos accipere curatores. Quae etiam est sententia Noodtii, *ad h. t. vñ. Ait igitur Praetor &c. & ad tit. de tutorib. & curat. dat. §. ult. & ad tit. qui pet. tut. vel cur. vñ. Satis de tutoribus &c. & Schroderi, Obs. Jur. Civ. p. 29. seq.* Vid. & Wilh. Arn. Kien van Citters, *Diff. ad Julii Capitolini M. Antonin. Philosoph. Cap. X. Lugd. Batav. 1776.* Rectius tamen, ut videtur, alii hunc §. 3. accipiunt de minore, qui curatorem ultro sibi petiit, & accepit: quo facit sequens *L. 2.* in qua de tali minore agitur, & quae Lex cum praec. Lege connectitur voce *rec.* add. Vinn. *ad §. 2. Inst. de curator.* Huber. *Digress. Justin. III. 15. seqq.* Oiscl. *ad Caj. Instit. I. 8. not. 6.* J. H. Hetzer. *ad L. Laetor. §. 12. in not.* in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 619.* Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Pactis, p. 71. seq.* qui etiam alios citat.

L. I I.

IDEM *Lib. XIX. ad Legem Juliam & Papiam.] Lib. III. Jac. Gothofred. ad L. Jul. & Pap. p. 281. & 322. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 216.] Nihil de numero Heinecc. ad eand. Leg. p. 85 (1).*

Quod enim Legibus cavetur, ut singuli anni &c.] Vid. Heinecc. d. loc. p. 202. seq. (2).

(1) Neque Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. Lib. IV. Reliq. 7.* in *Thes. Meerman. Tom. V. p. 450.*

(2) Add. Dompierre, *d. Specim. de Restitutionib. in integrum, p. 321.* Pro *demittantur* Florentiae initio scriptum fuisse *demintantur*, sed pro *de* jam pridem
pér

per repositum, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. Hal. & Vulg. *remittantur*.

L. I I I.

Consulum] Nam & hi dedere Curatores. Cujac. *h.* Vid. omnino Jac. Gothofred. *Animadv. Cap. 4.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 273.] Raevardus, *Varior. I. 16.* legit *Proconsulum*: male. Vid. Stek. *Vindicat. LL. anticrit. Cap. 4.* [in eod. Thes. Tom. I. p. 511. seq.] & Constantin. *Subtil. Enodat. II. 9.* [in eod. Thes. Tom. IV. p. 556. seqq.] (1).

(1) Add. Otton. *de Ædil. Colon. & Municip. Cap. 2.* p. 64. & *Diff. de Consulibus, qui extra Romam, §. 9.* in *ej. Diff. Jur. Publ. & Priv. p. 455. seq.* & Wachendorff. *Diff. de Principe Legib. soluto, p. 122. seq.* ubi & egit de verbis seqq. *decreta quasi ambitiosa*, de quibus vid. & Noodt. *ad h. t. vi. Sit ita &c.* Gronov. & Drakenb. *ad Liv. XLV. 36. 8.* H. J. Arntzen. *Obs. Syllog. Cap. 3.* in *Actis Societat. Trajectin. Tom. I. p. 138.* Zepernick. *ad Siccam. de Judic. Centumv. I. 6. p. 52.*

§. I.

Mox factum, ut non finito judicio, &c.] Illud non non videtur agnitum a Basilic. [Tom. I. p. 614.]

Celsus igitur Respecto suavit (1): non facile hunc quondam minorem &c.] Vid. Bachov. *ad Πρωτα Pand. p. 1067.* Zoef. *ad h. t. num. 24.* Basilic. Tom. I. p. 455. — Quia laesus erat jam major. Vid. Noodt. *ad h. t. vi. Sed apparet, &c.*

Sed, si ei probaretur &c.] *Sed si pro nisi*, Govean. *Var. Lect. I. 12.* Est anantapodoton, Noodt. *d. loc.*

Calliditate adversarii id actum,] Conf. *L. 39. h. t.*

Sed totum hoc structum,] *Sed totum obstructum* (Judicium). Noodt. *d. loc. (2).*

Idem tamen confitetur, si levior sit suspicio adversarii, &c.]

&c.] *L. 18. §. 1. de probation. add. L. 6. Cod. de dol. mal.*

- (1) Alia exempla Praetorum, qui JCtos consuluerunt, cum de Jure cognoscerent, habet Mascov. *de Sect. Sabinian. & Proculian, Cap. 2. §. 1. num. 5. p. 33. seq.*
- (2) Ant. Govean. *loc. cit.* legit *sed toto hoc structum*, id est, toto judicio id actum, & cogitatum. Vulgatam lectionem retinet Lyclam. *Membr. II. 4.* Nihil quoque monet Pothier. *ad h. t. num. 73.*

§. 2.

Majorque factus exegerat aliquid a debitoribus paternis, &c.] Ex necessitate, ne quid periret. Sande, *de Prohib. rer. alien. Part. I. Cap. 1. num. 87.* Costal. *h. Fab. in Cod. V. 39. Def. 1. & II. 30. Def. 1.* Perez. *ad tit. Cod. si maj. fact. rat. hab. num. 3.* Struv. *h. Thes. 52. late. Faciunt Consil. JCtor. Batav. 1. III. 1. Mev. Decis. Part. VIII. Dec. 179. Leonin. Cons. 84. num. 18. Merend. Controv. Jur. X. 19. (1).*

Putavimus tamen restituendum in integrum,] Nec obstat *L. 24. §. 2. h. t.* ubi hereditatem repudiavit, & contra repudiationem restitui vult; adeoque ille de lucro captando, hic de damno vitando certat. Sande, *Decision. I. 15. Def. 2. add. L. 7. §. 5. h. t.* Stockmans. *Decis. 112.*

- (1) Vid. & de hoc §. Noodt. *ad h. t. vl. Sed apparet &c. & Dompierre, d. loc. p. 315. seq.*

§. 3.

An etiam diem natalis sui adhuc dicimus, ante horam, qua natus est,] Recte Cujacius, *h. An etiam die natalis sui adhuc dicimus ante horam, qua &c.* Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 15. num. 2.* *An etiam in diem &c. An & horam &c.* Quorum neutrum placet (1).

Ut a momento in momentum (2) tempus spectetur.] Junge *L. 6. de usurp. & usuc. (3).*

- (1) Nec placet Ruckero, *Diff. de Nat. & Civ. temp. comput. in Jure*, Cap. 4. §. 2. p. 52. *seq.* qui etiam Cujacium sequitur. Initio in Pand. Flor. scriptum fuisse *anetiadiem*, unde unius literae traiectione fieri *an etiam die*, attamen jam olim alteram *m* adjectam, notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. *Natalis* an absolute dici possit, vid. Burman. *ad Sueton. in Tiber. Cap. 53.*
- (2) Id est, ab hora ad horam. Vid. Ant. Govean. *Var. Lection. I.* 10. & Rucker. *d. Diff. Cap. 1. §. 1.*
- (3) Add. Noodt. *ad h. t.* vs. *Sequitur in §. 3. &c.* & Rucker. *d. Diff. p. 71. seq.* De seqq. verbis *proinde & si bissexto natus est*, &c. vid. notata ad L. 98. de V. S. add. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 2.* Noodt. *ad h. t.* vs. *Revertamur &c.* Majanf. *ad 30. Jctor. Fragm. Tom. I. p. 101. seqq.*

§. 4.

Ego autem verissimam arbitror sententiam existimantium, &c.] Vid. Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 1094. (1).*

Sed an hoc auxilium patri quoque profit, &c.] Vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

Excepta mutui dilatione:] Lege *datione (2).*

In hanc (3) enim, si jussu patris mutuum pecuniam accepit, non adjuratur.] L. 2. Cod. de filiofam. minor.

Si filius conveniatur, poterit restitui:] L. 2. Cod. de filiofam. minor. Struv. *h. Thes. 60.*

Ut puta si patris ejus bona a fisco propter debitum occupata sunt:] Propter delictum legit Balduin. in *Justinian. p. 132.* [in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 1077.*] male. Vid. Viglium, *ad pr. Inst. quib. non est perm. fac. test. num. 23.*

(1) Vid. & de Retef. *Miscellan. I. 8.* in *Thes. Meerman. Tom. VI. p. 43. seqq.* & Dompierre, *d. loc. p. 291. seqq.* ubi late hunc §. explicuit.

(2) Sic Florentiae legitur, & in aliis quoque editt. Pand.

(3) Id est, adversus hanc mutui dationem. Pothier. in *not. ad h. l.*

§. 5.

Ergo etiam &c.] Ego etiam &c. legit Cujac: h.

Dum patri consentit stipulanti, dotem non statim, quam dedit, &c.] Lege stipulanti dotem non statim quam dedit, -deletis interpunctionibus (1).

Puto restituendam:] Adversus patrem: quod abrogatum L. ult. Cod. qui & adv. quos. Sed vid. Bachov. ad Πρώτα Pand. p. 1100. seq. (2).

(1) Hal. non statim dotem stipulanti, quam dedit, &c.

(2) An restitutio in integrum liberis & libertis concedatur adv. parentes & patronos, late disputat Dompierre, d. loc. p. 9. seqq.

§. 6.

Dico debere eum audiri &c.] L. 32. de adoption. (1).

In integrum se restituentem.] D. Goth. in not. „ Id est, restitui petentem. ” Vid. Scip. Gentil. Parerg. I. 25. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1299.] (2).

(1) Non obstat L. 9. §. 4. A. t. ubi vide:

(2) Add. van Vryhoff. Obs. Jur. Civ. Cap. 3. G. O. Reitz. in Obs. Miscellan. Vol. X. p. 371. J. B. Koehler. Interpr. & Emend. I. 5. §. 6. p. 41. seq. Neque adeo opus cum Hoffman. Meletem. ad Pand. Diff. V. §. 3. rescribere se restituentem, id est, se restitui tuentem. De verbis in diebus centum, quae exstant in seq. §. 8., vid. Schulting. ad Ulpian. Fragm. tit. 22. §. 27. not. 74.

§. 9.

Pomponius adjicit, ex his causis, &c.] Vid. Cujac. ad L. 6. de in int. restit. Hoc etiam ratione peculii profectitii cum DD. capit Bachov. ad Πρώτα Pand. p. 1108. seq. Dissentit Cujac. d. loc. (1).

Post obitum ejus,] Haec è Glossa esse, vult Ant. Fab. Conject. IV. 5. male. Best. de Rat. emend. Leg. Cap. 6.

Habent & Basilic. add. Bachov. *Adv. Fab. Dec.* 78. error. 2. num. 3. (2).

- (1) Recte. Vid. Pothier. *in not. ad h. l.*
 (2) *Impetrare cognitionem* Ulpianum dixisse pro *impetrare restitutionem*, notat Noordkerk. *Obs.* p. 70. *in fin.* — De *seq. L. 4.* egit quoque Cujacius, *Tract.* VII. ad *African.*

L. V.

Si tamen is servus fuit &c.] Bachov. ad *Πρώτα Pand.* p. 1094.

L. VII. (1).

- (1) In *pr. Qualiter qualiter.* Locutio Ulpiano Familiaris. Vid. Duker. ad *Opusc. de Latin. Vett.* §Ctor. p. 322. *seq.* Pro *gestum sic accipimus* Galvan de *Usufruct.* Cap. 17. §. 9. *legi mavult, gestum hic accipimus.* Jungendam hanc Legem esse cum *L. 19. de V. S.* notat quoque Noodt. ad *h. t.* vf. *Haftenus ostendi &c.* Vid. & Schulting. ad *d. L. 19.* Ceterum, singulas causas, in quibus restitutio minoris usu venire possit, diligenter recenset, & explicat Dompierre, *d. loc.* p. 226. *seqq.*

§. 2.

Sed hodie solet pecunia in aedem deponi:] *L. 73. de procurator.* (1).

- (1) Egit de hoc §. de Retes. *Miscellan.* I. 9. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 47. *seq.* Praecedit in Lege: *adhibere debet curatores.* Pro quo Hal. & Vulg. legunt *curatorem*, quoniam sequitur *ut ei solvatur pecunia.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui rectius *curatores* retinet, sed pro *ei solvatur* legit *eis solvatur*, geminata litera s.

§. 5.

Nam & hic acceptus est.] Id est, *deceptus.* Scip. Gentil. *Parerg.* I. 30. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1303.] (1).

Dicendum enim erit, si se miscuit, posse &c.] L. 1. §. ult. de separation.

Plane, qui post aditam hereditatem restituitur, debet praestare,] D. Goth. in not. „Id est, restituere &c.” Perez. ad tit. Cod. si min. ab hered. se abstin. num. 7.

Si quid ex hereditate in rem ejus pervenit, &c.] Vid. L. 3. §. 2. h. t. add. L. unic. Cod. de reput. quae fiunt in jud. in int. rest. (2).

(1) Dompierre, *d. loc.* p. 245. reponit *deceptus*. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* legit *hic ita acceptus*, aut *hicce captus*. Non videtur emendatione opus. Vid. Scip. Gentil. *loc. cit.*

(2) Quod in seq. §. 6. docetur, post multas variationes tandem receptum esse ut humanius & utilius, notat Noodt. *ad h. t.* v. *Interim in causae cognitione &c.* in fin. — In seq. §. 7. pro *dum elegit deteriore* legendum *deteriorem rem*, ultima syllaba geminata, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Ejusdem §. postrema verba *& subveniendum est* aut supervacanea esse, aut mutilata, censet Pard. Pratej. *in Jurispr. med.* II. 6. in Thes. Otton. Tom. III. p. 558. seq. Videntur potius esse Ulpiani, Pomponii opinionem probantis.

§. 8.

Idem faciunt & in his rebus, quae servari eis debent.] Non debent, Ranchin. Var. Lect. II. 8. [in Thes. Otton. Tom. V. p. 944.] male (1). Nec distinguendum inter res, quae servari possunt: quales tamen Jure Pand. fere potuerunt alienari: & quae servari debent, v. gr. de quibus L. 35. h. t. Sed & contra. L. 5. §. 9. de adm. & peric. tutor. Basilic. haec quoque ita habent. [Tom. I. p. 618.]

Quod circumspecte erit faciendum.] Fab. Cod. II. 23. Def. 4. (2).

(1) Vid. Schulting. *in Enarr. h. t.* §. 5. *circa fin.*

(2) Sequitur: *& districte probandum est, &c.* In Pand. Flor. *districte*: de qua voce vid. Pithoeum, *in Adversar.* in Thes. Meerman. Tom. I. p. 354. *in fin.* &

Heinecc. *ad Briffon. de V. S.* in voc. — Doctrinae frequentis §. 9. non ob stare *L. ult. §. ult. Cod. de bon. quae liber.* quae intelligenda de casu, quo pater nomine filii hereditatem adiit, vel repudiavit, docet Voet. *ad h. t. §. 27.* add. Dompierre, *d. loc. p. 39. seq. & p. 247. seq.* Vid. & de hoc §. Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult. in fin.* Pro restitutus autem, cum se hereditati &c. Hal. habet *restitutus autem, ut se hereditati misceat, vel ut eam adeat, &c.* Male. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 10.

Non per omnia verum est:] Regulariter tamen. *L. 5. Cod. de impub. & al. substit. L. ult. de success. edit.* add. Vinnium, *Sel. Quaest. I. 14. (1).* Reprehensionem hanc taxat Cujac. *ad Lib. II. Papinian. Respons.* Bachov. *ad Πρωτα Pand. p. 1073. (2).*

Posteaquam abstentus est:] Displicet hoc Fabro: male. Vid. Huber, *Eun. Rom. h.*

(1) Ubi ex hoc in primis §. probat, minorem in integrum restitutum contra aditionem hereditatis a se factam, non convallescere substitutionem vulgarem. Minus recte dissentiunt alii, in quibus etiam est Finestr. & de Monzalv. *de Vulg. & pupill. substit. Part. II. Cap. 5. §. 4. seqq.* Alios ab utraque parte auctores citat Gluck. *Ausfuhr. erk. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. §. 462. not. 52. Tom. VI. p. 13. seq.*

(2) Vid. & de Retes. *Miscellan. I. 10. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 49. seqq.* & Dompierre, *d. loc. p. 248. seq.* In seqq. verbis pro *quasi non & heres maneat* Ant. Govean, *Var. Lect. II. 13.* legit *quasi etiam heres maneat.* Sed vid. Leonin. *Emend. V. 18. num. 2.*

§. 12.

Constat autem omnis aetatis hominibus restorationem eremodicii (1) praestari, &c.] Add. *L. 7. de in int. restit.*

(1) *Eremodicium* non esse *desertum vadimonium*, sed *deser-*

sertionem litis, recte notat Ant. Govean. *Var. Lect.* l. 39. quamvis male neget, eremodiciū etiam a reis contrahi posse, merito propterea, suppresso licet nomine, notatus a Cujac. *h.* Vid. Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 321. seq.* De verbo *afuisse* vid. notata superius ad *L. 6. de his qui sui vel al. Jur. sunt*, not. 1.

L. VIII.

Minor, etiam si quasi contumax &c.] Fachin. *Controv.* IX. 41. (1).

(1) Late hanc Legem explicuit Finestr. & de Monzalv. *loc. modo cit. p. 239. seqq.* add. Dompierre, *d. loc. p. 283. seq.*

L. IX.

Si ex caussa judicati pignora minoris capta sunt, & distracta: &c.] Matth. *de Auctionib. I. 16. num. 25.*

Et puto interdum permittendum,] Majori vero nullo modo id indulgendum. Stockmans. *Dicis. 94.*

Id est, si grande damnum sit minoris.] Rem hic definit. Mercer. *Opinion. I. 16. (1).* [in Thes. Otton. *Tom. II. p. 1581.*]

(1) Secundum quem *id est* hic ponitur pro *scilicet*. add. Noodt. *ad h. t. vl. Summa est &c.* & vide plura de usu verborum *id est* apud citatos superius ad *L. 7. §. 5. de pact. not. 5.* — Patrimonium mulieris distinctum esse a bonis dotalibus & paraphernis, ex *seq. §. 1.* colligit Raevard. *de Auctorit. Prudent. Cap. 4.* Sed vid. Finestr. & de Monzalv. *de Jure dotium, I. 80.*

§. 2.

Ergo & si potuit pro fure damnum decidere &c.] Al. *pro furto.* Sed vid. D. Goth. *in not. (1).*

(1) De verbo *decidere* vid. Jo. Fred. Gronov. *Obs. II. 6. L. 4. p. 198.*

p. 198. seq. edit. Platner. *Damnum injuria* Ulpianum paulo insolentius dixisse pro *injuria*, seu *contumelia*, notat Noodt. *ad h. t.* vs. *Haftenus ostendi &c.* circa fin.

§. 3.

Nam & si adulterium minor commisit, &c.] D. Goth. *in not.* „Atqui committere adulterium non potest. *L. 37. §. 1. h. t.*” Inepte (1).

(1) Add. de hoc §. Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit. 6. §. 12. not. 38.*

§. 4.

Cum statum mutat.] Publicum, ne obstet L. 3. §. 6. h. t. (1).

(1) Add. Dompierre, *d. loc. p. 255.* In verbis praecedentibus pro *quoniam res nec capit restitutionem* M. Roever. *Diff. ad Loc. quaed. Jur. Civ. deprav. Cap. 4.* in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. I. p. 151.* legit *quoniam is nec capit &c.* D'Arnaud *Diff. de His qui pretii particip. caus. sese vend. pat. Cap. 10. quoniam reus nec capit &c.*

§. 5.

Si in commissum (1) incidisse vectigalis dicatur, erit in integrum restitutio.] D. Goth. *in not.* „Immo non est necessaria, cum ipso jure tutus sit. *L. 7. de Publican.*” Est de pupillo (2).

(1) *Commissum vectigalis* Basilic. vertunt *κλεπτοτελώνημα*, voce insolenti. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) Sequitur in Lege: *si non dolus* ipsorum *interveniat.* Pluralis pro singulari. Vid. Auctor. *Obs. Jur. Civ. Cap. 14. p. 85.* add. notata superius ad *L. 8. §. 11. de transact. not. 2.* Vox sequens *ceterum* sumitur pro *alioquin*; neque adeo necesse, ut *alioquin* substituamus cum Hal. & Vulg. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* add. Briffon. *de V. S. in voc.*

L. XI.

L. XI.

Vel de dolo,] L. 7. *pr. de dol. mal.*

Vel utilis actio] L. 46. *h. t.* Noodt. *de Jurisd. & Imper.* I. 14. (1) intelligit *utilem actionem ex emto: de quo dubito* (2).

Videlicet quoniam & manumissus eas contrectabat.] L. 6. L. 50. *pr. de furtis* (3).

Et hoc rescripto Divi Severi continetur.] D. Goth. *in not.* „Id est, Alexandri Severi &c.” Sed hic Liber sub Caracalla conscriptus est (4), & Ulpianus principio imperii Alexandri Severi occisus, quem adeoque *Divum* appellare non potuit. Miror sic Cujacium errasse.

(1) Et *de Forma emend. dol. mal. Cap. 14.*

(2) Hal. *verum de dolo utilis actio.* Vulg. *Verum vel de dolo, vel utilis in factum actio.* Basilic. simpliciter ἡ περὶ δόλου ἀγωγή. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(3) Sequitur in Lege: *ex delicto in servitutem factio.* Hal. & Vulg. *in servitute.* Sed vid. notata superius *pag. 3. in fin. & seq.*

(4) Add. notata superius ad L. 17. *de statu homin. not. 2.* & Toullieu, *in Collectan. p. 174. seq.*

§. I.

Hac lege se vendiderit,] Dele *se* (1).

(1) Quod nec exstat in Pand. Flor. Pro *hunc, id est, minorem viginti annis, non complectatur* Ant. Govean. *Var. Lect. Jur. Civ.* I. 12. legit *hunc minorem non complectatur*, putans reliqua esse Interpretis. Apud Hal. τὰ *id est, & viginti annis* absunt. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 2.

Beneficio Principis urbicam procurationem &c.] D. Goth. *in not.* „Severi, &c.” Sed vid. ad *pr. h. l. (1).*

Neque enim contractum proponi &c.] Vel gestum: quod Edictum exigit.

(1) De *urbica procuratione* vid. Toulhieu, in *Collectan.* p. 177. *seqq.* Relationes etiam tempore JCtorum, quorum Fragmenta in Pand. exstant; usitatas fuisse, patet ex *seqq.* verbis *Aëtii Severus, quia dubitabat, ad Imp. Severum retulit*: licet eo tempore non tam crebro emissae fuerint. Vid. Zepernick. de *Judicat. Centumv.* adj. *Siccam. de Judic. Centumv.* p. 407. De *Aëtii* nomine vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. — Ad *seq. §. 5.* paucula notavit Cujac. ad *Lib. XLVI. Julian. Digestor.*

§. 6.

Puto autem inspiciendum a Praetore, quis captus (1) sit: &c.] Perez. ad tit. Cod. qui & adv. quos &c. num. 6.

Melior est causa secundum Pomponium ejus, qui accipit, &c.] Hinc colligunt, privilegiatum contra privilegiatum non uti privilegio: quod non semper verum. *L. ult. ex quib. caus. maj.* Vid. Carpzov. *Definit. Forens. Part. II. Const. 5. Def. 2. (2).*

(1) Id est, *laesus*, ut *L. 3. §. 3. L. 7. §. 1. L. 9. §. 2. h. t. L. 116. §. 1. de reg. Jur. & alibi.* add. Brisson. de *V. S. voc. capio, num. 7.*

(2) Add. Voet. ad *h. t. num. 35.* & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de Constit. Princip. §. 105. Tom. II. p. 15. seqq.* ubi etiam laudat Jo. Siegf. Wientzek. *Commentat. de Vero sensu L. 11. §. 6. & 7. & L. 12. D. de minorib. juncto examine regulae: privilegiatus contra privilegiatum non utitur jure suo.* Vratislav. 1778. 4. Vid. & Eysler. *Medit. ad Pand. Spec. LXI. Med. 1. & seqq.* — Ad *seq. §. 7.* quaedam quoque notavit Cujac. ad *Lib. IV. Julian. Digestor.*

L. XIII. (1).

(1) Jungendam hanc Legem esse cum *L. 25. de fidejussor.*
do

docet Putman. *Probab.* I. 19. p. 136. De quaestione autem, quam Ulpianus in *pr. h. l.* tractat, an restitutio minoris ejus fidejussoribus quoque profit, late egit Averan. *Interpr. Jur.* II. 7. *seqq.* & Gluck. *Ausfuhr. Erl. der Pand. nach Hellfeld*, hoc tit. p. 561. *seqq.* qui plures alios citat. add. Vinn. *Sel. Quaest.* I. 11. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 3. & Thes. *Controv. Dec.* 12. §. 3. Noodt. *ad h. t.* vi. *Non praetermittam* &c. Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand.* hoc tit. §. 39. Ad verba *non est aequum, fidejussori in necem meam subveniri* &c. quaedam monuit B. Voorda, in *not. ad Prael. Jan. a Costa ad illustr. quosd. tit. locaq. sel. Jur. Civ.* p. 321. Locutionem illam *in necem* Ulpiano familiarem esse, notat Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctur.* p. 431. In fine hujus *pr. pro causa enim cognita* &c. alios legere *causa autem cognita* &c. monet Val. Guil. Forster. *Obs. Succisiv.* I. 26. in Thes. Otton. *Tom.* II. p. 925. & *vel si* pro *nisi* Jctum dixisse, putat Govean. *Lect. Variar. Jur. Civ.* I. 13. notante Brencmanno, *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui dissentit.

§. 1.

Interdum autem restitutio & in rem datur minori, &c.] Ant. Fab. *de Errorib. Pragm. Dec.* 7. *error.* 2. & *error.* 3. *num.* 4. (1).

Siquidem emtor sequens scit rem ita gestam,] Ergo non sufficit scire, rem esse minoris. Pinel. *ad L. 2. Cod. de rescind. vend. Part.* II. *Cap.* 1. *num.* 34.

(1) De verbis, quae sequuntur, *cognitione Praetoria*, vid. Siccum, *de Judic. Centumv.* I. 2. p. 18. edit. Zepernick. — *Ad seq. L. 14.* vid. Cujac. *ad Lib. XI. Paul. ad Edict.*

L. X V I.

Num forte alia actio possit competere &c.] Sub qua continetur jus dicendi nullum. Noodt. *ad h. t.* vi. *Volui discedere* &c. (1).

Nam

Nam si communi auxilio, &c.] Modo tam utili. Fab. Cod. hoc tit. Def. 3. (2).

(1) Add. Ant. Fab. in *Ration. ad h. l.* Schulting. in *Enarr. h. t. §. 6.* Pothier. in *not. ad h. l.* Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 53.* Gluck. *loc. modo cit. p. 538. seq.* Minus recte Dompierre, *d. Specim. de Restit. in int. p. 217. seq. aliique.*

(2) Sequitur in Lege: *ut puta cum pupillo contractum est &c.* Pro quo Rucker. *Obs. Cap. 4. §. 6. num. 1.* legit *ut puta cum cum pupillo &c.* ope geminationis. Adr. Nic. Mollerus, *Select. quaed. Cap. 6. §. 4.* in *Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. II. p. 148. seq.* subaudit *si*, quod vulg. editio intrusit.

§. 1.

Vel etiam donationis causa,] L. 5. §. ult. pro socio (1).

(1) Vid. de hoc §. Noodt. *de Forma emend. dol. mal. Cap. 7. in fin.* — De *seq. §. 2.* vid. Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, tit. de restit. in integr. p. 421. seqq.* ubi recte contra Dompierre, *d. loc. p. 29. seqq.* ex hoc §. docet., cum restitutione in integrum minoris etiam alia juris remedia concurrere posse, neque id demum introductum esse rescripto Impp. Diocletiani & Maximiani in *L. 3. Cod. si tut. vel cur. interv.* sed jam antea obtinuisse.

§. 4.

In pretio emtionis & venditionis naturaliter licere contrahentibus se circumvenire.] Facit huc Ovid. Fastor. V. vs. 690.

*Da modo lucra mihi, da facto gaudia lucro:
Et face ut emtori verba dedisse juyet.*

Naturaliter] Εμπορικῶς, *Nov. 97. cap. 1. Recepto more. Grot. de Jur. Bell. ac Pac. II. 12. num. 26. (1)* ut *L. ad Corinth. XI. 14.* Vel *in foro humano*, Pinel. *ad L. 2.*

L. 2. Cod. de rescind. vend. Part. I. Cap. 1. num. 35. qui num. 39. accipit pro jure gentium, & sic Huber. Eun. Rom. h. add. Rad. Forner. Rer. Quotid. VI. 20. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 301.]

(1) Sic etiam Noodt. *ad tit. de rescind. vendit. vi. Hactenus de errore &c. Pufendorff. de Jure Nat. & Gent. V. 3. 10. ibique Barbeirac. in Adnotat. Gallicis. Mascov. in ej. Opusc. Jurid. & Philol. & Puttman. edit. p. 509. Burman. ad Vellej. Paterc. II. 128.*

L. XVII.

Quamvis appellari ab his non possit.] Ex Constitutione Constantini. L. 16. Cod. Theod. de appellat. [Tom. IV. p. 249.] ubi Jac. Gothofred. & in Prolegom. Cod. Theod. [Cap. 1. num. 1.] (1).

(1) Add. notata superius ad *L. unic. de Offic. Praef. Praetor.* Explicuit hanc Legem 17. Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epitom. Libb. Tom. I. p. 243. seqq.* Ceterum, quinam Magistratus in integrum restituere possint, latius docet Dompierre, *d. loc. p. 16. seqq.* add. Schulting. *in Enarr. tit. de in int. restitut. §. 5. & Noodt. ad eund. tit. vi. Vidimus causas &c.*

L. XVIII.

§. 1.

*Dum ea, quae pro causa sunt dicta, non allegat,] Quae pro causa sunt, dicta non allegat (1), id est, dicta negat. Sic Herald. de Rer. judic. auctor. I. 14. num. 3. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 1145.] Forte vult, aliis eum debere uti rationibus, quam quae allegatae sunt (2). Budaeus, in Annot. ad h. l. *Quae pro causa sunt non dicta, allegat (3): non male; & sic quoque Cujac. h.**

Vel ab Advocatis proditum queratur.] Quibus tamen
prae-

praevaricationis quaestionem movere non audet. Vid. *Matthi de Criminib. Lib. XLVII. tit. 9. Cap. 2. num. 4.*

- (1) Sic etiam legit Noordkerk. qui de hoc §. late egit *Obs. Cap. 4. p. 52. seqq.* Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diff. V. §. 5.* legit *allegat*, id est, *allegata*. Sed eum refutavit J. B. Koehler, *Interpr. & Emend. II. 3. p. 15. seq.* qui quoque comma ponit post *et sunt*.
- (2) Haec simplicissima mihi videtur interpretatio horum verborum, quae quare Interpp. corrigere voluerint, nullam rationem video. *Dum*, id est, *nisi* vel *donec*, *ea*, quae pro causa dicta sunt, non *allegat*: supple, sed alia, puta alia argumenta, vel probationes, quae temere omissae sunt, vel ipsi forte deinceps demum innotuerunt. *Dum*, sequente Subjunctivo, significare *donec*, notant Duker. *ad Flor. III. 11. 7. p. 597. seq.* & Oudendorp. *ad Sueton. in August. Cap. 94. p. 322.* unde pro *allegat* legendum putem *alleget*: quo facit, quod sequitur *queratur*. Pothier. *in not. ad h. l.* verba haec sic interpretatur: „id est, nisi alleget errorem in his, quae pro ipsius causa dicta sunt”
- (3) Sic etiam Wieling. *Lectio. Jur. Civ. II. 9. §. 4.* & Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 2.

Sed & Percennio Severo contra res bis judicatas &c.] Ponendum (,) post *contra*, monet Herald. *d. loc. num. 4.* bene (1).

In integrum restitui,] Al. addunt *desideranti*, Charond. & sic edit. 1549. (2).

- (1) Aliter hunc locum interpretatur Noordkerk. *loc. modo cit. p. 90. seqq.* ubi etiam alios Interpp. laudat, & defendit illud *Percennio*, quod nomen alii mutant. Vid. & Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Hal. *Pescennio*.
- (2) Sed non opus. Vid. Noordkerk. *d. loc. p. 92.* add. citatos ad *L. 3. §. 6. h. t.*

§. 5.

Verum successoribus quoque minorum &c.] De particula-

nibus vid. Fab. Cod. II. 27. Def. 1. & de donatario omnium bonorum, *ibid.* Def. 3. (1).

(1) Conf. Voet. *ad h. t.* §. 40. & Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld*, hoc tit. p. 560.

L. X X.

Nec dixit, vel Praesidem, ubi erat.] Nec opus, cum ipse etiam hunc adire posset. Charond. Sed an illic fuit adversarius ejus? Vid. Ant. Fab. *in Ration. h.* (1).

Sed, quod idem dicit, & indignum esse propter irrogatam poenam: non recte.] Vid. Noodt. *ad tit. de Just. & Jur.* vi. *Habes Justitiae &c.* Vid. & Elb. Leonin. *Emend.* VI. 15. notam Ulpiani defendentem contra Freher. *Parerg.* I. 13. [in Thes. Otton. Tom. I. p. 877.] qui Papinianum ab Ulpiano hic male reprehendi putat.

(1) Add. Cujac. *ad Lib. II. Papin. Respons. in expl. h. l.* Praecedit in Lege: *cum potuerit adire Praetorem &c.* Intellige Praetorem peregrinum, qui ab actore adeundus erat, etiam adversus civem. Vid. Freher. *Parerg.* II. 17. in Thes. Otton. Tom. I. p. 928. & Conrad. *Parerg. in nov. Praefat.* p. 10. seq.

§. 1.

Si quis tamen major viginti quinque annis &c.] Vid. Fab. Cod. II. 29. Def. 2.

L. X X I. (1).

Defuisse autem is videtur &c.] Spectat titulum de calumniatoribus. Labitt. *in usu Indic.* Cap. 2. §. 3.

(1) Inscriptionem hujus Legis male exhiberi in Noricis Libris, notat Ant. Augustin. *Emend.* I. 7. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1453.

L. X X I I.

Si quid Legatis expensum est,] Vid. L. 5. de condit. in.

indob. Wissenbach. in Exercit. ad Pand. Part. I. Diss. XIV. Thes. 14.

Vel pretia eorum, qui ad libertatem aditione ejus pervenerunt,] L. 31. h. t. (1).

- (1) De Calpurnio Flacco, cujus mentio fit in fine Legis, quaedam notat Schröder. *Obs. III. 11. p. 260.*

L. XXIII.

Cum mandatu (1) patris filiusfamilias res (2) administraret, non habet beneficium restitutionis:] Cujac. ad L. 3. §. 4. h. t. & Wissenbach. d. loc. Thes. 3. volunt, filiumfamilias hoc casu non esse obligatum: quod non probō (3).

Nec a procuratore fervari res possit.] Aliter ac circa tutorem, & curatorem. Mev. Decision. Part. VII. Dec. 286. Sed vid. Merend. Controv. Jur. X. 31.

- (1) Vulg. *mandato*. Sed vid. notata superius ad L. 3. d. offic. ej. cui mand. est jurisd.
 (2) Scil. *res patris*. Vid. Pothier. in not. ad h. l.
 (3) Neque hoc urget Cujac. ad Lib. XI. Paul. ad Edict. in expl. h. l.

L. XXIV.

PAULUS *Lib. I. Sententiarum.*] Ubi Cujacius [tit. 9 §. 2. not. 3.] notat, principium Legis esse ex *Pauli Sententiis*: reliqua esse ex *Pauli Lib. XI. ad Edict.* (1).

Quod si minor sua sponte &c.] Non mandato, ut praec. Lege.

Ne majori damnum accidat:] Cujus nomine posset agere cum minore actione negotiorum gestorum (2).

- (1) Add. Schulting. ad d. loc. Paul. not. 4. in *Jurispr. Antejustin.* p. 237. Vid. & Ant. Augustin. loc. modo cit. I. 8. p. 1457.

(2) De verbis, quae sequuntur, *sed compellendus est*, sic ut

cedere, auxilium in int. restitutionis, ut procuratorem eum in rem suam faciat, vid. Gluck, Diff. de Vita petend. restit. in integr. Praetor. Cap. 1. §. 4. not. 44. in ej. Opusc. Juridic. Fascic. II. p. 284. seq.

§. 1.

Itaque nisi aut manifesta circumscriptio sit, aut tam (1) negligenter in ea causa versati sunt, &c.] Vid. Merend. Controv. X. 42. & 43.

(1) *Tam, id est, valde. Noodt. ad h. t. vi. Interim in causae &c. Pro negligenter Flor. scriptum neglegenter. Vid. notata superius ad L. 15. §. 1. qui satisd. cog. Praecedit in Lege: nemine cum his contrahente, id est, contrahere volente, aut contracturo. G. O. Reitz. in Obs. Miscellan. Vol. X. p. 371. De verbis & quodammodo commercio eis interdicetur, vid. Markart. Interpr. rec. lect. Jur. Civ. I. 21. p. 143.*

§. 2.

Si vero jam distracta hereditate, & negotiis finitis, &c.] Vid. Balduin. in Justin. p. 395. [in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 1165.] Perez. ad tit. Cod. si ut omiss. hered. &c. num. 2. Cujacius, ad §. 5. Inst. de hered. qual. & differ. exelcit forte pupillum.

Ad paratam pecuniam laboribus substituti veniat,] Facit huc. Euripid. Rhes. vs. 325.

Multoque parcius ex hac causa heredem minoris restituendum esse.] Et tum demum, si voluntatem de hoc declaravit minor. Fab. de Errorib. Pragm. Dec. 34. error. 8. num. 6. & 7.

§. 4.

Restitutio autem ita facienda est, ut unusquisque in (1) integrum jus suum recipiat.] Id enim integrum, quod ita est, ut fuit. Caesar, de Bell. Alexandr. Cap. 35: (2). Exceptio apud Maynard. Decis. Tholos. III. 36. (3). Idem in aliis causis restitutionum. Liv. IX. 11. Facit huc

M. Senec. *Controv.* 26. — Non plus; & quod ante illam obstabat, & nunc obstabit. Mev. *Decis. Part.* VII. *Dec.* 60.

Emtorem fundum cum fructibus reddere,] Opponunt *L. 2, Cod. si quis ignor. rem minor. esse &c.* (4).

Quia aes alienum ei solvitur, quod facere necesse est,] Vid. ad *L. 32. §. 4. de adm. & peric. tut.* (5). Idem pretio soluto Ecclesiae Officiali, pro re emta. Pinel. ad *L. 2. Cod. de rescind. vend. Part. II. Cap. 4. num. 70.*

(1) Praepositionem *in* antike deletam esse, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 11. & Noodt. ad h. t. vs. Ceterum, ut aequum &c.*

(3) Alias exceptiones habet Gil. Regius, *Enantioφ. II. 6. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1498. seq.*

(4) Sed Lex illa, arg. inscriptionis tituli, sub quo collocata est, intelligenda de eo, qui, ignorans rem minoris esse, eam bona fide emit. Vid. Perez. *in Prael. ad d. tit. Cod.* Sequitur: *quae ei consumturo creditur.* Pro quo olim Flor. scriptum fuisse *quaesconsumturo*, sed *s* deletam, & *e* repositam, sensu non admodum concinno, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui forte legendum censet, *quae quasi, vel quae sic consumturo &c.*

(5) Et Dompierre, *d. loc. p. 308. seqq.* *Æs alienum* est ipsum pretium, τὸ τίμημα, Basil. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — De *seq. §. 5.* vid. Averan. *Interpr. Jur. II. 10. §. 6.* add. Noodt. *ad h. t. vs. Tempus est, &c.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 10.* Dompierre, *d. loc. p. 3.* Jo. van der Linden, *Adnot. ad Voet. Comm. ad Pand. tit. de in int. restitut. §. 1.*

L. X X V.

Cum & majoribus viginti quinque annis justis ex causis dari solet repetitio.] Exemplum *L. 65. §. 1. de condit. indeb.*

§. 1.

Aut procuratori ejus, cui id ipsum nominatim mandatum sit:]

fit:] Nec enim aliquis proprium factum impugnare, vel errorem suum allegare velle, facile praesumitur. *L. 17. h. t. Fab. Cod. H. 27. Def. 3. not. 4.* Vid. tamen & exceptiones apud eundem, *II. 32. Def. 1. not. 3.*

Qui vero generale mandatum &c.] Add. Huber. *Eun. Rom. h. (1).*

(1) Ad seq. *L. 26.* paucula notavit Cujac, ad *Lib. XI. Paul. ad Edict.*

L. XXVII.

Patri pro filio omnimodo praestanda restitutio est, &c.] Pro filio, qui proprio motu contraxit, per *L. 3. §. 4. h. t.*

Nec (1) aliter audiri oportere, quam si ex voluntate adolescentis (2) postulent:] Non tamen praecise mandato. Cujac. in *Paratitl. ad tit. Cod. etiam per procurat. causss. in int. rest. ag. poss.* Dissentit Perez. ad *d. tit. Cod. num. 3.*

(1) In praecedentibus verbis pro *adgnatos*, ut Taurellius edidit, Hal. habere *cognatos*, atque ita in ipsis Pand. Flor. esse correctum, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Ipse tamen Taurellianam lectionem praefert.

(2) *Adolescens* passim in Pand. Flor. scribitur, non *adolescens*. Vid. Briffon. *Parerg. §. 12. in ej. Oper. Minor. p. 393.*

§. 1.

Si pecuniam, quam mutuam minor accepit, &c.] Limita ex *L. 95. §. 3. de solution.*

Denegare debet Proconsul creditori adversus eum actionem:] Unde eum ipso jure tutum, censet Fab. *Cod. II. 24. Def. 1.*

Quum ut jubeatur juvenis actionibus suis, — cedere creditori suo.] Per *L. 51. de pecul.*

§. 4.

Nisi quaedam personae speciali Lege exceptae sint.
 "Εμβλημα Triboniani, respicientis *L. ult. Cod. qui & ad*
quos &c. Cujacius, Faber, alii (1). Dissentit Bynkers
Obs. VII. 12. (2).

- (1) Uti Wissenbach. *in Exercit. ad Pand. Part. I.*
Disp. XIV. Thes. 22. & de Emblem. Tribonian. Cap.
1. p. 20. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 14.* Noode
ad h. t. in fin. Domplierre, *d. loc. p. 221.* Po
hier. in not. ad h. l. Etiam Balduin. *in Justinian.*
Lib. III. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 1146.
& Merill. ad L. Decision. Justin. Cap. 43. p. 120.
 (2) Quem sequitur Wybo, *in Tribon. Defens. Cap. 1.*
§. 14. p. 243. seq. Sed utrumque refutavit Walch.
ad Eckhard. Herm. Jur. I. 6. §. 248. p. 449.

L. XXVIII.

Non ideo tutori &c.] Vid. *seq. Leg. §. 1.*

L. XXIX.

§. 1.

Ex causa curationis &c.] Ab eo, cui heres erat, ge
 stae (1).

Ceteris speciebus non cohaeret,] Secus, si cohaeret.
 Cyriac. *Controv. 43. num. 131. seqq.*

- (1) Conf. Cujac. *ad Lib. II. Modestini. Respons. in*
expl. h. l.

§. 2.

Herennius (1) Modestinus respondit, cum non evocatis
creditoribus, &c.] Cum uno id non fit. Mev. *Decision.*
Part. VII. Dec. 317.

- (1) An germanum sit hoc praenomen, quod etiam praec. §.
 adjicitur, dubitat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. &*
 Spang. *ratione tamen dubitationis non addita.* — Ad
seq.

seq. L. 30. vid. Cujac. ad Lib. III. Papinian. Quæstion.

L. XXXI. (1).

Nec erunt cogendi viginti aureos pro retinenda libertate dependere.] Aliud L. 9. de inoffic. testam.

Nam & si quidam ex creditoribus pecuniam suam ante restitutionem ab ea reciperassent (2), ceterorum querella (3) &c.] Vid. Fab. Cod. II. 25. Def. 4. ubi & de casu, quo alius, mandante minore, solverat. Vid. *ibid.* in not. Exceptiones vid. apud Mevium, *Decision. Part. VIII. Dec. 102.*

(1) Ad quam vid. Cujac. ad Lib. IX. Papinian. Respons. ubi notat, toto hoc Libro Papinianum de fideicommissis egisse.

(2) Hal, recuperassent. Sed vid. notata superius ad L. 33. de adoption.

(3) In Pand. Flor. querella, & sic passim ibi scribitur. Vid. Briffon. *Parerg. §. 46. in ej. Oper. Minor. p. 397.*

L. XXXII.

Ex adpectu corporis] Exterioris, non nudi, ut male Forner. *Rer. Quotid. II. 26.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 187.] (1).

(1) Cujac. ad Lib. I. Paul. Quæst. in expl. h. l. ait: „id est, ratione capta ex oculis.” Vid. & Zepernick. de Causs. Centumv. adj. *Siccam. de Judic. Centumv. p. 255. in not.* An hoc de inspectione corporis nudi accipiendum sit, merito dubitari posse, dicit Bynkersh. *Obs. III. 24.* addens, si ita intelligendus sit hic locus, eum in Pand. unicum esse, ubi de inspiciendis maribus mentio fiat. Suspecta sunt hæc verba *ex adpectu corporis* Brenemann, h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Pro perseverassent, in verbis & quid si curatores quoque in eodem errore perseverassent, Petitus, ad LL. Attic. II. 4. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 234. distinctis vocibus rescribit *per se verassent*:

mire. De Petito Kuster. *ad Aristophan. Ranas*, p. 64.
 „ Criticus, si quisquam alius infelix.” quod probat
 Lessing. *in Observ. Critic.* p. 57. Similiter judicat
 Hemsterhus. *in Obs. Miscellan. Vol. V.* p. 22. & la-
 te, *ad Aristophan. Plut.* p. 439. add. Burman. *Prae-*
fat. ad Vales. Emend. p. 20. seq. — Pro non conve-
 niuntur in fin. Legis alios malle non convenientur,
 notat G. O. Reitz. *in Obs. Miscellan. Vol. X.* p. 373.
 — In seq. L. 34. §. 1. Ant. Fab. pro & tutori
 auctore legit licet tutore auctore: sine causa. Vid. Ba-
 chov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1084. & Dompierre, *d.*
loc. p. 236.

L. XXXV.

Si in emtionem &c.] Non in subhastatione. Matth. *de*
Auction. l. 10. num. 45. (1). Sed vid. *ibid.* l. 16.
 num. 27.

Veluti quod majorum ejus fuisset:] L. 36. *de bon. li-*
bertor. Rad. Forner. *d. loc.* V. 23.

Ita tamen, ut id, quod ex licitatione accessit, ipse offe-
rat venditori.] Non plus: quod hic speciale esse, putat
 Faber, *de Errorib. Pragm. Dec. 23. error. 3.* Sed non
 satis probat. In subhastatione, plus. Matth. *de Auction.*
 l. 10. num. 22. seqq.

(1) Add. Finestr. & de Monzalv. *in Hermog. Jur. Epi-*
tom. Libb. Tom. I. p. 246. seqq. ubi late hanc Legem
 explicuit: de qua vid. & Dompierre, *d. loc.* p. 312.
 seqq. Pro *penes se collatam* Hal. habet *penes se collo-*
catam: & sic etiam in nonnullis Mss. legitur. Vid.
 Brenem, *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Voces hae
 etiam alibi permutantur. Vid. notata superius ad L. 5.
de Just. & Jur. not. 2. Similiter pro *adjectione* alii
 legunt *additione.* Sed vid. Leonin. *Emend.* l. 12.
 num. 3.

L. XXXVI.

Minor viginti quinque annis omissant allegationem &c.]
 Vid.

Vid. Carpzov. *Defin. Forens. Part. I. Const. 16. Def. 17.*
De exceptione dilatoria, Fab. *Cod. II. 12. Def. 7.*

L. XXXVII.

§. 1.

*Neque in calumniatoribus Praetorem &c.] Ταῖς συκοφαν-
ταῖς, Basilic. [Tom. I. p. 630.] (1).*

*In delictis autem minor annis viginti quinque non mere-
tur in integrum restitutionem utique atrocioribus:] In de-
lictis, quae ad publicam coërcitionem spectant, Paul. in
Sent. I. 9. §. 1. (2).*

*Nisi quatenus interdum miseratio aetatis ad mediocrem
poenam Judicem produxerit (3).] Facit huc Plinius,
Lib. X. Epist. 97. Vid. Matth. de Criminib. in Prole-
gom. Cap. 2. num. 2. Sande, Decis. V. 9. Def. 4.
Carpzov. *Definit. Forens. Part. IV. Const. 31. Def. 5. &
Const. 38. Def. 6. seq.* Merend. *Controv. Jur. V. 15.
seqq.**

*Et non sit aetatis excusatio &c.] Ut non sit &c. edit.
1549. quod jam conjeceram (4).*

(1) De priore hujus §. parte *sed & in sexaginta diebus &c.*
vid. Noordkerk. *de Lege Petron. p. 146. seqq.* add.
J. G. Hoffman. *ad L. Jul. de adulter. Cap. 6. §. 3.*
in *Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. I. p. 234.*

(2) Ubi vid. Cujac. & Schulting. add. Noodt. *ad h. t.*
*vs. Haëtenus ostendi &c. circa fin. & Dompierre, ad
loc. p. 252. seqq.*

(3) *Vulg. perduxerit.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur.*
Geb. & Spang. qui id praefert. Vid. quae de perpe-
tua fere horum verborum confusione notavi superius ad
L. 1. de orig. Jur.

(4) Voces *et & ut* saepe permutantur. Vid. notata superius
ad *L. 2. §. 38. de orig. Jur. not. 3.*

L. XXXVIII. (1).

Æmilius Larianus &c.] Vid. de hac Lege Fab. de Er-

rorib. Pragm. Dec. 25. error. 5. & 6. Merend. Controv. Jur. X. 20. (2).

Denunciationibus (3) tutoribus saepe datis,] Ut pretium solveretur, Vulg. Male. Vid. Merend. d. loc. Fuit tantum admonitio. Hae non poterant tollere jus venditori ex conventionem cum majore, & lapsu temporis, quaesitum. Fab. d. loc. error. 9. num. 3.

Quam apud Praefectum urbi provocaverat:] Uti disputavit, Vid. Jac. Gothofred. ad L. 11. Cod. Theod. de appellat. [Tom. IV. p. 244.]

Imperator (4) autem motus est, quod &c.] Cujus decisionem tuetur Bachov. ad Treutler. Vol. II. Part. II. Disp. 22. Thes. 3. Lit. h. p. 368. (5). — Non res ante plane finita, ut L. 2. Cod. de his, quib. ut indign.

Dicebam, posse magis ea ratione restitui eam, quod &c.] Modo statim pecunia fuisset soluta, hoc erat verum. Fab. d. Dec. 25. error. 9. num. 4.

Quia tamen Lex commissoria] Tanquam resolvens contractum, bona fide perfectum. Ita Faber, Dec. 21. error. 6.

Displicebat ei,] Hoc scil. casu (6).

Pronunciavit, in integrum restituendam.] Non idem esset circa pactum de redimendo &c. Fab. de Errorib. Pragm. Dec. 25. error. 5.

Movit etiam illud Imperatorem, quod priores tutores &c.] Quod non posset movere Judicem. Cujac. h. San. de, Decision. I. 15. Def. 1. Vid. & Fab. Cod. II. 23. Def. 2. & de Errorib. Pragm. Dec. 23. error. 7. seqq.

Qui non restitui desiderassent,] Haec suspecta Fabro, de Errorib. Pragm. Dec. 25. error. 6. num. 4.

(1) De Pauli *Libris Decretorum* vid. quos citat Bach. *Hist. Jur. III. 2. Sect. 5. §. 31. not. s. p. 476.* edit. Stockman.

(2) Prolusionem ad hanc Legem scripsit Mascovius, quae exstat in *ej. Opusc. Jurid. & Philolog. a Puttman.* edit. p. 477. seqq.

(3) Plurali numero, non quasi plures denunciations jure
neg

necessariae sint, sed quia de facto intervenerant. Noodt, *de Foenor. & Usur.* III. 9.

- (4) Antoninus Caracalla. Vid. Schulting. *ad Paul. Sent. Lib. I.* in *Jurispr. Antejustin.* p. 213. add. Mascov, *loc. cit.* p. 483.
- (5) Aliter Mascovius, *d. Prolusion.* qui Pauli opinionem praefert.
- (6) Add. J. G. van Musschenbroek. *Diff. de Lege commissar. in pign. Cap. 2.* in Nov. Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. II.* p. 656.

L. X X X I X.

Cum per eos non steterit, quo minus res finem accipiat?]
Add. L. 3. §. 1. *h. t.* (1).

- (1) In *seq. §. 1.* pro *quas bona fide emtor fecisse approba-*
verit legendum *fecisse*, id est, *fecisse se*, notat Ruc-
ker. *Obs. Cap. 4. §. 2. num. 1.* probante Bondam.
Animadv. Critic. ad loc. quaed. Jur. Civ. deprav.
Cap. 15. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs.
Vol. II. Tom. II. p. 234. Non tamen id prorsus ne-
cessarium. Vid. notata superius ad L. 35. *de pactis*,
not. 1. De locutione *longe longeque* vid. Cortium, *ad*
Sallust. Catilin. Cap. 5. num. 7.

L. X L.

Quia partam ex causa judicati persecutionem &c.] Alii
legunt *paratam* (2), atque inde doctrina *de parata execu-*
tione. Leonin. *Emend. Lib. V. Cap. ult. num. 7.*

- (1) Quod etiam probat Hoffman. *Meletem. ad Pand.*
Diff. V. §. 6.

§. 1.

Et cum quantitate fructuum perceptorum compensatis.]
De fructibus vid. Fab. *de Errorib. Pragm. Dec. VII.*
error. 6.

L. X L I.

Quia unicuique licet contemnere haec, quae pro se introducta sunt.] Quid? si postea eo jure velit uti. Non potest. Fab. Cod. II. 29. Def. 2.

Nec queri poterit venditor &c.] Emtor. legit Cujacius (1). Vulgatam tuetur Merill. Var. ex Cujac. III. 11. ita tamen, ut non neget, rectius se habere illud emtor, ac commodius: & sic quoque legit Huber. Eun. Rom. h. add. Reinold. Varior. Cap. 2. (2).

In qua se ipse constituit,] Quaeque per restitutionem ipso jure non est sublata. Chesius, Different. Cap. 78. [in Jurispr. Rom. & Attic. Tom: II. p. 850:] Frustra hunc textum carpit Autumnus. Vid. Huber. Eun. Rom. h.

(1) *Ad h. t. & ad Lib. XLV. Julian. Digestor. in expl. h. l. Item Leonin. Emendat. I. 18. in fin. & Noodt. ad h. t. vi. Ceterum, ut aequum &c. in fin.*

(2) *Ubi & refutavit Lyclam. Membran. III. 16. qui putabat, difficultatem sublatam esse, si verbum queri passive accipias.*

L. X L I I.

Quod enim appellatio interposita &c.] Ratio non satis concludens, quam tamen qualitercunque colorare conatur Huber. Eun. Rom. h. Forte quae praecessere, si hodie constaret, res esset clara (1).

(1) *Videtur particula enim hic pro autem posita. Vid. P. J. de Fremery, Diff. de Rationib. Vett. Jctor. Cap. 4. p. 95. in not. Simile exemplum supra habuimus in L. 27. §. 4. de pactis. ubi vid. notata.*

L. X L I I I. (1).

De aetate ejus, qui se majorem annis viginti quinque dicit, causa cognita probandum est:] Hoc aliquibus in locis &

& hodie ultro petitur. *Mev. ad Jus Lubec. I. 2. art. 7. num. 12. seqq.*

- (1) Vitiosam esse hujus Legis inscriptionem, & pro *Marcellus* legendum *Macer*, censet M. Tydeman, *Diff. de Ulp. Marcell. Sect. 2. Cap. 2. §. 3. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 76.*

L. X L V.

Etiam ei, qui, priusquam nasceretur, usucaptum amiserit, restituendam actionem Laheo scribit.] Fuit enim absentis instar. Vid. Cujac. ad L. 38. h. t. (1). Sed idem & minori, contra quem usucapio, ante coepta, impleta est, dat Ant. Fab. in Ration. ad h. l.

- (1) Qui putat, Legem hanc 45. non ad Edictum *de minoribus* pertinere, sed ad Edictum *ex quibus caus. major.* Vid. Pothier. *ad tit. ex quib. caus. maj. num. 43. in not.* — Paucula ad *seq. L. 46.* notavit Cujac. *ad Lib. II. Paul. Responsor.*

L. X L V I I.

Tutor, &c.] Solus, ut L. 61. de condit. indeb. (1).

- (1) *Vendidit*, scil. interposito decreto magistratus. Ita Cujac. *ad Lib. I. Scaevol. Respons. in expl. h. l.* qui sic etiam intelligit sequentem §. 1. Sed vix videtur hic locus sic accipi posse ex mente ipsius Scaevolae, cujus aetate tutor vel curator ad res pupilli vel minoris alienandas decreto magistratus nondum indigebat. Primus enim mutati hujus juris auctor fuit Septimius Severus, *L. 1. de reb. eor. qui sub tut. vel cur. sunt, &c.* quem Scaevola discipulum habuit. Vid. Spartian. *in Anton. Caracall. Cap. 8.*

§. 1.

Nisi si auctor a toto contractu velit discedi, &c.] Vid. Fab. Cod. II. 16. Def. 2. & II. 34. Def. 2.

L. XLVIII.

L. XLVITI. (1).

- (1) Vitiose hujus Legis inscriptionem referri in Noricis libris, notat Ant. Augustin. *Emendat.* l. 8, in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1457.

§. 2.

Mulier minor viginti quinque annis, si pactione dotis &c.] L. unic. Cod. si adv. dot.

L. L.

Ideoque & pignus, quod dederat prior debitor, manet obligatum.] Facit L. 13. §. 1. ad SCtum Vellejan. (1).

- (1) Egit ea de re Dompierre, *d. loc. p. 240. seq.* In initio Legis pro *Inius* Hal. edidit *Junius*. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui notat, in ipso Cod. Flor. inter *i* & *n* superscriptam esse *u*, ut fieret *Junius*, & miratur, tam probabilem correctionem, etsi recentiore, a Taurellio in margine non esse adnotatam. *Diophanti* nomen etiam aliis fuisse, patet ex inscriptionibus apud Gruter. p. 578. 8. p. 673. 11. p. 988. 9.

TITULUS V.

DE CAPITIS MINUTIS.

Idem in actoribus esse debet, sed his non succurritur, cum suo facto hoc patiantur; sed tantum contra eos (1).

- (1) Praectorem non restituere actiones ipsi capite minuto competentes docent Ant. Faber, *in Ration. ad L. 8. h. t.* & Dompierre, *d. Specim. de Restitutionib. in integrum*, p. 349. *seqq.* Vid. & Scheltinga, *de Emancipat. Part. II. §. 5. seq.* in Jurispr. antiq. Fellenb. Tom. II. p. 521. *seq.* Minus recte dissentiunt alii, in quibus etiam est Voet, *ad h. t. num. 3.* — Sunt, qui Tri-

Tribonianum carpant, quod hoc Edictum in Pand. retulerit. Sed vid. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 1. in fin. & Dompierre, *d. loc.* p. 358. seq. — De capitis deminutione in univ. & imprimis de minima capitis deminutione, egit quoque Conrad. *Parerg.* p. 163. seqq. — *Capite minuti* unde dicantur, docet Heinecc. in *Additam. ad Vinn. ad pr. Inst. de capit. deminut.* & Dompierre, *d. loc.* p. 335. Plura de verbo *minuere* notant Marckart. *Interpr. rec. lect. Jur. Civ.* p. 318. seq. & Conrad. *d. loc.* p. 171. seqq.

L. II.

§. 1.

IN EOS EASVE PERINDE QUASI ID FACTUM NON SIT,] *Intra annum, quo primum experiundi potestas erit, causa cognita*, addit Noodt. *ad h. t. circa fin.* (1).

JUDICIUM DABO.] Et quidem *rescissorium*. Schol. Basilic. *Tom. VI.* p. 156. (2).

(1) A quo dissentit Scheltinga, *d. loc.* §. 7. p. 523. — In *pr. h. l.* nullum vocabulum praecedere ad quod Grammaticae referri queant verba *neque possunt hi penitus conveniri*, notat Marckart. *Interpr. rec. lect. Jur. Civ.* p. 208. in fin. ubi & alia similia exempla. add. notata superius ad *L. 1. pr. de pactis*.

(2) Conf. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2.

§. 2.

Ceterum si postea, imputare quis &c.] Suspecta haec Fabro, in *Ration. ad h. l.* & Bachov. *ad Πρώτη Pand.* p. 1151. (1).

Sed interdum, si contrahatur cum his &c.] Non enim hoc obtinet, si mulier in manum viri convenerit. Vid. Cujac. *Obs.* VII. 11. (2).

(1) Quibuscum facit quoque Schulting. in *Enarr. h. t.* §. ult. Aliter Conrad. *Parerg.* p. 184. seqq. Vid. & de hoc loco de Retes. *Exc. Analect. Lib. III.* in Thes.

- Thes. Otton. Tom. V. p. 1283. Chesium, *Interpr. Jur.* II. 1. in *Jurispr. Rom. & Attic.* Tom. II. p. 325. *seqq.* Dompierre, *d. loc.* p. 353. *seqq.*
 (2) Sed quem refutavit Schulting. *loc. modo cit.* add. Pot-
 hier. *in not. ad h. l.*

§. 4.

*Ei, qui debitorem suum adrogavit, &c.] L. II. de
 Judic.*

§. 5.

Hoc judicium perpetuum est, &c.] Quae enim ante gesta
 sunt, hic perpetuantur. Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1150.

L. III.

Qui adrogatum parentem sequuntur,] Qui an ad hoc
 Edictum pertineat, vid. Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1149.
 Vinn. *ad §. ult. Inst. de acquisit. per arrogat.* (1).

- (1) Add. Dompierre, *d. loc.* p. 343. Egit de hac Lege
 quoque Cujac. *ad Lib. XI. Paul. ad Edict.*

§. 1.

Nisi in imaginariam servilem causam deductus.] Et
 morti similem, Schol. Basilic. Tom. VI. p. 156. L. 209.
de reg. Jur. Hoc autem capiendum ratione hujus Edic-
 ti (1). Tricatur Huber. *Eun. Rom. h.*

Quia servile caput nullum jus habet:] Nec obligatur.
 Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1147.

- (1) Vid. hac de re Scheltinga, *d. loc.* p. 519. *seq.* &
 Conrad. *loc. cit.* p. 180. add. de Retef. *Miscellan.*
 I. 6. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 40.

L. V.

§. 1.

Sed & hi, quos Senatus hostes judicavit vel Lege lata:]
 Vel

Vel quos populus *Lege lata* hostes judicavit: ita explicat Cujac. *ad Libb. Paul. ad Edict. in: expl. h. l. (1)*.

(1) Eodem fere modo Nic. Anton. *de Jure exul. II. 13. num. 8. seqq.* in Thes. Meerman. Tom. III. p. 83. Vid. & Lyclam. *Membran. VII. 35. §. 2.* & Bynkersh. *Obs. V. 22.* Varia exempla hostium judicatorum habet Briffon. *de Formul. Pop. Rom. II. 162. seqq.* — De aquae & ignis interdictione, cujus mentio fit in *pr.* hujus Legis, & in cujus locum vulgo putatur successisse deportatio, vid. in primis Schulting. *ad Caj. Instit. I. 6. not. 8.*

L. V I.

Amittit (1).] Sic L. 15. §. 7. *de usufr. L. 2. de legitim. tutor.*

(1) Id est, *adimit*, ut notavit Schulting. *ad edit. in 4to. add. Idem; in Enarr. h. t. §. 4. & Bynkersh. Obs. I. 11. pr.*

L. V I I.

Tutelas etiam non amittit capitis minutio:] Sic L. 6. *h. t. Capite minutus (1)* legit A. Roël. [*Diff. conjecturas ad quasd. Leges Dig. contin. Ultraject. 1712.*] qui & de seqq. varia habet.

Exceptis his, quae in jure alieno personis positae deferuntur:] Verba *exceptis his* delet Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 1152.* Pro *in jure alieno* Jac. Gothofred. *in not. ad LL. XII. Tabb. p. 208.* [in Thes. Otton. Tom. III. p. 179.] legit *in jure antiquo*; & jam ante Balduin. *in Scaevol. p. 159.* [in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. I. p. 507.] Basilic. Tom. VI. p. 154. *πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ δυο δεκαδέλτου κ. ε. λ.* Tricatur Huber, *Eun. Rom. h. Casum in patrono*, qui adrogandum se dedit, ponit Jan. a Costa, *ad §. 4. Inst. quib. mod. tutel. finit.* De quo dubito. *add. L. 22. de Jur. patronat. Constantinaeus, Subtil.*

ut. Enodat. l. 7. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 494.]
legit quae in jure agnatis proximis potissimum deferuntur,
cum Cujacio (2) fere.

Deferuntur] Al. non deferuntur (3):

Vel ex SCto.] Vid. Ulpian. *Fragm. tit. XI. §. 20. seqq.*

Sed legitimae tutelae ex duodecim tabulis intervertun-
tur,] Al. licet legitimae tutelae &c. intervertantur (4).

Ex novis autem Legibus (5)] *L. 1. §. 8. ad SCtum*
Tertullian.

Et tutelae] Hoc à Triboniano esse, censet Hotoman.
Obs. III. 9. Sic tamen & *pr. h. l.* Concedit tamen & hoc
Huber. *Eun. Rom. h.*

Ut personae naturaliter designentur:] Vid. Jan. a
Costa, *ad rubric. §. 1. Inst. de SCto Orphit.* (6).

Ut ecce deferunt hereditatem SCta matri & filio.] Vid.
§. 2. Inst. de SCto Orphit. ubi Jan. a Costa.

(1) Quod probat Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet.*
Comm. ad Pand. hoc tit. §. 2.

(2) *Ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. h. l. & ad Ul-*
pian. Fragn. tit. XI. §. 9. not. 29. qui sic legit: *ex-*
ceptis iis, quae jure agnationis proximis potissimum
deferuntur. Sed Cujacium refutavit Schulting. *ad d.*
loc. Ulpian. not. 30. ubi probat lectionem *in jure an-*
tiquo, & sic quoque in *Enarr. h. t. §. 4.* Eodem
modo Noodt. *ad h. t. vñ. Dixi, quid &c.* Otto, in
Praef. Tom. III. Thes. Jur. p. 51. in fin. Dompier-
re, *d. loc. p. 345. seqq.* Alii aliter: Vide, praeter ci-
tatos a Schultingio, Nic. Catharin. *Obs. & Conj. III.*
7. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 785. Em. Soarez.
a Ribeira, *Obs. Jur. Cap. 37. in eod. Thes. Tom. V.*
p. 590. Conrad. *Parerg. p. 190. seqq.* Jo. Canné-
giet. *ad Ulpian. Fragn. tit. XI. §. 9. p. 56.* Walch.
ad Eckhard. Herm. Jur. I. 2. §. 65. p. 61. seqq.
Jo. van der Linden, *loc. modo cit.* Pluribus de hac
Lege egit Noordkerk. *Obs. Cap. 3. p. 39. seqq.* & van
de Water. *Obs. III. 13.* Nihil mutant Wieling. *Leß.*
Jur. Civ. I. 9. Marckart. *Prob. rec. leß. Part. II.*
p. 171. seqq. & in *Praefat. ad Interpr. rec. leß.*
Jur. Civ. pag. si numeros, 11. seqq. Theod. Jo.
Alex.

Alexand. Pagenstecher: *Diff. de Violentis emendationibus in Jure Civili non admittendis*, Cap. 2. Sect. 1. p. 43. *seqq.* Harderv. 1776.

- (3) Sic Hal. alique, quos citat Walch. *loc. cit.*
 (4) Sic Hal. quod probare videtur Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 1. §. 8. num. 2.*
 (5) A Triboniano, haec esse, putat Wissenb. *Emblem. Tribon. Cap. 1. p. 21.* Sed vid. Wybon. *in Tribonian. defens. cap. 1. §. 15. p. 244. seq.*
 (6) Add. Heinecc. *ad L. Jul. & Pap. Popp. p. 355.* De verbo *ambulo* ad *seq. §. 1.* quaedam notat Curtius, *Εικασών*, III. 28. in *Thef. Otton. Tom. V. p. 215. seq.*

L. VIII.

Eas obligationes, quae naturalem praestationem &c.]
 In quibus non strictum jus, sed aequum & bonum spectamus (1): quaeque adeo etiam competunt filiofamilias, non patri, nisi summo jure, & sequuntur etiam filiumfamilias post emancipationem, ut *de dote. h. l.* add. Cujac. *Obs. XXII. 14.* (2). add. Jan. a Costa, *ad §. 29. Inst. de action.* D'Avezan. *de Contractib. Cap. 20.* [in *Thef. Meerman. Tom. IV. p. 43.*]

Quia in aequum & bonum concepta est,] Add. *L. 11. §. 1. de injur. (3).*

Nihilo minus durat etiam post capitis diminutionem.]
L. 2. §. 1. L. 22. §. 5. solut. matrim. — Minimam directam, sed post deportationem tantum utilis. *L. 5. §. 1. de bon. damnat.*

- (1) Conf. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3.* & Noodt. *ad h. t. vi. No. obligationes quidem, &c.* Late de hac Lege egit Ghesius, *Interpr. Jur. II. 36.* in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 524. seqq.* & Dompierre, *d. loc. p. 355. seqq.* Pro *palam est*, ut Taurellius edidit, & aliae editt. habent, in edit. Geb. & Spang. vitiose exaratum est *palam et.*
 (2) Qui doctrinam Caji restringit ad *dotem*, dissentiente Noodtio, *d. loc.* qui existimat, idem etiam in ceteris bonae fidei contractibus obtinere.
 (3) Et Cujac. *ad Paul. Sentent. V. 7. §. 4. not. 17.*
Tom. I. Nn *L. IX.*

L. I X.

Ut quandoque emancipata agat.] Hanc (1) scil. retinet filia suo jure L. 42. pr. solut. matrimon. L. 5. in fin. de bon. damnat.

(1) Nempe de dote actionem. Conf. Schulting. d. loc. p. 467. add. Cujac. ad Lib. XI. Paul. ad Edict. in expl. h. l.

L. X.

Quia tale Legatum in facto potius, quam in jure consistit.] Vid. Cujac. ad Lib. XVIII. Papinian. Quaestiones in fin. Noodt. de Usufruct. II. 7. (1).

(1) Et de Pact. & Transact. Cap. 8. Vid. & Gundling. in Gundlingianis, Part. XVII. p. 125. seqq. Conrad, Parerg. p. 189. Joh. van Nispen, Diff. ad Modestini. Libb. Different. in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. I. p. 87. seq. Majanf. Disp. XVIII. §. 8. seq. Tom. I. p. 329. seq. Mascovius, in Opusc. Jurid. & Philolog. p. 509. haec ita explicat, id est, quia habitatio moribus, seu per consuetudinem magis, quam Legum auctoritate invaluit, probante Puttmanno, ibid. in not. add. Boehmer. Observ. ad sententiam Modestini in L. 10. de cap. minut. Goetting. 1778. & Gluck. Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach Hellfeld, tit. de justit. & Jure, p. 18. seq. — In seq. L. 11. ait Paulus, capitis deminutionis tria genera sunt: &c. Alii duo faciunt: nulla tamen pugna est. Vid. Noodt. Obs. II. 21. & ad h. t. vi. Ex hac verbi &c. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 6. add. Constantin. Subtil. Enodatz. II. 29. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 626. seq.

TITULUS VI.

EX QUIBUS CAUSSIS MAJORES VIGINTIQUINQUE
ANNIS IN INTEGRUM RESTITUUNTUR.

L. I.

S. I.

Inve vinculis, servitute, hostiumque potestate esset:]
Postea ex L. 15. S. 3. h. t. addit Ranchinus [in Thes.
Meerman. Tom. III. p. 244.] (1).

*Aut, quod non utendo amisit,] Amissum sit, L. 21.
pr. h. t. (2).*

*Sive cui pro magistratu, sine dolo ipsius &c.] Per ma-
gistratus sine dolo &c. L. 26. S. 4. h. t. (3).*

Item si qua alia mihi justa causa esse videbitur, &c.]
Vid. Huber. Eun. Rom. h. (4).

(1) Sic etiam Noodt. *ad h. t. in pr.* qui in initio Edicti
cum Ranchino aliisque post verba *de bonis* quoque ad-
dit *de minutum erit*: probante Schultingio, in *Enarr.*
h. t. S. 1. & Pothier. in *not. ad h. t.* Sed id non
necesse esse, putat Rucker. *Diff. ad L. 6. S. 1.*
quemadmodum servit. amitt. Cap. 2. in not. in Thes.
Diff. Juridic. G. Oelrichs, Vol. I. Tom. 1. p. 293.
ubi & refutavit Hotomannum pro *reipublicae* reponentem
reive publicae.

(2) Atque ita legendum putat Noodt. *ad h. t. vñ. Exposita est &c.* Sed nihil mutat Pothier. *ad h. t.*

(3) Sic etiam Edicti verba restituit Noodt. *loc. modo cit.*
Vid. & Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui
putat, in Cod. ex quo Florentinus descriptus est, scrip-
tum fuisse *per magistratus sine &c.* omissa altera *r,* &
cum sextum casum non ferret praeposito *per,* eam esse
mutatam in *pro.* Praeedit in Edicto *conve magistratus*
de ea re appellatus esset. Sed apud Hal. haec ver-
ba

ba absunt, eaque abundare, putat quoque Pothier. *in not. ad h. l.*

- (4) Add. de hac clausula, ejusque vero sensu Schulting. *in Enarr. h. t. §. 8.* Noodt. *ad h. t. vi. Sequitur tertia &c.* Dompierre, *d. Specim. de Restitutionibus in integrum*, p. 375. *seq.* Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der. Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 46. seq.* qui etiam alios citat. De verbis *quod ejus &c.* vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* — *In seq. L. 2. pro qui ei continentur* Jo. Cannegiet. *ad Ulpian. Fragm. tit. 25. §. 2. p. 123.* legit *qui I. F. continentur*, id est, *qui in fine continentur.* Hal. *eo.* Vulg. *eis.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. III.

Et hoc ex effectu ejus intelligitur.] Ex affectu legit Noodt. *ad h. t. in pr. (1).*

- (1) Quae lectio Florentina est. Nihil tamen mutat Schroder. *Obs. II. 15. p. 198. pr. Flor. intellegitur.* Vid. notata superius ad *L. 15. §. 1. qui satisd. cog.*

L. IV.

Veluti, si alterius grandis commodi &c.] An, vel si alterius &c. ? (1).

- (1) Tà *et* in fine Legis malam repetitionem esse ultimarum litterarum *in abesse*, quod praecedit, censet Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Haud scio, an verba *postrema et revocatur ab isto privilegio* transponenda sint, & legenda post *tò veluti*, quod idem hic valet ac *sicuti*; duo sane hic exempla proponi ejus, qui dolo malo rei publicae causa abest, recte quoque notavit Noodt. *ad h. t. vi. Deinde adjuvat &c.*

L. V.

Vel litis gratia coepit Reipublicae causa abesse.] Duaren. [ad L. Juris Gentium. §. Dolo malo, de pœdis, & Disput. Annivers. I. 47.] dicis gratia.. Sed Basilic. ut hic, διὰ τὸ μὴ ἐναγθῆναι [Tom. I. p. 700.] (1).

- (1) Florentinam lectionem defendit quoque P. Faber, *Semestr.* I. 20. & Marckart. *Probab. rec. lection.* *Par.* II. p. 124. *seq.* Obstat tamen, quod hic agatur de talibus absentibus, qui, si praesentes essent, forent actores. Sed si *litis gratia* retineas, haec verba magis spectant eos, qui absunt, ne conveniantur. De ipsa locutione *dicis gratia* quaedam notavit Curtius, *Εἰκασόν*, I. 35. in *Thef. Otton.* *Tom.* V. p. 128. ubi & alii *in not.* citantur. add. Wieling. *Lection. Jur. Civ.* I. 3. — De *seq.* L. 8. vid. Dompierre, *d. loc.* p. 381. *seq.*

L. I X.

Vinculorum autem appellatio latius accipitur: &c.] In hoc Edicto; secus in *Lege Aelia Sentia*, qua servum *vinc-tum* ad libertatem optinae conditionis pervenire non poterat. *L. 216. de V. S. (1).*

- (1) Conf. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 5. De *latumiis*, five *lautumiis*, ut in *Pand. Flor.* scriptum est, & quarum mentio fit in *seqq.* verbis, quaedam notavit Schulting. ad *L. 1. §. 4. de aleator.* De vocis Orthographia vid. Gronov. & Drakenborch. ad *Liv. XXXVII. 2. 8.*

L. X.

Statoribusque,] Reines. *Inscription. Class. VIII. In-script.* 4. Basilic. ἡ τῆς στάξεως. Legendum *Stratoribusque* cum Briffon. *de V. S.* voc. *Stratores* (1). & Jac. Gothofred. ad *L. 1. Cod. Theod. de custod. rer.* [Tom. III. p. 36.] ubi plura de his (2).

- (1) Sed Idem, *de Formul. Pop. Rom.* V. 198. lectionem Florentinam *Statoribusque* retinet. *Statores* autem Heinecc. ad Briffon. *de V. S. in voc.* dicit ministros Proconsulum, ac Praesidum, qui ad coercendos, & carceri mancipandos reos ipsis aderant, atque adstabant. Videntur quoque verba *legendum* &c. antiquiore manu a Schultingio adscripta, & locus Reinesii recentiore manu ab ipso additus.

(2) Add. citatos superius ad *L. 4. §. 1. de Offic. Procons. & Legat.* In seqq. verbis *ministeriis* dici pro *ministriis* ut saepe alibi, observat Noodt. *ad h. t. vi. Ut initio &c.* add. Brillon. *de V. S.* in voc. *num. 2.* Schulting. *ad Quintil. Declam. II. 3. p. 41.* edit. Burman. Muncker. *ad Hygin. Fabul. Cap. 120.* — In seq. *L. 11. pro siue detentus sit* Hoffman. *Meletem. ad Pand. Diss. V. §. ult.* legit *siue vi detentus sit*, ex Basilic. Non tamen necesse, cum *detinere* hic idem sit, ac *per vim detinere*: alioquin *vi* latet in *siue*, literis *e & i* mutatis. Vid. Joachim. Joh. Schwartz. *Specim. Observat. ad Var. Jctot. Vett. Fragmenta, Cap. 3. §. 3.* Lugd. Batav. 1750.

L. XIII.

Et Praetor de liberis hominibus loquatur.] Facit *L. 20. §. 7. qui testam. fac. poss.*

L. XIV.

Poterant tamen, qui in hostium potestate essent, illa parte Edicti contineri, &c.] Ergo hic simile, ac *L. 1. §. 7. de Aedit. Edict.* (1).

(1) Add. Noodt. *ad h. t. vi. Ut supra dixi &c.*

L. XV.

§. 3.

Ut, si inchoata sit bonae fidei possessoris detentatio (1) *&c.]* Vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

Non quandoque, &c.] Id est, *quandoque* (2). Hic non ita datur, quis potuit damnum praeveniri. Merend. *Contröv. Jur. X. 30. num. 12.*

Nam (3) *eum, qui differt restitutionem &c.]* Ob *restitutionem*, Ant. Fab. *in Rat. ad h. l.* (4).

(1) Vid. de hac voce Duker. *ad Opusc. de Latinit. Vett. Jctot. p. 436.* & Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

Spang. — De locutione *hostium potitus*, in pr. hujus Legis, vid. Scip. Gentil. *Parerg.* I. 42. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1316. & Ant. Augustin. *Emend.* IV. 10. in eod. Thes. *ibid.* p. 1539. *seq.* add. Perizon. *ad Sanct. Minerv.* III. 3. not. 111. & Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. — Verba §. 1. transponit Bachov. *ad Prōta Pand.* p. 1172. Ant. Faber, in *Ration.* *ad h. l.* putat minus dici pro *magis*, probante Dompierre, *d. loc.* p. 389. Videtur esse *ὑπεροχὴ*. add. notata superius ad L. 7. §. 8. *de pactis*.

(2) Sic & alibi. Vid. Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit.* 15. not. 13. & ibi citt. auctores. add. Interpp. *ad Petron. Satyr.* Cap. 133.

(3) Nam, id est, plane, ceterum. Noodt. *ad h. t.* vi. *Deinde in Edicto &c.* ubi hujus §. sententiam breviter exposuit.

(4) Non recte. *Qui differt restitutionem est qui cessat agere, ut res sibi restituatur*, ut docuit Jac. Voorda, *Interpr. & Emend.* I. 3. add. Marckart. *Probab. rec. lect.* Part. I. p. 159. *seq.* Puttman. *Meletem. Jur. Civ. Cap.* 6. in *ej. Opusc. Syllog.* p. 176. P. J. de Fremery, *Diss. de Rationib. Vett. Jctior.* p. 52. Aliter Wieling. *Lect. Jur. Civ.* II. 6. p. 106. *seq.* Walch. *ad Eckhard. Herm. Jur.* I. 3. §. 99. p. 158. G. O. Reitz. in *Obs. Miscellan.* Vol. X. p. 371. *Ad seq. L.* 16. vid. Cujac. *ad Lib. XII. Paul. ad Edict.*

L. XVII.

*Non solum adversus possessorem hereditatis succurrendum militi,] Instituto forte sub conditione potestativa, intra certum tempus implenda. Bachov. ad Prōta Pand. p. 1204. Quod si non agnoverit, ex post facto usucapionem processisse manifestatur.] Haec cum praecedentibus male cohaerent, & Triboniani stylum redolere, etiam fatetur Huber. *Eun. Rom. h.* (1). Basilic. illa habent. [Tom. I. p. 702.]*

(1) Vid. & Schulting. in *Enarr. h. t.* §. ult. & Pot-hier.

hier. *in not. ad h. l.* Quaedam ad hanc Legem notavit quoque Cujac, *ad Lib. IV. Julian. Digestor.*

§. I.

Sed conditio in causa est.] Ut danda sit nova actio. Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1207. (1).

(1) Add. de hoc §. Noodt. *ad h. t.* v. *Quidquid est* &c. & Pothier. *in not. ad h. l.*

L. XVIII.

Non cum & lucri faciendi ex alterius poena, vel damno, auxilium sibi impertiri desiderant.] L. 20. h. t. *Ex alterius poena, vel damno, non vero simpliciter.* L. 17. p. & §. 1. & L. 27. h. t. (1).

(1) Add. Cujac. *ad Lib. XII. Paul. ad Edict.* in expl. h. l.

L. XIX.

Placet interruptam possessionem &c.] D. Goth. *in not.*, Id est, *usucapionem* (1), ut L. 30. h. t. & ita legendum monet P. Faber, *Semestr.* II. 25. probante Hubero, *Eun. Rom. h.* & Papinianum sic scripsisse, vult Pard. *Pratej. Jurispr. Med.* III. 22. [in *Thes. Otton. Tom. III.* p. 570.] Merend. *Controv. Jur.* XII. 26. Sed caute vide. Non obstat L. 23. §. 2. h. t. Vid. *ad L. 44. §. 3. de usurp. & usucap.*

(1) Sic etiam Cujac. *ad Lib. III. Papinian. Quaest.* ubi late hanc Legem explicuit. add. Forner. *Ret. Quotid.* II. 25. in *Thes. Otton. Tom. II.* p. 186. in fin. & Nerium, *Analest.* I. 23. in fin. in eod. *Thes. ibid.* p. 355. Vid. & de Retes. *Miscellan.* I. 11. in *Thes. Meerman. Tom. VI.* p. 52. Eckhard. *Herm. Jur.* I. 3. §. 98. ibique Walch. G. Pauw. *ad War. Jur. Civ. Capp.* in *Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I.* Tom. I. p. 125. *circa fin.*

L. XX.

L. X X.

Nec utilem actionem &c.] Ut est Publiciana. Vid. Cujac. ad Lib. XIII. Papinian. Quaest. in expl. h. l.

Neque enim intelligitur (1) amissum, quod ablatum alteri non est.] Facit L. 18. h. t. Vid. Chesium, Differ. Jur. Cap. 62. seq. [in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 814. seqq.]

(1) Flor. intelligitur, ut modo notavi ad L. 3. h. t.

L. X X I.

§ 2.

Si vero non latitent, licet non defendantur; in bona tantum mitti.] Quod non impedit usucapionem. Nooit. ad h. t. vi. Fit igitur &c.

§ 3.

Defendi autem non is videtur, &c. sed qui requisitus &c.] Pro non tantum — sed etiam, vulg. editt. probante Bachovio, ad Prōta Pand. p. 1177. (1).

(1) Add. citatos superius ad L. 17. de Legib. not. 1.

L. X X I I.

Ergo sciendum est, non aliter hoc Edictum locum habere, quam si &c.] — Vid. Ciceron. pro Quint. Cap. 17. (1).

(1) Add. Cujac. ad Lib. XII. Paul. ad Edict. in expl. h. l. De locutione testatione completi vid. Bav. Voor- da, in not. ad Jan. a Costa Pract. ad illustr. quosd. tit. locaq. sel. Jur. Civ. p. 261.

L. X X I I I.

ULPIANUS *Lib. XI. ad Edictum.] Lege Lib. XII. (1). add. Cujac. Obs. XXII. 17.*

Haec persona merito adiecta est &c.] Al. haec parti-
cula &c. (2).

(1) Ut Florentiae legitur, & etiam in aliis edit. Gothofred.

(2) Sic Haloand.

§. 1.

Nec coeptam possessionem &c.] Id est, usucapionem.
Sic L. 19. h. t. ubi vide.

§. 2.

Item ei, qui per captivitatem fundi possessionem, &c.]
Nudam scil. Ita non obstat §. praec. nec L. 19. & 20.
A. t. Gloss. h. Magis hic §. spectare videtur ad priorem
partem Edicti.

§. 3.

Hi plane, qui fuerunt in potestate captivi, usu rem ad-
quirere possunt ex re peculiari (1);] L. 44. §. ult. de
usurp. & usuc.

Et aequum erit, ex hac clausula praesentibus &c.]
Τοις τῶν πρᾶγματων κυπτοῖς, Basilic. [Tom. I. p. 703.]
in quibus non sunt sequentia [nempe, id est, qui non sunt
in captivitate] quae rectius abessent (2).

(1) Flor. est *ex re pecularia*, ultima litera expuncta. Vid.
Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

(2) Absunt quoque haec apud Hal. — In seq. §. 4. pro
aut non latitet legendum *aut*, id est, *aut ut non la-*
titet, observat Ruckel. Obs. Cap. 4. §. 3. pum. 2.
Ad verba, quae praecedunt, *ne enim sufficit semper*
&c. quaedam notat Noodt. ad h. t. v. Porro ait
Praetor. &c. De seq. L. 24. nonnulla monet Scip.
Gentil. Origin. ad Pand. in Thes. Otton. Tom. IV.
p. 1371. in fin.

L. X X V I.

§. 2.

Sed nec ad eos &c.] Al. sed non &c. (1).

(1) Sic Haloand. Nec ab antiquis etiam pro non positum esse, & voces illas in Libris scriptis saepius confundi, notat Drakenborch. *ad Liv. III. 22. 7.*

§. 3.

Quoniam plene supra de eo cautum est.] L. 21. h. t. (1).

(1) Paucula ad seq. §. 7. notavit Cujac. *ad Lib. IV. Julian. Digest. add. Noodt. ad tit. de feriis, in pr.*

§. 8.

Deinde Reipublicae causa abesse coepi,] Reipublicae causa habent Basilic.

§. 9.

*Et saepissime constitutum est, adjuvari eum debere, sive habuit procuratorem, sive non (1).] Modò ab illo non sit defensus. Sed an ei imputari potest, quod non reliquerit? Vid. Zoet. *ad h. t. num. 13.**

(1) Obstat L. 39. h. t. ad quam vide. — Quod in seq. L. 27. docetur, limitandum esse ex L. 18. h. t. cui olim d. L. 27. cohaesit, monet Noodt. *ad h. t. vl. Neque mirere &c.*

L. X X V I I.

§. 3.

Si quis saepius Reipublicae causa abfuit (1) &c.] Vid. Cujac. Obs. XIX. 15. Mérend. Controv. Jur. X. 30. num. 11.

(1) Flor. *abfuit.* Vid. notata superius ad L. 6. *de his qui sui vel al. Jur. sunt, not. 1.*

§. 5.

Forte, si res ab eo possessionem nactus vindicentur,] Facit L. 9. §. 3. quod inst. caus. (1). Tricatur in hoc §. Govean. Variar. Lexion. I. 45. D. Goth. in not. „ Possessionem nactus, Hal. Possessionem veterem nactus, Raevard. Varior. IV. 5. Male. Vid. Dynkersh. Obj. VIII. 25. num. 1.

(1) Add. Noodt. ad h. t. circa fin. & Pothier, in not. (1) ad h. l.

§. 6.

Ergo & militi debebant restitui: utrimque actio erit.]

Al. et utrius actio &c. (1). Sensus foret bonus, si legatur & utrimque par ratio erit.

(1) Hal. et utrimque. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. — Sequentem L. 29. explicuit Cujac. Tractat. VII. ad African.

Lib. X X X.

Quia possessio defuncti &c.] D. Goth. in not. „ Id est, usucapio. L. 19. h. t. Add. Cujac. ad L. 11. de liber. & post. hered. inst. (1).

(1) Et ad Lib. XII. Paul. ad Edict. in expl. h. l. add. notata superius ad L. 19. h. t. Sequitur quasi iuncta. Hal. iuncta, & sic posterior manus etiam Florentiae correxit. Vulg. conjunctim. Al. vincta. Vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Nulla emendatione opus.

§. 1.

Item ex reliquis omnibus causis restitutio facienda erit, veluti si adversus eum pronunciatum sit.] Et non sit solvendo, etiam contra tertium agitur. Cujac. ad Lib. Paul. ad Edict. in expl. h. t. De hac Lege Suerin. Repet. Lib. Cap.

Cap. 14. [in Thef. Otton. Tom. IV. p. 30. seq.] Sed non placet.

L. XXXI.

Si is, cujus rem usucepit Reipublicae causa absens &c. Vid. Merend. Controv. Jur. X. 24. (1).

(1) *Actionem perpetuam* etiam Cujac. Obs. X. 6. intelligit *actionem Publicianam*. add. Reinold. Diff. ad L. 57. D. mand. Cap. 2. §. 16. in Opusc. Jurid. p. 262. & Pothier. in not. ad h. l. Vid. & de hac Lege Cujac. ad Lib. LIII. Paul. ad Edict.

L. XXXII.

Abesse Reipublicae causa intelligitur (1) *& is, qui ab urbe profectus est,* ὁ ἐξελθὼν πόλεως, Graeci [Tom. I. p. 707.] Urbem in provincia intelligit Bynkersh. Obs. VI. 18. quod non probo.

Licet nondum provincia excesserit; D. Goth. in not. „*Provinciam accesserit*, P. Faber. apud Cujac. Obs. XII. 33.” sequente Bachovio, de Actionib. Disp. III. Thef. 24. Willenb., ad Instit. Disp. VIII. Thef. 20. & Huber. Enarr. Rom. ad L. 17. h. t. Basilic. καὶ ἔτι ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ quod est pro emendatione Cujacii (2).

Sed is (3), *qui excessit, donec in urbem revertatur;* ἔτις πόλιν, Graeci.

Qui ad aerarium delati, aut in Commentarium Principis delati (4) *sunt.* Perrenon. Animadv. II. 26. [in Thef. Otton. Tom. I. p. 657. seq.] multa habet, sed male exponit.

(1) In Pand. Flor. intelligitur, ut L. 3. §. 20. h. t.

(2) *Provinciam accesserit* probat quoque Schulting. in Enarr. h. t. §. 3. item Noode. ad h. t. v. Deinde adjuvat &c. Dompierre, d. loc. p. 383. Zepernick. ad Siccam. de Judic. Centumv. II. 1. p. 116. seq. Brenckm. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. eamque lec-

lectionem in contextum admisit Pothier. Sed vulgatam lectionem retinet Bynkersh. *loc. a Schult. cit.* & Gebauer. *in not. ad h. l.* J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* I. 12. §. 11. p. 122. legit *Italiam excefferit*, Graecos secutus.

(3) *Sed & is &c.* Bynkersh. *d. loc.* & Pothier. *in not. ad h. l.* add. notata superius ad L. 18. *de stat. hom.*

(4) *Al. relati.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Quaedam ad haec verba notat quoque Briffon. *Sel. Antiq.* IV. 14. Vid. & Trotz. *ad Hugon. de Prim. srib. orig.* p. 377. & Zepernick. *loc. modo cit.* p. 117.

L. XXXIII. (1).

(1) Explicuit hanc Legem Mascovius, *ad Modestin. cas. enucleat.* in *Opusc. Jurid. & Philol. a Puttman edit.* p. 47. *seqq.*

§. 1.

Qui notis scribunt acta Praesidium,] *Εξέστρατες*, Basilic. Alias *ταχυγράφοι*, a *Notariis* diversi. Vid. Vales. *ad Ann. Marcellin.* XIV. 9. p. 45. Ars utilissima ad quam tempore Libanii, ut liquet ex ipso T. 2. p. 94. De ea inventa Senec. *Epist.* 90. D. Goth. *in not.* „Notis olim excipere solebant acta Judicum &c.” add. *Prud. repl. resq.* IX. 23. „Hinc *Notarii* &c.” Hi scribebant in Codicibus, qui post in paginas digerentur. *Collat. Carthagin.* II. num. 39. 43. Sive imprimebant ceras. *Act. Martyr. apud Rainart.* p. 144.

Reipublicae causa non abesse certum est.] Tanquam ver-
fantes in re privata, quae etiam a seruo fieri potest. Leonin.
Emend. IV. 13. num. 16. qui *ibid.* de *notis* late (1). —
D. Goth. *in not.* „Immo absunt, ut hunc locum adfir-
mative legit Accurs.” & Basilic. [Tom. I. p. 707. *οι εξέστρατες δακτύλου ἀπείναι εις πρῶτον διμύδατον.*] (2).

(1) De quibus vid. & Briffon. *Sel. Antiq.* IV. 21. & ibi
cit. auctores a Trokell. add. Eckhard. *Herm. Jur.* I.

I. 2, §. 55. *seqq.* & Gisb. Koen. *Diff. ad loc. quaed. Jur. & alia deprav.* Cap. 3. in *Thef. Diff. Jurid.* G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. III. p. 16.*

(2) Quod nec displicet Mascovio, *d. loc. p. 53.* Sed vid. *ibid.* Puttman, *in not.* & Dompierre, *d. loc. p. 379.*

L. XXXIV.

Si domi suae (1) est,] L. 35. *in fin. h. t.*

(1) Sic Hal. Flor. *est domo sua pro in domo sua, ut Vulg. habet.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 1.

Qui operas in publico (1) &c.] Vid. Cujac. *in Paratitl. ad tit. Cod. de Vectig. & commiss.*

(1) Hal. *in publicum.*

L. XXXV.

PAULUS *Lib. III. ad Legem Juliam & Papiam.]* Occasionem vid. apud Jac. Gothofred. *ad L. Jul. & Pap. Cap. 18.* [in *Thef. Otton. Tom. III. p. 226.*] (1).

(1) Add. Cujac. & Schulting. *ad Ulpian. Fragm. tit. 16. §. 1. not. II.* In *pr.* hujus Legis pro *legendi curarent* reponendum esse *legendas curarent*, post alios observavit quoque Schulting. *in Enarr. h. t. §. 8.* Alias lectiones recenset Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 2.

Sed & is, cui earum, quamvis non omnium,] D. Goth. *in not.* „Quarundam tantum. Procuratores itaque Caesaris non unius tantum generis fuerit &c.” add. Cujac. *ad L. 5. Cod. de Jur. fisc. & Vales. ad Excerpt. Perreftian. p. 769.*

Itaque plures ibi Procuratores diversarum Reipublicae causa &c.] An. *diversarum rerum Reipublicae &c.* (1)?
(1)

(1) Sic Rucker. *Obs. Cap. 3. §. 3.* ope geminationis. Vid. & Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 3.

Extra urbem aberit.] Al. abiērit (1). Basilic. *ἐξωθεν ἔστι Πόμης.*

(1) Sic Hal. & Vulg. Vid. Brenem. *d. loc.* quod & probare videtur Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 1. §. 5. num. 2.* — De urbanicianis militibus, quorum mentio fit in *seq. §. 4.* vid. Duker. *ad Opusc. de Latin. Vett. Jctior. p. 327.* G. Pauw. *ad Var. Jur. Civ. Capp. Cap. 3. in fin.* in Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. I. p. 126.* Conrad. *Parerg. p. 549.* Burman. *de Vedigal. Pop. Rom. p. 148. seq.* quem etiam vid. *ibid. p. 146. de seq. §. 5.*

§. 6.

Consularis] Basilic. *τοῦ στρατηγοῦ (1).*

(1) Vulg. *consulis.* Hal. *consulari.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 7.

Per urbem] Basilic. *διὰ Πόμης.*

§. 8.

Simul agere Rempublicam coepit,] Id est, *simul atque,* Gloss. *h. (1).*

(1) *Simulatque agere &c.* habet Hal. & fere omnes. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Non tamen necesse. *Simul* pro *simulatque* frequenter occurrit. Vid. Drakenborch. *ad Liv. VI. 1. 6.* & ibi citt. auctores. add. Oudendorp. *ad Frontin. Strategem. II. 3. 14.* Egit de hoc §. quoque Dompietre, *d. loc.* qui particulam *cum* in praecedentibus verbis transponit. De locutione *ad similitudinem* vid. Burman. *ad Suet. in Caesar. Cap. 84.*

§. 9.

Dum domi sit, non abesse.] L. 34. pr. h. ti. (1). (1)

- (1) Hujus §. lectionem contra Haloandrum defendit Markart. *Probab. rec. lect. Jur. Civ. Part. II. p. 100. seq. add. Burman. ad Sueton. in Tiber. Cap. 12. Cum commeatu* tamen legere quoque vult Gebauer. *in not. ad h. l. putans, τὸ cum, vel com, latere in commeatu.*

L. XXXVI.

ULPIANUS *Lib. VI. ad Legem Juliam & Papiam.*] Jac. Gothofred. *ad L. Jul. & Pap. Cap. 18. Heinecc. ad eand. Legem, p. 318. (1).*

- (1) Vid. & Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. Lib. IV. Reliq. 35. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 507. & Jo. Cannegiet. ad Ulpian. Fragm. tit. 16. §. 1. p. 69.*

L. XXXVII.

PAULUS *Lib. III. ad L. Juliam & Papiam.*] Jac. Gothofred. & Heinecc. *dd. locc. (1).*

- (1) Add. Ramos del Manzan. *d. loc. De verbis ultra tempus a Constitutionibus concessum vid. & Burgium, Elector. Cap. 9. in Thes. Otton. Tom. I. p. 324. & Bav. Voorda, in not. ad Prael. Jan. a Cost. ad illustr. quosd. tit. locaq. sel. Jur. Civ. p. 3.*

L. XXXVIII.

ULPIANUS *Lib. VI. ad Legem Juliam & Papiam.*] Jac. Gothofred. & Heinecc. *dd. locc. (1).*

Si cui in provincia sua Princeps adfidere speciali beneficio (2) permiserit: &c.] Taxat haec Groenewegius. Male, Vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

- (1) Add. Ramos del Manzan. *d. loc.*

- (2) Vid. Joh. Dider. van Leeuwen, *Diff. II. de Juris Studiosis, Cap. 2. §. 8. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. I. p. 371. & Pothier. in not. ad h. l. — De verbis si quo deflexerit in seq. Tom. I.* Oo §. 1.,

§. 1., quae alii varie corrigunt, vid. Breuch. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. XXXIX. (1).

Is, qui Reipublicae causa abfuturus (2) erat, si procuratorem reliquerit, per quem defendi potuit, in integrum volens restitui non auditur.] Nisi is solvendo non sit (3), vel culpa careat. Ita fere Bachov. *de Action. Disp.* III. *Thef.* 28. Perez. *ad h. t. Cod. num.* 6. Duarentus vero, & Charondas referunt ad restitutionem praesentis contra absentem (4). Sed tenor Legis repugnat.

(1) Jungit L. 54. *de re judic.* Schulting. *in Enarr. h. t. §. 4. & ad Paul. Sent. I. 13^a. not. 17.* in *Jurisprud. Antejustin.* p. 249.

(2) Flor. *afuturus.* Vid. notata superius ad L. 8. §. 3. *de procurator. not. 2.*

(3) Sic etiam Legem hanc cum L. 26. §. 9. *h. t.* conciliat Voët. *ad h. t. num.* 4. & Westenberg. *ad eund. tit. §. 18.* quos sequitur Gluck. *Ausfuhr. erlaut. der Pand. nach. Hellfeld, hoc tit. p. 38, in not.* Aliter Cujac. *Obs.* XIX. 14. qui distinguit inter Legatum, qui Reipublicae causa abest, eumque qui Legatione pro Civitate functus est. Aliter etiam Dompierre, *d. loc. p. 391. seqq.* qui distinguit inter procuratorem judicalem & extrajudicalem.

(4) Sic etiam Noodt. *ad h. t. vi. Fit igitur &c.* Alios citat Gluck. *loc. modo laud.*

L. XL.

§. 1.

Ab alio usurpatum ex bonis,] Basilic. *δὲ χρήσεως κυριότητων* (1).

Suae causae restituendum est.] L. 26. §. 1. *h. t.*

(1) De voce *usurpatum* vid. Schulting. *ad Paul. Sent. I. 17. not. 9.* in *Jurisprud. Antejustin.* p. 256. Quaedam ad hunc §. monuit quoque Nic. Anton. *de Jurib. Exul.*

Exul. II. 16. num. 19. in Thes. Meerman. Tom. III. p. 91, seq. — In pr. h. l. pro non peremittitur, ut Flor. scriptum, Hal. & Vulg. habent non perimetur. Sed vid. notata superius ad L. 4. de transaction.

L. XL I.

Fideicommissum ab eo relictum &c.] Pro a se (1).

- (1) Quae voces saepe etiam apud alios auctores commutantur. Vid. Oudendorp. *ad Sueton. in Caligul. Cap. 34. in fin.* aliosque citatos superius ad L. 51. *de pactis.* Vid. & de hac Lege Cujac. *ad Lib. XXXV. Julian. Digestor. & Chesium, Interpr. Jur. II. 49. num. 10. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 564.*

L. XL II.

Qui sui privati negotii causa in Legatione est,] Legationem liberam intelligere videtur, de qua passim Cicero (1).

- (1) Conf. Otton. *in Alfen. Var. Cap. 8. §. 5. in Thes. Jur. Tom. V. p. 1679. & T. J. Pigeaud. Diss. de Vespasiano Imp. ejusq. Jurisprud. Cap. 2, §. 5. Lugd. Batav. 1762.*

L. XL III.

Introducere utilem actionem.] Perit enim negotium defectu conditionis. L. 17. §. 1. L. 41. h. t. add. D. Goth. in not. (1).

- (1) Qui verbotenus descripsit Cujacium, *Tractat. VII. ad African. in expl. h. l. add. Schulting. in Enarr. h. t. §. 9. Noodt. ad h. t. vi. Quidquid est: &c. Dompierre, d. loc. p. 413. seq.*

L. XL V I.

Qui Reipublicae causa &c.] Facit L. 28. in fin. h. t.

TITULUS VII.

DE ALIENATIONE JUDICII MUTANDI
CAUSSA FACTA.

Symmach. *Epist.* X. 45. (1). Titulus hic quo modo differat a titulo Codicis *ne lic. potent. patrocin. litigant. praest.* docet Cujac, *Obs.* VIII. 31.

(1) Locus descriptus est a Grotio, *in Flor. Sparsion. ad h. tit. p.* 131. — Cur hoc Edictum primum propositum sit, deinde etiam a Juliano Edicto Perpetuo insertum, & quis sit hujus Edicti usus jure novissimo, docet Jac. Voorda, *Interpr. & Emend.* II. 10. — An usu veniat hoc Edictum in *actione mere personali*, disquirunt Noodt. *ad h. t.* vs. *Vetat igitur Praetor*, &c. add. Dompierre, *d. Specim. de Restitutionib. in int.* p. 433. *seq.* — De voce *Proconsul* in *L. 1. pr. h. t.* vid. Ant. Augustin. *Emend.* I. 5. in *Thef. Otton.* Tom. IV. p. 1446. *seq.*

L. III.

Et potentiori pares esse non possumus.] Hesiod. *Epy.* α. ημ. 208. add. & Mornac. *h.* (1).

(1) In *seq. §. 2. pro qua si tecum ageretur* Hal. & Vulg. habent *quia si tecum* &c. Vid. Brenem. *h.* in *Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 3.

Neque cum eo, cui id alienaveris, quia ei nunciatum non sit (1).] Contra *L. ult. de oper. nov. nunc.* Resp. Glossa, ibi emptorem nunciationem scivisse, hic non: quod non improbat Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1223. non tamen ipse videtur sibi satisfacere. Pacius, III. 4. 12. & Hillegger. *ad Donell.* XV. 45. dicunt, eum teneri, ut patia-

tur

tur tolli, non ut ipse tollat, & sic conciliant. Vid. & Cujac. ad Libb. Paul. ad Edict. in expl. L. 8. in fin. de oper. nov. nunc. (2).

(1) De constructione *roū quia* cum Subjunctivo vid. notata superius ad L. 1. §. 4. de Just. & Jur.

(2) Quocum facit Schulting. in Enarr. h. t. §. 3. in fin. Nic. Catharinus, Obs. & Conject. H. 29. in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 781. pro *dicitur te hoc iudicio teneri* legit *non teneri*. Quem refutavit Jo. Cannegiet. Obs. Cap. 7. §. 4. p. 401. ipse tamen verius putat, Jctos Vett. hac in re dissensisse. Vid. & van der Linden, Advocat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 1. Aliter etiam Pancirol. Thes. Var. Lect. III. 2. in Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 1408. seq.

§. 5.

Recte dicitur, denegandam esse adversus eum ex hoc Edicto actionem.] Vid. Carpzov. Defin. Forens. Part. I. Const. 32. Def. 23. (1).

(1) Add. Noodt. ad h. t. v. Non minus aequum est, &c.

L. I. V.

§. 1.

Non tamen ejus factum improbat Praetor, qui tanti (1) habuit re carere, &c.] Add. Jac. Gothofred. ad L. unic. Cod. Theod. de his qui potent. nomin. in lit. praetend. [Tom. I. p. 179.]

(1) De hac locutione agit Curtius, Ελασών, I. 46. in Thes. Otton. Tom. V. p. 134. Praecedit in Lege: *neque enim alienat, qui duntaxat omittit possessionem*: ubi pro *omittit* Leunclav. Notator. II. 140. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1533. legi vult *amittit*: minus recte. Vid. Jac. Gothofred. ad L. 119. de reg. Jur. Praeterea ante verba *sunt & alia complura talia* olim forte ab Ulpiano quaedam scripta fuisse, quae interciderint,

rint, notat Schulting. *in Enarr. h. t. §. 3.* Vid. & Noodt. *ad h. t. vi. Nondum absolvi &c.* Aliter Pothier. *in not. ad h. l.* quem vide. Pluribus de hoc §. quoque disputat Dompierre, *d. loc. p. 425. seqq.*

§. 2.

Alioquin, cum quo in rem agebatur, inquit, si possessione cesset, non tenebitur.] Id verum fuisse videtur tempore Pedii, cujus aetate nondum erat factum SCtum, de quo *L. 20. §. 6. de hered. petit.* quod per interpretationem productum ad reivindicaciones. *L. 27. §. 3. de reivind.* add. Bertrand. *de Juris perit. p. 282. seq.* Unde errat Zoesius, *ad h. t. num. 2.* dicens, id demum Jure Codicis introductum. Posset & quis haec verba *non tenebitur* exponere, scil. *hoc Edicto* (1). Sed prius magis placet ob rationem temporum, & magis stringit. Vid. & Struv. *h. Thes. 93.*

(1) Sic Noodt. *ad h. t. vi. Haftenus de conceptione &c.* in fin.

§. 3.

Dominio in eos plerumque ex justa causa translato.] Specta haec mihi (1).

(1) Et Ant. Fabro, *in Ration. ad h. l.* qui *ibid.* notat, in praecedentibus verbis *ceterum* pro *alioquin* dici, quod etiam observat Noodt. *Obs. II. 14.* — Speciem sequentis §. 4. dat Pothier. *in not. ad h. l.*

§. 6.

Sed rei persecutionem arbitrio Judicis continet.] A parte actoris. Sic *L. 14. §. 2. quod met. caus.*

Quare & heredi dabitur.] Sic *L. 11. de reb. aut. Judic. possid.*

In heredem autem,] Est enim poenalis a parte rei (1).
Hu

Huber. *Enn. Rom. h.* quib. adjunctum habet factum latrox.
Vid. eum late.

- (1) Sic etiam Noodt. *ad h. t.* v. *Ex his liquet &c.* & Pothier. *in not. ad h. l.* add. P. J. de Fremery, *Diff. de Rationib. Vett. J. Ctor.* p. 87. & *in not.* Alii tamen hanc actionum divisionem non admittunt, in quibus etiam esse videtur Dompierre, *d. loc.* p. 437. — *Similis in seq. L. 5.* intelligendus, qui similis est heredi, qualis est bonorum possessor. Dompierre, *d. loc.* p. 438. add. Cujac. *ad Lib. XI. Paul. ad Edict.* in expl. ej. l.

L. VI.

Vel post annum,] Putat Faber, *de Errorib. Pragm. Dec. 89. error. 6.* inde hoc esse, quia habet reipersecutionem, non sui natura, sed officio Judicis: male. Vid. Bachov. *Adv. Fab. d. loc.*

L. VII.

Videtur autem ex delicto dari.] Haec ratio non semper (1) vera, aliam dedi *ad L. 4. in fin. h. t.* Vid. *ad L. 1. de priv. delict.*

- (1) Forte cogitavit de *conditione furtiva*, quae secundum Schultingium & datur adversus furis heredem, & ex delicto dritur. Vid. *ej. Thes. Controv. Dec. 45. §. 3. & 5.* Sed falli hac in re Virum Summum infra ostendimus.

L. VIII.

§ 1.

Quaeve alienatio &c. (1).] Quae alienatio, deleta ve, Noodt. *ad h. t.* v. *Alterum Edicti caput &c. (2).*

- (1) In seqq. verbis *id est, si futuri &c.* & *si abest* apud Hal. Sed recta est Flor. & intelligenda verba *alienatio facta erit.* Brenem: *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.
(2) Quem etiam vid. de *seq. §. 2. ibid.* v. *Haecenus &c.* & de *§. 3. ibid.* v. *Superiori dubitationi &c.* add.

add. Cujac. *ad Lib. XII Paul. ad Edict. in expl. h. l.*

L. X.

Nam & si obligatus solvero, quod a me petere velles, huic Edicto locus non erit.] D. Goth. in not. „Cur? quia solvi id, quod debui.” Id est, qui solvit, quod debet, non agit contra Edictum, quo alienatio *judicii mutandi causa* improbatur: non enim alienat, scil. *judicii mutandi causa*. Simpliciter vero alienat: solutio enim semper est alienatio. L. 14. §. ult. *de solution.* (1).

(1) *Ad seq. §. 1. Vid. Noodt. ad h. t. vi. Secundo Edicti capite &c.*

L. XI.

IDEM *Lib. V. Opinionum.*] Alium hunc Ulpianum (1) fuisse, & sub Constantino vixisse, putat Jac. Gothofred. *ad L. 61. de reg. Jur.* Vid. de hac Lege Noodt. *ad h. t. vi. Prohibuit igitur &c.* (2).

Quas sibi donatas esse dicebat,] Ab illo, qui ipse aliquin erat acturus. Ita Graeci. [Tom. I. p. 718.] Nec obstat L. unic. *Cod. ne liceat potent. &c.* Nec enim miles statim est potentior. Bachov. *ad Πρώτη Pand. p. 1221. capit de reo.* Sed & de actore L. seq.

Priorem dominum experiri oportere:] Basilic. ἀλλ' αὐτὸς κινεῖτω, καὶ πρᾶγμα δραπεσθεὶς τῷ ερατιώτῃ.

Ut rem magis, quam litem &c.] Ut Auth. nunc §. *Cod. de Litigios.*

(1) Minus recte. Vid. Bach. *Hist. Jur. III. 2. Sect. 5. §. 26. not. 2. p. 471. edit. Stockman.*

(2) Vid. & Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult.*

L. XII.

Si quis iudicii communi dividundo evitandi causa rem
alio-

alienaverit,] Contracta fiducia, Menard. *ad Ciceron. pro Rosc. Comoed. Cap. 6.* quod non probo. (1).

Verbi gratia, ut potentior emtor per licitationem vilius eam accipiat, & per hoc iterum ipse recipiat.] Haec verba post *τὸ ἀλιενάσῃ* collocanda, putat Ranchin. *Var. Lect. III. 15.* [in Thes. Otton. Tom. V. p. 971.] Sed est *Synchusis*. Vid. Noodt. *ad h. t. vñ. Nunc venio &c. & Obs. II. 26.* (2).

Si agere velit,] Ea scil. recuperata. Bachov. *ad Πρώτῃς Pand. p. 1225.*

Is vero, qui emit, &c.] Vid. Bachov. *d. loc. p. 1226.* Inhibita & talis alienatio. Mev. *Decision. Part. VII. Dec. 44.*

(1) Quae fuerit illa Lex Licinnia, vel Licinia, cujus mentio fit in seqq. verbis, inter Interpp. non convenit. Varias conjecturas recenset Jo. Traug. Schoen. *Diss. de Poena Legis Liciniae ex L. ult. D. de alien. judic. mut. caus. fact.* Lipsiae. 1771. Cujus Dissertationis epitome est in Schotti *Unpartheyische kritik ueber Jurist. Schrift. Tom. XXXIV. p. 356.* Pothier. *in not. ad h. l.* putat, latam hanc Legem esse a Licinio Crasso, & Q. Mucio Scaevola, Coss. sed non probat.

(2) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. ult. in fin.* & vid. de hac Lege quoque Dompiere, *d. loc. p. 440. seq.*

TITULUS VIII.

DE RECEPTIS, QUI ARBITRIUM RECEPERUNT,
UT SENTENTIAM DICANT.

De receptis arbitris, & qui &c. edit. Accurs. Noodt. *ad h. t. pr. De receptis arbitris, & qui &c.* qui tamen Florentinam deinceps probat (1). Graeci [Tom. I. p. 240.] *περὶ δοκιμασίας μεσιτευόντων, καὶ αἰρετῶν δικάζων.* Inter *recipere* & *suscipere* distinguit Cicero, *Divinat. in Q. Caecil.*

Cap. 2. Ego in hoc iudicio mihi Sculorum causam receptam, populi Romani susceptam esse arbitror.

- (1) *De receptis*, scil. arbitriis. Forner. *Rer. Quotid.* II. 1. in fin. in Thes. Otton. Tom. II. p. 161. Aliter Nerius, *Analect.* I. 22. in eod. Thes. *ibid.* p. 354. & Leunclav. *Notator.* I. 19. in eod. Thes. Tom. III. p. 1507. Nihil videtur mutandum: aetate enim Justiniani, collapsa jam lingua Latina, *arbitria*, seu, *compromissa*, dicebantur *recepta*. Vid. L. 14. pr. Cod. de *Judic.* Unde vox *arbitr* derivetur, vid. apud Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2. — *Legem* 1. h. t. Cuiacius *ad Lib. II. Paul. ad Edict.* in expl. ej. l. refert ad *cautionem iudicio fisci*. *Ad similitudinem iudiciorum* &c. Non tamen in omnibus. Vid. Ant. Faber. in *Ration. ad h. l.* Maran. in *Paratitl. ad h. t.* Noodt. *ad h. t.* vs. *Reliquum* &c. *Compromissum* a Graecis passim appellari τὸ αἰρετὸν δικαστήριον, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. — In seq. L. 2. intelligenda exceptio *judicati*. Vid. Ant. Fab. in *Ration. ad h. l.* & Maran. d. loc.

L. III.

Tutelaē absolveretur, Tutelaē adione, Basilic. & in Schol. [Tom. I. p. 260.] id videtur hic singulare: ut fluctuent.

§. I.

Quoniam haec res libera & absoluta est, *Voluntariae Jurisdictionis*, Pollet. *Hist. For. Rom.* p. 393. [ed. Duac. 1576.] male (1).

Aequissimum fore, Praetorem &c. Add. Goris, *ad Consuet. Velav. tit. 22. art. 2. gl. 1. (2).*

- (1) De voce *disceptator* quaedam notat Curtius, *Εἰσαγγ.* II. 37. in Thes. Otton. Tom. V. p. 177. seq.

- (2) In seq. §. 2. pro *pecunia*, ut Flor. est, Hal. & Vulg. habent *poena*. Sed Florentinam praefert Noodt. *ad h. t.* vi. *Non ad haec* &c.

§. 3.

Nisi forte sit in aliquo magistratu positus,] Quo casu arbitrum sententiam exsequi posse, censet Rittersh. *ad Novell. Part. IX. Cap. 5. num. 38.* De quo dubito (1).

(1) Pro quoniam in hoc imperium non habet Vulg. habet in hos. Basilic. κατὰ τοῦτων. Forte C, Græcorum stigma, hic loco S positum. Vid. notata superius ad L. 2. §. 46. de orig. jur. not. 1.

L. IV.

Aut pari imperio nullo modo possunt cogi.] Dion. Halicarnass. *Antiq. Lib. VIII. p. 540.* (1).

(1) Add. Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict. in expl. h. l. & de Retes. Opusc. VIII. 9.* in Thes. Meerman. Tom. VI. p. 394. Ceterum Flor. olim erat *imperia*, sed recens manus fecit *imperio*, & ad vocem superiore literam s adjecit: quorum alterum Taurellius recepit, alterum non. Vid. Brenckm. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. qui forte legendum conjicit *magistratus superiores, & paria imperia &c.*

L. V I.

Nam & Judicem cum esse posse, &c.] Add. L. 77. de Judic. (1).

(1) Et Ayeran. *Interpr. Jur. L. 5. aliosque citatos superius ad L. 10. de jurisdict.*

L. V I I.

An libertinus sit,] Hos quoque Judices esse potuisse, colligas ex Ciceron. *pro Cluent. Cap. 42.*

Integrae famae quis sit arbiter, an ignominiosus.] Vid. Huber. *Eun. Rom. h. (1).*

(1) Add. Noodt. *ad h. l. VI. Edictum tale fuit &c. circa fin. l. De Yeq. L. 8. ad Cujac. ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.*

L. IX.

L. I X.

Si liber factus fecerit &c.] *Recepit* fuisse olim, putat Breneman. *Hist. Pand.* II. 6. p. 171.

§. 2.

Si quis iudex sit, &c.] *Pedaneus*, Huber. *Eun. Rom. h. bene.* Petr. Chrysologus, *Serm.* 162. apud Jan. a Costa, *ad Decretal.* p. 266. — Non autem qui arbitrium recepit, eo non peracto, vetatur esse Iudex. Cujac. *ad L. 2. Cod. de edend.* (1).

(1) *Lēgem Juliam*, cujus hic mentio fit, esse *Juliam privatorum Iudiciorum*, recte observat Briffon. *Sel. Antiq.* IV. 7. notante Noodtio, *ad h. t. vi. Edictum tale fuit &c.*

§. 3.

Ut puta si sordes, aut turpitudine arbitri manifesta sit.] Et pars altera nolit, eum sententiam ferre. Ita non obstat *L. 3. §. 1. h. t.* Bachov. *ad Praetor. Pand.* p. 1269. (1).

(1) De *seq. L. 10.* vid. Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.*

L. X I.

Litigatores ierint,] Non, si quid petierint, quo causa principalis non advocatur. *Consil. J. Ctor. Batav.* II. III. 179.

§. 2.

Non si utrimque poena &c.] Id est, non tantum si &c. (1).

(1) Vid. Noodt. *ad h. t. vi. Non ad haec &c.* & notata superius ad *L. 17. de Legib. not. 1.* — De *seq. §. 3.* vid. Noodt. *ad loc. vi. Multa igitur Praetor, &c.* — De *seq. L. 12.* vid. Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.*

L. XIII.

L. XII.

§. 1.

Idem Pomponius scribit: &c.] Vid. Noodt. *ad h. t.* vi. *Ut igitur &c.* (1).

Quia is, qui convenitur, tutus est veluti pacti exceptione;] L. 5. Cod. h. t. Tricatur Bachov. *ad Πρώτα Pand.* p. 1249. (2).

(1) Sequitur in Lege: *Sed cui rei moveatur &c.* Pro quo forte legendum *sed cuius rei*, scil. gratia, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Graecismum esse, censet Jensus, in *Strictur. ad Pand.* p. 28.

(2) *Ad seq. L. 14.* vid. Majans. *ad 30. Jctor. Frägm. Tom. I. p. 354. seq.* Pro *dies statuere* alii habent *diem*, quod etiam mavult Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. XV.

Et id Labeo.] It. Charond. qui inde facit ita (1).

(1) Subaudi potius *ait, scribit*, aut simile verbum, quod saepe omittitur. Vid. J. B. Koehler. *Interpr. & Emend.* I. 5. p. 32. — In *seq. L. 16. §. 1.* verbis: *quod si potest, quare non cogat eum, cum potest, proferre? quod sine ulla districtione ipsius interdum futurum est*, Freinshemius, in *Ind. ad Florum*, voc. *destringere*, *et cum potest proferre* putat ex incuria librariorum, aut marginali nota irrepsisse; & *et interdum* pro *interim* accipit. Posterius notavit quoque Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* De voce *districtione* vid. Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.

L. XVII. (1).

(1) *Ad pr. hujus Legis paucula* notavit Cujac. *ad Lib. IV. Julian. Digest.* — In *seq. §. 1.* pro *ad arbitrium* alii legunt *ad arbitrum*, immo in Cod. Flor. litteram *i* jam dudum deletam esse, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Sed *arbitrium* praeferre videtur Gebauer. *ibid.*

§. 5.

Si in duos fuerit sic compromissum, &c.] Bene haec cohaerent, Vid. Huber. Eun. Rom. h. (1).

(1) De sententia hujus §. junct. seq. §. 6. disputat Gluck. *Ausfuhr. ertaut. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 83. seq.* qui etiam alios citat. Ipse verba non valere idem significare putat, quod effectum destitui. Vid. & Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm. ad Pand. hoc tit. §. 13.*

§. 6.

Propter naturalem hominum ad dissentiendum facilitatem.] Facit huc Cicer. de Nat. Deor. III. 1. Cum autem suo cuique iudicio sit utendum, difficile factum est, me id sentire, quod tu velis.

Sed usitatum est &c.] Quidquid sit de rigore Juris. Quod habet Nerius, *Analec. I. 22.* [in Thes. Otton. Tom. II. p. 353. seq.] non valde magni momenti est.

Si non consentiant, tertiam certam personam eligere, &c.] Idem servandum in casu, quo ex arbitrio peritorum ferenda sententia. Stryck. *de Jur. Sens. Diff. I. Cap. 3. num. 20.*

§. 7.

Alioquin, absente eo, licet duo consentiant, arbitrium non valere:] Aliud statuitur *Cap. ult. de arbitr. in VI. Jus Civile merito praefert Huber. Eun. Rom. h.*

Et potuit praesentia ejus trahere eos in ejus sententiam.] Fab. *in Cod. h. 4. Def. 3.* Carpzov. *Definit. Forens. Part. I. Const. 1. Def. 14.* Exceptio *L. 32. §. 13. h. t.* — D. Goth. *in not.* „Unius interdum sententia alios dissentientes in rectam viam retrahit. Sic &c. uni Paphnutio Nicena Synodus consensum praebuit. Sozomen. I. 23. add. Socrat. *Hist. Eccles. I. 11.* ubi Valesius eam historiam habet suspectam. Vid. & eum *ad Sozomen. d. loc. (1).*

(1) Sequens *L. 18. Flor.* ita inscribitur: POMPONIUS *Lib. XVII. Epistularum & Variarum Lektionum.* Apud Hal. *τὰ & Variarum, Lektionum* absunt, eaque suspecta habuit Taurellius. Sed, quidni ea, quae hic traduntur, utroque in loco apud Pomponium existare potuere.

L. XIX.

Et idcirco sic fuit in arbitrium commissum, &c.] Aliud in *Judice. L. 26. de re judic.* quia ex ejus sententia actio nova judicati oritur: non ita in arbitro, & possunt nihilominus poenam a se invicem stipulari (1).

(1) Adeoque ex propriis conventionibus habere, quod per sententiam arbitri consequi possent. Schulting. in *Enarr. h. t. §. 10.* Paucis de hac Lege egit Cujacius, *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.*

§. I.

Dicere autem sententiam existimamus, qui &c.] Quid si de *impensis* non pronunciaverit? Vid. Fab. *Cod. h. t. Def. 4.*

§. 2.

Ceterum si condemnavit, vel absolvit, dum arbiter esse desierit, mutare se (1) sententiam non posse.] *L. 55. de re judic. L. 21. pr. h. t.* Nec prorogare diem juramenti ex sententia praestandi. Cyriac. *Contrav. 348. (2).*

(1) Td se pravam geminationem esse sequentium literarum, notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* De verbis Cassius sententiam magistratus sui bene excusat vid. Noodt. *ad h. t. vi. Sed in viam &c.* Petr. Nic. Arntzen. *Diff. de Masurio Sabino, Cap. 2. §. 3. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. III. Tom. II. p. 14.* inde colligit, quoties in Pand. Sabini mentio fit, absque praenomine, Masurium Sabinum intelligi debere

(2) Ad seq. *L. 20. verba non potest Græcos quaedam addere.*

dere, notat Leunclav. *Notator*. l. 20. in fin. in Thef. Otton. Tom. III. p. 1508.

L. XXI.

Et ideo, quantum ad illam controversiam pertinet, arbititer esse desierat.] L. 19. in fin. h. t.

§. 3.

Pomponius ait, inutiliter arbitrum incertam sententiam dicere; ut puta, quantum ei debes, reddo: &c.] Vid. tit. Cod. de sent. quas sine cert. quantis. (1).

(1) Seq. §. 5. explicuit Cujac. ad Lib. III. Papin. Quæst.

§. 6.

Plenum compromissum appellatur, &c.] Alio sensu plenum compromissum dicitur in L. II. §. 2. h. t. & L. 31. in fin. eod. (1).

(1) Add. Pothier. ad h. t. Sect. I. num. 3.

§. 9.

Si quis ex litigatoribus adeo non adfuerit, &c.] Al. editt. ideo non adfuerit &c. (1).

Poenam committi.] Summo jure.

Sed, si paratus sit in eundem compromittere, actionem denegari,] Ex mera æquitate. Vid. Huber. Eun. Rom. h. ubi Fabrum notat, qui Triboniano quædam hic adscribit.

Aut exceptione tutum fore.] L. 4. §. 2. de dol. mal. & met. exc. (2).

(1) Sic Flor. & in aliis quoque editt. Gothofredi, ut vitium typographicum videatur. Paucula ad hunc §. notavit Cujac. ad Lib. IV. Julian. Digest.

(2) Ad verba seq. §. 10. ut in secessibus soleat agere vid. Casaubon. ad Sueton. in August. Cap. 72. add. Freher. Parerg. II. 22. in fin. in Thef. Otton. Tom. I. p. 935. & Perrenon. Animadv. II. 11. in eod. Thef. Tom. I. p. 643.

§. 11.

§. 11.

Putat in popinam, &c.] Vid. ad *L. 43. de rit. nupt. (1).*

- (1) Vid. & Merill. *Obs. II. 12.* & Th. Jo. Pigeaud. *Diss. de Vespasiano Imp. ejusq. Jurisprud. Cap. 2. §. 2.* Lugd. Batav. 1762.

§. 12.

Et tamen, inquit, § (1) si dederit ante acceptum judicium, agi ex stipulatu non poterit.] Add. *L. 84. de verb. oblig.*

- (1) Illud et abest in ed. Hal. & Vulg. Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Vid. de *h. §. & seq. L. 22.* Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.*

L. XXIII.

Sin autem oblatum accepit, &c.] Facit *L. ult. in fin. de eo quod certo loco (1).*

- (1) Pro *intra Kalendas Septembres*, ut Flor. est, Hal. habet *Septembris*: male. Vid. notata superius ad *L. 5. de feriis*, not. 1. — Ad *seq. §. 2.* vid. Noodt. *ad h. t. vi. Intellecto &c.* & ad *seq. §. 3.* vid. Chesium, *Interpr. Jur. II. 48. num. 6.* in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. II. p. 561. seq.*

L. XXIV.

Sed si postea &c.] *L. prae. §. 1. (1).*

- (1) Ad *seq. L. 26.* vid. Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.*

L. XXVIL.

§. 1.

Si heredis mentio, vel ceterorum facta in compromisso non
Tom. I. Pp fu-

fuert, morte solvetur compromissum.] Hinc explicanda
L. 32. §. 10. h. t. Si tamen semel dicta sit sententia, heres,
 nisi ei pareat, in poenam incidit. *L. 37. h. t.*

§. 2.

Stari autem debet sententiae arbitri, quam de te (1)
dixerit, sive aequa, sive iniqua sit: & sibi imputet, qui
compromisit.] Et hoc rectius, quam reductionum creber
 usus. Vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

(1) Flor. olim fuit *quandarexerit*, sed substantique corre-
 tum *quam vere dixerit*. Vid. Brenem. *h. in Corp.*
Jur. Geb. & Spang. qui vulgatam lectionem *quam*
re dixerit probat.

§. 3.

Si plures arbitri fuerint, &c.] Vid. Huber. *Eun.*
Rom. h.

Et Julianus scribit, quinque debere praestari:] Vid.
D. Goth. in not. add. Mornac, h. Covarruv. Var. h.
sol. I. 2. num. 8. (1). L. 38. §. 1. de re judic.

Quia in hanc summam omnes consenserunt.] Plures
 men in decem. Vid. Grotium, in *Flor. Spars. ad h.*
p. 132 seq. & de Jure Bell. & Pac. II. 5. 19.

(1) Vid. & Cujac. *Obs. XII. 16. & Nerium, Analec.*
I. 30. in Thes. Otton. Tom. II. p. 365. Pluribus
 de re quoque disputarunt Hann. Theod. Bosch, *De*
de Dissonis Judic. Sententiis, Lugd. Batav. 1761. &
 Lud. Joh. Dav. Boyer, *Diss. exhib. necessitatem Ju-*
diciorum, & quid justum sit in pluralitate & patri-
tate suffragiorum, &c. Lugd. Batav. 1784.

§. 4.

Nisi in compromissis hoc specialiter expressum sit, ut vi-
uno, vel utroque absente, sententia promatur.] Frustra
 haec Triboniano imputat Faber. Vid. Huber. *Eun.*
Rom. h. (1).

- (1) De verbo *arbitratur*; quod in pr. hujus §. passive sumitur, vid. Bynkersh. *Obs.* I. 25. add. notata superius ad *L.* 19. *de Jurisdic.* — In seq. §. 5. *sapientibus* esse *scientibus*, & *intelligentibus*, notat Brenem. h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. — Ad seq. *L.* 28. vid. Cujac. *ad Lib.* XIII. *Paul. ad Edict.*

L. X X I X.

Adversus sententiam arbitri fit, &c.] Amplia ex *L.* 21. §. 1. h. t. (1).

Nam τῇ δυνάμει, id est, potestate (2), a reo petit.] Add. *L.* 34. pr. h. t. Cujac. *Tract.* IV. *ad African.* in expl. *L.* 17. §. ult. *ad Scutum Vellej.*

- (1) Sequitur in Lege: & puto, committitur. Pro quo Alciat. *Dispunct.* II. 9. legit & putat Julianus, committi. Sed, nescio quo auctore. Hal. pro committitur habet committi, & sic etiam Taurellius, in margine.
(2) Non exstat haec versio in Cod. Flor. De ipsa hac locutione vid. Curtium, *Εισαγωγή*, I. 19. in *Thes.* Otton. Tom. V. p. 113. & Bynkersh. *Obs.* VII. 25. num. 5.

L. X X X.

Lite apud Judicem suo ordine peragenda.] Forte a Triboniano (1). Nihil autem hic a ratione alieni. Huber. *Eun. Rom. h.*

- (1) Hoc etiam putat Cujac. *ad Lib.* XIII. *Paul. ad Edict.* in expl. h. t.

L. X X X I.

Ex doli clausula poterit conveniri:] Haec sunt in Basilic. (1), & sunt necessaria.

Hoc autem compromissum plenum est,] Alio sensu *L.* 21, §. 6. h. t.

- (1) Etiam in Cod. Flor. Sed apud Hal. absunt.

L. XXXII. (1).

(1) Explicuit hanc Legem Cujacius, *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.*

§. 1.

Si poena commissa sit.] D. Goth. *in not.* „ *Nisi poena*, ut L. 11. §. 1. *cod.* (1) male, per L. 34. *in fin. h. t.* (2). Basilic. [Tom. I. p. 252.] *μετὰ τὸ βεβαιῶσθαι τὴν ποινὴν.*

(1) *Nisi poena compromissa sit* jam legisse Accursium, teste Ruffardo, eamque lectionem etiam quaedam MSS. habere, notat Brenckm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

(2) Add. Cujac. *d. loc.* Leonin. *Emend.* VII. 22. & Augustin. *Emendat.* III. 6. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1512. — In *seq.* §. 2. *pro non erit pecunia compromissa* Graecos legisse *non erit poena compromissa*, putat Leunclav. *Notator.* II. 20. in Thes. Otton. Tom. III. p. 1508. *Poena compromissa* habet Hal. *Poena compromissa* Vulg. Vid. Brenckm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

§. 3.

Sed pendeat, an ex eo &c.] L. 11. §. 5. *h. t.*

§. 4.

Sacerdotio obveniente,] Vid. L. 18. *de procurator.* (1).

Id enim non tantum honori personarum, sed & majestati Dei indulgetur: &c.] *Non enim tantum honori personarum, quantum majestati Dei indulgetur, &c.* Constantinus, *Subtil. Enodat.* II. 24. [in Thes. Otton. Tom. IV. p. 599.] *sine ratione, vel auctoritate.*

(1). Basilic. Tom. I. p. 252. *ἐὰν ἱερεὺς ἢ ἀρχιερεὺς γένηται.*

§. 6.

Vetare debet Praetor sententiam dicere, nec dare dic-

ae (1) *executionem.*] Vid. Sande *Decis.* V. 8. *Def.* 6.
Sed vid. Huber. *Eun. Rom. h.*

(1) Tò *dictae* in Pand. Flor. adjectum esse, notat Brenem.
h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Alii etiam addunt
sententiae. Vid. *ibid.*

§. 7.

Idem dicendum est, in populari actione.] D. Goth. *in*
not. „ Al. *pupillari.*” & Basilic. [Tom. I. p. 253.]
Sed male (1).

(1) Add. Leunclav. *loc. modo cit.* II. 13. p. 1506. ubi
notat, earundem vocum permutationem etiam alibi a
Graecis factam esse. *Judices majores*, quorum
mentio fit in praecedentibus verbis, Noordkerk. *de L.*
Petron. p. 66. intelligit *Centumviros.* Zepernick. *ad*
Siccam. de Judic. Centumv. I. 10. p. 93. *Consulem,*
aut *Praesidem Provinciae.* Vid. & Idem; *de Caussis*
Centumviral. *ibid.* p. 261. Eodem modo Marckart.
Interpr. rec. lect. Jur. Civ. II. 21. p. 301. *fn.* &
seq. aliique, quos citat van Leeuwen, *Diff. II. de*
Juris Studiosis, Cap. 1. §. 3. *in not.* in Nov. Thes.
Diff. Jurid. G. Oelrichs. Vol. II. Tom. I. p. 392.

§. 9.

Item si qui (1) *Romae compromiserit, &c.*] Vid. Sue-
rin. *Repet. Lexion. Cap.* 16. [in Thes. Otton. Tom. IV.
p. 32. *seq.*]

Sed si nunc in legatione compromittat, puto, cogendum
arbitrum sententiam dicere:] D. Goth. *in not.* „ Cur
ita? vid. L. 2. §. 4. *de judic.*” add. L. 25. *ead.*

Quod facere ei licet.] Non licet, Cujacius, *Obs.* XXII.
22. (2). Vid. D. Goth. *in not.*

Quam si se defendat.] Id est, reus sit, non actor. Cujac.
d. loc.

(1) Hal. & Vulg. *quis.* Vid. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb.
Pp 3 &

& Spang. qui locum sic interpungit: *item si, qui &c.*
 (2) Reprehensus propterea a Sueton. *loc. a Schult. cit.*
Sed non licet probare quoque videtur Pothier. in not.
ad h. l.

§. 10.

Qui cum defuncto compromiserat,] Facta utrimque her-
 dum mentione. *L. 27. §. 1. L. 47. L. 49. §. ult. h. t.*

§. 11.

Dies compromissi proferri potest, &c.] Bachov. *ad*
Præta Pand. p. 1253.

§. 13.

Ut quam quilibet, vel unus dixisset sententiam, &c.]
Quam abest a Cod. Flor. Best. *de Rat. emend. Leg. Cap.*
15. num. 8. ut quilibet & vel unus si dixisset &c. (1).
Quilibet vel unus. Sic vetus formula *ambo alterve*, de qua
Fornet. Selection. l. 7. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 14.]

(1) Aliter Wieling. *Lect. Jur. Civ. II. 10. §. 8.* Sed
 vid. Puttman. *Interpr. & Obs. Cap. 28. §. 3. p. 138.*
seq. qui Lektionem Florentinam tuetur; & Marckart.
Interpr. rec. lect. l. 20. §. 4. p. 135. qui defendit
tà eo staretur, pro quibus alii reponunt ei staretur.

§. 14.

Imperator Antoninus subscripsit, &c.] Judici alioquin
 non licuisset absolvere. Quint. *Instit. Orator. VII. 4.*
p. 542. [ed. Burman. p. 628.] (1).

Per hanc ergo exceptionem quaedam appellandi species
est, &c.] Suspecta haec Fabro, *in Rat. ad h. l.*

(1) Add. Schulting. *in Enarr. h. t. §. 13.*

§. 16.

Quaesitum est de sententia dicenda? &c.] Huber. Eun. Rom. h. paucis.

Licet de quibusdam variatum sit:] A quibusdam, Pratej. Jurispr. med. III. 29. [in Thes. Otton. Tom. III. p. 572.] qui & alia hic carpit: non recte.

Parendum esse sententiae:] Non esse, Pratej. d. loc. Cap. 30. Basilic. etiam negant. Parendum esse sententiae, Pedius negat: Idem Pedius probat, &c. Suerin. Repet. Le&. Cap. 16. [in Thes. Otton. Tom. II. p. 34.] ex MS. (1).

(1) Jac. Voorda, *Elect. Cap. 5. p. 61.* secutus Cujacium, *Obs. XXII. 24.* putat, verba *idem Pedius probat* ad priorem Juliani definitionem revocanda, non ad eam, quae proxime praecedit. Cujacium refutavit Rygerbos. *Obs. Jur. Rom. Cap. 7. p. 62. seqq.* qui geminatis ultimis literis in *probat* sic legit: *Idem Pedius probat. At ne &c.* Sed Cujacium contra Virum Ampl. defendit P. J. de Fremery, *Diss. de Rat. Vett. Jctor. p. 35. seq.* Vid. & Pothier. in not. ad h. l.

§. 18.

Potest jubere, ipsos etiam adesse.] An quia procurator hic non est dominus litis? Ita Brunneman. h. quod non probat (1).

(1) Ad edit. in 4to addidit: *Ob L. 1. h. t. Pro procuratores suos, ut Turrelius edidit, in edit. Geb. & Spang. vitiose legitur procuratorem suos. Hal. percuratores suos. Vulg. per procuratores suas. Vid. Brenem. h.*

La. K X X I I E

Arbiter ita sumtus ex compromisso, ut & diem proferre possit, hoc quidem facere potest:] Non partes. L. 32. §. 11. h. t.

Referre autem &c.] D. Goth, *in not.*, „*Anteverten*
Cujac. *Obs.* III. 7.” (1) add. *Festum*, h. voc. *Refer*
diem prodictam, id est, *anteferri* &c.

(1) Et ad Lib. I. *Papinian. Quaest. in expl. h. l.* add.
Schulding. *in Enarr. h. t. §. 9. circa fin.*

L. XXXIV.

Si duo rei sunt, &c.] Vid, Noodt. *de Pa&. & trans*
act. *Cap. ult.* (1). Ludov. Vital. *Le&. Variar.* I. 8
in Thes. Otton. Tom. II. p. 633.] non recte.

Alias nec a te petitur, nec ego peto, nec meo nomine pe
titur, &c.] Vid, L. 29. *h. t.* Jac. Gothofred. *Ani*
madv. Cap. 3. [in *Thes. Otton. Tom. III. p. 272. seq.*]
ubi improbat rationem Cujacii, quod sententia arbitri pro ve-
ritate non habeatur.

(1) Et Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comm.*
ad Pand. hoc tit. §. 4.

§. I.

Nec amplius posse committi, &c.] L. 32. §. 1. *h. t.*
Facit L. 5. §. 2. *judic. solvi.*

L. XXXV.

Præterquam si fidejussorem dederit, a quo poena peti
possit:] L. 127. *de V. O.*

L. XXXVI.

ULPIANUS *Lib. LXXVII. ad Edictum.]* Junge L. 6.
de feriis.

Si feriatis diebus &c.] Vid. Voet. *ad tit. de feriis,*
num. 6. (1).

Nisi alia lege eadem dies &c.] Triboniano nonnulli hanc
exceptionem adscribunt ex L. 7. *Cod. de feriis;* ut Horo-
man.

man. *Obs.* VIII. 16. Noodt. *ad tit. de feriis*, vi. *At non ad vindemiarum &c.* & *ad h. t.* vi. *Praeter haec &c.* (2).

(1) Et Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld*, tit. *de feriis*, p. 480. *in not.*

(2) Etiam Brencman. *De Legum Inscript.* §. 24. *in Jurispr. restit.* Wieling. *Part. poster.* p. 170. & Wisfenb. *de Emblem Tribon.* Cap. 1. p. 22. *seq.* Contra quem tamen more suo disputat Wybo, *in Tribon. Defens.* Cap. 1. §. 16. p. 246. *seqq.* quocum facit Eckhard. *Herm. Jur.* I. 6. §. 245. *in not.* Pro *nisi alia lege &c.* Pothier. *in not. ad h. l. nisi aliqua lege &c.* scil. *compromissi*, — *De seq. L. 37.* vid. Noodt. *ad h. t.* vi. *Multo minus &c.*

L. XXXVIII.

Arbitri sententiae stare,] *Sententia*, Flor. add. Vital. *Lect. Variar.* I. 7. [in *Thes. Otton. Tom. II. p. 631. seq.*]

L. XXXIX.

Aut operam praebendam pertinent.] Id est, faciendam copiam sui, ut *L. 21. §. 11. h. t.* Noodt. *ad h. t.* vi. *Est quoque &c.*

Idem contumaciam litigatoris] *Siquidem contumaciam &c.* Noodt. *d. loc.* qui putat, praecedentia esse Cassii, haec Javoleni.

Arbiter punire poterit,] Cum scil. id ipsi est permissum. Vid. Bachov. *ad Πρώτη Pand.* p. 1255. *seq.* — Id est, facere ut puniatur; ut *damnare L. 6. §. 5. de his qui not. infam.* & alibi, Noodt. *d. loc.* Nec enim ipse damnare potest. add. *L. 27. §. 4. h. t.*

Pecuniam cum adversario dari jubendo.] Hoc non potest arbiter, sed Judex. *L. 2. Cod. h. t. L. 27. §. 4. eod.* add. quod poena commissa solvatur compromissum. *L. 34. §. 1. h. t.* unde Noodt. *d. loc.* censet, haec esse a mala manu (1). *Dari. AL dare.*

[*Quo in numero haberi non oportet, &c.*] Sic sibi nocet
bit, & causa cadet.

(1) Noodtium sequitur quoque Pothier. *in not. ad h. l.*
Graecos tamen haec etiam habere, notat Brenem. *h. in*
Corp. Jur. Geb. & Spang. Varias aliorum de hoc
loco sententias recenset Hier. van Alphen, *Diff. de Ja-*
voleno Prisco, Part. II. Cap. 2. §. 4. in Nov. Thes.
Diff. Juridic. G. Oelrichs. *Vol. III. Tom. I. p. 77.*
seqq. add. Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict. in*
expl. L. 34. §. 1. h. r.

§. 1.

[*Alterius mora alterius ad poenam &c.*] *Lege mora al-*
teri &c. (1).

(1) Sic etiam Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*
[... quem vide.

L. XL I.

[*Cum Lege Julia cautum sit, &c.* (1).] Vid. Sueton.
in August. Cap. 32.

[*Ne minor viginti annis judicare cogatur,*] *Potest tamen.*
Vid. *L. 57. de re judic.* (2).

(1) Sequitur in Lege: *nemini licere &c.* Subaudi *constat,*
aut simile verbum. Vid. Rygerbos. *Obs. Jur. Rom.*
Cap. 7. p. 65.

(2) Add. Noodt. *ad h. t. vl. Similis quaestio &c.* & Byn-
kersh. *Obs. VI. 17.* Late hoc Fragmentum exposuit
Math. Temmick. *ad Fragm. quaed. L. Jul. de*
Juric. Cap. 2. in Nov. Thes. Diff. Jurid. G. Oelrichs.
Vol. II. Tom. II. p. 76. seqq. — Ad seq. *L. 142.* vid.
Cujac. *ad Lib. II. Papinian. Respons. in expl. ej. l.*

L. XL II.

[*De rebus controversisque omnibus*] Indefinite (1).

[*Quod si maligne hoc facit, peteret quidem potest,* sed

pot-

poenae subjugabitur.] Triboniano adscribit Faber, nec contrarium evincit Huber. *Eun. Rom. h.*

(1) Add. Cujac. *ad Lib. I. Scaevol. Respons. in expl. h. l.* qui etiam paucula notavit *ad seqq. LL. 47. & 49. ad Lib. IV. Julian. Digestor. Litigium*, qua voce utitur Julianus in *d. L. 49. pr.*, an recte dicatur, dubitat Curtius, *ΕΙΛΑΓΩΝ*, II. 17. in *Thef. Otton. Tom. V. p. 160.* Sed etiam Plautum hac voce plus semel usum esse, notat Otto, *ibid.* — De verbis postremis *L. 50. ideo, quod non esset arbitro compromissum, ut id haberet*, vid. Brenckm. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.*

L. L I.

Quia se facere &c.] *Qua se &c.* Bynkersh. *Obs. VII. 25. num. 3. (1).*

(1) Voces *qua*, & *quia* saepe permutantur. Vid. notata ad *L. 5. de V. S. & Drakenborch, ad Liv. XL. 29. 8.*

L. L I I.

Si qui jussus est arbitro &c.] *Ab arbitro*, ed. Lugd. 1551. ed. Paris. 1527. in 8vo. (1).

(1) Haloand. *Si quis ab arbitro jussus est &c.*

TITULUS IX.

NAUTAE, CAUPONES, STABULARII, UT RECEPTA RESTITUANT (1).

(1) De ratione connexionis inter hunc & praecedentem titulum vid. Cujac. *Obs. XXIII. 16. & Noëst. III. h. 1. pr.* Eodem ordine hunc titulum in Edicto Perpetuo collocatum fuisse, docet Heinecc. in *Edit. Perpet. restit. Opusc. Posthum. Tom. II. p. 426. & 430.* Dis-

sertationem ad hunc titulum Pand. conscripsit Jacobus Valckenaer. Lugd. Batav. 1737. Quaedam ad hunc titulum pertinentia, habet quoque Cujac. *Obs.* XXVII. 31. & Heinecc. in *Antiq. ad tit. Instit. de oblig. quae quasi ex del.* §. 5.

Nautae] Fides illis quando habenda, cum a se quid restitutum esse dicunt. Vid. *Cons. Jctor. Batav. Part. I. Cons.* 313.

Caupones] Male olim audivere. *Const. Apostol. IV. 6.* ubi Cotel. De *Cauponibus*, & *Cauponis* multa Salmas. de *Usur. Cap. 12. p. 438. seqq.* (1). *Edict. Theoderic. 119.* jurant de sua & suorum conscientia tantum.

(1) Add. Jac. Valckenaer. *d. Diss. p. 6. seqq. Caupones*, & *Stabularii* quomodo differant, vid. apud Noodt. *ad h. t. vi. Ait Praetor*, &c. & Heinecc. *d. loc.*

L. I.

§. I.

Ne quem recipiant:] Hal. *ne quaequam* &c. Noodt. *ad h. t. in pr. ne quae* &c. ob *L. unic. furt. adv. naut. caup. stabul.* (1).

Cum ne nunc quidem abstineant hujusmodi fraudibus.] Facit huc Horat. *Lib. I. Sat. 5. pr.*

Inde forum Appi.

Disertum nautis, cauponibus atque malignis.

Quem locum citat Jan. a Costa, *ad §. ult. Inst. de oblig. quae quasi ex del.* (2).

(1) Emendationem Noodtii rejiciunt Wieling. *Lea. Jur. Civ. II. 10. §. 4.* & van Dorp, *ad Loc. quaed. Jur. & alia Obs. Cap. 2. in fin.* in *Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. III. p. 38.* licet rem varie expli-
cent.

plicent. Vid. & Voet. *ad. h. t. §. 4.* Gluck. *Ausfuhr. erl. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 112. in not.* Jac. Valckenaer. *d. Diff. p. 19. seq.* Praeterea in praecedentibus verbis pro *ne quisquam putet* &c. legendum *nec quisquam*, vel *neque quisquam* &c. notat Rucker. *Diff. ad L. 6. §. 1. quemadmodum. servit. amitt. Cap. 1. in eod. Thes. Vol. I. Tom. I. p. 290.* Frequens est vocum *ne* & *nec* permutatio in antiquis Codicibus. Vid. Drakenbörch. *ad Liv. II. 45. 16. add. H. Cannegiet. Obs. II. 7. & Best. de Rat. emend. Leg. Cap. 1. §. 7. num. 3.*
 (2) Add. Martial. *Epigramm. I. 57. & III. 57.* Vid. & Perizon. *ad Aelian. Var. Histor. IV. 1. not. 1.* — *Mesonautae*, quorum mentio fit in seq. §. 2., qui sint, inter Interpp. non convenit. Cujac. *Obs. XXVII. 31.* dicit esse, *qui in medio remos agunt.* Alii aliter. Vid. D. Goth. *h. in not.* & Brisson. *de V. S. in vbc. & auctores ibid. cit. ab Heinecc. add. Augustin. Emen- dat. III. 3. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1505. & Jac. Valckenaer. d. Diff. p. 13. seq.*

§. 3.

Ut ναυφύλακες, id est, (1) *navium custodes, & dicta- rii* (2):] De his Cujac. *Obs. XXVII. 31. (3).*

Quamquam ipse navicularius &c.] *Tanquam ipse &c.* Bynkersh. *Obs. II. 14. (4)* ubi & trajectionem tentat. Locus difficilis, quem non satis explicat etiam Bachov. *ad Πρώτα Pand. p. 1297.* De eo & Noodt. *ad. h. t. pr.*

Χειρέμβολον] De hoc Cujac. *loc. cit. (5).* De ἐμβολῇ, & similibus Salmas. *ad Vopisc. in Aurelian. Cap. 45.*

Sed si hac non exstet, &c.] Lege *sed & si.* Pro *hoc* legit hic Bynkersh. *d. loc.* ubi notat, alios pro *exstet* habere *exercet*, vel *est* (6).

(1) Haec interpretatio abest a Cod. Flor. Vid. de his quo- que Scheffer. *de Milit. Naval. IV. 7. p. 308.*

(2) Olim Florentiae erat *detarii*, sed superscripta est litera *i.* Vid. Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* qui recte monet, addi quoque debuisse *a*, ut efficeretur *di- aetarii.* Vid. de his quos citat Duker. *ad Opusc. de La-*

Lat. Vett. Jctor. p. 397. add. Pancirol. *Thes. Var. Lect.* I. 56. in *Jurispr. Rom. & Att. Tom. II.* p. 1022. Noodt. *ad h. t.* vi. *Qui sint igitur &c.* Jac. Valckenaer. *d. Diff.* p. 15. Jo. Wunderlich. *de Usu Inscription. Obs.* 2. *Sect.* 2. p. 94. *seqq.*

(3) Et *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.* in *expl. L. 4. h. t.*

(4) Quod probat quoque Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2.

Aliter Schroder. *Obs.* II. 15. p. 198. qui nihil mutat.

Jo. Cannegiet. *Disq. de Not.* p. 350. *fin.* pro *quamquam*. legit *quemadmodum*.

(5) Et *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict.* in *expl. L. 4.*

h. t. add. Bynkersh. *loc. cit.* Noodt. *ad h. t.* vi.

Qui sint &c. Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 2. Schef-

fer. *de Milit. Naval.* III. 1. p. 194.

(6) Vid. & de his verbis Schulting. *d.* §. 2. in *fin.* — Ad

seq. §. 5. verb. *Ceterum, si qui opera mediastini fun-*

gitur, &c. vid. Cujac. *loc. modo cit.* De *atriariis*

vid. & Jo. Wunderlich. *d. loc.* p. 96. *seq.* & Jac.

Valckenaer. *d. Diff.* p. 18.

§. 6.

Inde apud Uvianum relatum est, &c.] Noodt. *ad h. t.* vi. *Deinde ait Praetor &c.* (1).

(1) In *pr.* hujus §. *cujus* pro *cujusque* dici, monet Auctor.

Obs. Jur. Civ. Cap. ult. p. 138. & Brenem. *h.* in

Corp. Jur. Geb. & Spang. notat, in *Cod. Flor.* *et*

cujus recenter in *cujusque* esse mutatum.

§. 7.

Si ante eas suscepit.] Lege *si a me eas &c.* quod video & notari a Charond. (1).

(1) Sic etiam Schulting. in *Enarr. h. t.* §. 3. probante

Herm. Cannegiet. *Obs.* II. 3. p. 152. & Pothier. in

not. ad h. l. Utramque lectionem *juri analogam*, putat

Wieling. *Lect. Jur. Civ.* II. 10. §. 7. — In *seq.*

§. 8. *adsignatae est traditae.* Vid. Cujac. *Obs.* XII. 8.

§. 1.

2

Si vero res perferendas nauta conduxit, ex (1) locato convenietur &c.] Conf. L. 2. ad L. Rhod. de fidei.

Ut innotesceret Praetorem eam agere &c.] Flor.

Praetor curam &c. (2) add. Scip. Gentil. Payerg. 4. 6

[in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1279.]

Etiam si sine culpa ejus res perierit, Levi scilicet (3) Per-

tinet huc, quando in locis solitis non adhibuit vadorum peri-

tos. Vid. Conf. J. Ctor. Batav. Part. I. Conf. 310.

Nisi si quid damno fatali contingit.] Quo pertinet fur-

tum cum effractura. Grivel. Decis. 49.

Non esse iniquum, exceptionem ei dari.] Ipso jure tene-

tur, cum Praetor non distinguat. Alter Bynkersh. Obs.

VIII. 3.

(1) Sic. Hal. Flor. et locato. Ceterum, minus bene Wes-

tenberg. ad h. t. §. 12. ex hoc §. colligit, actionem

de recepto nasci ex contractu. Rectius dicitur haec

actio neque ex contractu, neque, ut alii volunt, ex

quasi contractu oriri, sed ex pacto tacito, Edicto Pro-

toris confirmato. Vid. Glück. Ausfuhr. Erl. der

Pand. nach Hellfeld, hoc tit. p. 112. seq.

(2) Quae lectio retinenda. Est Graecismus, ut apud Virgil.

Aeneid. II. vs. 377. Sensit medios delapsus in hostes,

pro sensit medios se delapsam in hostes, notante Brémont.

h. in Corp. Jur. Geb. & Spang. Vid. de hoc Graecismo Davis.

ad Ciceron. Tuscul. Quaestion. IV. 15.

p. 294. seq. & Valckenae. ad Monopet. III. 10. p. 104.

add. Duker. ad Opusc. de Latin. Vett. J. Ctor. p. 347.

Noodt. ad h. t. vi. Exposita &c. Eckhard. Herm.

Jur. I. 3. §. 407.

(3) Sic etiam Potlier. in not. ad h. t. A & Wieking. loc.

modo cit. §. 5. ubi dissentit a Noodtio, ad h. t. vi.

Exposita &c. qui sine culpa interpretatur, si quid dam-

no fatali contigit. Vid. hac de re quoque Glück. Aus-

fuhrl. erlayt. der Pand. nach Hellfeld, hoc tit.

p. 118.

p. 118. *seqq.* & Jo. van der Linden, *Adnotat. ad Voet. Comin. ad Pand. hoc tit. §. 2.*

§. 2.

Quo exercentes negotium &c.] AL *qui.* Best. *de Rat. emend. Leg. Cap. 1. §. 12. num. 5. legit quando exercentes &c. (1).*

(1) *Qui* probat quoque Wieling. *d. loc. §. 6.* & sic etiam mutatum in Cod. Flor. notat Brenem. *h. in Corp. Jur. Geb. & Spang.* Egit ea de re quoque Waechtler. *in Opusc. a Trotz. edit. p. 456. & p. 490.* Pothier. *in not. ad h. l.* ait, id est, *ita demum tenentur, quum &c. lectionem tamen forte vitiosam esse, non negat.* — De *seq. §. 4.* vid. Noodt. *Obs. II. 9. & ad h. t. in fin. add. Regium, Enantiop. II. 7. in Thes. Otton. Tom. II. p. 1499. & Schulting. in Enarr. h. t. §. 5.* Pro *haec autem reipersecutionem continet, &c.* Vulg. habet *haec enim &c.* Hal. *haec autem actio &c.*

§. 5.

Sed magis est, ut vel officio Judicis, vel doli exceptione, alterutra esse contentus debeat.] L. unic. §. 3. *furt. adv. naut. caup. stab.* Cujacius, *Obs. VIII. 24.* putat, hoc obtinere, quia non contra eundem, sed diversos competunt (1). Huber. *Eun. Rom. h.* putat, id fieri, quia de furto non potest agere, nisi cum interest, quod non est, cum habet duplum: an recte?

(1) Cujacium sequitur van Vianen, *Diff. de Concorso actionum, Cap. 3. §. 2.* in Nov. Thes. Diff. Jur. G. Oelrichs. *Vol. I. Tom. I. p. 299.* & Gluck. *loc. modo cit. p. 143. in not.* qui etiam alios citat. Pothier. *in not. ad h. l.* cum Glossa hanc rationem reddit, quod actio de recepto non jure communi, sed jure singulari, & ex speciali Praetoris providentia competit.

L. I V.

Sed & ipsi nautae furti actio competit, &c. nisi si ipse subripiat,] Vid. *L. 12. §. 1. de furt. (1)*.

(1) Add. Cujac. *ad Lib. XIII. Paul. ad Edict. in expl. h. l.* — In *seq. §. 1. pro caupo cauponis receperit* ope geminationis legendum *cauponis res receperit*, notat Rucker. *Obs. Cap. 3. §. 4.*

L. V I.

PAULUS *Lib. XXII. ad Edictum.*] Pertinet *ad L. Aquiliam. (1)*.

(1) Vid. Noodt. & Schulting. *ad seq. Leg. citatos. Ad actiones noxales* refert Cujac. *ad Lib. XXII. Paul. ad Edict.* ubi late hanc Legem explicuit. Pro *deverteris*, ut Flor. est in *pr.*, Hal. habet *diverteris*. Sed *devertere*, & *deverforium* scribendum, notat Burman. *ad Petron. Satyr. Cap. 9. in fin.*

L. V I I.

ULPIANUS *Lib. XVIII. ad Edictum.*] Ubi egit de *L. Aquilia*, & pariter de hoc damno. Noodt. *Obs. II. 9. in fin. (1)*.

Et (2) consenserint Vectores praedictioni.] Non itaque *semper*; adeoque nec semper verum illud Calpurn. Flacci, *Declam. V. Ubi, quid futurum est denunciatum, culpa patientis est.*

(1) Et *ad h. t. vi. Satis de actione &c.* & Schulting. *in Enarr. h. t. §. 5.*

(2) De verbo *praestaturum*, quod praecedit, vid. notata superius *ad L. 2. de feriis, not. 3.*

§. 2.

Quos vulgo ναυτεπιστάτας (1), id est, remum pro naulo,
Tom. I. Qq

& vesturae pretio solventes, &c.] Interpretatio haec non est in Cod. Flor.

(1) Sic Florentiae legi notavit quoque Augustin. *Emend.* IV. 16. in Thes. Otton. Tom. IV. p. 1551. Vid. de his Cujac. *Obs.* XXVII. 31. Pro *quod si quis* &c. Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang. legendum *putat et quid si quis* &c.

§. 3.

Si servus nautae damnum dederit, &c.] Vid. Noodt. *ad h. l. circa fin.* (1).

(1) Verba seq. §. 6. *proinde, et si servus* &c. sic interpungenda *proinde et, si servus* &c. notat Brenem. *h.* in Corp. Jur. Geb. & Spang.

ADDENDA ET EMENDANDA.

- P**ag. 6. Lin. 4. *imprimis*. Ratio postulat *in primis*. Sic igitur ubique legendum, vel corrigendum.
- Pag. 7. Lin. 11. *Paduv.* Corrigere hic & alibi *Paunov.*
- Pag. 10. not. 1. Add. Maran. *de Aequitate, sive Justitia, Opera p. 1. seq. & in Paratitl. ad h. t. p. 55.*
- Ibid. not. 5. Add. Averan. *Interpr. Jur. I. 10. §. 51. seqq. & I. 11. §. 4.*
- Pag. 15. Lin. 5. *Noodt. ad h. t. &c. & Obs. II. 11. in fin.*
- Pag. 17. L. 2. not. 1. Add. Schroder. *Obs. I. 14. p. 908 & Diff. ad L. 2. D. de Legib. in Thes. Diss. Jurid. G. Oelrichs. Vol. I. Tom. II. p. 102.*
- Pag. 18. Lin. 17. *Plato ap. Clem. Alexandr. &c. Stromat. Lib. V. p. 706. edit. Potter. Platonis locus est de Republic. Lib. III. p. 443. H.*
- Pag. 21. L. 5. not. 2. Cujacius, *Obs. XI. 15. non rejicere videtur collata, quamvis nec collocata damnet.*
- Pag. 25. not. 1. add. Gebauer. &c. & Ernest: *in Clav. Ciceron. voc. Divinus.*
- Ibid. L. 11. Ad verba *omnibus aut pluribus* conf. quoque Schulting. *in Eharr. tit. de Legib. §. 4.*
- Pag. 26. not. 1. Cf. F. Glück. &c. & *Verbesserungen und Zusätze zum 1ten. Bande, p. 2. seqq.*
- Ibid. not. 2. add. P. de Greve, *Exercitat. ad Pand. p. 5. seqq. qui rē inique etiam late accipit.*
- Pag. 33. not. 7. *Romain leg. Romaine. De Fragmento Juris Papiriani apud Macrobiū, & Gracii Flacci Commentario in Leges Juris Papiriani vid. Wesseling. Obs. I. 4. p. 11. seqq.*
- Pag. 37. not. 5. adde. In seqq. verbis *ut Leges et corrigerent, si opus esset, et interpretarentur*: Maran. *de Aequi-*

Aequitate, sive Justitia, Oper. p. 25. τὰ et interpretarentur accipit de respondendi auctoritate.

Pag. 40. not. 2. *Optime Majans. &c. Eodem modo Maran. in Paratitl. ad tit. D. de praescript. verb. Cum Jan. a Costa a Schulting. cit. facit Fabrot. ad Cujac. Paratitl. ad tit. Cod. de form. & impetr. act. sublat. Ibid. not. 4. De verbis Pomponii ex quibus constituebatur &c. vid. & Maran. in Paratitl. ad tit. D. qui testam. fac. poss. p. 259.*

Pag. 42. not. 4. De Jure Flaviano, & conciliando Val. Maximo cum Pomponio add. Aug. Frid. Schott. *Unpartheyische Kritik ueber Juristische Schriften, P. I. p. 928. seq.*

Pag. 45. Lin. 7. *Burman. ad Sueton. &c. add. Idem, ad Valer. Flacc. Argonaut. Lib. II. vs. 396.*

Ibid. not. 3. correxit Xylander: probante Wytttenbachio nostro.

Pag. 51. not. 2. De verbis *indicio suo*, quae apud Pomponium sequuntur, praeter Bynkersh. *h. vid. & Drakenborch. ad Liv. II. 52. 8.*

Ibid. not. 4. De hoc usu vocis partim add. Schoetgen. ad Caton. de Re Rustic. Cap. 6. §. 3.

Pag. 55. §. 30. not. 1. Add. Heinecc. *ad Briffon. de V. S. voc. Quattuorviri.*

Ibid. not. 4. Add. Cellar. ad Ciceron. Epistol. ad Divers. VII. 13. 7.

Pag. 56. Lin. 2. *Festum; hac voc. & voc. citimus.*

Pag. 60. not. 6. *Sic plerique Interpp. &c. add. Houck. Diff. de Offic. Praef. Vigil. circa incendia &c. §. 10. in Nov. Thes. Diff. Juridic. G. Oelrichs. Vol. III. Tom. II. p. 215.*

Ibid. not. 8. Cum Bynkershoekio facit Houck. laud. modo Diff. p. 216.

Pag. 61. not. 2. Verba *publice professum* Maran. *in Paratitl. ad h. t. p. 58. secutus Cujacium, sic accipit, ut Cornucanius primus admiserit Discipulos, qui audirent, notarentque, quae Confuktoribus responderet.*

Pag. 62. not. 2. De verbis *& aquam Claudiam induxit*, praeter Verheykium; vid. & Cujac. *h. & Jac. Gothofred. ad L. ult. Cod. Theod. de aquae ductu, Tom. V. p. 382. qui notat aquam Claudiam, quae frequentius Appia dicitur, non confundendam esse cum aqua Claudia, quae a Claudio Imp. perfecta est, ab eoque nomen habet.*

- Pag. 65. Lin. 14. *Papillon*, leg. *Papillon*.
- Pag. 66. §. 40. not. r. Egit hac de re quoque Duker. *ad Liv. Epitom. Lib. LXX. & Vales. & Reimar. ad Dion. Cass. Vol. I. p. 44.*
- Pag. 69. Lin. 13. *exhib* leg. *exhibet*.
- Ibid. Lin. 19. *Sylpic*. leg. *Sulpic*.
- Pag. 72. Lin. 15. Post *scripsit* adde: De scriptura *vicensimae* vid. Wesseling. *ad Antonin. Itinerar. p. 113. seq. add.* notata superius ad §. 33. h. l. not. 1.
- Pag. 79. not. 9. Maranus, in *Paratitl. ad h. t. p. 58.* verba *publice primus scripsit* significare putat, Masurium Sabinum publice primum auctoritate Principis Consulenti-
bus respondisse, responsis utique signatis.
- Pag. 85. not. 2. Post *Schroder. Obs. &c.* adde: qui etiam alios citat. Ἐξ ἐπιβουλῆς ἀδικεῖν, & ἀκουσῶς ἐξαμαρτάνειν opponuntur quoque apud Diodor. Sicul. XIII. 27. ubi vid. Wesseling. not. 82. & Aristotel. *Rhetoricor. I. 13.* distinguit inter ἀτυχήματα, ἀμαρτήματα, & ἀδικήματα. De quo vid. Wesseling. *ad Diodor. Sicul. XIII. 29. not. 76.* Loca haec mihi indicavit Vir egregius, verus in pauci-
cis Juris Romani Cultor ac Fautor, cui plura, quae in his addendis notantur, debeo.
- Pag. 86. Lin. ult. ὧν ποιητέων leg. τῶν ποιητέων.
- Pag. 87. Lin. 1. δὲ ὧν &c. leg. δὲ τῶν &c.
- Ibid. not. 3. Vulgatam lectionem *summae Stoicae* &c. defendit Duker. in not. *ad Petit. Comm. in LL. Attic. II. 1.* in *Jurispr. Rom. & Attic. Tom. III. p. 171. seq.*
- Pag. 88. not. 8. De hac Chrysippi definitione dixit quoque Wytenbäch. *ad Plutarch. Morol. p. 1037. F.*
- Pag. 91. not. 3. Paulo aliter Maran. in *Paratitl. ad h. t. p. 59.*
- Pag. 93. Lin. 7. *Tertullian. &c.* Add. quae notat Jac. Gothofred. *ad L. 168. pr. de reg. Jur.*
- Pag. 94. L. 14. *Pertinet ad usucapiones* &c. Sic etiam Cujac. *Obs. XXIV. 9.*
- Pag. 99. Lin. 3. *Vid. Brissou. &c. & J. F. Gronov. Obs. in Scriptor. Ecclesiast. Cap. 19. p. 207.*
- Ibid. L. 26. not. 1. *De iisdem rebus* &c. Nominatim circa actionis genus. Vid. Jac. Voorda, *Interpr. & Emend. II. 2.*
- Pag. 103. Lin. 26. (2.) leg. (1.).
- Ibid. Lin. ult. *utrumque recte dicitur.* &c. Vid. & Dra-
kenborch. *ad Liv. Epitom. Lib. XLIX. Tom. V. p. 957.*

- Pag. 109. Lin. 6. adde: Ad verba *alienet*, aut *amittat* vid. Maran. in *Paratitl. ad tit. D. de adq. vel amitt. possess.* p. 473.
- Pag. 116. §. 2. not. 1. in fin. Post *Vid. Ernest. &c.* add. Drakenborch. *ad Liv. XXIX. 8. 9.* & Oudendorp. *ad Apulej. Metam. II. 28.* p. 116.
- Pag. 117. not. 1. in fin. Add. Burman. *ad Anthol. Latin. Tom. II. p. 182.*
- Ibid. not. 3. in fin. *Pro nequaquam &c.* Similis varietas in MSS. apud Liv. IV. 12. 3. ubi vid. Drakenborch.
- Pag. 118. Lin. 15. *Jac. Gothofred. &c.* Quem etiam de usu vocis *conditio* in hac Lege vid. *ad L. 19. pr. de reg. Jur.*
- Pag. 119. not. 2. De Hermaphrodito Epigramma in *Anthol. Latin. Tom. I. p. 260. seq.*
- Pag. 121. not. 1. in fin. De partu septimestri add. locum Diodor. Sicul. I. 23. ibiq. Wesseling. *not. 84.*
- Pag. 122. not. 1. Menagii emendationem etiam probat Heinecc. *ad Briffon. de V. S. voc. fatum, nunt.* 3.
- Pag. 127. L. 18. not. 1. in fin. Add. de L. 19. Jan. a Costa, *Prael. ad Illustr. quosd. tit. locaq. sel. Jur. Civ. p. 236. in fin.*
- Pag. 129. Lin. 11. *Puttman. Diff. &c. & Probab. II. 16. p. 123. seqq.*
- Ibid. L. 24. not. 2. Add. Christ. Rau, *Diff. de Lege Mensia, §. 6. Lips. 1786.*
- Pag. 131. Lin. 1. Add. de partu nondum nato pro jam nato habendo Barbeirac. in *Adnot. Gallie. ad Pufendorff. de Jur. Nat. & Gent. I. 1. 7. not. 4.* Singulare est, quod de Procnianis, & Sabinianis hic notat Ramos del Manzan. *ad LL. Jul. & Pap. II. 5. §. 1. in Thes. Meerman. Tom. V. p. 130.* Non tamen probō.
- Pag. 135. L. 6. Post *Fab. in Cod. &c.* add. *Former. Selection. II. 6. in Thes. Otton. Tom. II. p. 52. seq.* Voet. *ad h. t. §. 6.* & Jo. van der Linden, in *Adnotat. ad Voet. d. loc.*
- Pag. 137. L. 10. not. 1. Add. de L. ult. Maran. in *Paratitl. ad h. t. p. 65. seq.*
- Pag. 140. L. 15. not. 1. Haud scio an recte dixerit Curtius propter ea, quae de usu vocis *τυχών* apud Graecos monuit Wesseling. *ad Diodor. Sicul. XIII. 96. not. 50.*
- Pag. 142. L. 17. §. 3. not. 1. Add. de hoc §. Reinold. *Varior. Cap. 42.*

Pag. 143. L. 18. not. 1. De arrogatione impuberum ad hanc & seqq. LL. vid. & Altamiran. *ad Priar.* XII. Libb. Scaevol. *Quaest. Tract.* X. in Thes. Meerman. Tom. II. p. 501. *seqq.*

Pag. 147. Lin. 2. Briffon. *de V. S. &c. & Parerg.* §. 14. in *Operib. Minor.* p. 393.

Ibid. L. 36. §. 1. not. 1. Add. de verbis *quam sortitus non est* Schulting. in *Enarr. tit. de offic. Praetors.* §. 3. p. 147.

Pag. 153. L. 5. not. 1. Si verba haec ad navem potius, quam ad retia referas, emendatione opus non esse, putat Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 68.

Pag. 159. L. 11. Noodt. *ad h. t. vs. Tertia species &c.* leg. *Tertia species rerum nullius &c.* Similiter apud Vellej. *Patercul.* II. 82. 1. pro *egressus*, ut edit. pr. habet, VV. DD. malunt *ingressus*.

Pag. 161. Lin. 12. Post Duker. add. Tydeman. *Diff. de Ulp. Marcell.* II. 3. §. 11. not. q. in Nov. Thes. *Diff. Jurid.* G. Oelrichs. *Vol. L. Tom. I.* p. 91.

Ibid. Lin. 15. *Crimen repetundarum &c.* Sic visum Jac. Gothofredo, *ad L. 6. Cod. Theod. ad L. Jul. repet.* Tom. III. p. 239.

Pag. 165. L. 12. pr. Similem, an eandem? Imperatoris Antonini Heliogabali Constitutionem memorat Lamprid. in *ej. Vit. Cap. 4.* ubi vid. Casaubon.

Pag. 166. not. 2. Pluribus hac de re quoque disputat Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 71. *seqq.* & *ad tit. de offic. Quaest.* p. 78. Vid. & Cortium, *ad Sallust. Catilin. Cap. 51. num. 19.*

Pag. 167. not. 1. De solennibus manumissionum, quibus senioribus temporibus Consules in primis honores auspiciabantur, vid. P. Fab. *Semestr.* II. 20. & Gronov. *Obs.* I. 21.

Pag. 168. L. 1. §. 2. not. 1. Add. Cujac. *Obs.* XVII. 34.

Ibid. not. 2. *Ex sententia consilii* legit quoque Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 74.

Pag. 172. not. 1. *Our Killicus dicatur &c.* Vid. & Burmann. *ad Sueton. in Claud. Cap. 38.* Tom. I. p. 294. Cannegieterum laudat Burmannus Secundus, *ad Anthol. Latin.* Tom. II. p. 557.

Pag. 173. not. 4. Maranus tamen in *Paratitl. ad h. t.* p. 76. *fm.* hanc interpretationem durioram dicit, quamvis probabilior non succurrat.

Pag. 174. §. 5. De verbis *circa edendum patrimonium* &c. in seq. §. 7. vid. Jac. Voorda, *Interpr. & Emend.* II. 9. p. 133.

Pag. 175. Lin. 2. (2) leg. (1). Add. de hoc §. Noordkerk. *de Lege Patroni*. p. 104. & 127.

Ibid. §. 9. not. 1. Locutionem *probe se gerant* illustrat Ruhnken. *ad Rutil. Lupum*, p. 87.

Pag. 176. not. 1. Add. Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 77.

Pag. 177. not. 2. Ad seq. L. 2, vid. Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 77.

Ibid. L. 3. not. 1. Add. de hac Lege Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 77. & *de Jurisdic.* p. 512.

Pag. 178. Lin. 22. *suffragio leg. suffragio*.

Pag. 181. pr. *Aliter Noodt. &c.* & Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 79.

Pag. 184. Lin. 8. seq. *Utpote parum facientem* &c. adde: neque enim Ulpiani consilium proprie fuisse videtur, quaestionem illam, Barbarius Philippus jure an minus Praetor fuisset, examinare & excutere, sed potius duntaxat tradere, quid sibi videretur existimandum de iis, quae Barbarius, latente servitute, tanquam Praetor gessisset; etiam si jure Praetor non fuisset. In quam sententiam forte Ulpianus magis inclinavit. Quod si ponas, Ulpianum hac in re aperte a Pomponio dissensisse, forte tentari possit, an ulla quidem emendatione opus sit, sed voluerit Ulpianus verbis *atquin verum est* &c. dissensum suum a Pomponio significare, hoc sensu: *atquin*, id est, certe, vel immo, *verum est Praetura eum functum*, quod facti est, *et tamen videamus* &c. Vid. de hac vi *ecū atquin* vel *atqui* Gesner. & Facciolat. in voc. add. Duker. *ad Flor.* III. 12. 11.

Pag. 185. L. 4. not. 1. Ad verba *neque specialem Judicem* &c. vid. Bynkersh. *Obs.* VI. 23.

Pag. 187. not. 3. Praeter Houckium vid. & Maran. in *Paratitl. ad h. t.* p. 80.

Pag. 188. §. 3. not. 1. *Flor. calciatum*. Vid. Burman. *ad Sueton. in August. Cap. 73. Tom. I. p. 394.*

Pag. 189. Lin. ult. Add. notata inferius ad L. 10. §. 12. *de in jus voc.*

Pag. 191. not. 3. Add. Duker. *ad Liv. XLV. 12. 13.* Notari etiam possit, *Proconsulem*, & *Proconsulari imperio Provinciam obtinere* a Graecis interdum exprimi vocibus ἀποστής, & ἀποόζειν, quibus olim denotabant magistratum, quem

- quem Latrones in suas ditionis Provincias rerum ordinanda-
rum gratia mittebant. Vid. Wesseling. *ad Diod. Sicul.*
XIII. 66. not. 4. Tom. I. p. 593.
- Ibid. L. I. not. 1. Add. Maran. *in Paratitl. ad h. t.*
p. 81.
- Pag. 194. §. 4. *Aristid. Orat. &c.* edit. Jebbii, Tom. I.
p. 267.
- Pag. 195. Lin. 13. Late de vocis *κατάπλους* significatione &
usu agit Spanh. citatus a Solano, *ad Lucian. κατάπλ.*
edit. Reitz. Tom. I. p. 625.
- Pag. 200. §. 4. Add. Jac. Gothofred. *ad L. I. Cod. Theod.*
de offic. Rector. Provinc. Tom. I. p. 45.
- Pag. 201. L. 10. not. 1. Add. de hac Lege Cujac. *Obs.*
XX. 37. *in fin.* & *ad Libb. Papinian. Respons. in*
expl. L. 20. de offic. Praesid. in fin.
- Pag. 203. Lin. ult. Add. Cujac. *Obs.* XX. 37.
- Pag. 204. not. 1. Add. Ritter. *in Praefat. Tom. V. Cod.*
Theod. & Wesseling. ad Hierocl. Συνεδ. p. 723.
- Pag. 205. not. 3. Add. Cujac. *ad Libb. Papinian. Re-*
spons. in expl. L. 20. h. t.
- Ibid. L. I. not. 1. De vocis *Praesidis* usu etiam extra Pro-
vinciarum Rectores vid. Wesseling. *ad Antonin. Itinerar.*
p. 387. *in fin. & seq.* & de quarundam Provinciarum
Praesidibus, qui diversi a Consularibus, & Correctoribus,
& illis dignitate inferiores, Idem, *ad Hierocl. Συνεδ.*
p. 634.
- Pag. 207. §. 1. not. 1. *Gestorum* quoque vult Jan. a Costa,
in Praelect. ad illustr. quosd. tit. locaque sel. Jur.
Civ. p. 231.
- Pag. 208. Lin. 7. De voce *Defensores* in *seq.* §. 2. vid.
Jac. Gothofred. *ad L. 7. Cod. Theod. de offic. Rect.*
Prov. Tom. I. p. 57.
- Pag. 209. §. 7. not. 1. Acerbior Aegyptiorum Lex apud
Diodor. Sicul. I. 82. ubi vid. Wesseling. not. 40.
- Pag. 212. not. 1. Facit huc locus Ciceron. *in Verr. III.*
88. Hortensium objurgantis: *Tu in hac Republica —*
non ex Jure, non ex aequitate, non ex Lege, non ex
eo, quod oportuerit, non ex eo, quod licuerit, sed ex
eo, quod aliquis fecerit, id, quod reprehenditur, recte
factum esse defendes?
- Pag. 219. not. 3. Add. Jan. a Costa, *ad Decretal.* p. 99.
in fin.

- Pag. 221. Lin. 4. *Legi* 1. jungendam *L. 5. de jur. Fisc.* notat Schulting. in *Enarr. h. t. §. 3. p. 156.*
- Pag. 223. Tit. 20. not. 1. Pluribus de potestate hujus Juridici disputavit quoque Maran. in *Paratitl. ad. h. t. p. 83. seqq.* Apud Sozomen. ὑπαρχον τῆς Ἀλεξανδρείας non esse hunc Juridicum, sed Praefectum Augustalem, notat Wesseling. ad *Hierocl. Συνεκδ. p. 723.* Verba de *Aegypti fertilitate &c.* referantur potius ad tit. *de offic. Praef. August.*
- Pag. 225. not. 2. Add. Schulting. ad *Collat. LL. Mos. & Rom. Tit. 4. §. 3. not. 24. in Jurispr. Antejustin. p. 747.*
- Pag. 228. Lin. 14. *Nuquam* leg. *Nusquam.*
- Pag. 235. circa fin. Post Schulting. add. Ernest. in *Clav. Ciceron. voc. jurisdictio.*
- Pag. 252. Lin. 1. *Meerwan* leg. *Meerman.*
- Pag. 266. L. 4. not. 1. Praeter Schulting. vid. & Maran. in *Paratitl. ad h. t. p. 93.*
- Pag. 283. Lin. 26. *Si Vir* &c. leg. *Si modo Vir* &c.
- Pag. 290. Lin. 12. *Manzalvo* leg. *Monzalvo.*
- Pag. 297. §. 3. not. 1. Add. Maran. in *Paratitl. ad h. t. p. 95.* quem etiam vid. *ibid. de seq. §. 4.*
- Pag. 307. L. 1. not. 1. Flor. olim erat *messum*, & adjecta recentior est. Vid. Brenckm. h. in *Corp. Jur. Geb. & Spang.* Sic etiam *mensum* Flor. scriptum in *L. 101. de reg. jur.* ad quam vid. notata. add. Drakenborch. ad *Liv. XXIX. 3. 5. & Jo. Cannegiet. ad Collat. LL. Mos. & Rom. Tit. 5. §. 3. p. 209. in fin.*
- Pag. 314. not. 3. in fin. Praeter Noodt. & van Hees, vid. & Maran. in *Paratitl. ad h. t. p. 97.*
- Pag. 315. §. 5. not. 1. Conf. Maran. in *Paratitl. ad h. t. p. 97.*
- Pag. 321. Tit. 14. not. 1. De pactis hic agi *liberatoriis* latius docuit P. Roscam, Diss. docte conscripta, *de Pactis nudis*, p. 8. *seqq.* Lugd. Batav. 1754.
- Pag. 327. not. 1. Add. A. Francken. *Specim. contin. Pactorum divisionem, quae exstat in L. 5. & L. 7. D. de pactis.* Lugd. Batav. 1754.
- Pag. 332. not. 5. Van der Waay leg. van Waay.
- Pag. 333. not. 2. Add. Duker. ad *Flor. II. 18. 12. p. 461.*
- Pag. 338. §. 15. not. 1. Paulum in *L. 27. §. 3. de pactis* verbis *quamvis* &c. intelligere *dolum jam commissum statu-*
tu-

tuit quoque B. Voorda, *Thes. Controv. Dec. 20. Thes. 2.* Nolim tamen praetermitti conjecturam alterius Viri eruditissimi, qui Pauli mentem hanc fuisse putat: omnino non, ulla pactione, effici posse, ne dolus futurus praestetur, ne ea quidem pactione, quae valet, *ne depositi agat, quamvis*, id est, quantumvis, etiamsi, licet, sic pactus vi ipsa pactus videatur, ne de dolo agat: ut *τὸ quamvis* connectatur verbis *vi ipsa pactus* &c. & verba *quod pactum proderit* pertineant ad *τὰ ne depositi agat*. Paulus igitur, significans, pactum *ne depositi agat* prodesse, innueret, tali pacto interposito, *actione depositi* nec de dolo agi posse, & rursus, negans, ulla pactione effici posse, ne dolus praestetur, indicaret, ne ea quidem pactione *ne depositi agat* obligationem ad dolum futurum praestandum prorsus tolli. Egregie huc facit *L. 1. §. 10. depositi.* verbis: *Sequemur tamen, ut Pomponius ait, & quid habuerunt proscriptum, aut quid convenerit*, quae igitur probari videntur, & servanda. Additur: *dummodo sciamus, etsi quid fuit proscriptum, dolum tamen eos praestatueros, qui receperunt, qui solus in depositum venit.* Postrema haec verba *qui solus in depositum venit* quum videri possint frustra hoc loco addita, id suspicionem movet, superiora illa *& quid habuerunt proscriptum, aut quid convenerit* plenius olim à Pomponio esse exposita, additis Legum pactorumque exemplis, & in his nominatim, *ne depositi agatur*, sed quae a Compileribus Pand. omissa sunt: ut in seqq. verbis aperte fuerit indicatum, etiam addita lege, *ne depositi agat dominus servi custodiendi*, quamvis pactum illud servandum sit, & solus dolus in depositum veniat, dolum tamen praestatueros, qui receperunt: & sic idem prorsus hoc loco doceretur, quod secundum modo allatam interpretationem traderet Paulus in *d. L. 27. §. 3.* Cessante igitur vulgari depositi actione, alter nihilominus ad dolum aliquando commissum praestandum compelli poterit *actione in factum*, seu *praescriptis verbis*, secundum *L. 1. pr. praescript. verb.*

Profecto, cum Ulpianus in *L. 7. §. 15. de pact.* & Paulus in *L. 27. §. 3. eod.* nominatim de pacto *ne depositi agat* loquantur, & ita quidem, ut Ulpianus doceat, pactum illud *secundum Pomponium* valere, Paulus vero nominatim addat, *hoc pactum prodesse*, admodum probabile est, Ictos significare voluisse, jus aliquod singulare in hoc peculiari pacto obtinere, quod dici non potest, si pactum il-

- illud de dolo jam commissio intelligas. Ratio autem, quare Jcti Vett. peculiarem hanc vim ei pacto tribuerint, forte haec fuit, ut locum darent evitandae actioni depositi, ex qua condemnatum infamia sequi possit. Forte etiam, ut admissio hoc pacto is, qui rem receperat, alia actione conventus, levi quoque culpa praestandae obnoxius posset fieri. Conf. *L. 1. §. 6. depositi*.
- Pag. 340. Lin. antepen. Post verba *reg. jur. add. & ad L. 6. de in int. restit. not. 2.*
- Pag. 346. §. 2. not. 2. Add. P. Roscam, *Diff. supra laud. de Pactis nudis*, p. 30. *seq. in not.*
- Pag. 349. L. 25. §. 2. *tebitur leg. tenebitur.*
- Pag. 357. L. 33. not. 1. Add. J. Deutz, *Specim. Mathem. Jurid. ad explicationem nonnullarum Legum*, Cap. 1. Lugd. Batav. 1765.
- Pag. 394. not. 9. De ellipsi praepositionis *cum* vid. Drakenborch. *ad Liv. XXXIV. 26. II.*
- Pag. 398. L. 10. not. 1. Add. Drakenborch. *ad Liv. IV. 33. 4.*
- Pag. 407. L. 3. not. 1. Add. Bürman. *ad Quintil. Instit. Orat. III. 6. p. 241.*
- Pag. 421. L. 20. not. 1. Add. P. J. de Bye, *Diff. de Delicto calumniae in Public. Judic. p. 169. seq. in not.* Lugd. Batav. 1790.
- Pag. 464. Lin. 8. *hic leg. hi.*
- Pag. 470. Lin. 7. Add. Schulting. *in Entrr. tit. de minor. §. 1. & Dompierre, Specim. de Restitut. in int. p. 194. seq.*
- Pag. 478. L. 45. pr. *Pro pertinentes Hal. habet obtingentes.* Jensius, *in Strictur. ad Pand. p. 20. malam e Graeco versionem putat.*
- Pag. 521. Lin. 13. *cum leg. cum.*
- Pag. 535. Lin. 16. *Dicis. leg. Decis.*
- Pag. 564. not. 4. Add. Vict. Amad. Heyliger. *Diff. de Restitut. major. 25. ann. in Edicto Praetoris non memoratis.* Lugd. Batav. 1790.
- Pag. 608. §. 5. not. 1. P. de Greve, *Exercit. VII. ad Pand. §. 3. p. 168. verba furti agendum accipit de conditione furtiva.* Sed vix est, ut haec conditio possit intelligi, saltem ex mente Compilatorum, propter mox subjectam *L. 4. pr. ubi haud dubie furti actio poenalis intelligenda.*

